

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

**ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE**

CONTINUATA.

CHRONICON PASCHALE.

VOLUMEN II.

**BONNAE
IMPENSIS E. D. WEBERI
MDCCGXXXII.**

HAVERFIELD LIBRARY
OF ANCIENT HISTORY
OXFORD

JUL 1934

CHRONICON PASCHALE.

A D

EXEMPLAR VATICANUM

RECENSUIT

LUDOVICUS DINDORFIUS.

VOL. II.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCLXXXII.

PRAECELLENTISSIMO
AC
CHRISTIANISSIMO REGI
LUDOVICO,
REGUM MAXIMO,
TRIUMPHATORI,
PIO, FELICI, AUGUSTO,
PATRI PATRIAE,
FIDEI ADSERTORI ET VINDICI,
LITTERARUM PARENTI AC PATRONO.

„**A**ntiquis temporibus mos fuit bonarum artium studia mandare litteris, atque in libros redacta offerre Principibus, quia neque aliquid inchoatur, nisi post Deum fuerit Imperator.“ SACRAM MAJESTATEM TUAM iisdem mihi nunc affari verbis liceat, REX CHRISTIANISSIME, quibus olim Valentinianum Augustum Flavius Vegetius Renuatus, cum suos ei offerret de Re militari commentarios. Tametsi enim quod in hoc opere pertractatur argumentum, nihil habet quod potentissimum Regem proprie spectet, nihil quod elegantia scriptio- nis ac materiae dignitate Vegetiano longe non cedat, haud alienum tamen ab officio meo esse duxi, si post dicatas aliquot nostras MAJESTATI TUAE qualescumque
Chronicon Paschale vol. II.

lucubrationes, hanc quoque postremam velut priorum leve corollarium Tibi Artium parenti nuncuparem. Neque mea me ac munusculi mei tenuitas deterruit id cogitantem quod Varius ille Geminus Rhetor de Imperatore summo dicitabat, „ut qui apud Te audent dicere, magnitudinem Tuam ignorant, ita qui non audent ignorare humanitatem.“ At hoc loco mihi, PRINCEPS INVICTISSIME, in SACRAE MAJESTATIS TUAE praeconia laudesve excurrere, vel eximias illas Regiasque prorsus animi virtutes, quibus Te Deus Optimus Maximus ad Gallorum Tuorum felicitatem beavit, commemorare consilium non est, nedum tot bello ac pace praeclare a Te gesta, quae et habentur in ore omnium, et qualis quantusque sis abunde exteris ipsis dissitisque nationibus

Tom. 1. declarant. „Multum namque Tuis onusta virtutibus currit fama cum pondere, et veris opinionibus jam adue-

Hist. Franc.
p. 857.

ta de Te tantum didicit non mentiri,“ id quod de Theodeberto Rege e decessoribus Tuis, sed Te longe inferiore, jactavit olim Arelatensis Antistes Aurelianus. Quid quod laudum titulos omnes, quibus vel Reges Francici post illustria facta exornati olim, vel REGIAE MAJESTATIS TUAE jam ab aliis quamplurimis intra extra delibatae virtutes, quarum vel sola recordatione orbis quam late patet attonitus obstupescit, unus huic prae-

Gregor. M.

Joan. VIII.

cto.

Conventus

ad Ande-

laum. Syn-

od. Germi-

niac. etc.

fixus Epistolae titulus complecti videtur. Nam ecqua potest PRAECELLENTISSIMI Principis appellatione excogitari illustrior, qua prae caeteris insigniti Francorum Reges, tum a Summis Pontificibus, tum a Praesulibus Gallicanis in publicis numerosi Cleri Comitibus saepe fuere? An non in Te vox illa cadit aptissime, qui non tam Regni quod obtines amplitudine ac dignitate, quam rerum gestarum laude ac fama caeteris orbis Principibus multo PRAECELLIS? Jam studium illud singulare quod in revellendis reliquiis haereticæ pravitatis, quae scele-

Joan. XXII.

tom. 7.

Epist. se-

cret. p. 126.

ratis factionibus Galliam Tuam, („ubi inter caetera mundi regna clarere Religio Christiana noscitur“) pridem paene concusserat, tum in avitae religionis integritate

tuenda nullo non die adhibes, haud paulo verius, quam nobilissimos Antecessores Tuos, Te ECCLESIAE ac CHRISTIANAE FIDEI DEFENSOREM, VINDICEM et ADSECTOREM, Te PIUM, Te CHRISTIANISSIMUM praedicant. Circumfertur illud sane de duobus Imperatoribus Christianae rei defensoribus clarissimis adsectoribusque celebratum, Paganorum Fana Constantinus Magnus clausit, Theodosius evertit. Tu post receptas ab Invictissimo Parente quas rebelles sectarii contra jus fasque omne invaserant civitates, non modo Tempa quae per vim nobis abstulerant, et eas quas violatis Legibus sanctissimis extruxerant Basilicas ipsis eripuisti, verum etiam justo perduellionis atque impiae sectae odio incitatus aequari solo et ubique dirui quae excitaverant Fana jussisti. Quid ita? ratus scilicet nec expiari posse, et sacer in usus conferri, quae essent ab his impia superstatione et inexpiabili perduellione inquinata, futurumque demum ut post detersam hujusce, labis recordationem ipsam, floreat vigeatque illustris per Te in Gallia Christiana pietas, neque ullis postmodum maculis obscuretur. Quis deinde non satis unum id esse perspiciat, si LUDOVICUM MAGNUM quis appellet, ut REGUM MAXIMUS, TRIUMPHATOR, FELIX, AUGUSTUS, confestim agnoscatur? nisi forte minus honorifice sentire ac loqui de his Principibus, quos intuentur ipsi coram ac suspiciunt, Gallis absque piaculo licet, quam externis ac peregrinis, qui de his aliquid fana duntaxat et auditione acceperunt: quibus proinde haec ipsa praesonia non adulatio, quam in subditis ac domesticis prosum est suspicari, sed quae ubique vel apud hostes dominatur, vis una veritatis extorsit. Nam cur in Scripturis Anglicis haud certe postremus REGEM FRANCORUM TERRESTRIUM REGEM REGUM esse prodidit? aut cur Franciam REGNUM REGNORUM idem appellavit? cur Gregorius Pontifex, tum reipsa, tum appellatione Magnus, cum ad Childebertum scriberet, QUANTO CAETEROS HOMINES REGIA DIGNITAS ANTECEDIT, TANTO CAETERARUM

*Theodorit.
l. 5. c. 21.
Chron.
Pasch. in
Theod.*

*Matth. Pa-
ris. an.
1251. 1257.*

*Lib. 5.
Epist. 6.*

*Anna
Comn. l. 10
Alexiad.*

*Apud Ba-
ron. an.
1180.*

**GENTIUM REGNA REGNI FRANCICI CULMEN dixit EXCELLEN-
RE?** Cur ipsa deinde Graecia, unde hoc opus in Gal-
lias Tuas advectum, quod nunc apparet in Tuo nomi-
ne; cur ipsa, inquam, non cujusvis, aut e promiscua
plebe, aut e grege Scriptorum, sed ipsius Annae Com-
nenae ore Regem Franciaë, quanto autem illis tempori-
bus te minorem? **REGEM** tamen esse **REGUM**, **MAJOREM-**
QUE **OMNIBUS** QUI SUB CAELO SUNT, in Alexiade praedi-
cavit. Quid aliud quam perspecta Francicae Majestatis
dignitas auctoritasque impulit, ut cum ea esset Alexii
Comneni Augusti filia, Imperatorioque sanguine, ac Cae-
sarea etiam appellatione nobilis, palmam nihilominus
Regiae praerogativae nostris Principibus ultro deferret?
Cur Alexii postea nepos, et idem Imperator Constanti-
nopolitanus Manuel Comnenus, cum ad Alexandrum
Summum Pontificem litteras daret, Ludovicum Franco-
rum Regem **PROTONOBILISSIMI** cognomento donavit, nisi
Regii generis nobilitate et vetustate, perinde atque Im-
perii amplitudine caeteris orbis Principibus longe prae-
stare eum idem agnosceret? Quod si prioribus illis hi tituli
jure merito adscripti fuere, quanto potiore Tibi uni
universi competunt, qui sparsas in singulis virtutes ac
dotes, quas vetera Annalium monumenta commemorant,
collectas in Te uno repraesentas? Quod igitur **REGUM**
MAXIMUS audis ubique ac diceris, licet aegre ferat in-
nata **MAJESTATI TUAE** moderatio, non est tamen impe-
tratura a nobis quin sic sentiamus; non poterit hanc af-
ferre vim animis judiciisque nostris: cum vix quisque
nostrum ab ipso **REGIS REGUM** titulo absteineat et tem-
peret; qui quanto tamen in Te verius quam in priscos
Parthorum et Persarum Reges ipse conveniat, hunc si cui-
piam caeteris adjungere animus fuerit, cum Regibus caeteris
non semel sed saepius, quibus stare eos oporteret ac jura-
ret, leges perscripseris, unus belli nempe ac pacis in hoc
orbe arbiter. Quamvis autem ea sit animi Tui magnitudo, ni-
hil ut molliaris famae laudisque captandae apud omnes stu-
dio: sed suis Te illecebris virtus ipsa traxerit ad verum de-

cus, patere saltem non tam ob Regni, cui peculiari Numinis erga nos beneficio praees, dignitatem, productosque tandem illustribus Tuis ac gloriosis tropaeis eo usque fere illius fines, quo vetus Gallia protendebatur, quam ob eximias illas ac vere Regias animi dotes quibus insigniter adornaris; patere, inquam, non jam Te MAGNUM, qua Te appellatione, quod olim Arcadio contigit Theodosii Magni filio, in ipso fere aetatis flore appellari gavisum summopere sumus: sed REGUM MAXIMUM, a Tuis praecipue Gallis, quibus es probe perspectus ac cognitus, atque adeo in amore ac deliciis salutaris. Patere post tot nobiles ab hoste reportatas victorias, post tot expugnatas urbes, ac tot receptas provincias TRIUMPHATOREM Te inscribi. Patere nos EXPERTAE FELICITATI Tuae, quae consiliorum atque industriae sic est adiutrix, hanc ut illa nunquam superarit, nec sit in Te aliud praeter honestarum rerum prosperitatem, adgratulari. Patere AUGUSTI Tibi a nobis nomen imponi, quod a Francorum Regibus pridem manavit, eorumque fuit peculiare ac proprium, et quod aequae atque antecessoribus Tuis Philippo IV. et Carolo VIII. Tibi jure optimo deberi, testantur tam multae res ante hunc diem, a Te pie, fortiter ac praeclare gestae. Sed inter tot magnificos illos titulos erit et huic non omnium certe postremus locus, ut Te PATREM PATRIAE, quae fuit Ludovici XII. apud majores nostros nomenclatio, ob singularem Tuam humanitatem in subditos, ac in calamitosos benignitatem Te praedicemus. Denique ut Franciscum Regem maxime anterior aetas cognominavit LITTERARUM PARENTEM ac PATRONUM, pro Tua eximia erga viros litteratos effusione, pro Tuo erga disciplinae omnes atque ingenuas artes, quas profitemur, amore, patere dici ac celebrari. Votis caetero nostris Numen annuat, REX CHRISTIANISSIME, annos si Tuos de nostris, de hostium spoliis si triumphos, Serenissimumque DELPHINUM, ac NOBILISSIMOS PUEROS, Nepotes Tuos, servet incolumes, si his perpetua decernat Im-

*Syncius
or. de re-
gno.*

*Fest. Rufus
de Pom-
peio.
Eutrop. de
Constanti-
no.*

peria tum nostris ut posteris, et seris longo post intervallo nepotibus, infinitis saeculorum continuationibus ipsi imperent; tum ut per eos omni malorum acerbitate depulsa gens Francica quietae felicitatis munera consequatur.

Jul. Firmic. l. 1. Math. c. 2.

S. R. M. DEVOTISSIMUS
CAROLUS DU FRESNE.

POSTERITATI.

P 1
V 1

P R A E F A T I O,
U B I
DE AUCTORE CHRONICI PASCHALIS,
CAETERISQUE PASCHALIIUM APUD
GRAECOS CONDITORIBUS.

I. „Singuli Patrum librum aliquem exposituri, sicut ratio Praefatio-
exigit, de auctore et materia ejus, intentione, causa et titulo, et ^{num usus.}
si quae alia sunt quae auditoribus et lectoribus faciliorem intelli-
gentiam sequentis operis praeparent, in tractatibus suis praemi-
tere consueverunt. Et haec quidem habita ratione loci et tempo-
ris, et eorum ad quos sermo dirigitur, ut ad formam Evangelicae
institutionis, familiae Domini mensuram cibi salutaris oppor-
tune dispensent. Nam, ut ait Palladius, magna pars prudentiae
est consulta ratione personam illius qui scribit permefiri.“ Hisce
ex Joanne Sarisberiensis ¹⁾, praemissis de Praefationibus, quas
λαλιὰς ἐπιγραφὰς vocat Epiphanius ²⁾, quasque, ut idem ait,
libris suis praemittere solebant *παλατοὶ συγγραφεῖς*, quibus *διὰ
αἰνίγματος ὑπόφασιν ἐδείκνυον πάσης ὑποκειμένης πραγματείας*,
neminem esse arbitror, qui priusquam ad hujusce *Πασχαλίου*,
seu Paschalis Chronici, quod typis Regis prodit, lectionem qui-
vis accedat, non fateatur ultro pretium esse operae, ut non mo-
do quae sors illius fuerit, tum quid in hac editione praestitum
sit agnoscat; sed etiam ut auctoris nomen, vel saltem quae pa-
tria, sit de utroque tamen, quod hactenus inexploratum manet,
quidpiam resciri possit, quod operis argumentum, quodve libro
lemma apponi debuerit, sedulo inquiratur: quae quidem in hac
Praefatione pro virili examinanda suscepimus.

¹⁾ Epist. 172.

²⁾ In Epist. ad Acacium, et Paul. Presb.

Fasti Siculo, prout Paschale Chronicon P 2 primo appellatum, ex Sicilia Romam delati.

II. Atque ut ab illius, ut ita dicam, fortuna ordiamur, varia illa fuit. Tum primum quippe in Republica literaria, et apud viros eruditos innotuit, cum ex Sicilia, ubi ab Hieronymo Surita inventum ferunt, illius et Antonii Augustini opera Romam perlatum. Qui enim ea tempestate Fastis Consularibus concinnandis et adornandis operam suam collocabant, Carolus Sigonius et Onuphrius Panvinius, Fastos Consulares in eodem Paschali exaratos sibi describi curarunt, quibus se in illis componendis non minime adjutos haud semel ii profitentur. Nos, inquit Sigonius in Commentario ad Fastos et Triumphos Romanorum, *Dionysium sequuti sumus, quem Fasti quidam Consulares Graece scripti, atque ex Sicilia, ut audio, advecti, et alii etiam Latini, quos citat Cuspinianus, sequuntur, in quibus Consules deinceps collocantur, cognominibus eorum tantum allatis, hoc modo, Βρούτου καὶ Κολλαιτίου.* Et Panvinius in Praefatione Commentariorum ad Fastos: *Novissimus omnium ex antiquis qui Fastos Consulares, quod setam, scripserit, est alius sine nomine auctor, qui in universali Chronico a se conscripto Consulum quoque nomina adjecit ab exactis Regibus ad primum (imo vigesimum) Heraclii Imperatoris annum. Is liber vetustissimis literis exaratus inventus est in Sicilia in antiqua Bibliotheca a Hieronymo Surita, operaque Antonii Augustini Rotae Auditoris factum est, ut ejus libri pars nobis transmitteretur, quae Consules continebat, cujus auxilio multum sublevatus sum in his Fastis concinnandis.* Idem Lib. II. in Praefat. Nam Orosio, Cassiodoro, et Fastis illis Graecis nuper Romam ex Sicilia viri eruditissimi Antonii Augustini opera adductis, et quidem depravatissimis, tantum usus sum in ordinandis Consulibus. Denique in Praefat. ad Lib. III. Nam usque ad Heraclii tempora Fasti Graeci Antonii Augustini et Hieronymi Suritae opera ex Sicilia in Urbem advecti pertinent. Hos igitur Fastos nudos primi Graece et Latine vulgarunt Sigonius et Panvinius, quos deinde Sylburgius to. III. Historiae Augustae a se editae, postmodum vero Andreas Schottus Stephani Vinandi Pighii volumini II. posthumo inseruere, et, ut alii passim, Fastos Siculos appellavere, quod, sicut diximus, tum primum in Sicilia Codex iste repertus sit.

V 2

An ex eo Codice exscriptum sit Casaubonianum Exemplar.

III. Istius Chronici exemplar aliud habetur in Bibliotheca Augustana, manu Andreae Darmarii Antiquarii descriptum, proinde litera recentiori, ut testatur Raderus, et a Sylbargo xxxvi. aureis Solaribus emptum, et Hoeschelio donatum, ab eodem Hoeschelio Republicae deinde Augustanae oblatum, ex quo Isaacus Casaubonus pleraque excerpit, quae non semel in Notis ad Capitolinum, Fastorum Graecorum, interdum Sicularum, quomodo primus illos vocavit Onuphrius Panvinius, titulo laudat. Istius porro Andreae Darmarii, quem Graecum mercatorem indi-

gitat, meminit idem Casaubonus ¹⁾, a quo se emisse testatur librum Julii Africani de Bellico apparatu, et Fragmentum Petri Alexandrini de Paschate; unde non modo illius aetas percipitur, sed et dubietas oritur, an is ex Romano exemplari Chronicon exscripserit, siquidem ex Graecia mercator in Gallias venerit: nisi forte fuerit ex illis Antiquariis Vaticanæ Bibliothecae, sere semper natione Graecis, qui ex illius Codice hæcce qualiacumque sibi transcripserit. Ut ut sit, ea excerpta cum Josepho Scaligero communicasset Casaubonus, is cum Eusebii Chronico a se adornato, una P 3 cum aliis similibus Chronicis, propter cognationem materiae, ut ipse ait, illa edendâ curavit, *Chronicæ temporum Epitomes* inscriptione. Verum in exscribendo Augustano exemplari multa praetermisit ipse Casaubonus, qui a Graeculo quodam (Darmario videlicet) acceptum, ut scribit Scaliger, manu sua descripserat; (antequam ab Hoeschelio emeretur) quia forteam cum exscriptionis integrae difficultate deterreretur, quæ obvia aut supervacanea existimabat, omittenda censuerit. Sed et in annum xx. Mauricii Imp. duntaxat Chronicon illud Casaubonianum desinit, reliquis pariter omissis usque ad Heraclii annum xviii. in quem desinit ipse Codex Vaticanus. *Cur autem Scaliger vel Casaubonus sequentes paginas omiserit, divinare non possum*, inquit Raderus, *nisi quod de sacris Imaginibus ibi multa mentio, quam, opinor, Iconomachi refugere: quod ego vix putem, sed quia scriptor in exscriptione defatigatus hic haesit, nec tanti ea censuit, ut suscepto labori ulterius incumberet.* Qualiscumque autem ista sit editio, in Raderiana emendanda non parum adjumenti fuit, praesertim cum haec postrema pluribus mendis scateat, et ut nec probe omnino descripta sit a Radero, ita neo a Typographo typis sat accuratis expressa. Chronicon porro illud a se editum Casaubonianum Scaliger in Notis ad Eusebium semper appellat: ubi rursus Raderus, *Magna et gravis causa*, inquit, *ut si ego vocem Raderianum, quod mea manu descripserim, transtulerim, ediderim, observationes addiderim, neque tamen erit Raderianum, v 3 multo minus Casaubonianum.* Ego vero cur Radero id stomachum moveat, haud omnino assequor, cum proclive nimium sit, quod ab aliquo beneficium acceperis, illius edito nomine palam profiteri.

IV. Ut denique Paschalis istius Chronici fatum absolvam, Chronicon postrema tandem illius prodiit editio Monachii Bavariae Metropoli, anno 1705. hoc titulo: *Chronicon Alexandrinum, idem Raderianum. num.* *que Astronomicum et Ecclesiasticum, vulgo Siculum, seu Fasti*

¹⁾ In Not. ad Sueton. in Jul. n. 31. et in Exercit. ad Annal. Eocl. p. 465.

Siculi ab Sigonio, Panvinio, aliisque passim laudatum, partimque Graece editum, nunc integrum Graece cum Latina Interpretatione vulgatum, opera et studio Matthaei Raderi de Societate Jesu. Quae quidem ejusdem Chronici editio eruditorum fere omnium calcibus est excepta: tum quod prior manca esset ac decurfata, illa vero quis, ut videbatur, numeris absoluta. Adde quod cum Graeca lingua apud plerisque, usus, seu ut verbo utar Petronii, saporis haud sit publici, Latina Raderi versio cujusvis lectioni librum promiscus exponeret. Chronici compendium augebat praeterea quod tot regum quae a celebrioribus Chronologis aut Historicis indicta, aut iis ignota fuerant; patefaceret; tum quod ejusdem opera Scriptorum aliorum locos emendare vel illustrare viris doctis liceret. Qui quidem Fasti Siculi, inquit Scaliger¹⁾, tametsi habeant multa quae reprehendas, tamen ope illorum multa menda de ratione temporum tolluntur, et longè plura suppletur. Et Jacobus Grandamicus²⁾: auctor ille quamvis multa optima habeat, in multis tamen peccat, et in iis dumtaxat sequendus est in quibus vel bonis characteribus utitur, vel probatis auctoribus adhaeret. Unde Casaubono³⁾ Ἐρονογράφος dicitur. Petavius⁴⁾ vero Chronicon istud Alexandrinum, quod ex variis auctoribus centonis instar concinnatum fuisse ait, egregium nec satis laudatum appellat. Nam etsi idem Scaliger⁵⁾ scriptorem idiotam interdum vocat, interdum multa in ea farragine esse, quae ridere an mirari debeat se nescire, et alibi, multa esse inepta dicat; sciendum tamen longe esse plura quae sua laude digna haberi debeant, cum eo praeponendi sint libri, quò prosunt, vel nova aut ignota praeferunt ac docent. Multae enim sunt eruditae; licet fortassis longe petitae, saepe e re natae vel observationes vel digressiones, quibus hic liber tanquam segmentis purpurae veri luminis est ornatus: etsi iterationes aliquot ab incuria quandoque occurrant, verbi gratia cum seriem Pontificum Hebraeorum bis inserit, cum varietas ista narrationis inde oriatur, quod modo hunc, modo illum sequatur auctorem.

An illud recte Alexandrinum dicitur fuerit. V. Non defuere interea ex eruditioribus qui affixum a Baderico a se in publicum emisso Chronico velut minus idoneum, ne dicam ineptum prorsus lemma suggillarunt, quod idem Chronicon, cujus auctor haecenus incertus habitus fuerat, Alexandrinum is appellaverit, nullò alio ductus fundamento, quam quod Petri Alexandrini nomen initio Codicis Augustani legisset: quasi,

1) L. 5. de Emendat. temp. p. 494.

2) In Chronolog. Christ. lib. 3. cap. 3. extr.

3) In Not. ad Lamprid. in Commod.

4) In Not. ad Niceph. C. P. p. 4. 88. 1. ed.

5) De Emend. temp. 220. 255.

licet Petrus iste Alexandrinus Chronici auctor extitisset, quod procul est a vero, uti mox ostendemus, Alexandrinum ideo illud vocare debuerit. Nam ut ita diceretur, necesse foret, ut vel res Alexandrinæ duntaxat complecteretur, quemadmodum opus Callimæci Sophistæ, qui sub Gallieno vixit ¹⁾, et x. libris res Alexandrinæ persecutus est, quodque laudatur ab Hieronymo ²⁾: vel Alexandrinorum Praesulum historiam, ut Chronicon Eutychi, et illud quod Orientale vocant, typis Regiis editam: vel saltem tempora secundum Alexandrinorum aëram ac epochas in eo exigentibus, quomodo Jacobus Cujacius ³⁾ Chronicon illud Alexandrinum ex Bibliotheca Puteana appellat, quod in eo non ex Coss. V 4 duntaxat Romanis, sed etiam ex suo Augustali annos putent Alexandrinis. Quod quidem Puteanum Chronicon idem ipsum est quod edidit Scaliger post Eusebii Chronicon, hoc titulo: *Excerpta ex priorè libro Chronologico Eusebii et Africano et aliis, latine conversà ab homine barbaro, inepto, Hellenismi et Latinitatis imperitissimo.*

•VI. Id enimvero Chronicon, quod *Farraginis Alexandri*—Id nominis *næ* lemmate non semel laudat Jacobus Gottofredus ⁴⁾, et unde Chronico, sua hausit Scaliger, servatur hodie in Bibliotheca Regia, in Codicè membranèo, literis; uti vocant, uncialibus descripto, quod Georgii Episcopi Ambianensis nomen præfert, magis convenit. indeque potioris omnino antiquitatis, in cuius limine recentiori nullo caractere, sed qui Caroli Calvi aetatem redolet, hæc descripta leguntur: *Chronicon Georgii Ambianensis Episcopi, vel, sicut alii dicunt, Victoris Turonensis Episcopi.* Desinit autem istud Chronicon in tempora Anastasii Dicori, quo demum imperante videtur fuisse confectum; cum praesertim in Imperatorum serie, quam auctor descripsit, et in quo Imperii annos unicuique appingit, in Zenonem et Anastasium desinat, omissis eorum Imperii annis. Porro Georgium Episcopum Ambianensem, qui a Carolo Magno Romam Legatus missus est circa annum dccclxxxii. ut testatur Anastasius ⁵⁾ nemo fortean erit, qui ex hac appo- P 5 sita Codicis inscriptione auctorem velit asserere: tum quod ea aetate ejusmodi in latina lingua barbaries in Gallia minime obtineret; tum etiam quod etsi Georgii Episcopi Ambianensis nomen praeferat, fieri possit ut ejusmodi similes forte aliquot lucubrations emiserit, ex quibus harum conditor haberi poterit, tamen an is quaedam scripserit incertum prorsus maneat. Neque potiori jure Victori Episcopo Turonensi, qui nullus fuit, debet

¹⁾ Suid.

²⁾ Comment. in Daniel.

³⁾ Paratit. ad tit. Cod. de Offic. Praef. August.

⁴⁾ In Not. ad Cod. Theod.

⁵⁾ In Adriano I.

adscribi, licet perperam forte scriptum fuerit *Turonensi*, pro *Tunnunensi*, ita ut amanuensis quaedam ex Chronico Victoris Tunnunensis in Africa desumpta esse innuere voluerit, quod in Justinum Juniorem desinit, quod suadere videtur Chronicon ineditum Melliti in Cod. Colberteo cxxl. ubi is *Toroneusis Ecclesiae Episcopus* dicitur, cum de illius Chronico agit. Haec enim prorsus evanida, nulloque fulta fundamento quoad Chronici istius barbarolatini Scriptorem, qui quantum conijcere licet Aegyptius fuerit, qui nec Graecam, vel certe nec Latinam linguam probe calluerit, tametsi in illo multa extent, quae ad Aegyptiorum, quorum aeram semper sequitur ¹⁾, regna pertinent, et digna sint quae legantur etiam invitis soloecismis, propter eas sola quae in eo extant utilia et bonae frugis: quae est sententia ejusdem Scaligeri ²⁾. Verum haec obiter et per transennam dicta sint de hoc Chronico, quod cum Cujacio in Notis nostris Alexandrinum deinceps appellamus.

Petrus Alexandrinus non fuit auctor Chronici Paschalis.

VII. Atque ut in orbitam redeat oratio, licet Petrus quispian Alexandrinus Episcopus Paschalis Chronici, quod recudimus, auctor extitisse potuerit, non ideo tamen, uti supra attigimus, Alexandrinum illud appellari debuerit, sed Chronicon Petri Alexandrini. Deinde Petrus iste Alexandrinus Episcopus, cujus nomen legitur initio Syntagmatis de Paschate, quod Codicis Vaticani praefigitur, prout certe exaratum editumque est, Chronici auctor esse non potuit, cum Martyr dicatur, Petrusque iste martyrium obierit imperante Diocletiano, ut prae caeteris testatur Epiphanius ³⁾, et ex eo forte scriptor Paschalis Chronici ⁴⁾, proindeque in Heraclii tempora, in quae protrahitur, illud deducere non potuerit. Verum quin idem Petrus auctor non sit habendus, suadent cum solum, imo probant omnino quae in Syntagmate de Paschate proferuntur a Chronici scriptore ex illius libro de Judaeorum et Christianorum Paschali Festivitate, ubi eadem laudantur formula, qua Hippolyti Portus Episcopi, Apollinarii Hierapolitani Episcopi, Clementis Alexandrini, et Athanasii scripta, qui pari ratione Chronici auctores dici potuerint. Illud autem Petri Alexandrini opusculum extare vel extitisse in Bibliotheca Scorialensi cum alio hoc titulo, *Περὶ τοῦ Πάσχα, καὶ τῶν τοῦτον ζήτημάτων*, docemur ex illius indice Codicum Graecorum inedito; sed et haberi in Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Caesaraugustani in Hispania monet Petavius ⁵⁾, a quo semel ac iterum laudatur.

V 5

¹⁾ Herwart. in Chronol. cap. 194.

²⁾ Ad Graeca Eusebii p. 411. 2. edit.

³⁾ In haer. Meletian.

⁴⁾ P. 276.

⁵⁾ To. 2. de Doctr. temp., p. 893.

Deinde Alexandriae annorum epochae vel aerae, quae et Aegyptiaca fuit, nulla est in eo mentio, sed longe potius Antiochenae, uti censet Henricus Valesius ¹⁾; quod quidem Chronicon, inquit ille, nescio cur Raderus Alexandrinum vocaverit: ego certe Antiochenum vocare mallet. Etenim auctor illius Chronici diligentissimus est in rebus Antiochensium commemorandis et annis, et mensibus eorum perpetuo utitur ²⁾, ut olim notavi in Epistola ad Jacobum Usserium. Et alio loco ³⁾: Chronicon Alexandrinum, quod quidem Libentius Antiochenum vocaverim. Verum licet Auctoris Chronici aera Antiochena saepe utatur, alia tamen fuit Antiochenorum a mundo condito annis putandi ratio, ac diversa ab ea qua innotuit, ut in hac Praefatione ⁴⁾ observamus.

VIII. Neque etiam potiori jure Alexandrinum Chronicon appellari debuerit, quod ab Alexandrino quodam Scriptore exaratum inde forte existimari debeat, quod cum totum versetur in disquirendis Paschalis Festivitatis et examinandis difficultatibus, Aegyptii maxime hujusce supputationis peculiarem habuisse notitiam dicantur, ut loquitur S. Leo Papa, seu ut Proterius in Epistola ad eundem Pontificem ⁵⁾, quod Aegyptiorum Ecclesia mater hujusce laboris extiterit. Idque vel inde patet, quod in Concilio Nicaeno cum decretum fuisset, ut eodem omnes tempore Ecclesiae Pascha celebrarent, datum id Alexandrinis negotium fuerit, qui siderum peraeque et ordinandorum temporum scientiae erant majoris quam caeteri, et ut illorum Praesules legitimum celebrandi Paschatis diem quotannis invenirent, ac caeteris Ecclesiis indicarent, quod longe ante Christi nativitatem factitatum testatur Joannes Philoponus ⁶⁾. Adde quod Auctor idem Paschalis Chronici Regum Persarum usque ad Alexandrum M. ac deinde Aegyptiorum Regum ex Ptolemaeis usque ad Cleopatram Catalogum describit, et annos regni cujusque accurate recenset ac praefigit, sed et singularia quaedam de Alexandria subinde intermiscet, v. g. ubi de Pharo loquitur, et cum a Diocletiano praebitum esse Panem castrensem Alexandrinis anno Imperii xviii. observat; ac interdum menses Aegyptiorum admittit. Verum pari ratione Romano cuiquam, vel Graeco, vel etiam Judaeo idem alius forte adscripserit, quod anni per Coss. per Olympiadas Alexandrinis incognitas, (licet suas, alias Olympiadas habuisse

¹⁾ In Not. ad Hist. Theodoret, lib. 2. c. 10.

²⁾ Pag. 177. 187. 192. 208. 230. 232. 262. 263. 270. 272. 279. 289. 290. 292. 294. 296. 316. 321. 328. 331. b. 334. b. 377. 382.

³⁾ In Not. ad Euseb. p. 434. 2. ed.

⁴⁾ Sect. 25.

⁵⁾ Epist. 64.

⁶⁾ Lib. de Pasc. p. 290.

Aegyptios testetur Georgius Syncellus ¹⁾) ac per Indictiones in eo digesti legantur; menses vel Macedonum more, vel Latinorum, per Kalendas, Idus et Nonas efferantur; annorum initium a Kalendis Januarii, vel Septembris ducatur, contra quam apud Alexandrinos, apud quos anni initium sumitur a mense Thot, cujus primus dies respondet xxix. diei mensis Augusti. Quibus adducti rationibus non defuere qui hosce Annales Constantinopoli fuisse conscriptos existimarent, ubi praedicta omnia erant in usu
 V 6 vulgari, magna parte ex veteri Roma traducta simul cum Imperii sede, non item in reliqua Graecia a Latinis nominibus magis abstinente, illudque maxime, inquit Henschenius ²⁾), ex postremis Chronici annis liquet, in quibus tam proluxe describuntur acta Boni Magistri in Templo Studitarum Constantinopoli sepulti anno Heraclii xvii. ut non tantum ibidem scripsisse Auctorem, (vel potius Continuatores, de quo infra agemus) sed et ex Studitis unum fuisse appareat verisimillimum.

Quando il- IX. Verum cum Chronicon istud, seu Paschalion, ex variis
 hus auctor- Scriptōribus centenis instar concinnatum sit, juxta Petavium,

P 7 et ut ait Scaliger, *ex bonis aliquando pannis consutum, ex quivixerit, dis-*
 bus et non tenuis fructus sit qui ex his colligi possit, idque ipsum
 quiritur. observet exacti vir iudicii Henricus Valesius, multaque hactenus inedita in eo inserta Auctorum segmenta, quorum persaepe nomina reticet, multa ex Africano (cujus assecla dicitur a Gparo ³⁾) Epiphanio, Eusebio, Marcellino Comite, Idatio, Joanne Malela Antiocheno, aliisque verbo tenus descripta sint, non plane assequor quomodo inde, non nomen duntaxat dico, sed scriptoris patriam aut genus quispiam valeat subodorari. Nam quod quaedam ex Alexandrinis vel Antiochenis, et aliis ejusmodi rebus, ut videtur, singularibus subinde loquatur auctor, mirum videri non debet, cum opus suum praesertim contexuerit ex variis civitatum vel provinciarum Paschalibus, ut semel ac iterum profitetur, in quibus ea solebant inserere potissimum quae patriam spectarent, ita ut Paschale Constantinopolitanum res Constantinopolitanas, Alexandrinum Alexandrinas, Antiochenum Antiochenas una cum singularum Epochis contineret, ex quibus quaedam prout sibi videbatur selegit scriptor. Hinc tam varii ac diversi Chronologicis characterismi ac computi occurrunt in hoc Chronico, tum in annis a mundo condito, tum in eorum variis sumptis initiis, quae quidem interdum ab aequinoctio verno et Martii xxi. deducere se profitetur; et interdum orditur a Septem-

¹⁾ P. 197.

²⁾ In Exegesi praelim. ad tomum 3. Martii, cap. 2. n. 13.

³⁾ In Praef. ad Syncel.

bri, quae res, inquit Petavius ¹⁾); et Chronicum ipsum conturbat, et lectoris confundit ingenium. Neque aliunde Fasti Consulares exscripti sunt, cum in Paschalibus ii describi solerent. ut infra observamus. Sic porro Latinos Paschalia sua confecisse palam est, ex Tabulis quas Cereis Paschalibus appendere solent singulas vel civitates vel dioeceses ²⁾), in quibus singularia ista, quae illas spectant, annotari solent. Enimvero et si rem ut a se visam interdum enarraret idem scriptor, vel ei gestae interfuisse aliquatenus colligi videatur posse ex ejus scriptis, veluti cum Melchisedecis et Hieremiae elogia perstrinxit, nemo ignorat ejusmodi Chronicorum confectores, dum sua ex alienis resarciunt, scriptorum verba integra, nullo habito defectu, inserere, cum quae ab illis visa sunt, vel eorum paracta aetate recensent, quasi a se visa, vel sua tempestate gesta enarrant. Atque id potissimum observare est ex Chronicis Georgii Syncelli, Georgii Hamartoli, Symeonis Logothetae, et aliis; tametsi fatendum sit, quae quo ipsimet vixere tempore contingere, non ab aliis scriptoribus solere mutuari, sed ea ex suo penu promerè, ita ut siquidem Paschali Scriptor, vel certe Continuator sub Heraclio vixerit, in cujus annum xx. Chronicon perducitur, quae sua aetate, aut proxime contingere, vel quae viderit, aut sciverit, enarrasse vero proximum sit. Verum an idem scriptor sub Heraclio vixerit, addubitat Goarus in Praefatione ad Georgii Syncelli Chronologiam, cujus verba hic apponam: *Chronicon Alexandrinum haud V 7 lectum Georgio Syncello, nec Photio memoratum, aetatis penes me non est indubiae. Quod enim ad Heraclii tempestatem historiam profertur deducere, auctoris pariter et librarii testimonium esse potest, qui opus nondum forte absolutum nactus in Heraclii annos, ejus finem incidere, non auctorem vixisse testaturi, prout P 8 non absimili loquendi more, quo annis quingentis posteriorem Georgium Syncellum από Αδάμ μέχρι Διοκλητιανού, ad Diocletiani Principis Imperium Chronographiam continuasse librarius noster scriptum in titulo reliquit; quamvis circa dubium nec sententiam ex tribunali pronuntiare, nec licet movere placet. Hac tenus vir doctissimus, mihi quae dum viveret amicitia junctus, qui auctorem Paschali Syncello et Photio posteriorem videtur inde colligere, vel certe conjicere, quod de illo prorsus siluerint. Cui quidem firmandae conjecturae illud addere poterat, eundem Photium finem auctorum, quorum alter est Metrodorus, duo alii sunt anonymi, scripta de Paschate recensuisse, auctoris vero Chronici nostri non meminisse. Sed haec rem haud omnino probant, cum nec omnia vidisse vel legis Photium quae sua tempestate supererant volumina pro certo haberi debeat.*

¹⁾ Lib. 9. de Doctr. temp. cap. 3.

²⁾ Vide Gloss. med. lat. in Cereis Paschalis.

Illius auctores due: alter sub Constantio, alter sub Heraclio vixit.

X. Quoad igitur aetatem auctoris Chronici, cum non unus extiterit a quo elucubratum fuerit, constat saltem illum, a quo ad Heraclium perductum est, non esse totius operis scriptorem, sed alterius, quod in annum Constantii XVII. qui est Christi CCCLIV. desierit, Continuatores et interpolatores. Id docemur praesertim ex doctissimi Holstenii observationibus, 'quas Codici suo Chronici Alexandrini edito subinde affixerat, hisce ad praedictum annum Constantii, post haec verba, *εἰδὼν Ἀγούστου*, adscriptis: *Hic desit auctor CHRONICI PASCHALIS, caetera sunt Continuatoris.* Id certe subodoratus fuerat vir admodum sagax Franciscus Pitheous, qui de hoc Chronico verba faciens¹⁾, aiebat illud videri scriptum ultimo Magni Constantini anno, Feliciano et Tatiano Cosq. Inde ergo colligitur primum auctorem Paschalis vixisse circa tempora Constantii, quibus adhuc vigeant de Paschalis Festivitate die controversiae: quae cum recruduissent sub Heraclio, ut infra observamus, occasionem alteri praebuerint Paschale istud Chronicon pridem conscriptum, Scriptoris insistendo computisticae rationi, ad sua usque tempora perducendi, atque adeo priorem hanc editionem subinde interpolandi, dum sua vel aliena intermiscet. Prius istud Chronicon vidit Holstenius, et quantum conjicere licet, ex Codice MS. quem, ut ex V. C. Emerico Bigotio didicimus, Abbas de Farina Siculus Regi Catholico ab Oratorio Constantinopoli comparaverat, ipsique communicaverat²⁾. Illud deinde cum editione Raderiana idem Holstenius contulit; variis ad margines adscriptis lectionibus, suis etiam interdum admistis emendationibus et conjecturis: ubi quae subinde erant inserta ab interpolatore, deerrantque in eodem MS. exemplari diligenter adnotavit. Quinetiam in reliqua deinceps Chronici parte emendationes ex ingenio adjecit. Quae quidem omnia in Notas nostras retulimus, eique, ut par est, adscripsimus, tum ne alium dicamur supsilasse, tum quod viri undequaque doctissimi in re literaria adepta pridem existimatio et auctoritas Lectorem in illius sententiam haud aegre forte adduxerit. Quin porro continuator Chronici sub Heraclio vixerit, negari fere non potest, tum quod Libri titulus in Codice Vaticano ac in Codd. Bibliothecae Regis Catholici, illud in annum XX. Heraclii, vel certe in illius tempora desinere innuat, tum quod quae de eodem Augusto, ejusque gestis narrantur, ac denique exscriptae prolixiores epistolae ad Persarum Regem vel Toparchas, atque adeo descriptorum in actis publicis ejus Imperii et filii Constantini annorum accurata notatio, et quod ipsum Heraclium *ὑμῶν βασιλέα* vocet, id suadeant omnino. Atqui ta-

P 9
V 8

¹⁾ Pitheoana MSS.

²⁾ Vide Apparatum Labbei ad Hist. Byzant. p. 8.

men non inde sequitur Georgium Pisidem, quod eodem Heraclio imperante vixerit, Chronici auctorem haberi debere, quod Joannes Georgius Herwartus ¹⁾ videtur existimasse, nulla alia conjectura quam ex verbis Suidae male intellectis.

XI. Ut ut est, cur Alexandrinum Chronicon potius dicatur, An Con-
 nulla urgens reddi potest ratio, inquit nuperus scriptor ²⁾, idem stantinopo-
 que doctissimus, cum nihil minus quam Alexandrinum sit, ni- litanum ap-
 hilque commune habeat cum Alexandrinorum rationibus: adeo pellari pos-
 ut mirum sit, cur Raderus hocce lemma Chronico indiderit a se sit.
 edito, Musis invitis, ac reclamantibus quotquot sunt eruditis, tametsi haud aliter hactenus laudatum sit, ex quo Raderiana ista editio prodiit, quo notiori nomini ac recepto usui servietur. Hinc Jacobus Gotthofredus in Notis ad Philostorgium, *Chronicon quod hodie dicitur Alexandrinum* semper laudat: et scite quidem, cum ante Raderianam editionem aliis extaret et laudaretur titulis, iisdemque minus etiam idoneis, licet alias potiori sui parte decurtatum. Non defuere interea qui Constantinopolitanum illud appellari posse censuerunt, atque in iis Joannes Leunclavius ³⁾, quo loco Edictum Justiniani Imperatoris fidei confessionem continens primus edidit, praemissis iisdem verbis, quae habet hocce Chronicon Paschale ad annum xxv. Justiniani, ex veteribus Annalibus, quos quidam, uti subdit, *Constantinopolitanos appellant*, descriptis, adeo ut par sit existimare hocce vidisse Chronicon, et ex eo idipsum excrispsisse Edictum, tametsi ex alio quam Augustanae Bibliothecae Codice: quod vel inde percipitur, quod in eo quo usus est Raderus, in Edicto isto Justiniano ⁴⁾ magnus hiatus reperiatur in loco qui in Codice Vaticano, et apud Leunclavium integer describitur, ex quibus defectum Editionis Raderianae in hac Regia supplevimus, adjuncta veteris Interpretis versione Latina. Sed et in locis aliis ejusdem Edicti diversae interdum lectiones occurrunt, adeo ut jure dubitare liceat an Exemplar Augustanum ex Vaticano descriptum fuerit. In eadem porro sententia, quoad titulum Chronici, versatur vir eruditissimus Daniel Papebrochius ⁵⁾.

XII. Verum quisquis istius Chronici auctor fuerit, scripsit ^{Chronicon Paschale}
 ille non tam Chronicon, quam Computum Paschalem, ut ipsemet ^{appellari}
 debere ^{debere pro-}
 probatur.

¹⁾ In Chronol. cap. 154. 203. 214. 325. 236.

²⁾ Steph. le Moine in Var. Sacr.

³⁾ In jure Gr. Rom. pag. 321.

⁴⁾ Pag. 820. edi. Rader.

⁵⁾ In Proleg. ad vit. S. Georgii n. 27. et in Propylaeo ad Matium p. 88.

in Praefatione¹⁾, seu Syntagmate de Paschate, cujus meminimus, proficitur, vel Πασχάλιον, uti Graeci Ecclesiastici vocant, hoc est Canonem de celebrando Paschate, cujus primos conditores Alexandrinos agnoscunt veteres omnes scriptores Graeci. Id porro nominis inditum, quod non modo utriusque Paschatis, Judaici scilicet, seu Legalis, et Typici vel Christiani, sed et praecipuarum festivitatum, quas δεσποτικάς, seu Christi vocant Graeci, Latini vero *Mobiles*, quod a Paschatis die pendeant, indicem exhibeant, diaque notent quibus singulae peraguntur: P 10 de quibus quidem Paschaliis, seu Paschalibus, egere Scaliger¹⁾, et Petavius²⁾: sed et nos quaedam de iis attigimus in Glossario mediae Graecitatis. Istiusmodi computos Paschales, seu κύκλους-ἑορταστικούς, *Paschalia*, *Paschales cyclos*, *circulos*, *cursum*, *recursus*, passim vocant Victorius, Gennadius, Senator, Ado Viennensis, Beda, Paulus Warnesfridus, et alii: recentiores V 9 vero ex Graecis scriptoribus, in quibus sunt S. Maximus³⁾, et Nicephorus Gregoras⁴⁾, Πασχάλια.

Paschaliū XIII. Duplex autem fuit Paschaliū conscribendorū ratio: altera enim simplex est, altera fusiori commentario illustratur. Prior in Paschalis Festi diei investigandae methodo, tabulis etiam interdum in idem argumentum confectis, tota versatur, cujusmodi est Hippolyti Portuensis Episcopi Canon Paschalis xvi. annorum, qui proxime ad Urbem inventus, ac Romam delatus, et in Bibliotheca Vaticana repositus, a viris doctis subinde illustratus est, Scaligero scilicet in libris de Emendatione temporum, et in Notis ad Eusebii Chronicon, ex quibus in Gruterianas Inscriptiones est relatus, deinde ab Aegidio Bucherio ad Canonem Paschalem Victorii, ac nuper denique a viro doctissimo to. ii. variarum sacrarum: de quo quidem Hippolyti Canone sic scribit Eusebius lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxii. *Τότε δὴ καὶ Ἰππόλυτος συντάττων μετὰ πλείστων ἄλλων ὑπομνημάτων, καὶ περὶ τοῦ Πάσχα πεπολιῆται σύγγραμμα, ἐν ᾧ τῶν χρόνων ἀναγραφὴν ἐκθέμενος, καὶ τινὰ κανόνα ἐκκαίδεκαετηρίδος περὶ τοῦ Πάσχα προθεῖς, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοὺς χρόνους περιγράφει*, id est interprete Henr. Valesio: *Eodem tempore et Hippolytus inter plurima alia ingenii sui monumenta, librum de Pascha composuit: in quo temporum seriem describens, et Canonem quendam Paschalem per xvi. annorum*

¹⁾ In Praefat. et in Chron. p. 75. 76. 117. 210. 211. 215. 216. 220. 221. 225. 229.

²⁾ Lib. 5. de emend temp.

³⁾ L. 8. auctarii cap. 12.

⁴⁾ Part. 1. c. 16.

⁵⁾ Isaac Argyr. p. 383.

circuitum exhibens, anno i. Imperatoris Alexandri computationem temporum circumscribit. Et ex Eusebio Hieronymus de Scriptoribus Ecclesiasticis¹⁾: Hippolytus, cujusdam Ecclesiae Episcopus; (nomen quippe urbis rescire non potui) rationem Paschae, temporumque Canones scripsit, usque ad i. annum Alexandri Imperatoris, et xvi. annorum circulum quem Graeci ἐκκαίδεκαετηρίδα vocant, reperit, et Eusebio qui super eodem Pascha Canonem decem et novem annorum circulum, id est ἐννεαδεκαετηρίδα composuit, occasionem dedit.

XIV. Paschaliūn vero, quae fusiori illustrantur Commentario, binae rursus sunt species. Alia quippe ordine chronologico, seu juxta temporum seriem digeruntur: alia in methodi formam conscribuntur, qua non modo Paschales, aliaeque festiuitates, sed et caetera quae in Ecclesiasticis computis recentioribus disquiri solent, investigantur. Atque ut a fusioribus ordiamur, primus Hippolytus, cujus mox meminimus, ea scribendi ratione usus dicitur: qua digestis a mundo condito ad sua usque tempora elapsis annis, sedecennalis Cycli a se reperti in inveniendi Paschate methodum firmaret, descriptis subinde, ut vero est simile, Paschalibus Festis, Legalibus forte et Christianis. Quod quidem opus ad Alexandri Severi Imperatoris tempora perduxit, ut ex Eusebii allato loco docemur, in quo temporum descriptionem exposuit a mundi conditu ad eundem Alexandrum, cui demum canonem sedecennalis Cycli praefixit; id enim indicare videtur vox *προθεῖς*. Aliud autem fuere Hippolyti ratio Paschae, temporumque Canones, uti appellantur ab Hieronymo, aliud Canon *ἐκκαίδεκαετηρίδος* ab illo inventae: quod et docet ipsius Hippolyti Canon quem edidit Scaliger, et ex eo alii, in quo inter illius opera recensetur *Ἀπόδειξις χρόνων τοῦ Πάσχα κατὰ ἐν τῷ πίνακι*. Ubi Scaliger reponendum putat καὶ τὰ, vel καθὰ, quod postremum maluerim. Nam etsi, ut et Bucherius, alterum praeferat, quia, inquirunt, ἀπόδειξις et πίναξ longe diversa sunt, ita haec verba capienda censuerim, ut ἀπόδειξις temporum Paschatis juxta regulam in tabula descriptam exarata, et secundum Eusebium, eidem operi praefixa fuerit: nisi admittatur codicis Medicei lectio, *προσθεῖς*, cujus meminit Valesius, ut addita fuerit, quod idem fere valet, tametsi subditam potius videatur omnino indicare ejusdem Canonis lemma, quod hisce verbis conceptum legitur: *ἔτους ἁ βασιλείας Ἀλεξάνδρου Ἀυτοκράτορος ἐγένετο ἡ ΔΙ τοῦ Πάσχα εἰδοῖς Ἀπριλίαις, σαββάτῳ ἐμβολίμου μηνὸς γενομένου· ἔσται τοῖς ἐξῆς ἔτεσιν καθὼς ὑποτέταχθαι ἐν τῷ πίνακι· ἐγένετο δ' ἐν τοῖς παρω-*

P 11

V 10

¹⁾ Cap. 61.

χηρόσιν, καθὼς σεσημειῶται. Id est, *Anno 1. Imperii Alexandri Imperatoris facta est xiv. Paschae Idibus Aprilis, Sabbato, cum mensis Embolimaeus fuisset. Sequentibus annis continget, sicut in tabula subjectum est, in praeteritis autem evenit, sicut indicatum est.* Ex quibus conficit Scaliger promittere Hippolytum hocce lemmate, non solum in futurum, sed etiam in perpetuum Canonis constantiam. Sed longe alia, nisi ipse fallar, sonant haecce verba. Operi ipsi quippe in Canonis seu regulae Paschalis Cycli specimen subdito hocce laterculo, eandem in posterum observandam regulam ait, quae in praeteritis annis fuerat observata. Unde colligere liceret in universo totius operis decursu non modo res praeteritas ex temporum ratione descripsisse, sed subinde etiam Paschaliū festivitatum tempora ad suosmet expendisse Canones: quod prorsus velle videtur Eusebius, scribens operi de Paschate per tempora, seu ordine chronologico digesto, adjunctum fuisse Paschalem Canonem. Licet enim ejus canonem habeamus, inquit V. C. Henr. Dodwellus ¹⁾, periit tamen liber quem scripsit de Canone.

De Paschali Hippolyti Portuensis. XV. Sed an opus istud Hippolyti idem sit quod de Paschate inscripsit, quod vult Valesius, dubium facit, quod Eusebius et Hieronymus post recensitum illud de Paschate opus, in quo rationem temporum ad Alexandri Imperatoris aetatem perduxerit, aliud rursus de Paschate recenseant: quod quidem in praefixo huicce quod recudimus Paschali syntagmate, et ab aliis subinde scriptoribus laudatur. Quinetiam haec verba quae laterculo adduntur, *de demonstratione temporum Paschae prout in tabula*, ita accipi possunt, ut tabula ipsa demonstrationem temporum Paschae complexa fuerit, proindeque ipsa demonstratio et tabula unum idemque extiterint, ac tabula adjuncta fuerit Chronico, cujus paullo ante meminit laterculus, hisce verbis: *Χρονικῶν πρὸς Ἑλληνας, καὶ πρὸς Πλάτωνα.* Ita tamen ut incertum sit, an *πρὸς Ἑλληνας*, referri debeat ad Chronicon quod Hippolytus conscripserit, aevi sui morem secutus, quo Sancti Patres Gentilium objecta eo scriptionis genere confutarent, qui religionis Christianae antiquitatem, quam ipsi Ethnici jactabant, ut est apud Paulum Orosium ²⁾, ut fictam traducere solebant, sumpto a mundi exordio ad sua usque tempora antiquitates sacras asserebant, dum interim totam gentium Chronologiam, vel *μυθικὴν*, vel incertam, ac ferme nuperam esse ostenderent: Christiani vero suam a Judaeis, atque ab ipso Mose, ac proinde a mundi conditu repeterent. Quo forte spectavit pariter

¹⁾ Pag. 32.

²⁾ Lib. 7. cap. 26.

Senator, cum dixit ¹⁾: *Habent etiam post tractatores, diversos relatores temporum studia Christiana, qui Ecclesiastica gravitate compositi, per vicissitudines rerum, mutabilitatesque regnorum, lacteo quidem, sed cautissimo nitore decurrunt. Qui cum res Ecclesiasticas referant, et vicissitudines accedentes per tempora diversa describant, necesse est ut sensus legentium rebus caelestibus semper erudiant, quando nihil ad fortuitos casus, nihil ad Deorum potestates infirmas, ut Gentiles fecerunt, sed arbitrio Creatoris applicare veraciter universa contendant.* Caeterum laudantur a Labbeo ²⁾ ex Bibliotheca Monchaliana Tabulae Paschales Hippolyti Portuensis Episcopi Graece et Latine cum vita ejusdem Hippolyti ex libro Sancti Hieronymi Graece, et commentario italico recenti manu in easdem tabulas. Sed an hae tabulae eadem sint cum edita, cujus meminimus, haud omnino planum. Extant ejusdem Hippolyti opera alia, tum in Bibliotheca Regia MSS. ³⁾ tum edita pridem a Canisio, Combesio, et aliis: quaedam laudat praeterea Syncellus ⁴⁾. Sed de Hippolyto et ejus scriptis consulendus praeter Eusebium idem Combesius ad illius librum de XII. Apostolis et lib. de Antichristo.

V 11

XVI. Hac enimvero, quam hic attigimus scribendi ratione ^{Qua metho illud conscriptum.} ⁵⁾ Cassianus auctor Exegeticōn, Tatianus, ut etiam de illo testatur auctor Chronici Paschalis, Clemens Alexandrinus, Hippolytus, Theophilus Antiochenus, Julius Africanus, Eusebius, Prosper Aquitanus, Georgius Syncellus, et aliquot alii, qui Christianam religionem non esse nuperam ἐξ ἀρχαιότητος τῶν προφητικῶν γραμμάτων demonstrarunt, Mosemque praecedere Trojanum bellum DCCCXXVIII. annis probarunt, quod in primis fecit Theophilus lib. III. ad Autolyicum, qui ut id certius demonstraretur, ab ipso mundi exordio repetendam temporum seriem existimabat: *Ἰνα δὲ ἀκριβεστέρων ποιήσωμεν τὴν ἀπόδειξιν τῶν καιρῶν καὶ χρόνων, Θεοῦ ἡμῖν παρέχοντος, οὐ μόνον τὰ μετὰ κατακλυσμὸν ἱστοροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ κατακλυσμοῦ, εἰς τὸ καὶ τῶν ἀπάντων κατὰ τὸ δυνατόν εἰπεῖν ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν ἡμῖν ποιησάμεθα, ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν ἀνεκὰθεν ἀρχὴν τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως ἣν ἀνέγραψε Μωσῆς ὁ θεράπων τοῦ Θεοῦ διὰ Πνεύματος ἁγίου.* Et eodem lib. *Οὐ γὰρ πρόκειται ἡμῖν ὕλη πολλοῦ λόγου, ἀλλὰ εἰς τὸ φανερῶσαι τὴν τῶν χρόνων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ποσότητα, καὶ ἐλέγχει τὴν ματαιοπονίαν καὶ φλυαρίαν*

¹⁾ De divn. lect. c. 22.

²⁾ Pag. 189.

³⁾ Codd. 1828. 1892.

⁴⁾ Pag. 218. 230. 358. Canis. tom. 5. ant. lect.

⁵⁾ Euseb. haer. 31. n. 33. Scalig. ad Graeca Euseb. p. 402. et ad Hier. p. 3. Chron. Paschale p. 261. ubi de Tatiano.

τῶν συγγραφέων, ὅτι οὐκ εἰσιν οὔτε δισαύριαι μυριάδες, ὡς Πλάτων ἔφη, etc. Eandem certe methodum ac scribendi rationem secutum auctorem Paschalis Chronici, quod publicamus, vel hinc apparet, quod non modo Christianae religionis primordia ac historiam ab ipsa mundi creatione repetat, resque Judaicas diligenter persequatur, sed etiam vana Gentilium circa sua Numina traducat et evertat commenta ¹⁾, dum solide probat quos adorabant Deos homines fuisse mortales, indicatis quibus ipsi vixere saeculis, proindeque religionem Judaicam, a qua Christiana promanavit, longe ante Saturnum ac Jovem extitisse.

- P 13 Quo spectant ista Cypriani, seu alterius scriptoris in libro de Vanitate Idolorum: *Deos non esse quos colit vulgus, hinc notum est. Reges olim fuerunt, qui ob regalem memoriam coli ὑπὸ suos postmodum etiam in morte coeperunt: inde illis instituta templa, inde ad defunctorum vultus per imaginem detinendos expressa simulacra: nam et immolabant hostias, et dies festos dando honore celebrabant. Inde posteris facta sunt sacra, quae primis fuerant assumpta solatia.* Cum igitur duae ex scientia temporum artes efflorescant, inquit Petavius, altera quae computistica vulgo appellatur, et circa Canones ac regulas ordinandorum ad civilem usum temporum versatur; altera quam Chronologiam dicimus, certis notis et indiciis praeteritarum rerum memoriam suis temporibus assignet, utrumque complexus est auctor Paschalis, dum seriem temporum, quibus subinde regestas adscribit, sedulo prosequitur, et Canones ἑορταστικὸς Paschalesque subinde interserit.

Illudne viderit scriptor Chronici Paschalis.

- V 12 XVII. Incertum porro an Hippolyti Chronicon idem scriptor unquam viderit, vel legerit, ab eoque quaedam hauserit, vel sane res hasce tractandi methodum exceperit, dum Paschalis festivitatis investigandae rationem, rerum gestarum Chronologicae descriptioni intermiscet, licet Hippolytum ab eo visum ex praedictis colligere fortasse liceat, idque suadere aliquatenus videatur ipsius Chronici titulus, cujus duo exemplaria in Scorialensi Regis Catholici Bibliotheca extitisse docemur ex Catalogo Graecorum Codicum manuscriptorum necdum, ni fallor, edito, quorum prior hanc inscriptionem praefert: *Μαρκελλίνου καὶ Ἰππολύτου, ἧτοι ἀδήλου ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς Βασιλείας Ἡρακλείου τοῦ νέου, καὶ τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου.* Alius vero: *Ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδάμ Πέτρου Ἀλεξανδρείας Μάρτυρος, Κελλίνου καὶ Ἰππολύτου, ἧτοι ἀδήλου μέχρι Ἡρακλείου τοῦ νέου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.* Ubi in primo pro Βασιλείας, legendum indubie ὑπατείας, tametsi caetera

¹⁾ Epiphanius in Ancor. n. 107. 108.

minus sana sint ac cohaereant. Unde vero Marcellini vel Hippolyti nomina huic Chronico, quoque fundamento, praefigantur, vellem doceri, sive is sit Marcellinus Comes, ex cujus Chronico quaedam forte in posterioribus saeculis excrisperit, sive Hippolytus iste sit is de quo agimus, sive ille qui Thebanus vulgo indigitatur, cujus Chronicon Latine partim editum a Canisio, et excerpta Graeca aliquot habentur in Bibliotheca Regis Christianissimi. Sed cum Hippolytus iste Thebanus vixerit saeculo XI. Chronici vero scriptor in Heraclii, sub quo vixit, tempora desinat, vix est ut credam hunc in hocce lemmate posse intelligi. Atque hic quidem de Hippolyti Chronico fusius forte quam par erat egimus, tum ut qua ratione ejusmodi Paschalia primitus conscripserint veteres Christiani, planum fieret, tum etiam ut an supra memoratorum Codicum Scorialensis Bibliothecae tituli suadere possint, ex Hippolyti Chronico, scriptorem istius quod modo publicamus quaedam excerptisse, tametsi ad ejusdem Hippolyti Heccaedecaeteridem, de qua pluribus egere Scaliger et Petavius ¹⁾, Paschales recursus minime exegisse constet, sed ad Octodecennalem, Vigintioctennalem, et pxxxii. annorum Cyclos, uti in Syntagmate de Paschate profitetur.

XVIII. Caeterum Hippolyti Chronico, de quo agimus, ^{P 14} medium prope est, nisi ipsummet extiterit, Chronicon illud quod ^{An Hippolytus auctor} edidit Henricus Canisius Tom. II. Antiq. Lect. et Philippus Lab- ^{sit Chronici} beus Tom. I. Novae Bibliothecae ex MS. Cod. Collegii Paris. Soc. editi a Canisio et Lab- ^{beo.} Jêsu, hocce titulo: *De divisionibus et generationibus gentium.* Quod quidem Chronicon ad Alexandri Severi annum XIII. eumque Imperii postremum, quo imperante se vixisse non semel Auctor innuit, perducitur. Is vero in praefatione descripturum se ait ²⁾ *Gentium divisionem, et parentum dinumeratam generationem, inhabitationis quoque tempora, et bellorum commissiones, et Judicum tempora, qui et ex quibus Regibus nati sunt, qualesque captivitates populi, et quibus Judicibus contigerint, quique Sacerdotes, quibus temporibus fuerant, et quae divisio, et quae perditio facta sit, quonam modo generatio seminis Israel de Patribus in Christo completa sit, et quot quantique per quanta tempora dinumerentur anni a creatura saeculi usque in hunc diem.* Praefationi Index subjicitur, cujus vi. caput hisce verbis conceptum legitur: *Declaratio Paschae, et quis quando servavit ex temporibus Moysi in hunc diem.* Quae quidem ad ea referuntur quae habentur in ea sectione, ubi de Paschate subinde a Judaeis exacto agitur. Tum additur: *A generatione autem Christi post*

¹⁾ Scalig. l. 2. de emend. temp. pag. 152. Petav. l. 2. c. 60.

²⁾ Ex Cod. MS.

xxx. annos cum passus est Dominus, Pascha celebratur. Ipse enim erat justum Pascha. A Passione autem Domini usque in XIII. annum Imperii Alexandri Caesaris anni CCVI. servatum est Pascha, quod in commemorationem Domini nostri Jesu Christi servatur a nobis. Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque in hunc diem anni v. MDCCXXXVIII. Quae quidem hic a nobis allata si quis cum iis quae de Hippolyti Chronico attigimus admissim conferre velit, illud ipsum esse ejusdem Chronicon haud difficulter forte concedet, cui laterculum is praemisit, vel subdidit in Paschalis festi, de quo in illa quam diximus sectione egit, inveniendi Canonem seu regulam: ad quam praeteritos et sequentes annos expendere lectorem voluerit. Nec obstat quod ad postremum Alexandri Imperatoris annum hocce Chronicon Canisianum, seu Labbeanum deducatur, Hippolytus vero eo imperante Martyrium subiisse dicatur a quibusdam¹⁾, cum certe id prorsus incertum sit, nulloque probo auctore Martyrii tempus asseratur, quod sub Decio contigisse Gregorius Turonensis²⁾ et alii volunt, sed Alexandro duntaxat imperante vixisse tradant Eusebias, Hieronymus, et alii³⁾: Anonymus vero in Chronico MS. ex Cod. Reg. III. MLIY. Nicephorus Constantinopolit. in Chronologia, et Catalogus Imperatorum Constantinopolitanorum editus a Leunclavio lib. II. juris Graecoromani Severo imperante floruisse, perperam, ni fallor, scribunt: ἐπὶ τούτου καὶ Ἰππολύτος ὁ Ρωμαῖος συγγραφεὺς ἤμαρ. Tametsi nil obstat quin Severi etiam aetate tum primum nosci coeperit: nisi Severum cum Alexandro Severo confuderint. Conjecturam praeterea nostram de Hippolyto ejusdem opusculi scriptore firmare posse id videtur, quod quaedam ex eo in Raderianum Chronicon sint immissa, ut subinde in Notis indicamus: adeo ut haud injuria P 15 Hippolyti, ut et Marcellini, quisquis ille extiterit, nomina praetulerit Codex Scorialensis. Neque enim Baruoëtium absque fundamento aliquo, ea Codicis titulo affixisse probabile est.

Id vero proximum XIX. Praeter jam allatas conjecturas, quae Canisianum seu Labbeanum istud Chronicon Hippolyto videantur asserere, haud minimi etiam momenti forte censeret debeat illa quae circa annorum, tum a mundi conditione, tum a Christi Incarnatione et Natali, qua Hippolytus usus dicitur, putandorum rationem versatur, cum uterque scriptor in annis mundi conditi consentiant. Ut id porro exploretur, inquirendum primo qua methodo usus sit Hippolytus in consignandis annis, tum mundi, tum

¹⁾ Ughellus.

²⁾ Lib. I. Hist. c. 23.

³⁾ Vide Hist. Dodwell. diss. 11. Cypr. n. 49. 50.

Christi: quod utcumque haurire licet ex Cyrillo Scythopolitano, qui Justiniano imperante vixit, tum in vita S. Euthymii, tum in vita S. Sabae, iis locis quibus sanctorum istorum Anachoretarum obitum commemorat. Atque ut a S. Euthymio initium ducatur, ipsissima Cyrilli verba placet adducere, prout habentur in Codice Colberteo: nam quae edita est Euthymii vita a Cotelario, ex Interpolatore Metaphraste desumpta est, tametsi eosdem annorum characterismos praeferat. Ea autem sunt: *Ἡ δὲ τελείωσις αὐτοῦ γέγονε κατὰ τὴν εἰκάδα τῆς Ἰαγνουαρίου μηνὸς τῆς ἐνδεκάτης Ἰνδίκτου, ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου, ἀφ' οὗτε· χρόνος ἦρξαστο, τῆ τοῦ ἡλίου φορᾶ μετρεῖσθαι. ἔτους πέμπτου ἑξηκοστοῦ ἑννακισιοστοῦ πεντάκισχιλιοστοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ Λογῆ ἐκ Παρθένου ἐνανθρωπήσεως ἔτους πέμπτου ἑξηκοστοῦ τετρακισιοστοῦ, κατὰ τοὺς συγγραφέντας χρόνους ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων Ἰππολύτου τοῦ παλαιοῦ, καὶ γνωρίμου τῶν Ἀποστόλων, καὶ Ἐπιφανίου τοῦ Κυπριαίου, καὶ Ἡρώνης τοῦ Φιλοσόφου καὶ Ὁμολογητοῦ.* Ex quibus colligimus obiisse S. Euthymium xx. Januarii, Indictione xi. anno mundi v. mccccclxv. Christi Incarnationis cclxxv. ac, ut infra ait, Leonis Magni anno xvi. Rursum idem Cyrillus in vita S. Sabae ¹⁾, scribit eundem Sanctum Anachoretam mortuum v. Decembris, Indict. x. anno a mundi conditu vi. mxxiv. Christi Incarnationis vel Nativitatis dxxiv. Justiniani anno vi. P. C. Orestis ii. ubi eadem formula de Hippolyti, Epiphanii et Heronis annorum characterismis loquitur.

XX. Quis autem fuerit hic Heron Confessor et Philosophus ^{V 14} (ut et hoc obiter moneam) qui tempora consignarit, ignorari ^{De Herone Chronologo.} video a doctioribus. Quis enim asserere audeat eum esse qui Origēnis discipulus et sectator, et ab eo fidei rudimentis institutus, ejusque Philosophiam amplexus, una cum Heraclide, dum adhuc esset neophytus, martyr capite plexus est, ut scribit Eusebius ²⁾, et ex eo Nicephorus Callisti ³⁾? Qua vero flagrante persecutione martyrismum ille obierit, non tradit Eusebius: licet vero simile sit id accidisse sub Deciana, in qua, ut attigimus, Hippolytum interiisse plerique volunt, ac utrumque vigentibus ea tempestate de Paschalis Festivitatis celebrandae tempore controversiis, de quibus idem agit Eusebius ⁴⁾, commentarios edidisse, in quibus Christi Natalitiorum annum ac diem uterque observarit. Enimvero, cum neophytum adhuc, martyrismum explesse dicatur, nescio an is Marcus Aurelius Heron fuerit, qui

1) Cap. 77.

2) L. 6. c. 4.

3) L. 5. c. 6.

4) Lib. 5. c. 23. 25.

Alexandro Severo adhuc imperante, tum erat *Νεωκόρος* templi Serapidis in Porto; ut est in antiqua Inscriptione basis marmoreae, deinde factus neophytus, martyrium subiērit: quae quidem Inscriptio hac verborum serie descripta legitur apud Jacobum Sponium in *Miscellanæis eruditæ antiquitatis* ¹⁾: ΜΑΡΚΟΥ ΑΤΡΗΛΙΟΥ ΣΕΒΟΥΘΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΠΙΤΥΧΟΥΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΑΜΑΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΕΒ ΔΙΙ ΗΛΙΩ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΡΑΠΙΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΝΝΑΟΙΣ ΘΕΟΙΣ Μ. ΑΤΡΗΛΙΟΣ ΗΡΩΝ ΝΕΩΚΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΠΟΡΤΩ ΣΑΡΑΠΙΔΟΣ ΕΠΙ ΔΑΡΓΙΝΙΩ ΒΕΙΤΑΛΙΩΝΙ ΑΡΧΙΤΠΗΡΕΤΗ ΚΑΙ ΚΑΜΕΙΝΕΥΤΗ ΚΑΙ ΑΤΡΗΛΙΩ ΦΗΒΩ ΚΑΙ ΣΑΛΩΝΙΩ ΘΕΙΔΙΩΤΩ ΙΕΡΟΦΩΝΟΙΣ ΚΑΙ ΚΑΜΕΙΝΕΤΤΑΙΣ ΧΑΡΙΤΗ ΙΕΡΟΔΟΤΑΕΙΑ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΕΠΙ ΑΓΑΘΩ. In latere baseos, ΕΠΙ ΑΓΑΘΩ ΕΜΙ ΓΡΑΝΙΟΥΡΩ. Sed de hac circa Heronem Cyrillianum conjectura nihil temere definio, cum alii extiterint hoc nomine, atque in iis Heron Patriarcha Antiochenus, quem alii *Ερωτα* vocant, et Heroni natione Thebanus, dignitate Episcopus, Juliano imperante, cujus Philostorgius et hujusce Chronici scriptor meminērunt. Interim ex hac allata Inscriptione colligere saltem fortasse liceat vero esse simillimum, Portum, cujus in ea fit mentio, illam esse urbem, cujus Hippolytus Episcopus fuerit, tametsi quae in Provincia extiterit maneat incertum, ipsæque Hieronymus, quod exerte testatur, nescierit, cui tam diu Romae versato, Portus Romae, cujus urbis Episcopum fuisse Hippolytum plerique volunt, minime ignotus esse debuit. Adeo ut haec Graeca Inscriptio, cultusque Serapidis Aegyptum, ubi notum Alexandriae illius fanum a Theodosio M. eversum, omnino videatur spectare, unde in Provinciam Gallicanam, ubi illa servatur, allata fuerit. Sed cum apud Geographos caeterosque scriptores, nulla occurrat civitas Portus nomine in Aegypto, ubi vigebat Graecus sermo, secus vero in Africa, ubi Latinus obtinebat, in qua ad tres recenset Anonymus Ravennas lib. III. cap. VIII. XI. et lib. V. cap. IV. Portum scilicet divinum, Sigensem et Magnum, atque adeo Hippolytus Portus duntaxat et cum nullo adjuncto Episcopus dicatur, sane vero est proximus Portum in ea Inscriptioe intelligi Romanum. Nec obstat quod Serapidis templum in Porto, seu Portu, extitisse dicatur, cum in eo tractu cultum Serapidem, atque adeo in Ostjensi civitate, Portuensi proxima, ac solo fere Tyberi divalsa, prout a Procopio ²⁾ utraque civitas describitur, testetur Minutius Felix sub

V 15 initium operis: Romae vero, et in aliis Latinis Provincieis, eun-

¹⁾ Sect. 10. n. 22.

²⁾ Lib. I. Gotthic. cap. 25.

dem cultum fuisse Serapidem testentur Graecae pariter Inscriptiones apud Gruterum. Neque etiam opponi debet quod Inscriptio Graeca sit, cum in Latinis Provinciis haud paucae repertae sint. Sed quod Hippolytum Portus-Romanus fuisse Episcopum omnino videatur suadere, id potissimum fuerit, quod is Romanus dicatur in Catalogo Imperatorum Leunclaviano supra laudato, et quod anno MXXI. in agro Verano non procal ab aede S. Laurentii ad Urbem reperta sit antiqua e marmore statua solio insidens, in cuius quidem solii binis laterculis Cycli Paschales annorum XVI. Graecis literis erant descripti; ex quibus, tum ex librorum lemmate, quod horum dexter continebat, Hippolyti, cuius nomen non erat expressum, facile deprehensum est statuam esse, quam ex Portu Romano, non vero ex Aegypto P 17 huc esse allatam admodum est probabile. Quinetiam alius haud videtur ab Hippolyto Presbytero, qui una cum Nepotiano, (alii Pontiano legunt) exul deportatus est in insulam nōcivam Sardiniam, Severo et Quintiano Coss. seu anno Christi CCXXV. Alexandri Imp. XI. ut est in Catalogo Pontificum Romanorum a Cuspiniano et a nobis edito, in Pontiano Papa. Adeo ut hac tempestate Episcopatum Portuensem nōndum fuisset consecutus: cur vero Metropolitanum Arabum eum indiget Herwartius¹⁾, non plane percipio.

XXI. Sed ut redeam unde sum digressus, ex allatis ex Quam annorum rationem secutus sit
Cyrillo patet omnino hunc Panodori Aegyptii Monachi, qui Ar-
cadio imperante, et sub Theophilo Episcopo Alexandrino vixit, tionem
ut testatur Georgius Syncellus, quique Christi natalem in annum secutus sit
mundi v. MCCCXCIII. retulit, annos putandi rationem secutus. Scythopoli-
Quod ut planum fiat, observandum in primis triplicem apud tanus, et
Graecos aeram obtinuisse annorum a mundo condito: primam quotae fuerint Grae-
quae ab initio rerum ad natalem Christi putat annos V. MCCCXCIII. corum ae-
alteram, anno v. MDCI. de qua Concilium-Nicaenum II. act. VI.²⁾ rae a mun-
et Syncellus³⁾, tertiam, quae etiamnum apud Graecos hodie di ortu.
nos in usu est v. MDCX. Aliam enim omitimus, quae Antiochenorum propria fuit, et Christi Natalem anno mundi conditi
sexmillesimo assignat, ut ex Hesychii loco, quem huic Chronico subjecimus, docemur. Sed et alia fuit, quae Natalem
Christi anno mundi v. MDVI. assignat, de qua tractatum subdidimus pariter huic Chronico. Prioris aerae Graecicae in-
ventor, ut supra diximus, existimatur Panodorus, quam in locis allatis sequitur Cyrillus. Illa porro (nam de hac prima hic potissimum est sermo) cum Dionysiana aera vulgari consentit,

¹⁾ Cap. 177.

²⁾ P. 405. ed. Labbei.

³⁾ P. 35. 218. 313. 316. 326.

quae Nativitatem Christi ad Consulatum Lentuli et Pisonis refert, hoc est uno anno minus quam in recepta hodie sententia, licet hanc dissonantiam concilient accuratiores Chronologi. In eo tamen discrepat utraque aera, quod Panodorus Christi annum illiget anno mundi v. mccccxciii. (cujus sententiae causam affert Syncellus¹⁾) Dionysius vero anno v. mdi. atque ita alter ab altero annis vii. remotus sit, licet uterque indictionem communem, tum feriam, vel lunarem aetatem certis diebus attributam obtineat. Etenim annum Christianae aerae primum uterque computus v. mccccxciii. numerat, necnon annum ejusdem aerae nonum uterque recenset v. mdi. quippe de anno currente mundi ad Incarnationis annum assequendum, priores annos v. md. detrahunt; posteriores v. mccccxciii. ex quo major hujus quam illius calculus efficitur. Unde conficit Petavius²⁾ trium aerarum

V 16 duas Incarnationem Christi diversis annis affigere, ac prioris, quae v. mdi. numerat, ultimum convenire Christi anno nono: alterius vero, quae v. mccccxciii. putat, anno primo, adeoque non duos annos computos, sed unum eundemque esse. Etenim annum Christianae vel Dionysianae aerae primum uterque computus v. mccccxciii. numerat, necnon annum ejusdem aerae nonum uterque recenset v. mdi. Quippe de anno currente mundi ad Incarnationis annum assequendum priores annos v. md. detrahunt, posteriores v. mccccxciii. ex quo major hujus quam illius calculus efficitur. Itaque in annis mundi consentiunt ambo computi, in annis Incarnationis dissentiunt. Non debent igitur mundi aerae vel computi censi duo, sed unus duntaxat, cujus ad diversas annos Christi *ἐνανθρώπησις* illigatur. Quare duae tantum, ut supra dictum est, praecipuae sunt aerae Graecorum: una cujus in annum v. mccccxciii. primus annus aerae Dionysianae vel communis congruit, et altera quae eundem annum numerat ab urbe condito v. mdix. Ita ratiocinatur Petavius harum rerum diligens explorator, cujus tamen hac in re sententia alii non omnino arridet³⁾. Ut ut se res habet, haec Cyrillianis characterismis sunt aptanda. Ex anno mundi v. mdcccclxv. quo Sanctus Euthymius obiit, xx. Januarii, Indictione xi. deductis v. mccccxciii. annis, annus vulgaris Incarnationis erit cccclxxii. in quem cadit annus xvi. Leonis Magni. Rursum, si anno v. m. cccccxiii. addas cccclxxii. fiet annus mundi v. mdcccclxv. Christi cccclvii. cui si addantur viii. erit annus cccclxxii. vulgaris, quo currebat Indictio xi. Deinde anno v. mdcccclxv. adde viii. fiet annus vi. mdcccclxxiii. ex his si de-

1) P. 326.

2) Lib. 8. auct. c. 1. p. 293.

3) Goar. ad Syncell. p. 83.

mantur CCCCLXII. restabit v. MDI. Pari modo ex anno VI. MXXIV. quo S. Sabas decessit, v. Decembris, ablatis v. MDCXXIII. erit annus Incarnationis DXXXI. rursum anno v. MCCCXXIII. si addantur DXXXI. erit annus mundi VI. MXXIV. a Cyrillo notatus: si VIII. erit annus Dionysianus vulgaris DXXXIX. quo mense Decembri currebat Indictio x. deinde ablatis DXXXIX. de VI. MXXXI. restabit annus VI.

XXII. Atque haec praemittenda fuere, ut quibus anno—^{Qua mundi} rum caracterismis usus fuerit Hippolytus planum fieret, et an^{conditi aera} ex iis auctor existimari possit Chronici Canisiani seu Labbeani, ^{us sit Hip-} de quo in praesens agimus, expendere liceat. Quod sane haud ^{polytus.} procul a vero abesse facile concedet qui illius computos accuratius in examen adduxerit. Anno quippe XIII. Alexandri Severi Imperii Chronicon istud conscriptum fuisse non uno loco indicatur. Imperium porro iniit Alexander anno Christi vulgari CCXXII. idque potissimum colligitur, ut pridem observatum a Scaligero¹⁾, Petavio, Bucherio²⁾, et aliis, ex Canone Paschali Hippolyti, cuius supra meminimus, in quo ejusdem Augusti anno I. qui ab x. die Martii deducitur, XIV. Paschalis evenisse notatur Idibus Juliis, Sabbato, cum mensis embolimaeus proxime praecessisset, qui erat tertius ejus sedecennalis cycli annus bisextilis: quae omnia non potuere contingere, nisi anno Dionysiano CCXXII. Proinde cum Alexander annos XIII. et dies IX. regnasse dicatur in eodem Chronico, ut et apud Lampridium, consequens est extinctum fuisse XIX. Martii, anno Christi vulgari CCXXV. quod quidem an variis annorum ab auctore Chronici allatis epochis quadret omnino, deinceps disquirendum.

XXIII. Is porro annum XIII. Alexandri in annum mundi An in iis conditi v. MDCXXXVIII. conjicit, Christi Natalis DXXXVI. hisce ^{V 17} verbis: *Ab Adam autem usque in transmigrationem Babyloniae concinat* ^{cum Chro-} *sub Jechonia, generationes LI. anni IIII. MDCXXLII. menses VIII.* ^{nico Pa-} *Et post transmigrationem Babyloniae usque ad generationem Christi* ^{P 19} *generationes XIII. anni DCLX. et a generatione Christi usque* ^{schall.} *ad Passionem anni XXX. et a passione usque in hunc annum, qui est XIII. Imperii Alexandri annus, anni CCVI. Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque ad XIII. Alexandri Imperatoris annum, anni v. MDCXXXVIII. Quo quidem loco advertere interim liceat auctorem Chronici Labbeani in anno Passionis Christi veterum Patrum³⁾ opinionem secutum, cuius meminit Cle-*

¹⁾ Scal. l. 5. p. 491.

²⁾ Bucher. in Belg. Rom. L. 6. c. 8.

³⁾ Tertullian. Steph. Gobarus apud Phot.

mens Alexandrinus ¹⁾), Christum uno tantum anno praedicasse, eoque passum fuisse, quomodo denique scriptor Chronici Paschalis non uno loco eundem annum putat, verbi gratia pag. 203. et anno Chr. CCCLXXXI. CDXXXI. CDLII. tametsi locis aliis annos XXXIII. Christo fere semper adsignet: unde evidens est, quod non semel monuimus, hoc Chronicon ex variis scriptorum excerptis, nullo fere, delectu, vel praevio examine, esse consarcinatum, sed et esse vero simile quae in eo secundum istum annorum Christi calculum inserta leguntur, excerpta fuisse ex Africano, siquidem, ut testatur Hieronymus ²⁾), hanc ille sententiam est sectatus. Deinde paullo infra ait supradictus scriptor post recensitos Persarum Reges: *Post quos tempora jam manifeste apud Graecos ex constructione Olympiadum sunt clara: nam usque ad Alexandrum Macedonem fuerunt Olympiades cxiv. quae faciunt annos cdlvi. ab Iphito, qui constituit Olympiades. Ab Alexandro usque ad Christum, Olympiades lxxx. quod sunt anni cccxx. A Christo autem usque ad annum xiii. Imperii Alexandri, Olympiades lviii. quod sunt anni ccxxxvi. Sunt ergo omnes Olympiades usque ad annum xiii. Alexandri Caesaris, Olympiades ccliii. quod sunt anni mxii.* Quandoquidem igitur per Olympiades annos putandi ratio Chronici scriptori certior videtur, praesertim cum inter eruditos de earum constet initio, easque ab Iphito instauratas tradant scriptores anno ante aeram Christianam DCCLXXVII. Periodi Julianae III. MDCCCXXXVIII. ab iis petendum in primis videtur exordium. Censorinus in libro de Die natali ³⁾ scribere se ait Ulpio et Pontiano Coss, eumque annum esse secundum Olympiadis ccliv. ab Olympiade vero prima millesimum et quartum decimum, ex diebus scilicet aestivis quibus Olympicus agon celebrabatur, a Roma autem condita DCCCXCI. et quidem ex Palilibus, unde Urbis anni numerantur. Atqui hic Consulatus incidit in annum Christi vulgarem CCXXXVIII. qui, inquit Censorinus, erat annus secundus ccliv. Olympiadis, et a I. Olympiade, MXIV. qui quidem calculus quadrat cum calculo auctoris Chronici, de quo agimus, qui biennio ante extitisse ait annum MXII. omnium Olympiadum, et annum CCXXXI. Olympiadum LIX. a Christo usque ad annum XIII. Imperii Alexandri: proinde Maximo et Africano Coss. fuit annus IV. Olympiadis MXII. ab Iphito, et quartus Olympiadis LIX. a Christo, qui est annus Christi vulgaris CCXXXVI. Is porro annus IV. Olympiadis ccliii. incidit in annum periodi Julianae III. MDCCCXLIX. qui est Christi vulgaris

¹⁾ Lib. 1. Strom. p. 340.

²⁾ S. Hieron. in 9. Daniel.

³⁾ Cap. 18. 21.

ccxxxvi. Olympiades quippe institutæ sunt, uti diximus, anno P 20
 ejusdem Periodi III. MDCCLXXXVIII. a quo ad hunc descriptum
 annum totidem anni intersunt. Rursum ab eodem anno Juliano
 IV. MDCCLXXIX. si auferantur ccxxxvi. remanebit annus Julia- V 18
 nus IV. MDCCLXIII. qui incidit in Consulatum XIII. Octavii Caesaris,
 quo Christi Nativitatem contigisse auctor est etiã Epiphanius,
 proinde anno uno ante aeram Dionysianã, a quo putatus an-
 nus ccxxxvi. in Chronico, in annum vulgarem cccxxv. cadet.
 Ex quibus colligitur Consulatum Maximi et Africani incidisse in
 hunc annum, eumque annum Iphiteum fuisse IV. Olympiadis
 CCLIII. prout recte observat Scaliger ad Chronicon nostrum Pa-
 schale: quo anni MXXII. omnium Olympiadum absolvuntur: a qui-
 bus si auferantur anni ccxxxvi. restabit annus DCCXXXVII. quo
 Olympiades ab Iphito institutæ sunt, anno Periodi Julianæ III.
 MDCCLXXXVIII. Enimvero quod auctor Chronici annum XIII.
 Alexandri in annum mundi V. MDCCLXXXVIII. conjicit, non qua-
 drat omnino cum anno mundi juxta Græcos V. MD. a quo is an-
 num Incarnationis videtur ordiri, cum ablatis ccxxxvi. quot
 annos a Nativitate et Incarnatione putat, supersint anni V. MDII.
 hæc examinantur horumce calculorum peritiores.

XXIV. Quod vero auctor Chronici, quemadmodum Epi-
 phanius, annum Christi in annum mundi juxta Græcos V. MD. Qua æra
 auctor
 Chronici et
 Epiphanius
 utantur.
 consignet, quem alii in annum sequentem, non obstat quin in-
 vicem consentiant: cum II. annum Incarnationis Christi, quæ
 xxv. mensis Martii, et Nativitatis, quæ demum xxv. Decembris
 accidit, intelligant: alii annum I. a Natali, initio a xxv. Decem-
 bris præcedentis sumpto, putare incipiant, quod et fecisse Dio-
 nysium observat Petavius, ita ut nulla inter eos occurrat dissonantia,
 qui utriusque anno, Christi annum affigunt, ut Amianus
 apud Georgium Syncellum ¹⁾, qui τὴν θείαν σάρκασιν τῷ εφ.
 πληρουμένῳ, καὶ ἀρχαμένῳ τῷ εφά adscribit. Cum igitur
 Chronici istius tot annorum characterismi cum ea annos mundi
 conditi, et Christi Incarnationis vel Nativitatis putandi ratione
 ab Hippolyto observata prorsus concinant, ipseque Hippolytus
 et auctor Chronici vixerint ipso Alexandri Severi ævo, immo
 anno illius Imperii XIII. se scribere profiteatur, nemo, opinor,
 inficias ierit, verò esse omnino proximum illud ipsum esse Chro-
 nicon, quod Hippolytum scripsisse testantur Eusebius et Hiero-
 nymus, quod vir aliquis doctus in Latinam linguam postea trans-
 tulerit: cum id præterea suadere videatur ipsa scribendi ratio,
 qua usum Hippolytum idem Eusebius satis insinuat, atque adeo,
 quod cum Georgius Syncellus ²⁾ scribat Hippolytum in libro

¹⁾ P. 35. 612.

²⁾ Pag. 218.

de Susanna et Daniele, Joacimo, qui et Joachas appellatus est, Regi Judae, filio Joacimi Regis, ac Josiae nepoti tres regni annos tribuere, contra quam Eusebius, auctor Paschalis et alii passim, qui tres regni duntaxat menses eidem assignant, id ipsum tradatur in hoc Chronico, hisce verbis: *Post Joachim regnat filius ejus Joachim annis tribus, et hunc ducit ad eum compositum Nabuchodonosor Rex Babylonis et alios cum eo.*

De Chronico XXV, Chronici istius codex membraneus MS. servatur, P 21 ut attigimus, in Bibliotheca Collegii Societatis Jesu Parisiensi, praecipuae antiquitatis, cum circa Caroli M. vel certe Caroli Paschali Hippolyti. Calvi tempora exaratus sit, in quo describuntur praeterea Chronicon Eusebii ex versione S. Hieronymi, deinde Idatii Chronicon editum ex eodem codice a Sirmondo: cui subjiciuntur Fasti Consulares a Bruti et Collatini Consulatu, ad Anthemii Augusti secundum Consulatum, ab eodem Sirmondo partim, integri vero a Philippo Labbeo publicati. Hos subinde excipit idem Chronicon quod Hippolyto asserere audemus, hoc titulo: *Liber generationis ab Adam usque ad ordinem * quae continetur in hoc libro.* Titulo subjicitur Index operis: Indici Praefatio ad nescio quem Diaconum. Codex desinit in seriem Regum Persarum, eamque mutilam, cum postremum codicis folium media sui in longum parte laceratum sit, tametsi antiquarium ulterius haud processisse appareat. At cum editio Labbeana longe plura contineat, praeter hunc codicem, quem indubie vidit, et mecum communicavit vir humanitate perinde ac eruditione commendandus Joannes Harduinus, et editionem Canisii, alio, qui que subdidit, complexus fuerit, usum Labbeum verisimile est: praesertim cum editio Canisii in seriem Regum Macedonum duntaxat desinat, et in scriptura cum Labbeana haud semper consentiat, ut ex lectionum diversitate, quam apponendam duximus, cuius apparet. Codicem etiam MS. cum Editione Labbeana rursus contulimus, ex quo infinitos propemodum locos emendavimus, ipsis verbis, prout jacent, etiam cum naevis suis descriptis, ut iterata editione, hujusce quod recudimus Paschali Chronico propter cognitionem materiae, propter scilicet Paschales observationes, adjungeretur. Caeterum non eadem omnino serie, quam index praefert, sectiones vel capita ubique describuntur. Sed et deest postremum caput, quod *nomina Episcoporum Romae, et quis, quot annis praefuit*, continebat: non, uti censet vir doctissimus ¹⁾, quod ideo omissum fuerit a Librario, quia ab Eusebiano Chronico, cui adhaerebat, magnopere discreparet; quod sane vix quispiam sibi persuadeat, sed potius quod revera

V 19
sic

¹⁾ Joan. Pearsonius Episcop. Cestr. in Dissert. de success. primor. Episcop. Romae cap. 10. n. 1.

sub finem mutilum fuerit exemplar, quod monet editor. Certe optandum foret, ut haec Romanorum Pontificum superesset series, cum in dubio sit an ante hunc scriptorem alius antiquior horum catalogum ac tempora descripserit. Sed damnum hoc resarcivisse Georgium Syncellum putat Henricus Dodwellus ¹⁾, ut qui inter alios quos secutus est in universa Chronologia sua auctores, Hippolytum (quem tamen semel ac iterum duntaxat laudat, uti observavimus,) recenset; eo nimirum, inquit V. C. traditionis, ut videtur, ordine, ut Hippolytum excrisperit Annianus, Annianum Maximus Confessor, omnes ipse Syncellus: quos quidem quia ipsi invicem sentiebant, nusquam manifesto refellit. Indeque colligit, si quem repererit apud Hippolytum Pontificum Romanorum Catalogum, illum procul dubio secutum fuisse Syncellum: nec proinde alium ab Hippolyto quaerendum esse Syncelliani Catalogi auctorem, cum minus praeterea vero consonum videatur temere et pro arbitrato fuisse a Syncello confictum, quem longe ab Eusebiano esse diversum constat. Superest tamen, ut is alibi subdit ²⁾, capitis lemma lemmati Bucheriano adeo simile, ut vix dubitandi locus relinquatur, quin P 22 inde sua mutuatus fuerit iste Bucherianus, cujus lemma ita concipitur: *Ex quo tempore per successionem dispositum, quis Episcopus, et quot annis praefuit, vel quo imperante.* At vero cur vir eruditissimus Chronicon istud Canisianum, seu Labbeanum, ipsimet Hippolyto non potius adscripserit, quam ejusdem auctorem vestigia pressisse ipsius Hippolyti videri senserit, nulla alia in praesens mihi oboritur ratio, quam quod Hippolytum martyrio vitam finivisse Alexandro imperante juxta quorundam sententiam existimaverit, scriptor vero Chronici eidem Augusto superstes extiterit, ut qui ejus mortem referat.

XXVI. Enimvero ejusmodi computisticae artis apud Graecos et Latinos artifices, ut tandem eo redeamus, unde sumus digressi, certas temporum epochas, de quibus citra ullam controversiam constans esset auctorum, vel omnium, vel plurium certe, potiorumque consensus, statuerunt, quae essent veluti *κρίσητα*, et lydi lapides, quorum beneficio, non temporum modo, sed et festorum Paschaliu, Judaicorum nempe et Christianorum, rationem explorarent. Quod quidem ut amussim et cum accurratione peragerent, necesse erat, ut ab ipso mundi conditu repeterent. Ita Victorius ³⁾: *Videre mihi videor, inquit, istiusmodi disciplinae secretum luculentissime posse enar-*

Paschalia
ab ipso
V 20
mundi ex-
ordio coe-
pta.

1) In Dissert. de primaeva Pontific. Rom. succes. cap. 14. §. 49.
et 20.

2) Cap. 5. §. 5.

3) Ex Cod. MS.

Chronicon Paschale vol. II.

rare, si ab ipsis mundi primordiis dierum institutio ac Lunae, vel temporum, ac deinceps hujus solemnitatis initium requiratur: atque per digestum ordinem saeculorum quaestionis abstrusae exploretur integritas. Et infra: Cum itaque nihil resedisset ambigui, diebus, lunis, ac bissextis, inde a constitutione humana, in nostram ad usque progeniem, mirabili decursione concordibus, necessarium fuit, propter quod maxime meae huic inquisitioni secundum tuae Venerationis mandatum, mea desudabat intentio, ut instituta Paschalia perscrutarer, vel illius temporis, quo praecipue divina a filiis Israel immolatus in Aegypto, vel praecipue illius quo pro redemptione nostra atque salute, ille verus agnus, cujus figura praecesserat, Pascha nostrum immolatus est Christus. Idem denique scriptor: Quapropter omnibus fixo limite consonans, necessarium erat propter Paschalis observantiae rationem, dies et lunas a mundi ipsius describi principio, quo posset rerum cursus evidenter agnosci. Ideo porro Victorius Lunae rationes et temporum seriem a mundi exordio ex Eusebii Chronico, et ex iis quae adjecta sunt ab Hieronymo, et a Prospero usque ad Consulatum Valentini A. VIII. et Anthemii, et ex Prosperi alterius a mundi exordio ad VI. Valentis Consulatum et Valentini II. repetiturum se quidem profitetur. Sed quia immensum opus majoris erat otii, ejus breviarium interim se explicare ait: Quod tamen, ut mox subdit, ex ipsius plenitudinis observatione descendat, ex tempore Passionis Dominicae, cum Fastis Consularibus, annis Periodi DXXXII. Bissextis, feriis annuis in Kalendis Januariis, aetate Lunae in iisdem Kalendis, diebus Paschalibus, aetate Lunae Paschalis, et Indictionibus. Ejusmodi igitur Paschalia non nuda omnino primitus fuere connecta: sed in iis praecipuae temporum notae ex rebus singulis

P 23 annis gestis apponebantur, quo firmaretur cyclos et diem Paschatis investigandi methodus, cum in iis quo die solemnitas illa fuisset celebrata subinde annotaretur, quod prae caeteris testari videntur verba Leonis Papae ex Epistola ad Augustos ¹⁾, ubi de Paschate: Unde sollicitius congruit hoc requiri, ut omnis occasio tollatur erroris. Nam in nostris Annalibus, XV. Kalendarum Maiarum die apte a Patribus nostris constitutus legitur et celebratus. In Annales proinde referebant ad annos singulos quo die celebratum, vel celebrandum esset Pascha, ea scilicet fere methodo, qua auctor Paschalis centum annorum a Bucherio editus, in quo series Consulium cum diebus Paschatis describitur.

Anniani, XXVII. Quo igitur Paschalium ejusmodi Confectores, seu Panodori, uti vocantur a Victorio, Disputatores praecipuae festivitatis, fir-

¹⁾ Epist. 57.

mo securoque pede in inveniendis Paschalis Festi Lunis ac diebus S. Maximi, progredierentur, necesse erat ut ab ipso mundi exordio initium et Bedae ducerent: ἀναγκαῖον δὲ πρὸς τούτοις εἶδέναι καὶ τὸν ἀριθμὸν Paschalia. τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἐτῶν, ut ait S. Maximus in computo Ecclesiastico ¹⁾, et ut Christi Natalis annum sedulo inquirerent, proindeque annorum seriem ab ipso Adamo ad sua tempora deducerent, ac continuarent: quod quidem fieri aliter non potuit, nisi descriptis singulorum primorum Patrum aetatibus, Consulum deinde, ac Regum et Imperatorum annis, aliisque Chronologicis observationibus. Ita prae caeteris Annianum et Panodorum eruditos Monachos sua confecisse Paschalia auctor est Georgius Syncellus ²⁾; ac Annianum quidem brevi sed accurata methodo temporum rationem, ac festivitatum Dominicarum μετὰ τινῶν ἐπιστασιῶν, complexum esse, seu, ut alibi ait ³⁾, συντάξασθαι κύκλον ἰα΄. Πασχοῦνάλια φιλβ΄. ἐτῶν, ἅμα σχολοῖς ἀκριβέσι. Ubi videtur legendum Πασχαλίου κύκλους ἰα΄. Panodorum vero aliam, fusio- rem nempe iniisse scribendi rationem tradit idem Photius, atque adeo πολυμερῆ τε καὶ πολυειδῆ, πολλά τε χρήσιμα ἔχουσαν, cum non solum continuam temporum seriem, sed et duorum magnorum luminarium, Solis et Lunae, motus in eo observarit. Atque hoc descriptionis genere usi non modo veteres computistae, seu cyclosum confectores, sed etiam paullo recentiores, atque in iis S. Maximus, qui apud Graecos, ut Beda apud Latinos, ejus- ce artis princeps habetur. Horum alter edito Ecclesiastico computo, subjecit χρόνων ἀριθμῶσιν καὶ ὁμάδα ab Adamo: deinde δήλωσιν τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος ἐπληρώθη, in qua posteriori parte praecipuae temporum Epochae ad Justiniani tempora deducuntur, cum an prior sit S. Maximi, qui imperante Heraclio vixit, dubitare liceat, cum ad Constantinum et Romanum Imperatores protrahatur, nisi quae post Heraclium habentur, alterius dicantur esse scriptoris. Alter vero, nempe Beda, similem plane observavit methodum in libris de Ratione temporum, et de Natura rerum, in quibus dum Ecclesiastici computi methodum explanat, cursum temporum quem in vi. aetates distribuit, subinde interserit, vel operi subjicit.

XXVIII. Sed an idem S. Maximus, Chronici nostri Pascha- An S. Maxi-
lis auctor haberi debeat, quod in suspensionem venit Radero, ut mus Chroni-
qui imperante Heraclio vixerit, multa que scripserit, atque adeo nici Pa-
computum etiam Ecclesiasticum, si id attentius expendatur, mi- schalis au-
nus vero consonum videbitur. Ut enim S. Maximus a Graecis ctor existi-
ipsis pro cultissimo scriptore semper habitus est, ita Paschalis mari possit.

¹⁾ Part. 1. cap. 17. 32.

²⁾ Pag. 35.

³⁾ Pag. 315.

auctor ut idiota traducitur a Scaligero: nec injuria, cum plurima atque adeo fere omnia stylo admodum vulgari et *χυδαίω* exaraverit. Huc accedit, quod cum triplex sit apud Graecos aera a mundi conditu, ad Natalem Christi, et exinde seculis temporibus, ut prae caeteris docet Petavius loco post Chronicon allato, aliam Sanctus Maximus, aliam auctor Paschalis ineunt. Quippe S. Maximus computum suum Ecclesiasticum anno xxxi. Heraclii (quo is extinctus est xi. Martii Ind. xiv.) se conscripsisse non uno loco testatur¹), qui, inquit, annus est a mundo condito vi. mcccxxxiii. Atqui ducto initio a Natali Christi, quem in annum mundi v. mdi. conjicit, idem annus xxxi. Heraclii in annum Christi Dionysianum juxta illius Calculum dcccxxxiii. incidere: quibus si viii. anni, quot proinde Natalem Christi antevertit, juxta Panodorum, ut et in Chronologia ejusdem computo subdita, addantur, fiet annus dxxli. Dionysianus, quo Heraclius obiit. At secundum Paschalis scriptorem, cui annus Christi Natalis interdum est v. mdvii. interdum v. mdix. annus xxxi. Heraclii Imperii, sumpto initio a v. Octobris, quo die caeso Phoca tyranno, Indict. xiv. Imperium iniiit, erit dxxli. nam annus primus Heraclii in annum mundi conditi vi. mcccix. seu potius vi. mcccviii. quo indictio xiv. mense Septembri initium duxit, confert, qui fuit annus Christi Dionysianus dxx. cui si addantur xxxi. Im-
V 22 perū ejusdem Augusti anni, fiet annus Christi vulgaris dxxli. quo ille extinctus est. Jamvero quod S. Maximus, perinde ac auctor Paschalis Chronici, cyclum dxxxii. annorum admittat; receptum ea tempestate apud Graecos satis inde evincitur, quod etiam advertit Bucherius. Deinde si S. Maximus auctor esset Paschalis Chronici, ejusce operis a se editi meminisset indubie in compute Ecclesiastico, quem anno demum Heraclii xxxi. confectum testatur. Sed ea ipsamet tempestate, id est imperante Heraclio, Joannes Philoponus disputationem de Paschate instituit, qui eadem ratione auctor Chronici dici potuerit, qua scilicet, decima tertia Lunae pridie Legalis Paschatis mysticam Domini coenam, neque Christum tunc cum Discipulis agnum comedissee probat: cum essent nonnulli, qui simul, inquit ille, tum utrumque contigisse contenderent, ita ut nimirum Christus primum quidem legale Pascha adimpleverit, (*Quoniam, ait, non veni solvere legem, sed adimplere*²) huic autem verum statim et mysticum subjunxerit, cujus illud erat typus. Quod quidem Argumentum longe ante Philoponum aggressi fuerant Hippolytus Portuensis, eo in opere cui titulum praefixit, *Ὅτι ὁ Κύριος ἐν τῷ ἔπαθε, τὸν παπικὸν οὐκ ἔφαγεν*, Apollinarius Hierapolitanus Episcopus, Cle-

¹) Part. i. c. 17. 32.

²) Matth. v. 17.

mens Alexandrinus, ut et Petrus Alexandrinus Episcopus, a quo ii laudantur, uti testatur Petavius ¹⁾ ut patet ex Auctore Chronici in Praefatione: quae quidem opuscula extare vel extitisse in Bibliotheca Regis Catholici ex illius indice docemur.

XXIX. Sane saltem inde colligere liceat Heraclio imperante Heracleio te varias exortas de Festivitatibus Paschalibus, quas hisce tem- P 25
poribus minus congruas fuisse advertit etiam vir doctissimus Henr. imperante
Dodwellus ²⁾, controversias, quae ansam occasionemque praee-
buerint auctori Paschalis Chronici, S. Maximo, Joanni Philopo-
no, et aliis forte nobis hactenus incognitis, de quaestionibus de-
Paschate subinde ea aetate agitatis, conscribendi commentarios. P
Nam licet pro rato ac fixo illius celebrandi dies haberetur ³⁾, ac-
cidebat interdum ut in eo error vel dubietas interveniret, ut an-
no xxvi. Theodosii junioris, anno v. Marciani, xix. Justiniani,
et xx. Copronymi evenisse narrat Theophanes: cujusmodi similes
circa Pascha errores, non semel accidisse in Gallia auctor est
Gregorius Turonensis ⁴⁾, immo anno Heraclii xvi. apud Scotos,
Beda et Marianus Scotus ⁵⁾. Quinetiam ipsemet Heraclius com-
putum Ecclesiasticum uti vocant, conscripsit, Imperii xiii. In-
dict. xi. Christi anno vulgari DCXXXIII. ut ipsemet testatur, tribus
distinctum capitibus vel sectionibus, ac nuper editum a supra
laudato H. Dodwello. Harum sectionum prima est de ratione in-
veniendi cujusque mensis et septimanae diem et feriam, et Bis-
sextum. Altera continet demonstrationem, cur oporteat quaer-
rentes quotam mensis Alexandrini diem, a tribus ante Septem-
brem diebus incipere. Tertia denique methodum complectitur,
qua Pascha secundum Ecclesiasticam traditionem sit investigan-
dum. Qui quidem computus excerptus dicitur e commentario
ejusdem Augusti in *πρωτοίτοις* Canones Ptolemaei.

XXX. Nec scio an huicce Heraclii tempestatì adscribendi Paschalla
praeterea sint duorum Anonymorum libri de Paschate, quorum a Photio
meminit Photius ⁶⁾; qui quidem eandem quam Philoponus et au-
ctor Chronici Paschalis tuiti dicuntur sententiam, Christum scilicet
decimatertia Lunae, seu sacra feria quinta, Pascha nomicum
non celebrasse, cum neque agnum, neque azyma comederit, ne-
que aliud quidpiam eorum fecerit, quae legale observantes Pa-
scha more rituum majorum observare solebant: proindeque pri-
V 23

¹⁾ Lib. 12. de doct. temp. cap. 15.

²⁾ In auct. ad dissert. Cyprian. p. 82.

³⁾ Vide Scalgeri Canon. p. 183.

⁴⁾ Lib. 5. Hist. c. 17.

⁵⁾ Lib. 10. c. 23.

⁶⁾ Cod. 115. 116.

vatam tantum, mysticam illam tamen, coenam comedisse, atque ex ea discipulis panem et calicem porrexisset, quae fuit nonnullorum ex SS. Patribus sententia: tametsi, inquit Photius¹⁾, Joan. Chrysostomus et Ecclesia legitimam Pascha perfecisse doceant, antequam mysticam institueret coenam. Prior Anonymus disputationem potissimum instituit contra Judaeos, unaque sentientes haereticos, et Quartadecimanos, qui primo Hebraeorum mense Sanctum Paschatis Festum non celebrabant. Alter idem ferme quod Paschalis nostri scriptor argumentum prosequitur: nam de Bissexto et mense intercalari, Solisque ac Lunae Epactis, et Decemnovennalibus Cyclis, et de ratione ac methodo haecce investigandi, singula excutiendo, dilucide tradit. De mensibus perinde et Neomenia, et hebdomade, ejusque diebus, et quinam Circulares anni appellantur, quique Embolimaeci seu interjecti anni, disquirit. De curriculo praeterea Solis octodecennalis Cycli agit, et decemnovennalis Lunae, et decimaquarta ejusdem. Rursum de mensibus lunaribus et solaribus, et Neomenia mensis cum lunaris, tum solaris, qui lunari sit par, deque mense aequabili Lunae, et mense exacto: de annorum denique mundi supputatione multa congerit, in quo quidem libro, quem auctor Theodoro cuidam inscripsit, simplici dictione styloque apertissimo exarato, Metrodorum saepe reprehendit, ut testatur idem Photius.

De Paschali Metrodori. XXXI. Scripserat autem Metrodorus decemnovennalium cyclorum viginti octo in seipsum recurrentium computum, ducto a Diocletiano exordio: in quo quingentorum triginta trium annorum dies Festos colligit, idque quantum videtur, secundum accuratam illam, quam vocant, Quartae-decimae Lunae computationem. Ex istis igitur Photianis colligere saltem liceat, ea qua scriptores isti de Paschate commentarios ediderunt tempestate, varias de hacce festivitate ortas agitatatasque fuisse quaestiones et controversias, quae harum scriptioni occasionem praeberint, tum de coena Domini XIII. Lunae, tum etiam de utroque Paschate, typico et Christiano, quas ii varia methodo pertractarint, atque in his postremus ille Anonymus, qui idem argumentum quod auctor Paschalis Chronici quod edimus, simili perinde ratione est persecutus, temporum a mundo condito computatione, rebusque proinde aliis Chronologicis non omissis, Quinetiam aetate Metrodori, cujus meminit Photius, cyclum Victorianum DXXXII. annorum apud Orientales utcunque obtinuisse inde pariter advertere est: quem alias secutum auctorem Paschalis Chronici supra monuimus. Hoc porro Metrodori nomine aliquot alii oc-

¹⁾ Vide Praef. Auctoris, et Casuboni Exercitat. in Baron. p. 464. Cedren. p. 175. et Glycam p. 215.

currunt, quibus forte id operis ascribi possit, ac in primis Metrodorus Marcionis sectae Presbyter, cujus meminit Eusebius ¹⁾): Metrodorus Persa Philosophus, qui ob pietatis existimationem a Constantino Magno, quo demum imperante agitatae praesertim illae de Paschate controversiae, intra Palatii sacraria admissus legitur. Sed an illius ejusmodi institutum extiterit, dubitare liceat ex iis quae de eo narrant Cedrenus et Anonymus in Chron. MS. ab Adamo ad Leonem sapientem an. xxi. ejusdem Constantini. Occurrit praeterea Metrodorus Episcopus in Chron. Paschali inter alios Episcopos, a quibus damnatus est Macedonius. Alterius denique Metrodori sub Juliano et Joviano Ammianus, et alterius insignis Mathematici et Grammatici sub Justiniano, Agathias meminere. Sed quisquis fuerit Metrodorus iste Photianus, scriptor antiquus videtur, idemque Alexandrinus, vel Aegyptius, tum quod aeram Diocletianam, quae Alexandrinorum erat propria, diuque inter illos obtinuit, unice sectatus sit, tum quod Photius scribat ipsum collegisse κατά τήν λεγομένην ἀκριβή τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ψηφιοφορίαν ἡμέρας, ὅσα τὸ δοκεῖν ἑορταστικὰς, Paschales scilicet Festivitates, licet, subdit ille, οὔτε νῦν ἐκκλησία, οὔτε ἡ παλαιὰ παράδοσις ταύταις φαίνεται περρημένη. Unde patet computum illius Ecclesiasticum ac Paschalem non usquequaque ab omnibus fuisse receptum. V 24

XXXII. Quippe post agitas illas in Synodo Nicaena de De Cyclo Paschate disputationes, magna extitit in omni Ecclesia, Praetorio ac Palatio confusio: diversi item cycli per totum orbem diffusi et disseminati, qui etiam Alexandrinorum animos inconcusse possederunt, ut testatur Cyrillus Alexandrinus: quasi dicat tam Alexandrinos, quam alios, nec omnes eodem usos cyclo, scilicet cyclo dxxxii. annorum, quem Magnum annum vulgo vocant. Auctor est enim Anatolius, Patribus Nicaenis paullo superior, fuisse in diversis Ecclesiis alium cyclum atque alium, alium Gallis, alium Africanis, alium suis Syris, et forsan Alexandrinis. Testatur etiam Chronici Paschalis scriptor ²⁾ Paschales cyclos annorum dxxxii. a plurimis esse descriptos, mixtoque cum veritate mendacio scandali ac turbae praebuisse occasiones simplicioribus. Cumque nullum hactenus invenisset, qui scripturis sacris in omnibus conveniret, alium ejusmodi semet confecisse subdit. Cyclum autem istum jam ante Victorium, quem primum excogitasse volunt Scaliger ³⁾ et alii, extitisse apud Orientales, inde praeterea colligit Bucherius, quod Theophilus, qui sub Theodosio Magno P 27

¹⁾ Lib. 4. Hist. c. 1. Hieron. in Chron. Cedren. p. 295. Lib. 5.

²⁾ In Praefat.

³⁾ Lib. 5. de Emend. temp. p. 559.

scripsit, cyclum suum ccccxxxvii. annorum, si Pauli Middeburgensis lectio, inquit, admittatur, ab ejusdem Imperatoris anno i. qui est Christi vulgaris cccclxxx. incoepisse tradatur: quibus si a i. Diocletiani anno ad ejusdem Theodosii exordium anni xcv. qui jam effluerant, addantur, plane perfectum Solis ac Lunae cyclum annorum dxxxii. texuerit Theophilus: cum ea denique aetate Paschalis Alexandrinorum cycli Decemnovennalis exordium a i. Diocletiani anno passim et vulgo repeteretur, quod et fecit Metrodorus. Et sane scribit alibi Scaliger ¹⁾ Aegyptios Christianos auctores esse hujus magnae Periodi, in quibus doctissimi Monachi Annianus et Panodorus de hac, Arcadio imperante, et sub annum xxii. Theophili Alexandrini Praesulis, libros ediderant: contra quam putavit Bucherius ²⁾ hunc cyclum Graecos a Victorio accepisse scribens. Ejusmodi autem est ista Periodus, ut xxvii. cyclis solaribus et lunaribus constet, Magni anni, ut diximus, nomenclatura vulgo donata: et a quovis anno illius initium ducatur, evolutis iis annis, in Epactis, in Concurrentibus, sive cyclis decemnovennali, vel lunari, nec non termino Paschali, ac Dominica Paschae, cum Luna ipsius diei, qualis fuit primus, talis sit annus qui alterius periodi initium conficit. Unde non mirum si varia istius Periodi principia pro libito cepere cyclorum Paschalium confectores. Georgius Syncellus ³⁾, ex quo hausit quae de Christi Passionis anno refert Symeon Logotheta, a primo anno mundi conditi primam orditur, ita ut post binas exactas, tertia succedat anno mxxv. Christus denique passus dicatur anno cxxiii. undecimae: Descripsit idem Scaliger lib. vii. de Emendat. **V 25** temp. ut et Petavius post computum Ecclesiasticum S. Maximi, Temporum dinumerationem et collectionem, in qua, sub finem recensentur Periodi xi. a mundo condito dxxxii. annorum, quarum postrema in annum xxiv. Constantini desinit, mundi v. mcccclii. qui juxta calculum Chronici Paschalis est duntaxat v. mcccxxxvii. Eandem undecimam Periodum auctor Chronici, quod Alexandrinum appellamus, expletam scribit anno quo Julianus Imperium invasit, Constantio scilicet xi. et eodem Juliano Caesare III. Coss. ut is ait: *Eodem anno completi sunt decem* (leg. ut infra *undecim*) *cykli saeculares ab anno quingentesimo trecentesimo* (tricesimo) *secundo: fiunt vero ab Adam, usque ad Consulatum hujus anni omnis v. mccccliv.*, ubi Herwartius in Chronol. cap. cxiv. recte emendat v. mcccclii. ob similitudinem notarum iv. et ii. hoc est juxta calculum Aegyptiacum, seu Panodori, qui Natalem Christi in annum mundi v. mcccxciii. rejicit. Primam suam Periodum expletam ait scriptor Chronici Paschalis

¹⁾ L. 3. Can. Isag. p. 180.

²⁾ Bucher. p. 182. Syncel. p. 315.

³⁾ P. 16. 36. 320.

anno Justiniani xxxv. Indict. x. anno Christi vulgari dclxx. quam a Christi baptismo, Ind. iv. orditur: ita ut sequentis Periodi annus primus sit Christi dclxxii. Servatur in Bibliotheca Regia Chronicon MS. ab Adamo ad Michaellem Theophili filium, in quo sub anno vii. Justini Junioris haec scribuntur: ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐπληρώθη κύκλος εἰς τοῦ ἀγίου Πάσχα φιλβ. ἐξ ὅτου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη, Ἰνδικτιῶνος ἑκτης, ἀπὸ κτίσεως κόσμου 555. Quae totidem verbis habentur in Chronologia Nicephori Patriarchae Constantinopolitani.

XXXIII. Ut Graeci, ita neque Latini computistae in ejus-De eodem
modi Periodorum exordiis consenserunt, diversis saepe usi prin- Cyclo apud
cipiis. Victorius enim a Januario, Dionysius a Martio suos du- Latinos.
xere. Ac rursus ille a passione, vel baptismo Christi, iste a Natali. Victoriana desinit in anno Christi dclxx. sumpto scilicet initio a Kalendis Januariis anni in quem contulit baptismum Christi, qui erat, ut ipse putavit, xv. Tiberii, Consulatu duorum Geminorum, anno Christi xxix. vel xxviii. Dionysius vero Exiguus; dum Victorii Periodum emendare aggreditur, initium illius cepit ab anno i. Christi, ut ipse et sibi et posteritati persuasit, seu, ut ait Beda ¹⁾, ab anno dxxxii. Incarnationis, perducto opere usque ad mclxxii. ejusdem sacrosanctae Incarnationis annum: unde hactenus ab interpolatore Dionysiana nuncupatur. Is autem secundam Periodum inchoavit ab anno vi. Justiniani, Christi dxxxiii. ut verba Bedae capienda recte censet Florentius Wigorniensis ²⁾. Ut porro Victor Capuanus Episcopus et Dionysius Victorii, ita ejusdem Dionysii errores detexere alii: adeo ut non mirum sit, quod hujusce Chronici nostri scriptor, et omnibus qui sua aetate supererant Paschalibus dxxxii. annorum cyclis, nullum sibi occurrisset scribat ³⁾, qui rerum naturae ac Ecclesiasticis regulis universe concineret. Nam et si in sacri Paschatis die quidam ex iis non fallerentur, plerosque tamen in caeteris, quas Ecclesia celebrat, Festivitatibus, plurimum aberrare contendit, quod sane in Dionysiano advertit Scaliger ⁴⁾. Unde forte colligere licet, utramque Periodum Victorii et Dionysii censura sua notare, quas ab illo visas argumento esse queat, quod addat festos, quos carpit, cyclorum confectores, in cyclo dxxxii. annorum a mundo condito, annos praeterea apposuisse ab Christi Domini incarnatione, et ab ejus resurrectione: quibus verbis Victorium V 26 et Dionysium intellexerit, siquidem auctor Praefationis, sit ille continuator Chronici Paschalis, cum illius primus scriptor vixis-

¹⁾ Beda de natura rer. c. 65.

²⁾ Wigorn. et Sigebert. an. 532. 1064.

³⁾ In Proleg.

⁴⁾ P. 301.

se existimetur sub Constantino, aut sub Constantio, vel certe Annianum et Panodorum in suis Paschaliis: nam et ita libros suos inascripsisse testatur Georgius Syncellus ¹⁾).

Paschalia XXXIV. Alia praeterea extitere Paschalia, de quibus non alia, et Tabulae Paschales, p. 29 ubi illius scriptor, ab anno III. Olympiadis CXVII. Syromacedonum seu Apamiensium annos putari *εἰς τὸ Πασχάλιον*, ab anno apud Graecos. I. Diocletiani observat. Ita alibi scribit a Consulatu Diocletiani Augusti et Aristobuli, seu anno Christi CCLXXXV. *τὰ Διοκλητιανοῦ ἕτη τάσσεσθαι*. Idem denique anno VI. Focae certam ait se annorum rationem assecutum *τῷ Πασχάλῳ καὶ τοῖς Παταρίοις ἐντυχόντα*. Quae quidem Paschalia alia non sunt, si bene conjicio, ab indiculis illis Paschalibus, qui apud Occidentales singulis annis affigi solent Cereis, quos inde Paschales dicimus, quod tabula illa, in qua, quo die celebranda esset sacra Paschalis Festivitas, ammotatur, Cereis ipsis Paschalibus appendatur. Nam, ut supra attigimus, cum in Concilio Nicaeno decretum esset, ut eodem omnes tempore Ecclesiae Pascha celebrarent ²⁾, datumque esset Alexandrinis negotium, caeteris in ordinandorum temporum scientia peritioribus, ut legitimum celebrandi Paschatis diem sedulo inquirerent, eorumque Praesul caeteris Ecclesiis indicaret, Summi deinceps Pontifices Patriarchis, Patriarchae Archiepiscopis et Episcopis, ii vero singularum Ecclesiarum praepositis, idipsum denuntiabant, scriptis ad singulos Paschalibus, uti vocabant, Epistolis: quibus acceptis, Epiphaniarum die, vel Christi Natalitio, in Ecclesia denuntiabatur qui dies esset ille Paschatis, ut est in Concilio Aurelianensi IV ³⁾. Erant autem eae Epistolae Encyclicae: cum enim ad omnes toto orbe diffusas Ecclesias subinde mitterentur, tum ab Alexandrino Praesule, tum a Summo Pontifice, atque inde a Patriarchis, non modo diem inventum Paschalis solemnitatis, sed et annum in quem dies ille incidebat, aliasque temporum notas continebant. Nam cum in plerisque Provinciis annorum putandorum varia esset ratio: verbi gratia, alii per Consules et Indictiones, alii a mundo condito, alii ab annis Alexandri, alii ab aera Diocletiana, alii ab Incarnatione, vel Nativitate, vel Baptismo, aut Passione Christi: urbes denique aliquot ab anno consecutae *ἀντονομίας*, seu libertatis, vel etiam earum conditus, annos suos putarent, necesse erat ut Epistolae illae Encyclicae hos omnes temporum characterismos continerent, quo quaelibet Ecclesia

¹⁾ P. 35.

²⁾ Gloss. med. Lat. in v. *Paschales Epistolae*. Can. Eccl. Afr. c. 51.

³⁾ Can. 1.

annum suum agnosceret. Atque inde factum, ut deinceps istiusmodi Paschalibus notae istae omnes Chronologicae apponerentur, quarum caeteroquin origines et characterismos Chronici suis demonstrationibus interseri debere characterunt deinde cyclo-
rum conditores. Atque hinc usus invaluit ut hac ipsi uterentur
methodo ad temporum, quibus eorum potissimum nituntur re-
gulae, certiozem rationem investigandam.

XXXV. Ex missis igitur ad singulas Ecclesias quolibet Tabulae
anno Epistolis istis Encyclicis, describebantur in Tabula, quae Paschales
in aedibus sacris appendebatur, praeter diem, quo celebrandum apud Lati-
nos.
erat Paschale Festum, annus ipse quo eae uti solebant, ac cae-
teri deinde annorum characterismi, varias apud gentes vel civi-
tates recepti, ut vel inde pateret in peragendo Paschate perpetuum
esse Ecclesiae consensum, nullamque extare in toto orbe V 27
diversitatem. Neque aliunde variarum civitatum ac Provincia-
rum annorum initia hausit scriptor hujusce Chronici, Aegyptio-
rum, Seleuciensium, Ascalonitarum, Philadelphiensium, Ga-
zensium, Antiochenorum, Syromacedonum et Apamiensium, P 30
Comagenorum, Samosatensium, Petraeorum et Bostrenorum,
atque adeo annorum Diocletiani, quam ab ejusmodi populorum
et civitatum Paschaliis, quod ipse satis testatur, ubi de iisdem
annis Diocletiani loquitur, loco paullo ante allato. Hinc etiam
docemur cur notati interdum legantur menses Aegyptiorum in
rerum Chronologicarum narrationibus, quia scilicet eae desump-
tae sunt ex Paschalibus Alexandrinorum, quod etiam dicendum
de rebus Antiochenorum, quorum res et anni saepiuscule descri-
buntur. Eum autem invaluisse in Graecanicis Ecclesiis morem
satis ipse innuit Chronici Paschalis scriptor ¹⁾, dum ait cyclo-
rum confectores ac repertoies, non illos modo in commentarios
retulisse, sed etiam descriptos in tabulis in Ecclesiis appendisse.
Apud Latinos vero pariter observatum testantur in primis Indi-
culi illi, seu *Breviculi*, uti vocantur in Concilio Bracarensi III. ²⁾
quos cereis suis annuatim eae appendere solent, de quibus prae
caeteris Beda, et alii quos laudamus in Glossario mediae Latinitatis
³⁾: a quo quidem ritu a Graecis observato profluxit alter
qui nunc perstat, Paschalia sua concinnandi, in quibus anno-
tantur dies utriusque Paschatis, legalis et typici, aliorumque
Festorum mobilium, quae scilicet a Paschalis Festi die pendent,
cum jejuniis seu Quadragesimis a Graecis vulgo observari solitis.
Ejusmodi est Paschale, quod ab anno mundi conditi juxta eos-

¹⁾ In Praefat.

²⁾ Can. 9.

³⁾ In v. Cereus.

dem Graecos vii. mκλιv. Christi mδxxxvi. ad annum mundi vii. mλxii. Christi mδlx. perducitur, quod Horologio edito Venetiis anno mδxxxv. sūbicitur, in quo, primo loco ponitur παραμονή τῶν Χριστοῦ γεννῶν, seu vigilia Natalis Domini: secundo, Κρεωφαγία, hoc est dies omnes a Natali ad Dominicam Sexagesimae, quae Απόκρεως vocatur: tertio Τριώδιον, id est Dominica proxime praecedens Dominicam Septuagesimae: quarto, Dominica Αποκρέου, seu carnisprivii, vel Sexagesimae a qua Graeci a carne abstinere incipiunt: quinto legale Pascha: sexto Christianum Pascha: septimo Dominica Sanctorum omnium: octavo denique jejunium SS. Apostolorum, singulis annis additis Indictionibus, annis solarium et lunarium cyclorum, ex quibus utcunque colligere est quae olim fuerit veterum ejusmodi Paschalium formula, quae hodie Horologiis suis inserere solent, ut Latini suis precatationum libellis, vel uti vocant breviariis: in quorum praeterea specimen praestat hic describere initium alterius quod Evangelistario subjicitur in Cod. Colberteo iv. mδlvi. ab anno mundi conditi vi. mδccccxli. (Christi 1432.) ad an. vii. m. (Chr. 1492.) Ex his igitur primus annus, cui caeteri quoad formulam concinunt, haecce complectitur: ἔτους ς^θμ. Ἰνδίκτου ι'. ἡλίου κύκλος κδ'. σελήνης κύκλος ε'. θεμέλιον σελήνης κη'. ἡ παραμονή τῶν Χριστοῦ γεννῶν β'. ἔσπερινὸν κρεωφαγία. εὐδομάδι η'. καὶ ἡμέρα ζ'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίου ι'. ἤτοι τοῦ τελάνου καὶ φαρισαίου. ἤχος πλαγίου. ἑσθινόν. ε'. ἡ ἀπόκρεω φεβρουαρίου κδ'. τοῦ εὐαγγελισμοῦ τρίτη τῆς δ'. εὐδομάδος τῶν νηστειῶν. νομικὸν πάσχα ἀπριλλίου ιη'. ἡμέρα παρασκευῆ. Χριστιανῶν πάσχα ἀπριλλίου κ'. τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆ νεᾷ τετραδι. τῶν ἁγίων πάντων Ἰουνίου ιε'. ἤτοι ἡ ἀπόκρεω ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Αποστόλων ἡμέρα ιγ'. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα κυριακῆ.

P 31 Habetur aliud brevius ejusmodi Paschalium in Cod. Regio ab anno mundi vi. mδccccxxx. (Chr. 1322.) ad ann. vii. m. (Chr. 1492.)

Fasti Consulares Paschalibus additi.

XXXVI. Jam vero inter certiores illas temporum notas, quas hactenus observarunt rerum praesertim Romanarum scriptores, atque adeo quotquot in designandis annorum characterismis certas sibi regulas praefixerunt, extiterē Fasti Consulares, seu series Consulium Romanorum. Neque enim inter privatam quandam regionem vel provinciam, aut rempublicam, sese continuit putandorum per Consules annorum ratio, sed ubique fere propagata est, cum per orbem universum, Romanum protenderetur Imperium: *Κεῖται γὰρ οὐκ - ἐν μιᾷ τινι πόλει, καθάπερ Αθήνησιν Αρμοδία καὶ Αριστογέιτονι τῆ τῆς πόλεως ὑποκειμενον τύχη, μετὰ ταύτης σωζόμενον τε καὶ διαφθειρόμενον*, ut de Consulibus nomine loquitur Libanius ¹⁾: sed, ut ideam infra subdit,

¹⁾ Orat. in Consul. Juliani Imp.

τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἡλίου διακν ἐπέχει τῇ προσηγορίᾳ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐν στόματι ἔστι τοῦνομα. Rursum: Ο δὲ Τρατος ἐν πανταχοῦ, καὶ πολὺν χρόνον, ἐλάττω καὶ πλείω διορίζων, οὐκ ἔων τοὺς νεωτέρους τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔχειν. Unde S. Epiphanius ¹⁾, ubi Christi priores xxx. annos percensuit, haec subdit: καὶ ὁρᾷς ὅτι τριακονταέτης ἔστι χρόνος, διὸ ἐφιλοτιμησάμεθα τὰς καθιεῖς ὑπατείας ἀκριβῶς θέσθαι, εἰς τὸ τοὺς διερχομένους ἰδεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τι παραπεποιημένον ἐν τῷ θείῳ δόγματι τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας τὰ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ κεκήρυκται· τίς γὰρ ἀριθμῆσαι τὰς μὴ δυναμένας σφαλῆναι καθ' εἰρμὸν ὑπατείας, οὐ καταγνώσεται τῶν νομιζόντων διαφωνίαν εἶναι; Fastos igitur Consulares in putandis annis adhibuere Paschaliū confectores, veluti praecipuum ac certum temporum Caonem, in firmandis Christianae religionis argumentis. Quemadmodum Theophilus Antistes Alexandrinus Laterculum per centum annos digestum conscripsisse dicitur, a primo Consulatu Theodosii Augusti et Gratiani v. in quo annumerans ab viii. Idus Martii usque in diem Nonas Aprilis, quolibet medio hujus temporis spatio, natam perhibet Lunam facere primi mensis initium, ut scribunt Victorius et Idatius: unde Chronici nomine eundem Laterculum donat Joannes Sarisberiensis ²⁾, quod in eo Consulū Catalogus digeratur. Hanc etiam Paschalia scribendi rationem attigit Senator ³⁾, hisce verbis: *A Bruto et Tarquinio usque ad Consulatum vestrum, sicut ex Tito Livio et Aufidio Basso, et Paschale virorum clarorum auctoritate firmato colligimus, anni sunt mxxx.* Non mirum proinde videri debet, si auctor Chronici Paschalis eadem in consignandis temporum et annorum notis utitur methodo, sua aetate recepta, et a Paschaliū confectoribus hactenus usurpata.

XXXVII. Caeterum per quadriennia, seu τετραετηρίδας, Et Lustra
 quas Olympiadas vocat, Consules is digessit, quomodo habentur in Fastis antiquis, quos laudat Cuspinianus, in Fastis Victorii, ut testatur Bucherius, et in fragmento Fastorum ab anno Christi cccv. ad annum cccliv. et in Paschali centum annorum initium ducente a Consulatu Constantini ii. et Licinii ii. ab eodem Bucherio ⁴⁾ editis, ubi singula quadriennia ita distinguuntur, ut annus illorum primus sit semper Bissextilis, litera B. ideo notatus, adjectis praeterea Kalendis Januarii et Epactis, ut in Cod. Colhertheo ccxl. cycli Decemnovennales digeruntur per P 31 Bissextos, initio ducto ab anno Bissextili dxxxii. quos omisit

¹⁾ Haer. 51. n. 22.

²⁾ Epist. 178.

³⁾ In Fast.

⁴⁾ Bucher. p. 11.

Joannes Noviomagus in laterculo eorundem cyclorum post Bedam de Natura rerum. Ita Hieronymus in Chronico Eusebiano Consules digessisse per lustra Juliana, Olympiadum nomine etiam donata, idque ab Africani temporibus obtinuisse, observat Scaliger ¹⁾, qui recte monet studiosos cavere debere, ne Olympiadem Julianam cum Iphitea confundant apud eundem Africanum, Ausonium, Socratem, et alios, in quibus est auctor Chronici Paschalis, a quo Consules pariter digeruntur per lustra Juliana, quae Olympiadum nomine ab eo etiam donantur, et Idatius in Chronico a Sirmondo edito. Verbi enim gratia idem Idatius ait Theodosium ingressum Constantinopolim in primo Consulatu suo, quem cum Gratiano agebat Augusto, Olympiade ccxc. qui erat annus Olympiadis seu lustris Juliani primus, quartus vero Iphiteae cclxxxix. Apud eundem scriptorem, Theodosius in valetudine hydropis apud Mediolanum defunctus dicitur anno regni sui xvii. (Christi scilicet cccxcv.) ex ante diem xvi. Kal. Febr. Olybrio et Probino Coss. qui quidem Consulatus in annum iv. Olympiadis seu lustris Juliani cccxiii. incidit, qui erat iii. Iphiteae. Tum haec addit: *Et ipse annus, qui Theodosii xvii. ipse Arcadii et Honorii in initio regni eorum primus est. Quod ideo indicatur, ne Olympiadem v. annorum turbet adjectio, in hoc loco tantum propter regnantium inserta principium* ²⁾. Dicitur porro Theodosius vita excessisse anno Regni xvii. ut qui levatus fuerit Sirmii ex ante diem xiv. Kal. Febr. anno Christi cccclxxix. extinctus vero ex ante diem xvi. Kal. Febr. a quo regnare coeperunt Arcadius et Honorius. Denique apud eundem Idatium, ut et scriptorem Chronici, Honorii viii. et Theodosii, Arcadii filii, iii. Consulatus refertur ad annum i. Olympiadis ccxcvii. qui fuit annus ii. Iphiteae.

Ausonium explicatus.

XXXVIII. Sed et neque Olympiadum nomine aliud intellexit Ausonius, quam lustrum Julianum, in eo Epigrammate, in quo Fastos Consulares se conscripsisse testatur, ubi satis innotuit sua aetate hos per Olympiadas fuisse digestos ³⁾:

*Urbs ab aeternae deductam Rege Quirini
Annorum seriem quum, Procule, accipies,
Mille annos centumque, et bis fluxisse novenos,
Consulis Ausonii nomen ad usque leges.
Fors erit ut lustrum cum se cumulaverit istis,
Confectam Proculus signet Olympiadem.*

Id est, forte eveniet, ut praedictis ab U. C. exactis annis, qui-

¹⁾ In Not. ad Graeca Euseb. p. 22. et lib. 5. de Emend. temp. pag. 384. 385.

²⁾ Sic Cod. MS. non *Principium*, ut est in edit.

³⁾ Censorin. c. 8. Scalig. de emend. temp. p. 482.

bus Olympiadis cclxxxix. annus iv. qui iii. fuit Iphiteae, conficitur, Proculus suo Consulatu proximam signet Olympiadem: anno enim iv. Olympiadis Ausonius Consul fuit. Unde in sequenti Epigrammate Consulatum suum esse ait *quartum ab imo*, ubi quamvis satis obscure aut improprie loquatur, inquit Scaliger, satis ostendit anno iv. Olympiadis se fuisse designatum Consulem, ut est in Fastis Chronici. Longe quippe verisimilior Scaligeri videtur interpretatio Ausoniani Epigrammatis, quam Petavii ¹⁾). Quicquid enim is contra velit, Lustrum et Olympias in eo Epigrammate idem sonant. Sed major est difficultas in conciliandis Olympiadibus cum lustris illis Julianis apud Socratem, cujus locos uterque expendit, et de quibus invicem digladiantur: quibus quidem controversiis inter magnos illos viros dirimendis, neque iudicium meum interponere ausim, neque si velim id quoad rem praesentem haud magni interest. Illud duntaxat observare sufficiat eo spectasse Georgium Syncellum ²⁾), dum ait non omnium apud omnes eandem fuisse Olympiadum rationem: ὁθεν, inquit, καὶ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς οὐ συμφωνῶνται, ὡς ἐστὶ μαθεῖν τοῖς βουλομένοις τοῖς ἐκείνων γραμμασιν ἐντυγχάνοντας, quod, ut alibi addit, non earum sit *μία καὶ αὐτῇ θέσει*. In eo tamen Scaliger et Petavius conveniunt, quod Consulatus per quadriennia componi solitos in citimae vetustatis annalibus tradant propter Julianam tetraeteridem, de qua ii pluribus agunt ³⁾), quod tum primum coepisse fieri vero simile est, quando Paschales isti Cycli cum nomenclatura Consulium sunt adornati, in quibus notati sunt Bissexti quovis quadriennio instar Olympiadum recurrentes. Scribit Symeon Logotheta ⁴⁾) Olympiades tum primum desiisse numerari sub Theodosii Magni initia, quibus inquit successere Indictiones: Ὀλυμπιάς σημαίνει τὴν τετραετίαν ἥρξατο ἢ τοιαύτη πανήγυρις, ὅτε Μανασσῆς τῶν Ἰουδαίων ἐβασίλευσε, καὶ ἐφυλάττετο ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ Θεοδοσίου, εἶτα ἤρξατο ἀναριθμῆσθαι Ἰνδικτός. Atqui palam est longe ante Theodosium obtinuisse Indictiones ⁵⁾). Enimvero quod Eusebius post ccl. Olympiadem has numerare desiierit, id fecit quod in istam desineret Africanus Historia, quam totam descripsit. Nam deinceps etiam numeratas vel inde colligitur, quod Dexippus cclxii. Olympiadis, qua Historiam suam scribebat sub Claudio, meminere: ac Julianus Imperator in Olympiadis cclxxxv. ludicrum sumptus contulisse legatur.

1) Petav. l. 9. de Doctr. temp. cap. 40. Scalig. de Emend. temp. p. 484. 485.

2) Pag. 196. 228.

3) Scal. p. 176. 178. 384. 405. Petav. lib. 10. et 20.

4) In Chron. MS.

5) Vide Gothofr. ad l. 3. Cod. Theod. de Indulg. debit.

Hinc ista ejusdem Augusti apud Chrysostomum Homil. II. in S. Babylam: *Ολύμπια μὲν οὐ μάλα πόρρω· συγκαλέσει δὲ ἡ πανηγυρίς τὰς πόλεις, αἱ δὲ ἤξουσι βοῦς ἄγουσαι τῷ Απόλλωνι θυσίαν*, etc. Denique Basilius Seleuciae Episcopus, qui Theodosio Juniore imperante vixit, in Olympia Homiliam scripsit, quum videret Christianos non minus quam Gentiles circa Olympiorum caeterorumque Circensium spectacula insanire: ita ut nec verum sit quod paullo aliter in eodem Theodosio refert Cedrenus ¹⁾, desiisse τῶν Ολυμπιάδων πανήγυριν, ἥτις κατὰ τετραετῆ χρόνον ἐπετελεῖτο, vel eas numerari, iisque successisse Indictiones, quod vult Logotheta: sed et quod tradit nuperus scriptor ²⁾, Constantinum M. abrogatis agonibus Capitolinis, atque adeo Olympicis, quod cum multis Deorum sacris impiis celebrarentur, Indictionum usum instituisse.

Unde Fasti XXXIX. Fastos Consulares exscripsisse aut secutum fuisse Chronici Paschalis exscripti. auctorem Paschali, vel Cuspiniano, vel alios quosvis per Olympiades aut Bissextos digestos, par est existimare, vel eos certe qui sub Idatii nomine editi sunt a Labbeo, quorum exemplar non modicae, ut supra monuimus, antiquitatis in Bibliotheca Collegii Patrum Societatis Jesu Parisiensis asservatur, nullo tamen auctoris titulo praenotati, tametsi absque Bissexto, vel Olympiadibus, quae alias Chronico Idatiano a Sirmondo edito P 34 subjiciuntur. Ita porro Bissexto se copulasse ait Victorius, *quo manifestius, inquit, appareret, utrum sibi vel Bissextorum ratio, vel dierum tam Kalendarum Januariarum, quam VIII. Kalendarum Aprilium, quo mundus traditur institutus, continuata concinerent* ³⁾ *disputatione*. Et alio loco: *Bissextorum necessitate decursa, etc.* At licet Fastos suos Consulares scriptor Paschalis digerat per lustra Juliana ab ipso Consulibus initio, et a I. Julii Caesaris anno Indictiones iis praemitat, ac Olympiadum et Indictionum perpetuam ac continuam seriem describat, singulis quadrienniis praefixo Olympiadum numero, quasi chronologiae cujusdam indubiae speciem referat: fatendum tamen nullam fere eorum esse habendam rationem quae ad tempora certos characterismos inveniendos conducunt. In recensendis enim Consulibus complures praetermittit, alios falso intrudit, quod de Senatore observat Panvinius, atque eosdem pene omnes quos Idatius, adeo ut pro certo mihi sit utrumque scriptorem Fastos suos ab eodem fonte hausisse, uti non semel attigimus. Interea tamen quasi nihil intercedat, vel omittatur, seriem suam

¹⁾ Pag. 326.

²⁾ Grandamicus in Chronol. Christ. parte 3. p. 90. 104.

³⁾ Cod. MS. Petav. et Colberteus, *continuerent*.

uterque persequitur: ac scriptor quidem Paschalis Chronici, tum in Iustriis Julianis seu Olympiadibus, tum in Indictionibus, in quibus nulla ideo certa erui potest temporis nota, praeterquam V 31 in iis quae ab imperio Constantini initium ducunt, ubi paullo accuratior haberi auctor videri potest, licet in caeteris sua laude minime careat, ac in iis maxime quae ex probatis minusque notis scriptoribus refert. Quapropter id operae pretium adhibendum duximus, ut hiatus, seu omissiones in Consulium serie lectori indicarentur, ne dum cursim librum evolvit, nullas esse, continuamque seriem recte se habere existimet. Ut porro id evidentius advertat, Olympiades Iphiteas, earumque annos ad latus singulorum Consulatum, ex Panvinio, Scaligero et aliis addidimus, ut statim utriusque Olympiadis discrimen quisque percipiat. Harum autem quartus annus fere semper in primum Iustrii Juliani incidit, ubi praesertim Chronici scriptor accuratior esse incipit in serie Consulium, et ubi nullos omittit, ut ab Imperio Constantini Magni. Proinde ut series integra Consulium hic reperiat, praetermissos subinde inseruimus, minutiori caeteroquin caractere descriptos, quibus et annos Urbis conditae, et aerae Christianae pariter praefiximus, quo perpetua etiam annorum series Chronico lucem accommodet. Publicavit super V. C. Henricus Dodwellus Fastos Consulares ab anno Christi cxxxviii. quos Theonis Alexandrini esse existimat, in quorum laterculo describuntur anni ab Alexandro et ab Augusto, praeterea epactae seu embolismi et τετραετηρίδες, seu singula quadriennia, notata per quatuor priores Alphabeti literas, quorum quartus annus semper desinit in primum Iustrii Juliani, ut Olympiades Iphiteae in Chronico Paschali et Idatiano, adeo ut illas designari admodum probabile sit¹⁾: licet vir doctissimus scribat hanc τετραετηρίδα; non pro iv. annorum intervallo, sed pro sexta Epagomena intercalari quarti cujusque anni propria intelligi debere. Quid autem intelligatur ἐπαγομένων voce non uno loco docet Scaliger in libris de Emendatione temporum.

XL. Fastos a Labbeo editos, ab ipsomet Idatio conscri- P 35
ptos jure, opinor, censet Sirmondus, non quod in eodem dun-AnexFastis
taxat codice, Idatii ejusdem Chronico subjiciantur, sed quod Idatianis.
rerum et verborum in utroque opere affinitas et cognatio, ut et
scriptionis color et genius eundem utriusque auctorem fuisse satis
ostendant: tametsi auctoris nomen nullum praeferat Inscriptio,
quae his verbis ibi concepta est: *Declaratio Consulium, ex quo
primum ordinati sunt.* Procedunt porro hi Fasti ad secundum
usque Anthemii Consulatum, id est ad ea tempora, quibus vixit

¹⁾ Vide Syncellum p. 512.

Chronicon Paschale vol. II.

Idatius, cum decessisse legatur Leone M. imperante, in qua cadit secundus Anthemii Consulatus, qui est annus Christi vulgaris CDLXVIII. quo etiam, vel certe sequenti, ejusdem Idatii Chronicon finitur. Adde quod Hispanum fuisse Fastorum istorum scriptorem, vel ex eo colligitur, quod aerae Hispanicae ab ejus initio in marginibus perpetuo iis ascribantur, quas etiam interdum adhibet Idatius in Chronico. Horum autem editionem a Labbeo confectam cum eodem quo usus est codice, quem vir doctissimus Joannes Harduinus nobis communicavit, contulimus, et quamplura ex eo emendavimus, cum essent parum fida vel accurata manu descripta: quibus etiam varias lectiones ejusdem laterculi Consularis, quem edidit Arnaldus Pontacus post Chronicon Eusebii ex Codd. Fuxensi et Fr. Pithoei, qui quidem in annum duntaxat Christi L. desinit, addidimus, tametsi in plerisque mendosae. Hos autem vel similes Fastos, a quibus suos hausit Idatius, vidisse aut secutum fuisse Epiphanium, atque ut V 32 mox diximus, auctorem Paschalii, vel inde docemur, quod in Consulibus recensendis, fere semper cum iis concinant, adeo ut Idatius et idem scriptor quosdam ex Consulibus insititiis recenseant, quod subinde in Notis indicamus, eosdemque etiam omittant Consules: sed et quod in Nomenclatura Consulum Romanorum sub annum III. Olympiadis LXXXIX. scriptor Chronici tradat eo anno *Ἀρχοντες Ρωμαίων* tum primum appellari coepisse¹⁾, quod ipsummet per vocem, *Proceres*, exponitur in Fastis, quos Idatianos appellamus, et in Pithoeanis seu Arnaldi Pontaci, idque apud nullos alios, quod sciam, rerum Romanarum scriptores reperitur. Quinetiam ubi de morte Neronis, ita ait: *His Coss. Nero non comparuit*, quod simili locutionis formula in Chronico Paschali habetur: *ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάρτων ἀφανῆς ἐγένετο Νέρων*, ut locos aliquot alios praeteream, praesertim ubi uterque scriptor attigit tempora Christianorum Imperatorum. Sed an Idatius ipse, siquidem horum auctor haberi debeat, a Graecis vel Latinis quibusdam scriptoribus suos hauserit, haud promptum est definire: id tantum constat, Idatianos, ut et Fastos Paschalis Chronici pessime interdum esse descriptos. At cum Idatianos longe fere aliter quam in laudato Codice ediderit Labbeus, ipsos hic rursus damus prout jacent, hoc est cum naevis ipsis, quos ad examen revocare, et emendare cuiuslibet liberum erit. Neque enim omnibus usquequaque probatur, eam quam sibi arrogant immutandi licentia in veterum scriptorum editionibus viri eruditi, quas tum primum in lucem emittunt: cum ex prava ista, uti putant, antiquariorum scriptura sanum aliud quidpiam eruere doctioribus persaepe contingat, notaque

¹⁾ Vide Notas p. 511.

ait ea Pythagorae lex apud Synesium: *ὁ νόμος οὐκ ἐὰ τοῖς βιβλίοις ἐπιποιεῖν, ἀλλὰ βούλεται μένειν αὐτὰ ἐπὶ τῆς πρώτης χειρὸς, ὅπως ποτὲ ἔσχε τύχης ἢ τέχνης.* Unde longe satius videtur conjecturas vel emendationes marginibus adscribere, quam in textum ipsum, temere saepe, immittere, donec aliud emendatius occurrat exemplar, ex quo castigatior tandem editio prodeat. Nam cum hocce quod recudimus Chronicon non modo Paschale dici debeat, sed et Consulare appellari possit, quod universam Fastorum Consularium seriem complectatur, quicquid in iis illustrandis conferre potest, huic subjungendum duximus, ~~et~~ in primis Fastos illos Graecos quos supra laudatus Dodwell ~~et~~ edidit.

XLI. Certe alios ab iis extitisse Consulares Fastos, a quibus suos haurire potuerit scriptor Chronici, dubitare non licet. Auctor est enim Theophilus lib. III. ad Autolyicum¹⁾ Fastos conscripsisse Chryserotem Nomenclatorem, ac Marci Antonini Veri Imperatoris libertum, quos ille ab U. C. ad Veri patroni sui mortem perduxit, descriptis nominibus Consulium, et annis U. C. Ita enim Theophili locum pridem emendarunt Casaubonus, Scaliger, Menrsius, Petavins, etc. Sed et a compluribus aliis Fastos Consulares fuisse conscriptos palam est. Capitolinorum, quorum auctorem Marcum Valerium Flaccum ex Suetonio in Grammaticis illustribus opinatur Panvinius, fragmenta pridem edita in manibus omnium versantur. Eusebium in Chronico suo seriem Consulium descripsisse sat validis argumentis probat Scaliger²⁾: ex quo suos male digestos fortean exscripserit auctor Chronici quod Alexandrinum appellamus. Hanc seriem Consulium a se, ut opinor, contextam Chronico Graeco ejusdem Eusebii inseruit idem Scaliger usque ad Consulatum Constantini Caesaris V. et Basilii. Integri ex Anonymo MS. ad Gotthorum tempora per quadriennia digesti laudantur non semel a Cuspiniano. Ausonius annos ab U. C. Consuliumque seriem ad suum usque Consulatum descripserat, atque ut videtur, per Iustrianam digestam, quam eandem esse vult Scaliger quam Eusebium Chronico suo inseruerat. Senator seu Cassiodorus Fastos usque ad sua tempora pariter perduxit, quos a Livio et Aufidio Basso partim se hausisse ait, partim ex Paschalibus, (unde patet omnino in Paschales illatos Consulares Fastos, uti monuimus,) uterque Prosper, Marius Aventicensis, Victor Tunnunensis, Marcellinus; praeterea Victorius, Anonymus de Praefectis urbi, Auctor Paschalis laterculi a Constantino ad Theodosium, Auctor de Pon-

P 36

De Fastorum conditionibus.

V 33

¹⁾ p. 157.

²⁾ In Not. ad Chron. Euseb. p. 9. et 99.

tificibus Romanis a Bucherio editi, laterculus denique Fastorum Consularium ab Ausonii et Olybrii Consulatu ad xvii. Consulatum Basilii ex Cod. Petri Pithoei qui asservatur in Bibliotheca Colbertea cod. mcccxcviii. idem qui editus ab Arnaldo Pontaco, et alii forsitan Fastorum duntaxat partem tradidere. Consularia, quibus insertae subinde res historicae, laudantur a Gregorio Turonensi Episcopo ¹⁾: *Ἐπιτάφια* in Chronico Paschali anno vii. Focae.

De Fastis XLII. Fastos Graecos ab anno Christi vulgari cxxxviii. ad Dodwellianum cccclxxii. ac rursus alios ab anno cccxxii. ad annum nis et aliis. dcxxx. utrosque cum annis Alexandri, Augusti et Diocletiani, P 37 et *τετραετηρίδων*, ex MSS. Codicibus eruit et edidit supra nominatus H. Dodwellus. Priores Savillianos appellamus, quod ex Savillii Codice eruti sint, qui quidem, ut diximus, initium ducunt a i. Antoniani Pii anno, et ex paullo recentioribus Fastos integros deinde exaravit Marianus Scottus: ab Augusto vero ad Justinianum Florentius Wigorniensis. Fastos autem Consulares jam tum florentis Reipublicae temporibus mendosissimos ac parum inter se consentaneos fuisse Romanorum Historicorum monumenta confirmant ²⁾. Saepius enim ex diversis Annalium scriptoribus diversa Consulum paria eosdem in annos injiciuntur, tam nonnulli omittuntur quos Dionysius aliique commemorant, et omnino multi hac in parte Fasti discrepant, quod ex Capitolinis, Cassiodoreis, ac Paschalis nostri, et si qui sint antiqui vel recentiores Consulum laterculi, perspicuum est. *Tanti quippe errores implicat temporum*, inquit Livius ³⁾, *aliter apud alios ordinatis Magistratibus, ut nec qui Consules secundum quosdam, nec quid quoque anno actum sit, in tanta vetustate, non rerum modo, sed etiam auctorum digerere possis*: quam quidem opinionum varietatem Marlianus, Cuspinianus, Sigonius, Panvinius, Glareanus, Contius, Keplerus, Petavius, Norisius, Pagijs, et alii, vel ex professo, vel prout se se res obtulit, accuratissime examinerunt. Nos vero omissis istiusmodi disquisitionibus, quibus enucleandis inanis ac supervacanea poneretur opera, re jam peracta, Fastos in hoc Chronico exaratos cum Idatianis praesertim ante Caesares contulimus, quod hosce aut similes, ut attigimus, vidisse illius auctorem, atque adeo secutum esse mihi vero simillimum visum sit: ita tamen ut quae a mutatione Reipublicae, ab iis, quorum meminimus, in Fastorum Consularium comparatione enodantur difficultates et sale-

¹⁾ Lib. 2. Hist. c. 9.

²⁾ Petav. l. 9. c. 49. et in Not. ad Epiph. p. 267.

³⁾ Lib. 2.

brae brevi interdum annotatione indicentur, quo Lectori, si tanti sibi visum sit, hos consulere liceat.

XLIII. Hisce igitur in antecessum praemissis de scriptoris Quid in hac Paschalis Chronici patria vel nomine, quae quidem etiamnum Chronici incerta manent, atque adeo de ea qua in rebus pertractandis V 34 utitur ratione vel methodo, superest ut quid in hac editione Re- Editione Regia a nobis utcumque praestitum sit, Lector paucis admoneatur. praestitum Priusquam igitur illustrandum hoc Chronicon aggredieremur, vi- sit. sum est operae compendium, ut Vaticanum exemplar (ex quo forte Augustanum exscriptum fuerit, et ex eo utraque prodierit editio) velut authenticum et singulare exemplar consuleretur. Cum vero RR. PP. Joannes Mabillonius, et Michael Germanus Benedictini, viri eruditissimi, Romae nuper versarentur, quo a Rege Christianissimo conquirendorum cum editorum tum Manuscriptorum Codicum gratia missi fuerant, quibus locupletaretur ditissima alias Regia Bibliotheca, ii una cum Claudio Stephano- tio ejusdem Ordinis, viro perinde doctissimo, qui Romae suae Congregationis Procuratoris Generalis officio fungitur, qua sunt erga nos humanitate et benevolentia, ac in liberales omnes disci- plinas propensione, id in se ultro oneris receperunt. In Vaticana- nam quippe Bibliothecam adita sibi permissio a viro singulariter pariter eruditionis Emanuele Schelestrato S. T. D. ejusdemque Bibliothecae Praefecto, Codicem inspexere, membraneum illum P 38 ac notae optimae, et ab annis dcc. quantum conjicere licuit, scriptum: eodem titulo, quoad Chronicon, et cum iisdem lacu- nis quibus deturpatur Raderiana editio, ita ut dubitare non liceat, si non ex eo, saltem ex simili Codice exscriptum fuisse Augustanum exemplar. Initio autem ejusdem Codicis Vaticani, qui numero notatur mccccxli. haecce leguntur verba: *Messa- nae emptum a Georgio CP. vi. Kl. Octob. mcli.* Quisquis porro Georgius iste fuerit, is videtur ex quo deinde comparatus fuit codex ab Hieronymo Surita, qui postmodum, curante Antonio Augustino, in Vaticanam Bibliothecam illatus fuit. In illo vero Codice praefiguntur instar praefationis, uti jam antea monuimus, excerpta quaedam de Paschate ex aliquot SS. Patribus, quorum primus laudatur Petrus Alexandriae Episcopus et Martyr, cujus ideo nomine prodit editio Raderiana, quod qui Augustanum exemplar descripserat, solo duntaxat ejusdem Petri Alexandrini nomine inscripto, caetera ejusdem Praefationis omiserit, praeter extremas quatuor lineas, quae eidem editioni praefiguntur.

XLIV. In ea Praefatione, post allatas Patrum de Paschate De Auctoris auctoritates, alia ex suo penu auctor promit de eodem argumen- Chronici to, ubi qua ratione investigandi singulis annis Paschalis Festi Praefatio- nes dies pluribus disquirat, ut et de cyclis decemnovennali et vigin-

tioctennali, ac de cyclo DXXXII. annorum agit, ad quos exigendos dies Paschales contendit: tum de Solis Epactis, de Solis et Lunae cyclis, de Epactis Lunae, de quartadecima Lunae, et aliis hujusmodi, quorum omnium methodum prosequitur. In cujus argumentum ac elucidationem binas proponit tabulas, quas *Rotas* vocat, quarum prima continet cyclum vigintioctennalis Solis in seipsum semper recurrentis, quo denotantur quovis anno Epactae: altera rationem inveniendi Paschatis legalis complectitur. Inter haec, methodos in toto subinde opere daturum se deinceps pollicetur, atque ex iisdem cyclis ostensurum se, supradictis omnibus patefactis ac declaratis, quibus eorundem cyclorum annis singulae Dominicae Festivitates, seu *δεσποτικά έορτά*, contigerint, additis qui a mundi conditu effluxere annis. Tum tractatum alium subdit de legali Paschate et Lunis, quibus

V 35 utrumque Pascha celebrari debeat. Quibus exactis, consilium suum aperit, de condenda annorum ab Adamo, seu a mundi exordio brevi historia, qui scripturae sacrae et SS. Patribus, ac rite hactenus celebratis in Sancta Dei et Catholica Ecclesia concinant. Ex quibus patet omnino Chronicon istud non esse aliud quam *Πασχάλιον*, brevi rerum gestarum ad annos singulos narratione subinde adornatum, tum ne prorsus nudum prodiret, tum etiam, quemadmodum attigimus, ut perpetuus in Christianae religionis antiquitate ac continuatione scriptorum consensus ejusmodi descriptione firmaretur. Hujus autem syntagmatis cum pleraque fuissent a Petavio edita in Uranologio ex schedis Andreae Schotti Romae antea descriptis, quae ex iis deerant ex Vaticano codice nobis describi curarunt viri iidem supradicti eruditi; neque haec modo, sed et tabulas binas alias, seu *Rotas*, quae ex eodem MS. codice inseruntur pag. 197. editionis

P 39 Regiae, et pag. 288. post annum scilicet primum Olympiadis CCLXXXI. ut et aliquot variantes lectiones, de quibus a me consulti fuerant, cum Raderianam integram editionem cum ipso Vaticano exemplari conferre majoris fuisset otii et laboris. Unde hisce contentus, dum forte alius hanc sibi operam proponat, caetera quae in utraque editione forsitan occurrunt *σφάλματα*, ex ingenio seu conjectura ita emendavimus, ut non nisi monito prius lectore id praestiterimus, quo divinationes nostras in examen ad arbitrium velit adducere.

De Latina
versione.

XLV. Cum porro Latina Raderi versio, viri caeteroquin eruditi, et cui literae multum debent, quibusvis haud arrideret, ut qui in plerisque auctoris mentem non videretur assecutus, quod alii ante nos monuerunt, tum quod Codex quo usus fuerat, pluribus scateret mendis, nec esset probe scriptus, tum etiam quia extremam versionem manum apponere, atque adeo eam recensere, per otium non licuisset, aliam utcunque adornavimus, quae

fortasse etiam cultioribus minus placeat, sed quae, nisi ipse fallor, ad descriptionis genium propius accedat, ubi vertimus, ut sonant, verba, cum auctor pleraque stylo humiliori ac plebeio exaraverit, unde *scriptor idiota* dicitur Scaligero, seu ipsemet sua suis, vel aliena alienis verbis ita reddiderit: quamquam ut verum fateamur, principio non tam novam, quam interpolatam interpretationem dare propositum nobis erat, sicque in locis aliquot usi sumus. Verum cum auctoris verba aliter saepe quam eruditus interpres reddiderimus, asserendae nostrae vel illius consulendae versionis immorari debere minime censuimus, tum quod ~~semitis~~ allata diversitas sententiam nostram, si non firmat, saltem prodat, de utraque judicandi relicto Lectori arbitrio: tum etiam quod ex alienis erratis, si quae occurrant, quod fecere viri aliquot doctissimi, qui toti fere sunt in iis notandis in aliorum versionibus, gloriam aucupari procul absit a moribus nostris. Id autem in primis praestitimus, in iis quae ex Sacris libris excerpta sunt, veterum Patrum utriusque linguae exemplo, ubi versiones receptas, quantum licuit, sumus secuti, non omisa etiam scribendi apud Hebraeos usitata ratione in nominibus appellativis reddendis, qui, ut ait Josephus, *ἐν αὐτῶν σχῆμα, καὶ τελειότην μίαν* semper servant, contra quam Graeci ac Latini, qui ea *διὰ τὸ τῆς γραφῆς εὐπρεπές*, suis linguis accommodant. Adde quod, quando Latinae linguae lepores et munditias plus quam par est sectatur interpres, vertendo saepe evertat, ut canat Hieronymus: cum praeterea *τῆς ἐρμηνείας μόνη ἀρετὴ* sit *σαφήνεια*, ut ait Galenus¹⁾. In quam sententiam praeclare Clemens Alexandrinus²⁾, *ἡ μὲν λέξις ὅλον ἐσθῆός ἐστι σώματος, τὰ δὲ πρᾶγματα, σάρκες εἶσι καὶ νεῦρα. οὐ γρη̄ τολμῶν τῆς ἐσθῆτος πρὸς τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας κη̄δεσθαι*, dictio *veluti vestis est corporis. Res autem ipsae, carnes sunt et nervi, non igitur prae corporis aaluta vestium habenda cura.*

XLVI. Quoad vero Notas, quas illustrando utcumque scri- De Nota
ptori nostro subjecimus, in eo argumento ita sumus versati, ut tionibus
loci qui lucem aliquam expetere viderentur, brevi duntaxat dilucidarentur annotatione: aut si ab aliis vel ex professo, aut alia qualibet occasione res de qua agitur esset pertractata, Lectori tantum indicaretur, ne actum dicamur agere, vel aliorum obser- P 40
vationibus nostras infarcire: cum alias minime persequi eorum potius sit qui ne satis multa, quam qui ne satis utilia scribant ve-

¹⁾ Galen. l. 9. de simpl. medic. p. 121.

²⁾ Lib. 1. Strom.

rentur: ac denique aliud sit notas, aliud commentarios scribere. Unde saepe ad Scaligerianas in Chronicon Eusebii, ex quo pleraque vel certe plurima hausit scriptor, lectorem amandamus, cum in iis explicandis vir omniscius nihil omiserit, quibus etiam eas addere Lector poterit quas Arnaldus Pontacus ejuadem Eusebii Chronico subdidit; ut et ad Petavium, Salianum, caeterosque ejusmodi rerum Chronologicarum eruditos et accuratos scrutatores, ex quibus si quid naevi aut dubii suboleat, illius enodationem haurire quisvis facile possit. Scriptores quippe qui universalem historiam aliquatenus complectuntur, cujusmodi sunt Chronologi, qui prolixioribus Commentariis adornare aggredieretur, supervacaneam ac inanem, vel certe importunam luderet operam, uti nuper monuimus in Praefatione ad Joannis Zonarae Annales, cum quae ii in tanta rerum varietate levi manu attingere, pluribus longe verbis enucleare necesse haberet, et commentariorum mole lectorem, cujus fastidiis potius quam aliorum tarditati occurrendum in hoc genere est, penitus obrueret. Eapropter multa praetermisimus ex iis quae fortasse potuissent illustrari, ut sunt quae sacros libros spectant, atque in primis Annales illos Ecclesiasticos ex veteri Testamento, quod id argumenti multa cum eruditione pridem pertractatum sit ab eruditis illius interpretibus, iisque qui data opera Historiam Sacram ab ipso mundi conditu per annorum seriem, vel aliter sunt persecuti, qui nihil fere intactum vel intentatum reliquere. Ab iis vero quae descriptionem urbis Constantinopolitanae, vel illius aedes ac regiones spectant: atque adeo a Graecobarbaris, aut insolentis notionis vocabulis, quibus passim hocce inspergitur Chronicon, illustrandis vel enodandis consulto abstinuimus, cum aliud nihil nobis occurreret, quod in Constantinopoli Christiana, et in Glossario mediae et infimae Graecitatis a nobis hactenus editis illustratum vel explicatum non fuerit, rerum ac verborum duntaxat confecto indice, quae in utraque lucubratione plene, opinor, pertractata Lector reperiet. Notis nostris varias lectiones et conjecturas eruditissimi Holstenii, quarum supra meminimus, subinde inseruimus, quo nihil praeteriretur ex iis quibus hocce Chronicon possit illustrari. Chronologicis vero calculis, qui crebrius in eo occurrunt expendendis, interdum et prout se se obtulit occasio institimus, nec tamen semper, tum quod haec majus otium ac diligens examen efflagitent, quibus examinandis immorari minime debere visum est, cum satis esse arbitraremur si quae ab aliis subinde essent in hanc rem annotata duntaxat indicarentur, via caeteroquin aliis relicta, quo ignota e suis oculis proferant, ac

V 37 iis praesertim qui in hisce studiis operam suam collocarunt. Sed et neque, ut fateamur quod res est, numeros toties passimque descriptos scrupulosius ad calculos revocavimus, vel an in his auctor vel antiquarius peccaverit, examinavimus, utraque dun-

taxat editione recensita, ac invicem quantalibet cum fide collata et exhibita.

XLVII. Ut porro temporum certiores essent notae, in Con- P 41
sulum Fastis annos ab U. C. a Palilibus Varronianis ad Christi De annis a
Nativitatem; deinde a Nativitate annos Dionysianos singulis pa-mundo con-
ribus Consulum, annos etiam mundi juxta Graecos, in margini- dito, ab U.
bus subinde adscripsimus, prout hos suo codici edito adscripse- C. et a
rat Antonius Allenus vir doctissimus. In recensendis vero Regumtali Chroni-
vel Imperatorum annis, cum in editione Raderiana Indictionibus co additis.
ii subjicerentur, in Scaligeriana vero, (nescio an etiam in MS.
codice) praeponerentur, in hoc ut commodiorem Scaligerianam
sumus secuti. Cum denique lectorem nosse intersit, qua apud
artis istius computisticae scriptores recepta methodo ac ratione
usus sit idem auctor Paschalis, ut quae apud illos varia sit, nec
proinde unica, tum in putandis Mundi conditi, vel Christi annis
ac Indictionibus, vel in inveniendis Epactis, Noviluniis, Pascha-
libus aliisque Festis, quae in id argumentum observata sunt a
Petavio praesertim, qui ejusdem auctoris Chronici Paschalis com-
putos ad censuram et examen saepe adduxit, in Selectis subji-
cienda duximus. Neque haec duntaxat, sed et viri doctissimi
observationes quasdam Chronologicas ad idem Chronicon quae
serius in manus nostras pervenerunt, huic Praefationi subdidi-
mus. Ex illorum enim et aliorum Chronologorum scriptis, vel-
uti fontibus, omnium qui deinceps in istis controversiis versati
sunt disputationes et commentarii profluxerunt: cum nihil fere
post illos sit allatum, quod non inde promptum ac derivatum
fuerit, ut qui ea quae illi attigerunt legerit, istorum omnium ut
et nostram industriam non magnopere desideret. Sed et addidimus
Selecta aliquot quae ad Chronici illustrationem aliquatenus neces-
saria visa sunt, partim ex editis partim ex MSS. codicibus eruta, vel
cum iis collata, de quibus fere omnibus actum est vel in hac nostra
Praefatione, vel in Notis ad idem Chronicon Paschale. Hisce
denique Laterculum Mensium Macedonicorum adjunximus, qui-
bus perpetuo auctor Chronici utitur, quos fere semper cum men-
sibus a Latinis receptis comparare solet, adjectis Idibus, Nonis,
et Kalendis. Atque hos quidem menses Macedonicos mediae ve-
tustatis scriptores, praesertim Christiani, cum Syromacedonicis,
quos et Asianorum menses appellant, ut plurimum confun-
dunt¹⁾, cum apud Priscos scriptores, Syromacedonum, seu An-
tiochenorum, seu denique Συροελλήνων, quos et Έλληνας inter-
dum nude vocant, mensium alius in anno situs quam Macedoni-
corum fuerit, non modo veterum, quos lunares fuisse opinatur

¹⁾ Concil. Socrat. Evagr. Suid.

Petavius ¹⁾, atque adeo recentiorum ac fixorum, ut observatum pridem a viris eruditis ²⁾. Sed et alii adnotarunt Scaligerum menses Macedonicos et Syromacedonicos perperam existimasse semper fuisse Julianos, cum antequam haec aequatio facta esset, mensis Macedonicus aliqua sui parte menses duos Julianos attingeret, ac deinde ad eum mensem totus accommodatus sit, quem longe maxima ejus pars antea occupabat.

¹⁾ Petav. ad Epiphan. p. 132. 138. 139.

²⁾ Joan. Pearsonius dissert. 2. de annis priorum Romae Episcop. cap. 18.

A D

CHRONICON PASCHALE

EX OBSERVATIONIBUS

JOANNIS BAPTISTAE HAUTINI,

REGII IN PRAEFECTURA PARISIENSI

CONSILIARII, VIRI LONGE DOCTISSIMI,

AC IN RE CHRONOLOGICA PRAE CAETERIS

VERSATISSIMI, QUAS MECUM COMMUNICAVIT

V. C. EX FILIO NEPOS.

In hoc Chronico non eadem semper et ubique observatur supputatio annorum mundi. Nam verbi gratia Augusti mors, sive finis 56. ejus annorum, inferri videtur anno mundi 5521. *pag.* 189. *d.* (*ed. Reg.*) postea tamen ejusdem Augusti annus 39. comparatur cum anno M. 5506. *p.* 534. *c.* quo fit ut annus ejusdem 56. sive ultimus, finem habeat in anno M. tum 5523. non 521. et sic ubique semper in annis collectis est metachronismus biennii, cum in annis expansis sit prochronismus ejusdem. Notandum autem quod ab eodem anno 5523. in quo mortem Augusti constituit, etsi is vulgo putetur 6. menses praeter 56. annos imperasse, Tiberii tum primum etiam inchoat. Nam annum Tiberii 15. comparat cum anno M. 5537. *p.* 209. quod ut fiat necesse fuerit primum Tiberii annum comparare cum anno M. 5523 imo comparat 18. et *p.* 211. *a.* cum anno M. 5536. Jam dicendum est Augusti mortem eum constituere in illo primo anno qui notatus erat 5521. et Tiberii initium in 5522. sicque nullus erit metachronismus deinceps, qui deprehensus est tum in Christi Natali, ut dixi. Et vero legendum esse 5536. non 5537. apparet ex supputatione annorum infra *p.* 215. *a.* deinde secundum eandem supputationem comparat annum 19. Tiberii cum anno M. 5540. *p.* 220. *d.* et 221. et si id referat sub anno tum 18. ejusdem Ti-

berii *p.* 217. *d.* ideoque annum eius 20. bis numerat *p.* 225. et 229. Caligulae tum mortem, quae secundum hanc supputationem incidebat tum in anno M. 5547. refert anno M. 5548. *p.* 230. *b.* Indict. 8. sicque est metachronismus hujus anni et continuus, sed annos Galbae et tyrannorum confundit cum ultimo Neronis usque ad finem: itaque censendus in hoc Chronico Tiberii annus 23. non 22. ut dico infra.

Existimatur in hoc Chronico Christus natus anno 16. Cycli Lunaris 1. *p.* 199. *c.* Nam etsi ibi dubiam lectionem notavi, haec tamen lectio confirmatur ex eo quod *p.* 215. *c.* annus Christi 32. comparatur cum Cyclo Lunari 9. sequitur enim inde primum annum comparari deberi cum Cyclo 16. non 15.

Existimatur item Christus natus Cyclo solari 19. nam annus Christi 32. comparatur cum Cyclo solari 22. *ibid.* *p.* 216. *a.* Pilius autem Cycli anno 32. retro ante fuit 19.

Etsi non exprimitur in hoc Chronico qui sint anni Bissextilis, colligi tamen potest ex methodo qua in eo feriae inveniuntur: nam anno cujus feria indagatur, tot adduntur dies quot Bissecta transierunt, quod vocatur quarta pars anni quaesiti. Cum igitur ab illo anno quarta parte exacta eximi potest, sic ut nullus numerus supersit, cujus quarta pars deduci non potest, illo anno Bissectum est, ut in anno Chr. 31. qui est annus mundi 5536. quarta pars illius numeri 5536. est 1384. quae est integra et solida pars quarta illius numeri 5536. De eo enim numero 5536. nihil amplius dividendum superest, sed quatuor numeri 1384. conficiunt exacte illum numerum 5536. Itaque ille annus proculdubio Bissextilis est. Quoties vero integra quarta pars anni quaesiti eximi nequit, et de illo anno quaesito aliquis numerus superest, qui in quatuor dividi non potest, tunc ille annus non est Bissextilis, et numerus indivisibilis indicat quotus ille annus sit a Bissexto; si enim superest unum, datur intelligi illum annum primum esse a Bissexto, hoc est proxime
P 43 sequentem Bissectum, si duo supersunt, esse secundum, si tria, tertium, nunquam vero quatuor supersunt, quia quatuor in quatuor per unitatem dividi possunt, tuncque est Bissectum. Verbi gratia post illum annum 5536. qui est Bissextilis, sequitur annus mundi 5537. cujus quarta pars est item 1384. ut erat anni 5536. Sed de 37. superest unus numerus, qui in quatuor dividi non potest, et ideo indicat illum annum primum esse a Bissexto. Sic anni sequentis 5538. quarta pars item est 1384. sed de 38. duo supersunt indivisibilia, quae indicant illum annum esse secundum a Bissexto, sicut anni 5539. quarta item pars est 1384. sed de 39. supersunt tria, quae indicant illum annum esse tertium a Bissexto, et ita etiam vocatur hic *pag.* 221. *τηλον ἕτος ὄντος μετὰ τὸ Βισέτηρον.* Trinus autem ille numerus indicat etiam diei quadrantans praecessisse, sic ut in anno sequenti quadrans ultimus

cum tribus illis praeteritis conficiat unum diem, cujus causa ille annus est Bissextilis, cum ille dies numeretur Bis sexto Kalendas Martias. Ergo quarti quique anni a conditu mundi Bissextilis sunt, hi nempe 4. 8. 12. verbi gratia, quod et confirmat Isaac Argyrus in Computo Paschali cap. 2. pag. 10. cum ait Bissextilis annos, esse quartum, octavum, et consequentes, et cum ait 16. c. i. p. 4. primum nempe diem a primo septimanae die coepisse, secundum a secundo, tertium a tertio, quartum a quarto, quintum autem non a quinto, sed quia quartus annus fuit Bissextilis, a sexto septimanae die incoepisse.

Anni mundi hujus Chronici initium sumunt a die 21. Martii, ut hic pag. 72. ergo primus mundi annus per decem primos ab orbe condito menses currens in die demum 20. mensis tertii anni sequentis, hoc est mensis Martii anni secundi desinit. Itaque hic et Christus dicitur conceptus 8. Kal. Apriles anno mundi V 39 5507. pag. 199. c. et in templo susceptus a Symeone die 2. Febr. anni sequentis, qui tum erat idem annus mundi 5507. pag. 205. c. Repugnat tamen quod hic scribitur sub annum mundi 3839. pag. 75. c. Auctor enim hujusce Chronici illum annum ait fuisse mundi 3838. a die vero 21. Martii inchoatum esse annum mundi 3839. quod si est, sequitur annum mundi primum per duos tantum menses durasse et dies 20. nempe a die primo Januarii ad diem 21. Martii. Nec dicendum est illum annum ideo nuncupatum esse 3838. quia de eo cujus 10. menses praeterfluxerant anno praecedente, supererant adhuc illi duo menses, vel paene tres usque ad 21. Martii. Sic enim a minori parte annus denominaretur, et aliud absurdum sequeretur, quod secundus mundi annus primus nuncupandus esset, secundus vero tertius, et sic deinceps, decem vero primi menses nulli omnino anno attribui possent, siquidem primus annus is tum vocaretur qui a Januario post decem illos primos exactos menses inciperet. At vero usitatius est primum annum illum vocari qui constat primis illis decem mensibus, secundum qui decem ultimis mensibus anni sequentis, ita illum annum a cujus die 21. Martii exordium sumitur anni mundi magis expedit 3839. appellare, quam 3838. quia non in anno mundi 3838. incipit 3839. sed 3838. annus desinit in 3839. ut secundus annus mundi non habuit ortum in primo, sed primus annus potius finem posuit in secundo. Aliud dicendum est de annis Christi, quia ii non ortum habent a se ut anni mundi, sed ab ipsis mundi annis deducuntur et originem sumunt, ut in anno Christi 619. p. 388. b. dicitur inchoatus jam esse annus Christi 620. quia in hoc Chronico non is primus putatur annus Christi quo vel conceptus vel natus est, sicque non a se ortum habent anni Christi, sed ille tantum qui primus post Nativitatem Christi coepit et numerari et nominari, ut in hoc Chronico Christus putatur natus 25. Decembr. anno mundi 5506. qui

est mihi 5505. non is tamen primus annus Christi vocatur, sed sequens tum ortum habens a Januario proximo sequenti, nempe annus 5507. ergo et secundus Christi ortum habebit in eodem anno mundi 5507. nempe a die 25. Decembr. ejusdem anni 5507. sic et annus Christi 5620. ortum habet a die 25. Decembr. anni mundi 6126. qui est mihi 6124. in quo et desinit annus Christi 619.

Sed his omissis, aliud oritur dubium solutu difficiliter de anno qui sensim et sine sensu in hoc Chronico irrepsit. Etenim per deductionem annorum ab ipso mundi exordio, annum quo Christi natales signantur reperio incidere in annum mundi 5505. *p.* 196. hic tamen is annus nuncupatur 5507. *ibid.* 199. c. quasi duo anni desiderantur, qui sive per imprudentiam omissi sunt, sive fictitie additi, certe ab hoc Chronico penitus absunt. Sequens autem annus itidem nuncupatur 5507. *p.* 205. c. qui mihi est tantum 5506. sicque unus duntaxat annus desiderari videtur. Tamen *pag.* 209. c. et 210. *d.* annum mundi nominat 5536. qui mihi quoque idem est, sicque vere is est; Christum quoque natum esse anno mundi 5506. necesse est, quae est Cedreni sententia et Nicetae apud Paulo de Mildeburgo lib. iv. de die Passionis Domini *p.* 381. non autem anno mundi 5507. Sed auctor hujus Chronici variat; nam paullo post eundem annum quem dixit esse 5536. nominat 5537. *p.* 215. c. et sequentem 5538. et sic deinceps usque ad finem anno uno semper praecurrit. Quod ideo forte factum est, quia Tiberii anni tantum 22. putantur, cum sex menses praeterea imperavit, qui juncti sex mensibus qui

P 44 Augusto quoque competunt, praeter 56. annos, quorumque nulla hic habetur ratio, conficiunt unum annum solidum, ita ut Tiberius dici possit 23. annis imperasse. Quod si ille annus 23. qui hic notatus non est, admittitur, recte Caligulae caedes incidet in annum mundi 5548. alias unus annus in Caligulae Imperio abundaret, ut alibi dixi. Quia igitur annus qui hic deest fini tamen Tiberii addendus est, ideo dicendum Christum natum die 25. Decembr. anno mundi 5505. primumque Christi vulgo dici et numerari annum 5506. baptizatum autem anno mundi 5536. cruci affixum anno mundi 5539. Tiberium vero Imperatorem mortem oppetiisse anno mundi 5544. non ut hic 5543. sicque Caligulae caedem recte incidere in annum mundi 5548. ut hic notata est, et sequentes propterea anni usque ad finem recte notati erunt. Annum tamen Constantini 20. ait auctor secundum priorem supputationem esse *M.* 5833. *p.* 283. c. cum si primus annus Tiberii 23. admittatur, sit 5834. Sed nunc tandem deprehendi illum annum vere esse 5833. non 5834. quod patet ex Cyclis solaribus 5. ex feriis Hebdomadaram quae infra notantur, ut in anno mundi quem scripsi 5839. *p.* 285. *a.* cum dies 11. Maii dicatur esse feria secunda, id non hoc anno contigit, sed prae-

cedenti, nempe mundi 5838. ut et notavi, idemque postea ubique praestiti, cum Cyclus solaris esset 14. et litera Dominicalis B. item anno mundi 5846. p. 286. d. ubi dies 22. Maii dictus est esse feria 1. et Pentecoste, verius est et scribi debuit 5845. quo Cyclus solaris erat 21. et litera Dominicalis B. ut et infra anno mundi qui notatus est 6118. pag. 381. c. quo dicitur Aprilis dies 1. fuisse feria 3. sursum retrahendus est ad annum praecedentem, nempe mundi 6117. Illo enim tum anno 6117. Cyclus solaris fuit 13. et litera Dominicalis E, quae indicat diem primum Aprilis notatum litera G. esse feriam 3. seu diem Martis, et sic in sequentibus. Ergo ab anno mundi 5588. pag. 249. a. ubi monui emendandos esse hos numeros, unusquisque annus mundi vel Cycli lunaris solarisque minuendus est una unitate usque ad finem Chronici. Feria item recte notata est in anno M. 5490. p. 193. c. ubi dies 8. Septembris dicitur esse dies lanae: Cyclus enim solis erat 2. et litera Dominicalis E. Sed haec regula feriarum non in omnibus procedit, aut sibi constat, sed plerumque fallit. Nam p. 307. d. annus mundi 5912. cum Cyclus solis est 4. litera Dominicalis B. dies 6. Kal. Jul. sive 26. Junii dicitur esse feria Hebdomadis 2. cum tamen sit prima: qui error culpa librariorum admissus est. Nam in eodem anno dies pridie Nonas Octobr. sive 6. Octobr. recte dicitur feria 5. ibidemque dies 4. Idus, sive 12. Octobr. recte dicitur feria 4. recte item ibidem Indict. 13. p. 309. b. dies 3. Kal. Aug. sive 30. Julii dicitur esse feria 6. Cyclo solis 15. litera Dominicali C. et dies 8. Kal. Octobr. sive 24. Sept. feria 6. *ibid.* unde dicitur literam Dominicalem sive Cyclum solis non mutari in initio Septembr. quod tamen putat Scaliger l. 7. de Emendat. temp. p. 711. a. Sed nomen mensis interdum aliud pro alio ponitur *μηνὶ Γορπιαῖω* πρὸς ζ'. *ἰδὼν Οκτωβρίων ἡμέρα κυριακῆ*, cum *Γορπιαῖος* sit September, non October. Feria tamen recte notata est secundum Octobrem, et videtur hic auctor ubique *Ἰορπιαῖον* pro Octobri accipere: verbi causa, *ibid.* p. 310. b. *μηνὶ Ἰορπιαῖω* πρὸς ζ'. *Νορνῶν Σεπτεμβρίων ἡμέρα σαββάτω*, nam in Septembri nullus est dies 6. Nonas Septembris, in Octobri vero 6. Nonas, sive 2. dies est feria 7. illo anno solis 15. At p. 313. c. Ind. 4. *Γορπιαῖος* pro Septembri accipitur, et secundum eum recte notatur feria 3. 8. Id. Septembr. Cyclo solis 21. litera Dominicali B. Sed ibidem error est, cum dies 6. Id. Jul. sive 10. Julii dicitur feria 7. erat enim Dominica, nisi si Cyclus mutetur ante Septembrem, et pro 3. 21. sit adhuc 20. ut dixi supra ex Scaligero: tunc enim cum sit litera Dominicalis C. dies 10. Julii fuit feria 7. Sed non puto, ut dixi supra, mutationem Cycli nisi in mense Januarii fieri, quod praeter exemplum supra citatum apparet in Ind. 14. p. 310. b. et Ind. 2. p. 310. c. apparet etiam p. 384. b. Ind. 15. Nam cum ibi et dies 8. Maii recte dicatur

fuisse feria 4. et dies 13. Augusti feria 1. Cyclo solis 16. litera Dominicali A. ita et post mensem Septembr. servatur, eadem litera Dominicalis idemque Cyclus, cum dies 5. Decembris dicitur fuisse feria 3. Itaque loco citato ex pag. 313. c. magis puto mendum esse ut 6. Idus Jul. scriptum sit, pro 7. Idus. Nam

V 40 pluribus aliis in locis feriae mendose corruptae sunt, ut pag. 313. d. Ind. 6. 7. Id. April. sive 7. April. dicitur fuisse feria 2. cum fuerit 7. litera G. et Ind. 3. p. 319. b. dies 25. Augusti dicitur fuisse feria 5. cum fuerit 6. Cyclo solis 22. litera Dominica A. et p. 322. Ind. 3. dies 2. Sept. dicitur feria 4. cum sit 5. Cyclo solis 9. litera Dominic. C. Et p. 385. b. Ind. 2. dies 28. Octobr. dicitur feria 7. cum sit 2. Cyclo solis 18. litera F. et p. 390. a. Ind. 9. dies 5. Junii dicitur feria 1. cum sit 6. Cyclo solis 25. litera D. Et quia hoc in Chronico frequenter anni initium constituitur in die 21. Martii, quo aequinoctium a Patribus stabilitum, ut infra p. 72. b. ubi omnino sciendum neque post 21. Martii Cycli solaris vel literae mutationem fieri, ut patet p. 382. b. Ind. 13. ubi dies 20. Martii recte dicitur feria 6. Cyclo solis 14. litera D. et consequenter dies 22. dicitur 16. feria 1. et consequenter item dies 3. Octobr. feria 7. ita ut eo anno a 20. Martii usque ad 3. Octobr. eadem proculdubio sit litera Dominicalis. Initium enim anni secundum Romanos est a Januario, ut patet ex pag. 379. Cycli tamen solares et lunares paene omnes uno anno ante scribuntur quam orientur, ut in anno mundi 5504. p. 194. c. dicitur esse Cyclus 14. cum sit tantum 13. quia nimirum putatur esse annus 5505. non 5504. Sic et anno mundi 5505. Cyclus lunaris dicitur esse 16. cum sit tantum 14. quia videlicet existimatur esse annus M. 5507. non 5505. pag. 199. c. sic et pag. 215. b. annus M. 5537. Cyclus lunaris dicitur esse 9. et solaris 22. quia existimatur esse annus M. 5538. cum sit tantum 5537. et Cyclus lunae 8. et solis 21. et annus M. 5539. pag. 220. d. cum sit annus 10. Lunaris, dicitur quidem esse *φύσει* decimus, *θέσει* vero undecimus, quod nondum capio, et consequenter annus mundi 5540. p. 229. c. dicitur esse Cyclus lunaris 11. *κατὰ φύσιν*, cum secundum consequentiam praecedentium debuerit esse 12. sed *θέσει* tantum videlicet.

Christi ortum secundum hoc Chronicon deducendum esse ab anno mundi 5507. ut dixi, non 5506. ex eo confirmatur primum, quod annus qui mihi est Christi 619. de quo supra illi est proculdubio 620. Deinde annus Herodis 35. quo dicit Christum natum p. 191. b. exacte incidit in annum mundi 5507. quia annos Herodis deducit ab anno mundi 5473. Itaque primum annum Christi comparabo in meo Chronologio cum anno mundi 5507. non ut in hoc Chronico, cum anno mundi 5506. Vere enim hujus Chronici haec mens est Christum natum esse 25. Decembr. anno

mundi 5506. primumque annum Christi componendum cum anno mundi 5607.

Caeterum adjunserat Codicis sui Raderiani marginibus vir eruditissimus seriem accuratam non modo annorum a mundo condito, sed et a Christi Nativitate, et a Resurrectione, atque adeo Antiochenorum, additis praeterea uniuscujusque anni Cyclis lunae et solis: quae quidem alias passim habentur apud ejusmodi Annalium et Ephemeridum scriptores.

Sed et subinde iisdem marginibus notas quasdam breviores, ac locorum collationes adscripserat, ex quibus aliquot excerptimus, quas hic exhibemus, ne his lector fraudetur.

Pag. ed. Bonn. 119. 7. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας] Imo est primum. Nam Exodus contigit anno Moysis 81. pag. 168. 10. anno 2. et ita sentit ipse pag. 133. 14. ergo hic caput 2. Exodi notat.

Pag. 258. 2. Η τερνῆ] Quasi τεταγμένον ὄψον, ut ap. Plutarch. in Lycurgo tom. 1. pag. 82. d.

Pag. 265. Sequentium Regum Romanorum, nempe Servii Tullii et Tarquinii Superbi, nec nomina nec anni exprimitur. Sed et plusquam 60. Consulatus deficiunt. Itaque sufficiet deinceps annos U. C. annotare, et numerum Consulatum, ubi eos attigerimus.

Pag. 310. 18. Πρωτοὶ Ἀρχοντες] Intelligit Tribunos militum qui creari coepti ann. U. C. 310. Olympiadis 84. an. 1. Censores etiam tunc creati. an. U. C. 311. Onuphr. de Tribunis. Vide Sigon. fastos pag. 40. c. an. U. C. 309. (*Atqui hoc cadit in an. U. C. 265. quo Proceres Romani dicti hic leguntur.*)

Pag. 312. 2. Ἐλέξης] Pertinet ad primum Xerxem. Mox, iste Sogdianus mensibus tantum, non annis septem regnavit, et alio loco hic ponitur, cum successerit non Dario notho, sed Xerxi. 2. filio Artaxerxis Longimano fratri suo.

Pag. 320. 2. Ἀρσολογος] Legendum Ἀρσῆς Ὀλογον.

Pag. 323. 17. Ψηφίζονται, etc.] Infra pag. 591. 7.

Pag. 323. 18. Ἀπαμῆων] Nam tres Apameas condidit Seleucus, a cujus anno primo creditur haec Epocha deduci. App. in Syriacis pag. 66. et 12. anno regni sui condidisse notat Syncellus, qui est illi duodecimus a morte Alexandri.

Pag. 340. 8. Ἐτη λ.] Legendum λγ. ut infra pag. 357. 18.

Pag. 346. 9. Ἰωάνθης] Alii omnes habent Ἰωάννης. Eusebius tamen unico tantum in loco Jonatham vocat nu. 1913. pag. 149. (1. ed.)

Pag. 348. 9. Ο νεός] Chronic. Scalig. barbarolat. pag. 285. e. et Diodorus Siculus lib. 2. Biblioth. hist. pag. 41. a. et Velleius Paternulus. De Antonio pag. 47. et Athenaeus lib. 4. pag. 148. d.

Pag. 354. 19. Πρώτης ἐπισημείωσης] Infra ead. pag. 6.

Chronicon Paschale vol. II.

Pag. 358. 6. *Χριστοὶ Pontifices*] Imo ab octavo anno Darii Hystaspis, supra *ead. pag. a. et p. 272. 4.* qui est secundus Olympiadis 183.

Pag. 359. 3. Sed templi instauratio permissa Judaeis a Cyro, simulque libertas iis reddita anno ipsius Cyri primo, supra *pag. 265. 13.* sed incursionibus vicinarum gentium prohibiti Judaei templi instaurationem absolvere nequiverunt nisi post 46. annos. Supra *pag. 272. 4. et 270. 20.* nempe illo 8. an. Darii. *ibid. et pag. 273. 3.* illam autem instaurationem serio tandem aggressi sunt an. 2. ejusdem Darii. *ibid. et pag. 272. 4. 270. 20.*

P 46 et 269. 3.

Pag. 375. 13. *Εννεακαιδεκατηριδος ἔτος*] At sup. *p. 368. 2.* dixit anno praecedenti qui est M. 5506. Cyclum fuisse tantum 14. *sup. pag. 140. 10.*

Pag. 382. 18. Semel tantum in hoc Chronico mentio fit anni a Nativitate Christi 619. i. in an. ab Ascensione 586. *pag. 710.*

Pag. 391. 14. *Ἐτη νηή*] Imo 599. ab A. M. 4936. ad 5535. imo non a Cyro sed a Dario putandum. Vide *pag. 356.*

Pag. 392. 17. *Ἐτους αψ'*] Ab Exodo, supra *pag. 117.* est enim annus 3836.

Pag. 393. 14. *εφλς'*] Reprehendit Epiphanius haeresi 51. *pag. 196. εικοστῶ,* imo 30. *sup. p. 360.* et in hoc Chronico manifeste annus M. 5507. concurrit cum anno 42. Augusti.

Pag. 431. 4. *Τετάρτῳ*] Legendum *πῆμπτῳ* ut sequentia indicant.

Pag. 464. 18. Sequentes numeri pro uno minus accipiendi sunt ut pro Cyclo lunari 2. scribendum 1. pro solari 16. scribendum 15. pro anno M. 5588. scribendum 5587. et rationem annorum M. dixi in Caligula usque ad finem. Id demique praestiti, nam omnia emendavi, itaque nunc nihil est amplius mandandum.

Pag. 515. 1. Scaliger in Can. Isag. p. 1280. 1. edit. legit *ἀγούστῳν.*

Pag. 522. 19. A Consulatu Volusiani et Aniani, i. *pag. 686. 9.* Anno cxcv. Reparatur error qui sup. 512. 11,

Pag. 562. 9. Reparatur error qui sup. p. 529. 11.

EPISTOLA
STEPHANI BALUZII TUTELENSISAD VIRUM CLARISSIMUM
EUSEBIUM RENAUDOTUM

DE VITA ET MORTE CAROLI DUFRESNII CANGII.

Exinctus his diebus amicus noster summus *Carolus Dufresnius Cangius* ¹⁾ id a nobis exigit, *Eusebi Carissime*, ut amicitiam nostram, quam si vera fuit, uti certe fuit, firmam et perpetuam praestare ei debuimus, integram erga defunctum conservemus, et pro nostra virili elaboremus ut posteritas scire possit quis fuerit vir ille cujus nunc exitum dessemus. Itaque cum inter nos de ea re colloqueremur, tuque, ut assoles, virum multis laudibus extulisses, ego vero dixissem decrevisse me aliquid scribere de vita ejus, qui illum non solum publice, ut verbis utar Plinii, sed etiam privatim, quantum admirabar, tantum diligebam, tu non solum laudasti consilium illud meum, sed etiam hortatus es ut id quamprimum efficerem. Pareo lubens hortationi tuae. Haec ergo sunt quae scire posteros volo.

Ortus est *Carolus*, uti domesticis memoriis compertum habemus, ex antiqua et nobili gente Dufresniorum apud Samarobriam Ambianorum clarissimam civitatem in provincia Belgica secunda; eaque gens clarioribus quibusque ejusdem urbis ac circumpositae regionis familiis inserta est per connubia et affinitates. Non immorabor in recensendis *Caroli* majoribus, cum neque genealogiam texere velim, nec satis otii mihi concessum sit ad excurrendum per memoriam eorum. Illis virtute sua, absit verbo invidia, praeluxit *Carolus*; ad quem festinans, de patre pauca dicam. Fuit is Ludovicus Dufresnius Toparcha Fri-

¹⁾ Charles du Fresnoy Seigneur du Cange.

gidae - vallis ¹⁾ et Praepositus Belliquercus ²⁾), quae splendida est administratio in ea Belgicae secundae parte quam posterior aetas vocavit Picardiam, vir, ut ex filio audivisse me memini, doctus, et bonarum literarum amantissimus, et qui Graecae quoque eruditionis expertus non esset. Duo ille matrimonia expertus est. Ex priore tres liberos habuit, Hadrianum, qui ei in magistratu Belliquercus successit, Joannem Advocatum in supremo senatu Parisiensi, et Ludovicum medicum, omnes doctrinae et eruditionis fama claros. Ex iis ego Joannem novi, virum bonum, gravem, prudentem, Juris civilis ac municipalis, et etiam lucubrationes ejus editae, quae in omnium manibus versantur, ostendunt, peritissimum, isthic Lutetiae defunctum ante aliquot annos. Ex posteriore, quod anno MDCVI. postrid. V 44 Kal. Jul. contraxit cum Helena Relya ³⁾ filia Ludovici Relyi Toparchae Framicurtis ⁴⁾ et Margaritae Fossee ex nobilitate Normannica, tres quoque habuit, Michaellem et Franciscum instituti Societatis Jesu professores, omnibus honoribus in ea functos, et P 50 hunc *Carolum*. Optimas haec matroua, ut hoc quoque detur memoriae insignium virorum, orta erat ex vetere et illustri familia Relyorum apud Atrebatas ⁵⁾: quae, praeter ceteros, aevo Caroli VIII. Regis Francorum protulit virum magni per eas tempestates nominis Joannem Relyum Episcopum Andegavensem. Ipsa vero ex postremo puerperio mortua est anno MDCXIII. prid. Non. Mart. decimo die postquam peperit, annum aegens aetatis suae trigesimum secundum. *Carolus* igitur, ut ad id redeamus unde digressi sumus, in lucem editus est apud Samarobrivam anno MDCX. xv. Kal. Januar. circa horam septimam matutinam; eodemque die gratiam Christi consecutus est in Ecclesia parociali sancti Firmini quam vocant ad Petram ⁶⁾. Prima studiorum rudimenta posuit in Collegio Ambianensi Patrum Societatis Jesu; apud quos certum est eum, licet admodum puerum, magnam diligentiae doctrinaeque laudem esse adeptum. Tum ad celebrem academiam Aurelianensem missus ut Juri discendo daret operam, postea in Advocatorum ordinem cooptatus est Lutetiae anno MDCXXXI. v. Idus Augusti; ac mox in patriam reversus, cum se totum dederet studiis bonarum literarum, brevi ad famam pervenit, laetante multum patre ac gaudente quod talis ei filius obvenisset. Excessit ille e vivis septuagenarius anno MDCXXXVII. v. Idus Januar. assidente ei per omne tempus morbi,

1) Froideval.

2) Beauquesne.

3) De Rely.

4) Framicourt.

5) Vide familias Picardiae Adriani de la Morlière pag. 323.

6) Saint Firmin à la Pierre.

quod annuum fuit, *Carolo* amantissimo filio. Hac conjunctissima, jucundissima, et utilissima societate contentus *Carolus* hactenus de nuptiis non cogitaverat. Sed tum, cum ei amici suaderent ducendam esse uxorem, pluresque ei generosae puellae offerrentur, praetulit Catharinam Bosiam Drancurtiam ¹⁾) splendidis natalibus apud Ambianos ortam, eamque duxit anno MDCXXXVIII. XIV. Kal. Augusti. Credunt plerique obesse literarum culturae vinculum conjugale, eamque esse studiorum rationem ut ab iis tantum tractentur qui caelibem vitam ducunt, qui libero lectulo, ut Cicero aiebat, utuntur, id est, nullis impedimentis, nulla rei familiaris aut liberorum educandorum cura distinentur. *Cangii* tamen studiis nihil morae aut tarditatis attulit uxor, quam ex animi sui sententia habuisse eum hinc liquet quod per quinquaginta et quod excurrit annos una vixere concordia admirabili. Superest etiamnum singularis exempli femina in liberorum subsidium simul et solatium. Anno dein MDCXLV. IV. Idus Jun. Quaeesturae ²⁾) dignitate ornatus apud suos, eam retinuit donec Samarobrivam relinquere decrevit ob pestilentiam quae illic grassabatur, ut Lutetiam in hanc sedem studiorum se cum uxore, liberis, et libris transferret. Anno itaque MDCLXVIII. captum ab eo est consilium quod nobis totique reipublicae literariae maximas commoditates attulit. Nam tum, quod in aliis urbibus contingere nemini potest, paratum habuit omne genus librorum seu manuscriptorum seu typis editorum, cum ei omnes bibliothecae tum publicae tum privatae paterent, nemoque esset qui non cum illo lubenter communicaret quicquid ei poterat esse conducibile et utile ad perficiendas perpoliendasque lucubrationes suas. Etiam summi in republica viri ei impense faverunt, adeo ut affirmare liceat nulli alii homini privato majorem honorem habitum ab illis fuisse. Viginti annis isthic nobiscum vixit, semper studens, semper aliquid scribens. Hinc Cinnami historia, hinc annales Joannis Zonarae, descriptio Constantinopoleos et familiarum Byzantinarum, Glossaria mediae et infimae Latinitatis et Graecitatis, et Chronicon Paschale sive Alexandrinum; cui edendo dum incumbit, incidit in hunc gravem ac diuturnum morbum qui nobis eum abstulit. Fuit hic morbus urinae crebra cupiditas, sed magna difficultas, quam dysuriam vocant, qua is extinctum quoque patrem suum meminerat. Ea autem laborare primum coepit IV. Idus Jun. hujus anni adeo graviter ut per decem dies continuos necessario indigerit ope chirurgi ad exonerandam vesicam ejiciendamque urinam. Tum induciae per aliquot menses, sed parum tutae, pa-

P 51
V 45

¹⁾ Du Bos Seigneur de Drancourt.

²⁾ Thresorier general de France.

rum firmæ. Nam mox bellum, et illud quidem sævum et atrox, xvi. Kal. Septembr. Intellexit vir prudens imminere sibi fatalem ac supremum diem. Itaque transactis inter manus medicorum aliquot diebus cum summis doloribus, quamquam nondum desperatus, accersiri sacerdotem jussit, eique sua peccata errorumque suos placide sedateque confessus, sacra se Corporis Domini nostri *Jesu Christi* communionem muniri postulavit. Quod ei datum iii. Kal. Octobris. Gravescere interim valetudo ejus; et inordinati quidam horridique rigores indicio fuere abscessum alicubi latere, qui mox deprehensus est in regione renum. His accessit febris continua duplici tertianæ vehementissimæ conjuncta, et sitis ardens. Inter hæc tamen tormina ac noctes insomnes gravesque et alvi profluvium dirissimum, nam hæc quoque mala aliis accessere, retinuit constantiam dignam viro forti. Miratus esses, si interfuisses, qua patientia hanc ipsam valetudinem toleravit, ut dolori restiterit, ut incredibilem febrium ardorem immotus opertusque transmisserit, ut uxorem liberosque afflictos consolatus sit, moriendum esse cunctis dictans, et sibi actam longam ætatem, ad quam pauci admodum pervenirent. Amicos etiam, cum dolores remittebant, admittens, suaviter et comiter ut antea excipiebat, nulla ferme mentione malorum suorum, tamquam vereretur vir optimus ne illis molestiam exhiberet per commemorationem eorum. In illa animi tranquillitate ac securitate, sana semper mente, etiam usque ad extremum anhelitum, cum videret adesse sibi supremum diem, viatico se instruxit et extrema unctione xvi. Kal. Novembris. Post quæ uxori ac liberis valedicens, tamquam moriturus, eis benedictionem suam peramanter impertiit, eosque amplexatus, ad extremum hortatus est uti post mortem suam concordia inter ipsos esset perpetua quemadmodum se vivo fuerat. Inter hæc cogitationes et eas quæ Christiano homini in mentem venire solent cum proficisci parat ad Deum, cum dolores semper acres essent et vehementes, deficerentque vires, placida compositus pace quievit x. Kal. Novembr. circa horam sextam vespertinam; et viii. Kal. sepultus est in Ecclesia sancti Gervasii, magno concursu eorum qui dediti sunt studiis literarum. Annum octavum et septuagesimum ferme explevit in altissima tranquillitate, parâ veneratione. Firma et incorrupta valetudine per quinquaginta et quinque postremos annos vitæ suæ usus est donec is morbus eum corripuit. Liberos ex uxore habuit omnino decem, sex masculos, feminas quatuor. Ex his hodie supersunt mares duo, P 52 feminae totidem. Philippus natu major est Franciæ Quæstor apud Pictavos. Alter, cui Francisco nomen est, nondum elegit vitæ statum. Catharina et Joanna juxta matrem et fratres sunt. Quod si habitum quoque ejus posteri noscere velint, sta- V 46 tura fuit paulo infra mediocrem, capite apto, oculis venustis

et igneis, decorus aspectu, forma denique praestantissima, et specie liberali. Sanguis et bilis in eo praevalabant, mirabili temperatione ad morum facilitatem et comitatem et ad excellentiam in iis studiis in quibus se exercuit. Robustum in tenui gracilique corpore fuisse haec res probat quod in ambulationibus, quantumvis longis, ne in aestate quidem fatigabatur, neque quietem posebat. Opibus nimis non gaudebat, speciosae contigerant; neque unquam majores concupivit, dictitans iis contentum esse debere hominem literatum quae victum et vestitum darent liberaliter et sumptus ad emendos libros. Amicos, quos multos habebat, ex animo amabat, observantia et officiis retinebat. Inimicos, si quos habuit, contempsit. Toto vitae tempore aequabilis, nulli molestus, nulli gravis, totum se praebens iis qui ejus opem implorabant, facile communicans fructus studiorum suorum, et ad bene merendum quam reposedum propensior.

Factum est, *Eusebi Clarissime*, quod imperasti. Habes imaginem senis optimi meo penicillo adumbratam. Habes haec expressa signa virtutum ejus. Et quamquam monitore non indigeas, quippe qui quotidie exempla bene vivendi praebes iis qui rectam semitam sequi volunt, hortor tamen te ut semper intuearis in hanc imaginem, semper illius memineris qui te et diligebat et plurimi faciebat. Vale.

Lutetiae Parisiorum Kal. Novembr. MDCLXXXVIII.

CATALOGUS LIBRORUM EDITORUM ▼ 47

A VIRO CLARISSIMO CAROLO DU FRESNE
DOMINO DU CANGE.

Histoire de la Conquete de Constantinople composée par Geoffroy de Ville-Hardouin, avec la suite composée par Philippes Mouskes. *A Paris de l'Imprimerie Royale 1657. fol.*
Traité Historique du Chef de Saint Jean Baptiste. *A Paris chez Sebastien Cramoisy 1665. 4°.*

Histoire de Saint Louis IX. du nom, Roy de France, écrite par Jean Sire de Joinville, avec des Observations

et Dissertations historiques. *A Paris chez Sebastien Mabre-Cramoisy* 1668. fol.

Joannis Cinnami Historiarum Libri VI. et Pauli Silentiarum descriptio S. Sophiae, cum Notis in Nicephorum Bryennium, Annam Comnenam, et Cinnamum. *Parisiis e Typographia Regia* 1670. fol.

Glossarium ad Scriptores mediae et infimae Latinitatis. Accessit Dissertatio de Numismatibus Imperatorum Romanorum. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1678. fol. 3. vol.

Cyrilli, Philoxeni, aliorumque veterum Glossaria Latino-Graeca et Graeco-Latina. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1679. fol.

Historia Byzantina duplici commentario illustrata. *Parisiis apud Ludovicum Billaine* 1680. fol.

Joannis Zonarae Annales, cum Notis. *Parisiis e Typographia Regia* 1687. fol. 2. vol.

Glossarium ad Scriptores mediae et infimae Graecitatis. *Lugduni apud Anissonios* 1688. fol. 2. vol.

Chronicon Paschale sive Alexandrinum, cum Notis. *Parisiis e Typographia Regia* 1688. fol.

S E L E C T A
A D
I L L U S T R A T I O N E M
C H R O N I C I P A S C H A L I S.

A D

ILLUSTRATIONEM

CHRONICI PASCHALIS.

eorumdem Index.

I. Χρόνων ἀρίθμησις καὶ ὁμάς.

Temporum putatio et summa. *Ex Scaligero lib. VII. de emendat. temp. et Uranologio Petavii.*

II. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πότε καὶ ἐπὶ τίνος αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη.

Explicatio subjectorum capitum, quando et sub quo unumquodque contigit. *Ex Uranolog. Petavii.*

III. Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum. *Vide Notas ad pag. Chronici 187.*

IV. Liber generationis ab Adam usque ad ordinem quae (*sic*) continetur in hoc libro. *Opus quod Hippolito Portuensi adscribi posse duximus in Praefatione: ex editione Henr. Canisii et Philippi Labbei, ad fidem Codicis Collegii Paris. Soc. Jesu recognitum.*

V. Fragmentum ex Eusebii Chronicis. *Ex Codd. Reg. 2431. fol. 17. et 2919. et Colberteo 1350.*

VI. Ex Hesychio, in Nativitatem Christi. *Ex iisdem Codd.*

VII. Ex Anonymo, de Christi Nativitatis et Passionis annis. *Ex Cod. Reg. 2431. fol. 172. v.*

VIII. *Σύγγραμμα Εκκλησιαστικὸν περὶ τῶν ὀ μαθητῶν τοῦ Κυρίου, Λωροθέου Επισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρός, etc.*

Dorotheus de lxx. Discipulis Domini etc. *Ex Codd. Reg. 2760. et 2819.*

IX. *Τῶν ἑβ' Αποστόλων αἱ πατρίδαι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γεννησάντων.*

Duodecim Apostolorum patriae, eorumque nomina, ex quibus sunt nati. *Ex Cod. Reg.*

X. Theodoritus Episcopus Tyri, de baptismo Sanctorum Apostolorum et Deiparae. *Ex Chron. MS. Symeonis Logothetae.*

XI. Fragmentum ex Fastis Cuspiniensis, in omisorum specimen.

XII. Descriptio Consulum ex quo primum ordinati sunt, Fastorum Idatianorum lemmate hactenus edita, *ad MS. exemplar Collegii Parisiensis Soc. Jesu recognita, et cum Arnaldi Pontaci Episcopi Vasatensis editione collata.*

XIII. Fasti Graeci ab an. Chr. cxxxviii. ad annum ccclxii. *Ex Cod. Savilliano, et Editione V. C. Henr. Doduelli in Append. ad Dissert. Cyprianic.*

XIV. Fasti Graeci alii, ex apographo Vossiano, ab anno ccxxii. ad annum dcxxx. *Ex edit. ejusdem Doduelli.*

XV. Fragmentum Fastorum ab anno Christi ccv. ad annum cccliv. *Ex Bucherio.*

XVI. Ex temporibus Gallieni, quis, quantum temporis Praefecturam Urbis administraverit, ab anno Christi ccliv. ad annum cccliv. *Ex Bucherio.*

XVII. Catalogus Pontificum Romanorum, in quo Fasti aliquot Consulares recensentur. *Ex Bucherio.*

XVIII. Paschalis centum annorum, ab anno Christi v. 322 cccxii. ad annum ccccxi. *Ex Bucherio, ubi emaculatus datur.*

XIX. Laterculus Fastorum Consularium, ab Ausonii et Olybrii Consulatu, ad xvii. Post-Consula-

tum Basili. *Ex Cod. Colbert. 240. et ex edit. Arnaldi Pontaci post Notas in Eusebii Chronicon.*

XX. Laterculus alter Consulium, post Chronicon Senatoris. *Ex eodem Cod. Colbert.*

XXI. Methodus qua invenitur cujusque mensis quaecumque dies, et in quam septimanae feriam incurrit, et in quem annum incidit Bissexus. *Ex Commentario Heraclii Imperatoris in προχειρους Ptolemaei Canones, ex edit. Doduelli V. C.*

XXII. Variarum Lectionum ad binas Epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschae. *Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteio et Petaviano.*

XXIII. De Paschate Judaeorum. *Ex Cod. Colberteio.*

XXIV. Argumenta Aegyptiorum, quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, et Victorius in Canone Paschali. *Ex Cod. Colberteio 240. post Epistolam Paschasini Episcopi ad Papam Leonem.*

XXV. De triplici Graecorum aera, et ea qua utitur Auctor Paschalis Chronici. *Ex Petavio lib. ix. de Doctr. temp. cap. iii.*

XXVI. De duabus Epochis Christi, etc. *Ex eodem Petavio, lib. viii. Auctarii cap. i.*

XXVII. Methodus Epactarum, et Novilunii investigandi ratio, qua utitur Auctor Chronici Paschalis. *Ex eodem, lib. ix. de Doctr. temp. cap. v.*

XXVIII. Methodus ad Paschales terminos sive Judaica Paschata cognoscenda, qua Auctor Chronici Paschalis utitur. *Ex eodem, lib. viii. Auctarii cap. xi.*

XXIX. Laterculus mensium Macedonicorum.

ΧΡΟΝΩΝ ΑΡΙΘΜΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΜΑΣ.

Αδάμ	—	—	—	—	—	ἐτη σλ'	
Σήθ	—	—	—	—	—	σε'	υλε'
Ενωσ	—	—	—	—	—	ρλ'	χτε'
Καϊνάν	—	—	—	—	—	ρο'	ψλε'
Μαλελεήλ	—	—	—	—	—	ρξε'	ῥδξ'
Ιαρέδ	—	—	—	—	—	ρξβ'	αρκβ'
Ενώχ	—	—	—	—	—	ρξε'	ασπξ'
Μαθουσαάλα	—	—	—	—	—	ρξδ'	αυνδ'
Λάμεχ	—	—	—	—	—	ρπη'	αρχμβ'
Νώε	—	—	—	—	—	φ'	δρμβ'
Σήμ	—	—	—	—	—	ρ	
Αρφαξάδ	—	—	—	—	—	ρλε'	
Καϊνάν	—	—	—	—	—	ρλ'	
Σάλα	—	—	—	—	—	ρλ'	
Εβερ	—	—	—	—	—	ρλβ'	
Φάλεγ	—	—	—	—	—	ρλ'	
Ραγαυ	—	—	—	—	—	ρλβ'	
Σερούχ	—	—	—	—	—	ρλ'	
Ναχώρ	—	—	—	—	—	σο'	
Θάφρα	—	—	—	—	—	ο'	
Αβραάμ	—	—	—	—	—	ρ'	
Ισαάκ	—	—	—	—	—	ξ'	
Ιακώβ	—	—	—	—	—	πε'	
Λεβί	—	—	—	—	—	μξ'	
Καάθ	—	—	—	—	—	ξβ'	
Αράμ	—	—	—	—	—	οε'	
Μωύσης	—	—	—	—	—	π'	
Εν τῇ ἐρήμῳ	—	—	—	—	—	μ'	
Ἰησοῦς	—	—	—	—	—	λβ'	
Οἱ πρεσβύτεροι	—	—	—	—	—	ν'	
γρ. ν' Χουσαρρασθέμ	—	—	—	—	—	* η'	γῥδθ'
Γοθονιήλ	—	—	—	—	—	ν'	γῥδνθ'
Αιγλώμ	—	—	—	—	—	ιη'	γῥδοξ'

I.

TEMPORUM PUTATIO ET SUMMA.

Adam	—	—	—	—	ann.	230	
Seth	—	—	—	—	—	205	435
Enos	—	—	—	—	—	190	625
Cainan	—	—	—	—	—	170	795
Malaleel	—	—	—	—	—	165	960
Jared	—	—	—	—	—	162	1122
Enoch	—	—	—	—	—	165	1287
Mathusala	—	—	—	—	—	167	1454
Lamech	—	—	—	—	—	188	1642
Noe	—	—	—	—	—	500	2142
Sem	—	—	—	—	—	100	
Arphaxad	—	—	—	—	—	135	
Cainan	—	—	—	—	—	130	
Sala	—	—	—	—	—	130	
Heber	—	—	—	—	—	132	
Phaleg	—	—	—	—	—	130	
Ragau	—	—	—	—	—	132	
Seruch	—	—	—	—	—	130	
Nachor	—	—	—	—	—	270	
Tharra	—	—	—	—	—	70	
Abraam	—	—	—	—	—	100	
Isaac	—	—	—	—	—	60	
Jacob	—	—	—	—	—	85	
Levi	—	—	—	—	—	47	
Cath	—	—	—	—	—	62	
Aram	—	—	—	—	—	75	
Moyses	—	—	—	—	—	80	
In deserto	—	—	—	—	—	40	
Jesus	—	—	—	—	—	82	
Seniores	—	—	—	—	—	50	
Chusarsathem	—	—	—	—	—	50	8909
Othoniel	—	—	—	—	—	50	8959
Aeglom	—	—	—	—	—	18	8977

	Αώθ	—	—	—	—	—	—	ν'	,δκζ'
	Σεμεγάρ	—	—	—	—	—	—	κ'	,δμζ'
	Ιεβουσαιοι	—	—	—	—	—	—	κ'	,δξξ'
	Λεββόρα	—	—	—	—	—	—	μ'	,δρζ'
	Ωριφ και Ζήφ	—	—	—	—	—	—	ζ'	,δριδ'
	Γεδεών	—	—	—	—	—	—	μ'	,δρνδ'
	Αβιμέλεχ	—	—	—	—	—	—	γ'	,δρνζ'
	Θόλα	—	—	—	—	—	—	κβ'	,δροθ'
	Ιαήρ	—	—	—	—	—	—	κβ'	,δσα'
	Αμμανίται	—	—	—	—	—	—	ιη'	,δσιθ'
	Ιεφθαί	—	—	—	—	—	—	ς'	,δσκε'
P 405	Εσσεβών	—	—	—	—	—	—	ζ'	,δσλβ'
	Αιλών	—	—	—	—	—	—	ι'	,δσμβ'
	Αβδών	—	—	—	—	—	—	η'	,δσν'
	Φιλιστιείμ	—	—	—	—	—	—	μ'	,δσλ'
	Σαμψώμ	—	—	—	—	—	—	κ'	,δτι'
	Αναρχίας και ειρήνης	—	—	—	—	—	—	μ'	,δτιν'
	Ηλλ Ιερεύς	—	—	—	—	—	—	κ'	,δτο'
	Σαμουήλ Ιερεύς	—	—	—	—	—	—	κ'	,δτλ'
	Σαούλ	—	—	—	—	—	—	μ'	,δυλ'
	Δαυίδ	—	—	—	—	—	—	μ'	,δυο'
V 324	Σολομών	—	—	—	—	—	—	μ'	,δφι'
	Ροβοάμ	—	—	—	—	—	—	ιζ'	,δφκζ'
	Αβιά	—	—	—	—	—	—	γ'	,δφλ'
	Ασά	—	—	—	—	—	—	μα'	,δφοα'
	Ιωσαφάτ	—	—	—	—	—	—	λθ'	,δχι'
	Ιωράμ	—	—	—	—	—	—	η'	,δχιη'
	Οχοσίας	—	—	—	—	—	—	α'	,δχιθ'
	Γοθολία	—	—	—	—	—	—	ζ'	,δχκς'
	Ιωάς	—	—	—	—	—	—	μ'	,δχξς'
	Αμασίας	—	—	—	—	—	—	κθ'	,δχλε'
	Οζίας	—	—	—	—	—	—	νβ'	,δψμζ'
	Ιωαθάμ	—	—	—	—	—	—	ις'	,δψξγ'
	Αχάζ	—	—	—	—	—	—	ις'	,δψοθ'
	Εζεκίας	—	—	—	—	—	—	κθ'	,δωη'
	Μανασσης	—	—	—	—	—	—	νε'	,δωξγ'
	Αμώς	—	—	—	—	—	—	β'	,δωξε'
	Ιωσίας	—	—	—	—	—	—	λα'	,δωλς'
	Ιωαχας	—	—	—	—	—	—	α'	,δωλζ'
	Ιωακείμ	—	—	—	—	—	—	ια'	,δϞη'
	Ιεχονίας	—	—	—	—	—	—	α'	,δϞθ'
	Σεδεκίας	—	—	—	—	—	—	ια'	,δϞκ'
	Ναβουχοδοπόσορ	—	—	—	—	—	—	κδ'	,δϞμδ'
	Ούαλαμαδαράχ	—	—	—	—	—	—	ε'	,δϞμθ'
	Βαλτάσαρ	—	—	—	—	—	—	γ'	,δϞνβ'
	Δαρείος και Αστυάγης	—	—	—	—	—	—	ιζ'	,δϞξθ'

Aoth	—	—	—	—	—	50	4027
Semegar	—	—	—	—	—	20	4047
Jebusaei	—	—	—	—	—	20	4067
Debbora	—	—	—	—	—	40	4107
Oriph et Ziph	—	—	—	—	—	7	4114
Gedeon	—	—	—	—	—	40	4154
Abimelech	—	—	—	—	—	3	4157
Thola	—	—	—	—	—	22	4179
Jaer	—	—	—	—	—	22	4201
Ammanitae	—	—	—	—	—	18	4219
Jephtaë	—	—	—	—	—	6	4225
Essebon	—	—	—	—	—	7	4232
Aelon	—	—	—	—	—	10	4242
Abdon	—	—	—	—	—	8	4250
Philistaei	—	—	—	—	—	40	4290
Sampson	—	—	—	—	—	20	4310
Interregni et pacis	—	—	—	—	—	40	4350
Heli Sacerdos	—	—	—	—	—	20	4370
Samuel Sacerdos	—	—	—	—	—	20	4390
Saül	—	—	—	—	—	40	4430
David	—	—	—	—	—	40	4470
Solomon	—	—	—	—	—	40	4510
Roboam	—	—	—	—	—	17	4527
Abia	—	—	—	—	—	3	4530
Asa	—	—	—	—	—	41	4571
Josaphat	—	—	—	—	—	39	4610
Joram	—	—	—	—	—	8	4618
Ochozias	—	—	—	—	—	1	4619
Gotholia	—	—	—	—	—	7	4626
Joas	—	—	—	—	—	40	4666
Amasias	—	—	—	—	—	29	4695
Ozias	—	—	—	—	—	52	4747
Joatham	—	—	—	—	—	16	4763
Achaz	—	—	—	—	—	16	4779
Ezechias	—	—	—	—	—	29	4808
Manasses	—	—	—	—	—	55	4863
Amos	—	—	—	—	—	2	4865
Josias	—	—	—	—	—	31	4896
Joachaz	—	—	—	—	—	1	4897
Joacim	—	—	—	—	—	11	4908
Jechonias	—	—	—	—	—	1	4909
Sedecias	—	—	—	—	—	11	4920
Nabuchodonosor	—	—	—	—	—	24	4944
Valamadarach	—	—	—	—	—	5	4949
Baltasar	—	—	—	—	—	3	4952
Darius et Astyages	—	—	—	—	—	17	4969
						6	

Κῦρος ὁ Πέρσης	—	—	—	—	λβ	,εα'
Καμβύσης	—	—	—	—	η	,εθ'
Δαρείος ὁ Μῆδος	—	—	—	—	κη	,ελξ'
Ξέρξης	—	—	—	—	κα	,ενη'
Αρταξέρξης	—	—	—	—	λγ	,ενα'
Δαρείος	—	—	—	—	ιδ	,ερι'
Αρταξέρξης	—	—	—	—	λδ	,ερμδ'
Ωχος	—	—	—	—	κα	,ερξε'
Αρσής Ωχος	—	—	—	—	β	,ερξί'
Δαρείος	—	—	—	—	ε	,εφογ'
Αλέξανδρος ὁ Μακεδών	—	—	—	—	ιβ	,εροπε'
Πτολεμαῖος ὁ Αἰγύπτου	—	—	—	—	κδ	,εσθ'
Πτολεμαῖος Φιλαδέλφους	—	—	—	—	λ	,εσλθ'
Πτολεμαῖος Εὐεργέτης	—	—	—	—	κε	,εσεξδ'
Πτολεμαῖος Φιλοπάτωρ	—	—	—	—	ις	,εσπα
Πτολεμαῖος Επιφανής	—	—	—	—	κγ	,εσδ'
P 406 Πτολεμαῖος Φιλομήτωρ	—	—	—	—	λε	,ετλθ'
Πτολεμαῖος Εὐεργέτης	—	—	—	—	κδ	,ετζη'
Πτολεμαῖος Φύσκωνος	—	—	—	—	ις	,ετπδ'
Πτολεμαῖος Σιδηρίτης	—	—	—	—	θ	,ετγ'
Πτολεμαῖος, ὁ καὶ Αλέξανδρος	—	—	—	—	γ	,ετλς'
Πτολεμαῖος ὁ Σωτήρ	—	—	—	—	η	,ευδ'
Διώνυσος ὁ νέος	—	—	—	—	κη	,ευλβ'
Κλεοπάτρα	—	—	—	—	κβ	,ευνδ'
Γάιος Ιούλιος Ρωμαίων	—	—	—	—	δ	,ευνη'
Καῖσαρ Αὐγούστος	—	—	—	—	κς	,εφια'
Τιβέριος	—	—	—	—	κβ	,εφλξ'
Γαῖος	—	—	—	—	δ	,εφμα'
Κλαύδιος	—	—	—	—	ιδ	,εφνα'
Νέρων	—	—	—	—	ιδ	,εφεξθ'
Οὔεσπασιανός	—	—	—	—	ι	,εφοθ'
Τίτος	—	—	—	—	γ	,εφοπβ'
Δομετιανός	—	—	—	—	ιε	,εφλξ'
Νέρουας	—	—	—	—	α	,εφλη'
Τραιανός	—	—	—	—	νη	,εχις'
Αδριανός	—	—	—	—	κα	,εχλξ'
Άλιος Αντωνίνος	—	—	—	—	κ	,εχνς'
Μάρκος Αντωνίνος	—	—	—	—	ιβ	,εχογ'
V 325 Κόμοδος	—	—	—	—	ιθ	,εχπα
* γε. * Σεουήρος	—	—	—	—	ιη	,εψγ'
Σεηήρος	—	—	—	—	ξ	,εψί'
Αντώνιος Καρκαλλου	—	—	—	—	δ	,εψιδ'
Αντώνιος ἄλλος	—	—	—	—	ιδ	,εψκς'
Αλέξανδρος Μαιμάς	—	—	—	—	γ	,εψλ'
Μαξιμίνος	—	—	—	—	ε	,εψλς'
Γορδιανός	—	—	—	—	ε	,εψμβ'
Φίλιππος	—	—	—	—	ε	

Cyrus Persa	—	—	—	—	32	5001
Cambyses	—	—	—	—	8	5009
Darius Medus	—	—	—	—	28	5037
Xerxes	—	—	—	—	21	5058
Artaxerxes	—	—	—	—	33	5091
Darius	—	—	—	—	19	5110
Artaxerxes	—	—	—	—	34	5144
Ochus	—	—	—	—	21	5165
Arses Ochus	—	—	—	—	2	5167
Darius	—	—	—	—	6	5173
Alexander Macedo	—	—	—	—	12	5185
Ptolemaeus Aegypti	—	—	—	—	24	5209
Ptolemaeus Philadelphus	—	—	—	—	30	5239
Ptolemaeus Evergetes	—	—	—	—	25	5264
Ptolemaeus Philopator	—	—	—	—	17	5281
Ptolemaeus Epiphanes	—	—	—	—	23	5304
Ptolemaeus Philometor	—	—	—	—	35	5339
Ptolemaeus Evergetes	—	—	—	—	29	5368
Ptolemaeus Physconis	—	—	—	—	16	5384
Ptolemaeus Siderites	—	—	—	—	9	5393
Ptolemaeus, qui et Alexander	—	—	—	—	3	5396
Ptolemaeus Soter	—	—	—	—	8	5404
Bacchus novus	—	—	—	—	28	5432
Cleopatra	—	—	—	—	22	5454
C. Julius Romanorum	—	—	—	—	4	5458
Caesar Augustus	—	—	—	—	57	5515
Tiberius	—	—	—	—	22	5537
Caïus	—	—	—	—	4	5541
Claudius	—	—	—	—	14	5555
Nero	—	—	—	—	14	5669
Vespasianus	—	—	—	—	10	5679
Titus	—	—	—	—	3	5682
Domitianus	—	—	—	—	15	5597
Nerva	—	—	—	—	1	5698
Trajanus	—	—	—	—	18	5616
Adrianus	—	—	—	—	21	5637
Aelius Antoninus	—	—	—	—	20	5657
Marcus Antoninus	—	—	—	—	16	5673
Commodus	—	—	—	—	12	5685
Severus	—	—	—	—	18	5708
Antonius Caracalla	—	—	—	—	7	5710
Antonius alter	—	—	—	—	4	5714
Alexander Mameae	—	—	—	—	14	5727
Maximianus	—	—	—	—	3	5730
Gordianus	—	—	—	—	6	5736
Philippus	—	—	—	—	6	5742

	Δέκιος	—	—	—	—	α'	,εψμγ'
	Γάλλος και Βολουσιανός	—	—	—	—	β'	,εψμε'
	Ουαλεριανός και Γαλίνος	—	—	—	—	ιε'	,εψξ'
	Κλαύδιος	—	—	—	—	α'	,εψξα'
	Αύριλλιος	—	—	—	—	ς'	,εψξξ'
	Πρόβος	—	—	—	—	ξ'	,εψοδ'
	Κάρος και Καρίνος	—	—	—	—	β'	,εψος'
	Διοκλητιανός	—	—	—	—	κ'	,εψλς'
	Κωνσταντίνος	—	—	—	—	λβ'	,εωκη'
	Κωνσταντίος	—	—	—	—	κβ'	,εωνβ'
	Ιουλιανός	—	—	—	—	γ'	,εωνε'
	Ιοβιανός	—	—	—	—	α'	,εωνς'
	Ουαλεντινιανός	—	—	—	—	ι'	,εωξς'
	Ουάλης	—	—	—	—	δ'	,εωο'
	Θεοδόσιος	—	—	—	—	ις'	,εωπς'
	Αρχάδιος	—	—	—	—	ιδ'	,εγδ'
	Θεοδόσιος δ νέος	—	—	—	—	μβ'	,εγδμβ'
	Μαρτιανός	—	—	—	—	ς'	,εγδμη'
	Λέων	—	—	—	—	ιη'	,εγδξς'
	Ζήνων	—	—	—	—	ιξ'	,εγδπηγ'
P 407	Αναστάσιος	—	—	—	—	κξ'	,ιςι'
	Ιουστίνος	—	—	—	—	θ'	,ιςιθ'
	Ιουστινιανός	—	—	—	—	λη'	,ιςνξ'
	Ιουστίνος νέος	—	—	—	—	ιγ'	,ιςο'
	Τιβέριος	—	—	—	—	δ'	,ιςοδ'
	Μαυρίκιος	—	—	—	—	κ'	,ιςλδ'
	Φακᾶς	—	—	—	—	η'	,ιςρβ'
	Ηράκλειος	—	—	—	—	λα'	,ιςρλγ'
	Κωνσταντίνος	—	—	—	—	α'	,ιςρλδ,
	Κωνσταντίνος	—	—	—	—	κξ'	,ιςρξα'
	Κωνσταντίνος	—	—	—	—	ις'	,ιςροη'
	Ιουστινιανός	—	—	—	—	ι'	,ιςρπη'
	Λέων	—	—	—	—	γ'	,ιςρλα'
	Τιβέριος δ και Αψίμαρος	—	—	—	—	ξ'	,ιςρλη'
	Ιουστινιανός πάλιν	—	—	—	—	ς'	,ιςσδ'
	Φιλιππικός, δ και Βαρδάνης	—	—	—	—	β'	,ιςσς'
	Αρτέμιος, δ και Αναστάσιος	—	—	—	—	γ'	,ιςσθ'
	Θεοδόσιος δ Ατραμυτηνός	—	—	—	—	α'	,ιςσι'
	Λέων, δ και Κόνων	—	—	—	—	κε'	,ιςσιε'
	Αρταβάσδος	—	—	—	—	γ'	,ιςσλη'
	Κωνσταντίνος, υιός Λέοντος	—	—	—	—	λα'	,ιςσξθ'
	Λέων, υιός Κωνσταντίνου	—	—	—	—	ε'	,ιςσοδ'
	Κωνσταντίνος, υιός Λέοντος σὺν τῇ μητρὶ Ειρήνῃ	—	—	—	—	ι'μβ'	,ιςσπδ'
	Κωνσταντίνος μόνος	—	—	—	—	ς'μθ'	,ιςσθ'
	Ειρήνη ἢ μήτηρ αὐτοῦ πάλιν	—	—	—	—	β'μς'	,ιςσλβ'
	Νικηφόρος	—	—	—	—	η'μθ'	,ιςτα'

Decius	—	—	—	—	—	1	5743
Gallus et Volusianus	—	—	—	—	—	2	5745
Valerianus et Galienus	—	—	—	—	—	15	5760
Claudius	—	—	—	—	—	1	5761
Aurelianus	—	—	—	—	—	6	5767
Probus	—	—	—	—	—	7	5774
Carus et Carinus	—	—	—	—	—	2	5776
Diocletianus	—	—	—	—	—	20	5796
Constantinus	—	—	—	—	—	32	5828
Constantius	—	—	—	—	—	22	5852
Julianus	—	—	—	—	—	3	5855
Jovianus	—	—	—	—	—	1	5856
Valentinianus	—	—	—	—	—	10	5866
Valens	—	—	—	—	—	4	5870
Theodosius	—	—	—	—	—	16	5886
Arcadius	—	—	—	—	—	14	5900
Theodosius Junior	—	—	—	—	—	42	5942
Marcianus	—	—	—	—	—	6	5948
Leo	—	—	—	—	—	18	5966
Zeno	—	—	—	—	—	17	5983
Anastasius	—	—	—	—	—	27	6010
Justinus	—	—	—	—	—	9	6019
Justinianus	—	—	—	—	—	38	6057
Justinus Junior	—	—	—	—	—	13	6070
Tiberius	—	—	—	—	—	4	6074
Mauricius	—	—	—	—	—	20	6094
Phocas	—	—	—	—	—	8	6102
Heraclius	—	—	—	—	—	31	6133
Constantinus	—	—	—	—	—	1	6134
Constantinus	—	—	—	—	—	27	6161
Constantinus	—	—	—	—	—	17	6178
Constantinus	—	—	—	—	—	10	6188
Justinianus	—	—	—	—	—	3	6191
Leo	—	—	—	—	—	7	6198
Tiberius, qui et Apsimarus	—	—	—	—	—	6	6204
Justinianus iterum	—	—	—	—	—	2	6206
Philippus, qui et Bardanes	—	—	—	—	—	3	6209
Artemius, qui et Anastasius	—	—	—	—	—	3	6209
Theodosius Atramytenus	—	—	—	—	—	1	6210
Leo, qui et Cono	—	—	—	—	—	25	6235
Artavasdus	—	—	—	—	—	3	6238
Constantinus, Leonis F.	—	—	—	—	—	31	6269
Leo, Constantini F.	—	—	—	—	—	5	6274
Constantinus, Leonis F. cum matre Irene	—	—	—	—	10, m. 2	6284	
Constantinus solus	—	—	—	—	6, m. 9	6290	
Irene illius mater rursum	—	—	—	—	2, m. 6	6292	
Nicephorus	—	—	—	—	8, m. 9	6301	

	Σταυράκιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ	—	—	—	β'	,στγ'
	Μιχαὴλ καὶ Θεοφύλακτος	—	—	—	β'	,στε'
	Λέων ὁ Ἀρμένης	—	—	—	ζ'	,στιβ'
	Μιχαὴλ	—	—	—	θ'	,στκα'
	Θεόφιλος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ	—	—	—	ιβ'	,στυλ'
V 326	Μιχαὴλ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν τῇ μητρὶ Θεοδώρᾳ	—	—	—	ιδ'	
	Μιχαὴλ μόνος	—	—	—	ια'	
	Μιχαὴλ καὶ Βασίλειος	—	—	—	α'	
	Βασίλειος ὁ Θραξ	—	—	—	ιβ'	
	Λέων καὶ Ἀλέξανδρος, υἱοὶ αὐτοῦ	—	—	—	κς'	
	Ἀλέξανδρος καὶ Κωνσταντῖνος	—	—	—	α'	
	Κωνσταντῖνος μόνος	—	—	—	ζ'	
	Κωνσταντῖνος καὶ Ρωμανός					

P 408 *Περὶ τῶν ἕξ χιλιετηρίδων, πότε τούτων ἐκάστη, καὶ ἐπὶ τίνος πεπλήρωται.*

H α'	ἐν τῷ τοῦ Ἰαρέδ ἔτει	—	—	—	μ'	
H β'	ἐν τῷ τοῦ Νῶε ἔτει	—	—	—	τη'	
H γ'	ἐν τῷ τοῦ Ραγαῦ ἔτει	—	—	—	ιβ'	
H δ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀῶδ ἔτει	—	—	—	κγ'	
H ε'	ἐν τῷ τοῦ Κύρου τοῦ Πέρσου ἔτει	—	—	—	λα'	
H ς'	ἐν τῷ τῆς Βασιλείας τοῦ Ἀναστασίου ἔτει				ις'	

Περὶ τῶν ια' περιόδων τῶν ἀπὸ φλβ' ἐτῶν, πότε, καὶ ἐπὶ τίνος ἐκάστη τούτων πεπλήρωται.

H α'	ἐν τῷ τοῦ Ἐνώς ἔτει	—	—	—	ιζ'	,φλβ'
H β'	ἐν τῷ τοῦ Ἰαρέδ ἔτει	—	—	—	ρλ'	,αξδ'
H γ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀαμὲλ ἔτει	—	—	—	ρμβ'	,αφλς'
H δ'	ἐν τῷ τοῦ Νῶε ἔτει	—	—	—	υπς'	,βρηη'
H ε'	ἐν τῷ τοῦ Ἐβερ ἔτει	—	—	—	κγ'	,βχξ'
H ς'	ἐν τῷ τοῦ Ναχωρ ἔτει	—	—	—	κθ'	,γφζβ'
H ζ'	ἐν τῷ τοῦ Ἀραμ ἔτει	—	—	—	νη'	,γψκδ'
H η'	ἐν τῷ τοῦ Φιλιστιαίων ἔτει	—	—	—	ς'	,δσνς'
H θ'	ἐν τῷ τοῦ Ἐζεκία ἔτει	—	—	—	ο'	,δψπη'
H ι'	ἐν τῷ τοῦ Φιλομήτορος ἔτει	—	—	—	ισ'	,ετκ'
H ια'	ἐν τῷ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου ἔτει				κδ'	,εωνβ'

Stauracius, Nicephori F.	—	—	—	2	6303
Michael et Theophylactus	—	—	—	2	6305
Leo Armenius	—	—	—	7	6312
Michael	—	—	—	9	6321
Theophilus, Michaelis F.	—	—	—	12	6333
Michael, Theophili F. cum matre Theodora				14	
Michael solus	—	—	—	11	
Michael et Basilius	—	—	—	1	
Basilius Thrax	—	—	—	19	
Leo et Alexander, Basilii filii	—	—	—	26	
Alexander et Constantinus	—	—	—	1	
Constantinus solus	—	—	—	7	
Constantinus et Romanus					

De sex millenariis, quando singuli, et in quo desinant.

I in anno Jared	—	—	—	—	40
II in anno Noe	—	—	—	—	308
III in anno Ragau	—	—	—	—	99
IV in anno Aoth	—	—	—	—	23
V in anno Cyri Persae	—	—	—	—	31
VI in anno Anastasii	—	—	—	—	17

De periodis XI, quarum singulae annis constant MXXXII. quando, et ubi unaquaeque desinat.

I in anno Enos	—	—	—	—	97	532
II in anno Jared	—	—	—	—	130	1064
III in anno Laamech	—	—	—	—	142	1596
IV in anno Noe	—	—	—	—	486	2128
V in anno Heber	—	—	—	—	23	2660
VI in anno Nachor	—	—	—	—	29	3192
VII in anno Aram	—	—	—	—	58	3724
VIII in anno Philistaeorum	—	—	—	—	6	4256
IX in anno Ezechiae	—	—	—	—	70	4788
X in anno Philometoris	—	—	—	—	16	5320
XI in anno imperii Constantini	—	—	—	—	24	5852

II.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ,

ΠΟΤΕ, ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΙΝΟΣ ΑΤΤΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ ΕΠΛΗΡΩΘΗ.

Εν ἔτει καὶ Μωσέως, ἢ τ' ἀπὸ Αἰγύπτου γέγονεν ἔξοδος, καὶ τὸ πρῶτον Πάσχα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς πρῶτον

* γρ. μῆνα, λέγω δὴ τὸν Νισάν. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ * γωαζ'.

γωαβ'. Εν ἔτει ἰβ' Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, εἰσῆλθεν ἐν τῇ γῇ τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὁ Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν ἰ του ζ' μηνός, * Θεσφί ἤγουν τοῦ * Θεσφί. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ γωαζ'.

* Ιηβ... Εν ἔτει κέ' τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ, ὁ * Ἰεβουλαῖος ἤρξατο καθ' Scallg. Ἐβραίουσ ψηφίζεσθαι, τοῦτ' ἔστιν ἡ πεντηκονταετηρίς. Ἦν δὲ * γρ. τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ * γωαπς'.

γωαβ'. Εν ἔτει δ' τῆς βασιλείας Σολομῶντος, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἤρξατο οἰκοδομείσθαι ναός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ δυοδ'.

Ρ 409 Εν ἔτει γ' τῆς βασιλείας Ἰωακείμ, τὸ πρῶτον ἔτος ψηφίζεται τῆς εἰς Βαβυλῶνα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποικίας. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ δρδ'.

* γρ. αἰμα- Εν ἔτει ια' τοῦ Κύρου τοῦ Πέρσου τὸ τῆς * αἰμαλωσίας τε- λωσεως. λευταῖον ἔτος συνεκλήρωθη, ἤγουν τὸ ο'. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ δρδ'.

Εν ἔτει γ' τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Μῆδου, ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσέδεκ καὶ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις αὐθις ᾠκοδομήθη ναός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εια'.

* γρ. αὐτοῦ Εν ἔτει β' τῆς βασιλείας * Ἀυγούστου Καίσαρος, αἱ Ἰνδικτοῦ τοῦ ἤρξαντο ψηφίζεσθαι, καὶ οἱ τῶν Ῥωμαίων μῆνες οὐ πρότερον ἢ κατ' ἐκείνου καιροῦ πρὸς αὐτῶν ἐπινοηθέντες. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ευξ'.

Εν ἔτει μγ' αὐτοῦ, γεννᾶται καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς μονογενῆς τοῦ Πατρὸς υἱός, Ἰησοῦς Χριστός, καὶ φύσει γίνεται δι' ἡμᾶς τέλειος ἄνθρωπος, φύσει τέλειος δι' ἑαυτὸν ὑπάρχων Θεός. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εφά'.

Εν τῇ ιε' τῆς βασιλείας Τιβερίου, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτίζεται, καὶ τὴν ἐν Πνεύματι ἁγίῳ τοῖς πιστεύουσιν υἰοθεσίαν χαρίζεται. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εφλ'.

Εν ἔτει ιθ' τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ σωτήριον ἵεται πάθος, ἀπάθειαν ἐντεῦθεν τῇ ἡμετέρᾳ φύσει δωρούμενος. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εφλδ'.

Εν ἔτει κ' τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, ἡ ἐν Νικαίᾳ γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ εαις', τῶν ἀπὸ Χριστοῦ δὲ τὸ τισ'.

II.

EXPLICATIO SUBJECTORUM
CAPITUM,

QUANDO, ET SUB QUO UNUMQUODQUE CONTIGIT.

Anno Moysis octogesimo primo, incidit migratio Israëli-
tarum ex Aegypto; nec non eorum Pascha primum in primo eo-
rundem mense, hoc est Nisan. Anno ab Adami 3827.

Anno duodecimo Jesu filii Nave, ingressus est in terra pro-
missa in Sancta sanctorum summus Pontifex decima die mensis
septimi, qui est Tisri. Erat autem annus Adami 3863.

Anno xxv. ejusdem Jesu, Jobelaeus ab Hebraeis putari
coeptus est, hoc est quinquagenarius orbis annorum. Erat annus
Adami 3886.

Anno iv. regni Solomonis, coeptum est aedificari templum
Hierosolymitanum, anno Adami 4474.

Anno tertio regni Joacim, primus numerari incipit depor-
tationis Israëliitarum in Aegyptum. Erat ab Adamo 4900.

Anno Cyri Persae undecimo, ultimus captivitatis annus
desiit, videlicet septuagesimus, qui est ab Adamo 4970.

Anno tertio regni Darii Medi, ab Jesu filio Josedec, et Zoro-
babele filio Salathielis Hierosolymitanum templum instauratur,
anno Adami 5011.

Anno secundo Imperii Augusti Caesaris numerari coeperunt
Indictiones, Romanique menses tum primum ab illis excogitati,
anno Adami 5460.

Anno Augusti XLIII. nascitur secundum nos qui supra nos
est unigena patris filius Jesus Christus, ac natura propter nos
perfectus fit homo, qui natura per sese perfectus erat Deus,
anno Adami 5501.

Anno xv. Tiberii in Jordane baptizatur, et adoptionem Spi-
ritus sancti credentibus largitur, anno Adami 5530.

Anno XIX. Tiberii ejusdem ad salutiferam passionem venit,
impassibilitatem ex ea naturae nostrae conferens, anno Adami
5534.

Anno Constantini xx. Nicaeae Synodus habita est, anno
Adami 5816. Christi 316.

Ἐν ἔτει β' τῆς βασιλείας Θεοδοσίου, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εωοβ. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ τὸ τοβ'.

Ἐν ἔτει γ' τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου ἡ ἐν Εφέσῳ τὸ πρότερον γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εϞιγ. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ τὸ υιγ'.

Ἐν ἔτει α' τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ ἡ ἐν Καλχηδόνι γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εϞμγ'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ υμγ'.

Ἐν ἔτει κς' βασιλείας Ιουστινιανοῦ ἡ ε' γέγονε Σύνοδος. Ἦν δὲ τῶν μὲν ἀπὸ Ἀδάμ τὸ ,εμε'. τῶν δὲ ἀπὸ Χριστοῦ φμε'.

P 410
V 328

III.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΡΩΜΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ,

ΟΙ ΕΒΑΣΙΑΒΤΣΑΝ ΕΝ ΤΗ ΠΡΕΣΒΥΤΤΕΡΑ ΡΩΜΗ.

Αὔγουστος Οκτάβιος. Ἐπὶ τούτου ἐγενήθη ὁ Χριστὸς· ἐκρά-
τησεν δὲ Αὔγουστος ἔτη νζ'.

Τιβέριος, ἔτη κβ'.

Γάιος, ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ· ὃς ἐκράτησεν ἔτη δ'.

Κλαύδιος, ἐσφάγη ὁμοίως· ὃς ἐκράτησεν ἔτη ιδ'.

Νέρων, ἔτη ιδ'.

Γάλβας, ἔτη γ'.

Οθων, μῆνας γ'.

Βιτέλλιος, μῆνας η'.

Ούεσπασιανὸς, ἔτη ι'.

Τίτος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη γ'.

Δομιτιανὸς, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ, ἔτη ιε'.

Νέρουας, ἔτος α', μῆνας δ'.

Τραϊανὸς, ἔτη ιθ'.

Ἀδριανὸς Ἄλιος, κα'.

Ἀντωνίνος, κγ'.

Μάρκος Ἀυρήλιος, ιθ'.

Ἀντωνίνος, καὶ Βῆρος, ιβ'.

Κόμμοδος, ἐσφάγη ἐν Παλατίῳ, κγ'.

Περτίναξ, ἐσφάγη ἐν Παλατίῳ.

Σεβῆρος καὶ Ἀντωνίνος κς'.

Ἐπὶ τούτου, Λιονίδης ὁ πατὴρ Ωριγένους τοῦ αἰρετικοῦ
ἡμαρτύρησεν.

Ἀντωνίνος Καράκαλλος, ἐσφάγη, ζ'.

Μακρίνος, ἐσφάγη, α'.

Ἀντωνίνος ἄλλος, ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ, δ'.

Anno secundo Theodosii, Constantinopoli celebrata est Synodus, anno Adami 5872. Christi 372.

Anno XIII. Theodosii Junioris, Ephesina prima Synodus habita est, anno 5913. Christi 413.

Anno primo imperii Marciani, Calchedonense Concilium celebratur, anno ab Adamo 5943. a Christo 443.

Anno XXVI. imperii Justiniani, Quinta Synodus habita est, ab Adamo anno 6045. a Christo 545.

III.

IMPERATORES ROMANI
QUI IN ANTIQUA ROMA REGNAVERUNT.

Octavius Augustus. Eo regnante, Christus natus est: imperavit vero Augustus annos LVII.

Tiberius ann. XXII.

Caïus, Romae interfectus est: is imperavit ann. IV.

Claudius, pariter interfectus est: is imperavit ann. XIV.

Nero, ann. XIV.

Galba, ann. III.

Otho, menses III.

Vitellius, menses III.

Vespasianus, ann. X.

Titus, ejus filius, ann. II.

Domitianus, illius frater, in Palatio interfectus, ann. XV.

Nerva, ann. I. menses IV.

Trajanus ann. XIX.

Adrianus Aelius XXI.

Antoninus XXIII.

Marcus Aurelius ann. XIX.

Antoninus et Verus ann. XII.

Commodus, occisus est in Palatio, ann. XXIII.

Pertinax, interfectus est in Palatio...

Severus et Antoninus, ann. XXV.

Illo regnante, Leonides Origenis haeretici pater martyrium subiit.

Antoninus Caracallus, interfectus est, ann. VII.

Macrinus, interfectus est, ann. I.

Antoninus alius, Romae interfectus est, ann. IV.

Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας, ἐσφάγη, ιγ'.

Μάξιμος, ὃς ἐσφάγη ἐν Ἀκυλία, γ'.

Πομπίνος σὺν Ἀλβίνῳ, μῆνας γ'.

Γορδιανὸς ἤγαγεν ἑαυτὸν ἐν Ἀφρικῇ· ὃς ἐκράτηται ε'.

Φίλιππος, ὃς ἐσφάγη ἐν κήποις Βερριανοῖς, ζ'.

Δέκιος, ἐσφάγη ἐν τῷ φόρῳ, α'.

Γάλλος καὶ Βολουσιανὸς, β'.

Γαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς, ιε'.

P 411 Κλαύδιος, ἔτη α'.

Ἀβριλιανὸς, ε'.

Τάκτητος καὶ Φλωριανὸς, μῆνας ε'.

Πρόβος, ζ'.

Κάρος, σὺν υἱέσι Καρίνῳ καὶ Νουμμεριανῷ, β'.

Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ερκουλίος, κδ'.

V 329 Μαξιμιανὸς ὁ Γαλέριος, καὶ Μαξέντιος ὁ υἱὸς τοῦ Ερκουλίου, θ'.

Ομοῦ ἔτη τινθ', καὶ μῆνας ε'.

Ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίῳ Παρουσίας, ἕως ἀναδείξεως τοῦ Μεγάλου

Κωνσταντίνου, ἔτη τίς' καὶ μῆνας ε'.

Καὶ ὅσοι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐβασίλευσαν Βασιλεῖς Ρωμαῖοι Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι.

Κωνσταντίνος ὁ Μέγας, ἔτη λβ'.

Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀρειανὸς, κδ'.

Ιουλιανὸς ὁ παραβάτης, β', καὶ ἡμισυ.

Ἰωβιανὸς, α'.

Οὐαλεντινιανὸς, ια'.

Οὐάλης, Ἀρειανὸς, ιδ'.

Θεοδόσιος ὁ Μέγας καὶ Γρατιανὸς ἐν Ρώμῃ, καὶ Οὐαλεντινιανὸς ὁ νέος ις'.

Ἀρκάδιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐν Ρώμῃ, κε', μῆνας γ'.

Θεοδόσιος, Ἀρκαδίου υἱὸς, σὺν Εὐδοκίᾳ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ, καὶ ἀδελφῇ Πουλχερίᾳ, μβ'.

Μαρκιανὸς, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, σὺν τῇ γαμετῇ αὐτοῦ Πουλχερίᾳ, κτίζει τὰ Χαλκοπράτεια, καὶ τὰς Βλαχέρνας, ε'.

Λέων ὁ μέγας, ἔτη ιη'.

Λέων μικρὸς, α'.

Ζήνων Ἀξέφα, ἐπικληθεὶς ἀγόνατος, καὶ ὁ υἱὸς, ις'.

Ἀναστάσιος, ὁ καλούμενος ὁ Δίκορος, κζ'.

Ιουστίνος ὁ πρῶτος, θ'.

Ιουστινιανὸς ὁ πρῶτος. Οὗτος κτίζει τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν· ἔτη λη'.

Ιουστίνος ὁ νέος, ιγ'.

Τιβέριος καὶ Κωνσταντίνος, δ'.

Μαυρικίος, ἔτη κ'.

Φωκᾶς, ὁ τύραννος Μαυρικίου, η'.

Ἡράκλειος, Μονοθελίτης, λα'.

Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, α'.

- Alexander Mammaeae filius, interfectus est, ann. XIII.
 Maximus, is Aquileiae interfectus est, ann. III.
 Pompinus cum Albino, menses III.
 Gordianus, laqueo sibi gulam fregit in Africa. Is imperavit ann. VI.
 Philippus. Is interfectus est in hortis Verianis, ann. VII.
 Decius, interfectus est in Foro, ann. I.
 Gallus et Volusianus, ann. II.
 Galerianus et Galienus, ann. XV.
 Cladius, ann. I.
 Aurelianus, ann. VI.
 Tacitus et Florianus, menses VI.
 Probus, ann. VII.
 Carus, cum filiis Carino et Numeriano, ann. II.
 Diocletianus et Maximianus Herculeus, ann. XXIIV.
 Maximianus Galerius, et Maxentius Heraclii filius, ann. IX. Col-
 liguntur anni CCCLIX. et menses VI.
 A Christi Nativitate, usque ad inaugurationem Constantini Ma-
 gni, anni CCCXVII. menses VI.
 Deinceps quotquot Byzantii regnarunt Imperatores Romani Chri-
 stiani orthodoxi.
 Constantinus Magnus, ann. XXXII.
 Constantius illius filius, Arianus, ann. XXXIV.
 Julianus Apostata, ann. II. et dimidium.
 Jovianus, ann. I.
 Valentinianus, ann. XI.
 Valens, Arianus, ann. XIV.
 Theodosius Magnus et Gratianus Romae, et Valentinianus Junior,
 ann. XVI.
 Arcadius, filius illius, ann. XXV. menses III.
 Theodosius, Arcadii filius, cum Eudocia uxore, et sorore sua
 Pulcheria, ann. XLII.
 Marcianus, illius affinis, cum uxore Pulcheria condidit Chalco-
 pratia et Blachernas, ann. VI.
 Leo Magnus, ann. XVIII.
 Leo Minor, ann. I.
 Zeno Azepha, cognominatus absque genibus, et filius, ann. XVII.
 Anastasius cogn. Dicomus, ann. XXVII.
 Justinus I. ann. IX.
 Justinianus I. Hic condidit magnam Ecclesiam, ann. XXXIX.
 Justinus Junior, ann. XIII.
 Tiberius, ann. VI.
 Mauricius, ann. XX.
 Focas, tyrannus Mauricii, ann. VIII.
 Heraclius, Monothelita, ann. XXXI.
 Constantinus, illius filius, ann. XXVII.

- Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ὁ τῆς ε' Συνόδου Πατριάρχης Γεώργιος, ις'.
- Ιουστινιανὸς, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Ρινοκόπτης, γ'.
- Λεόντιος, γ'.
- P 412 Αψίμαρος, ὁ καὶ Τιβέριος, ζ'.
- Ιουστινιανὸς πάλιν ὁ Ρινοκοπηθεὶς τὸ β', ε'.
- Φιλιππικὸς, ὁ καὶ Βαρδανίσκος, β'.
- Αρτέμιος, ὁ καὶ Αναστάσιος, α', β'.
- Θεοδόσιος ὁ Ἀτραμυτηνός, α'.
- Λέων ὁ Εἰκονοκλάστης ὁ Ἰσαύρος, κε'.
- Κωνσταντίνος ὁ Καβαλίνος ὁ εἰκονοκλάστης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ δυσσεβῆς, λε'.
- Λέων, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐκ τῆς Χαζάρης, ε'.
- Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν Εὐεργῆνῃ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ὅς κτελεῖ τὴν Ποσέας, ι'.
- Κωνσταντίνος ὁ αὐτὸς μόνος καταβίβασε τὴν μητέρα, ζ'.
- Εὐεργῆνῃ μῆτηρ αὐτοῦ μόνῃ τὸ β', ἔτη ε'.
- Νικηφόρος, θ'.
- Σταυράκιος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, μῆνας β', ἡμέρας ι'.
- Μιχαὴλ, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, β'.
- V 330 Λέων ὁ δυσσεβῆς καὶ θηριογνώμων, ὁ σφαγὴς εἰς τὸν Κυριακὸν, ζ' καὶ ἡμισυ.
- Μιχαὴλ ἄλλος ὁ Τραυλός, ια'.
- Θεόφιλος ὁ αἰρετικὸς, ιβ'.
- Μιχαὴλ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σὺν Βασιλείῳ τῷ Μανεδόνι, ιε'.
- Βασίλειος Ἀυτοκράτωρ, κ'.
- Λέων, σὺν τῷ υἱῷ Κωνσταντίνῳ, καὶ Ἀλέξανδρος ἀδελφὸς αὐτοῦ....
- Ἀλέξανδρος, ὁ ἀδελφὸς Λέοντος, ἔτη α', μῆνα α'.
- Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Λέοντος ὁ Πορφυρογέννητος μετὰ Νικολάου Πατριάρχου τοῦ ἐπίκλην Λογγοβάρδου, ὁ ἐπίτροπος* Ἀλεξανδρείας, διὰ τὸ εἶναι τὸν Κωνσταντίνον παῖδα, ζ'.
- Ρωμανὸς ὁ γέρον, ὁ ἐλθὼν μετὰ τὴν χιλιάδα, σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ Χριστοφόρῳ, Στεφάνῳ, καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ τῷ Πορφυρογεννητῷ, κς'.
- Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ρωμανῷ, ιε'.
- Ρωμανὸς, ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Βασίλειον καὶ Κωνσταντίνου, γ'.
- Νικηφόρος, ὁ καὶ Φωκᾶς, σὺν τῷ Βασιλείῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, ε' καὶ ἡμισυ.
- Βασίλειος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου, να'.
- Κωνσταντίνος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔτη γ'.
- Ρωμανὸς Ἀργυρὸς, ἔτη ε', μῆνας ε'.
- Μιχαὴλ ὁ νέος ὁ Παφλαγῶν, ἔτη ζ', μῆνας η'.
- Κωνσταντίνος ὁ Μονομάχος, ἔτη ιβ', μῆνας ζ'.

- Constantinus illius filius. vi. Synodo Patriarc. Georgius praefuit,
ann. xvi.
- Justinianus, illius filius, naso truncatus, ann. iiii.
- Leontius, ann. iiii.
- Apsimarus, qui et Tiberius, ann. vii.
- Justinianus naso truncatus iterum, ann. vi.
- Philippicus, qui et Bardaniscus, ann. ii.
- Artemius, qui et Anastasius, ann. ii.
- Theodosius Atramytenus, ann. i.
- Leo Iconoclasta Isaurus, ann. xxiv.
- Constantinus Caballinus Iconoclasta, illius filius, impius, ann.
xxxv.
- Leo, filius ejus, ex Chazara natus, ann. v.
- Constantinus, illius filius, cum Irene ejus matre. Is condidit
aedem Poseos: ann. x.
- Constantinus ipse solus matrem exauctoravit, ann. vii.
- Irene illius mater sola iterum, ann. v.
- Nicephorus, ann. ix.
- Stauracius, illius filius, mens. ii. dies x.
- Michael, ejus affinis, ann. ii.
- Leo impius et ferini ingenii, qui interfectus est in Dominico, seu
aede sacra, ann. vii. et dimid.
- Michael alius Balbus, ann. xi.
- Theophilus haereticus, ann. xii.
- Michael, illius filius, cum Basilio Macedone, ann. xv.
- Basilus Imperator, ann. xx.
- Leo, cum filio Constantino, et Alexander illius frater,
- Alexander, Leonis frater, ann. i. mensem i.
- Constantinus ejusdem Leonis filius Porphyrogenitus cum Nicolao
Patriarcha cognomento Longobardo tutore ab Alexandro
dato, quod Constantinus puer esset, ann. vii.
- Romanus senex, qui post cum filiis suis Christo-
phoro, Stephano, et Constantino genero' ejus Porphyro-
genito, ann. xxvi.
- Constantinus Porphyrogenitus, cum filio Romano, ann. xv.
- Romanus, filius Constantini, cum filiis suis Basilio et Constan-
tino, ann. iiii.
- Nicephorus, qui et Focas, cum Basilio et Constantino, ann. vi.
et dimid.
- Basilus, cum fratre Constantino, ann. ii.
- Constantinus, illius frater, ann. iiii.
- Romanus Argyrus, ann. v. menses v.
- Michael Junior Paphlagon, ann. vii. menses viii.
- Constantinus Monomachus, ann. xii. menses vii.

P 418

V 381

IV.

LIBER GENERATIONIS AB ADAM

USQUE AD ORDINEM QUAE CONTINETUR IN HOC LIBRO.

Dinumeratio temporum et annorum. Generationes saeculi usque in hunc diem. Terrae divisio tribus filiis Noae.

Declaratio gentium, quae ex quibus factae sunt, et quas singuli terras et civitates sortiti sunt: quantae Insulae clarae: qui ex quibus gentibus transmigraverunt: quot Flumina nominata: quot Montes nominati.

Reges Judices: et quis quot annis populum iudicavit.

Quot Reges in Tribu Juda: et quis quot annis regnavit.

Declaratio Paschae, et quis quando servavit ex temporibus Moysi in hunc diem.

Reges Persarum a Cyro, et quis quot annis regnavit.

Reges Macedonum ab Alexandro, et quis quot annis regnavit.

Imperatores Romanorum ab Augusto, et quis quot annis imperavit.

Tempora Olympiadum ab Ifito, usque in praesentem Olympiadem.

Nomina Patriarcharum ac generationes.

Nomina Prophetarum. Mulieres Prophetissae.

Nomina Regum Hebraeorum et Regum qui in Samaria regnaverunt supra decem Tribus: et quis quot annis regnavit?

Nomina Sacerdotum.

Nomina Episcoporum Romae, et quis quot annis praefuit?

Quandoquidem oportet instructum esse veritate, necessarium existimavi, **FRATRES CARISSIMI**, hunc in brevi de Sanctis Scripturis facere sermonem ad corroborandam doctrinam, ut per paucas enarrationes, non sine causa inquisitas virtutes veritatis citius agnoscamus, abscedentes prius indoctorum generatam contentionem, quae obumbrat sensus, hujuscemodi indoctum edoceat. Summa autem cum industria praevidere cupientes juxta veritatem cognoscimus **GENTIUM DIVISIONEM**, et parentum dinumeratam **GENERATIONEM**. Inhabitorum quoque tempora, bellorum commissiones, et Judicum tempora, dispensationes, et Regum annos, et Prophetarum tempora, qui et ex quibus Regibus nati sunt, qualesque captivitates populi, quibus Regibus, et quibus iudicibus contigerint, quique Sacerdotes, quibus temporibus fuerint, et quae perditio facta sit, quae ammodo gene-

* sic MS.

ratio seminis Israel de Patribus in Christo completa sit, et quot quantique per quanta tempora dinumerentur anni a creatura saeculi usque in hunc diem.

Existimavimus autem incipientes a Genesi juxta verborum ostensionem, sicut expetit, declarare, non ex nostra quadam parte, sed ex ipsis sanctis Scripturis testificari. Hinc ergo occasionem arripientes juxta ordinem de Genesi sermone facimus.

Explicit Praefatio.

Incipit Narratio.

LIBER GENERATIONIS HOMINUM.

Quo die fecit Deus Adam, ad imaginem Dei fecit eos.

Vixit autem Adam annis cxxx. et genuit Seth.

Vixit autem Seth annis ccv. et genuit Enos.

Et vixit Enos annis clxi. et genuit Caïnan.

Et vixit Caïnan annis clxx. et genuit Malaleel.

*) Annis clxv. et genuit Jared.

Et vixit Jared annis clxii. et genuit Enoch.

Et vixit Enoch annis clxv. et genuit Mathusalam.

Et vixit Mathusalam annis clxvii. et genuit Lamec.

Et vixit Lamec annis clxxxviii. et genuit Noe.

Et erat Noe annorum d. et genuit tres filios, Sem, Cham et Japhet.

Post annos autem c postquam generatus est Sem, fit Diluvium, cum esset annorum sescentorum Noe.

Fiunt ergo ab Adam usque ad Diluvium generationes xi. anni ii. mcccxlvii.

Istae sunt generationes Sem.

Sem cum esset annorum c. genuit Arfaxat anno secundo post Diluvium.

Et vixit Arfaxat annis cxxxv. et genuit Caïnan.

P 414

Et vixit Caïnan annis cxxx. et genuit Sale.

Et vixit Sale annis cxxx. et genuit Heber.

Et vixit Heber annis cxxxiv. et genuit Phalec.

Usque ad hunc, generationes v. an. dxxxix. ab Adam autem, generationes xv. anni sunt ii. mdccclxxi.

DIVISIO TERRAE ET DE TRIBUS FILIIS NOE.

Post Diluvium autem, Sem, Cham, et Japhet, trium fratrum, Tribus divisae sunt.

Et Sem quidem primogenito a Persida et Bactris usque in India longe et usque in Rhinocoruris est.

*) Malaleel vixit

Chronicon Paschale vol. II.

V 332

Cham autem secundo a Rhinocoruris usque Gadira.

Japhet autem III. a Media usque Gadira usque Buroam.

Habet autem Japhet flumen Tigridem, qui dividit Mediam et Babyloniam: Sem autem Eufratem, et Cham Geon, qui vocatur Nilus.

Confusae sunt autem linguae post Diluvium. Erant autem quae confusae sunt linguae LXXII. et qui Turrem aedificabant erant gentes LXXX. quae etiam in linguis super faciem totius terrae divisae sunt.

Nebrot autem gigans filius Chus, Aethiops, in escam inediis venando subministrabat bestias in cibum.

Vocabula autem LXXII. haec sunt.

Filii Japhet, Gamer, ex quo Cappadoces.....

Magog, de quo Geltae et Galatae.

Madae, de quo Medii.

Van, de quo Graeci et Iones.

Thobel, unde et Thalienses.

Mosoc, unde Illyrici.

Thiras, unde Traces.

Cethyn, unde Macedones.

Et filii Gamer, Ascanaz, de quo Sarmatae.

Rifan, de quo Sauromatae.

Thogorma, de quo Armenii.

Et filii Van, Elisan, unde Siculi.

Tharsis, ex quo Hiberi, qui et Tyrreni.

Cithii, de quo Romani, qui et Latini, Rodii: omnes xv. de his extiterunt.

Insulae gentium, sunt autem Cyprii ex Citiensibus.

Ex Japhet siquidem invenimus, et eos qui sunt ad Borram ex ipsis de ea tribu Citiensium.

Sunt autem ex ipsis etiam gentes quae sunt in Etiada, praeter eos, qui postmodum advenerunt ibi: Reges qui habitaverunt civitate, quae apud Graecos honoratur Athenas et Thebeorum: quoniam Sidoniorum sunt inhabitatores, et quicumque sunt alii similiter, posthaec apud Halladam transmigraverunt. Cognoscimus autem haec ex Lege et Prophetis.

Erant ergo de Japhet ad confusionem Turris Tribus xv. et haec gentes Japhet. A Media usque Vesperum Oceani diffusae sunt adtendentes usque ad Borram.

Medi, Albani, Gargani, Arrei, Armeni, Amazones, Culi, Corzieni, Benageni, Cappadoces, Paflagones, Mariandeni, Tibarenses, Chalibes, Mossynnoti, Colchi, Melanceni, Sarmatae, Sauromatae, Meothes, Scythes, Tauri, Thraces, Bastarni, Illuri, Macedones, Hellenes, Graeci, Lybies, Istri, Vieni, Dauni, Dapies, Calabrii, Pici, Latini, qui et Romani, Tyrreni, Galli qui et Celtae, Libyestini, Celtiberi, Hiberi, Galli, Aquitani,

Illuriani, Casanotea, Cyrtani, Lusitani, Vaccei, Cunienses, Brittones qui et in insulis habitant.

Qui autem eorum noverunt litteras, hi sunt: Iberi, Latini qui vocantur Romani, Hispani, Graeci, Armeni.

Sunt autem fines eorum ad Borram usque Gadiram, a Potameda fluvio usque ad Maatusiadilion.

Terrae autem eorum haec sunt: Media, Albania, Amazonia, Armenia minor, Armenia major, Cappadocia, Pallagonia, Galatia, Collis Indiae, Bosphorma, Mediaerris, Sarmatia, Tauriana, Scythiae, Bastarnia, Thracia, Macedonia, Dalmatia mollis, Thessalia, Locria, Boëtia, Betolia, Attica, Achaia, Pellenia, quae appellatur Peloponnensus, Arcanea, Epirotia, Illyria, Aodimus, Hadriace, ex qua pelagus Hadriaticum, Calatia, Lusitania, Italia, Thusgena, Massalia, Celtes, Gallia, Hispania, Galli, Hiberia, Hispania major.

Huc usque definit terra Japhet, usque ad Britannicas Insulas omnes ad Borram respicientes.

Sunt autem haec et Insulae istae: Britannicae, Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Leabus, Chithera, Iacentus, Cefalenia, Ithace, Corcyra, et Cyclades Insulae, et para quaedam Aaiae, quae appellatur Ionia.

Flumen autem est haec Tygris dividens inter Mediam et Babyloniam. Hi sunt fines Japhet.

Filii autem Cham: Chus ex quo Aethiopes.

Mestram, ex quo Aegyptii.

Fud, de quo Trogloditae.

Chanaan, de quo Afri et Fenices.

Et filii Chus: Saba, Evilat, Sabat, Regma et Sagabacata.

Filii autem Regma, Saba et Dadan.

Et Chus genuit Nebroth.

Aegyptiorum patriae, cum Mesraim patre ipsorum, VIII.

Dicit enim, Et

Mesraim genuit Ludim, unde Lydii; Enemim de quo Pamfili; P 415

Labaim de quo Laboez, Neptoin et Patrosomim, unde Cretes, Casluin, unde Lycii, unde exierunt Filistim, et Captarin, unde Cileces.

Chananeorum sunt patriae cum patre eorum XII. Dicit enim, Et

Chanaam genuit Sidona primogenitum, ex quo Sidonii, et Cheteum, et Jebyseum, et Amorream, et Gergesseum, et Araceum, et Euveum, ex quo Tripolitae, et Asequeam, et Aradium, unde Aradii, et Samaresim, et Amathi, unde Amathusi.

Est autem habitatio eorum a Rinocoruria usque Gadiram.

Ex his autem nascuntur Reges vel gentes: Aethiopes, Trogloditae, Aggei, Isabini, Ictyofagi, Velanni, Aegyptii, Foenices, Libyes, Marmaredae, Charisillitae, Mysi, Mossynoeci,

Friges, Magones, Bithyni, Nomades, Lycinii, Mariandeni, Pamfyli, Miniaci, Dipisideni, Lygallii, Cilices, Maurosii, Cretae, Magartae, Numidiae, Macrones, Nasomones.

Hi possident ab Aegypto usque ad Oceanum.

Sunt autem Insulae in his communes hae: Corsola, Lupadus, Agaudius, Meletae, Cercenna, Menis, Cardinia, Galata, Corsuna, Cretae, Gaulus, Rheda, Ethera, Careatus, Astypala, Chius, Lesbus, Tenedos, Imbrus, Jassus, Cobus, Chnidus, Nisurus, Megistae, Cyprus.

Qui autem eorum sunt litterati, hi sunt: Fenices, Aegyptii, Pamfyli, Frygae.

Sunt autem fines Cham a Rinocoryria, quae dividit Syriam et Aegyptum, usque Carira in longum.

Nomina autem gentium, haec sunt: Aegyptus et Aethiopia quae tendit adversus Indiam, et altera Aethiopia, unde proficitur flumen Aethiopianum, Erythara, quod est rubrum adtendens ad Orientem: Thebea Libyae, quae extendit usque Syrtes, habens gentes has: Nasamonas, Macas, Tautameos: Lybiae quae a Lepti extendit usque minorem Syrtem: Numidia, Masseria, Mauritania quae extendit usque Herculeas, quod est Heracleoticas stellas contra Gadiram.

Habet autem ad Borram maritimam Ciliciam, Pamfyliam, Pisidiam, Mysiam, Lycaoniam, Frygiam, Camaliam, Lyciam, Cariam, Lydiam, Mysiam aliam, Troadem, Aolidem, Bityniam veterem, Frygiam altiore.

V 393 Habet etiam Insulas has: Sardiniam, Cretam, Cyprum, et flumen Geon, qui appellatur Nilus. Dividit autem inter Cham et inter Japhet, et os vespertini maris. Haec media Cham generatio.

De Sem autem seniore filio Noe, sunt tribus cognitae xxv. Hi ad Orientem inhabitaverunt.

Filii Sem, Aelam, de quo Aelymei et Assyrii: Et

Arfaxat, unde Chaldaei et Ludii, unde Lazones: Et

Aram, unde Ethes prioris hos excidit Abraham: et filii Aram Oacevi, de quo Lidii, et Gart, de quo Gasfeni, et Mosoc, unde Mossyni: Et

Arfaxat genuit Sala, et Sala genuit Heber, unde Hebraei: et Heber nati sunt duo filii, Falec et Deboc, unde ducitur genus Abraham, et Tactem, et Jectan. Jectan autem genuit Elmodal, de quo Indi; et Salef, de quo Bactriani, et Asarmot de quo Arabes priores, et Duran, de quo Camehi; et Derra, de quo Mardi, et Ezei, de quo Arriani, et Declam, de quo Cedrusi, et Gebal, de quo Scythii priores, et Abimeel, de quo Hircani, et Sabat, unde Arabi primi: et Ufir, de quo Armenii, et Oevilat, unde Gemnosofaetae. Hi omnes Bactriani.

Omnes autem de tribus filiis Noe sunt lxxii.

Omnium autem filiorum Sem habitatio est a Bacris usque Rinocoruris, quae dividit Syriam et Aegyptum, et Rubrum mare ab ore Arasinoes, quae est Indiae.

Haec sunt autem quae sunt factae ex his Gentes: Hebrei qui Judaei, Persae, Medi, Poenes, Arriani, Hircani, Assyrii, Indi, Macardi, Parthi, Germani, Helymei, Cessei, Arabes primi, Cedrusii, Scytae, Arabes ultra, Sapientes qui dicuntur Gymnosophistae nudi sapientes.

Habitatio autem eorum usque Rinocorura et Cilicia.

Qui autem eorum noverunt litteras, hii sunt: Judaei, Persae, Medi, Chaldaei, Indi, Assyrii.

Est autem habitatio eorum, id est filiorum Sem, in longum quidem ab India usque Rinocorura: lata autem a Perside et Bacris usque Indiam.

Vocabula autem gentium haec sunt: Persis, Bactrianae, Hircania, Babylona, Corbulia, Assyria, Mesopotamia, Arabia vetus, Alimales, India, Arabia eudaemon, Caelessyria, Comagena, et Fynicia, quae est filiorum Sem.

Gentes autem quae linguas suas habent, haec sunt: Hebrei qui et Judaei, Assyrii, Chaldaei, Persae, Medi, Arabes, Madian, Adiabenici, Taleni, Alamosenni, Saraceni, Magi, Caspii, Albani, Indi, Aethiopes, Aegyptii, Libyes, Chetei, Cananaei, Ferezai, Euvei, Gergesai, Jebusaei, Idumei, Samaritae, Foenices, Syri, Cilices, Tharsenses, Cappadoces, Armenii, Hiberni, Librani, Scytae, Colchi, Sanni, Bosphorani, Asiani, Hisaurienses, Lycaones, Pysidae, Galatae, Paflagones, Fryges, Achai, Thessali, Machedones, Traces, Mysi, Bessi, Dardani, Sarmatae, Germani, Pannoni, Peones, Norici, Dalmatae, Romani, P 416
qui et Latini, Ligures, Galli, qui et Celtae, Aquitani, Brittani, Hispani qui et Tyrreni, Mauri, Baccuates, et Massennas, Getuli, Afri qui et Barbares, Mazicei, Garamantes, qui et Marmaredae, qui usque Aethiopiam extenduntur.

Necessarium autem putavi et inhabitationes Gentium et cognominationes declarari.

Incipiam autem ab Oriente: Persarum et Medorum inhabitatores Parthi et vicinae gentes pacis usque Syriam coele.

Arabum inhabitatores Arabes Eudemones: hoc enim nomine appellantur.

Arabum Eudemones Chaldaeorum inhabitatores Mesopotamini.

Madianensium inhabitatores Cynedocolpidae et Troclodytae et Ichthyofagi.

Graecorum autem gentes et vocabula v. Iones, Arcades, Boeti, Aeoli, Lacones.

Horum inhabitatores fuerunt Pontici, Bitini, Troes, Asiani, Cari, Legii, Pamfili, Cyrinei, et Insulae plures, id est Cyclades

quidem decem quae Myrti pelagum continent. Haec sunt autem nomina earum.

Andrum, Tenoemteo, Naxus, Geos, Gyarus, Delos, Eynus, Renea, Cyrius, Maraton. Sunt autem et aliae Insulae majores XII. quae etiam civitates habent plurimas, quae dicuntur Spodes; in quibus inhabitaverunt Graeci. Haec sunt autem nomina earum: Euboea, Creta, Sicilia, Cyprus, Coos, Samus, Rhodus, Chius, Thapsus, Lemnus, Lesbus, Samotrace. Est autem a Boeotia Euboea, sicuti ab Ione Ionides civitates XVI. hae: Cladiomena, Mitylene, Focaea, Priene, Eryt, Samos, Teos, Colofon, Cius, Efesus, Smyrna, Berinthus, Byzantium, Calcedon, Pontus et Amisos libera.

Romanorum, qui et Citiensium, gentes et inhabitationes hae sunt: Tusci, Emilienses, Picens, Campani, Apulienses, Lucani.

Afrorum gentes et inhabitationes hae sunt: Lebdeni, Cinti, Numidae, Nasamones, Saci.

Insulae autem hae sunt, quae habentes civitates: Sardinia, Corsica, Girda quae et Benigga, Cercyna, Galata.

Maurorum autem gentes et inhabitationes hae sunt: Musulani, Tingitani. Caesarienses.

Hispanorum autem gentes et inhabitationes hae sunt, Tyrranni et Turrenorum, qui et Terraconenses, Lysitani, Beticii, Autryconi, Vascones, Calleci, qui et Astures.

Insulae autem quae pertinent ad Hispaniam Terraconensem tres sunt, quae appellantur Valliaricae. Habent autem civitates V. hae: Ebuso, Palmae, Pollentia, quae dicitur Majorica, Tommaene, Magonae, quae appellatur Minorica.

Harum inhabitatores fuerunt Cananei fugientes a facie Jesu filii Nave: nam et Sidona qui condiderunt et ipsi Cananei. Gadis autem Jebusaei condiderunt, et ipsi similiter profugi.

Gallorum autem Narbonensium gentes et inhabitationes: Amaxobii Graecosarmatae.

Et hos autem necessarium fuit declarare tibi, ne ignotarum gentium vocabula, et gentes, manifesta flumina ignorares.

Incipiam ergo dicere de gentibus ab Oriente.

Adiabeni et Talmi contra Arabiam, Saraceni, Saraceni alii Ataleni contra Arabiam. Albani contra Fyas Caspiae. Madianitae majores, quos expugnavit Moyses, inter Mesopotamiam et mare Rubrum, Minor autem Madiam est contra mare Rubrum juxta Aegyptum, ubi regnavit Ravel socer Moysi, qui et Jothro.

Contra Cappadoces a parte dextra Armeni, Iberii, Biri-rani, Scytae, Colchi, Bosforani, Sani, qui appellantur Sannices, usque Pontum extendentes, ubi est Accessus, Absarus, et Sebastopolis, et Ussilimen quod est portus, et Pasius flumen, usque Trapezunto extenduntur hae gentes.

V 334 Montes autem sunt nominati XII. Caucasus, Taurus, Atlans,

Parnaysus, Citeron, Helicon, Parthenius, Nysa, Lucabantus, Penitus, Olympus, Libanus.

Flumina autem sunt magna et nominata **XL**. Idos qui et Frison, Nilus qui et Geon, Tigris, Eufrates, Jordanus, Cefisos, Tanaes, Menos, Erimanthus, Alya, Asopus, Thermodon, Erasinus, Rius, Borusthenes, Alfeus, Taurus, Eurota, Meander, Hermus, Axius, Pyramus, Bajus, Hebron, Sangarius, Achelous, Penitus, Ebenus, Sperchius, Cayster, Simois, Scamander, Stryfon, Parthenius, Ister Illurius qui et Danubius, Rhenus, Rhodanus, Betis, Heridanus, Thember qui nunc dicitur Tiberis.

Filiorum igitur trium Noe tripartitum saeculum divisorem.

Et quidam Sem primogenitus accepit Orientem: Cham autem mediterraneam: Japhet Occidentem. Et ostensis gentibus, quae de quo creatae sint, necessario decurremus ad annos.

Falec annorum **CXXX**. genuit Ragau.

Ragau annorum **CXXXII**. genuit Seruch.

Seruch annorum **CXXX**. genuit Nachor.

Nachor annorum **LXXXIX**. genuit Tharam.

Thara annorum **LXX**. genuit Abraham.

Abraham autem erat annorum **LXXV**. quo tempore edixit illi Deus, ut exiret de terra sua, et de domo patris sui, et veniret in terram Chanaam.

Fiunt igitur a divisione usquequo venit Abraham in terram Chanaam generationes quinque, anni **DCXVI**. ab Adam autem generationes **XX**. annis **III. MCCCLXXXVII**.

P 417

Conversatus est autem cum Chanaam annis **XXV**. et genuit Isaac.

Isaac annorum **LX**. genuit Jacob.

Jacob annorum **LXXXVI**. genuit Levi.

Levi annorum **XL**. genuit Caath.

Caath annorum **LX**. genuit Amram.

Amram annorum **LXX**. genuit Aaron.

In octogesimo autem et tertio anno Aaron, egressi sunt filii Israel de Aegypto, ducente eos Moyse.

Fiunt igitur omnes anni **CCCCXXX**.

In deserto **XL**. annos facit populus sub Moyse.

Jesus Nave transito Jordane facit in terra annos **XXVII**. bellum agit annis **VII** et postquam possedit terram, vixit annis **XX**.

Fiunt ergo, ex quo Abraham venit in terram Chanaam, usque ad mortem Jesu Nave, generationes numero **VII**. anni **D**. ex Adam autem generationes **XXVII**. anni **III. MCCCLXXXIV**.

Post mortem vero Jesu peccans populus traditur Cusarsaton Regi Mesopotamiae, cui servit annos **VIII**. et cum clamasset ad Dominum, exurrexit Gothoniel frater Caleb junior de Tribu

Juda, qui denuntiavit ipsi Cusarsaton, et occidit illum, et gessit ducatum populi annis xxxi.

Et iterum dum peccaret, traditus est Eglon Regi Moab, et servivit illi annis xviii. Converso autem populo, surrexit Aod, vir de Tribu Effrem, et occiso Eglon principatus est populo annis lxxx.

Mortuo autem Aod, delinquens populus traditus est Jabin Regi Cananaeorum, cui servivit annis xx. Sub eo prophetauit Deborra, uxor Lapidod, de Tribu Effrem: et per ipsam ducatum gessit Barac Aminoen, de Tribu Neptalim. Hic denuntiavit Jabin Regi, et occidit eum, et regnavit judicans cum Deborra annis xl.

Post cujus mortem peccavit populus, et traditus est Madianeis annis vii. super quos surrexit Gedeon de Tribu Manasse, qui in ccc. viris cxx. hostium perdidit. Hic rexit populum annis xl.

Hujus filius Abimelec.

Post hunc praefuit populo Thole filius Fale, filii Ceram, de Tribu Effrem annis xx.

Post hunc, judicavit Jaïr Galaditis de Tribu Manasse, et praefuit annis xxii.

Post hunc, peccans populus traditus est Ammanitis annis xviii. et cum clamasset ad Dominum, surrexit illis Princeps Jepte Galaadita, de Tribu Gad, de civitate Masefath, et gessit ducatum annis vi.

Post hunc, judicavit Elon annis x.

Post hunc, judicavit Hebron, filius Ahelon Farathonoin, de Tribu Effrem, annis viii.

Post hunc, peccans populus traditur Allofilis per annos xl.

Post haec, conversis filiis Israel surrexit Samson, filius Manoe, de Tribu Dan. Hic debellavit Allofilos, et gessit principatum annis xx.

Post hunc, Heli Sacerdos judicavit annos xx.

Post Samuel Propheta unxit Saül in Regem, et ipse judicavit populum annis xxx.

Post tempus, cum regnaret David, eduxit arcam de domo Aminadab, et divertit vitulos, et cum reverteretur opposuit manus filius Aminabad, nomine Ozia, et percussus est, et timuit David, et induxit illam in domum Abeddarat Gethaei, et fecit ibi menses tres.

Regnavit autem Saül annis xxx. Erat autem illi Dux Abner, filius Ner. Ipse autem Samuel unxit David in Regem.

Fiunt igitur ab Jesu usquequo conversus cepit David regnum de Tribu Juda, generationes ix. an. cccclxxx. ab Adam autem generationes xxxiv. an. iv. mcccclxiv.

Deinceps regnat David annis xl. mensibus sex.

In Ebron autem regnavit annis vii. mensibus sex, et in Jerusalem annis xxxiii. Sub hoc Sacerdos Abiathar, filius Abimelec, ex genere Heli, et ex alia patria Saddoc.

Prophetabant autem temporibus David Gat, et Nathan. Erat autem ipsi David Dux Joad, filius Sarviae, sororis David. Hic dinumeravit populum, et erat numerus, quos numeravit filiorum Israel millies centies millesi: filii autem Juda quadringenties septies millesi. Levi autem et Benjamin non dinumeravit. Numerus autem eorum qui ceciderunt ex Israel, lxx.

Post David autem, regnat Salomon filius ejus annis xl. et sub ipso adhuc Nathan prophetat, et Achias ex Selon, et inter eos Sacerdos Soddoc.

Post Salomonem, regnat Roboam filius ejus annos xiv. Sub hoc divisum est regnum, et regnavit in Saramia Jeroboam servus Salomonis, de tribu Effrem. Prophetat autem, et sub Jeroboam Achias Selonites, et Sameas filius Aelami.

Post Roboam, regnat Abias filius ejus annis xvii.

Post Abiam, regnat Asab filius ejus annis xli. Hic in tempore senectutis pedes doluit. Prophetabat autem sub eo Azarias.

Post Asab, regnat filius ejus Josaphat annis xxv. Sub hoc prophetat Helias, et Micheas filius Jemblas, et Abdias filius Ananiae. Sub Michea autem erat Pseudopropheta Sedecias filius Cananaei.

Post Josaphat, regnat filius ejus Joram annis xx. et sub ipso prophetat Helias, et post hunc prophetat Heliseus sub filio Joram Ochozia, sub quo populus in Samaria filios suos, et stercus v 335 columbinum manducabat, regnante in Samaria Joram.

Post Joram regnavit filius ejus Ochozias anno uno: et sub p 418 hoc prophetat Gothol et Labdone.

Post hunc, regnat Gotholia, mater Ochoziae, annis viii. Quae exurgens occidit natos filii sui: erat enim de genere Achab Regis Israel: soror autem Ochoziae, nomine Zosabae, cum esset Joïadae Sacerdotis uxor, furata est Joas, filium Ochoziae, cui Joïada Sacerdos imposuit regimonium. Prophetat autem sub Gotholia Eliseus.

Post hanc, regnat Joas filius Ochoziae annis xl. Hic interfecit Zachariam filium Joïadae Sacerdotis.

Post Joas, regnavit filius ejus Amasias annis viii.

Post Amasiam, regnat filius ejus Ozias annis lix. Hic leprosus fuit usquequo moreretur. Judicabat autem sub eo Joatham filius ejus. Prophetabant sub Ozia Amos, et Esaias filius ejus, et Oseae filius Beheri, et Jonas filius Amathi ex Gofar.

Post Oziam, regnat filius ejus Joatham annis xvi. Sub hoc Prophetetae Esaias, Osee, Micheas Morathita, et Joel filius Batuel.

Post Joatham, regnat filius ejus Achas annis xv. et sub hoc Prophetetae Esaias, Osee et Micheas: Sacerdos autem Urias. Sub

hoc Salmaassar Rex Assyriorum eos qui erant in Samaria transmigravit in Mediam et Babyloniam.

Post Achas, regnavit filius ejus Ezechias annis xxv. Sub hoc Prophetas Esaias, Micheas, et Osee.

Post Ezechiam, filius ejus Manasse ann. lv.

Post Manasse, regnat filius ejus Amos annis duobus.

Post Amos regnat filius ejus Josias annis xxxi. Hic Idola et altarium Samariae dissipavit. Sub hoc Pascha celebratum est anno xviii. regni ejus. Nam ex quo mortuus est Jesu Nave, non est servatum Pascha sicut tunc. Sub hoc Calcias Sacerdos pater Jeremiae Prophetas invenit in sacrario librum Legis in xviii. anno regni Josiae. Prophetant autem sub eo Oliba uxor Sellim A veste Sacerdotis, et Sofonias, et Jeremias, sub quo Pseudo-propheta Ananias.

Post Josiam, regnat Sofonias annis quinque, mensibus undecim.

Post Sofoniam, regnat Joachas filius ejus menses quatuor. Hunc ligavit Nechao Rex Aegypti, et adduxit in Aegyptum, ordinato in loco ejus Eliachim, qui cognominatus est Joachim, regnat annis xi. Sub hoc prophetat Jeremias, et Buzi, et Urias filius Samace ex Cariathiarim. Hunc Nabuchodonosor ligavit catenis aereis Joachim Regem Juda, et duxit in Babyloniam.

Post Joachim, regnat filius ejus Joachim annis tribus, et hunc ducit ad eum compeditum Nabuchodonosor Rex Babylonis, et alios cum eo.

Per ipsum, constituitur in loco ejus frater Joachim, cujus nomen Sedecias, qui et Jechonias, qui regnavit annis xi.

In anno duodecimo transmigravit illum in Babyloniam, effossis oculis, et populum tranaduxit cum eo, praeter paucos, qui postea in Aegyptum descenderunt. Prophetant autem sub Sedecia Jeremias et Ambacum; in anno autem ix. regni ejus prophetavit in Babylonia Ezechiel. Post hunc Prophetas Naum et Malachias, et Danihel, qui vidit de Hebdomadis in primo anno Darii Regis, filii Assueri, de semine Medorum, qui regnavit super Regnum Chaldeorum.

In primo autem anno regni sui Cyrus dimisit populum redire in Jerusalem. Eo autem tempore, quo templum edificavit, prophetant simul Aggeus et Zacharias. Post quos Neemias filius Acheli de Semine Israel fabricavit civitatem Hierusalem, cum esset ab annis Artaxersis Regis: et post hunc secundus Mardocheus.

Fiunt igitur a David usque Sedeciae, qui et Zeconiae, transmigrationem, generationes xviii. an. cccclxxviii. menses ix. ab Adam autem usque in transmigrationem Babyloniae sub Jechonia, generationes li. anni iv. mdcccxlvi. menses ix.

Et post transmigrationem Babyloniae, usque ad generatio-

nem Christi, generationes XIV. an. DCLX. et a generatione Christi usque ad Passionem anni XXX. et a Passione usque ad hunc annum, qui est XIII. Imperii ALEXANDRI annus, an. CCVJ.

Fiunt igitur omnes anni ab Adam, usque ad tertium decimum ALEXANDRI Imperatoris annum, anni V. MDCCXXXVIII.

Ut autem et aliter ostendamus non tantum per tempora Regum, sed etiam a quo Pascha servatum est, dinumerantes simul annos dicemus.

Ab Adam usque Diluvium an. II. MDCXLII.

A Diluvio usque ad exitum Abraham de terra sua MCLV.

Hinc usquequo exirent Israelitae de Aegypto, educente eos Moysē, quando et Pascha fecerunt, anni sunt CCCXXX.

Ab Exodo Aegypti usque in transitum Jordanis, quando Jesus Pascha celebravit, sunt anni XLI.

Ezechias post annos CCCCLXIV. celebravit Pascha.

Post Ezechiam Josias anno CXIV. Pascha celebravit.

Post Josiam Heszas post annos CVIII. *Pascha celebravit.* *)

Post Heszraim *servatoris usque generationes Christi post annos DLXIII. Pascha fit.*

A generatione autem Christi post XXX. annos, cum passus est Dominus, Pascha celebratur, *ipse enim erat justum Pascha.*

A Passione autem Domini usque in XIII. annum imperii Imperatoris ALEXANDRI Caesaris anni CCVI. *servatum est Pascha, quod id commemorationem Domini nostri JESU CHRISTI servatur a nobis.* P 419

Fiunt igitur omnes anni ab Adam usque in hunc diem anni *quinque mille septingenti triginta octo.*

REGES PERSARUM EX TEMPORE CYRI.

Cyrus regnavit Persis annis XXX.

Post hunc, Cambyses annis novem.

Smerdius Magus mensibus octo.

Darius annis XXXVI.

Xerxes annis XXVI.

Artaxerxes Longimanus annis XXXVI.

Xerxes dies sexaginta.

Sogdianus menses septem.

Darius Nothus annis XVIII.

Artaxerxes, Cyri junioris frater, annis LXII.

Ocor, qui et Artaxerxes annis XXIII. mensibus septem.

Arses Nothus annis tribus.

Darius annis XII. *Hic est quem Alexander Macedo deposuit in bello, quod fuit inenarrabile.*

*) Italica supplentur ex alio Cod.

Fiunt omnes anni CCXLV.

Post quos, tempora jam apud Graecos ex constructione Olympiadum sunt clara: nam usque ad Alexandrum Macedonem fuerunt
 V 336 *Olympiades CXIV. quae faciunt annos CCCCLVI. ab Iphito qui constituit Olympiades.*

Ab Alexandro usque ad Christum Olympiades LXXX. quod sunt anni CCCXX.

A Christo autem usque annum XIII Imperii ALEXANDRI Olympiades LVIII. quod sunt anni CCXXXVI.

Sunt ergo omnes Olympiades usque annum XIII ALEXANDRI Caesaris Olympiades CCLIII. quod sunt anni MXXII.

Hactenus Cod. vetus Colleg. Soc. Jesu Paris.

N O M I N A C R E A T U R A E.

Adam, Seth, Enos, Caïnan, Malaleel, Jared, Enoc, Matusalam, Lamech, Noe, Sem, Arfaxat, Sala, Heber, Falec, sub quo divisa est terra, Ragau, Seruc, Nagor, Thara, Abraham, Isaac, Jacob, Juda, Fares, Esrum, Aram, Aminadab, Naasson, Salmon, Boz, Obet, Jesse, David, Salomon, Roboam, Abiam, Asa, Joaphat, Joram, Ochozias, Joas, Amasias, Ozias, Joatham, Achaz, Ezechias, Manasses, Amos, Josias.

Josias autem genuit Jonaan et Joachim et fratres ejus, Eliachim qui et Joachim et Sedeciam qui et Jeconias dictus est Salum.

In transmigratione autem Babyloniae Joachim genuit Jechoniam et Sedeciam. Jeconias autem genuit Salathiel, Fanneam et Sale, Saer et Joconiam, Ortamno et Deebi et Filifania, Zorobabel et fratres ejus Abiut et Masolam et Ananias, et Saladi soror eorum, et Sedbel et Thoul, et Archia, et Asadia, et Sobesec.

Aedificatum est autem sanctuarium tempore Zorobabelis, cujus filius Abiud: dehinc Eliachim, Azor, Sadoc, Achim, He-liud, Eleazar, Mathan, Jacob, Joseph, cui desponsata fuit Virgo MARIA, quae genuit JESUM CHRISTUM ex Spiritu Sancto.

P R O P H E T A R U M N O M I N A.

Adam, Noe, Abraham, Isaac, Jacob, Moyses, Aaron, Jesus Nave, Heldab et Modat, Natan, David, Salomon, Elmodac, Achias Silonita, Sameas filius Elam, Ananias, Helias, Micheas filius Emblac, Abdiu, Heliseus, Abladan, Amos, Esaias, Osee filius Beeri, Joanas, Micheas, Raban, Johel filius Batuel, Jeremias filius Helciae Sacerdotis, Sophonias, Buz, Ezechiel, Urias, Sameas, Ambacuc, Naum, Daniel, Malachias, Aggaeus, Zacharias, et sub Christo Simeon et Joannes Baptista.

ITEM Mulieres Prophetissae, Sarra, Rebecca, Maria soror Moysi, Debbora, Oliba, et sub Christo Anna, Elisabeth, MARIA quae genuit CHRISTUM.

N O M I N A R E G U M.

Saul de Tribu Benjamin.

Postquam autem translatum est regnum in Tribum Juda, David, Salomon, Roboam, Abia, Asa, Josaphat, Joram, Ochozias, Joatham, Achaz, Ezechias, Manasses, Amos, Josias, Joachim, Eliachim, Sedecias, et Jeconias: sub hoc transmigratio facta est sub Nabuchodonosor.

Nomina Regum, qui regnaverunt in Samaria super decem Tribus ex quo regnum divisum est.

Jeroboam filius Nabath annis xxii.

Nabath filius ejus annis duobus.

Saba filius Achiae annis xxiv. Hic vindicavit domum Jeroboam.

Hela filius Base annis duobus.

Zambri annis xii.

Achab filius ejus annis xxii.

Ochosias, filius Achab, et Joram filius Jeconiae, annis xii. Sub hoc filios suos et stercus columbinum hi qui erant in Samaria manducaverunt.

Jehu, filius Namsi, annis xxviii. Hic in initio pius fuit: fecit vindictam super domum Achab, occisis Joram et Jezabel, et Ochosia Rege Juda.

Joachaz annis xvii.

Joas filius ejus annis xvi. Hic Amasiam Regem occidit, et destruxit de muro Jerusalem cubita cccc.

Jeroboam, filius Joas, annis xv.

Azarias, filius Jeroboam, mensibus tribus.

Selem, filius Abia, mense uno.

Unornane, filius Gadi, annis decem.

Falacias Manase annis duobus.

Facea, filius Romelie, annis decem. Hic obsedit Jerusalem, regnante Achaz, non possedit eam.

Osee, filius Dale, annis octo. Sub hoc decem tribus transmigratae sunt in regione Medorum a Salmanassar, qui et ipsum Osee conligatum habens abiit, regnante Achaz super duas Tribus in Jerusalem.

P 420

N O M I N A S A C E R D O T U M.

Aaron genuit Eleazar, Finees, Achias, Razaza, Moriat, Arnaris, Amitob, Settis, Achivas, hujus filius Helias Propheta, et Salon, Joram, Amos Joadae filius, Sedecias, Sedecia, Jehel, Uria, Tieem, Salon qui genuit Celciam, cujus filius Hieremias Propheta et Azarias filius Azazae, Sareu, Josedech qui genuit Jesum qui fuit Sacerdos, cum instauraretur templum post captivitatem, Celicias, Joachim, Caedue.

Item alia patria, ex qua fuit Ezechiel Propheta: Jode, Fa-

tuea, Amorius, Zadiar, Samuhel, Evexia, Melchius, Salon, Comorius, Barracim, Soffonias, Maxses, Celcius, Buzi, Ezechiel.

Item alia patria, unde Heli Sacerdos, cujus filii Finees et Ofin rapiabant immolationem: Princeps patriae de Filiis Gaad, Achimelech, Habiathar, Uriu, Nathan, Heli.

Item patria Leviticum, unde fuit Samuhel Propheta: Chore qui restitit Mosi: filius hujus Helcana, Sufem et Abiar, Zeraam, Chelchanu, Samuel. Huic fuerunt duo filii munerum acceptatores, Johel et Habia.

Initium patriae Levitarum, unde sunt Sacerdotes, ministri et Levitae. Amram filius Cahaad, filius Levi, filius Jacob. Levi genuit Gerson et Cahaad, et Merari. Filii autem Gerson Semei et Emeher. Hi filii Levitae et filii Cahaad, Amram, Esaar Cefron, Odiel. Amram genuit Moysen et Aaron, et Mariam. Aaron genuit ex Helisabet sorore Naasson, Nadab, et Abiud, et Eleazar, et Ithamar. Mortui sunt autem Nadab et Abiud offerentes ignem alienum. Post Aaron, Eleazar suscepit Sacerdotium, post Eleazarum, Finees. Ithamar autem et filius ejus: Isaar autem frater Amram et ipse Levita. Hujus filii Chore et Nabith et Gazer: et filii Chore Air et Helcana et Abiasap. Hic Chore restitit adversus Moysen et Aaron, et Chao absorptus est in Viriseel. Cebron frater Amram, Aercius, filii ejus Misahel, Elisaphath, et Setis, et Dile. Hi Levitae traditi sunt. Omnes autem Aaron et Filii ejus Arcae Testamenti, ut ministrarent ei, et tollerent eam, et facta est eis pars decima Sacerdotibus initiata, et primogenita, et quae in sacrificiis constituta, et primogenito, et destinata Levitis dicta est lex, ut quaecumque acciperent a populo ex decimis, decimas darent Sacerdotibus, ut existimaretur eis tanquam oblatio. Initio eorum traditae sunt illis etiam civitates refugiorum sex, et harum prae sementia in circuitu cujusque civitatis cubiti duo millia, et haec civitates XLII. Sacerdotibus quidem decem, Levitis vero XIII.

V 337

Puto latius nos dixisse, quam speravimus, tamen necessaria pro his qui scrupulosius requirere volunt, et multa legerunt: quos existimo facile percipere, quae scripta sunt: sed et illi, qui pauca legerunt, facilius ad intellectum possunt pervenire ex illis, quae a nobis per breviam inquisitionem declarata sunt.

MACEDONUM REGES JUXTA ALEXANDRINOS.

ALEXANDER filius Philippi, post Darium annis VII.

Ptolemaeus Lagi socer, annis LII.

Ptolemaeus filius, Philadelfi, ann. XXXVIII.

Ptolemaeus filius, Evergetes, annis XXX.

Ptolemaeus, Evergetae filius, annis XXV.

Ptolemaeus Philopator, annis XVII.

Ptolemaeus frater, annis XXIII.

Ptolemaeus Fuscus, annis II.
 Evergetes annis XXVI.
 Ptolemaeus Alexus, annis XX.
 Alexander frater Ptolemaei Alexae, annis XVIII.
 Ptolemaeus Dionysius, an. XXIX.
 Cleopatra filia, annis XXV.
 Fiunt insimul anni CCCXLVI.

Sequentia absunt a Canisio.

IMPERATORES ROMANORUM.

Augustus annis LVII.
 Tiberius annis XXII. mensibus VII. diebus XXIII.
 Caius annis tribus, mensibus novem.
 Claudius annis XIII. mense, anno, diebus XXVIII.
 Nero annis XIII. mensibus octo, diebus XXVIII.
 Galba mensibus quinque, diebus XXVI.
 Otho mensibus octo, diebus septem.
 Vitellius mensibus novem, diebus XV.

* *

Titus annis tribus, mensibus duobus, diebus duobus.

* *

Trajanus annis XVII. mensibus octo, diebus sex.
 Hadrianus annis XX. mensibus decem, diebus XXVIII.
 Antoninus pius mensibus octo, diebus XXII.
 Marcus annis XIX. mensibus quinque, diebus duodecim.
 Commodus annis XII. mensibus octo, diebus XXIV.
 Aelius Pertinax mensibus septem.
 Julianus mensibus duobus, diebus septem.
 Severus annis XIV.

P 421

Antoninus, cognomento Caracalla, Severi filius, annis sex, mensibus novem, diebus duobus.

Macrinus anno uno, diebus sex.

Antoninus annis sex, mensibus octo, diebus XXVIII.

ALEXANDER annis tredecim, diebus novem.

REGUM HEBRAEORUM.

Saul annis XXX. David annis XL. Salomon annis XL. Roboam annis XVII. Abia annis tribus, Asa annis XLI. Josafat annis XXV. Joram annis novem, Ocosias anno uno, Gotholia mater annis octo, Joas annis XL. Amessias annis XXXVIII. Ozias annis LVIII. Joatham annis XVI. Ahas annis XVII. Ezechias annis XXXIX. Manasses annis LV. Amos annis duobus, Josias annis XXXV. Joachim frater Joachas annis XI. Joachim filius Hemeras annis tribus captivitate, Sedecias annis XI. Nabuchodonosor redux annis XV. Cymaroth filius annis XII. Baldasar frater annis XIV. Darius Assuerus annis XLIII. Cyrus anno primo. *Cetera deerrant in MS. Exemplari.*

V 338

V. *)

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὰ ,εφ' ἔτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἐπεδήμησεν ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ δὴ γεννηθεὶς τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας, καὶ ἀρχομένου τοῦ τριακοστοῦ αὐτοῦ ἔτους, καθὰ φησὶν ὁ Λουκᾶς, μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος μετὰ κθ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας, ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις τρία ἔτη θαυματουργίας, ,εφλ' ἑνιαυτῶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου [διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν] ἐσταυρώθη. Φαγῶν (γὰρ) τὸ σκιῶδες Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν, καὶ εἰσαγαγὼν τὸ αὐθεντικὸν τῆ πέμπτη ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ἧτις ἦν τῆς σελήνης ιδ'. τοῦ δὲ μηνὸς Μαρτίου κβ', Ἰνδικτιῶνος ιε', αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ φερούση εἰς τὴν κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, παρεδόθη, καὶ σταυρωθεὶς, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀνέστη κέ, ἡμέρᾳ κυριακῇ.

* Haec ab-
sunt in aliis
Codd.

* ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ ΕΚ ΤΩΝ ΑΤΤΩΝ.

P 422

Τουτῶν δὲ οὕτως εἰρημένων τῶν ἀναγκαιοτάτων, ἐστὶν ἐπισημαίνεσθαι καὶ τὸ τῆς κοσμογενείας ἔτος, ἐν ᾧ τὴν ὑπερκόσμιον ἐν κόσμῳ πεποιήται σάρκωσιν ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἦν οὖν τὸ τηρικαῦτα, ,εφ' ἔτος, κατὰ τὴν ἐν δελτοῖς ἱεροῖς γραφῆν τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ ἀριθμουμένων ἐτῶν. Ἐν τούτῳ γὰρ ὃ τε Εὐαγγελισμὸς γέγονε ἁγίας τῆς Παρθένου, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς πάλαιος Γέννησις. Ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν ιγ'. σελήνης δὲ τὸ ι'. ἡμέρᾳ δὲ ἦν τῆς ἑβδομάδος, τοῦ μὲν Εὐαγγελισμοῦ β', τῆς δὲ Γεννήσεως δ'. οὕτω δὲ καὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ Βάπτισμα τῷ ,εφλ' ἔτει γέγονεν· ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν τὸ ιδ', σελήνης δὲ τὸ πρῶτον, ἡμέρᾳ δὲ τῆς ἑβδομάδος γ'. Πάλιν δὲ τὸ σωτήριον αὐτοῦ Πάθος γέγονε τῷ ,εφλδ' ἔτει· ἔτος δὲ ἦν ἡλίου μὲν τὸ ε'. σελήνης δὲ τὸ ιδ'.

Δειχθέντος οὖν ἐν συντόμῳ τοῦ ,εφα' ἔτους ἐξ Ἀδὰμ ὄντος τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, εὐλογον οἶμαι καὶ διαφορὰς ἐτῶν καὶ μηνῶν μικρὰ προσθῆναι, πολλῆς ἐκ τῆς τούτων ἀγνοίας ἐπιγινομένης τοῖς πολλοῖς πλάνης. Ερῶ δὲ τῶν ἐπισημοτέρων αὐτοῦ διαφορῶν τριχῶς διαιρουμένων· ἡ γὰρ κατὰ

*) Fragmenta duo quae Cangius chronico paschali subtextuit, tamquam ex Eusebii chronicis libris petita, rectissime post Pontacum eusebiana esse negavit, multis in eam rem argumentis congestis, Hieronymus de Prato, in egregio opere de chronicis Eusebii libris dissert. part. III. 5. Reapse in alio codice vaticano fragmenta haec non Eusebio, sed Severo tribuantur, Σβήρου ἐκ τῶν χρονικῶν; sive is est Se-

V.

EX EUSEBII CHRONICIS.

Expletis a mundo condito annis v. MD. cum hominibus conversatus est Dominus noster, incarnatus ex Sancta Virgine Maria, ac ineunte trigesimo ipsius anno, quemadmodum ait Sanctus Lucas, mense Januario, feria tertia hebdomadis, anno post ejus apparitionem **XXIX.** baptizatus est a Joanne, tribusque deinde annis quibus miracula edidit exactis, anno a mundi conditione **VI. MDXXXIII.** propter nostram salutem crucifixus est. Cum enim una cum discipulis umbratile Pascha comedisset, inducto alio authentico Paschate, feria v. hebdomadis, in qua erat **XIV.** Lunae, mensis vero Martii **XXII.** Indictione **XV.** ipsa nocte in ejusdem mensis **XXIII.** progrediente, traditus est et crucifixus, ipsa die resurrexit **XXV.** die Dominica.

EX EJUSDEM EUSEBII CHRONICIS.

Hisce dictis ac praemissis, operaepretium videtur ut indicemus annum ab orbe condito, quo Dominus noster Jesus Christus in mundo admirandam ac superexcellentem illam fecit Incarnationem ex Sancta Virgine Maria. Erat autem tunc annus v. MD. quemadmodum anni ab Adamo in libris sacris putantur. Illo quippe, Virginis Annuntiatio, et ex illa, castissima Nativitas facta est. Annus autem solis erat **XIII.** lunae **X.** feria vero hebdomadis, ac Annuntiationis quidem **II.** Nativitatis autem **IV.** atque adeo divinus ejus Baptismus contigit anno v. **MDXXX.** quo annus solis erat **XIV.** lunae **I.** feria hebdomadis **III.** Rursum vero salutaris illius Passio facta est anno v. **MDXXXIII.** quo annus solis fuit v. lunae **XIV.**

Enimvero breviter demonstrato v. **MDI.** anno ab Adamo, quo Christi secundum carnem Natalis contigit, annorum et mensium differentias praestat modo subdere, quod ex eorum ignorance plurimos errare contingat. Pauca autem dicam dantaxat de insignioribus illorum discriminibus, quae quidem

verus ille antiochenus, cuius reliquias aliquot inter commentarios ad Danielem legimus, sive alius quilibet et tot Severis, quorum varia scripta a bibliographis commemorantur. Certe verum auctorem illorum fragmentorum, Eusebio perperam adtributorum, nunc demum, ut arbitror, deprehendisse non inutile est. **MARUS NOVAE Collect. Vatic. vol. I. p. 222.**

- διαφορὰς ἐθνῶν τοὺς αὐτοὺς ἔχόντων χρόνους ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχομένων ἀρχῆς, περὶ δὲ τὰ ὀνόματα διαφερόντων, ἢ κατὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρᾶγμα, διαφανούντων μὲν περὶ τὰ ὀνόματα, περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τῶν ἐτῶν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις, ἢ τὸ πλείστον ἑπτὰ προαρχομένων τοῦ ἔτους, ἢ τοῦ μηνός· ἢ τὰς μὲν τῶν μηνῶν ἀρχὰς τὰς αὐτὰς ἔχόντων, τοῦ δὲ ἔτους ἄλλως. Ῥωμαῖοι τολύου καὶ Ἕλληνες τὰς μὲν τῶν μηνῶν ἀρχὰς τὰς αὐτὰς ἔχουσι, περὶ δὲ τὰ ὀνόματα μόνον διαφέρονται. Ὁ γὰρ πρὸς τῶν Ῥωμαίων, φέρε εἰπεῖν, Ἀπρίλλιος καλούμενος πρὸς Ἑλλήνων Ξανθικός ὀνομάζεται, καὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει· ἢ πρώτη γὰρ τοῦ Ξανθικοῦ πρώτης καὶ τοῦ Ἀπρίλλιου πέφυκε. Τὴν δὲ τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ μὲν Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ποιοῦντες, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου· καὶ οὕτω Ῥωμαῖοι καὶ Ἕλληνες τὰς αὐτὰς μὲν τῶν μηνῶν ἀρχὰς ἔχουσι, οὐ τὰς αὐτὰς δὲ ἀρχὰς τοῦ ἔτους. Πάλιν δὲ Ἕλληνες καὶ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ Αἰγύπτιοι τὰς αὐτὰς μὲν ἀρχὰς τοῦ ἔτους ἔχουσι, τουτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ τοῦ Θωᾶ ἀρχοῦνται τοῦ ἔτους, οὐ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας· ἀλλ' οἱ μὲν Ἕλληνες ἀρχὴν ἔτους καὶ Ἰνδίοι τοι ἔχουσι τὴν πρώτην τοῦ παρὰ Ῥωμαίους Σεπτεμβρίου μηνός· οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, τουτέστιν κθ' τοῦ Ἀυγούστου μηνός. Διαφέρουσι δὲ καὶ κατὰ τοὺς μῆνας, ὅτι ἀνά τριακοντα ἡμερῶν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάστῳ μηνὶ δίδωσι, ὡς εἶναι τῆς ἡμερῶν τοὺς ἰβ' τοὺς παρ' αὐτοῖς μῆνας, αἱ τινὲς εἰσὶν τῆς ἡμέραι· συμπληροῦνται δὲ τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ Ἀυγούστου, κατ' ἔτος, καὶ ποιούσιν ἄλλον μῆνα πεντήμερον ἀπὸ τῶν λοιπῶν πέντε ἡμερῶν, ἦτοι κδ', καὶ κέ, καὶ κς', καὶ κζ', καὶ κη'. Ἐὰν δὲ κατατήσῃ τετραετηρικός, τουτέστι Βίσεκτος, Ξξ γίνονται αἱ τοιαῦται Ἐπακταὶ λεγόμεναι παρ' αὐτοῖς, καὶ κατὰ δ' ἔτη, ἔξημερος. Οἱ δὲ παλαιοὶ Αἰγύπτιοι τῆς ἡμερῶν τιθέμενοι τὸν ἐνιαυτὸν μόνον, καὶ οὐχὶ τῆς, ὡς οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀλεξανδρεῖς, κατὰ αὐξ' ἔτη. Καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν Ἀλεξανδρέων τε καὶ Ἑλλήνων τῆς τοῦ ἔτους ἀπάρχονται, καὶ μετὰ δ' ἔτη πρὸ μιᾶς ἡμέρας, τουτέστι τῇ κη' τοῦ Ἀυγούστου μηνός· καὶ οὕτως κατὰ δ' ἔτη μίαν ἡμέραν προλαμβάνοντες διὰ τῶν εἰρημένων αὐξ' ἐτῶν, ἀποκαθίσταται. Τετρακίς γὰρ τῆς γίνονται χίλια νξ'. Ὁ δὲ κατὰ Ἰουδαίους ἐνιαυτός, καὶ οἱ μῆνες, ἦτοι κατὰ τὴν θείαν νομοθεσίαν, καὶ ὀνόματι καὶ πράγματι πρὸς Ἕλληνας, καὶ Ῥωμαίους, καὶ Αἰγυπτίους διενήνοχε. Τοὺς μὲν γὰρ μῆνας σεληνιακοὺς ἄγει ἀνά κθ' ἡμερῶν, καὶ συμπληρουμένων τῶν ἰβ' εἰς τὴν δ' ἡμέρας, ποιεῖ κατὰ γ' ἔτη τὸν λεγόμενον ἐμβόλιμον μῆνα, ἐπισυναγόμενον ἡμέραις λγ' τρεῖςκαίδέκατον. Τὴν δὲ τοῦ ἔτους μεσομηνίαν τοῦ παρ' αὐτοῖς λεγόμενου Νισάν, ἦτοι τοῦ κ' τοῦ Μαρτίου μηνός ἔχει πάντοτε, ἥτις ἐστὶ πρωτότιστος ἡμέρα, ἐν ἣ τὸδε τὸ πᾶν ἐκ μῆ ὄντων εἰς τὸ ἐννοεῖ παραγαγῶν ὁ Θεὸς κατ' αὐτὴν εὐδοκίαν τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐνοικήσας ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐνανθρώπησε, καὶ κατ' αὐτὴν καὶ

V. Petav.
lib. 5. auct.
cap. 3.

triplicia sunt: vel enim secundum nationum differentias, quae eodem habent annos ab eodem coeptos principio, sed in nominibus diversos, vel etiam in nominibus et rebus, cum in nominibus scilicet, in annorum autem initiis duobus vel tribus, aut ad plurimum in septem diebus dissentiant, dum anni vel mensis praevertunt initia, ac denique in mensibus eadem habentibus principia, aliter autem anno. Romani igitur et Graeci eadem mensium habent initia, sed in nominibus tantum differunt. A Romanis quippe qui vocatur Aprilis, a Graecis Xanthicus appellatur, idemque habet principium: primus enim dies Xanthici primus est dies Aprilis. Jamvero annum ineunt Graeci a Septembri, Romani autem a Januario, sicque Romani et Graeci eadem habent mensium, non vero annorum principia. Rursum Graecis et Alexandrinis ac Aegyptiis eadem sunt annorum initia, cum ipso eodem mense Thoth, non vero diebus iisdem annum ineant. Sed ac anni et Indictionis initium ducunt Graeci primo mensis a Romanis appellati Septembris die: Alexandrini autem primum Septembris mensis diebus tribus praevertunt, *xxix.* scilicet mensis Augusti anno inito. Differunt etiam circa menses, dum singulis mensibus *xxx.* dies adscribunt, ita ut *ccclx.* diebus constant *xii.* eorum menses, quot ii dies conficiunt: complentur vero vicesimo tertio ipsius Augusti annis singulis, aliumque efficiunt mensem quinque dierum ex reliquis *v.* diebus, scilicet *xxiv.* *xxv.* *xxvi.* *xxvii.* et *xxviii.* Si vero quadriennium occurrat, id est Bissextus, sex fiunt ejusmodi Epactae, uti ab iis vocantur, singulis quadrienniis, sex dierum. Veteres porro Aegyptii *ccclxv.* dies duntaxat anno adscribebant, non vero *ccclxv.* quemadmodum Romani, Graeci, et Alexandrini per annos *mcccclx.* Ac ipsi cum Alexandrinis et Graecis anni principium ineunt, et post *iv.* annos ante unum diem, scilicet *xxviii.* die mensis Augusti: sicque singulis *iv.* annis praeverso die uno, propter praedictos *mcccclx.* annos, restituitur. Quater enim *ccclxv.* conficiunt *mcccclx.* Annus porro et menses secundum Judaeos, seu secundum divinam legem, nomine et re a Graecis, Romanis et Aegyptiis differunt. Mensibus enim lunaribus, singulis dierum *xxix.* eorum annus constat, iisque *xii.* mensibus completis intra dies *cccliv.* facit in tertio quovis anno mensem decimum tertium, colligitque dies *xxxviii.* Habet autem omnino medium anni mensem, quem Nisan vocant, seu *xxv.* mensis Martii, qui primus est dies a Deo conditus, quo quicquid est, produxit ex nihilo Deus secundum Patris propositum et cooperationem Sancti Spiritus, qui habitans in sancta sua Matre et Virgine, ipsomet anno incarnatus est, ac ipsomet die ex

ἐκ τάφου ἀνέστη. Αὐτὴ τοίνυν καὶ ἡμῖν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ ἀγίαν Ἐκκλησίαν ἀρχὴ ἔστω πάντοτε, καθ' ὃν καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα εὐρίσκοντες εἰς Κυριακὴν ἐμπόλιτον μετὰ τὴν ἰδ' τῆς σελήνης τοῦδε τοῦ μηνὸς, οὐκ Ἰουδαϊκῶς, ἀλλ' Ἀποστολικῶς ἐκτελοῦμεν, κατὰ φυσικὴν καὶ θεοπαράδοτον μέθοδον. Οὐκοῦν πάντες οἱ μὴ λέγοντες τῷ εἰρηλδ' ἔτει γεγονέναι τὸ πρῶτον κυριακὸν Πάσχα, οὔτε τὴν παρ' Ἐβραίοις τὸ τηρικαῦτα ἰδ' τῆς σελήνης, καὶ κ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς κατανήσασαν τῇ μεγάλῃ τοῦ σωτηρίου πάθους Παρασκευῇ σώζουσαι δεῖξαι, οὔτε τὴν Ἀναστάσιμον δεσποτικὴν Κυριακὴν τῇ κ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς, οὔτινος μὴ δαικνυμένον, ψευδεῖς αὐτόθεν αἰ παρ' αὐτοῖς εὐρίσκονται ψῆφοι.

P 424

VI.

V 340

ΗΣΥΧΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ἐν τῷ μβ' ἔτει τῆς Βασιλείας Ἀγούστου, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ, ἡμέρᾳ ε', ὥρα ζ' τῆς ἡμέρας, ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου Μαρίας, ἔτους κατὰ Ἀντιοχεῖς ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως [καὶ σταυρώσεως] ε'. Συνάγεται γὰρ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Φαλλέκ υἱοῦ Ἐβερ ἔτη τρισχίλια, καὶ ἀπὸ τοῦ Φαλλέκ ἕως μβ' ἔτους τῆς Βασιλείας Ἀγούστου ἔτη εἰρηλδ', καὶ λοιπὸν συναναστρέφῃ ὁ Σωτὴρ τοῖς ἀνθρώποις ἔτη λγ', ὡς γίνεσθαι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως [καὶ σταυρώσεως] ἔτη ε' πλήρη. Ὁ γὰρ Φαλλέκ, κατὰ τὴν προφητείαν Μώσεως, τὸ ἡμῖσι λέγεται τοῦ χρόνου τῆς Χριστοῦ ἐπιφανείας. Ὡσπερ γὰρ τὸν ἄνθρωπον τῇ ε' ἡμέρᾳ πλάσας ὁ Θεὸς, καὶ ἕξῃς ὑπέπεσεν τῇ ἁμαρτίᾳ, οὕτως καὶ τῇ ε' ἡμέρᾳ τῆς χιλιᾶδος ἐπὶ τῆς γῆς ἦλθεν, καὶ ἔσωσεν αὐτόν. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ καὶ ἡ θεία γραφή, λέγουσα· Ἡμέρα Κυρίου ὡς χίλια ἔτη. Ἄτινα καὶ Κλήμης, καὶ Θεόφιλος, καὶ Τιμόθεος οἱ θεοφιλέστατοι χρονογράφοι ἐξέθεντο ἑμοφρονήσαντες, ὅτι τῇ ε' χιλιᾷ τῶν ἐνεαυτῶν ἐφάνη ὁ Κύριος κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ε' ἡμερῶν τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ἠυσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Ἐτεροὶ δὲ φασὶν ὅτι τῷ εἰρηλδ' ἔτει ἦλθεν Κύριος· ἀλλ' οὐ πολλοὶ συμφωνοῦσιν εἰς τοῦτο, ἐν δὲ τῷ ε' ἔτει πάντες οἱ ἀκριβεῖς συγγραφεῖς συμφωνοῦσιν περὶ τούτου τινές, ἀλλ' ἡ προφητικὴ φωνὴ ἀληθεύει μᾶλλον διδάσκουσα εἰς τὸ ε' ἔτος φανῆναι τὸν Κύριον ἄνθρωπον.

Desunt in
Cod. Colb.
εἰρηλδ'.

sepulcro resurrexit. Nobis proinde omnimodo sit hic dies anni principium, prout est in sancta Dei Ecclesia, juxta quem sancto Paschate occurrente in diem dominicum post xiv. lunae istius mensis, non Judaïce sed Apostolice illud peragamus juxta naturalem nobisque traditam methodum. Quotquot igitur non dicunt extitisse primum Dominicum Pascha anno v. MDXXXIV. vel apud Hebraeos xiv. lunae, et xxiii. Martii mensis magna salutaris Passionis Parasceve, ac Resurrectionis Dominicam xiv. Martii mensis die tum non occurrise, cum id minime demonstrare possint, falsi protinus convincuntur eorum calculi.

VI.

EX HESYCHII HOMILIA IN NATALEM
CHRISTI.

Anno XLII. imperii Augusti, mense Decembri, die xxv. feria vi. hora vii. diei, incarnatus est Dominus noster Jesus Christus ex sancta Virgine Maria, anno, juxta Antiochenos, a mundo condito usque ad Christi Nativitatem [et crucifixionem] vi. m. Colliguntur enim ab Adamo usque ad Phalec filium Eber anni III. m. et a Phalec usque ad XLII. annum imperii Augusti, anni v. MDCCCLXVII. ac deinceps cum hominibus conversatus est Salvator annis xxxiii. ita ut ab Adamo usque ad Christi Natalem et crucifixionem conficiantur anni vi. m. pleni. Phalec quippe, juxta Moysis Prophetiam, medium dicitur anni Christi apparitionis. Quemadmodum enim hominem die vi. creavit Deus, qui deinceps in peccatum incidit, sic et millenarii die vi. in terram venit, illumque salvum fecit. Hoc enim indicat divina Scriptura, dum ait, *Dies Domini ut mille anni.* Quae quidem etiam Clemens, ac Theophilus, et Timotheus piissimi temporum indagatores consensu unanimi sunt interpretati, sexto scilicet annorum millenario apparuisse Dominum, juxta vi. dierum numerum formationis Adami, universis salvis factis hominibus. Alii autem dicunt venisse Dominum anno v. MD. sed pauci in hoc consentiunt, in anno vero vi. m. omnes accurati Scriptores conveniunt: sed vox prophetica veritatem longe magis probat, quae sexmillesimo anno incarnatum Dominum docet.

VII.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακοντατριῶν ἐτῶν γενόμενος ὁ
 Χριστὸς κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίαν
 ἐσταυρώθη, καὶ ἀπέθανεν ὡς ἄνθρωπος, καὶ τοῦτο ἀναμφίβολον
 παρὰ πάνσιν ἐστίν. Οἱ οὖν λέγοντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγεννηθῆ μὲν
 τὸ κατὰ σάρκα ἐν ἔτει ,εφ', ἐσταυρώθη δὲ ἀκολούθως ἐν ἔτει τῷ
 P 425 ,εφλγ' ψεύδονται σφάλοντες· καὶ πῶς, σαφῆς ἢ ἀπόδειξις. Συμ-
 ψηφίζομένων γὰρ τούτων τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀπάντων ἐτῶν τῶν ,εφλγ',
 καὶ περιοδουμένων ἐπὶ τῶν δεκαεννέα (τοσοῦτον γὰρ εἰσὶν οἱ κύ-
 κλοι τῆς σελήνης) εὐρίσκεται ὁμολογουμένως τέταρτος ὁ κύκλος
 τῆς σελήνης ἐν ἐκείνῳ τῷ ἔτει, ἥγουν τῷ ,εφλγ'. Τέταρτον δὲ
 ὄντος ἐκ παντὸς κύκλου τῷ τότε τῆς σελήνης, εὐρίσκεται διὰ τῆς
 ἀπαιτήσεως τοῦ Πάσχα τοῦ ψήφου τὸ Πάσχα τὸ νομικὸν αὐτῇ τρια-
 κοστῇ τοῦ Μαρτίου μηνὸς γενομένου κατὰ τὴν ἐ' τῆς σελήνης,
 δηλονότι ἡμέρᾳ. Οἱ δὲ ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸ σωτήριον
 πάθος, εικοστῇ τρίτῃ ἡν τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ ἰδ' τῆς σελήνης,
 V 341 ἑσπέρα δηλονότι τοῦ Πάσχα τοῦ νομικοῦ, ὃ καὶ προλαβὼν μίαν
 ἡμέραν ἔραγεν ὁ Χριστὸς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, διὰ τὸ μέλ-
 λειν τελευτᾶν, ἥγουν τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῷ κδ' τοῦ Μαρτίου
 μηνός, καὶ ιγ' τῆς σελήνης. Οὕτως οὖν εὐρίσκονται σφάλοντες
 περὶ τὸν καιρὸν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, οἱ λέ-
 γοντες αὐτὸν ἐν ἔτει ,εφ' γεννηθῆναι, ἀπὸ τοῦ προσκαρούειν τὴν
 ψῆφον τοῦ νομικοῦ Πάσχα, καὶ ἐκαντιοῦσθαι ταῖς γραφαῖς, καὶ
 τοῖς ὁμολογουμένοις ἐν τῷ πάθει τοῦ Σωτήρος παρακολοθημα-
 σιν. Οἱ δὲ γε ἀκριβέστερον ἀναγράψαντες τοὺς χρόνους, καὶ τῆς
 ἀληθείας ὡς ἐπίσης ἐχόμενοι, λέγουσιν ὅτι ἡ μὲν τοῦ Θεοῦ Λόγου
 ἐνανθρωπήσεως γέγονε ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,εφς', τὸ δὲ σω-
 τήριον αὐτοῦ πάθος, ἐπὶ τριάκοντα τρεῖς χρόνους τοὺς πάντας,
 ὡς ὁμολογῆται, ἀνεστράφη ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ἔτει ,εφλθ'. Οπηνίκα
 δὲ καὶ εὐρίσκεται ὀκταετῶν προτρέγων τῆς σελήνης κύκλος, ἐν τού-
 τῳ δὲ ψηφίζομενον τὸ Πάσχα εὐρίσκεται ἐν τῇ κδ' τοῦ Μαρτίου
 μηνός γινόμενον, τότε γὰρ φέρεται ἡ σελήνη ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου·
 καὶ οὕτως φαίνεται συνάδειν ὁ χρόνος πάσῃ τῇ τότε ἀκολουθίᾳ.
 Ἐν γὰρ τῇ κγ' τοῦ Μαρτίου μηνός, ἰδ' τῆς σελήνης, ἡμέρᾳ Πα-
 ρασκευῇ τὸ σωτήριον πάθος ἐπέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῇ ἑσπέ-
 ρᾳ δηλαδὴ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, καὶ τῇ κέ' τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου
 μηνός ἀνέστη, μετὰ τρεῖς δηλονότι τοῦ ἀποθανεῖν ἡμέρας, συν-
 τρεχόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν καιροῦ ἐκείνου
 παρατηρημάτων, κατὰ τὸν προκειμένον τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου
 ἀκριβασμὸν τῆς τε ἰσημερίας καὶ τῆς πανσελήνου, καὶ τῆς ἐκ-
 πτώσεως τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν προθεσμῶν,

VII.

E X A N O N Y M O,

DE CHRISTI NATIVITATIS ET PASSIONIS ANNIS.

Illud etiam observandum, Christum, cum annorum esset xxxiii. ex quo in terra apparuit, crucifixum fuisse ut hominem: idque indubitatum apud quosvis manet. Qui igitur Christum natum esse secundum carnem anno v. m. ac consequenter anno v. m. d. xxxiii. fuisse cruci affixum, falsum dicunt, aliosque fallunt: qua vero ratione, evidens est demonstratio. Computatis quippe universis iis a mōdo condito an. v. m. d. xxxiii. ac in decemvovennales periodos partitis, (tot enim sunt cycli lunae) quartus cyclus lunae absque ulla controversia invenitur eo anno, seu v. m. d. xxxiii. Cum vero quartus omnino sit hoc ipso anno lunae cyclus, ex certissima Paschali putatione sequitur ipso xxx. Martii mensis die legale Pascha reperiri, ac xv. lunae, scilicet die. Quando autem Christus pro nobis salutarem passionem obiit, xxiii. erat Martii mensis, et xiv. lunae, vespere scilicet Paschatis legalis, quod quidem uno die praevertat Christus cum discipulis suis comedit, quia mortem erat subiturus, seu magna quinta, xxii. mensis Martii, et xiii. lunae. Sic igitur circa Christi secundum humanitatem nativitatis tempus falli reperiuntur, qui anno v. m. natum dicunt, cum errent in legalis Paschatis computo, et sacris Scripturis adversentur, ac receptis in Salvatoris passione consequentiis. Qui porro aliqua cum accuratione tempora descriperunt, ac veritati perinde institerunt, Dei nostri Verbi incarnationem factam aiunt anno a mundi conditu v. m. d. vi. salutarem vero illius Passionem, (quandoquidem triginta tres annos integros, uti in confesso est, in terra est conversatus) anno v. m. d. xxxi. Cum autem invenitur decimus praecurrens lunae cyclus, in eo et computatum Pascha, xxiv. mensis Martii esse reperitur. Tum enim occurrit luna xv. in die sabbati, sicque universae ac omnimodae consecutioni tempus concinere apparet. Nam xxiii. mensis Martii, xiv. lunae, feria vi. salutarem Passionem passus est Christus Deus noster, vespere scilicet Paschatis legalis, ac xxv. ejusdem mensis Martii resurrexit, post tres nempe ex quo mortuus est dies, concurrentibus aliis omnibus temporis istius observationibus, juxta accuratam docti Chrysostomi examinationem aequinoctii, ac plenilunii, et lapsus primi a Deo conditi hominis caeterorumque

ὃν ὁ Χρυσόστομος τρανοτέρως διεξήλθε, ὡς προείπομεν, αὐτῷ εἰς τὸ Πάσχα λόγῳ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή, Χθές, ἀδελφοί, περὶ τῆς προθεσμίας τοῦ Πάσχα. †)

P 426

V 342

Vide Notas
ad p. 212.

VIII. *)

ΣΤΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ Ὁ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου, ἀρχαίου ἀνδρός, πνευ-
ματοφόρου, καὶ μάρτυρος γεγονότος ἐν τοῖς καιροῖς
Δικινίου καὶ Κωνσταντίνου τῶν βασιλέων.

Οὗτος ὁ προλεχθεὶς αἰδιμὸς ἀνὴρ καὶ συγγράμματα καταλέ-
λοιπεν Ῥωμαϊκὰ τε καὶ Ἑλληνικὰ, ἐπειδήπερ καὶ ἑκατέρων τῶν
γλωσσῶν ἔμπειρος ὑπῆρχεν· γέγονε δὲ καὶ πολυῖστωρ δι' εὐφυΐαν.
μετὰ τὴν τελευταίην Διοκλητιανοῦ καὶ Δικινίου κατέλαβε καὶ αὐ-
τὸς τὴν ἴδιαν παροικίαν, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν ἐν Τύρῳ ἐκκλησίαν
μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου. καὶ ἐπειδήπερ οὐκ αὐτοφανῶς,
ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανὸς ἀνήρει τοὺς χριστιανούς,
πάλιν ὁ Δωροθέος κατέλαβεν τὴν Ὀδησσὸν πόλιν, ἔνθα
καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουλιανοῦ ἀρχόντων, καὶ πολλοὺς αἰκι-
σμοὺς ὑπομείνας, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολο-
γίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν, ἑκατὸν καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἤδη τυγχάνων.
οὗτος τοίνυν ὁ μέγας πρεσβύτερος καὶ συγγράμματα ἡμῖν ἐκ-
κλησιαστικὰ καταλέλοιπεν, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τῶν ὁ μαθητῶν τοῦ
σωτήρος ἰστόρησεν, καὶ ἔνθα ὁ καθείς τῶν προφητῶν καὶ ἀπο-
στόλων τὸν βίον ἐτέλεσεν. ἐν πρώτοις μὲν τοὺς ὁ ἐκεῖνους εἶναι
λέγει, ὃν οἱ πλείους καὶ ἐπίσκοποι ἐν διαφόροις παροικίαις ἐγένον-
το, ὃν καὶ ὁ θεὸς ἀπόστολος ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς αὐτοῦ μέμνηται.
μετὰ γὰρ τὴν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν πάντας
αὐτοὺς ἐπιστρέφει σημαίνει καὶ ἐν τοῖς ἀποστόλοις γεγενῆσθαι,
ὃν καὶ τὰς ἐπανυμίας ὡδέ που οὗτος ἐπισημαίνεται λέγων.

20

†) Extat to. V. Savillii.

*) Libelli huius quum Leidae codicem praestantem servari meminissem, varietates eius a Geelio meo petii, statimque impetravi ab amicis-
simi viri comitate. Scriptus in membranis saeculo, ut Geelio vide-
batur, undecimo habet praeterea Palladii Historiam Lausiacam et
alia quaedam, desinitque p. 430. cum vocabulo ἀπειμήθησαν.

8. Ὀδύσσον Paris., Ὀδύσσον Leid. 12 οὕτως LP. 15. βίον
LP. 16. ἐγένοντο L, γέγοντο P. 18. τὴν om. L. 19.
ἐπιστρέφει] ἐπιστρέφει L, ἐπιτρέφει P. 20. οὕτος] οὕτως LP.

omnium terminorum, quae quidem is diserte ac aperte explanavit, uti diximus, in sermone in Pascha, cujus initium, *Hodie, fratres, de terminis Paschatis, etc.*

VIII.

DE SEPTUAGINTA DOMINI DISCIPULIS COMMENTARIUS

Dorothei Episcopi Tyri, viri antiqui, et spiritualis, quique Martyrium passus est Licinii et Constantini Imperatorum temporibus.

Hic inclytus praedictus vir Romanos et Graecos commentarios reliquit: utramque enim linguam multasque historias, ut erat singulari ac excellenti ingenio, apprime calluit. Post obitum Diocletiani et Licinii, ad suam profectus est paroeciam, Tyrique Ecclesiam rexit usque ad Juliani tyranni tempora. Verum cum non palam, sed Christianos clam per suos Praefectos interficeret Julianus, rursus Odyssum urbem venit, ubi a Juliani Praefectis comprehensus, multisque toleratis opprobriis, in extrema senectute propter Christi confessionem in ipsis tormentis vitam exiit, cum annorum esset centum et septem. Hic igitur magnus senex scripta Ecclesiastica nobis reliquit, in quibus de septuaginta etiam Salvatoris Discipulis disseruit, et ubi unusquisque Prophetarum et Apostolorum vitam finit. Ac in primis septuaginta illos esse ait, quorum etiam complures variis in provinciis Episcopi extitere, quorum divinus meminit Apostolus in suis salutationibus. Quippe post Salvatoris nostri ex mortuis Resurrectionem, hos omnes missos fuisse indicat, et inter Apostolos numeratos fuisse, quorum nomina hisce verbis recenset.

- α'. *Ίακωβος* ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου γενόμενος.
- β'. *Κλεοπᾶς* ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου καὶ δεύτερος ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων, ὃς καὶ εἶδεν αὐτὸν μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 5
- γ'. *Ματθίας* ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα ἀποστόλων.
- δ'. *Ταδδαῖος* ὁ τὴν ἐπιστολὴν *Ἀγάρω* τοπάρχῃ ἀποκομίσας ἐν Ἐδέσῃ καὶ λαβόμενος αὐτοῦ τὸ πάθος.
- P 427 ε'. *Ἀνεκλᾶς* ὁ βαπτιστὴς τὸν ἅγιον Παῦλον καὶ *Λαβεσκῦ* 10 μετέπειτα γενόμενος ἐπίσκοπος.
- ς'. *Στέφανος* ὁ πρῶτος ἀποστόλος ὁ εἷς τῶν ἐκλελεγμένων ὑπὸ τῶν ἰβ' ἀποστόλων εἰς διακονίαν.
- ζ'. *Φίλιππος* ὁ εἷς τῶν ζ', ὁ καὶ *Σίμωνα* καὶ τὸν εὐνοῦχον βαπτίσας, καὶ ἐν *Τράλλεσι* τῆς Ἀσίας γεγονώς ἐπίσκοπος. 15
- η'. *Πρόχμος* ὁ εἷς τῶν ζ' καὶ ἐπίσκοπος *Νικομηδείας* τῆς *Βιθυνίας* γενόμενος.
- θ'. *Νικάνωρ* ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀπέθανεν καθ' ἣν ὁ ἅγιος *Στέφανος* σὺν δισημίτοις ἄλλοις τῶν ἡλικιωτῶν εἰς τὸν Χριστόν. 20
- V 343 ι'. *Τίμων* ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς ἐπίσκοπος *Βόστρης* τῆς Ἀραβίας 25 μενόμενος ἐκαύθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
- ια'. *Παρμενᾶς* ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς ἐπ' ὄψει τῶν ἀποστόλων ἀπέθανεν ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.
- ιβ'. *Νικόλαος* ὁ εἷς τῶν ζ', ὃς ἐπίσκοπος *Σαμαρείας* γενόμενος 30 ἐπεροδόησεν ἅμα τῷ *Σίμωνι*.
- ιγ'. *Βαρνάβας* ὁ μετὰ Παῦλον τῷ λόγῳ διακονήσας πρῶτος ἐν *Ῥώμῃ* τὸν Χριστὸν ἐκήρυξεν, ἐπίσκοπος *Μεδιολάνου* μετέπειτα γεγονώς.
- ιδ'. *Μάρκος*, ὃς ὑπὸ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου ἐπίσκοπος Ἄλεξανδρείας ἐγένετο καὶ εὐαγγελιστὴς.
- ιε'. *Σιλᾶς* ὁ σὺν τῷ Παύλῳ τῷ λόγῳ διακονήσας καὶ ἐν *Κορίνθῳ* ἐπίσκοπος γεγονώς.
- ισ'. *Λουκᾶς*, ὃς κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τὸ εὐαγγέλιον σὺν τῷ Παύλῳ ἐκήρυξεν. 35
- ις'. *Σιλουανός* ὁ σὺν τῷ Παύλῳ τῷ λόγῳ διακονήσας Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος γέγονεν.
- ιη'. *Κρήσκης*, οὗ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον δευτέρῃ ἐπιστολῇ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος *Χαλκηδόνος* τῆς ἐν *Γαλλίᾳ* ἐγένετο. 40

4. Ἴδεν LP. 2. γενόμενος] γεγονώς L. 3. Κλεοπᾶς LP. 15. Τράλλεσι LP. 18. ὁ addit L. 20. τὸν addit L. 21. Τίμων L et interpretatio latina, Σίμων P. 25. ὃς om. L. 26. ἐπεροδόξος L. 27. Βαρνάβας L. τῷ λόγῳ addit L. 32. διακονήσας L, τῆς διακονίας P. 36. διακονήσας L, τῆς διακονίας P. 38. Κρήσκης] Κρισκῆς L, Κλήμης P.

- i. **Jacobus frater Domini, et primus Hierosolymitanus** Episcopus ab ipso Domino constitutus.
- ii. **Cleopas, Domini patruelis, secundus Hierosolymitanus** Episcopus, qui et ipse illum vidit, postquam ex mortuis resurrexit.
- iii. **Matthias, qui duodecim Apostolorum numerum explevit.**
- iv. **Thaddeus, qui Epistolam ad Abgarum Toparcham Edessam tulit, eumque a morbo sanavit.**
- v. **Ananias, qui Sanctum Paulum baptizavit, posteaque fuit Damaaci Episcopus.**
- vi. **Stephanus primus Martyr, qui a duodecim Apostolis ad diaconatum assumptus est.**
- vii. **Philippus unus ex septem, qui et Simonem et Eunuchum baptizavit, et Trallium Asiae urbis Episcopus extitit.**
- viii. **Prochorus, qui unus ex septem, ac Nicomediae Bithyniae urbis fuit Episcopus.**
- ix. **Nicanor, unus e septem, qui ipsomet die obiit, quo Sanctus Stephanus, cum duobus millibus aliis in Christum credentium.**
- x. **Timon, unus e septem, qui Bostrae Arabum Episcopus factus, vivus combustus est a Gentilibus.**
- xi. **Parmenas unus e septem, qui coram Apostolis in suo diaconatu vita functus est.**
- xii. **Nicolaus unus e septem, qui cum Episcopus esset Samariae, una cum Simone, Christianam religionem ejuravit.**
- xiii. **Barrabas, qui cum Paulo Diaconi officio fungens, primus Romae Christum praedicavit, Mediolani Episcopus postea factus.**
- xiv. **Marcus, qui a Petro Apostolo Episcopus Alexandriae ordinatus est, idem et Evangelista.**
- xv. **Silas, qui cum Paulo Diaconiae sermoni praefectus, et Corinthi Episcopus fuit.**
- xvi. **Lucas, qui per universam terram Evangelium cum Paulo praedicavit.**
- xvii. **Silvanus, qui cum Paulo Diaconiae sermoni praefectus, Thessalonicae Episcopus extitit.**
- xviii. **Clemens, cujus meminit Apostolus in Epistola secunda ad Timotheum, Episcopus Chalcedonis in Gallia fuit.**

ιδ'. Ἐπαίνετος, οὗ ὁ ἀπόστολος μὲννηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Καρθαγένης ἐγένετο.

κ'. Ἀνδρόνικος, οὗ ὁ ἀπόστολος μὲννηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Σπανίας ἐγένετο.

κα'. Ἀμπέλλης; οὗ καὶ αὐτοῦ μὲννηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, 5 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ὀδησοῦ ἐγένετο.

κβ'. Οὐρβανός, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μὲννηται, ὃς ἐπίσκοπος Μακεδονίας ἐγένετο.

κγ'. Στάχης, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μὲννηται, P 428 ὃν καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος τὴν Ποντικὴν θάλασσαν διαπλέων 10 ἐν Ἀργυροπόλει τῆς Θράκης ἐπίσκοπον τοῦ Βυζαντίου κατέστησεν.

κδ'. Ἀπελλῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μὲννηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ἐγένετο.

κε'. Φύγελλος τὰ Σίμωνος φρονήσας Ἐφέσου ἐπίσκοπος ἐγένετο. 15

κς'. Ἐρμογένης, ὃς ἐν Μεγάροις καὶ αὐτὸς κατέστη ἐπίσκοπος.

κζ'. Δημᾶς, οὗ ὁ ἀπόστολος μνημονεύσει ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ ὅτι ἑτεροδοξήσαντες Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης ἀνέστησαν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Δημᾶς ἀγαπήσας 20 τὸν νῦν αἰῶνα κατέλιπεν τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἱερῶς τῶν εἰδώλων ἐγένετο, περὶ οὗ καὶ Ἰωάννης ὁ ἀπόστολος ἔγραψεν, Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν.

κη'. Ἀπελλῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μὲννηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Σμύρνης ἐγένετο πρὸ τοῦ 25 ἁγίου Πολυκάρπου.

κθ'. Ἀριστόβουλος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μὲννηται ὁ ἀπόστολος, ὃς Βρετανίας ἐπίσκοπος ἐγένετο.

λ'. Νάρμισσος, οὗ καὶ αὐτοῦ μὲννηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἀθηναίων γέγονεν. 30

V 344 λα'. Ἡρωδίων, οὗ καὶ αὐτοῦ μὲννηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Πατρῶν ἐγένετο.

λβ'. Ἀγαβος ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων μνημονεύομενος, ὃς καὶ προφητικῷ χαρίσματος ἠξιώθη.

λγ'. Ροῦφος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστο- 35 λος μὲννηται, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Θηβῶν ἐγένετο.

λδ'. Ἀσύγκριτος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ μὲννηται, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Οὐρβανίας ἐγένετο.

2. Καρθαγένης P, Χαρθαγένης L. Caeterum sic ordinat L: Amplias, Andronicus, Eprenetus. 5. ἐν τῇ] ἐκ τῆς L. 6. Ὀδύσου LP. 13. ὁ ἀπόστολος om. L. 18. ὁ om. P. 19. ὅτι ἑτεροδόξησαν ὅτε Φ. καὶ Ε. καὶ ἀνέστησαν P. 24. Ἀμπέλλης P, Ἀπέλλης L. 28. Βρετανίας P. ἐγένετο] γέγονεν L. 30. αὐτὸς om. P. 31. Ἡρωδίων P. 32. ὁ om. P. 35. ὁ om. P. 36. Θηβῶν] Τρανίας L. (Nonne pro Οὐρβανίας v. 88. ?)

xx. Epænetus, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Cartaginis extitit.

xxi. Andronicus, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Hispaniæ Episcopus fuit.

xxii. Amplias, cujus etiam meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Odyssi fuit.

xxiii. Urbanus, cujus pariter meminit in Epistola ad Romanos, qui Macedoniae Episcopus extitit.

xxiiii. Stachys, cujus perinde mentionem agit in Epistola ad Romanos, quem Andreas Apostolus, dum Ponticum enavigaret mære, Argyropoli Thraciæ municipio, Byzantii Episcopum constituit.

xxv. Apelles, de quo idem Apostolus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Heracleæ Episcopus fuit.

xxvi. Phugellus, Simoniaca hæresi infectus, qui et Ephesi Episcopus fuit.

xxvii. Hermogenes, qui Megaris Episcopus est ordinatus.

xxviii. Demas, cujus meminit Apostolus in secunda ad Timotheum Epistola, Christum abnegavit, ac Phugellus et Hermogenes ejus doctrinam sunt amplexi. Demas vero sæculi hujus amore Evangelico verbo derelicto, idolorum factus est Sacerdos, de quo Joannes Apostolus hæc scripsit: *Ex nostris egressi sunt, sed non erant ex nostris.*

xxix. Ampeles, cujus etiam meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, is Smyrnae ante Sanctum Polycarpum Episcopatum obtinuit.

xxx. Aristobulus, cujus pariter in Epistola ad Romanos meminit Apostolus, qui Britanniae fuit Episcopus.

xxxi. Narcissus, cujus perinde meminit in Epistola ad Romanos, qui et Athenarum Episcopus extitit.

xxxii. Herodion, cujus meminit Apostolus in Epistola ad Romanos, qui et Patrarum Episcopus fuit.

xxxiii. Agabus, cujus mentio fit in Actis Apostolorum, qui et prophetica gratia donari meruit.

xxxiiii. Rufus, cujus in Epistola ad Romanos meminit Apostolus, qui et Thebarum fuit Episcopus.

xxxv. Asyncritus, cujus mentio fit in Epistola ad Romanos, qui et Urbaniæ Episcopus fuit.

- λδ'. Φλέγων, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Μακράθων ἐγένετο.
- λς'. Ἐρμῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Δαλματίας γέγονεν.
- λζ'. Πατροβάς, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς 5
 καὶ ἐπίσκοπος ἐν Ποτιόλοις γέγονεν.
- λη'. Ἐρμᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Φιλιπποπόλεως ἐγένετο.
- λθ'. Αἰνός ὁ μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον Ῥώμης ἐπίσκο-
 πος γεγονώς. 10
- μ. Γάϊος, οὗ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς ἐπίσκοπος Ἐφέσου
 P 429 ἐγένετο μετὰ Τιμόθεον τὸν μαθητὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου.
- μα'. Φιλόλογος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς
 καὶ ἐπίσκοπος γέγονεν ἐπὶ Ἀνδρέου ἀποστόλου ἐν Σινάπῃ.
- μβ'. Ὀλυμπᾶς. 15
- μγ'. Ῥοδίαν, ἧν καὶ αὐτῶν ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ἧς καὶ
 ἐν Ῥώμῃ ἅμα Πέτρῳ τῷ ἀποστόλῳ ἐπὶ Νέωνος τὰς κεφαλὰς
 ἀπετεμήθησαν.
- μδ'. Λουκᾶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας ἐγένετο. 20
- με'. Ἰάσων, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέμνηται,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ταρσοῦ ἐγένετο.
- μς'. Σωσίπατρος, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους μέ-
 μνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
- μζ'. Τέρτιος ὁ καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους γράψας ἐπιστολὴν, 25
 ὃς δευτέρως ἐπίσκοπος Ἰκονίου ἐγένετο.
- μη'. Ἐραστός, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ,
 ὃς καὶ οἰκονόμος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας γέγονεν καὶ ἐπί-
 σκοπος μετέπειτα Πανιάδος.
- μθ'. Κούαρτος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστο- 30
 λῇ, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Βηρύτου γέγονεν.
- ν'. Ἀπολλῶς, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ
 μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Καισαρείας γέγονεν.
- να'. Κηφᾶς, ὃν ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἠλεγξεν,
 ὃς καὶ ἐπίσκοπος Κορίας ἐγένετο. 35
- νβ'. Σωσθένης, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς
 καὶ ἐπίσκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.
- νγ'. Τημικός, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς ἐπί-
 σκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο.

2. Μακράθων P. 5. Πατρόβαν P. 8. Φιλιπποπό-
 λεως P. 11. ὁ om. P. 16. ὃν καὶ αὐτὸν LP.
 μέμνηται ἀπόστολος P. οὗ L, ὁ P. 24. Ἐκονίου L.
 25. Tertium inter Erastum et Quartum ponit L. 27. καὶ αὐ-
 τὸς P. 31. Βηρύτου P, Βιρίτου L. 32. Ἀπολλῶς L.
 34. ὃν L, οὗ P. 36. ὁ om. P. 37. καὶ om. P.
 39. Ἀνδριακῆς L. ἐγένετο] γέγονεν L.

xxxv. Phlegon, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Marathonis Episcopus extitit.

xxxvi. Hermes, cujus mentio est in Epistola ad Romanos, qui et Dalmatiae Episcopus fuit.

xxxvii. Patroban, cujus meminit Apostolus, qui et Puteolorum fuit Episcopus.

xxxviii. Hermas, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus fuit Philippopoleos.

xxxix. Linus, qui post Petrum Apostolum Romae Episcopus fuit.

xl. Caius, cujus meminit Apostolus, qui et Ephesi Episcopus post Timotheum Pauli Apostoli Discipulum.

xli. Philologus, cujus pariter meminit Apostolus, qui et Sinops Episcopus ab Andrea Apostolo ordinatus est.

xlII. Olympas.

xlIII. Rhodion, cujus meminit Apostolus, qui et Romae una cum Petro Apostolo, sub Nerone capite plexus est.

xliv. Lucas, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Episcopus Laodiceae Syriae fuit.

xlv. Jason, cujus meminit in Epistola ad Romanos, qui et Tarsi Episcopus fuit.

xlvi. Sosipater, cujus mentio est in Epistola ad Romanos, qui et Iconii Episcopus fuit.

xlvii. Tertius, qui Epistolam ad Romanos scripsit, qui secundus Iconii fuit Episcopus.

xlviii. Erastus, cujus etiam in eadem Epistola meminit, qui et Hierosolymitanae Ecclesiae Oeconomus fuit, ac deinde Paniadis Episcopus.

xlIx. Quartus, cujus in eadem Epistola meminit, qui et Beryti fuit Episcopus.

l. Apollo, cujus meminit in Epistola ad Corinthios Apostolus, qui et Caesareae Episcopus extitit.

li. Cephas, quem Antiochiae coarguit Paulus Apostolus, qui et Coniae fuit Episcopus.

liI. Sosthenes, cujus meminit Apostolus, Colophoniae Episcopus.

liII. Tychicus, cujus meminit Apostolus, Colophoniae Episcopus.

υδ'. Ἐπαφρόδιτος, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀνδριακῆς γέγονεν.

νε'. Καῖσαρ, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς ἐπίσκοπος τοῦ Δοραχίου γέγονεν.

V 345 υς'. Μαρῖνος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος γέγονεν.

υζ'. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος ἐν ταῖς Πράξεσιν τῶν ἀποστόλων, ὃς καὶ ἐπίσκοπος γέγονεν ἐν Ἐλευθεροπόλει.

η'. Ἀρτεμῆς, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς 10 ἐπίσκοπος γέγονεν Ἀυστρίας.

υθ'. Κλήμης, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος λέγων, Μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὃς καὶ πρῶτος ἐξ ἔθνων καὶ Ἑλλήνων ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν, ὃς καὶ μετέπειτα ἐπίσκοπος Σαρδικῆς γέγονεν. 15

ξ'. Ὀνησιφόρος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς ἐπίσκοπος Κορωνίας γέγονεν.

ξα'. Τυχιὸς, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Καληδόνης τῆς Βιθυνίας γέγονεν.

ξβ'. Κάριπος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ 20 Βεροίας τῆς Θράκης ἐπίσκοπος γέγονεν.

ξγ'. Εὐδόος, ὃς μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος γέγονεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται.

ξδ'. Ἀρίσταρχος, οὗ καὶ αὐτοῦ μέμνηται ὁ ἀπόστολος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Συρίας γέγονεν. 25

ξε'. Μάρκος ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Βύβλου γέγονεν.

ξς'. Ζηναῖος ὁ νομικός, οὗ καὶ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος μέμνηται, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Διοσπόλεως γέγονεν.

ξε'. Φιλήμων, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴν ἔγραψεν, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Γάζης γέγονεν. 30

ξη'. ξθ'. ο'. Ἀρίσταρχος καὶ Πλούδης καὶ Τρόφιμος. οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς τοῦ ἀποστόλου συγκαταπαθήσαντες τέλος ἐν Ρώμῃ σὺν τῷ αὐτῷ ἀποστόλῳ ὑπὸ Νέρωνος τοῦ βασιλέως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. 35

Ταῦτα ὁ τρισμακάριστος καὶ πανόλβιος Δωρόθεος ἐν Ρώμῃ γεγωνῶς διὰ Ρωμαϊκῆς διαλέκτου ἐν ὑπομνήμασιν καταλέλοιπεν, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐρανισάμενοι καὶ πρὸς τὴν ἑλλάδα μεθερμηνεύσαντες φωνὴν ἐμφανῆ τοῖς πᾶσιν πεποιήκαμεν τὴν τῶν ἑβδομήκοντα

1. ο om. LP. 2. καὶ om L. 5. Μαρῖνος] Μάρκος L.
 9. ἐν Ἐλευθεροπόλει] Ἐλευθεροπόλεως L. 11. Ἀυστρίας] Ἀστέρης L. 13. καὶ prius om. L. 17. Κροσσίας L.
 19. Καληδόνης P. 21. Βετρύας P.
 22. οἱ om. L. 23. ἐν Ἀντιοχείᾳ] Ἀντιοχείας L. 25. γέγονεν τῆς Συρίας L. 27. Βύβλου LP. 32. καὶ bis om. L.
 34. ἀπέφρον. L.

LIV. Epaphroditus, cujus meminit Apostolus, qui Andriacae Episcopus fuit.

LV. Caesar, cujus meminit Apostolus, qui Dirrhachii Episcopus fuit.

LVI. Marinus Barnabae patruelis, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Apolloniados fuit Episcopus.

LVII. Jesus, appellatus Justus, cujus meminit Apostolus in Actis Apostolorum, qui et Eletheropoli Episcopus fuit.

LVIII. Artemas, cujus meminit Apostolus, qui Lystriae fuit Episcopus.

LIX. Clemens, cujus meminit Apostolus, ubi ait: *Cum Clemente et cooperato ribus meis*, qui et primus ex Gentilibus et Graecis in Christum credidit, et postmodum Sardicae Episcopus fuit.

LX. Onesiphorus, cujus meminit Apostolus, qui Episcopus fuit Coroneae.

LXI. Tychicus, cujus meminit Apostolus, qui et primus extitit Episcopus Calchedonis Bithyniae urbis.

LXII. Carpus, cujus meminit Apostolus, qui et Berrhoeae (*sic leg.*) Thraciae urbis Episcopus fuit.

LXIII. Evodus, post Petrum Apostolum Antiochiae fuit Episcopus, cujus etiam meminit Apostolus.

LXIV. Aristarchus, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Apameae Syriae fuit Episcopus.

LXV. Marcus, qui et Joannes dictus, cujus Lucas meminit in Actis Apostolorum, qui Bybli fuit Episcopus.

LXVI. Zenas Notarius, cujus etiam meminit Apostolus, qui et Episcopus fuit Diospoleos.

LXVII. Philaemon, ad quem etiam Epistolam scripsit, qui et Episcopus Gazae fuit.

LXVIII. LXIX. LXX. Aristarchus, et Pudens, et Trophimus. Hi tres in omnibus persecutionibus cum Apostolo divexitati, tandem Romae cum eodem Apostolo sub Nerone Imperatore capite plexi sunt.

Haec ter beatissimus felixque omnino Dorotheus, cum Romae ageret, Romano sermone in commentarios retulit, ex quibus a nobis exceptam, ac in Graecam linguam conversam, septuaginta discipulorum collectionem, eamque fidam ac veritati

μαθητῶν ἐκλογὴν, πιστὴν καὶ ἀληθινὴν αὐτὴν καταλαβόμενοι. Καὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος γράφων περὶ αὐτῶν ἔλεγεν ὅτι Καὶ πρὸ ἡμῶν
 γεγόνασιν ἐν κυρίῳ. Καὶ οὐκ ἂν ἄπιστόν τις λογίσθαι μετὰ τὴν
 ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐπιστρέψαι τοὺς ὀ και πιστεῦσαι εἰς αὐ-
 τόν, θεωρήσαντας τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, ὃ μείζον
 πάντων τῶν θαυμάτων ὑπῆρξεν καὶ ἔστιν. Οὗτος τοίνυν ὁ μέ-
 γας ἀρχιερεὺς Δωρόθεος διηγήσατο ἐν γραφαῖς ὅτιπερ ὁ σεπτὸς
 οἶκος τῆς ἁγίας καὶ καλλιῆκου μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ
 ὑπὸ Τίτου τινὸς ἐκτίσθη ἀπὸ πρώτης, ὅστις Τίτος γεγονῶς ἐπί-
 σκοπος τοῦ Βυζαντίου, καὶ τελειωθείς ἐν αὐτῇ, ἀπέπεθε πλησίον
 τῶν παλαιῶν τειχῶν, ἕξ ὅτε Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος καὶ τοῖς τόποις
 P 431 ἐπέστη καὶ πολλὰ πλήθη χριστιανῶν παρ' αὐτὰ συντρέχειν παρε-
 σκευάζεν, ὡς μήτε τοσοῦτους ἐν ἄλλοις τόποις εὐρίσκεισθαι. Ἀπαν-
 τες γὰρ οἱ τοῦ Βυζαντίου διδάσκαλοι, καὶ ὑπομονητικοὶ γεγόμενοι,
 V 346 διὰ ταπεινοφροσύνην, τὰς μὲν τυραννικὰς ἀπέφυγον ἀπειλὰς, τοῖς
 δὲ ἔθνῶν, ἢ ἕξ Ιουδαϊσμοῦ τὸν ἐνθεον ἐπέσπερον λογισμόν, εἰ
 καὶ μάλιστα τοῦ Τίτου θαυματουργίας ἐπιτελοῦντος, οἷας τε καὶ
 Miri ana- Ὁ Σατήρ ἐπιτέλεσεν. Ἐτι δὲ καὶ τῆς τυραννίδος Δικινίου καὶ
 chronismi. Διοκλητιανοῦ κρατούσης, ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀναιρέται. Καὶ
 Κάρος ὁ Βασιλεὺς, καὶ αἱ τοῦ δύο υἱοὶ Καρίνος καὶ Νουμεριανὸς
 λοιπὸν ἐν ἀδείᾳ οἱ τύραννοι γεγόμενοι, ἀναιδεστέρως πρὸς τὰς
 τιμωρίας τῶν Χριστιανῶν ἠτομόλουν, εἰς χιλιάδας τὸ καθ' ἡμέ-
 ραν ἐκ τούτων ἀναιροῦντες· μεθ' ἧν Ἀδριανὸς ὁ τοῦ Πρόβαν υἱὸς
 θανεῖν ἔσπευσεν. Γενόμενος γὰρ ὢν ἐν τῇ Νικομηδείᾳ πόλει
 μετὰ τὴν Κάρου ἀναίρεσιν, καὶ ἰδὼν τὰ κλήθη τῶν Χριστιανῶν
 ὑπὸ Δικινίου ἀναιδῶς ἀναιρούμενα, προσελθὼν πρὸς τὸ βῆμα
 ἔλεγεν τῷ Δικινίῳ, Διὰ τί οὕτως ἀναιδῶς τὸ στρατεύμα τῶν Ρω-
 μαίων ἀναιρεῖται; Καὶ ἰδοὺ τὰ πλεῖστα τῶν Ρωμαίων βάρβαροι
 κατέχουσιν. Οὗ Δὲ Δικίνιος πρὸς αὐτὸν, Μὴ καὶ σὺ Χριστιανὸς
 εἶ; Οὗ δὲ Ἀδριανὸς πρὸς αὐτὸν, Καὶ μὴν εὐχομαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ
 ταύτῃ τελειωθῆναι, ἢ τὸ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. Δικίνιος δὲ
 πολλὰς μὲν βασάνους, πολλὰς δὲ καὶ θωπενύσεις καὶ ἐπαγγελίας
 πρὸς αὐτὸν προσήγαγεν· ὡς δὲ ἑώρα αὐτὸν τῇ τοῦ Χριστιανῶ
 ὁμολογίᾳ ἐνστάμενον, θυμομαχῆσας παρ' αὐτοῦ, ἐκέλευσεν τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι. Τοῦ δὲ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ τε-
 λειωθέντος, ὁ Μητροφάνης * γενῆς ἄρτι τῆς Ἐπισκοπῆς ἐκέρξα-
 μνος, ἅμα τοῖς συνοῦσιν αὐτῷ καταλαμβαμεν τὴν Νικομηδείαν,
 καὶ ὑποκλήσας αὐτοῦ τοῦ Καλλιῆκου Μάρτυρος Ἀδριανῶ τὰ
 λείψανον, ἀπεκομίσαστο αὐτὸ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῇ πρώτῃ αὐταῖς
 ὑπαρχίᾳ Ἐκκλησίᾳ, διακειμένη πλησίον τοῦ νῦν Βυζαντίου ἐπι-
 λεγομένου τόπου Ἀγγυροπόλεως, ἔνθα καὶ Τίτος πρώτος ἡγησά-
 μενος Ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἀπέθετο τὸ λείψανον Ἀδρι-
 ανῶ τοῦ ἐπὶ Μαξιμιανῶ μαρτυρησάντος, καὶ Ναταλίαν τὴν τοῦ-
 του γυναῖκα, καὶ ἑτέρους τοὺς σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντας, ὅπου
 καὶ τὸ λείψανον ἀπέκειτο Στάρχος τοῦ ἐνὸς ἑβδομηκοντα Μαθη-
 τῶν, ὃς ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου ἐν τῷ αὐτόθι τόπῳ πρώτος

prorsus consentaneam omnibus patefecimus. Quippe Apostolus de iis scribens, dixit, *Et ante nos fuerunt in Domino*. Neque quisquam incredibile existimet post Christi a mortuis Resurrectionem conversos esse septuaginta Discipulos, et in eum credidisse, cum illius a mortuis attenderent Resurrectionem, quod omnium miraculorum majus extitit, ac revera est. Ipse igitur magnus Pontifex Dorotheus scripto reliquit, venerandam eadem sanctae et invictae Martyris Euphemiae in Petro a quodam Tito primum fuisse conditam: qui quidem Titus cum Byzantii esset Episcopus, in eaque urbe martyrio vitam terminasset, juxta veteres muros depositus est, ex quo Sanctus Andreas Apostolus ad haec loca venit, quo tanta Christianorum multitudo confluit, ut tot aliis in locis minime inveniuntur. Universi enim Byzantii doctores, qui hactenus multa passi fuerant, tyrannicis ex quadam animi pusillanimitate vitatis minis, iis, qui ex gentilibus erant, vel ex Judaeis, divinum disseminabant sermonem, Tito interea multa edente miracula, et qualia Servator ediderat. Adhuc porro vigente Licinii et Diocletiani tyrannide, rebus ita se habentibus, interficitur. Et Carus Imperator, ejusque filii duo Carinus et Numerianus tyranni deinceps effecti, ad Christianorum supplicia promiscue progressi sunt, ex iis usque ad mille per singulos dies interfectis: cum quibus Adrianus etiam Probi filius, morti sese exposuit. Cum enim in Nicomediensium urbe post Cari necem versaretur, videretque Christianorum multitudinem a Licinio sine ullo delectu sublatam, accedens ad tribunal, ita hunc est affatus: *Cur Romanorum exercitus ita temere nullaque de causa interficitur? Ecce pleraque Romanorum a barbaris occupantur*. Tum Licinius ad Adrianum, *An et tu, inquit, Christianus es?* Cui Adrianus, *Quinimmo, ait, longe potius mihi est ut in hac confessione moriar, quam Christum negem*. Licinius multis tormentis intentatis, multis etiam adulationibus et adhortationibus quibus flecteretur, adhibitis, ut in Christianae fidei confessione constantem advertit, iracundia ac animo exaestuans, hunc securi percuti jussit. Quo in hac confessione extincto, Metrophanes qui nuper (Byzantii) Episcopatum inierat, assumptis comitibus Christianis, Nicomediam venit, clamque subreptas Adriani Martyris reliquias, in prima ab ipsis condita Ecclesia, quae modo Byzantio adjacet, loco quem Argyropolim vocant, deposuit, ubi et Titus, qui primus extitit Constantinopoleos Episcopus, Adriani, qui sub Maximino martyrium subiit, reliquias deposuit, ut et Nataliae illius uxoris, ac caeterorum qui cum illis vitam martyrio finierunt, ubi perinde repositum erat cadaver Stachys, unius e septuaginta Discipulis, quem Andreas Apostolus eodem in loco primum By-

- Επίσκοπος τοῦ νῦν Βυζαντίου κατέστη. Ο γὰρ Ἀνδρέας ἐπὶ τὸν Πόντον διαπερούμενος, ἤθελεν τοῖς ἐν τῷ Βυζαντίῳ τὸν Χριστὸν καταγγεῖλαι. Ἀλλ' ἐπειδὴ περ Ζευξίππος τὸν τόπον τότε ἡγεμονεῖαν ἀμφοβόρος τις ὦν, πάντας τοὺς προσβάλλοντας ξένους τῷ*
- P 432 *Βυζαντίῳ πρότερον διερωτωμένους τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, εἶδ' οὕτως εἰσιέναι συνεχῶρει. Καὶ ἂν τις ὁμολόγησεν τὸν Χριστὸν, εἰς δέσμα τούτου εὐθύς καὶ παρ' αὐτὰ δεσμευθέντας τοὺς πόδας τε καὶ χεῖρας θαλαττούσθαι προσέτασεν. Διὰ τὴν τοιαύτην οὖν ὠμότητα παραπλεύσας ὁ Ἀνδρέας τὸ Βυζάντιον, κατώκησεν ἐπὶ διέτη χρόνον πλησίον τοῦ Βυζαντίου τῷ Θρακῶ μέρει, ὡς ἀπὸ σταδίου ἐνός τῆς Ἀργυροπόλεως, ἐκεῖ ἐπισυναγαγὴν τῶν ἐνθέσμων καὶ φιλαλήθων ἀνδρῶν ποιούμενος. Ὡς οὖν περὶ τοὺς δισχιλίους ἐπισυνάξας, τῷ Χριστῷ θυσιαστήριον ἐδράσας ἐν τῇ Ἀργυροπόλει, καὶ τὸν Σταγῖν Ἐπίσκοπον καταστήσας, εἰς Σινώπην τοῦ Πόντου μεθίσταται. Τοῦ δὲ Σταγῖος διαγενομένου τοῖς αὐτοῦ ἕξ καὶ δέκατον ἔτος ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ, Ονήσιμος μετὰ τούτου γίνεται, περὶ οὗ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τῷ Φιλήμονι ἔγραψεν. Καὶ τούτου δὲ τεσσαρεσκαίδέκατον ἔτος διανύσαντος ἐν τῇ λειτουργίᾳ, Πολύκαρπος μετὰ τούτου τρία ἔτη Ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται.*
- V 347 *Διαγενομένου δὲ καὶ τούτου δέκα πρὸς τοῖς ὀκτῶ ἔτεσιν, Πλούταρχος μετέρχεται τὴν ἱερωσύνην. Καὶ αὐτοῦ δὲ διανύσαντος ἰς', Σεδεκίαν διαδοχὸς αὐτοῦ καθίσταται ἐπὶ ἑνναετῆ χρόνον. Μεθ' ὃν Διογένης ἐν ἔτει ἰ' τῇ ἱερατεῖᾳ προσμείνας τελειοῦται. Μετὰ δὲ τούτου Ἐλευθέριος ἐπὶ ἑπταετῆ χρόνον. Μεθ' ὃν Φιλίξ ἐπὶ πέμπτου ἔτους. Καὶ μετὰ τούτου Πολύκαρπος ἕως ἑτῶν ἰζ'. Ἐνθα τοίνυν τὰ τούτων σῶματα ἀπετέθη λιθίνῳ σηκῷ ἐκεῖ· καὶ τὸ τῆς Ναταλίας σῶμα ἀπετέθη καὶ Ἀδριανοῦ τοῦ μετέπειτα μαρτυρήσαντος. Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ λάρνακι ἕξ εὐθείας τότε ποιηθέντι τῶν ἡ' Μαρτύρων τὰ λείψανα ἐνεβλήθη. Ἐν δὲ μολυβδίνῃ λάρνακι καθ' ἑαυτὸν ἀπετέθη ὁ Ἀδριανὸς ὁ Ναταλίας ἀνηρ, ὃ καὶ μέχρι τῆς δευρο ἔμφανως πρόκεινται ἐν τῷ ὑπογαίῳ σπηλαίῳ, ἔνθα Ἀπόστολος Ἀνδρέας τὸ θυσιαστήριον ἤδρασεν. Ἡδὴ δὲ πλήθους ἱκανοῦ συναθροισθέντος τῶν εἰς Χριστὸν ἠλπικῶτων, παυσαμένης δὲ καὶ τυραννίδος τοῦ Βυζαντίου μετὰ τὴν τοῦ Ζευξίππου τελευτήν, ἔγκρατεῖς τὸ τόπον πλειονοί οἱ τῆς ἐν Ἀργυροπόλει Ἐκκλησίας προσετώτες τὴν τῶν πολλῶν ὄηλησιν, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων προσβολὴν ἐκφυγεῖν βουλόμενοι, ἐν τοῖς μεσογαίοις πλησίον τῆς Ἀργυροπόλεως Ἐκκλησίαν ἄλλην ἀνεγείρουσιν, ἣν Κωνσταντίνος ὁ μέγας Βασιλεὺς μετέπειτα μείζοτερον πεποίηκεν, σταυροειδῆ αὐτὴν διαγραφάμενος, βουλόμενος καὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα ἐκεῖσε κατατεθῆναι. Ἀλλ' ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ τοῦ Βυζαντίου ἠϋξήθη, συνεβούλευσαν οἱ συνόντες τῷ Κωνσταντίνῳ μὴ δεῖν ἔξωθεν τῆς πόλεως τὰ τῶν Βασιλέων σῶματα ἀποκομίσθαι. Ταύτου οὖν χάριν ἕτερος μὲν τόπος εἰς ταφὴν τῶν Βασιλέων ἐγένετο, Ο δὲ γεγονώς οἶκος ἀμφιεσθῆναι τοῖς ἐν τῷ νόμῳ καρτερικοῖς καὶ θεόφορσιν ἐπὶ Παισὶν καὶ Ἐλεάζαρ τῷ Ἀρχιερεῖ,*

zantii Episcopum constituerat. Andreas quippe in Pontum trajiciens, Byzantiis Christum annuntiare decrevit. At cum ea tempestate vir insigni crudelitate Zeuxippus locum illum regeret, quotquot ex advenis Byzantium appellebant, priusquam ingrederentur, an Christum colerent rogabat, permissa postea si negarent urbis ingressu. Si vero Christum quispiam confiteretur, confestim in vincula conjiciebatur, ac deinde pedibus manibusque ligatis in mare praecipitari jubebatur. Qua quidem audita crudelitate, Byzantium praeternavigans Andreas, in ea Thraciae parte, quae Byzantio adjacet, stadio circiter uno ab Argyropoli, per biennium constitit, coacto illic legis ac veritatis amantium hominum coetu. Duobus igitur circiter millibus ibi collectis, erectoque Argyropoli Christo altari, ac Stachy constituto Episcopo, Sinopen Ponti perrexit. Exactis autem a Stachy in Episcopatu annis sedecim, ei successit Onesimus, cujus meminit Paulus Apostolus in Epistola ad Philemonem; cumque eo esset functus officio per annos quatuordecim, cum illo Polycarpus Byzantii Episcopus triennium constituitur: quo post decem et octo annos extincto, Episcopatum adeptus est Plutarchus, cui annis sedecim peractis, Sedecion successor substituitur, per annos novemdecim: post quem Diogenes anno Pontificatus decimo quinto vitam exiit; post hunc, sedem Episcopalem obtinere Eleutherius per septem, Felix deinde per quinque, ac denique Polycarpus per annos tredecim. Horum corpora in sepulcris lapideis hic recondita sunt, ut et Nataliae corpus, et Adriani qui postea Martyrium subiit. In alio vero conditorio tumultuarie tum facto, tredecim Martyrum reliquiae depositae sunt: in arca autem plumbea solus depositus est Adrianus Nataliae vir, quae quidem sepulcra omnia usque ad haec tempora prostant in subterraneo antro, in quo altare erexit Andreas Apostolus. Enimvero eorum qui in Christum credunt, plurimo coacto coetu, cessataque post Zeuxippi obitum Byzantii tyrannide, cum qui Argyropoli Ecclesiae praeerant multorum locorum essent compotes, et Gentilium ac Judaeorum impressiones defugere satagerent, in mediterraneis juxta Argyropolim aliam erexerunt Ecclesiam, quam postea Constantinus Magnus Imperator, in crucis figuram confectam ampliorem fecit, cum in hac corpus suum recondendum decrevisset. Verum Byzantio majorem amplitudinem nacto, qui Constantino adhaerebant, Imperatorum corpora extra urbem minime esse transferenda subjecere. Unde locus alius ad Imperatorum sepulcra postea delectus est. Ecclesia autem illa fortibus illis, ac piis in lege septem pueris et Eleazaro Pontifici deinceps dicata

τὴν ἀρχαίαν ἀπανουμίαν τὸν τόπον οἶκος πληρωσάμενος. Ἐλαίων γὰρ ἐξ ἀρχαίων τῶν χρόνων ὁ τόπος ἐπικέκληται, ὅνπερ εὐπτήριον οἶκον Ἀθηνόδαρος ὁ μετὰ Πολύκαρπον Ἐπίσκοπος γεγονώς πρῶτος ἐνήρξατο, ἐκεῖ τὴν Ἐπισκοπὴν διανύσας ἐν ἔτεσιν τέσσαρσιν· μεθ' ὧν ἐν τοῖς αὐτοῦ ἐνδέκατος Ἐπίσκοπος τοῦ νῦν Βυζαντίου καθίσταται Εὐζώιος, ὃς καὶ αὐτὸς ἐν ἔτεσιν ἕξ τοῖς αὐτῶν ἱερατεύσας, Ἀυρεντίω τὴν ἱερωσύνην καταλείπειν. Καὶ αὐτοῦ δὲ ἕνδεκα ἔτη καὶ μῆνας ἕξ πληρώσαντος, Ἀλύπιος ἡγεῖται τῆς ἱερωσύνης ἐπὶ ἔτη ἰγ' ἡμισυ. Πάλιν δὲ μετὰ τοῦτον Περτίναξ ἐγένετο, ἔτη ἰθ' κρατήσας τῆς ἱερωσύνης. Οὗτος δὲ ὁ Περτίναξ Ἰτατικὸς τῶν ἐν Ρωμῇ καὶ Στρατηλάτης γεγονώς, πάθει τε ἀφύκτω παραπετωκῶς, διάγων ἐν τοῖς Θρακικοῖς μέρεσιν, ἕμαθεν πλείστας δυνάμεις γενέσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν. Πικρογυνομένου δὲ πρὸς Ἀλυπίου τὸν Ἐπίσκοπον ἐν τῇ ἐπὶ Ἐλαίας λεγομένη Ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ ἐντεύξεως, καὶ τῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἐπιθέσεως ῥοσθεῖς τῶν ἀληθῶν, ἀπαρνείται τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τὴν τῆς στρατίας ὑπεροχὴν, καὶ βαπτισθεὶς, τῇ εἰς Χριστὸν ἐλπίδι ἣν προσκαρτερῶν τῷ Ἀλυπίῳ, τῆς τοῦ πρεσβυτέρου ἀξίας μετείληφώς, ἐν δάκρυσιν κατανύξας ἐκαστην ἡμέραν διατελῶν, καὶ μετὰ τὴν Ἀλυπίου τελευτήν, εἰς Ἐπίσκοπον αὐτὸν προεχειρίσαντο. Πλοῦσιός τε σφόδρα ὑπάρχων ὁ

V 348 Περτίναξ, πάλιν αὐτὸς Ἐκκλησίαν ἀνίστησιν παρ' αὐτὸ τὸ θαλασσιδίον ἐν τῷ ἐπιλεγόμενῳ Σύκαις, Εἰρήνην τὸν οἶκον προσαγορεύσας· ὅνπερ τόπον οἱ Χριστιανοὶ ὡς μίαν τῶν πόλεων ἀπέτελεσαν, οἴκους διαφοροὺς καὶ πλείστους ἀναστήσαντες, διότι καὶ μετέπειτα Κωνσταντῖνος ὁ αἰεσέβαστος τελεῖσι τὸν τόπον ἐτίμησεν. Μετὰ δὲ τὸν Περτίνακα, καὶ Ολυμπιανὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπιλεγόμενῃ Εἰρήνῃ καθίσταται Ἐπίσκοπος, αὐτὸς ἱερατεύσας ἐπὶ ἰα' ἔτος. Τούτου διάδοχος γίνεται Μάρκος ἐπὶ τρισκαδέκατον ἔτος· μετὰ τοῦτον Κυριλλιανὸς ἐν ἔτεσιν ἰε'. μετὰ τοῦτον Καστῖνος ἐτῶν ἐπτά. Οὗν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ ἔτει Ἐκκλησίαν ἄλλην ἀνίστησιν Ἰσωθεν τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸ βόρειον μέρος, ἕθα καὶ οἱ ἡνιμενεύσαντες τοῦ Βυζαντίου κατέκειντο, Εὐφημίας τῆς Μάρτυρος τὸν οἶκον προσαγορεύσας, κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μαρτυρησάσης αὐτῆς. Ἐκεῖ τοίνυν τὸν ἐπιλοιπον χρόνον τῆς ἱερατείας τελέσας, Τίτον διάδοχον καταλιμπάνει, ὃς ἔτη λβ' καὶ

P 434 μῆνας ε' πληρώσας Δομετίου τὸν ἀδελφὸν τοῦ Πρόβου τοῦ Βασιλέως διάδοχον καθίστησιν, καὶ τούτου δὲ κδ' ἔτη πρὸς μῆσιν ἕξ τελέσαντος, Πρόβος ὁ Δομετίου υἱὸς διαδέχεται τὴν ἱερωσύνην ἕως πληρώσεως ἐτῶν δώδεκα· μεθ' ὧν Μητροφάνης ἀδελφὸς Πρόβου, καὶ Δομετίου υἱὸς, Ἐπίσκοπος τοῦ Βυζαντίου καθίσταται ὀκτα ἔτη προσμείνας τῇ ἱερατείᾳ. Ἐφ' οὗπερ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ αἰεσέβαστος ἔνεκεν τῆς πρὸς Ἀκλίσιον παρατάξεως καταλασβῶν τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀρσέθεις τῇ τοῦ ἀνδρὸς σεμνότητι, καὶ τὴν τῶν τόπων εὐκοσμίαν ἐννοήσας, τέως ταῖς εὐχαῖς τοῦ Μητροφάνους

est, retenta tamen veteri loci appellatione: Elaeon quippe seu Olivetum ab antiquo locus vocabatur, quod quidem oratorium Athenodorus, qui post Polycarpum extitit Episcopus, primus incepit, hicque per quadriennium Pontificatum obtinuit. Post hos, undecimus Byzantii Episcopus constituitur Euzoius, qui et ipse cum annos sex sedisset, Laurentio Pontificatum reliquit. Hunc post undecim annos sexque menses exactos, excepit Alypius, annis tredecim cum dimidio eo potitus. Rursum post hunc Pertinax fit Episcopus, qui annis novemdecim sedem obtinuit. Hic autem Pertinax vir Romanus et Consularis, ac Magister militum, cum in difficilem incidisset morbum, atque in Thraciae partibus ea tempestate versaretur, pluraque miracula Byzantii fieri a Christianis accepisset, Alypium in Elaeae appellata Ecclesia Episcopum convenit, cujus usus contubernio, illius manus impositione quibus vexabatur doloribus liber factus est, indeque Idolorum abdicato cultu ac errore, militiaeque dimissa praerogativa, baptismo donatus, fide in Christum eximia, ab Alypii latere non discedebat, a quo Presbyterii dignitatem consecutus, in compunctionis lacrymis singulis diebus exactis, tandem post Alypii excessum Episcopus ordinatur. Cum porro admodum locuples esset Pertinax, Ecclesiam aliam rursus erexit versus maris littora, in loco qui Sycae nuncupatur, Irenes data appellatione: quem quidem locum a Christianis in urbis speciem deinceps effectum, variis ac compluribus excitatis aedibus, Constantinus semper Augustus moenibus postea donavit. Post Pertinacem, in aede Irenae nuncupata Episcopus constituitur Olympianus, in qua per annos undecim sedit. Huic successor fit Marcus per annos tredecim, post hunc Cyrillianus per annos sedecim, ac deinde Castinus per annos septem Episcopi extitere. Constantinus igitur primo ipsius anno aliam intra Byzantium erexit Ecclesiam versus Aquilonem, ubi *) Anemodulum prostat, Euphemiae Martyris, quae ea tempestate martyrium obiit, Ecclesia appellata. Reliquo igitur Pontificatus tempore ibi exacto, Titum successorem reliquit, qui annis triginta quinque cum mensibus sex expletis, Domitium Probi Imperatoris fratrem successorem constituit, cui post exactos annos viginti quatuor cum sex mensibus, Probus Domitii filius in Pontificata sufficitur, in quo annos duodecim exegit: post quos Metrophanes, Probi frater, et Domitii filius, Byzantii fit Episcopus, qui per annos decem sedem obtinuit. Qua tempestate Constantinus semper Augustus cum propter bellum Licinianum Byzantium accessisset, viri conversatione delectatus, locorumque contem-

*) Vide Constantinopol. Christ. lib. 2. sect. 16. n. 3.

ἐγκρατῆς τοῦ κατὰ Δικίνιον πολέμου ἐγένετο, καὶ εὐθύς τὰ τῆς Ρώμης βασιλεία εἰς τὸ Βυζάντιον μετατίθησιν, τείχεσιν τε αὐτῆν ὄχυρώσας, καὶ ὀρόφοις, παροχάς τε θαψιλῆς τοῖς πόλιταις χαρισάμενος, κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπανυμίαν. Ταῦτα ὁ πανάρετος Δωροθέος ἐν Ρωμαϊκοῖς συγγράμμασιν καταλέλοιπεν, ἀντεβλήθησάν τε καὶ παρ' ἡμῶν ἐν Ἱπαιεῖ Φιλοξένου καὶ Πιόβου, δημηλία Ἰωάννης ὁ Ἐπίσκοπος Ρώμης ἤλυθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Προτραπείς γὰρ ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως Ἀρχιεπισκόπου συλλειτουργήσαι αὐτῷ ἐν τοῖς γενεθλοῖς τοῦ Χριστοῦ, ἀπηγόρευσεν τοῦτο ποιῆσαι, ἂν μὴ πρῶτος* τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου ἱερατεύσῃ, ὅσα τε δὴ τῆς Ρώμης πρὸ Κωνσταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον δεξαμένης. Κινήσεως οὖν ἐκ τούτου γεναμένης, ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ μεγάλου Δωροθέου τὴν σύστασιν οἱ Κωνσταντινουπόλεως ἐποιεῦντο, δεικνύοντες προγενεστέραν τῆς Ρώμης τὴν Κωνσταντινουπόλεως εἶναι Ἐπισκοπτήν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ρωμαίων Ἐπίσκοπος τὸ μὲν σύγγραμμα Δωροθέου ἀληθὲς εἶναι διεβεβαίουτο, προτιμαῖσθαι δὲ τοῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπου ἔλεγεν, διὰ τοῦ κορυφαϊοτάτου τῶν Ἀποστόλων τὸν τόπον ἐπέχειν, καὶ τούτου ἕνεκεν τὰ πρωτεῖα αὐτῷ παραχωρήθη, οὐ μὴν διὰ τὸ προὔπαρχεῖν τὴν τῆς Ρώμης Ἐπισκοπὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἱπποκρίτων δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις τοῦ συγγράμματός αὐτοῦ ὁ ἱερός Δωροθέος, μνήμην ποιῆται, καὶ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, σημαίνων ἔνθα ὁ καθείς αὐτῶν ἐκήρυξεν, εἰπών,

α'. Πέτρον μὲν τὸν Ἀπόστολον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν τοῖς μεσογαλοῖς Πόντου, καὶ πᾶσαν τὴν Καππαδοκίαν, καὶ Βιθυνίαν κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τὸ ἐπαναγεῖσθαι αὐτὸν ἀπὸ Ἀντιοχείας, ὕστερον δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ πᾶσιν καὶ Ρώμῃ, ἔνθα καὶ ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ θάπτεται πρὸ τριῶν Καλανδῶν Ἰουλίω.

V 349 β'. Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πᾶσαν τὴν παραλλίαν τῆς Βιθυνίας τε καὶ Πόντου Θράκης τε, καὶ Σκύθας διήλθεν εὐαγγελιζόμενος τὸν Κύριον. Μετέπειτα ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῇ P 495 μεγάλη, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀφραος, καὶ ὁ Φάσις ποταμὸς, ἔνθα οἱ ἐσώτεροι Αἰθίοπες κατοικοῦσιν. Ἐτάφη ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς ὑπὸ Αἰγυπιάτου.

γ'. Ἰάκωβος δὲ ὁ τοῦ Ζεβεδαιου τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ μεθ' ὧν εὐαγγελιζόμενος τὸν Χριστὸν ἀναιρεῖται μαχαίρᾳ ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Τετραρῆου ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης.

δ'. Ἰωάννης ὁ τούτου ἀδελφός, ὃς καὶ Εὐαγγέλιον γεγράφηκεν ἐν τῇ Εφέσῳ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ὑπὸ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως εἰς Πάτμον τὴν νῆσον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ ἔξορίζεται. Ἐκ ταύτης μεταρσεως γεγονώς, διὸ καὶ λόγος κειράτηκεν σὺν τῷ Ἐνώχ καὶ τῷ Ἡλίᾳ ἔτι ἐν σαρκὶ αὐτὸν ὑπάρχειν.

ε'. Φίλιππος δὲ Ἀπόστολος ἐν Φρυγίᾳ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, θάπτεται ἐν Ἰσραπόλει μετὰ τῶν ἑπτὰ θυγατέρων αὐτοῦ,

plata amoenitate, tandem Metrophanis precibus devicto ac superato Licinio, statim Romae Palatia Byzantium transtulit, murisque urbe firmata, ac tectis, congiariisque uberrimis civibus donatis, nomen illi suum indidit. Haec ad omni virtutum genere insigni Dorotheo in commentariis Latinis relicta, a nobis excerpta sunt Philoxeno et Probo Coss. quando Constantinopolim venit Joannes Romae Episcopus. Persuasus enim ab Urbis Archiepiscopo, ut secum in Christi Natalitio sacris operaretur, id facere renuit, nisi ante Urbis Episcopum primus ipse sacra faceret, utpote Roma ante Urbem Constantinopolitanam Episcopum nacta. Ex hisce igitur oborta contentione, convenere Constantinopolitani, ostendereque ex magni Dorothei Commentariis Romano antiquiorem esse Episcopatum Constantinopolitanum. Joannes quidem Romanorum Episcopus Dorothei scripta vera esse asseruit, praeferrī tamen, se debere quod Principis Apostolorum locum teneret contendit, cujus tandem rei gratia praerogativa ipsi est concessa, non autem quod Romanus Episcopatus ante Constantinopolitanum praeexistit. Iam vero Sanctus Dorotheus in operis sui extremo duodecim Apostolorum mentionem praeterea egit, ubi quibus locis, eorum singuli Christum annuntiarint indicat, scribens,

i. Petrum quidem in Gallia, et in mediterraneis Ponti regionibus, ac in universa Cappadocia et Bithynia praedicasse Evangelium, postquam Antiochia reversus est, ac postmodum in universa Italia et Romae, ubi a Nerone in crucem actus, in eadem urbe sepultus est tertio Kalendas Julias.

ii. Andreas illius frater oram universam maritimam Bithyniae Ponti, et Thraciae, ac Scythas praeterea peragravit, Christum annuntians. Postea in magnam Sebastopolim profectus est, ubi Castra sunt Apsarus dicta, et Phasis fluvius, ubi interiores Aethiopes habitant. Sepultus est Patris Aethiopiae urbe, cum ab Aegeate in crucem actus fuisset.

iii. Jacobus Zebedaei filius, duodecim tribus Israel emensus, Christum annuntians gladio interficitur ab Herode Tetrarcha, Caesareae urbe Palaestinae.

iv. Joannes illius frater, qui et Ephesi Evangelium conscripsit, dum Christum praedicat, a Trajano Imperatore in Insulam Patmum propter Verbum Christi in exilium mittitur. Ex hac porro translatione, fama extitit cum Enoch et Elia adhuc in carne ipsum existere.

v. Philippus Apostolus cum in Phrygia Evangelium an-

nuntiasset, sepelitur Hierapoli cum septem suis sororibus, quarum meminit Lucas in Actis Apostolorum.

vi. Bartholomaeus Apostolus, Indis, qui Felices vocantur, praedicato Evangelio, iisque dato Matthaei Evangelio, martyr obit Carbanopoli magnae Armeniae urbe.

vii. Thomas Apostolus, Parthis, Medis, Persis, Germanis, Bactris et Magis annuntiato Christi Evangelio, martyrium patitur Calamitae Indiae urbe sic appellata.

viii. Matthaeus Evangelista lingua Hebraica. Evangelium tradidit Ecclesiae Hierosolymitanae, praedicans Christum, ac martyrio vitam finivit Hierapoli urbe Syriae.

ix. Judas Jacobi filius in universa Mesopotamia annuntiato Christo Martyrium passus Edessae, Eleutheropoli.

x. Simon, cognominatus Judas, Eleutheropoli, et a Gaza usque in Aegyptum praedicato Christo humo conditur Ostracinae urbe Aegypti, crucifixus Trajano imperante.

xi. Matthias duodecim Discipulis loco Judae annumeratus, cum in prima Aethiopia Christum praedicasset, Martyrium passus, ibi sepultus est.

xii. Simon Zelotes universa Mauritania percursa, Christo-que in ea praedicato, postmodum in Britanniam profectus, Martyr effectus, ibi sepelitur.

Haec in Latinis suis Commentariis, ex Graecorum et Judaeorum scriptis collecta nobis tradidit Dorotheus: quae quidem velut bona et probe accepta simul congesta in publicum emisimus, ut vel inde Constantinopolitani Episcopatus pateret initium, quoque ex genere ortus esset Metrophanes. Invenimus praeterea in historicis praedicti divini viri Dorothei libris, Simonem Cyrenaeum pro Christo fuisse crucifixum: ac Hieremiam Pontificem et Prophetam, divino afflatum spiritu, Hierosolymitana praevisa captivitate, post Josiae Regis Judaeae obitum, Moysis tabernaculo, arcaque testamenti, et sacris omnibus quae in eo recondita erant, ac vasis universis a Moyse confectis sublatiis, cum venisset in montem Nabaou, invenisse antrum, ubi ipse Moyses sepultus fuerat, in illoque omnia ista deposuisse, ac preces fudisse, ut ea usque ad saeculi consummationem non revelarentur. Unde hactenus locus ille incognitus mansit Pontificibus, atque ipsi adeo qui ea deposuerat Hieremiae. Cum iis et ista reperimus, Galba et Sylla Coss. An. Chr. 34. prae frigore congeliato lacu Genesereth, Herodiadis filiam ludicri gratia in glaciem descendisse, eaque disrupta, ac factu histu, illius corpus fuisse absumptum, glacie desuper coalescente: Herodiadem vero, sumpto intra genua filiae capite,

των αὐτῆς ἀποθμενῆ τὴν κεφαλὴν τῆς θυγατρὸς, κλαίονσα, ὁμολόγει διὰ τοῦ αἰτήσασθαι αὐτὴν τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ τοῦτο ὑπέμεινεν. Καὶ Ἡρώδης δὲ κατὰ ταύτην Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων τετραρχήσας ἀπέθανεν σκωλικόβρωτος γενόμενος. Ἐκληρονόμησεν δὲ τὸν Ἡρώδην ὁ Πιλάτος, καθότι * κατοφθαλμοὺς Ἡρώδου· καὶ οἱ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ Ἡρωδιάς, ἐξ ἧς ἔσχεν αὐτοὺς, σκωλικόβρωτοι γενόμενοι ἐξέψυξαν. Προκόπιος τοίνυν τῶν πρεσβυτέρων ἡξιώμενος, βίω τε καὶ λόγῳ εὐσεβείας διαπρέψας, καὶ πάσῃ τῇ περὶ τὰς γραφὰς ἐμμελεῖα τε καὶ ἐμπειρία αἰεὶ ἐνασκηθεὶς, καὶ ἐντυχηκῶς ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου Ἐπισκόπου καὶ Μάρτυρος Λαοφθέου, ταῦτα πάντα ἡμῖν ἐγγράφως καταλέλοιπεν. Χάρις τοίνυν αὐτοῦ τοῖς πρόνοις, καὶ τῇ ἀθανάτῳ μνήμῃ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

- V 351 *Prostat in Cod. Reg. II. MDCCCX. fol. 257. brevior indiculus LXX. Apostolorum, cuius auctor Hippolytus Tyri Episcopus dicitur, eadem serie qua apud Dorotheum, ex quo variantes aliquot lectiones hic apponimus, ne quid in hisce Lector desideret.* 11. Ἐπίσκοπος Σόλων. 15. Λουκᾶς Εὐαγγελιστῆς· οὗτοι οἱ ἐγὼ τῶν ὀ τυχανόντων διασκορπισθέντων ἐπὶ τῷ ῥήματι ὃ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἐάν μὴ τις φάγῃ τὴν σάρκα, καὶ πίει μου αἷμα, οὐκ ἔσται μου ἄξιος. Ἀλλ' ὁ μὲν διὰ Πέτρου, ὁ δὲ διὰ Παύλου· καὶ ἐπανακαλύψαντες, πρὸς Κύριον εὐαγγελιζέσθαι καταξιοῦνται, ὑπὲρ οὗ ἐμαρτυρίσαν, ὁ μὲν πυρπολωθεὶς, ὁ δὲ σταυρωθεὶς ἐπὶ ἐλαίας. 18. Κλήμης. 20. Ἐπίσκ. Παννονίας. 24. Βαρσαβᾶς. 26. Ερμογένης, οὗτος ὁμόφρων αὐτοῦ γέγονεν. 28. Ἀπέλλης. 31. Ἐπίσκ... Τάρσου. 32. Ἀγαθὸς ὁ Προφήτης. 33. Ρουφός. 34. Ἐπ. Τριανίας. 35. Μάρθων. 37. Πάτροκλος. 38. Ἐπ. Φιλίππων. 43. Ἡρωδίων. 44. Λούκιος. 48. Τερέντιος. 49. Βηρύτου. 55. Δυόδαχλου. 56. Μάρκος. 57. Ἰούστος Ἐπίσκ. Ἐλευθ. 58. Ἀρτεμάς. 59. Ἐπ. Σαρδανίας. 69. Σπουδῆς.

- P 437 *Habetur praeterea alia series eorundem LXX. Christi Discipulorum in Chronico MS. Symeonis Logothetae, in qua iidem qui a Dorotheo et Hippolyto recensentur, aliquot tamen omisitis, aliis substitutis, qui non habentur apud Dorotheum. Hi sunt, Πρίσκος, ὃς μέμνηται Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῇ, ὃς Ἐπίσκοπος Χαλκίδος ἐγένετο. Κηφᾶς, ὃν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἤλεγξεν· οὗτος Ἐπίσκοπος Κολωνίας ἐγένετο. Ἰγνατίος ὁ Θεοφόρος, ὁ γενόμενος Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος, ὃς ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Τραϊανοῦ θηριομαχῆ. Σίμων ὁ ἀγαρευθεὶς ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ὁ καὶ σταυρωθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ τελειοῖ τὸν βίον. Ναθαναὴλ ὁ Γραμματεὺς, ὁ εἰπὼν, Ἐκ Ναζαρεθ δύνανται τι ἀγαθὸν εἶναι. Deinde huic seriei haec subduntur: Καὶ τῶν μὲν ὁ Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἐνταῦθα οὕτως ἐγράφθησαν. Ἐν δὲ τοῖς θελοῖς*

confessam esse cum ejulatu id se perpessam quod Joannis Baptistae caput petisset. Quin et ipsae perinde Herodes Judaeorum Rex ac Tetrarcha a vermibus corrosus periit. Herodis autem haereditatem adiit Pilatus, ut qui Herodi invideret. Sed et quatuor illius filii, ipsaque Herodias ex qua hos susceperat, vermibus consumpti pariter perierunt. Procopius quidam Presbyterii dignitate donatus, vitae sanctitate ac eloquentia praestans, et in omni circa disciplinas concinnitate et experientia semper versatus, cum in Historicos sanctissimi et beatissimi Episcopi et Martyris Dorothei commentarios incidisset, haec omnia scriptis nobis reliquit. Gratias igitur agamus illius laboribus et immortalis memoriae, nunc et semper et in saecula saeculorum, amen.

Εὐαγγέλιος, εἰς τινὰ μὲν ἀντίγραφα περιέχει ὡς ὅβ ὑπῆρχον, εἰς ἕτερα ὁ μόνον, οἱ καὶ ἠγωνήσαντο γενναίως ἐν τοῖς ψευδαποστόλοις, καὶ λοιποῖς ἀντιθέτοις τοῦ ὁρθοῦ τῆς ἀληθείας δόγματος καὶ κηρύγματος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος τοὺς ὁ Χριστοῦ μαθητὰς, συνεργοὺς καλεῖ.

Describitur denique in alio Cod. Reg. sign. II. MDCCCCLII. fol. 233. Syntagma τοῦ Επιφανίου Επισκόπου Κύπρου περὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ περὶ καὶ ποῦ ἐτελεύτησαν, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα ποῦ κεῖνται, καὶ ἐν ποιοῖς τόποις, cui quidem Syntagmati subjiuntur nomina et Episcopatus LXX. Discipulorum. Verum cum nihil aliud fere contineat quod non habeatur apud Dorotheum, et in illius serie XII. Apostolorum, ac illa quae praefigitur operibus Oecumenii, Catalogum illum, ut et alios quorum mox meminimus, omitti debere censuimus. Cui quidem Epirhanii opusculo subditur in eodem Codice aliud ejusdem forte Epirhanii, hoc titulo: Τὰ ὀνόματα τῶν γονέων τῶν ἱβ' Ἀποστόλων, καὶ τοῦ Μελησεδέχ, editum a J. B. Cotelerio ad Constit. Apostol. pag. 194.

V 352

IX.

ΤΩΝ ἰβ' ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΑΙ ΠΑΤΡΙΔΑΙ,
ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΑΝΤΩΝ ΑΥΤΟΥΣ.

Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ἀδελφοί, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου, μητρὸς Ἰωανῆ, ἀλιεῖς τὴν τέχνην, ἀπὸ Θεβαΐδας τῆς κόμης.

Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ἀδελφοί, ἐκ πατρὸς Ζεβεδαίου, μητρὸς Ἱεροκλείας, ἀλιεῖς καὶ αὐτοί.

Φίλιππος ἐκ πατρὸς Φιλισανῶς, μητρὸς δὲ Σοφίας, ἀπὸ Θεβαΐδας τῆς κόμης, ἡνίοχοι τὰ ἐπιτήδευμα.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Ἀίδυμος, ὦν μετὰ ἀδελφῆς λεγομένης Ἀυσίας, ἐκ πατρὸς Διοφανοῦς, μητρὸς δὲ Ρῶας, ἀπὸ Ἀντιοχείας.

Βαρθολομαῖος ἐκ πατρὸς Σωσθένους, μητρὸς δὲ Οὐρυνίας, νομαρεῖτης, ἥτοι λαχάνια φυτεύων.

Θαδδαῖος, ὁ καὶ Λεββαῖος, ἐκ πατρὸς Νεκρεφᾶ, μητρὸς δὲ Σελήνης, Ἰταλικός.

Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, ἐκ πατρὸς Ἀνδρωνος, μητρὸς δὲ Εὐτυχίας, ἀπὸ Ἱεραπόλεως, λαῖξός τὴν τέχνην.

Ματθαῖος, ὁ καὶ Λευῖς, τελώνης τὸ ἐπιτήδευμα, ἐκ πατρὸς Ρούκου, μητρὸς δὲ Χειροθείας, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας.

P 438

Σίμων Κανανίτης, ἀριστόκλητος τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς γάμους, ἐκ πατρὸς Γαλλίνοιο, μητρὸς δὲ Ἀμμίας.

Σίμων ὁ καλούμενος Ζηλωτής, ἀπὸ Σαλείμ, ἐκ πατρὸς Ζήνωνος.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Λουκᾶς τὸν μὲν Θαδδαῖον Ἰούδαν Ἰακώβου ἐκάλεσεν, Σίμωνα δὲ τὸν Κανανίτην Ζηλωτὴν ἐκάλεσεν.

Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης.

IX.

DUODECIM APOSTOLORUM PATRIAE,
ET EORUM NOMINA EX QUIBUS SUNT NATI.

Petrus et Andreas fratres, ex patre Joanne, matre Joanna, arte piscatores, ex municipio Thebaïda.

Jacobus et Joannes fratres, ex patre Zebedaeo, matre Hieroclea, ipsi etiam piscatores.

Philippus ex patre Philisanos, matre Sophia, ex municipio Thebaïda, instituto auriga.

Thomas, qui et Didymus, cum sorore Lysia nuncupata, ex patre Diophane, matre Rhoa, ex Antiochia.

Bartholomaeus ex patre Sosthene, matre Urinia, Olitor, seu olerum sator.

Thaddaeus, qui et Lebbaeus, ex patre Necrefa, matre Selene, Italicus.

Jacobus Alfei filius, ex patre Androne, matre Eutychia, ex Hierapoli, arte Lapidarius.

Matthaeus, qui et Levi, instituto Publicanus, ex patre Ruco, matre vero Chirotheia, ex Galilaea.

Simon Cananites, nomenclator Domini ad nuptias, ex patre Gallione, matre vero Ammia.

Simon Zelotes cognominatus, ex Saleim, patre Zenone.

Nota Thaddaeum Judam Jacobi, Simonem vero Cananitem Zelotem a Luca fuisse appellatos.

Judas Iscariotes.

V 353

X.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΘΕΟΛΟΓΙΤΟΥ ΕΠΙ-
ΣΚΟΠΟΥ ΤΥΡΟΥ,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Απορούντων τινῶν καὶ λεγόντων, Ἐπὶ τίνος ἄρα οἱ Ἀπόστολοι ἐβαπτίσθησαν, καὶ εἰ μὴ ἐβαπτίσθησαν, πῶς ἐβάπτισον· καὶ εἰ μὴ παρὰ τινος κεχειροτόνηται, πῶς ἐχειροτόνουν; Παρώρμησαν οὖν τὴν ἡμετέραν ταπεινώσειν φιλοπονώτερον περὶ τούτων τὴν ἔρευναν ποιήσασθαι. Εὐρόμεν οὖν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ ἁγίου Σαφρονίου καὶ ἄλλα μὲν πλείστα μνήμης ἄξια, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο, ὅτι μόνον τὸν ἅγιον Πέτρον ὁ Κύριος οἰκείαις χερσὶ ἐβάπτισεν, Πέτρος δὲ Ἀνδρέαν, καὶ Ἀνδρέας Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην. Οὗτος δὲ τοὺς λοιποὺς πάντας Ἀποστόλους· καὶ ὅτι τὴν Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον Ἰωάννης σὺν τῷ Πέτρῳ ἐβάπτισεν. Καὶ προθεῖς ὅτι ἀνεπιὸς ἦν ὁ Θεολόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα. Ὁ γὰρ Ἰωσήφ ὁ μνηστήρ τῆς παρθένου, τέσσαρας υἱοὺς ἔσχεν ἐκ τῆς βιωτικῆς αὐτοῦ γυναικὸς, Ἰακωβον, Σίμωνα, Ἰούδαν καὶ Ἰωσῆ, καὶ τρεῖς θυγατέρας, Ἐσθήρ, Θάμαρ, καὶ Σαλώμην ὁμώνυμον τῇ μητρὶ, ἣν τινα ἐξέδοτο Ἰωσήφ πρὸς γάμον τῷ Ζεβεδαιῷ. Μεθ' ἧς ἔτεκεν ὁ Ζεβεδαιὸς Ἰακωβον καὶ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ὃς τρεῖς μητέρας ἔσχεν ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς καὶ γεγένηται σωματικῶς· δευτέραν δὲ, ὅτι Βροντῆς υἱὸς ἐχορημάτισε νοητικῶς παρὰ τοῦ Κυρίου· καὶ τρίτην τὴν ἁγίαν Θεοτόκον πνευματικῶς, κατὰ τὸ φηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ αὐθις πρὸς τὴν Θεοτόκον· Ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

X.

EX SANCTO THEODORITO TYRI
EPISCOPO,DE BAPTISMO SANCTORUM APOSTOLORUM ET
DEIPARAE.

Cum quidam dubitarent, ac dicerent, a quo igitur baptizati sunt Apostoli, et si non fuerunt baptizati, quomodo baptizarunt: deinde si ab aliquo manus impositionem non acceperunt, qui fieri potest, ut manus imposuerint? Cum igitur hortati essent nostram humilitatem, ut de hiis accurate inquireremus, invenimus in Sancti Sophronii Commentariis, inter alia plurima quidem memoria digna, illud praesertim, solum Sanctum Petrum a Domino propriis manibus fuisse baptizatum, Andream vero a Petro, Jacobum et Joannem ab Andrea, reliquos autem omnes Apostolos ab Joanne: praeterea Dominam nostram Deiparam a Joanne et Sancto Petro fuisse baptizatam. Addit praeterea Theologum, Domini nostri Jesu Christi secundum carnem fuisse consanguineum. Habuit enim Josephus Deiparae sponsus ex uxore sua seculari, filios quatuor *), Jacobum, Simonem, Judam, et Jose, tresque filias, Ether, Thamer, et Salomen eodem quo mater nomine appellatam, quam Josepho Zebedaeo in matrimonium dedit, cum qua genuit Zebedaeus Jacobum et Joannem Evangelistam, qui tres in terra matres habuit, videlicet Salomen, ex qua carnaliter natus est; alteram, ut qui Filius tonitruum intellectualiter a Domino appellatus est; ac tertiam, sanctam Deiparam spiritualiter, juxta quod dictum est a Domino in cruce, *Ecce mater tua*; et rursus ad Deiparam, *Ecce filius tuus*.

*) Vide notata ad pag. Chron. 208.

XI.

FRAGMENTUM EX FASTIS CUSPINIANEIS,
IN OMISSORUM SPECIMEN.

An. 266.

Augurino II. et Aratino.
Cornuto et Labo.
Julo et Mamerteno.
Tusco et Sabino.
Rutilo et Viscellino III.

An. 453.

Dextro et Paulo.
Corno II. et Rulliano.
Corvino V. et Pansa.

An. 483.

Licinio et Cinna.
Cursoro II. et Maximo.
Claudio et Clepsina.
Clepsina et Bleso.
Gallo et Pictore.

An. 688.

Lepido et Tullo.
Sulla et Paeto.
Caesare et Turino.
Cicerone et Antonio.

An. 743.

Massala et Quirino.
Rubellio et Saturnino.
Maximo et Tubero.
Aphricano et Maximo.
Druso et Crispino.

An. 789.

B

Gallieno et Plautio.
Proculo et Nigrino.
Juliano et Asprenate.
Caesare II. et Caesiano.

B

Caesare III. et Solo.
Caesare IV. et Saturnino.
T. Claudio II. et Longo.
T. Claudio II. et Vitellio.

B

Crispo II. et Tauro.

Venitio et Corvino.

An. 831.

Vespasianus II. et Titus.

Vespasianus III. et Nerva.

Vespasianus IV. et Titus II.

Domitianus II. et Messalinus.

Vespasianus V. et Titus III.

Vespasianus VI. et Titus IV.

Vespasianus VII. et Titus V.

Vespasianus VIII. et Domitianus V.

Commodus et Priscus.

Vespasianus IX. et Titus VI.

XII.

V 344

DESCRIPTIO CONSULUM

EX QUO PRIMUM ORDINATI SUNT.

245. Bruto et Collatino.	Anni ab U. C.
246. Publicola et Lucretio.	Varroniani.
247. Publicola II. et Publilio.	
248. Lartio et Exquilino.	Variae Lect.
249. Valerio et Tuberto.	ex Cod. Fu-
250. Publicola III. et Lucretio II.	xensi.
251. Menenio Agrippa et Postamio.	
252. Tricasto et Vistellino.	Mano.
253. Aurunco et Flavo.	
254. Camerino et Longo.	Arimo.
255. Helva et Gamino.	
256. Flavo et Sifulo.	
257. Atratino et Augurino.	
258. Albo et Coelimontano.	
259. Sabino et Prisco.	
260. Coelimontano II. et Vitellino III.	
261. Aurunco II. et Vitellino.	
262. Macrino et Augurino.	
263. Augurino II. et Atratio.	Acratio.
264. Camerino et Flabio.	Fabio.
265. Tullo et Rufo.	

His Conss. *Romani Proceres dicti sunt.*

266. Nautio et Rufo.
 267. Tusco et Sabino.
 268. Rutilio et Vitcellino.
 269. Fabio et Maloginense.
 270. Mamerco et Fabio.
 271. Fabio et Volesio.
 272. Tertullo et Fabio II.
 Eugo. 273. Sabino et Fugo.
 Cucumato. 274. Cincinnato et Fabio III.
 275. Rutilio et Fabio IV.
 Armillo. 276. Aemilio II. et Aesculino.
 Igato et Publlo. 277. Laenate et Publilio.
 278. Tricosto et Structo.
 279. Nautio et Publicola.
 280. Mallio et Furio.
 281. Aemilio et Julio.
 282. Pinario et Fusco.
 P 440 283. Sabino et Capitolino.
 284. Emilio et Valerio.
 285. Coelimontano et Prisco II.
 Capitolino. 286. Capitolino et Prisco.
 287. Aemilio II. et Bibulano.
 288. Regilliano et Fusco.
 289. Capitolino III. et Fabio II.
 290. Prisco et Albo.
 291. Prisco et Elva.
 292. Tricipitino et Veturio.
 293. Gallo et Camerio.
 294. Publicola II. et Sabino.
 Maloginense. 295. Vibulano et Maloginense.
 Rauto et Atrac- 296. Nauto et Atratino.
 ctino.
 Publlo. 297. Publilio et Hilario.
 Vergeno. 298. Maximo et Verginio.
 299. Rogo et Veturio.
 300. Capitolino et Varo.
 301. Festo et Quintillo.
 Levato et Capu- 302. Laenate et Capitolino.
 ano.
 His Conss. *Decemviri creati priores et posteriores ann. II.*
 305. Barbaro et Potito.
 Tricosto. 306. Hermenio et Tricosto.
 307. Macrino et Julio.
 308. Furio et Capitolino.
 Gemino. 309. Genucio et Curtio.
 His Conss. *Tribuni plebis facti III. anno I.*
 310. Mugillano et Atratino.

311. Macrino et Capitolino. et Curtio.
 312. Vibulano et Helva.
 313. Pacilio et Crasso. omittuntur.
 314. Macerino et Lanato.
 315. Mallio et Capitolino.
 His CONSS. *item Tribuni plebis III. ann. II.*
 317. Macrino et Fidenate. Fidenate.
 318. Malaginense et Grasso. Grasso.
 319. Julio et Verginio. Vergano.
 320. Capitolino et Carino. Capitolino.
 His CONSS. *item Tribuni plebis III. ann. II.*
 323. Poeno et Melitono. Melitona.
 324. Crasso et Julio.
 325. Tricipitino et Fidenate II. Tricipitino.
 326. Cosso et Poeno.
 327. Achilla et Mugilano.
 His CONSS. *item Tribuni plebis IV. annis III.*
 331. Atratio et Vibulano. et Juliano.
 332. Capitolino et Vibolano. omittuntur.
 His CONSS. *item Tribuni plebis IV. ann. VIII.*
 341. Cosso et Medullino.
 342. Ambusto et Pacilo.
 343. Mugilano et Rutilio.
 344. Aemilio et Rustico.
 345. Casso et Mudullino.
 His CONSS. *item Tribuni plebis IV. et VI. annis XV.*
 361. Flabo et Camerino.
 362. Potito et Capitolino.
 His CONSS. *item Tribuni plebis creati sunt ann. XVIII.*
 postea ann. IV. nemo curulis Magistratus fuit. Item Tri- Magister.
 buni plebis VI.
 388. Mamertino et Laterano.
 389. Genutio et Curtio. Genicio.
 390. Petico et Galva. Petito.
 391. Mamertino II. et Silla.
 392. Achala et Genucio.
 393. Stollone et Petino. Sotollone.
 394. Balbo et Ambusto.
 395. Bibone et Lenate. et Levate.
 396. Ambusto et Proculo. et Pipenso.
 397. Rustico et Capitolino.
 398. Ambusto II. et Lenate. Levate.
 399. Potito et Publicola.
 400. Ambusto III. et Capitolino.
 401. Petico IV. et Poplicola II.
 402. P. Publicola et Ratilo II.

- Roetico.** 403. Roetico et Poeno seu Poëno.
Levate. 404. Scipione et Lenate II.
 405. Camillo et Crasso.
Levate. 406. Corvino et Lenate III.
Veneseo. 407. Veneco et Torquato.
 408. Corvino II. et Libone.
Sursone. 409. Bursone et Camerino.
 410. Rutilio et Torquato II.
 411. Corvino III. et Cosco.
 412. Achala et Rutilio II.
Veneco. 413. Venoco II. et Mamertino.
 414. Torquato III. et Musone.
Seleno. 415. Mamertino et Seleno.
Moeno. 416. Camillo et Moenio.
 417. Festo et Longo.
 418. Crasso et Dulillo.
 419. Regulo et Corvino.
 420. Albino et Galbino.
 421. Absque Consulibus.
 422. Galbino et Cossa.
 423. Potito et Marcello.
Venote. 424. Crasso et Venoco.
 V 355
Datiiano. 425. Mamertino II. et Deciano.
Venote. 426. Venoco II. et Scipione.
Phylone. 427. Lentulo et Silone.
 428. Libonio et Cursore.
Cunullo. 429. Camillo et Bruto.
Apinius. 430. His Conss. *tum Dictator creatus Papyrius Cursor, et Magister Equitum Drusus.*
Rufus. 431. Longo et Ceretano.
Sullo. 432. Cursore et Rullo.
Albino. 433. Galbino et Balbino.
Phylone. 434. Cursore II. et Filone.
Papino. 435. Papirio et Gaeretano.
Venote. 436. Venoco et Flaccino.
 437. Barbulo et Bubulco.
Levate. 438. Rutilio et Lenate.
Philone deest II. 439. Cursore III. et Lenate II.
 440. Samnite et Longo.
desunt. 441. Cursore IV. et Bubulco II.
Rusone. 442. Maximo et Musone.
 443. Bubulco III. et Barbula.
 444. Rullo et Rutilio.
Censor. 445. His Conss. *tum Dictator Cursor, et Magister Equitum Bubulcus.*
 * deest. 446. Musone II. et Rullo* II.

447. Appio Gaeco et Violente.	Applogoo.
448. Remulo et Albino.	Remalo.
449. Metello et Minutio.	Mumelo.
450. Semfronio et Faberio.	
451. Lentulo et Abentesi.	
452. Dentone et Emilio.	
453. His Conss. <i>item Corvinus Dictator, et Brutius Magister Equitum mensibus vi. deinde fuerunt.</i>	
454. Corvino et Pansa.	
455. Poetico et Torquato.	
456. Scipione et Maximo.	
457. Rullo III. et Musone III.	desunt.
458. Claudio II. et Violente II.	
459. Rullo V. et Musone V.	
460. Metello et Regulo.	
461. Cursore et Maximo.	
462. Maximo Gurgite et Braccho.	Brachio.
463. Metello II. et Vulbo.	Vultio.
464. Ruffino et Dentato.	
465. Maximo et Noctuo.	
466. Cremulo et Albino.	
467. Marcello et Rutilio.	
468. Potito et Petito.	Forbello.
469. Lepido et Caecina.	Cetano.
470. Tacio et Dantone.	Tatio.
471. Dolabella et Maximo.	
472. Lucio et Papo.	Luchno.
473. Barbula et Philippo.	
474. Laebymno et Caeruntano.	Lebino et Teruntano.
475. Ceverione et Musone.	Cautone et Marone.
476. Lucinio et Papo.	
477. Rufino et Bubulco.	Bufino.
478. Gurgito et Clepyno.	Lepino.
479. Benago et Lentulo.	
480. Benago II. et Merinda.	Meringo.
481. Licinio et Cambia.	
482. Cursore et Maximo.	
483. Claudio et Clepsinate.	Lepismato.
484. Clepsina et Blasio.	
485. Gallo Sabino et Pisone.	
486. Simfronio Sapiente et Rufo.	
487. Regulo et Libone.	Bunigulo.
488. Fabio et Pictore et Poeta.	Pecta.
489. Maximo et Vitulo.	
490. Theudace et Flacco.	Theudao.
491. Maximo et Crasso.	

- Vitulo.** 492. Albino et Vitulo.
 493. Flacco II. et Crasso.
Asine et Duillio. 494. Scipione Asinae et Duillio.
 495. Scipione et Floro.
 496. Catacoeno et Patrevulo.
 497. Regulo et Blaeso.
 498. Wlone et Decio. *His Coss. suffectus est Regulus.*
 499. Paetino et Paulo.
Catanonne. 500. Scipione et Calatino.
Blero. 501. Capitone et Blaeso.
Cotta. 502. Cotta et Gemino.
 503. Metello et Papo.
Vulso. 504. Regulo II. et Wlone.
 505. Pulchro et Pulchro.
 506. Cotta II. et Gemino II.
 507. Metello et Buteone.
 508. Crasso et Licinio.
 509. Buteone II. et Bullo.
Bepofo. 510. Torquato et Blaeso.
 511. Fundolo et Gallo Longo.
 512. Catulo et Albino.
 513. Torquato et Catone.
Gentone. 514. Gentone et Tuditano.
 515. Tuncino et Falcone.
omittitur. 516. Graccho et Falcone.
omittitur. 517. Lentulo et Flacco.
Dentula. 518. Claudio Lentulo et Varo.
 519. Torquato et Volbo.
 520. Albino et Rogo.
 521. Maximo et Machone.
Balbulo. 522. Lepido et Balbulo.
Masone et 523. Matone et Masone.
 524. Balbulo II. et Pera.
 525. Albino et Centumalo.
Burga. 526. Carvilio et Maximo Vero.
 527. Flacco et Regulo.
 528. Maximo Messala et Arustio.
 529. Papo et Regulo.
 530. Torquato et Papo.
Flammino. 531. Flaminino et Filone.
 532. Scipione et Marcello.
 533. Scipione Nasica et Rufo.
 534. Catulo et Filone.
 535. Paulo et Salinatore.
 536. Scipione et Longo.
Flaminiio. 537. Gemino et Flaminio. *His Coss. suffectus Regulus.*

538. Paulo II. et Varrone.
 539. Fabio Maximo et Grecho.
 540. Fabio Maximo II. et Marcello.
 541. Maximo et Graccho.
 542. Pulchro et Flacco.
 543. Galva et Centumalo.
 544. Lebyino et Marcello.
 545. Fabio et Flacco.
 546. Marcello et Crispino.
 547. Nerone et Salinatore.
 548. Metello et Filone.
 549. Scipione et Crasso divite.
 550. Caethego et Tuditano.
 551. Caepione et Servilio.
 552. Nerone et Servilio.
 553. Lentulo et Paeto.
 554. Galba II. et Cotta.
 555. Lentulo et Tappulo.
 556. Flaminio et Peto.
 557. Cethego et Rufo.
 558. Porphyrio et Marcello.
 559. Festo et Flacco.
 560. Scipione Africano et Longo.
 561. Merrulla et Hermo.
 562. Flaminio et Ahenobarbo.
 563. Glabrione et Nasica.
 564. Scipione et Lellio.
 565. Wulscone et Nobiliore.
 566. Salinatore et Messala.
 567. Lepido et Flaminio.
 568. Albino et Philippo.
 569. Pulchro et Tuditauo.
 570. Pulchro II. et Licinio.
 571. Labaeme et Marcello.
 572. Pamphilio et Paulo.
 573. Cethego et Pamphilio.
 574. Albino et Pisone.
 575. Acindyno et Flacco.
 576. Bruto et Vulsona.
 577. Pulchro et Graccho.
 578. Scipione et Petico.
 579. Lepido II. et Scaebola.
 580. Albino et Scaevola.
 581. Albino et Benate.
 582. Lenate et Aelio.
 583. Crasso et Longo.

Gracho.
omittitur.
omittitur.
Flaco.

Lebuno.

Cepule.
Flaminio.

Porfirio.

Cipione et
Merulla.
Flaminio et
Habunbarbo.

P 442
OCL. Messalae.
Flaminio.

Acind...

Gracho.
V 356
Petico.
Cabela.

Benenate.
Levate.
Crassa.

584. Macrino et Serrano.
- Carpione.** 585. Philippo et Caepione.
586. Paulo et Crasso.
587. Paeto et Paenno.
588. Gallo et Claudio.
- omittitur.** 589. Torquato et Octabio.
III. 590. Torquato II. et Longino.
- Graccho.** 591. Graccho et Talina.
592. Scipione Nasica et Figulo.
qui His *COSS. in horum locum, quia vitio creati erant, substituentur Lentulus et Domitius.*
593. Messala et Carbone.
- Cetgo.** 594. Gallo et Cethego.
595. Dolabella et Fulvino Nobiliore.
- Levate.** 596. Lepido et Lenate II.
597. Caesare et Horeste.
598. Lentulo et Figulo.
599. Nasica et Marcello.
- omittuntur.** 600. Opimio et Albino.
- Opimio et Lausio.** 601. Nobiliore et Lausco.
602. Marcello II. et Flacco.
- Loculo.** 603. Loculo et Albino.
604. Elaminino et Balbo.
605. Censorino et Manilio.
606. Albino et Pisone.
- Enulo.** 607. Scipione Aemilii et Druso.
Numisio. 608. Lentulo et Numicio.
- Nillo et Anavo.** 609. Maximo Aemilii et Manono.
610. Galva et Cotta.
611. Claudio et Metello.
612. Metello II. et Maximo.
613. Caepione et Rufo.
614. Caepione et Lacro.
- Raptone.** 615. Baenate et Pisone.
616. Narsica Sabione et Bruto.
617. Lepido Porcina et Mancino.
- Plubo et Ferinsio.** 618. Philo et Servilio.
619. Flacco et Pisone.
620. Scipione Africano et Flacco.
- Calph...** 621. Scaevola et Calpurnio.
- Levate.** 622. Laenate et Rutilio.
623. Crasso et Flacco.
- Pertana.** 624. Lentulo et Perperna.
Auditano et Boffo. 625. Tuditano et Anulio.
626. Octavio et Rufo.
- Vinna.** 627. Longino et Cinna.

628. Lepido et Oreste.	Hor...
629. Hypsaeco et Flacco.	Iraeco.
630. Longino et Bulvino.	Bolvino.
631. Metello et Flaminino.	Flem...
632. Ahenobarbo et Faenio.	Fenio.
633. Opimio et Maximo Aemilii.	Maximo Emilio.
634. Manilio et Carba.	
635. Metello et Cotta.	
636. Catone et Marcio rega.	
637. Metello Diademeo et Mutio Sinerebula.	Diademe et Sinerebula.
638. Geto et Maximo Serviliano.	Maximino.
639. Scauro et Metello.	Seculiano
640. Balbo et Catone.	Scaurio.
641. Metello et Carbone.	Ballo.
642. Bruto et Peone.	et Porone.
<i>His Conss. initium belli Jugurthini.</i>	Initum est bellum Ligurtinum.
643. Nasica Scipione et Bestia Calpurnio.	Calpr...
644. Rufo et Albino.	
645. Metello Numidico et Silano.	Metello.
646. Sulpitio et Scauro.	
647. Longino et Mario.	Marino.
648. Serrano et Caepione.	Serrano.
<i>His Conss. natus est Cicero die VIII. Kalendas Maias.</i>	
649. Rufo et Mallio.	
650. Mario II. et Fimbria.	
651. Mario III. et Oreste.	Hor...
652. Mario IV. et Catulolo.	Turdilo.
653. Mario V. et Aquilio.	
654. Mario VI. et Flacco.	
655. Antonio et Albino.	
656. Metello Nepote et Tito Didio.	et Didentulo.
657. Lentulo et Crasso.	
658. Ahenobarbo et Longino.	
659. Crasso et Scaevola.	Sebello.
660. Galva et Ahenobarbo.	
661. Flacco et Herennio.	
662. Pulchro et Perperna.	Perperna.
663. Philippo et Caesare.	
664. Caesare et Lupo.	
665. Strabone et Catone.	
666. Sylla et Rufo.	
667. Octabio et Cinna.	
668. Mario VII. et Cinna II.	CCCL.
<i>His Conss. natus est Salustius die Kalend. Octobr.</i>	
669. Cinna III. et Carbone.	
670. Carbone II. et Scribonio.	Scribonio.

- et Carbone. 671. Scipione et Norbano.
672. Carbone III. et Mario.
- Dircula. 673. Diecula et Dollabella.
674. Sylla et Metello Pio.
- Pronnatio et 675. Vitia et Pulchro.
Claudio et Servilio.
676. Lepido et Catullo.
- Mamerto. 677. Bruto et Mamerco.
- Octavo et Cur- 678. Octavio et Curione.
one.
omittitur. 679. Octavio et Cotta.
et Misceta. 680. Lucullo et Micotta.
681. Marco Lucullo et Cassio Longino.
- P 443 682. Cn. Lentulo et Gellio.
Flendulo et 683. P. Lentulo et Oreste.
Hor... 684. Pompeio et Crasso.
685. Hortensio et Metello.
- Virg... His Conss. *natus est Vergilius die Id. Octobr.*
- Mitello. 686. Marcio Rege et Metello.
687. Pisone et Galbrione.
- Bulcacio et 688. Bulcacio et Tullo.
Cotta. 689. Cotta et Torquato.
690. L. Caesare et Figulo.
- Antonio. 691. Cicerone et Antonino.
His Conss. *bellum Catilinae gestum est.*
- Silene et Mu- 692. Silano et Muraena.
rene.
Messa. 693. Pisone Frugi et Messala Nigro.
- Nigro Afronio. 694. Afronio et Metello Celere.
- Bibloco. 695. Decio Caesare et Bibolo.
696. Pisone et Gabinio.
- Marcello. 697. Lentulo et Metello Nepote.
698. Marcellino et Philippo.
699. Pompeio II. et Crasso II.
700. Ahenobarbo et Pulchro.
701. Balbino et Messala.
702. Pompeio III. et Metello Scipione.
703. Rufo et Marcello.
704. Marcello et Paulo.
705. Lentulo et Marcello.
- Isaur.. abest. 706. Caesare et Servilio Isaurico.
- Fulio Canleuo. 707. Caleno et Vatino.
708. Caesare III. et Lepido.
- et Solo. 709. Caesare IV. solo.
710. Caesare V. et Antonino.
* * * *Vide paullo infra.*
- Ertio. 711. Pansa et Hirtio.
His Conss. *obiit Cicero die iv. Kal. Maias.*

712. Lepido et Plano.
713. Antonino pietate et Isaurico. Pietati.
His Conss. bellum Isauricum gestum est, et Julius Caesar ex Senatus consilio deceptus in Curia occiditur a Cassio et Bruto.
 Post hunc Octavianus Caesar Augustus appellatur.
 Senatu. Concilio. Cassio. Abhinc Imperatores. y Polimone. V 357 Rufino.
714. Galbino II. et Pollinione.
715. Rufo Censorino et Sabino.
716. Pulchro et Flacco.
His Conss. obiit Salustius die III. Idus Maias.
717. Agrippa et Gallo.
718. Publicola et Nerva Cocceio. Heru Concolo.
719. Cornificio et Pompeio Magno.
His Conss. bellum Fugitivorum gestum est. Haec absunt apud Pontac.
 His Conss. obiit Cicero: interfectus est die iv. Kal. Maiarum.
720. Antonino II. et Libone.
 xxx. *His Conss. obiit Cicero interfectus die iv. Kalend. Maias.*
721. Octaviano Augusto II. et Paulo.
722. Ahenobarbo et Sosoio. Hi extra ordinem infra positi.
723. Octaviano Augusto III. et Corbilio.
724. Octaviano IV. et Crasso.
725. Octaviano V. et Pulchro.
726. Octaviano VI. et Agrippa.
His Conss. Carthago libertatem a Populo Romano recepit.
 Octavo, etc.
 His Conss. Era prima cursus Lunae inventus est.
727. Octaviano VII. et Agrippa II.
728. Octaviano VIII. et Tauro II.
729. Octaviano IX. et Silano.
730. Octaviano X. et Flacco.
731. Octaviano XI. et Pisone.
732. Aesernino et Aruntio.
 Celso et Hiberno.
 X.
 desunt.
 deest.
733. Lollio et Lepido.
734. Apuleio et Nerva.
735. Saturnino et Lucretio Cinna.
736. Duobus Lentulia.
His Conss. obiit Vergilius die xl. Kalend. Octobr. Lentulo et Cornelio.
 Arsenino et Aruncio.
737. Fornicio et Silvano.
738. Domitio Scipione et Ahenobarbo.
739. Libone et Pisone.
740. Crasso et Lentulo.
741. Nerone et Varo.
742. Messala et Quirino.
 Robellio et Saturnino.
743. Maximo et Tuberone.
744. Africano et Maximo.
 Virg... die 1. Kalendarum Octobrium.
 Fornitio.
 Achenobarbo.
 Hi temere inserti.
 Tuberone.

- XXX. 745. Druso et Crispino.
 Censorino ^{XXX.} et Gallo. 746. Censorino et Gallio.
 747. Nerone II. et Pisone II.
 748. Balbo et Vetera.
 xv. 749. Octaviano XII. et Sylla.
 Sabiano. 750. Sabino et Rufino.
 751. Lentulo et Messalino.
 xvl. 752. Octaviano XIII. et Silano.
 His Conss. natus est CHRISTUS die VIII. Kalend. Jan.
 753. Lentulo et Pisone.
 1. Caesare et Lucio Paulo.
 XL. 2. Vindicio et Varo.
 * Sic. Lamio Inno- 3. Lamia et Servilio *ñ manio.
 niano. 4. Aello Cato et Saturnino.
 Arundo. 5. Magno Pompeio et Valerio.
 6. Lepido et Aruntio.
 Caesare et Capitone.
 7. Cretico et Nerva.
 8. Camillo et Quintiliano.
 9. Camero et Sabino.
 10. Dolabella et Salino.
 11. Lepido et Tauro.
 12. Germanico Caesare et Capitone.
 L. 13. Flacco et Silano.
 Duobus Sectis. 14. Duobus Sextis Pompeio Magno et Apuleio.
 15. Bruto et Flacco.
 16. Tauro et Libone.
 17. Crasso et Rufo.
 18. Tiberiano Caesare II. et Druso Germanico II.
 19. Silano et Balbo.
 20. Messala et Grato.
 21. Tiberiano Caesare III. et Druso Germanico III.
 LX. Gallo. 22. Agrippa et Galba.
 P 444 23. Polliione et Vetere.
 no. 24. Cethego et Varo.
 Pomelo Galba. 25. Agrippa II. et Lentulo Galva.
 26. Getulio et Sabino.
 27. Crasso et Fisone.
 28. Silano et Nerva.
 Reb... 29. Rufo et Rubellione.

Sequentia margini adscripta leguntur. *Cum Joannis Evangelium doceat Dominum Salvatorem nostrum tribus annis post baptismum docuisse ad quos venit xxx. utatis suae anno, sicut in Imperio Tiberii habetur adscriptum, in hoc loco per Consules error annorum est, nisi de Rufo et Rebellionem in tertium ordinem Consulatus supputatio pertendat.*

*HIS CONSS. passus est Christus die decimo Kalendas Aprilis,
et resurrexit VIII. Kalendas easdem.*

30. Vinicio et Longino Cassio.	.. nltio.
31. Tiberiano Caesare IV. solo.	Tiberiano Consule et Solo.
32. Aruntio et Ahenobarbo.	LXX.
33. Galba Libolo et Sylla.	Arantello.
34. Persico et Vitellio - Pulo.	Isti supra insec- rantur.
35. Gallo et Nonniano.	
36. Emiliano et Plautio.	
37. Proculo et Nigrino.	
38. Juliano et Asprenate.	
39. Caesare II. et Caesiano.	Cesiano.
40. Caesare III. solo.	et Solo.
41. Caesare IV. et Antonino.	
42. Claudio II. et Larbo.	LXXX.
43. Claudio III. et Vitellio.	Vitellio II.
44. Crispo II. et Tauro.	deest.
45. Vinitio et Corvino.	deest.
46. Asiatico et Silano.	deest.
47. Claudio IV. et Vitellio III.	deest.
48. Vitellio IV. et Publicola.	
49. Veriano et Gallo.	Valeriano.
50. Vetere et Nerviniano.	
<i>Hic desinit Cod. Fuxensis.</i>	
51. Claudio et Orfito.	
52. Sylla et Catone.	XC.
53. Silano et Antonino.	
54. Marcello et Aviola.	
55. Nerone et Vetere.	
56. Saturnino et Scipione.	
57. Nerone II. et Pisone.	
58. Nerone III. et Messala Corvino.	
<i>HIS CONSS. Petrus et Paulus passi sunt die III. Kalend. Julias.</i>	
59. Aproniano et Capitone.	
60. Nerone IV. et Lentulo.	
61. Lacio et Turpiniano.	
62. Mario et Gallo.	C.
<i>HIS CONSS. Judaea capta est.</i>	
63. Rufo et Regula.	
64. Crasso et Basso.	
65. Helva et Vestino.	
66. Telesino et Paulino.	
67. Capitone et Rufo.	
68. Italico et Trahalo.	
<i>HIS CONSS. Nero non comparuit.</i>	

69. Galba II. et Tito Rufino.
 70. Vespasiano II. solo.
 71. Vespasiano III. et Nerva.
 CX. 72. Vespasiano IV. et Tito II.
 73. Domitiano II. et Messalino.
 74. Vespasiano V. et Tito III.
 75. Vespasiano VI. et Tito IV.
 76. Vespasiano VII. et Tito V.
 77. Vespasiano VIII. et Domitiano III.
His Conss. Judaei pervicti sunt.
 78. Commodus et Prisco.
 79. Vespasiano IX. et Tito VI.
 80. Tito VII. et Domitiano IV.
 81. Galva et Pollione.
 CXX. 82. Domitiano V. et Sabino.
 83. Domitiano VI. et Rufo.
 84. Domitiano VII. et Sabino II.
 85. Domitiano VIII. et Fulvio.
 V 358 86. Domitiano IX. et Dolabella.
 87. Domitiano X. et Saturnino.
 88. Domitiano XI. et Rufo.
 89. Fulvio et Atratino.
 90. Domitiano XII. et Nerva II.
 91. Grabrione et Gralano.
 CXXX. 92. Domitiano XIII. et Sturnino.
 93. Pompeiano et Prisciano.
 94. Asprenate et Laterano.
 95. Domitiano XIV. et Clemente.
 96. Valente et Vetere.
His Conss. excessit Domitianus in Palatio Romae.
 97. Nerva III. et Rufo III.
 98. Nerva IV. et Trajano II.
 99. Palma et Senecio.
 100. Trajano III. et Pontino.
 101. Trajano IV. et Peto.
 CXL. 102. Severiano et Sirio.
 103. Trajano V. et Maximo.
 104. Suburano II. et Marcello.
 105. Candido II. et Quadrato.
 106. Commodus et Cereali.
 107. Syra III. et Senecione II.
 108. Gallo et Bradua.
 109. Palma II. et Tullo.
 110. Orfito et Prisciano.
 111. Pisone et Juliano.

112. Trajano VI. et Africano. CL.
 His Conss. *persecutio Christianorum.*
113. Celso II. et Prisciano II.
114. Malsa et Volciso.
115. Messala et Podone.
116. Eliano et Vetere.
117. Aproniano et Nigro.
118. Hadriano et Salinatore.
119. Hadriano IV. et Rustico.
120. Severo II. et Fulgo.
121. Vero II. et Augure.
122. Aviola et Pansa. CLX.
123. Aproniano et Panpino.
124. Glabrione et Torquato.
125. Asiatico et Aquilino.
126. Vero III. et Ambigulo.
127. Titiano et Gallicano.
128. Torquato et Libone.
129. Marcello et Celso. P 445
130. Catullino et Libone.
131. Pontiano et Rufo.
132. Auguriano et Sergiano. CLXX.
133. Hiberna et Sisenna.
134. Severo III. et Varo.
135. Pontiano et Aquilino Rufo.
136. Commodo et Pompeiano.
137. Caesare II. et Balbino.
138. Camerino et Nigro.
139. Antonino II. et Praesente.
140. Antonino III. et Aurelio.
141. Severo et Silvano.
142. Rufino et Quadrato. CLXXX.
143. Torquato et Hedore.
144. Avito et Maximo.
145. Antonino IV. et Aurelio II.
146. Claro et Severo.
147. Largo et Messalino.
148. Torquato et Juliano.
149. Orfito et Prisco.
150. Glabrione et Vetere.
151. Gordiano et Maximo.
152. Glabrione II. et Humillio. CXC.
153. Praesente et Rufino.
154. Commodo et Laterano.
155. Severo et Sabiniano.
156. Silvano et Angurino.

157. Barbato et Regulo.
 158. Tullo et Sacerdote.
 159. Quintillo et Prisco.
 160. Bradua et Vero.
 161. Antonino V. et Aurelio Caes. duobus Augustis.
His Conss. orta persecutione passi Polycarpus et Pionius.
 CC. 162. Rufino et Aequilino.
 163. Laeliano et Pastore.
 164. Macrino et Celso.
 165. Orfito et Pudente.
 166. Pudente et Pollione.
 167. Vero III. et Quadrato.
In Chronico his Conss. passos legis.
 168. Aproniano et Paulo.
 169. Prisco et Apollenare.
 170. Cethego et Claro.
 171. Severo et Herenniano.
 CCX. 172. Orfito et Maximo.
 173. Severo II. et Pompeiano.
 174. Gallo et Flacco.
 175. Pisone et Juliano.
 176. Pollione et Apro.
 177. Commodo et Quintillo.
 178. Orfito et Rufo.
 179. Commodo II. et Vero.
 180. Praesente et Condiano.
 181. Commodo III. et Byrro.
 CCXX. 182. Mamertino et Rufo.
 183. Commodo IV. et Victorino.
 184. Marullo et Aeliano.
 185. Materno et Bradua.
 186. Commodo V. et Glabrione.
 187. Crispino et Aeliano.
 188. Fusciano et Silano.
 189. Duobus Silanis.
 190. Commodo VI. et Septimiano.
 191. Aproniano et Braduo.
 CCXXX. 192. Commodo VII. et Pertinace.
 193. Flaccone et Claro.
 194. Severo II. et Albino.
 195. Tertullo et Clemente.
 196. Dextro et Prisco.
 197. Laterano et Rufino.
 198. Saturnino et Gallo.
 199. Annullino et Frontone.
 200. Severo II. et Victorino.

201. Muciano et Fabiano.
 202. Severo III. et Antonino. CCXL.
 203. Plautiano II. et Geta.
 204. Chilone et Libone.
 205. Antonino II. et Geta II.
 206. Albino et Emiliano.
 207. Apro et Maximo.
 208. Antonino III. et Geta III.
 209. Pompeiano et Avito.
 210. Faustino et Rufino.
 211. Gentiano et Basso.
 212. Duobus Aspris. CCL.
 213. Antonino IV. et Balbino.
 214. Messala et Sabino.
 215. Laeto et Cereale.
 216. Sabino et Anullino.
 217. Praesente et Extricato.
 218. Antonino et Advento.
 His Conss. *instrumenta debitorum fisco in foro Romano ar-*
serunt per dies xxx.
 219. Antonino II. et Sacerdote.
 220. Antonino III. et Comazonte.
 221. Grato et Seleuco.
 222. Antonino IV. et Alexandro. CCLX.
 223. Maximo II. et Aeliano.
 224. Fabiano et Crispino.
 225. Fusciano et Dextro.
 226. Alexandro II. et Marcello.
 227. Albino et Maximo.
 228. Modesto et Probo.
 229. Alexandro III. et Dione.
 230. Agricola et Clemente.
 231. Pompeiano et Peligiano.
 232. Lupo et Maximo. CCLXX.
 233. Maximo et Paterno.
 234. Maximo II. et Urbano.
 235. Severo et Quintiano. V 359
 236. Maximo III. et Africano.
 237. Perpetuo et Corneliano.
 238. Pio et Pontiano.
 239. Gordiano et Aviola.
 240. Albino et Venusto.
 241. Gordiano II. et Pompeiano.
 242. Attico et Praetextato. CCLXXX.
 243. Arriano et Papc.
 244. Peregrino et Aemiliano.

245. Philippo et Titiano.
 246. Praesente et Albino.
 P 446 247. Philippo II. et Philippo.
 248. Philippo III. et Philippo II.
 249. Aemiliano et Aquiliano.
 250. Decio II. et Grato.
 251. Decio III. et Decio Caesare.
 His Conss. *persecutio Christianorum.*
 CCXC. 252. Gallo II. et Volusiano.
 253. Volusiano II. et Maximo.
 254. Valeriano II. et Gallieno.
 255. Valeriano III. et Gallieno II.
 256. Maximo et Glabrione.
 257. Valeriano IV. et Gallieno III.
 258. Tusco et Basso.
 His Conss. *passus est Cyprianus die xviii. Kalend. Octobri.*
 259. Aemiliano et Basso.
 260. Seculare et Donato.
 261. Gallieno IV. et Volusiano.
 His Conss. *hostes multi irruerunt in Romania.*
 CCC. 262. Gallieno V. et Faustiano.
 263. Albino et Dextro.
 264. Gallieno VI. et Saturnino.
 265. Valeriano V. et Lucillo.
 266. Gallieno VII. et Sabinillo.
 His Conss. *captus Valerianus in Persida.*
 267. Paterno et Arcesilao.
 268. Paterno II. et Mariniano.
 269. Claudio et Paterno.
 His Conss. *victi Gothi a Claudio.*
 270. Antiochiano et Orfito.
 His Conss. *levatus Aurelianus Imperator.*
 271. Aureliano et Basso.
 His Conss. *muri urbis coepti fieri.*
 CCCX. 272. Quieto et Valdumiano.
 273. Tacito et Placidiano.
 274. Aureliano II. et Capitolino.
 275. Aureliano III. et Marcellino.
 His Conss. *occisus est Aurelianus Imper. Coenofrurio, et
 ledatus est post dies... Tacitus Romae.*
 276. Tacito II. et Aemiliano.
 277. Probo et Paulino.
 His Conss. *occisus est Tacitus Tyana.*
 278. Probo II. et Lupo.
 279. Probo III. et Paterno.
 280. Messala et Grato.

281. Probo IV. et Tiberiano.
282. Probo V. et Victorino. CCCLXX.
283. Caro et Carino.
His Conss. *occisus est Probus Sirmium.*
284. Caro II. et Numeriano.
His Conss. *magna fames fuit.*
285. Dioclitiano II. et Aristobulo.
His Conss. *occisus est Carinus Margo, qui ipso anno cum Aristobulo Consul processerat.*
286. Maximo II. et Aquilino.
His Conss. *levatus est Maximianus Imperator senior die Kalend. Aprilis.*
287. Dioclitiano III. et Maximiano.
288. Maximiano II. et Anuarino.
289. Basso et Quintiano.
290. Dioclitiano IV. et Maximiano III.
291. Tiberiano et Dione.
His Conss. *tenebrae fuerunt inter diem; et eo anno levati sunt Constantius et Maximianus Caesares die Kal. Mart.*
292. Annibaliano et Asclepiodoto. CCCLXXX.
293. Dioclitiano V. et Maximiano IV.
294. Constantino et Maximiano.
His Conss. *costra facta in Sarmatia contra Acinco et Bononia.*
295. Fusco et Anolino.
His Conss. *Carporum gens universa in Romania se tradidit.*
296. Dioclitiano VI. et Constantio II.
297. Maximiano VI. et Maximiano II.
His Conss. *victi Persae.*
298. Fausto II. et Gallo.
299. Dioclitiano VII. et Maximiano VI.
His Conss. *victi Marcomanni.*
300. Constantio III. et Maximiano III.
301. Titiano II. et Nepotiano.
302. Constantio IV. et Maximiano IV. CCCLXI.
His Conss. *vilitatem jusserunt Imperatores esse.*
303. Dioclitiano VIII. et Maximiano VII.
His Conss. *persecutio Christianorum.*
304. Dioclitiano IX. et Maximiano VIII.
His Conss. *deposuerunt purpuram privati effecti Dioclitianus et Maximianus, et vestierunt Severum et Maximinum. Nam Constantius et Maximianus, qui Caesares fuerunt, eadem hora Augusti nuncupati sunt die Kalend. April.*
305. Constantio V. et Maximiano V.

306. Constantio VI. et Maximiano VI.
 HIS CONSS. diem functus Constantius, et postea levatus est
Constantinus VIII. Kal. Aug.
307. Novies et Constantino.
 HIS CONSS. quod est, post sextum Consulatum, occisus
Severus Romae.
308. Item decies et Maximiano.
 HIS CONSS. quod est, Maxentio et Romulo, levatus Lici-
nus Carnunto III. Idus Novemb.
309. Post Cons. X. et septimum.
 HIS CONSS. quod est, Maxentio II. et Romulo II.
310. Anno II. post Cons. X. et septimum.
 * Sic. HIS CONSS. quod est, Maxentio III. solo, diem * factus
Maximianus senior.
311. Maximiano VIII. Consule.
 HIS CONSS. quod est, Rufino et Volusiano, diem functus
Maximianus Junior.
- CCCL. 312. Constantino II. et Licinio II.
 HIS CONSS. quod est Maxentio IV. solo, victus et occisus
Maxentius Romae ad Pontem Mulvium.
- P 447 313. Constantino III. et Licinio III.
 314. Volusiano II. et Anniano.
 HIS CONSS. bellum Cibalense fuit die VIII. Idus Octobr.
315. Constantino IV. et Licinio IV.
 316. Sabino et Rufino.
 Sola III. n. Dec. HIS CONSS. diem functus Dioclitianus Sola III. Non. Decemb.
317. Gallicano et Basso.
 HIS CONSS. levati tres Caesares, Crispus, Licinius et Con-
stantinus die Kalend. Mart.
- K sic ad marg. 318. Licinio V. et Crispo Caesare.
 HIS CONSS. tenebrae fuerunt inter diem hora IX.
319. Constantino V. et Licinio Caesare.
 320. Constantio VI. et Constantino Caesare.
 321. Crispo II. et Constantino II.
- CCCLX. 322. Probiano et Juliano.
 323. Severo et Rufino.
 324. Crispo III. et Constantino III.
 HIS CONSS. bellum Adrianopolitanum die V. Non. Juli, et
 bellum Calcaedonense XIV. Kal. Octob. et levatus est Con-
stantinus Caesar VI. Idus Novemb.
- V 360 325. Paulino et Juliano.
 HIS CONSS. occisus Licinius.
326. Constantino VII. et Constantino Caesare.
 HIS CONSS. occisus est Crispus, et edidit vicennalis Con-
stantinus Augustus Romae.
327. Constantino et Maximo.

328. Januarino et Justo.
329. Constantino VIII. et Constantino IV.
330. Gallicano et Symmacho.
 His CONSS. *dedicata est Constantinopoli die v. Idus Maias.*
331. Basso et Ablabio.
332. Pacatiano et Hilariano. CCCLXX.
 His CONSS. *victi Gothi ab exercitu Romano in terris Sarmatarum die XII. Kalend. Maii.*
333. Dalmatio et Zenophilo.
 His CONSS. *levatus est Constans die VIII. Kalend. Januar.*
334. Optato et Paulino.
 His CONSS. *Sarmatae servi universa gens dominos suos in Romaniam expulerunt.*
335. Constantino et Albino.
 His CONSS. *tricennalia edidit Constantinus Aug. die VIII. Kal. Aug. et levatus est Dalmatius Caesar XIV. Kalend. Octob.*
336. Nepotiano et Facundo.
337. Feliciano et Titiano.
 His CONSS. *Constantinus Augustus ad caelestia regna ablatu-
 tus est XI. Kalend. Junias, et ipso anno nuncupati sunt
 tres Augusti, Constantinus, et Constantius, et Constans
 v. Idus Septemb.*
338. Urso et Polemio.
339. Constantio II. et Constante.
340. Acyndino et Proculo.
 His CONSS. *occisus est Constantinus Junior.*
341. Marcellino et Probrino.
 His CONSS. *pugna facta est cum gente Francorum a Con-
 stante Aug. in Galliis. Et ipso anno terraemotus fuit ad
 Orientem per totum annum praeter Antiochiam.*
342. Constantio III. et Constante II. CCCLXXX.
 His CONSS. *victi Franci a Constante Aug. seu pacati. Tra-
 ctus Hermogenes.*
343. Placido et Romulo.
344. Leontio et Salustio.
345. Amentio et Albino.
346. Constantio IV. et Constante III.
347. Rufino et Eusebio.
348. Philippo et Salia.
 His CONSS. *bellum Persicum fuit nocturnum.*
349. Limenio et Catullino.
350. Sergio et Nigriniano.
 His CONSS. *Constans occisus est in Gallis a Magnentio, et
 levatus est Magnentius die xv. Kal. Februar. et Vetricano
 apud Sirmium Kalend. Martiis eo anno, et Nepotianus*

- Romae III. Non. Junias, et pugna magna fuit cum Romanis et Magnentianis.*
351. Post Cons. Sergii et Nigriniani.
 HIS CONSS. bellum Magnentii fuit Morsa die IV. Kal. Octobr. et eo anno depositus Vetrano VIII. Kal. Januar. et levatus est Constantius Caesar Idus Martias, et apparuit in Oriente signum Salvatoris die III. Kal. Februar. Luna XXVIII.
- CCCXC. 352. Constantio V. Constantio Caes.
 353. Constantio VI. et Constantio II.
 HIS CONSS. Magnentius se interfecit in Gallis apud Lugdunum die III. Idus Aug. et Decentius frater Magnentii laqueo se suspendit XV. Kal. Septemb.
354. Constantio VII. et Constantio III.
 HIS CONSS. occisus est Constantius Caesar in insula Flanona.
355. Arbitione et Lolliano.
 HIS CONSS. levatus est Julianus Caesar die VIII. Idus Novembres.
356. Constantio VIII. et Juliano Caes.
 HIS CONSS. introierunt Constantinopolim reliquiae Apostoli Timothei die Kal. Jun.
357. Constantio IX. et Juliano Caes. II.
 HIS CONSS. introierunt Constantinopolim reliquiae Sanctorum Apostolorum Andreae et Lucae die V. Non. Mart. et introivit Constantius Aug. Romae IV. Kal. Maias, et edidit XXXV.
- P 448
358. Daliano et Caereale.
 HIS CONSS. introierunt Constantinopolim legati Persarum die VII. Kal. Martii. Ipso anno terraemotus factus, ita ut civitas Nicomedensium funditus versaretur die VIII. Kal. Septemb. aliae vero CL. civitates partibus vexatae sunt.
359. Eusebio et Hypatio.
 HIS CONSS. natus est Gratianus filius Augusti Valentiniiani die XIV. Kalend. Maias, et ipso anno primum processit Constantinopolim Praefectus urbis, nomine Honoratus, die III. Idus Decemb.
360. Constantio X. et Juliano III.
 HIS CONSS. dedicatum est Constantinopoli Dominicum die XV. Kalend. Martias.
361. Tauro et Florentio.
 HIS CONSS. diem functus Constantius Augustus Moprucrenas in fines Ciliciae Foeniciae provinciae III. Non. Novemb. et introivit Julianus Aug. Constantinopolim die III. Idus Decembres.
- CCCC. 362. Mamertino et Nevitta.

363. Juliano Augusto IV. et Salustio.
 HIS CONSS. occisus est Julianus Augustus in bello Persico die vi. Kal. Julias, et quia apostata a Deo factus est Christianorum etiam persecutor, occisus est, et levatus est Christianissimus Jovianus Augustus, v. Kal. Julias.
364. Joviano Augusto et Varro.
 HIS CONSS. recessit Jovianus Augustus Dadastana die xi. Kal. Mart. et levatus est Valentinianus Augustus apud Niccam die v. Kal. Mart. Ipso anno levatus est Valens Augustus Constantinopolim in miliario vii. in tribunali a fratre suo Valentiniano die iv. Kal. April.
365. Valentiniano et Valente Augg.
 HIS CONSS. mare ultra terminos suos egressum est die xii. Kal. Aug. et ipso anno lutro nocturnus hostisque publicus intra urbem Constantinopolim apparuit die iv. Kal. Octob.
366. Gratiano Nob. et Dalaifo.
 HIS CONSS. natus est Valentinianus Junior filius Augusti Valentis die xv. Kal. Febr. et ipso anno idem hostis publicus et praedo intra Frygiam salutarem, et in Inacoliensium campo ab Augusto Valente oppressus atque extinctus est die vi. Kal. Junias. Ipso anno Augustus Valentinianus gentem Alamannicam percucit. V 361
367. Lupicino et Jovino.
 HIS CONSS. in civitate Constantinopoli Deus grandinem pluit in modum petrarum die iv. Nonas Julias. Et ipso anno levatus est Gratianus Augustus in Galliis apud Ambianis in tribunali a patre suo Augusto Valentiniano die viii. Kal. Septemb.
368. Valentiniano II. et Valente II.
 HIS CONSS. terraemotus factus, ita ut civitas Nicaenorum terrae funditus prosterneretur die v. Idus Octob.
369. Valentiniano Nob. et Victore.
 HIS CONSS. opus magnificum cisternae Constantinopolitanae completum est a Domitio Modesto v. c. iterum Praefecto urbis, quod in prima inchoaverat Praefectura. Agon post annos xvii. restitutus est ab Augusto Valente.
370. Valentiniano III. et Valente III.
 HIS CONSS. magna fames fuit in partibus Frygiae, et dedicata est sancta Ecclesia, ubi beati Apostoli positi sunt, v. Idus April.
371. Gratiano Augusto II. et Probo.
372. Modesto et Arintheo.
373. Valentiniano IV. et Valente IV.
374. Gratiano III. et Equitio.
375. Post Conss. Gratiani III. et Aequitii.
 HIS CONSS. thermae Carosianae dedicatae sunt, agente Prae-

fecto v. c. *Vindalorio Magno*. Et ipso anno diem functus *Valentinianus senior xv. Kal. Decemb.* in castello *Virgitione*, et levatus est *Valentinianus Junior Aug. filius Aug. Valentiniani* ab exercitu in tribunali die *x. Kal. Decemb.* in civitate *Acinco*.

376. Valente Aug. V. et Valentiniano Juniore Augusto.

HIS CONSS. victi et expulsi sunt Gothi a gente *Unorum*, et suscepti sunt in *Romania* pro misericordia, jussione *Aug. Valentis*. Et ipso anno introivit corpus *Augusti Valentiniani Constantinopolim*, v. Kal. Janu.

377. Gratiano IV. et Merobaude.

HIS CONSS. gens *Gothorum*, qui pro misericordia suscepti sunt, rebellaverunt adversus *Romanos*, ad quos expugnandos sunt missi *Cohortes* cum militibus, et pugnaverunt cum *Gothis*.

CCCOXVI. 378. Valente VI. et Valentiniano II.

HIS CONSS. ingressus est *Valens Aug.* ab Oriente *Constantinopolim* die *III. Kal. Jun.* Et ipso anno profectus est *Valens Aug.* ex urbe ad fossatum die *III. Idus Junias*, et pugna magna fuit cum *Romanis* et *Gothis* miliario *XII.* ab *Hadrianopoli*, die *v. Idus Augusti*. Ex ea die *Valens Augustus* nusquam apparuit, et toto anno per diocesim *Thraciarum*, et *Scythiae*, et *Moesia*, *Gothi* habitaverunt simul, et eas praedaverunt, deinde usque ad portas urbis *Constantinopolitanae* venerunt.

P 449

379. Ausonio et Olybrio.

HIS CONSS. levatus est *Theodosius Aug.* ab *Augusto Gratiano* die *xiv. Kal. Februar.* in civitate *Sirmium*. Ipso anno multa bella *Romani* cum *Gothis* commiserunt. Deinde victoriae nuntiatae sunt adversus *Gothos*, *Alanos*, atque *Hunos* die *xv. Kal. Decemb.*

Ad oram codicis MS. haec habentur adscripta, quae *Sirmondus* omisit. *His Cons. Theofilus Alexandriae Episcopus* subjectum laterculum infra de *Paschae* observatione conscribit.

380. Gratiano Augusto V. et Theodosio Augusto.

HIS CONSS. victoriae nuntiatae sunt amborum *Augustorum*. Et ipso anno ingressus est *Theodosius Aug.* *Constantinopolim* die *xviii. Kalend. Decemb.*

381. Syagrio et Eucherio.

HIS CONSS. ingressus est *Athanaricus Rex Gothorum Constantinopolim* die *III. Idus Januar.* Eodem mense diem functus idem *Athanaricus VIII. Kal. Februar.*

CCCOXX. 382. Antonio et Syagrio.

HIS CONSS. *Theodosius Augustus* corpus *Augusti Valentiniani* in sarcophago deposuit die *ix. Kal. Mart.* Ipso anno uni-

versa gens Gothorum cum Rege suo in Romaniam se traderunt die v. Non. Octob.

383. Merobaude II. et Saturnino.

HIS CONSS. levatus est Arcadius Aug. Constantinopolim in miliario VII. in tribunali a Theodosio Aug. patre suo die XVII. Kalend. Febr. Et ipso anno ingressum est Constantinopolim corpus Constantiae filiae Augusti Constantini die II. Idus Septemb.

384. Ricomeri et Clearcho.

HIS CONSS. introierunt Constantinopolim legati Persarum. Ipso anno natus est Honorius Nobilissimus in purpura die v. Idus Septembr.

385. Arcadio Augusto et Bantono.

386. Honorio Nobilissimo et Euvodio.

HIS CONSS. victi atque expugnati, et in Romania captivi adducti gens Greothyngorum a nostris Theodosio et Arcadio, deinde cum victoria et triumpho ingressi sunt Constantinopolim die IV. Idus Octobres.

387. Valerio III. et Eutropio.

HIS CONSS. Quinquennalia Arcadius Augustus propria cum Theodosio Augusto patre suo editionibus ludisque celebravit XVII. Kal. Feb.

388. Theodosio Augusto II. et Cynegio.

HIS CONSS. Defunctus est Cynegius Praefectus Orientis in Consulatu suo Constantinopolim. Hic universas provincias longi temporis labe deceptas in statum pristinum revocavit, et usque ad Aegyptum penetravit, et simulacra gentium evertit. Unde cum magno fetu totius populi civitatis deductum est corpus ejus ad Apostolos die XIV. Kal. April. Et post annum transtulit eum matrona ejus Achantia ad Hispanias pedestre. Et ipso anno occiditur hostis publicus Maximus tyrannus a Theodosio Aug. in miliario III. et Aquileia die v. Kal. Aug. Sed et filius ejus Victor occiditur post paucos dies in Gallis a Comite Theodosti Augusti.

389. Timasio et Promoto.

HIS CONSS. introivit Theodosius Aug. in urbem Romam cum Honorio filio suo die Idum Juniarium, et dedit congrarium Romanis.

390. Valentiniano IV. et Neuterio.

391. Tatiano et Symmacho.

392. Arcadio Augusto II. et Rufino.

HIS CONSS. Valentinianus Junior apud Viennam est interfectus, et levavit se Eugenius tyrannus. Postmodum Theodosius Aug. occidit Eugenium.

393. Theodosio Aug. III. et Abundantio.

CCCCXX.

V 362

394. Arcadio Aug. III. et Honorio Aug. II.
 395. Olybrio et Probino.
 His CONSS. *recessit apud Mediolanum Theodosius Aug.*
 396. Arcadio Aug. IV. et Honorio Aug. III.
 397. Attico et Caesario.
 398. Honorio Aug. IV. et Eutyciano.
 His CONSS. *Gildo occinus.*
 399. Manilio et Theodoro v. c.
 His CONSS. *templa gentilium demolita sunt, Joviano et Gaudentiq Comitibus.*
 400. Stelicone v. c. Consule. •
 401. Vincentio et Fravito.
 CCCCXI. 402. Arcadio V. et Honorio V.
 His CONSS. *Solis facta defectio III. Idus Novembres.*
 403. Theodosio et Rumorido.
 404. Honorio V. et Aristone.
 His CONSS. *bellum civile fuit ex III. Kal. September.*
 405. Stelicone II. et Antemio.
 His CONSS. *inter Catholicos et Donatistas unitas facta.*
 406. Arcadio VI. et Probo.
 407. Honorio VII. et Theodosio Aug. II.
 P 450 408. Bosso et Philippo.
 CCCCXLVII. 409. Honorio VIII. et Theodosio III.
 His CONSS. *Barbari Hispanias ingressi.*
 410. Honorio IX. et Varan quod fuit Tertullo.
 411. Theodosio Aug. IV.
 His CONSS. *Constantini tyranni in conto caput adlatum est*
xiv. Kal. Octobres.
 CCCCL. 412. Honorio IX. et Theodosio V.
 413. Post Consulatum Honorii IX. et Theodosii V. Lucio
 Cos.
 His CONSS. *occini sunt Jovianus, Sebastianus, Salustius,*
et Heraclianus abolitus est.
 414. Constantio v. c.
 415. Honorio X. et Theodosio VI.
 His CONSS. *Sanctus Stephanus primus Martyr revelatur san-*
cto Presbytero Luitiano die vi. feria, quae fuit tunc III.
Non. Decembres, in Hierosolymis Sancto Joanne Episcopo
*praesidente, et *extante ex his gestis epistolae supradicti*
presbyteri, et Sancti Aviti presbyteri Bracarenensis, qui tunc
in Hierosolymis debebant.
 * extant.
 416. Theodosio VII. et Palladio.
 417. Honorio XI. et Constantio II.
 418. Honorio XII. et Theodosio VIII.
 419. Monaxio et Plenta.
 His CONSS. *Sanctus Joannes et Hierosolymorum Episcopus*

*qui supra, epistolam dirigit per Ecclesias orbis terrarum,
quae habetur, de signis terroribusque divinitus perpetratis.*

420. Theodosio IX. et Constantino III.
 421. Agricolo et Eustatio.
 422. Honorio XIII. et Theodosio X. CCCCLX.
 423. Mariniano et Asclepiodoto.
 His Conss. *Honorius Aug. recessit Ravennae.*
 424. Castino et Victore.
 425. Theodosio XI. et Valentiniano Caes.
 426. Theodosio XII. et Valentiniano II. Aug.
 427. Pierio et Ardabu.
 428. Felice et Tauro.
 429. Florentino et Dionisio.
 430. Theodosio XIII. et Valentiniano III.
 431. Basso et Antiocho.
 432. Aetio et Valerio. CCCCLXX.
 433. *Theodosio XIV. et Maximo. * His Coss...
 434. Aspare et Ariovindo.
 435. Theodosio XV. et Valentiniano IV.
 436. Isidoro et Senatore.
 437. Aetio II. et Segisvulto. His Coss.
 438. Theodosio XVI. et Fausto.
 439. Theodosio XVII. et Festo.
 440. Valentiniano V. et Anatholio.
 441. Cyro v. c.
 442. Dioscoro. CCCCLXXX.
 443. Maximo II. et Paterio.
 444. Theodosio XVIII. et Albino.
 445. Valentiniano VI. et Aetio. CC.
 446. Aetio III.
 447. Callepio et Ardabure.
 448. Postumiano et Zenone.
 449. Asturio et Protogene.
 450. Valentiniano VII. et Avieno.
 451. Adelfio et Marciano.
 452. Herculano et Parracio. CCCXC.
 453. Opilione.
 454. Aetio IV. et Studio.
 455. Valentiniano VIII. et Anthemio.
 456. Avito Augusto Consule.
 457.
 458. Rechimero, et qui de Oriente. DCCCC.
 459. Majoriano Augusto et Ariovindo. CCCCLXVIII.
 460. Magno et Apollonio.
 461. Severiano et qui de Oriente.
 His Conss. *Majorianus occiditur, et Severus efficitur Imperator.*

- D. 462. Severo et Leone Augustis.
 DII. 463. Basilio et Gadaifo.
 464. Olybrio.
Severus Augustus obiit.
Antemius Romae Imperator factus est. Adversus Wandalos grandis exercitus cum Marcellino Duce dirigitur.
 465. Augusto Antimio II. Consule.
Hactenus Cod. MS.

P 451
 V 363

XIII.

FASTI GRAECI AB ANNO CHRISTI CXXXVIII.
 AD ANNUM CCCLXII.

ΤΗΛΑΤΟΙ ΡΩΜΑΙΩΝ.

A. D.

	Εστ ἀπό Δε- ξάνδρον.	Εστ ἀπό Αθ- γοστόν.	Εκαταί ηνοι μεβόλιμοι.	Τετραετη- δες.
138 Αντώνιος εὐσεβῆς καὶ Καρμερινός,	υξά'	ρξς'	μ'	β'.
139 Αντώνιος δευτερος καὶ Πρεσέντιος,	υξβ'	ρξη'	μ'	γ'.
140 Αντώνιος τρίτος καὶ Αὐρίλλιος Καῖσαρ,	υξγ'	ρξθ'	μα'	δ'.
141 Σιλογάς καὶ Σευήρος,	υξδ'	ρο'	μα'	α'.
142 Ρουφίνος καὶ Κουλδράτος,	υξε'	ροα'	μα'	β'.
143 Τορκούατος καὶ Αττικὸς,	υξς'	ροβ'	μα'	γ'.
144 Μαξιμος καὶ Αἰούιτος,	υξζ'	ρογ'	μβ'	δ'.
145 Αντώνιος καὶ Αὐρίλλιος Καῖσαρ τὸ β',	υξη'	ροδ'	μβ'	α'.
146 Κλάρος καὶ Κλαύδιος,	υξθ'	ροε'	μβ'	β'.
147 Λάργος καὶ Μεσαλίνος,	υο'	ρος'	μβ'	γ'.
148 Τορκούατος καὶ Ιουλιανός,	υοα'	ροτ'	μγ'	δ'.
149 Ορφιτος καὶ Πρίσκοσ,	υοβ'	ροη'	μγ'	α'.
150 Γαλλικανός καὶ Οὔετηριος,	υογ'	ροθ'	μγ'	β'.
151 Γονδιανός καὶ Μάξιμος,	υοδ'	ροπ'	μγ'	γ'.
152 Γαλορίαν καὶ Ομμουλος,	υοε'	ροπα'	μδ'	δ'.
153 Πρεσέντιος καὶ Ρουφίνος,	υος'	ροπβ'	μδ'	α'.
154 Κάμωδος καὶ Λατεράνος,	υοζ'	ροπη'	μδ'	β'.
155 Σάβονος καὶ Σευήρος,	υοη'	ροπδ'	μδ'	γ'.
156 Σουλιανός καὶ Αὔριανός,	υοθ'	ροπε'	με'	δ'.
157 Βάρβαρος καὶ Ριγουλός,	υπα'	ροπς'	με'	α'.
158 Τέρτιλλος καὶ Κλημίνος,	υπαβ'	ροπζ'	με'	β'.
159 Κύντιλλος καὶ Πρίσκοσ,	υπβ'	ροπη'	με'	γ'.
160 Βράλουδς καὶ Οαρνος,	υπη'	ροπθ'	μς'	δ'.

161 Αντώνιος τὸ γ', καὶ Οὐῆρος τὸ β',	υπεδ'	ρῆ'	μς'	α'.
162 Ρουστίκιος τὸ β', καὶ Ακουλίνος,	υπε'	ρῆα'	μς'	β'.
163 Κογλιανὸς καὶ Πάστωρ,	υπες'	ρῆβ'	μς'	γ'.
164 Μακρίνος καὶ Κέλσος,	υπεζ'	ρῆγ'	μζ'	δ'.
165 Ορφίτος καὶ Πούδενος,	υπη'	ρῆδ'	μζ'	α'.
166 Πούδενος καὶ Πολλίων,	υπεθ'	ρῆε'	μζ'	β'.
167 Λούκιος τὸ γ', καὶ Κοδράτος,	υη'	ρῆς'	ρζ'	γ'.
168 Απρονιανὸς τὸ β', καὶ Παῦλος τὸ β',	υῆα'	ρῆζ'	μη'	δ'.
169 Πρίσκος καὶ Απολλινάριος,	υῆβ'	ρῆη'	μη'	α'.
170 Κλάρος καὶ Κέθηγος,	υῆγ'	ρῆθ'	μη'	β'.
171 Σεῆρος καὶ Ερηνιανὸς,	υῆδ'	σ'	μη'	γ'.
172 Ορφίτος καὶ Μάξιμος,	υῆε'	σα'	μθ'	δ'.
173 Σεῆρος τὸ β', καὶ Πομπιανὸς τὸ β',	υῆς'	σβ'	μθ'	α'.
174 Γάλλος καὶ Φίλακος,	υῆζ'	σγ'	μθ'	β'.
175 Πόσαν καὶ Ιουλιανὸς,	υῆη'	σδ'	μθ'	γ'.
176 Πολλίων καὶ Απερ τὸ β',	υῆθ'	σε'	ν'	δ'.
177 Κώμωδος καὶ Κυντόλος,	φ'	σες'	ν'	α'. P 452
178 Ορφοτος καὶ Ρούφος,	φα'	ςζ'	ν'	β'.
179 Κώμωδος καὶ Οὐῆρος,	φβ'	ση'	ν'	γ'.
180 Πρῆτος καὶ Κονδιανὸς,	φγ'	σθ'	να'	δ'.
181 Κώμωδος καὶ Βουῆρος,	φδ'	σι'	να'	α'.
182 Καμερτίνος καὶ Ρούφος,	φε'	σια'	να'	β'.
183 Κώμωδος τὸ α' καὶ Βικτορίνος,	φς'	σιβ'	να'	γ'.
184 Μάρυλλος καὶ Ηλιανὸς,	φζ'	σιγ'	νβ'	δ'.
185 Μάτερος καὶ Βραδοῦας,	φη'	σιδ'	νβ'	α'.
186 Κώμωδος τὸ ε', καὶ Γαβριῶν τὸ β',	φθ'	σιε'	νβ'	β'.
187 Κρισπίνος καὶ Ηλιανὸς,	φι'	σις'	νβ'	γ'.
188 Φουσκιανὸς τὸ β', καὶ Σιλανὸς τὸ β',	φια'	σιζ'	νγ'	δ'.
189 Σιλανὸς καὶ Σιλανὸς,	φιβ'	σιη'	νγ'	α'. V 364
190 Κώμωδος τὸ ε', καὶ Σεπτιμιανὸς τὸ β',	φιγ'	σιθ'	νγ'	β'.
191 Απρονιανὸς καὶ Βραδοῦας,	φιδ'	σκ'	νγ'	γ'.
192 Κώμωδος τὸ ζ', καὶ Περτίναξ,	φιε'	σκα'	νδ'	δ'.
193 Φλάκκος καὶ Κλάρος,	φιες'	σκβ'	νδ'	α'.
194 Σεβῆρος τὸ β', καὶ Αλβίνος,	φιεζ'	σκγ'	νδ'	β'.
195 Γέρτιλλος καὶ Κλήμης,	φιη'	σκδ'	νδ'	γ'.
196 Δέκστρος τὸ β', καὶ Κρίσπος,	φιθ'	σκε'	νε'	δ'.
197 Λατέρος καὶ Ρουφίνος,	φκ'	σκς'	νε'	α'.
198 Σατορνίλος καὶ Γάλλος,	φκα'	σκζ'	νε'	β'.
199 Ανυλλίνος καὶ Φροήτων,	φκβ'	σκη'	νε'	γ'.
200 Σεβῆρος τὸ γ', καὶ Βικτορίνος,	φκγ'	σκθ'	νες'	δ'.
201 Μουκιανὸς καὶ Φλαβιανὸς,	φκδ'	σλ'	νες'	α'.
202 Σεβῆρος τὸ δ', καὶ Αντώνιος,	φκε'	σλα'	νες'	β'.
203 Σεπτίμιος Γέτας καὶ Βῆρος,	φκς'	σלב'	νες'	γ'.
204 Κύλων τὸ β', καὶ Αἰβών,	φκζ'	σλγ'	νεζ'	δ'.
205 Αντώνιος τὸ β', καὶ Τέγας Καῖσαρ,	φκη'	σλδ'	νεζ'	α'.
206 Σαβίνος καὶ Αιμιλιανὸς,	φκθ'	σλε'	νεζ'	β'.

	207	Απρων και Μάξιμος,	φλ'	σλς'	νλ'	γ'.
	208	Αντώνιος τὸ γ', και Γέτας τὸ β',	φλα'	σλζ'	νη'	δ'.
	209	Πομπιανὸς και Αβιτος,	φλβ'	σλα'	νη'	α'.
	210	Φανστινὸς και Ρουφίνος,	φλγ'	σλθ'	νη'	β'.
	211	Γεντιανὸς και Βάσος,	φλδ'	σμ'	νη'	γ'.
	212	Ασπρος και Ασπρος,	φλε'	σμο'	νθ'	δ'.
	213	Αντώνιος τὸ δ', και Βαλβίνος,	φλς'	σμβ'	νθ'	α'.
	214	Μεσαλαῦς και Σαβίνος,	φλζ'	σμη'	νθ'	β'.
	215	Λαίτος και Κεραϊάλης,	φλη'	σμη'	νθ'	γ'.
	216	Σαβίνος τὸ β', και Ανυλλίνος,	φλθ'	σμε'	στ'	δ'.
	217	Πέρσης τὸ β', και Εστρικήτος,	φμ'	σμς'	στ'	α'.
	218	Οκλατιανὸς και Αλβεντος,	φμα'	σμζ'	στ'	β'.
	219	Σακεδὸν τὸ β', και Αντωνιος τὸ β',	φμβ'	σμη'	στ'	γ'.
	220	Βαλλέριος και Κομάζων,	φμη'	σμη'	στ'	δ'.
	221	Σαβριανὸς και Σέλευκος,	φμη'	σν'	στ'	α'.
	222	Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος και Μόδεστος,	φμε'	σνα'	στ'	β'.
	223	Μάξιμος και Ηλιανὸς,	φμς'	σνβ'	στ'	γ'.
	224	Ιουλιανὸς και Κρισπίνος,	φμζ'	σνγ'	στ'	δ'.
	225	Φούσκος τὸ β', και Δέκστρας,	φμη'	σνδ'	στ'	α'.
	226	Αλέξανδρος τὸ β', και Μαρκελίνος,	φμηθ'	σνε'	στ'	β'.
	227	Σαβίνος και Μάξιμος,	φν'	σνε'	στ'	γ'.
P 453	228	Μόδεστος και Πρόβος,	φνα'	σνζ'	στ'	δ'.
	229	Αλέξανδρος τὸ γ', και Διωνῆς,	φνβ'	σνη'	στ'	α'.
	230	Πρισκυλλιανὸς και Αγκικολαῦς,	φνγ'	σνθ'	στ'	β'.
	231	Πομπηϊανὸς και Πελιγνιανὸς,	φνδ'	σθ'	στ'	γ'.
	232	Λούμπος και Μάξιμος,	φνε'	σθα'	στ'	δ'.
	233	Μάξιμος και Πάτερνος,	φνς'	σθβ'	στ'	α'.
	234	Μάξιμος τὸ β', και Ούβανὸς,	φνζ'	σθγ'	στ'	β'.
	235	Πομπηϊανὸς και Κυντιανὸς,	φνη'	σθδ'	στ'	γ'.
	236	Περπέτουος και Αφρικανὸς,	φνθ'	σθε'	στ'	δ'.
	237	Ήλιος και Κορνηλιανὸς,	φξ'	σθς'	στ'	α'.
	238	Γορδιανὸς και Ποντιανὸς,	φξα'	σθζ'	στ'	β'.
	239	Σαβίνος τὸ β', και Κορνηλιανὸς,	φξβ'	σθγ'	στ'	γ'.
	240	Γορδιανὸς τὸ β', και Πομπηϊανὸς,	φξγ'	σθδ'	στ'	δ'.
	241	Αττικός και Αβίολα,	φξδ'	σο'	στ'	α'.
	242	Αριανὸς και Βενουῦστος,	φξε'	σοα'	στ'	β'.
	243	Πεπετρίνος και Πομπηϊανὸς,	φξς'	σοβ'	στ'	γ'.
	244	Ὀλιππος Σεβαστὸς τὸ β', και Πελέκ- στρων,	φξζ'	σογ'	στ'	δ'.
	245	Πέρσης και Πάππος,	φξη'	σοδ'	στ'	α'.
	246	Ὀλιππος Σεβαστὸς τὸ β', και Αίμυ- λιανὸς,	φξθ'	σοε'	στ'	β'.
	247	Ὀλιππος τὸ γ', και Ὀλιππος Αὐτο- κράτωρ,	φο'	σος'	στ'	γ'.
	248	Αίμυλιανὸς τὸ β', και Ὀλιππος τὸ β',	φοα'	σοζ'	στ'	δ'.
V 365	249	Δέκιος τὸ β', και Καυλίνος,	φοβ'	σση'	στ'	α'.

250 Δέκιος τὸ γ', καὶ Γράτος,	φογ'	σοθ'	ξη'	β'.
251 Γάλλος τὸ β', καὶ Δέκιος,	φοδ'	σπ'	ξη'	γ'.
252 Βολουσιανὸς τὸ β', καὶ Βολουσιανὸς,	φοε'	σπα'	ξθ'	δ'.
253 Βαλεριανὸς καὶ Μαξιμῖνος,	φος'	σπβ'	ξθ'	α'.
254 Βαλλερμανὸς τὸ β', καὶ Γαληνὸς τὸ β',	φοζ'	σπγ'	ξθ'	β'.
255 Βαλλερμανὸς τὸ γ', καὶ Γαληνὸς τὸ γ',	φοη'	σπδ'	ξθ'	γ'.
256 Μάξιμος καὶ Γλαβριαν,	φοθ'	σπε'	ο'	δ'.
257 Βαλλερμανὸς τὸ δ', καὶ Γαληνός,	φπ'	σπς'	ο'	α'.
258 Τοῦσπος καὶ Βάσσος,	φπα'	σπζ'	ο'	β'.
259 Αἰμιλιανὸς καὶ Βάσσος,	φπβ'	σπη'	ο'	γ'.
260 Σεκουλάριος καὶ Δονάτος,	φπγ'	σπθ'	οα'	δ'.
261 Γαλλήνιος Σεβαστὸς τὸ δ', καὶ Βολου- σιανὸς,	φπδ'	σλ'	οα'	α'.
262 Γαλλήνιος τὸ ε', καὶ Θουστιανὸς,	φπε'	σλα'	οα'	β'.
263 Αλβίνος καὶ Δέκτρος,	φπς'	σλβ'	οα'	γ'.
264 Γαλλήνιος τὸ ς', καὶ Σατορνίλος,	φπζ'	σλγ'	οβ'	δ'.
265 Βαλλερμανὸς καὶ Λουκουῦλλος,	φπη'	σλδ'	οβ'	α'.
266 Γαλλήνιος τὸ ζ', καὶ Σαβίνος,	φπθ'	σλε'	οβ'	β'.
267 Πάτερνος καὶ Ἀρκεσίλαος,	φλ'	σλς'	οβ'	γ'.
268 Πάτερνος τὸ β', καὶ Μαρινιανὸς,	φλα'	σλζ'	ογ'	δ'.
269 Κλαύδιος,	φλβ'	σλη'	ογ'	α'.
270 Κλαύδιος Σεβαστὸς καὶ Πάτερνος,]	φλγ'	σλθ'	ογ'	β'.
271 Αντίοχος τὸ β', καὶ Ορφίτος,	φλδ'	τ'	ογ'	γ'.
272 Αὐριλιανὸς Σεβαστὸς καὶ Βάσσος,	φλε'	τα'	οδ'	δ'.
273 Κύντος καὶ Βελλουμηγιανὸς,	φλς'	τβ'	οδ'	α'.
274 Αὐριλιανὸς τὸ β', καὶ Καπετολίνος,	φλζ'	τγ'	οδ'	β'.
275 Αὐριλιανὸς τὸ γ', καὶ Μαρκελίνος,	φλη'	τδ'	οδ'	γ'.
276 Τάκιτος Σεβαστὸς καὶ Αἰμιλιανὸς,	φλθ'	τε'	οε'	δ'.
277 Πρόβος Σεβαστὸς καὶ Πανλῖνος,	λ'	τς'	οε'	α'.
278 Πρόβος τὸ β', καὶ Λοῦπος,	λα'	τζ'	οε'	β'.
279 Πρόβος τὸ γ', καὶ Πάτερνος,	λβ'	τη'	οε'	γ'.
280 Μεσσαλαῖς καὶ Γράτος,	λγ'	τθ'	ος'	δ'.
281 Πρόβος τὸ δ', καὶ Τιβεριανὸς,	λδ'	τι'	ος'	α'.
282 Πρόβος τὸ ε' καὶ Βικτορίνος,	λε'	τια'	ος'	β'.
283 Κάρος Σεβαστὸς καὶ Καρίνος,	λς'	τιβ'	ος'	γ'.
284 Καρίνος Σεβαστὸς καὶ Νουμεριανὸς,	λζ'	τιγ'	ος'	δ'.
285 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Ἀριστό- βουλος,	λη'	τιδ'	ος'	α'.
286 Μαξιμῖνος καὶ Ἀκυλίνος,	λθ'	τιε'	ος'	β'.
287 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Μαξιμια- νός,	λι'	τις'	ος'	γ'.
288 Μαξιμῖνος Σεβαστὸς καὶ Ἰαννουάριος,	λια'	τιζ'	οη'	δ'.
289 Βάσσος τὸ β', καὶ Κυντιανὸς,	λιβ'	τιη'	οη'	α'.
290 Διοκλητιανὸς Σεβαστὸς καὶ Μαξιμῖνος Σεβαστὸς,	λιγ'	τιθ'	οη'	β'.
291 Τιβεριανὸς καὶ Δίων,	λιδ'	τικ'	οη'	γ'.

P 454

292	<i>Αγηβολιανός και Ασκληπιόδοτος,</i>	χιε'	τκα'	οθ'	δ'.
293	<i>Διοκλητιανός και Μαξιμιανός,</i>	χις'	τκβ'	οθ'	α'.
294	<i>Κωνσταντίνος Καίσαρ και Μαξιμιανός Καίσαρ,</i>	χιζ'	τκγ'	οθ'	β'.
295	<i>Τουσκοσ και Ανυλλίνος,</i>	χιη'	τκδ'	οθ'	γ'.
296	<i>Διοκλητιανός Σεβαστός και Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ η',</i>	χιθ'	τκε'	π'	δ'.
297	<i>Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ ε', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ζ',</i>	χκ'	τκς'	π'	α'.
298	<i>Εύστοσ τὸ β', και Γάλλος,</i>	χκα'	τκζ'	π'	β'.
299	<i>Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ ζ', και Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ ς',</i>	χκβ'	τκη'	π'	γ'.
300	<i>Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ γ', και Μαξιμιανός Καίσαρ τὸ γ',</i>	χκγ'	τκθ'	πα'	δ'.
301	<i>Τιτιανός και Νεποτιανός,</i>	χκδ'	τλ'	πα'	α'.
302	<i>Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ δ', και Μαξιμίνος Καίσαρ τὸ δ',</i>	χκε'	τλα'	πα'	β'.
303	<i>Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ η', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ζ',</i>	χκς'	τλβ'	πα'	γ'.
304	<i>Διοκλητιανός τὸ θ', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ε',</i>	χκζ'	τλγ'	πβ'	δ'.
305	<i>Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ ε', και Μαξιμίνος Καίσαρ τὸ ε',</i>	χκη'	τλδ'	πβ'	α'.
306	<i>Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ ς', και Μαξιμίνος Σεβαστός τὸ ς',</i>	χκθ'	τλε'	πβ'	β'.
307	<i>Σεβήρος Σεβαστός και Μαξιμιανός Καίσαρ,</i>	χλ'	τλς'	πβ'	γ'.
308	<i>Διοκλητιανός Σεβαστός τὸ ι', και Μαξιμιανός Σεβαστός τὸ θ',</i>	χλα'	τλζ'	πγ'	δ'.
V 366	809 <i>Λικίνιος Σεβαστός τὸ α', και Κωνσταντίος τὸ α',</i>	χλβ'	τλη'	πγ'	α'.
310	<i>Ανδρόνικος και Πρόβος,</i>	χλγ'	τλθ'	πγ'	β'.
311	<i>Μαξιμιανός και Μαξιμίνος,</i>	χλδ'	τμ'	πγ'	γ'.
312	<i>Κωνσταντίνος τὸ β', και Λικίνιος τὸ β',</i>	χλε'	τμα'	πδ'	δ'.
313	<i>Κωνσταντίνος τὸ γ', και Λικίνιος τὸ γ',</i>	χλς'	τμβ'	πδ'	α'.
314	<i>Βολουσιανός και Ανίανος,</i>	χλζ'	τμγ'	πδ'	β'.
315	<i>Κωνσταντίνος τὸ δ', και Λικίνιος τὸ δ',</i>	χλη'	τμδ'	πδ'	γ'.
316	<i>Σαβίνος και Ρουφίνος,</i>	χλθ'	τμε'	πε'	δ'.
317	<i>Γαλλικός και Βάσσοσ,</i>	χμ'	τμς'	πε'	α'.
318	<i>Λικίνιος τὸ ε', και Κρίσποσ Καίσαρ,</i>	χμα'	τμζ'	πε'	β'.
319	<i>Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ ε', και Λικίνιος Καίσαρ,</i>	χμβ'	τμη'	πε'	γ'.
320	<i>Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ ς', και Κωνσταντίος Καίσαρ,</i>	χμγ'	τμθ'	πε'	δ'.
321	<i>Κρίσποσ Καίσαρ τὸ β', και Κωνσταντίος Καίσαρ,</i>	χμδ'	τν'	πε'	α'.

322 Προβιανός και Ιουλιανός,	χμε'	τυα'	πς'	β'.
323 Σεβήρος και Ρουφίνος,	χμς'	τυβ'	πς'	γ'.
324 Κρίσπος Καίσαρ και Κωνστάντιος Καίσαρ,	χμζ'	τυγ'	πζ'	δ'.
325 Πρόκλος ἡτο Παυλίνος και Ιουλιανός,	χμη'	τυδ'	πζ'	α'.
326 Κωνσταντίνος τὸ ζ', και Κωνσταν- τιος τὸ α',	χμθ'	τυε'	πζ'	β'.
327 Κωνσταντίνος και Μαξιμίος,	χν'	τυς'	πζ'	γ'.
328 Ιανουάριος και Ιουῆτος,	χνα'	τυς'	πη'	δ'.
329 Κωνσταντίνος τὸ ἦ, και Κωνσταν- τιος τὸ β',	χνβ'	τυη'	πη'	α'.
330 Γαλλικανός και Σύμμαχος,	χγγ'	τυθ'	πη'	β'.
331 Βάσσης και Αβλάβιος,	χνδ'	τζ'	πη'	γ'.
332 Παράτανος και Ιλαριανός,	χνε'	τζα'	πθ'	δ'.
333 Δελμάτιος και Ζηνόφιλος,	χνς'	τζβ'	πθ'	α'.
334 Οπτάτος και Παυλίνος,	χνζ'	τζγ'	πθ'	β'.
335 Κωνσταντίνος και Αλβίνος,	χνη'	τζδ'	πθ'	γ'.
336 Νεποτιανός και Φακουνδος,	χνηθ'	τζε'	ι'	δ'.
337 Φελεκιαγός και Τιτανός,	χξ'	τζς'	ι'	α'.
338 Οὔρρος και Πολέμιος,	χξα'	τζς'	ι'	β'.
339 Κωνσταντίνος τὸ β, και Κώνστας τὸ α',	χξβ'	τζη'	ι'	γ'.
340 Ακίνδυνος και Πρόκλος,	χξγ'	τζθ'	ια'	δ'.
341 Μαρκελλίνος και Προβιανός,	χξδ'	το'	ια'	α'.
342 Κωνσταντίνος Σεβαστός τὸ γ, και Κώνστας Σεβαστός τὸ β,	χξε'	τοα'	ια'	β'.
343 Πλάκιτος και Ρωμύλος,	χξς'	τοβ'	ια'	γ'.
344 Λεόντιος και Σαλούστιος,	χξζ'	τογ'	ιβ'	δ'.
345 Αμάντιος και Αμίνος,	χξη'	τοδ'	ιβ'	α'.
346 Κωνσταντίνος τὸ δ', και Κωνσταντίνος τὸ γ',	χξθ'	τοε'	ιβ'	β'.
347 Ρουφίνος και Εὐσέβιος,	χο'	τος'	ιβ'	γ'.
348 Φίλιππος και Σάλιας,	χοα'	τοζ'	ιγ'	δ'.
349 Λιμήνιος και Κατυλίνος,	χοβ'	τοη'	ιγ'	α'.
350 Σέργιος και Νιγρινίανος,	χογ'	τοθ'	ιγ'	β'.
351 Τοῖς ἐομένιοις,	χοδ'	τπ'	ιγ'	γ'.
352 Κωνσταντίνος Αὔγουστος τὸ ε, και Κωνσταντίνος Καίσαρ,	χοε'	τπα'	ιδ'	δ'.
353 Κωνσταντίνος τὸ ς, και Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ η,	χος'	τπβ'	ιδ'	α'.
354 Κωνσταντίνος τὸ ζ, και Κωνσταντίνος Καίσαρ τὸ γ,	χοζ'	τπγ'	ιδ'	β'.
355 Αρβιτιών και Δουλιανός,	χοη'	τπδ'	ιδ'	γ'.
356 Κωνσταντίνος Αὔγουστος τὸ η, και Ιουλιανός Καίσαρ τὸ α',	χοθ'	τπε'	ιε'	δ'.
357 Κωνσταντίνος Αὔγουστος τὸ θ, και Ιουλιανός Καίσαρ τὸ β,	χπ'	τπς'	ιε'	α'.

P 455

358	Λατιανός και Κερύλλιος,	χπα'	τπζ'	ηε'	β'.
359	Ευσέβιος και Τηάτιος,	χπβ'	τση'	θε'	γ'.
360	Κωνσταντίος Αύγουστος τὸ ε', και Ιουλιανός Καίσαρ τὸ γ',	χπγ'	τπθ'	ηζ'	δ'.
361	Τκυρος και Φλωρέντιος,	χπδ'	τη'	ης'	α'.
362	Μαμερτίνοσ και Νεουέτας,	χπε'	τλα'	ης'	β'.
363	Ιουλιανός Αύγουστος τὸ δ', και Σα- λούστιος,	χπς'	τληβ'	ης'	γ'.
364	Ιουλιανός Αύγουστος και Ούαρονιανός,	χπζ'	τληγ'	ης'	δ'.
365	Ούαλεντινιανός και Ουάλης Αύγου- στος τὸ α',	χπη'	τληδ'	ης'	α'.
366	Γρατιανός Επιφανέστατος και Λαγα- λαΐφος,	χπθ'	τληε'	ης'	β'.
367	Λουπίκιος και Ιουιανός,	χη'	τλης'	ης'	γ'.
368	Ούαλεντινιανός και Ουάλης Αύγου- στος τὸ β',	χηα'	τληζ'	ηη'	δ'.
V 367 369	Ούαλεντινιανός και Ιουίπτωρ,	χηβ'	τληη'	ηη'	α'.
370	Ούαλεντινιανός και Ουάλης τὸ γ',	χηγ'	τληθ'	ηη'	β'.
371	Γρατιανός Αύγουστος τὸ β', και Πρόβος,	χηδ'	υ'	ηη'	γ'.
372	Μόδεστος και Αρενθέου,	χηε'	υα'	ηθ'	δ'.

XIV.

P 456

FASTI GRAECI ALII EX APOGRAPHO
VOSSIANO

AB ANNO CCXXII. AD ANNUM DCXXX.

<i>Μετα την βασιλιαν Αντωνινου.</i>	Anni, ut videtur, Imperii.	Anni Augusti.	<i>In apographo omituntur accensus et spiritus.</i>
222 <i>Αντωνινος το δ και Αλεξανδρος</i>	δα	σπβ	
223 <i>Μαξιμιнос το δ και Σελιнос</i>	β	252	
224 <i>Ιουλιανος β και Κρισπινος</i>	γ	procul dubio.	
225 <i>Φουσκος το β και Σεκστος</i>	δ		
226 <i>Σευηρος β και Μαρκελο το β</i>	ε		
227 <i>Αλβιανος β και Μαξιμιнос</i>	ς		
228 <i>Μοδεστος β και Προβος</i>	ξ		
229 <i>Σευηρος και Αλεξ. και Διων β</i>	η		
230 <i>Πρισκιλλιανος και Αγκρικολας</i>	θ	σξ	
231 <i>Κομοδος και Πελεγινιανος</i>	ι		
232 <i>Λουππος και Μαξημος</i>	ια		
233 <i>Μαξημος και Πατερνος</i>	ιβ		
234 <i>Μαξιμος β και Ουρβιανος</i>	ιγ		
235 <i>Σευηρος και Μουσιανος</i>	α		
236 <i>Μαξημος και Αφριμιανος</i>	β		
237 <i>Περπετουος και Κορδινιανος</i>	γ		
238 <i>Πιος και Προκλος</i>	α		
239 <i>Γορδιανου και Αβιολαου</i>	β		
240 <i>Σαβινος β και Βρενατος</i>	γ	σο	
241 <i>Γορδιανος β και Πομπιλιανος</i>	δ		
242 <i>Αττικος και Πρετεκαστος</i>	ε		
243 <i>Αριανος και Παππος</i>	ς		
244 <i>Πελεγρινος Εμηλιανος</i>	α		
245 <i>Φιλιππος Σεβαστος και Τιττιανος</i>	β		
246 <i>Βασσος και Αλβιανος</i>	γ		
247 <i>Φιλιππος Σεβαστος β και Φιλιππος Κεσαρ.)</i>	δ		
248 <i>Αιμιλιανος β και Ακυλλινος</i>	ς		
249 <i>Δεκιος β και Γρατος</i>	α	σπ	
251 <i>Δεκιος το γ και Δεκιος Καισαρ το β</i>	α		
252 <i>Γαλος το β και Ουολουσιανος</i>	β		
253 <i>Ουολουσιανος το β και Γαληνος το α</i>	γα		

	254	Ουαλλεριανος και Γαληνος το β	β	
	256	Μαξιμος και Γλαβριον το γ	δ	
	257	Ουαλλεριανος το δ και Γαλλιανος το γ	ε	
	258	Τουσκος και Βασσος	ε	
	259	Αιμιλιανος και Βασσος	ς	
	260	Σεκουλλαριος το β και Δωνατος	ξ	
	261	Γαλινου το δ και Ουολουσιανος	η	σθ
	262	Γαλινος το ε και Φαυστινιανος	θ	
	263	Αλβινος το β και Δεξτρος	ι	
	264	Γαλληνον το ς και Σατορνινος	ια	
	265	Ουαλλεριανος το β και Λουκιος	ιβ	
P 457	266	Γαλληνον το ζ και Σαβινέλλος	ιγ	
	267	Πατερνος και Αρκεσιλαος	ιδ	
	268	Πατερνος το β και Μαρινανος	ισ	
	269	Κλαυδιος Σεβαστος και Πατερνος	α	
	270	Αντιοχιανος το β και Ορφητος	α	
	271	Αυριλλιανος Σεβαστος και Βασ- σος το β	β	τ
V 368	272	Κυντος το β και Βελδουβινιανος	γ	
	273	Τατικος και Πλακιβιανος	α	
	274	Αυριλλιανος το β και Καπετολινος	ε	
	275	Αυριλλιανος το γ και Μαρκελλινος	ς	
	276	Τατικος το β και Ερηλιανος	α	
	277	Προβος Σεβαστος και Παυλινος	β	
	278	Προβος το β και Λουππος	γ	
	279	Προβος το γ και Πατερνος το β	δ	
	280	Μεσσαλας και Γρατος	ε	τι
	281	Προβος το δ και Τιβεριος	ς	
	282	Προβος το ε και Ονιτορινος	ξ	
	283	Καρος Σεβαστος και Καρινος	α	
	284	Καρινος το β και Νουμεριανος	β	χζ

Omittitur deinde Epocha Augusti.

Τα απο Φιλιππου μεχρι Διοκλη- τιανου το β ετη		XZ	Phi-
		Ep. Dio-	lippi.
		clat.	
	285	Διοκλητιανου το β και Αριστοβουλου	ετη α χη
	286	Μαξιμος και Ακυλλιανος	β χθ
	287	Διοκλητιανου το γ και Μαξιμιμος Σεβαστος	γ χι
	288	Μαξιμιμου το β και Ιανουαριου	δ χια
	289	Τιβεριου Βασσου και Διωνος και Κυντιανου	ε χιβ
	290	Διοκλητιανου το δ και Μαξιμια- νου γ	ς χιγ

291	Τιβεριανου το β και Διωνος	ξ	χιδ
292	Ανιλιανου και Ασκληπιοδοτου	η	χιε
293	Διοκλιτιανου το ε και Μαξιμια- νου το δ	θ	χις
294	Κωνσταντινου Καισαρ και Μαξι- μιανου Καισαρ	ι	χιζ
295	Τουσκου και Ανυλλινου	ια	χιη
296	Διοκλιτιανου το ς και Κωνσταν- τινου το β	ιβ	χιθ
297	Μαξιμινου το ε και Μαξιμιανου Καισαρ το β	ιγ	χικ
298	Φαυστος και Γαλλος	ιδ	χικα
299	Διοκλιτιανου Ζ η viz. και Μαξι- μιανου το ς	ισ	χιβ
300	Κωνσταντινου Καις το γ και Μα- ξιμιανου το	ις	χιγ
301	Τιτιανου και Νεπατιανου	ιζ	χιδ
302	Κωνσταντινου Καισαρ δ και Μα- ξιμιανος Καισαρ το α	ιη	χιε
303	Διοκλιτιανου το η και Μαξιμια- νου το ζ	ιθ	χις
304	Διοκλιτιανου το θ και Μαξιμιανου το η	κ	χιζ
305	Κωνσταντ Καισαρ το ζ και Μαξι- μιανου Καισαρ το ε	κα	χιη
338	Ουρσου και Πολεμιου		
339	Κωνσταντιου το β και Κωνσταντος το α		
340	Ακινδωνου και Προκλου		
341	Γρονιος και Προρινου		
342	Κωνσταντιου το γ και Κωνσταντος το β		
343	Πλακιανου και Ρομυλλου		
344	Λεοντιου και Σαλλουστιου		
345	Αμαντιου και Αλβιανου		
346	Κωνσταντιου το δ και Κωνσταντος το γ		
347	Ρουφινου και Ευσεβιου		
348	Φιλιππου και Σαλια		
349	Αημενιου και Κατυλινου		
350	Σεργιος και Νιγριανος		
351	Οι μετα Τηατιαν Σεργιου και Νιγριανου		
352	Κωνσταντιου το ε και Κωνσταντιου ναιου το α		
353	Κωνσταντιου το β και Κωνσταντος το β		
354	Κωνσταντιου το ζ και Κωνσταντος το γ		
355	Αροητινος και Λολλιανου		
356	Κωνσταντιου το η και Ιουλιανου Κεσαρος το α		
357	Κωνσταντιου το θ και Ιουλιανου Κεσαρος το β		
358	Δατιανος και Κεραλλιος		

			Indictio.
	359 <i>Ευσεβιος και Τπατιος</i>		
	360 <i>Κωνσταντιου το ι και Ιουλιανου το γ</i>	ος	γπγ γ
	361 <i>Ταυρου και Φλορεντιου</i>	οη	χπδ δ
	362 <i>Μαμερτινου και Νεβιττας</i>	οθ	χπε ε
V 369	363 <i>Ιουλιανου το δ και Σαλουστιου</i>	π	χπε ς
	364 <i>Ιοβιανος και Βαρρωνατος</i>	πα	χπς ζ
	365 <i>Ουαλεντινιανου και Ουαλεντος το β</i>	πβ	χπη η
	366 <i>Γρατιανος και Δαγαλας</i>	πγ	χπθ θ
	367 <i>Λουπηκιнос και Ιοβιανος</i>	πδ	χλ ι
	368 <i>Ουαλεντινιανου το β και Ουαλις το β</i>	πε	χλα ια
	369 <i>Ουαλεντινιανου και Ουικτορος</i>	πς	χλβ ιβ
	370 <i>Ουαλεντινιανου και Ουαλεντος το γ</i>	πς	χλγ ιγ
	371 <i>Γρατιανου το β και Προβου</i>	πη	χλδ ιδ
	372 <i>Μοδεστος και Αρινθεος</i>	πθ	χλε ιε
	373 <i>Ουαλεντινιανος και Ουαλης το δ</i>	η	χλε α
	374 <i>Γρατιανου το δ και Εκυτιου</i>	ηα	χλε β
	375 <i>Τοις μετα την Τπατιαν Γρατιανου και Εκυτιου</i>	ηβ	χλη γ
	376 <i>Ουαλεντος το ε και Ουαλεντινος Νεος</i>	ηγ	χλη δ
	377 <i>Γρατιανος το δ και Μεροβανδος</i>	ηδ	ψ α
	378 <i>Ουαλεντινιανος το ς και Ουαλεν- τινος ναιος</i>	ηε	ψα ς
	379 <i>Ασωνιου και Ολυβριου</i>	ης	ψβ ζ
	380 <i>Γρατιανος το β και Θεοδωσιου το δ</i>	ηζ	ψγ η
	381 <i>Ευχεριος και Ευαγριος το α</i>	ηη	ψδ θ
	382 <i>Αντωνιου και Σααγριου το β</i>	ηθ	ψε ι
	383 <i>Μεροβαυδου το β και Σατορνιλου το α</i>	ρ	ψς ια
	384 <i>Ρηχομηρου και Κλεαρχου</i>	ρα	ψς ιβ
	385 <i>Αρκαδιου το α και Βαυδωνος</i>	ρβ	ψη ιγ
	386 <i>Ονωριου Επιφανεστατου και Ενω- διου</i>	ργ	ψθ ιδ
	387 <i>Βαλεντινιανου το γ και Ευτροπιου</i>	ρδ	ψι ιε
	388 <i>Θεοδωσιου το β και Κυνιγιου</i>	ρε	ψια α
	389 <i>Τιμασιου και Προμοτου</i>	ρε	ψιβ β
	390 <i>Ουαλεντινιανου το δ και Νεωτεριου</i>	ρε	ψιγ γ
	391 <i>Τατιανου και Συμαχου</i>	ρη	ψιδ δ
	392 <i>Αρκαδιου το β και Ρουφινου</i>	ρθ	ψιε ε
	393 <i>Θεοδοσιου το γ και Αβουδαντιου</i>	ρι	ψις ς
	394 <i>Αρκαδιου το γ και Ονωριου το β</i>	ρια	ψιζ ζ
	395 <i>Ολυβριου και Προβινου</i>	ριβ	ψιη η
P 459	396 <i>Αρκαδιου το δ και Ονωριου το γ</i>	ριγ	ψιθ θ
	397 <i>Καισαριου και Αττικου</i>	ριδ	ψκ ι
	398 <i>Ονοριου το δ και Ευτυχιανου</i>	ριδ male	ψκα ια

399	Ευτροπιου και Θεοδωρου	ριε	ψκβ	ιβ	
400	Ιελιχωνος και Ανυλλιανου	ρις	ψκγ	ιγ	
401	Βικεντιου και Φρασητα	ριζ	ψκδ	ιδ	
402	Αρκαδιου το ε και Ονωριου το ε	ριη	ψκε	ιε	
403	Θεοδωσιου το α και Ρομοροδου	ριθ	ψκς	α	
404	Ονωριου το ς και Αριστινιτου	ρκ	ψκζ	β	
405	Στελιχωνος το β και Ανθεμιου το α	ρκα	ψκη	γ	
406	Αρκαδιου το ς και Προβου	ρκβ	ψκθ	δ	
407	Ονωριου το ζ και Θεοδωσιου το β	ρκγ	ψλ	ε	
408	Βασσου και Φιλιππου	ρκδ	ψλα	ς	
409	Ονωριου το η και Θεοδωσιου το γ	ρκε	ψλβ	ζ	
410	Ουαρανου του Λαμπροτατου	ρκς	ψλγ	η	
411	Ονωριου το θ και Θεοδωσιου το δ	ρκζ	ψλδ	θ	
412	Ονωριου το ι και Θεοδωσιου το ε	ρκη	ψλε	ι	
413	Λουκιου του Λαμπροτατου	ρκθ	ψλε	ια	
414	Κωνσταντιου και Κωσταντος	ρλ	ψλς	ιβ	
415	Ονωριου το ια και Θεοδωσιου το ς	ρλα	ψλη	ιγ	
416	Θεοδωσιου το ζ και Παλλαδιου	ρלב	ψλθ	ιδ	
417	Ονωριου το ιβ και Κωσταντος το β	ρλγ	ψμ	ιε	
418	Ονωριου το ιγ και Θεοδωσιου το η	ρλδ	ψμα	α	
419	Μοναξιου και Πλινθα	ρλε	ψμβ	β	
420	Θεοδωσιου το θ και Κωσταντος το γ	ρλε	ψμγ	γ	
421	Ευσαθιου και Αγκικολα	ρλς	ψμδ	δ	
422	Ονωριου το ιδ και Θεοδωσιου το ι	ρλη	ψμε	ε	
423	Ασκληπιωδατου και Μαρινιανου	ρλθ	ψμς	ς	
425	Θεοδωσιος το ια και Ουαλεντινια- νου Καισαρ	ρμ	ψμζ	ζ η	
426	Θεοδωσιος το ιβ και Ουαλεντινια- νου το β	ρμα	ψμη	θ	
427	Ιεριου και Αρδαβουριου	ρμβ	ψμθ	ι	V 370
428	Φιλικος και Ταυρου	ρμγ	ψν	ια	
429	Φλωρεντιου και Διονυσου	ρμδ	ψνα	ιβ	
430	Θεοδωσιου το ιγ και Ουαλεντινια- νου το γ	ρμε	ψνβ	ιγ	
431	Αντιοχου και Βασσου	ρμς	ψνγ	ιδ	
432	Ουαλλεριου και Αστιου	ρμζ	ψνδ	ιε	
433	Θεοδοσιου το ιδ και Μαξιμου	ρμη	ψνε	α	
434	Αρεοβινθα και Ασπαρος	ρμθ	ψνς	β	
435	Θεοδοσιος το ιε και Ουαλεντινια- νου το ιδ	ρν	ψνζ	γ	
436	Ισιδορου και Σινατορου	ρνα	ψνη	δ	
437	Λετιου το β και Σιγησβουλδου	ρνβ	ψνθ	ε	
438	Θεοδοσιου το ις και Φαυστου	ρνγ	ψξ	ς	
439	Θεοδωσιου το ιζ και Φιστου	ρνδ	ψξα	ζ	
440	Ανατολιου και Ουαλεντινιου	ρνε	ψξβ	η	
441	Κυρου μονου	ρνες	ψξγ	θ	

442	Ευδοξίου και Διοσκόρου	ρνζ	ψξδ	ι
443	Μαξιμου και Πατεριου	ρνη	ψξε	ια
444	Θεοδοσιου το ιη και Αλβινου	ρνθ	ψξε	ιβ
445	Ουαλεντινιανου το ε και Νομου	ρξ	ψξζ	ιγ
446	Αειτου το γ και Συμμος	ρξα	ψξη	ιδ
447	Αρταβουριου και Αλυπιου	ρξβ	ψξθ	ιε
P 460 448	Ζιωνος και Πόδτουμιανου	ρξγ	ψο	α
449	Πρωτογενους και Αστυριου	ρξδ	φοα	β
450	Βαλεντινιανου και Αβιηνου	ρξε	φοβ	γ
451	Μαρκιανου Αυγουστου και Αδελφιου	ρξς	φογ	δ
452	Στορακιου και Ερκουλιανου	ρξζ	φοδ	ε
453	Βινκομαλου και Οσηλιανος	ρξη	φοε	ς
454	Αειτου και Στουλιου	ρξθ	φος	ζ
455	Βαλεντινιανου το η και Ανθεμιου	ρο	φοζ	η
456	Βαρανου και Ιωανου	ροα	φοη	θ
457	Κωνσταντιου και Ρουφου	ροβ	φοθ	ι
518	Μαγνου μονου	αλβ	ωλθ	ια
519	Ιουστινους Αυγουστος και Ευθεριχος	αλγ	ωμ	ιβ
520	Βιταλιανου και Ρουστικιου	αλδ	ωμα	ιγ
521	Ιουστινιανου και Ουαλλερριου	αλε	ωμβ	ιδ
522	Συμμαχου και Βοητιου	αλες	ωμγ	ιε
523	Μαξιμινου μονου	αλζ	ωμδ	α
524	Ιουστινιανου Αυγουστου και Οπιλιονος	αλη	ωμε	β
525	Φιλοξενου και Προβου	αλθ	ωμς	γ
526	Ολυβριου μονου	σμ	ωμζ	δ
527	Μαβορτιου μονου	σμα	ωμη	ε
528	Ιουστινιανου Αυγ. το β μονου	σμβ	ωμθ	ς
529	Δεκίου μονου	σμη	ων	ζ
530	Λαμπαδιου και Ορεστου	σμδ	ωνα	η
531	Ανυπατα	σμε	ωνβ	θ
532	Ανυπατα	σμες	ωνγ	ι
533	Ιουστινιανος Αυγ. το γ μονου	σμεζ	ωνδ	ια
534	Ιουστινιανου Αυγ. το δ και Παυλινου	σμη	ωνε	ιβ
535	Βελισαριου μονου	σμηθ	ωνς	ιγ
536	Ανυπατα	σν	ωνζ	ιδ
537	Ανυπατα	σνα	ωνη	ιε
538	Ιωαννου μονου και Επαρχου Πρετορου	σνβ	ωνθ	α
539	Αππιονος μονου	σνη	ωξ	β
540	Ιουστινιου μονου	σνδ	ωξα	γ
541	Βασιλειου μονου	σνε	ωξβ	δ
542	Ανυπατα	σνες	ωξγ	ε
543	Ανυπατα	σνεζ	ωξδ	ς
544	Ανυπατα	σνη	ωξε	ζ

545	Ανυπατα	σνθ	ωξς	η	
546	Ανυπατα	σξ	ωξξ	θ	
547	Ανυπατα	σξα	ωξη	ι	
548	Ανυπατα	σξβ	ωξθ	ια	
549	Ανυπατα	σξγ	ωθ	ιβ	
550	Ανυπατα	σξδ	ωσα	ιγ	V 371
551	Ανυπατα	σξε	ωθβ	ιδ	
552	Ανυπατα	σξς	ωργ	ιε	
553	Ανυπατα	σξξ	ωοδ	ια	
554	Ανυπατα	σξη	ωοε	ιβ	
555	Ανυπατα	σξθ	ωος	ιγ	
556	Ανυπατα	σο	ωοξ	ιδ	
557	Ανυπατα	σοα	ωοη	ιε	
558	Ανυπατα	σοβ	ωοθ	ις	
559	Ανυπατα	σογ	ωοπ	ιζ	P 461
560	Ανυπατα	σοδ	ωοπα	ιη	
561	Ανυπατα	σοε	ωοπβ	ιθ	
562	Ανυπατα	σος	ωοργ	ιι	
563	Ανυπατα	σοξ	ωορδ	ια	
564	Ανυπατα	σοη	ωοπε	ιβ	
565	Ανυπατα	σοθ	ωορς	ιγ	
566	Ιουστινου Αυγ. μονου	σπ	ωορξ	ιδ	
567	Ανυπατα	σπα	ωορη	ιε	
568	Ιουστινου Αυγς το β μονου	σπβ	ωορθ	ια	
569	Ανυπατα	σπγ	ωορ	ιβ	
570	Ανυπατα	σπδ	ωορα	ιγ	
571	Ανυπατα	σπε	ωορβ	ιδ	
572	Ανυπατα	σπς	ωοργ	ιε	
573	Ανυπατα	σπξ	ωορδ	ις	
574	Ανυπατα	σπη	ωορε	ιζ	
575	Ανυπατα	σπθ	ωορς	ιη	
576	Ανυπατα	σρ	ωορξ	ιθ	
577	Ανυπατα	σρα	ωορη	ιι	
578	Ανυπατα	σρβ	ωορθ	ια	
579	Τιβεριου Κωνσταντ. Αυγ. μονου	σργ	ωορ	ιβ	
580	Ανυπατα	σρδ	ωορα	ιγ	
581	Ανυπατα	σρε	ωορβ	ιδ	
582	Ανυπατα	σρς	ωοργ	ιε	
583	Ανυπατα	σρξ	ωορδ	ια	
584	Μαυρικιου Τιβεριου Αυγ. μονου	σρη	ωορε	ιβ	
458	Αεωντος Αυγ. μονου	ρογ	ωορη	ιγ	
460	Απολλωνιου και Μαγνου	ροδ	ωορη	ιδ	
461	Αγαλαιφου και Σεβερινου	ροε	ωορη	ιε	
462	Αεωντος β μονου	ρος	ωορη	ις	
463	Βιβιανου μονου	ροξ	ωορη	ιζ	
464	Ρουστικου και Ολυβριου	ροη	ωορη	ια	

	465	Βασιλεισκου και Αρμεναρικου	ροθ	ψπς	γ
	466	Λεοντος γ μονου	ρπ	ψπζ	δ
	467	Πουσαιου και Ιωαννου	ρπα	ψπη	ε
	468	Ανθεμιου Αυγς μονου	ρπβ	ψπθ	ς
	469	Ζινωνος και Μαρκιανος	ρπγ	ψλ	ζ
	470	Ιωρδανου και Σεβηρου	ρπδ	ψλα	η
	471	Λεοντος δ μονου και Προβιανου	ρπε	ψλβ	θ
	472	Μαρκιανου μονου και Φηστου	ρπς	ψλγ	ι
	473	Λεοντος μονου ε	ρπζ	ψλδ	ια
	474	Λεοντος ναιου Αυγς μονου	ρπη	ψλε	ιβ
	475	Ανυπατα	ρπθ	ψλς	ιγ
	476	Βασιλειου Αυγουστου μονου και Αρματιου μονου	ρλ	ψλζ	ιδ
	477	Ανυπατα	ρλα	ψλη	ιε
	478	Ιολου μονου	ρλβ	ψλθ	α
	479	Ζινωνος Αυγουστου μονου	ρλγ	ω	β
	480	Βασιλειου μονου	ρλδ	ωα	γ
	481	Πλακητου μονου	ρλε	ωβ	δ
	482	Τροκονδου μονου	ρλς	ωγ	ε
	483	Ανυπατα	ρλζ	ωδ	ς
P 462	484	Θεοδωριχου μονου	ρλη	ωε	ζ
	485	Συμμαχου μονου	ρλθ	ως	η
	486	Λογγινου β μονου	σ	ωζ	θ
V 372	487	Βοητιου μονου	σα	ωη	ι
	488	Ανναμιου και Σιφιδιου	σβ	ωθ	ια
	489	Ευσεβιου μονου	σγ	ωι	ιβ
	490	Λογγινου δευτερον μονου	σδ	ωια	ιγ
	491	Ολυβριου Ναιου μονου	σε	ωιβ	ιδ
	492	Αναστασιου Αυγς και Ρουφου	σες	ωιγ	ιε
	493	Ευσεβιου β μονου Ανυπατα	σζ	ωιδ	α
	494	Αστεριου και Περιδιου	ση	ωιε	β
	495	Βιατορος	σθ	ωις	γ
	496	Παυλου μονου	σι	ωιζ	δ
	497	Αναστασιου Αυγς το β	σια	ωιη	ε
	498	Ιωαννου και Παυλινου	σιβ	ωιθ	ς
	499	Ιωαννου αλλου μονου Κυρτου	σιγ	ωκ	ζ
	500	Πατρικιου και Τπατιου	σιδ	ωκα	η
	501	Πομπηνιου και Αβηνιου	σιε	ωκβ	θ
	502	Προβου και Αβηνιου	σις	ωκγ	ι
	503	Δεξιικρατους και Βουλουσιανου	σιζ	ωκδ	ια
	504	Κεθηγου μονου	σιη	ωκε	ιβ
	505	Σαβινιανου και Θεοδωρου	σιθ	ωκς	ιγ
	506	Αροεβιναδου Ναιου και Μεσσαλα	σκ	ωκζ	ιδ
	507	Αναστασιου Αυγς το γ και Βεναν- τιου	σκα	ωκη	ιε

508	Καλλερος και αλλου Βιναντιου	σκβ	ωκθ	α	
509	Οπορτουνου μονου	σκγ	ωλ	β	
510	Δοητιου μονου	σκδ	ωλα	γ	
511	Σεκουνδινου και Φηνικος	σκε	ωλβ	δ	
512	Παυλου του Βιβιανου και Μοσχι- ανου	σκς	ωλγ	ε	
513	Κλιμεντινου και Προβου αλλου	σκζ	ωλδ	ς	
514	Σενατορος μονου	σκη	ωλε	ξ	
515	Ανθεμιου και Φλορεντινου	σκθ	ωλες	η	
516	Πετρου μονου	σλ	ωλζ	θ	
517	Αναστασιου και Αγαπητου	σλα	ωλη	ι	
585	Ανυπατα	σλβ	Ϟς	γ	
586	Ανυπατα	ε	Ϟζ	δ	
587	Ανυπατα	τα	Ϟη	ε	
588	Ανυπατα	τβ	Ϟθ	ς	
589	Ανυπατα	τγ	Ϟι	ξ	
590	Ανυπατα	τδ	Ϟια	η	
591	Ανυπατα	τε	Ϟιβ	θ	
592	Ανυπατα	τς	Ϟιγ	ι	
593	Ανυπατα	τζ	Ϟιδ	ια	
594	Ανυπατα	τη	Ϟιε	ιβ	
595	Ανυπατα	τθ	Ϟις	ιγ	
596	Ανυπατα	τι	Ϟιζ	ιδ	
597	Ανυπατα	τια	Ϟιη	ισ	
598	Ανυπατα	τιβ	Ϟιθ	α	
599	Ανυπατα	τιγ	Ϟκ	β	
600	Ανυπατα	τιδ	Ϟκα	γ	
601	Ανυπατα	τιε	Ϟκβ	δ	P 463
602	Ανυπατα	τις	Ϟκγ	ε	
603	Ανυπατα	τιζ	Ϟκδ	ς	
604	Φακα Αυγς μονου	τιη	Ϟκε	ξ	
605	Ανυπατα	τιθ	Ϟκες	η	
606	Ανυπατα	τκ	Ϟκζ	θ	
607	Ανυπατα	τκα	Ϟκη	ι	
608	Ανυπατα	τκβ	Ϟκθ	ια	
609	Ανυπατα	τκε	Ϟκβ	ιβ	
610	Ανυπατα	τκες	Ϟκγ	ιγ	
611	Ηρακλειου Αυγς μονου	τκζ	Ϟκδ	ιδ	
612	Ανυπατα	τκη	Ϟκε	ισ	
613	Ανυπατα	τκθ	Ϟκς	α	
614	Ανυπατα	τλ	Ϟκζ	β	
615	Ανυπατα	τλα	Ϟκη	γ	
616	Ανυπατα	τλβ	Ϟκθ	δ	V 378

<i>Ex In-</i> <i>dictio-</i> <i>ne.</i>	<i>Ανυπατα</i>				<i>Epocha</i> <i>Augusti.</i>
617	<i>Ανυπατα</i>	τλγ	Ϟμ	ε	χμς
618	<i>Ανυπατα</i>	τλδ	Ϟμα	ς	χμς
619	<i>Ανυπατα</i>	τλε	Ϟμβ	ς	χμη
620	<i>Ανυπατα</i>	τλς	Ϟμγ	η	χμδ
621	<i>Ανυπατα</i>	τλξ	Ϟμδ	θ	χν
622	<i>Ανυπατα</i>	τλη	Ϟμε	ι	χνα
623	<i>Ανυπατα</i>	τλθ	Ϟμς	ια	χνβ
624	<i>Ανυπατα</i>	τμ	Ϟμς	ιβ	χνγ
625	<i>Ανυπατα</i>	τμα	Ϟμη	ιγ	χνδ
626	<i>Ανυπατα</i>	τμβ	Ϟμδ	ιδ	χνε
627	<i>Ανυπατα</i>	τμγ	Ϟν	ιε	χνς
628	<i>Ανυπατα</i>	τμδ	Ϟνα	α	χνς
629	<i>Ανυπατα</i>	τμε	Ϟνβ	β	χνη
630	<i>Ανυπατα</i>	τμς	Ϟνγ	γ	χνθ

XV.

FRAGMENTUM FASTORUM

AB ANNO CHRISTI CCV. AD ANNUM CCCLIV.

205	F	Antonino II. et Geta.		Mar. xxii.
206	E	Albino et Aemiliano.		Mer. iii.
207	D	Caro et Maximo.		Jov. xiv.
208	CB	Antonino III. et Geta II.	B	Ven. xxv.
209	A	Pompeiano et Avito.		Sol. vi.
210	G	Faustino et Rufino.		Lun. xvii.
211	F	Gentiano et Basso.		Mar. xxviii.
212	ED	Duobus Aspris.	B	Mer. ix.
213	C	Antonino IV. et Balbino.		Ven. xx.
214	B	Messala et Sabino.		Sat. i.
215	A	Laeto et Cereale.		Sol. xii.
216	GF	Sabino et Anulino.	B	Lun. xxiii.
217	E	Praesente et Extricato.		Mer. iv.
218	D	Antonino et Advento.		Jov. xv.
219	C	Aotonino II. et Sacerdote.		Ven. xxvi.
P 464 220	BA	Antonino III. et Comazonte.	B	Sat. vii.
221	G	Grato et Seleuco.		Lun. xviii.
222	F	Antonino IV. et Alexandro.		Mar. xxix.
223	E	Maximo et Heliano.		Mer. x.

224	DC	Juliano et Crispino.	B	Jov. XXI.
225	B	Fusco et Dextro.		Sat. II.
226	A	Alexandro II. et Marcello.		Sol. XIV.
227	G	Sabino et Maximo.		Lun. XXV.
228	FE	Modesto et Probo.	B	Mar. VI.
229	D	Alexandro III. et Dione.		Jov. XVII.
230	C	Agricola et Clementino.		Ven. XXVIII.
231	B	Pompeiano et Peligniano.		Sat. IX.
232	AG	Lupo et Maximo.	B	Sol. XX.
233	F	Maximo et Paterno.		Mar. I.
234	E	Maximo II. et Urbano.		Mer. XII.
235	D	Severo et Quintiano.		Jov. XXIII.
236	CB	Maximino et Africano.	B	Ven. IV.
237	A	Perpetuo et Corneliano.		Sol. XV.
238	G	Pio (<i>al. Ulpio</i>) et Pontiano.		Lun. XXVII.
239	F	Gordiano et Aviola.		Mar. VIII.
240	ED	Sabino et Venusto.	B	Mer. XIX.
241	C	Gordiano et Pompeiano.		Ven. XXX.
242	B	Attico et Praetextato.		Sat. XI.
243	A	Arriano et Papo.		Sol. XXII.
244	GF	Peregrino et Aemiliano.	B	Lun. III.
245	E	Philippo et Titiano.		Mer. XIV.
246	D	Praesente et Albino.		Jov. XXV.
247	C	Philippo II. et Philippo.		Ven. VI.
248	BA	Philippo III. et Philippo II.	B	Sat. XVII.
249	G	Aemiliano et Aquilino.		Lun. XXVIII.
250	F	Decio II. et Grato.		Mar. IX.
251	E	Decio III. et Decio Caesare.		Mer. XXI.
252	DC	Gallo II. et Volusiano.	B	Jov. II.
253	B	Volusiano II. et Maximo.		Sat. XIII.
254	A	Valeriano II. et Gallieno.		Sol. XXIV.
255	G	Valeriano III. et Gallieno II.		Lun. V.
256	FE	Maximo et Glabrione.	B	Mar. XVI.
257	D	Valeriano IV. et Gallieno III.		Jov. XXVII.
258	C	Tusco et Basso.		Ven. VIII.
259	B	Aemiliano et Basso.		Sat. XIX.
260	AG	Saeculare et Donato.	B	Sol. XXX.
261	F	Gallieno IV. et Volusiano.		Mar. XI.
262	E	Gallieno V. et Faustino.		Mer. XXIII.
263	D	Albino et Dextro.		Jov. IV.
264	CB	Gallieno VI. et Saturnino.	B	Ven. XV.
265	A	Valeriano II. et Lucillo.		Sol. XXVI.
266	G	Gallieno VII. et Sabinillo.		Lun. VII.
267	F	Paterno et Aroesilao.		Mar. XVIII.
268	ED	Paterno II. et Mariniano.	B	Mer. XXIX.
269	C	Claudio et Paterno.		Ven. X.

	270	B	Antiochiano et Orfito.		Sat. XXI.
	271	A	Aureliano et Basso.		Sol. II.
	272	GF	Quieto et Voldumiano.	B	Lun. XIII.
	273	E	Tacito et Placidiano.		Mer. XXIV.
	274	D	Aureliano II. et Capitolino.		Jov. VI.
	275	C	Aureliano III. et Marcellino.		Ven. XVII.
	276	BA	Tacito II. et Aemiliano.	B	Sat. XXVIII.
	277	G	Probo et Paulino.		Lun. VIII.
	278	F	Probo II. et Lupo.		Mar. XX.
	279	E	Probo III. et Paterno.		Mer. I.
	280	DC	Messala et Grato.	B	Jov. XII.
	281	B	Probo IV. et Tiberiano.		Sat. XXIII.
	282	A	Probo V. et Victorino.		Sol. IV.
P 465	283	G	Caro et Carino.		Lun. XV.
	284	FE	Carino II. et Numeriano.	B	Mar. XXV.
	285	D	Diocletiano II. et Aristobulo.		Jov. VII.
	286	C	Maximo II. et Aquilino.		Ven. XVIII.
	287	B	Diocletiano III. et Maximiano.		Sat. XXX.
	288	AG	Maximiano II. et Januario.	B	Sol. XI.
	289	F	Basso II. et Quintiano.		Mar. XXII.
	290	E	Diocletiano IV. et Maximiano III.		Mer. III.
	291	D	Tiberiano et Dione.		Jov. XIV.
	292	CB	Annibaliano et Asclepiodoto.	B	Ven. XXV.
	293	A	Diocletiano V. et Maximiano IV.		Sol. VI.
	294	G	Constantio et Maximiano.		Lun. XVII.
	295	F	Tusco et Anullino.		Mar. XXVIII.
	296	ED	Diocletiano VI. et Constantio II.	B	Mer. IX.
	297	C	Maximiano V. et Maximiano II.		Ven. XX.
	298	B	Fausto II. et Gallo.		Sat. I.
	299	A	Diocletiano VII. et Maximiano VI.		Sol. XII.
	300	GF	Constantio III. et Maximiano III.	B	Lun. XXIII.
	301	E	Titiano et Nepotiano.		Mer. IV.
	302	D	Constantio IV. et Maximiano IV.		Jov. XV.
	303	C	Diocletiano VIII. et Maximiano VII.		Ven. XXVI.
	304	BA	Diocletiano IX. et Maximiano VIII.	B	Sat. VII.
	305	G	Constantio V. et Maximiano V.		Lun. XVIII.
	306	F	Constantio VI. et Maximiano VI.		Mar. XXIX.
	307	E	Novies et Constantino.		Mer. X.
	308	DC	Decies et Maximiano VII.	B	Jov. XXI.
	309	B	Post Consul. X. et VII.		Sat. II.
	310	A	Anno II. post Consul. X. et VII.		Sol. XIII.
	311	G	Maximiano VIII. solo.		Lun. XXV.
	312	FE	Constantino II. et Licinio II.	B	Mar. VI.
	313	D	Constantino III. et Licinio III.		Jov. XVII.
	314	C	Volusiano et Anniano.		Ven. XVIII.
	315	B	Constantino IV. et Licinio IV.		Sat. IX.

316	AG	Sabino et Rufino.	B	Sol. xx.	
317	F	Gallicano et Basso.		Mar. i.	
318	E	Licinio V. et Crispo.		Mer. xii.	
319	D	Constantino V. et Licinio.		Jov. xxiii.	
320	CB	Constantino VI. et Constantino.	B	Ven. iv.	
321	A	Crispo II. et Constantino II.		Sol. xv.	
322	G	Probiano et Juliano.		Lun. xxvii.	
323	F	Severo et Rufino.		Mar. viii.	
324	ED	Crispo III. et Constantino III.	B	Mer. xix.	
325	C	Paulino et Juliano.		Ven. xxx.	
326	B	Constantino VII. et Constantio.		Sat. xi.	
327	A	Constantio et Maximo.		Sol. xxii.	
328	GF	Januarino et Justo.	B	Lun. iii.	
329	E	Constantino VIII. et Constantino IV.		Mer. xiv.	
330	D	Gallicano et Symmacho.		Jov. xxv.	
331	C	Basso et Ablavio.		Ven. vi.	
332	BA	Pacatiano et Hilariano.	B	Sat. xvii.	
333	G	Dalmatio et Zenofilo.		Lun. xxviii.	
334	F	Optato et Paulino.		Mar. x.	
335	E	Constantio et Albino.		Mer. xxi.	
336	DC	Nepotiano et Facundo.	B	Jov. ii.	
337	B	Feliciano et Titiano.		Sat. xiii.	
338	A	Urso et Polemio.		Sol. xxiv.	
339	G	Constantio II. et Constante.		Lun. v.	
340	FE	Aquindino et Proculo.	B	Mar. xvi.	V 375
341	D	Marcellino et Probino.		Jov. xxvii.	
342	C	Constantio III. et Constante II.		Ven. viii.	
343	B	Placido et Romulo.		Sat. xix.	
344	AG	Leontio et Sallustio.	B	Sol. xxx.	
345	F	Amantio et Albino.		Mar. xi.	
346	E	Post Amantio et Albino.		Mer. xxiii.	P 466
347	D	Rufino et Eusebio.		Jov. iv.	
348	CB	Philippo et Salia.	B	Ven. xv.	
349	A	Limenio et Catullino.		Sol. xxvi.	
350	G	Sergio et Nigriniano.		Lun. vii.	
351	F	Post Sergio et Nigriniano.		Mar. xviii.	
352	ED	Constantio V. et Constantio Caes.	B	Mer. xxix.	
353	C	Constantio VI. et Constantio II.		Ven. x.	
354	B	Constantio VII. et Constantio III.		Sat. xxii.	

XVI.

EX TEMPORIBUS GALLIENI,
 QUIS, QUANTUM TEMPORIS PRAEFECTURAM URBIS
 ADMINISTRAVERIT,
 AB ANNO CHRISTI CCLIV. AD ANNUM CCCLIV.

254. Valeriano II. et Gallieno. Lollianus Praefectus Urbi.
 255. Valeriano III. et Gallieno II. Valerius Maximus P. V.
 256. Maximo et Glabrione. Nummius Albinus P. V.
 257. Valeriano IV. et Gallieno III. Julius Donatus P. V.
 258. Tusco et Basso. Cornelius Saecularis P. V.
 259. Aemiliano et Basso. Cornelius Saecularis P. V.
 260. Saeculari II. et Donato. Cornelius Saecularis P. V.
 261. Gallieno IV. et Volusiano. Nummius Albinus P. V.
 262. Gallieno V. et Faustino. Nummius Albinus P. V.
 263. Albino II. et Dextro. Nummius Albinus P. V.
 264. Gallieno VI. et Saturnino. Paternus P. V.
 265. Valeriano II. et Lucillo. Paternus P. V.
 266. Gallieno VII. et Sabinilla. Paternus P. V.
 267. Paterno et Harcesilao. Petronius Volusianus P. V.
 268. Paterno II. et Mariniano. Petronius Volusianus P. V.
 269. Claudio et Paterno. Flavius Antiochianus P. V.
 270. Antiochiano et Orfito. Flavius Antiochianus P. V.
 271. Aureliano et Basso. Postumius Varus P. V.
 272. Quieto et Voldumiano. Flavius Antiochianus P. V.
 273. Tacito et Placidiano. Virius Orfitus P. V.
 274. Aureliano II. et Capitolino. Virius Orfitus P. V.
 275. Aureliano III. et Marcellino. Postumius Syagrius P. V.
 276. Tacito II. et Aemiliano. Ovinus Paternus P. V.
 277. Probo et Paulino. Ovinus Paternus P. V.
 278. Probo II. et Lupo. Virius Lupus P. V.
 279. Probo III. et Paterno. Virius Lupus P. V.
 280. Messala et Grato. Virius Lupus P. V.
 281. Probo IV. et Tiberiano. Ovinus Paternus P. V.
 282. Probo V. et Victorino. Pomponius Victorianus P. V.
 283. Caro et Carino. Titutius Roburrus P. V.
 284. Carino II. et Numeriano. Ceionius Varus P. V.
 V 876 285. Diocletiano II. et Aristobolo. Ceionius Varus P. V.
 286. Maximo II. et Aquilino. Junius Maximus P. V.
 287. Diocletiano III. et Maximiano. Junius Maximus P. V.

288. Maximiano II. et Januarino. iiii. Kalendas Martii, Pomponius Januarius P. V.
289. Basso II. et Quintiano. Pomponius Januarius P. V.
290. Diocletiano IV. et Maximiano III. Turranius Gratianus P. V.
291. Tiberiano II. et Dione. xii. Kalend. Martii, Junius Tiberianus P. V.
292. Annibaliano et Asclepiodoto III. Nonas Augusti, Claudius Marcellus P. V.
293. Diocletiano V. et Maximiano IV. iiii. Idus Martii, Septimius Acyndinus P. V.
294. Constantio et Maximiano. Septimius Acyndinus P. V.
295. Tusco et Anulino. iiii. Idus Januarii, Aristobulus P. V.
296. Diocletiano VI. et Constantio II. xii. Kalend. Martii, Cassius Dion P. V.
297. Maximiano V. et Maximiano II. Aexanius Annibalianus P. 467 P. V.
298. Fausto II. et Gallo. Arterius Maximus P. V.
299. Diocletiano VII. et Maximiano VI. Anicius Faustus P. V.
300. Constantio III. et Maximiano III. Kalendis Martii, Pompeius Faustinus P. V.
301. Titiano II. et Nepotiano. Aelius Dionysius P. V.
302. Constantio IV. et Maximiano IV. xi. Kalendas Martii, Nummius Tuscus P. V.
303. Diocletiano VIII. et Maximiano VII. Pridie Idus Septembris, Junius Tiberianus P. V.
304. Diocletiano IX. et Maximiano VIII. Pridie Nonas Januarii, Aradius Rufinus P. V.
305. Constantio V. et Maximiano V. Pridie Idus Februarii, Postumius Titianus P. V.
306. Constantio VI. et Maximiano VI. xiv. Kalendas Aprilis, Annus Anulinus P. V.
307. Maximiano VII. et Maximiano. ex mense Aprili, factus est sextus Consulatus, quod est, Novius et Constantino. vii. Kalendas Septembris, Justinus Tertullus P. V.
308. Consules quos iusserint DD. NN. Augusti. ex xii. Kalendas Maii factum est, Maxentio at Romulo: quod est, Decius et Maximiano. vii. Idus Aprilis, Statius Rufinus P. V.
309. Maxentio II. et Romulo II. iiii. Kalendas Novembris, Aurelius Hermogenes P. V.
310. Maxentio III. Consule. v. Kal. Novembris, Rufus Volusianus P. V.
311. Consules quos iusserint DD. NN. Augusti. ex Mense Septembri, factum est, Rufino et Eusebio. v. Kalendas Novembris, Junius Flavianus P. V.

312. Maxentio IV. Consule, qui sunt Constantino II. et Licinio II. v. Idus Februarii, Aradius Rufinus P. V. vi. Kalend. Novemb. Annius Anulinus dies xxxiv. P. V. iiii. Kalendas Decembris, Aradius Rufinus iterum P. V.
313. Constantino III. et Licinio III. vi. Idus Decembris, Rufinus Volusianus P. V.
314. Volusiano et Anniano. Rufinus Volusianus P. V.
315. Constantino IV. et Licinio IV. xiii. Kalendas Septembris, Vectius Rufinus P. V.
316. Sabino et Rufino. Pridie Nonas Augusti, Ovinus Gallicanus P. V.
317. Consules quos jusserint DD. NN. Augusti. ex die xiii. Kalendas Martii, Gallicano et Basso. Idibus Maii, Septimius Bassus P. V.
318. Licinio V. et Crispo Caesare. ex die iiii. Idus Julii in Idus Augusti, vice illius cognovit Julius Cassius, eo quod ad Augustum profectus est. Septimius Bassus regressus P. V.
319. Constantino V. et Licinio Caesare. Kalend. Septembris, Valerius Maximus Basilus P. V.
320. Constantino VI. et Constantino Caesare. Valerius Maximus P. V.
321. Crispo II. et Constantio II. Valerius Maximus P. V.
322. Probiano et Juliano. Valerius Maximus P. V.
323. Severo et Rufino. Idibus Septembris, Lucer. Verinus P. V.
324. Crispo III. et Constantino III. Lucer. Verinus P. V.
325. Paulino et Juliano. Pridie Nonas Januarii, Acilius Severus P. V.
326. Constantino VII. et Constantio Caesare. Idibus Novembris, Anicius Julianus P. V.
327. Constantio et Maximo. Anicius Julianus P. V.
328. Januarino et Justo. Anicius Julianus P. V.
329. Constantino VIII. et Constantino IV. vii. Idus Septembris, Publius Optatianus P. V. dies xxxi. Item viii. Idus Octobris, Petronius Probianus P. V.
330. Gallicano et Symmacho. Petronius Probianus P. V.
331. Basso et Ablavio. Pridie Idus Aprilis, Anicius Paulinus P. V.
332. Pacatiano et Hilariano. Anicius Paulinus P. V.
333. Dalmatio et Zenobio. Septimo Idus Aprilis, Publius Optatianus P. V. Item in dies xxxii. Item sexto Idus Maias, Ceionius Julianus Kamenius P. V.
334. Optato et Paulino. v. Kalendas Maii, Anicius Paulinus P. V.

335. Constantio et Paulino. III. Kalendas Januarii, Rufius Albinus P. V.
336. Nepotiano et Facundo. Rufius Albinus P. V.
337. Feliciano et Titiano. VII. Idus Martii, Valerius Proculus P. V.
338. Urso et Polemio. Idibus Januarii, Mecilinius Hilarianus P. V.
339. Constantio II. et Constante. Pridie Idus Julias, Turgius Apronianus, Menses III. P. V. Item VIII. Kalendas Novembris, Fabius Titianus P. V.
340. Acyndino et Proculo. ex die III. Nonas Maii, in VII. P 468 Idus Junii, Junius Tertullus Vicarius cognovit, eo quod ad Augustum profectus est. postea reversus Fabius Titianus P. V.
341. Marcellino et Probino. v. Kalendas Martii, Aurelius Celsinus P. V.
342. Constantio III. et Constante II. Kalendis Aprilis, Filollianus Mavortius Menses III. dies VI. P. V. Item Pridie Nonas Julias, Aco Catulinus Philomatius P. V.
343. Placido et Romulo. Aco Catulinus P. V.
344. Leontio et Salustio. Aco Catulinus P. V. sed III. Idus Aprilis, Quintus Rusticus P. V.
345. Amantio et Albino. Quintus Rusticus P. V. III. Nonas Julias, Probinus P. V.
346. Post Consulatum Amantii et Albini, Probinus P. V. VII. Kalendas Januarii, Placidus P. V.
347. Rufino et Eusebio. Placidus P. V. Pridie Idus Junias, Limenius Praefectus Praetorio et Urbi.
348. Philippo et Salia. Ulpius Limenius Praefectus Praetorio et Urbi.
349. Limenio et Catulino. Limenius Praefectus Praetorio et Urbi. Cessaverunt Praefecturae dies XLII. a die VI. Idus Aprilis usque in XV. Kalendas Junii. XIV. Kalendas Junii, Hermognes Praefectus Praetorio et Urbi.
350. Sergio et Nigriniano. Hermogenes Praefectus Praetorio et Urbi. III. Kalendas Martii, Fabius Titianus P. V.
351. Magnentio et Gaisone. Fabius Titianus P. V. Iterum Kalendis Martii, Aurelius Celsinus P. V. Iterum IV. Idus Maii, Caelius Probatas P. V. VII. Idus Junii, Clodius Adelfus P. V. XV. Kalendas Januarii, Valerius Proculus P. V.
352. Decentio et Paulo. Valerius Proculus P. V. Iterum v. Idus Septembris, Septimius Mnasea P. V. VI. Kalendas Octobris, Neratius Cerealis P. V.

363. Constantio VI. et Constantio II. Neratius Cerealis P. V.
vi. Idus Decembris, Vitrasius Orfitus P. V.
354. Constantio VII. et Constantio III. Vitrasius Orfitus Prae-
fectus Urbis.

XVII.

CATALOGUS PONTIFICUM ROMANORUM,
IN QUO FASTI ALIQUOT CONSULARES
RECENSENTUR.

IMPERANTE TIBERIO Caesare, passus est Dominus noster Jesus Christus, duobus Geminis Consulibus, viii. Kalendas Aprilis, et post adscensum ejus Beatissimus Petrus Episcopatum suscepit. Ex quo tempore per successionem dispositum, quis Episcopus, et quot annis praefuit, vel quo imperante.

PETRUS annis viginti quinque, mente uno, diebus novem. Fuit temporibus Tiberii Caesaris, et Caii, et Tiberii Claudii, et Neronis, a Consulatu Vinicii et Longini usque Neronis et Veteris. Passus autem cum Paulo die tertia Kalendas Julias, Consulibus SS. imperante Nerone.

LINUS annis duodecim, mensibus quatuor, diebus duodecim. Fuit temporibus Neronis a Consulatu Saturnini et Scipionis usque Capitone et Rufo.

CLEMENS annis novem, mensibus undecim, diebus duodecim. Fuit temporibus Galbae et Vespasiani, a Consulatu Trachali et Italici, usque Vespasiano VI. et Tito.

CLETUS annis sex, mensibus duobus, diebus decem. Fuit temporibus Vespasiani et Titi, et initio Domitiani, a Consulibus Vespasiano VIII. et Domitiano V. usque Domitiano IX. et Rufo.

V 377 ANACLETUS annis duodecim, mensibus decem, diebus tribus. Fuit temporibus Domitiani, a Consulibus Domitiano X. et Sabino, usque Domitiano XVII. et Clemente.

EVARISTUS annis tredecim, mensibus septem, diebus duobus. Fuit temporibus novissimis Domitiani, et Nervae, et Trajani; a Consulatu Valentis et Veri, usque Gallo et Bradua.

ALEXANDER annis septem, mensibus duobus, die uno. Fuit

temporibus Trajani, a Consulatu Palmas et Tulli, usque Veliano et Vetere.

SIXTUS annis decem, mensibus tribus, diebus viginti uno. Fuit temporibus Hadriani, a Consulatu Nigri et Aproniani, usque Vero III. et Ambibulo.

TELSEPHORUS annis undecim, mensibus tribus, diebus tribus. Fuit temporibus Antonini Macrini, a Consulatu Titiani et Gallicani, usque Caesare et Balbino.

HYGINUS annis duodecim, mensibus tribus, diebus sex. Fuit P 469 temporibus Veri, a Consulatu Gallicani et Veteris, usque Praesente et Rufino.

PIVS annis viginti, mensibus quatuor, diebus viginti uno. Fuit temporibus Antonini Pii, a Consulatu Clari et Severi, usque duobus Augustis. Sub hujus Episcopatu frater ejus Hermes librum scripsit, in quo mandatur, contineturque quod ei praecepit Angelus, cum venit ad eum in habitu pastoris.

SOTER annis novem, mensibus tribus, diebus duobus. Fuit temporibus Antonini et Commodi, a Consulatu Veri et Erenniani, usque Paterno et Bradua.

VICTOR annis novem, mensibus duobus, diebus decem. A Consulatu Saturnini et Galli, usque Praesente et Extricato.

CALLISTUS annos quinque, menses duos, dies decem. Fuit temporibus Mscorini et Heliogabali, a Consulatu Antenini et Adventi, usque Antonino III. et Alexandro.

URBANUS annos octo, menses undecim, dies duodecim. Fuit temporibus Alexandri, a Consulatu Maximi et Aeliani, usque Agricola et Clementino.

FORTIANUS annis quinque, mensibus duobus, diebus septem. Fuit temporibus Alexandri, a Consulatu Pompeiani et Peligniani. Eo tempore Nepotianus Episcopus et Hippolytus presbyter exules sunt deportati in insulam nocivam Sardiniam, Severo et Quintiano Consulibus. In eadem insula disinctus est iv. Kalendas Octobris, et loco ejus ordinatus est Anteros xi. Kalendas Decembris, Consulibus 88.

ANTEROS mense uno, diebus decem. Dormit iii. Nonas Januarii, Maximo et Africano Consulibus.

FABIANUS annos quatuordecim, mensem unum, dies decem. Fuit temporibus Maximini, et Gordiani, et Philippi. A Consulatu Maximini et Africani, usque Decio II. et Grato. Passus xii. Kalendas Februarii. Hic regiones divisit Diaconibus: et multas fabricas per coemeteria fieri jussit. Post passionem ejus, Moyses et Maximus Presbyteri, et Nicestratus Diaconus comprehensi sunt, et in carcerem missi. Eo tempore supervenit Nevatus ex Africa; et se-

paravit de Ecclesia Novatianum, et quosdam confessores, postquam Moyses in carcere defunctus est, qui fuit ibi menses undecim, dies undecim.

- CORNELIUS** annos duos, menses tres, dies decem. A Consulibus Decio IV. et Decio II. usque Gallo et Volusiano. Sub Episcopatu ejus Novatus extra Ecclesiam ordinavit Novatianum in urbe Roma, et Nicostratum in Africa. Hoc facto, Confessores, qui se separaverunt a Cornelio, cum Maximo Presbytero, qui cum Moyse fuit, ad Ecclesiam sunt reversi; post hoc Centumcellis expulsi. Ibi cum gloria dormitionem accepit.
- LUCIUS** annos tres, menses octo, dies decem. Fuit temporibus Galli et Volusiani, usque Valeriano III. et Gallieno II. Hic exul fuit, et postea nutu Dei incolumis ad Ecclesiam reversus est, tertio Nonas Martias, Consulibus SS.
- STEPHANUS** annos quatuor, menses duos, dies viginti unum. Fuit temporibus Valeriani et Gallieni, a Consulatu Volusiani et Maximini, usque Valeriano III. et Gallieno II.
- SIXTUS** annis duobus, mensibus undecim, diebus sex. Goeplit a Consulatu Maximi et Glabrienis, usque Tusco et Basso, et passus est VIII. Idus Augusti, a Consulatu Tusci et Bassi, usque in die XII. Kalendas Augusti, Aemiliano et Basso Consulibus.
- DIONYSIUS** annis octo, mensibus duobus, diebus quatuor. Fuit temporibus Gallieni, ex die undecimo Kaleandarum Augusti, Aemiliano et Basso Consulibus, usque in diem septimum Kalendas Januarii, Consulibus Claudio et Paterno.
- FELIX** annis quinque, mensibus undecim, diebus viginti quinque. Fuit temporibus Claudii et Aureliani: a Consulatu Claudii et Paterni, usque in Consulatum Aureliani II. et Capitolini.
- EUTYCHIANUS** annis octo, mensibus undecim, diebus tribus. Fuit temporibus Aureliani, a Consulatu Aureliani III. et Marcellini, usque in diem VII. Idus Decembris, Caro II. et Carino Consulibus.
- CAÏUS** annis duodecim, mensibus quatuor, diebus septem. Fuit temporibus Cari et Carini, ex die XVI. Kalendas Januarii, Consulibus Caro II. et Carino, usque in X. Kalendas Maii, Diocletiano VI. et Constantio II. Consulibus.
- MARCELLINUS** annis octo, mensibus tribus, diebus viginti quinque. Fuit temporibus Diocletiani et Maximiani, ex die Prædie Kalendas Julias, a Consulibus Diocletiano VI. et Constantio II. usque in Consulatum Diocletiani IX. et Maximiani VIII. Quo tempore fuit persecutio, et cessavit Episcopatus annis VII. mensibus VI. diebus XXV.
- MARCELLUS** anno uno, mensibus septem, diebus viginti. Fuit

temporibus Maxentii, a Consulatu x. et Maximiano, usque post Consulatum x. et septimum.

EUSEBIUS menses quatuor, dies sedecim, a xiv. Kalendas Maias, P 470 usque in diem xvi. Kalendas Septembris.

MILTIADES annis tribus, mensibus sex, diebus novem; ex die sexto Nonas Julias, a Consulatu Maximiano VIII. solo; quod fuit mense Septembri, Volusiano et Rufino, usque in iii. Idus Januarii, Volusiano et Anniano Consulibus.

SYLVESTER annis viginti uno, mensibus undecim. Fuit temporibus Constantini, a Consulatu Volusiani et Anniani, ex die Pridie Kalendas Februarii, usque in diem Kalendarum Januariarum, Constantio et Albino Consulibus.

MARCUS menses octo, dies viginti. Et hic fuit temporibus Constantini, Nepotiano et Facundo Consulibus, ex die xv. Kalendas Februarias, usque in die Nonarum Octobrium, Consulibus SS.

JULIUS annos quindecim, mensem unum, dies undecim. Fuit temporibus Constantini, a Consulatu Feliciani et Titiani, ex die viii. Idus Februarii, in diem Pridie Idus Aprilis, Constantio V. et Constantio Caesare Consulibus. Hic multas fabricas fecit: Basilicam in via Portense, milliario iii. Basilicam in via Flaminia, milliario ii. quae appellatur **VALENTINI**: Basilicam Juliam, quae est Regione vii. juxta forum Divi Trajani: Basilicam trans Tiberim, Regione xiv. juxta Callistum: Basilicam in via Aurelia, milliario iii. ad Callistum.

LIBERIUS fuit temporibus Constantii, ex die xi. Kalendas Junias, in diem..... a Consulibus Constantio V. et Constantio Caesare.

XVIII.

V 378

**PASCHALIS CENTUM ANNORUM,
AB ANNO CHRISTI CCCXII. AD ANNUM CCCCXI.**

B.	Constantino II. et Licinio II.	III.	Idus	April.
	Constantino III. et Licinio III.	III.	Kal.	April.
	Valeriano et Anniano.	XIV.	Kal.	Maii.
	Constantino IV. et Licinio IV.	III.	Idus	April.
B.	Sabino et Rufino.	VIII.	Kal.	April.
	Gallicano et Basso.	XVIII.	Kal.	Maii.
	Licinio V. et Crispo.	VIII.	Idus	April.
	Constantino V. et Licinio.	IV.	Kal.	April.
B.	Constantino VI. et Constantino.	III.	Idus	April.
	Crispo II. et Constantino II.	IV.	Non.	April.
	Probiano et Juliano.	VIII.	Kal.	April.
	Severo et Rufo.	VII.	Idus	April.
B.	Crispo III. et Constantino III.	IV.	Kal.	April.
	Paulino et Juliano.	XIV.	Kal.	Maii.
	Constantino VII. et Constantio.	III.	Idus	April.
	Constantio et Maximo.	VII.	Kal.	April.
B.	Januarino et Justo.	XIX.	Kal.	Maii.
	Constantino VIII. et Constantino IV.	VIII.	Idus	April.
	Gallicano et Symmacho.	III.	Kal.	Maii.
	Basso et Ablavio.	III.	Idus	April.
B.	Pacatiano et Hilariano.	IV.	Non.	April.
	Dalmatio et Zenofilo.	XVII.	Kal.	Maii.
	Optato et Paulino.	VII.	Idus	April.
	Constantio et Albino.	III.	Kal.	April.
B.	Nepotiano et Facundo.	XIV.	Kal.	Maii.
	Feliciano et Titiano.	III.	Non.	April.
	Urso et Polemio.	VIII.	Kal.	April.
	Constantio II. et Constante.	XVII.	Kal.	Maii.
B.	Acyndino et Proculo.	III.	Kal.	April.
	Marcellino et Probino.	XIII.	Kal.	Maii.
	Constantio III. et Constante II.	III.	Idus	April.
	Placido et Romulo.	III.	Non.	April.
B.	Leontio et Sallustio.	XVII.	Kal.	Maii.
	Amantio et Albino.	VII.	Idus	April.
	Post Amantio et Albino.	III.	Kal.	April.
	Rufino et Eusebio.	Prid.	Idus	April.
P 471 B.	Philippo et Salia.	III.	Non.	April.

	Limenio et Catulino.	* vi.	Kal.	April.	* lege vii.
	Sergio et Nigriniano.	xvii.	Kal.	Maii.	
	Post Sergio et Nigriniano.	Prid.	Kal.	April.	
B.	Constantio V. et Constantio Jun.	* xi.	Kal.	Maii.	* xiii.
	Constantio VI. et Constantio H.	iii.	Idus	April.	
	Constantio VII. et Constantio III.	vi.	Kal.	April.	
	Arbitione et Lolliano.	xvi.	Kal.	Maii.	
B.	Constantio VIII. et Juliano I.	vii.	Idus	April.	
	Constantio IX. et Juliano II.	iii.	Kal.	April.	
	Datiamb et Cereale.	Prid.	Idus	April.	
	* Valentiniano II. et Valente II.	* Prid.	Non.	April.	* Desunt hic
B.	Valentiniano Nobiliss. et Victore.	xvi.	Kal.	Maii.	novempria
	Valentiniano III. et Valente III.	vi.	Idus	April.	Consulum.
	Gratiano II. et Probo.	vi.	Idus.	April.	Hinc magna
	Modesto et Arintheo.	xvi.	Kal.	Maii.	deinceps
B.	Valentiniano IV. et Valente IV.	vii.	Idus	April.	ti.
	Gratiano III. et Equitio.	iii.	Kal.	April.	
	P. C. Gratiani III. et Equitii.	† Prid.	Idus	April.	† Haec octo
	Valente V. et Valentiniano Caes. Jun.	Prid.	Non.	April.	Paschata
B.	Gratiano et Merobaude.	xvi.	Kal.	Maii.	sunt eadem
	P. C. Gratiani et Merobaudis.	vi.	Idus	April.	cum totidem
	Valente VI. et Valentiniano Jun.	Prid.	Kal.	April.	praecedentibus,
	Olybrio et Ansonio.	xii.	Kal.	Maii.	et hic
B.	Gratiano V. et Theodosio.	Prid.	Non.	April.	vitiose re-
	Syagrio et Eucherio.	vi.	Kal.	April.	petuntur.
	Antonio et Evagrio.	xvi.	Kal.	Maii.	Hinc major
	Saturnino et Syagrio.		Kal.	April.	confusio.
B.	Ricomede et Clearcho.	xii.	Kal.	Maii.	
	Arcadio et Bautone.	Prid.	Idus	April.	
	Honorio et Evodio.	v.	Kal.	April.	
	Valentiniano III. et Eutropio.	xv.	Kal.	Maii.	
B.	Theodosio II. et Cynegio.	vi.	Idus	April.	
	Timasio et Promoto.	* viii.	Kal.	April.	* ix. seu
	Valentiniano IV. et Neoterio.	Idib.	April.	April.	viiii.
	Tatiano et Symmacho.	Non.	April.	April.	
B.	Arcadio Aug. II. et Rufino.	vi.	Kal.	April.	V 379
	Theodosio Aug. III. et Abundantio.	xvi.	Kal.	Maii.	
	Arcadio Aug. III. et Honorio II.		Kal.	April.	
	Olybrio et Probino.	xi.	Kal.	Maii.	
B.	Arcadio Aug. IV. et Honorio Aug. III.	Prid.	Idus	April.	
	Caesario et Attico.	* vi.	Kal.	April.	* v.
	Honorio Aug. IV. et Eutychiano.	† xvi.	Kal.	Maii.	† xv.
	Eutropio et Theodoro.	v.	Idus	April.	
B.	Stilicone et Aureliano.	* viii.	Kal.	April.	* viii seu
	Vincentio et Stravito.	Idib.	April.	April.	ix.
	Arcadio Aug. V. et Honorio Aug. V.	Non.	April.	April.	

	Theodosio Aug. et Rumorido.	xiv.	Kal.	Maii.
	B. Honorio VI. et Aristeneto.	v.	Idus	April.
	Stilicone II. et Anthemio.		Kal.	April.
	Arcadio VI. et Probo.	xi.	Kal.	Maii.
	Theodosio II. et Honorio VI.	viii.	Idus	April.
	B. Basso et Philippo.	v.	Kal.	April.
	Theodosio III. et Honorio VII.	xv.	Kal.	Maii.
	Varrane et	iv.	Non.	April.
* viii.		* vii.	Kal.	April.
			Idib.	April.
			Non.	April.
† xiv.		† xiii.	Kal.	Maii.
* iv.		* iii.	Idus	April.
			Kal.	April.
† xviii.		† xvii.	Kal.	Maii.
P 472		iii.	Kal.	April.
* Deest hic		*		
unius anni		iv.	Idus	April.
Pascha.		iv.	Non.	April.
		† vii.	Kal.	April.
† viii.		xviii.	Kal.	Maii.
* Kal.		iv.	* Non.	April.
		xiv.	Kal.	Maii.
		iv.	Idus	April.
		vii.	Kal.	April.

Omissae Bucherü notae ad marg. pag. praecedentis.

*Lin. 1. lege. * Idibus. ex lit. Domin. E. l. 2. * iv. l. 3. * iv. l. 9. * iv. l. 15. * iv. l. 17. * xviii. l. 19. * xiii. l. 27. * vii.*

XIX.

LATERCULUS FASTORUM CONSULARIUM,

AB AUSONII ET OLYBRII CONSULATU AD XVII.
POST - CONSULATUM BASILII.

CONS. ORDENARI POST SC̄ HIRONIMV̄ CONSTITUM.

- Ausonio et Olybrio.
- Gratiano V. et Theodosio.
- Syagrio et Eucherio.
- Antonio et Siagrio.
- Merobaude II. et Saturnino.
- Ricomede et Ciarco.
- Arcadio et Bacone.
- Honorio et Evodio.
- Valentiniano III. et Entropio.
- Theodosio II. et Cinegio.
- Timasio et Promoto.
- Valentiniano IIII. et * Euterio. * Neoterio.
- Taciano et Simmacho.
- Arcadio II. et Rufino.
- Theodosio III. et Abundancio.
- Arcadio III. et Honorio.
- Olibrio et Rufino.
- Arcadio IIII. et Honorio III.
- Caesario et Attico.
- Honorio IIII. et Euticiano.
- Theodoro V. C.
- Stelicone V. C.
- Vincentio et * Fabrito. * Fravita.
- Arcadio II. et Honorio II.
- Theodosio * IIII. et Rumorido. * I.
- Honorio * VII. et Aristone. * VI. et Aristeneto.
- Stilicone II. et Antemio. * VI.
- Arcadio * VII. et Probo. * VII.
- Honorio * VIII. et Theodosio II.
- Basso V. C. et Philippo.
- Honorio VIII. et Theodosio III.
- * Varone V. C. * Varane.
- Theodosio IIII.
- Honorio * VIII. et Theodosio V. * VIII.
- * Lucio V. C. COSL. * Luciano.

- Constantino et Constante.
 Honorio X. et Theodosio VI.
 Theodosio VII. et Palladio.
 Honorio XI. et Constantio II.
 Honorio XII. et Theodosio VIII.
 Monaxio et Plinta.
 Theodosio VIII. et Constantio III.
 Agrecula et Eustathio.
 Honorio XIII. et Theodosio X.
 Mariniano et Asclipiodoto.
 Castino VC. CONSL.
 * XI. Theodosio * XII. et Valentiniano I.
 Theodosio XII. et Valentiniano II.
 Hierio et Ardabura.
 Felice et Tauro.
 Florentio et Dionisio.
 Theodosio XIII. et Valentiniano III.
 Basso et Antiocho.
 Aetio et Valerio.
 Theodosio XIII. et Maximo.
 Aspare et Ariovindo.
 Theodosio XV. et Valentiniano III.
 Isidoro et Senatore.
 Aetio et Segisvulto.
 Theodosio XVI. et Fausto.
 Valentiniano V. et Placido.
 Caro VC. CSL.
 Dioscoro VC. CSL.
 Maximo II. et Paterio.
 Theodosio XVIII. et Albino.
 Valentiniano VI. et Nomo.
 Aetio III. et Symmacho.
 Calepio et Ardabure.
 Postumiano et Zenone.
 Valentiniano VII. et Abieno.
 Asterio et Protogene.
 Valentiniano et Abieno.
 Adelfio VC. CSL.
 V 390 Erculano VC. CSL. * nullus.
 * a/c Opilione VC. CSL. Basilio.
 Aetio et Studio.
 Valentiniano VIII. et Antemio.
 Joanne et Suarane.
 Constantino et Rufo.
 Leone et Majoriano.
 Recimere et Patricio.

Magno et Apollonio.
 Severino et Gadalaifo.
 Leone Aug. II. et Severo.
 Basilio.
 Olybrio.
 Basilico et Armanrico.
 Leone Aug. III.
 Psoeo et Joanne.
 Anthemio.
 Martiano et Leone.
 Severo.
 Leone IIII. et Probiano.
 Festo et Marciano.
 Leone V.
 Leone Juniore.
 Zenone.
 Basilico et Armato.
 Zenone III.
 Ullus.
 Basilio.
 Placido.
 Severino.
 Fausto.
 Venantio et Theudorico.
 Symmacho.
 Decio et Longino.
 Beotio.
 Dynamio et Sifidio.
 Probino et Eusebio.
 Fausto et Longino.

Hic Conss. Theodoricus Rex intravit Italiam.

PC.
 Venantio.
 Venantio Basilio Juniore.
 Importuno.
 Boëtio.
 Felice.
 PC.
 Probo.
 Senatore.
 Florentio.
 Petro.
 Agapito.
 PC.
 Euterico et Rusticiano.
 Valerio.

P 473

Symmacho et Boëtio.

PC.

Maximo.

Opilione.

Probo Juniore.

Elebrio.

Mavortio.

PC. Mavortio.

Decio.

Lampadio et Oreste.

PC. Lampadio et Oreste.

Lampadio III. et Oreste.

Paulino Juniore.

Paulino I. et Bisilario I.

Paulino II. et Bisilario II.

Paulino III. et Bilisario III.

Paulino IIII. et Joanne.

Paulino V. et Joanne II.

Paulino VI. et Appione.

Paulino VII. et Appione II.

Basilio.

PC.

It. PC.

Ter. PC.

III. PC.

V. PC.

VI. PC.

VII. PC.

VIII. PC.

VIII. PC.

X. PC.

XI. PC.

XII. PC.

XIII. PC.

XIII. PC.

XV. PC.

XVI. PC.

XVII. PC.

XX.

LATERCULUS ALTER CONSULUM,
POST CHRONICON SENATORIS.

Rusticus et Vitalis Augg. Consa.
 Valerius et Justinianus VV. CC.
 Symmachus et Boëtius VV. CC.
 Maximus V. C.
 Opilio et Justinus Augg. VV. CC.
 Probus et Filoxenus VV. CC.
 Olibrius V. C.
 Maburtius V. C.
 Justinianus Aug. II. V. C.
 Decius V. C.
 Lampadius et Orestis VV. CC.
 P. C. Lampadi et Orestis VV. CC.
 Justinianus Aug. III. Consa.
 Justinianus Aug. IIII. et Paulinus Consa.
 Belisarius V. C.
 P. C. Bilisari V. C.
 It. P. C. Bilisari V. C.
 Johannis V. C.
 Appius V. C.
 Justinus Junior V. C.
 Basilius V. C.
 P. C. Basili V. C.
 Et It. P. C. Basili V. C.
 III. P. C. Basili V. C.
 IIII. P. C. Basili V. C.
 V. P. C. Basili V. C.
 VI. P. C. Basili V. C.
 VII. P. C. Basili V. C.
 VIII. P. C. Basili V. C.
 VIII. P. C. Basili V. C.
 X. P. C. Basili V. C.
 XI. P. C. Basili V. C.
 XII. P. C. Basili V. C.
 XIII. P. C. Basili V. C.
 XIII. P. C. Basili V. C.
 XV. P. C. Basili V. C.
 XVI. P. C. Basili V. C.
 XVII. P. C. V. C.

P 474

V 581

XXI.

Μ Ε Θ Ο Δ Ο Σ

ΔΙ' ΗΣ ΕΤΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΙΑ ΔΗΠΟΤΕ
ΗΜΕΡΑ,

ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΑΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΝ, ΚΑΙ ΠΟΙΟΝ
ΕΝΛΑΤΤΟΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΒΙΣΣΕΤΟΝ.

Εν τῷ προχείρῳ κανόνι τοῦ Πτολεμαίου μετὰ τοῦς κανόνας τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔγκεται κανόνια, δι' ὧν δύναται τις γινῶναι τὴν ἐκάστου μηνὸς ἡμέραν, εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος κατατῆ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἄνευ τῶν τοιούτων κανονίων οὐ δύναται τις εὐρίσκειν τὴν ἐπιζητούμενην ἡμέραν, ἐφεύρομεν ἡμεῖς συντομοτέραν μέθοδον, ὥστε χωρὶς τοῦ τοιούτου κανόνος εὐρίσκειν εὐχερῶς τὴν ἐν οἷα δῆποτε ἐπινημήσει ἐκάστου μηνὸς ἡμέρα ἐν ποίᾳ τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα κατατῆ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ δίσεξτον ἐν ποίᾳ γίνεται ἔχει. Δεῖ τοίνυν λαμβάνειν τὰ συναγομένα ἔτη ἀπὸ ἀρχῆς τοῦ γ' ἔτους τῆς *) εὐδοκίας Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας, τουτέστι, ἀπὸ τῆς α' ἐπινημσεως, καὶ τῷ συναγομένῳ ποσῷ τῶν ἔτων ἀεὶ προστιθέναι τὸ ἴδιον δ' καὶ μετὰ τῆς [τὴν] πρόσθεσαι τὸ δ, δύο ἐκάστῳ τὸ ἐν ἀφαιρεῖν, καὶ εἰδ' οὕτω προσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς τὰς ἐπιζητούμενας ὡς κατ' Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἀριθμεῖν ἀπὸ τοῦ Σεπτεβρίου μηνὸς ὡς τοῦ ἐπιζητουμένου μηνὸς, πόσοι μῆνες εἰσι, καὶ τούτους διπλασιάζειν καὶ προσθεῖναι τῷ συναχθέντι ποσῷ, καὶ τὸ γινόμενον ποσὸν μερίζειν εἰς τὸν ζ' καὶ ὅσαι ἡμέραι καταλειφθῶσι, πρὸς ἐκεῖνο τὸ ποσὸν λέγειν εἶναι τὴν ἐπιζητούμενην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· εἴτε γὰρ μίᾳ ὑπολειφθῆῃ Κυριακῇ πάντως ἡ ἡμέρα εὐρίσκεται, εἴτε δύο δευτέρα, καὶ ἑφεξῆς ὁμοίως ὡς τοῦ σαββάτου. Ἐποδείγματος δὲ ἕνεκεν, ὑπομείσθω ἡμῶν ἡ ἰα' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης ἐβδόμης ἐπινημσεως. Εἰσὶν οὖν ἀπὸ τῆς α' ἐπινημσεως ἡς **) τούτου ἔτους τῆς ἡμετέρας κελύσει Θεοῦ βασιλείας μέχρι τῆς ἐβδόμης αὐτῆς ἐπινημσεως ἔτη ζ', καὶ τὸ τέταρτον αὐτῶν ἐστὶν α'. Τὰ γὰρ γ' τὰ ἀποτέμνοντα δηλοῦσι τὰ ἔτη τὰ μετὰ τὸ δίσεξτον· καὶ τούτων τέως οὐ λαμβάνο-
P 475 μὲν τὸ δ, ὡς οὐ δ' ***) ἀπαρτιθῶσιν, ἵνα τὸ δ αὐτῶν γίνηται ἕρ

*) Marg. habent: ἦγον γ' ἔτος τῆς εὐδοκίας Θεοῦ ἡμετέρας βασιλείας ἐστὶ τὸ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἕρκ' quas textui videntur inserenda.

**) ἕως, vel ὡς.

***) ἡ'.

XXI.

M E T H O D U S

QUA INVENITUR CUJUSQUE MENSIS QUAE-
CUMQUE DIES,

ET IN QUAM SEPTIMANAE FERIAM INCURRIT, ET IN
QUEM ANNUM INCIDIT BISSEXTUS.

In expedito Ptolemaei Canone post Canones inerrantium stellarum, habentur etiam praeterea et alii Canones, quorum ope intelligi possit cujusvis mensis dies in quem septimanae diem incurrit. Quoniam vero sine illis tabulis non poterit dies expetita reperiri, proinde methodum expeditiorem nos excogitavimus, qua inveniri facile possit, in quacunque Indictione, cujuscumque mensis diem in quam septimanae feriam conveniat; quin et illud quoque, in quo anno sit Bissexus interpolandus. Ergo ab initio tertii anni nostri, quod Dei gratia administramus, Imperii, repetendi sunt anni, inque unam summam colligendi, a prima viz. Indictione, et collectae annorum summae pro quarto quoque anno, unitas per perpetuam regulam addenda. Qua facta additione unitatis quartae, alia vicissim unitas a summa quaque detrahenda erit. Tum et dies mensis, de quibus instituitur quaestio, in praedictam summam conferendi; quod tamen ita intelligendum ut pro Alexandrinorum more procedat calculus, a mense nempe Septembri proinde repetendus. Inde numerandi menses ad eum usque mensem cujus feriam quaeris, mensiumque numerus duplicatus summae jam collectae adjiciendus. Ea summa ita aucta, in septenos distribuenda, et quae dies reliqua fuerit, eam habeas pro die septimanae expetita: seu anni una fuerit relicta, Dominica fuisse deprehenditur, seu duae, feria secunda, et sic deinceps usque ad Sabbatum. Exempli gratia, proponatur Aprilis xi. Indictionis septimae jam labentis. Sunt itaque a prima Indictione ad hunc usque annum nostri, quod divino nutu administramus, imperii, Indictionem nempe vii. anni vii. quorum quarta pars unicam praebet unitatem. Tres enim reliqui eorum indicant annorum numerum qui a Bissexto fluxere. Horum itaque quartam partem non accipimus dum ad ix. usque assurrexerint, ut alia rursus unitas pro quarta

ὅταν γὰρ μεριζόμενος ὁ συναγόμενος τῶν ἐτῶν ἀριθμὸς ἀπὸ τῆς α' ἐπινημέσεως εἰς τὸν δ' μηδὲν καταλείπη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ δίσεκτον γίνεται, ὡς περὶ τῆς μελλούσης εἰσιέναι ἢ ἐπινημέσεως εἰς τὸν τέσσαρα μεριζόμενος οὐδὲν καταλιμπάνει. Οὐδοον γὰρ ὑπάρχει ἀπὸ τῆς αὐτῆς πρώτης ἐπινημέσεως. Ομοίως δὲ καὶ εἰς τὸ ιβ' ἔτος τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπινημέσεως, καὶ εἰς τὸν ις', καὶ ἐφεξῆς ὡσαύτως. Τὰ γὰρ μετὰ τοῦ μερισμοῦ τοῦ δ', ὡς εἰκός, V 382 καταλιμπανόμενα αὐτὰ εἰσι τὰ ἔτη τὰ μετὰ τὸ δίσεκτον, εἴτε ἐν καταλειφθείη, εἴτε δύο, εἴτε τρία· ὧν τινων, ὡς εἴρηται, τὸ δ' οὐ λαμβάνομεν μέχρι οὐ ὁ τῶν δ' ἐτῶν ἀριθμὸς πληρωθῆ, τότε καὶ τὸ δ' αὐτῶν ἐν γίνεται. Δεῖ οὖν τὸ ἐν τὸ ἀπὸ τοῦ μερισμοῦ τοῦ δ' τῶν ζ' ἐτῶν ἀπὸ τῆς α' ἐπινημέσεως μέχρι τῆς ἐνισταμένης ἑβδόμης γινόμενον προσθεῖναι τοῖς ζ' ἔτεσι. Γίνονται οὖν τὰ ἔτη σὺν τῇ προσθέσει τοῦ δ' τῷ ἀριθμῷ ἢ· ἀφ' ὧν δεόν ἀφελεῖν ἐν, καθὰ προδεδήλωται, καὶ πάλιν μενούσι τῷ ἀριθμῷ ζ'. Χρῆ οὖν τούτους προσθεῖναι τὴν ἐπιζητουμένην ἡμέραν, τουτέστι, τὴν ε' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, ἣτις ἐστὶ παρ' Ἀλεξανδρεῦσι ιε'. Δεῖ τοίνυν τὰς ιε ταύτας προσθεῖναι τοῖς ἑπτὰ τοῖς μετὰ τὴν ἀφαίρειν τοῦ ἐνός, καὶ γίνονται κβ'. Δέον δὲ μετρηῆσαι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου πόσοι μῆνες εἰσὶν ἕως τοῦ ἐπιζητουμένου μηνός, τουτέστι, Ἀπριλλίου, καὶ εἰσι ἦ, καὶ τούτους διπλασιάζοντες τὰ ις' προστίθεμεν τοῖς κβ', καὶ γίνονται τῷ ἀριθμῷ λη'. Τοῦτον οὖν τὰ τριάκοντα ὀκτῶ ἀριθμὸν, μερίζοντες τὰ ἑπτὰ, ἐκβάλλομεν ἑπτάδας πέντε, καὶ εὐρίσκομεν ἀπομενούσας γ', καὶ δηλοῦσι ὅτι ἡ ε' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός εἰς τρίτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος κατατῆ.

* χάριν ἡζητούντες. **Ἀπόδειξις τίνος * χαριζήτουντες τοῦ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι μηνός τὴν ποστῆαν ἡμέραν εὐρεῖν τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.**

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἐστὶ γινῶναι, ἥτοι γινώσκειν τίνος ἔνεκεν ζητούντων ἡμῶν εὐρεῖν ποστῆαν ἔχει ὁ παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι μὴν, τρεῖς ἡμέρας λαμβάνομεν πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου· ἰστέον ἡμῶν τῶν Ρωμαίων τὴν ἀρχὴν τῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός ψηφίζοντων, τῶν δὲ Ἀλεξανδρέων ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου P 476 τοῦ λεγομένου Θῶδ, παρ' αὐτῶν· συναγόνται τέως τοῦ Ἀγούστου πληρουμένου τρεῖς ἡμέραι περισσῆαι πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου, ἑκάστου μηνός ἀπὸ λ' ἡμερῶν ψηφίζόμενον, καθάπερ οἱ Ἀλεξανδρεῖς τοὺς μῆνας ψηφίζεῖν εἰώθασι. Συναγομένου γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, μέχρι τοῦ Ἀγούστου πληρουμένου, τουτέστι, τῶν ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ λ' ἡμερῶν, ὡς εἴρηται, καθὼς οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἀποτελοῦσι τοὺς μῆνας, μένουσιν ἡμέραι τρεῖς· καὶ εὐρίσκονται αἱ αὐταὶ τρεῖς ἡμέραι τοῦ ἐνάτου μηνός παρὰ Ρωμαίοις, τουτέστι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πρώτου. Ὅταν οὖν ἔχωμεν ἡμεῖς κδ' τοῦ Ἀγούστου, οἱ Ἀλεξαν-

eorum parte accedat. Cum enim numero annorum a prima Indictione per vi. distributo, nihil restat reliquum, illi anno Bissexto inserendus. Sic in futura Indictione octava, numerus octonarius in iv. distributus nihil facit reliquum. Est enim ille annus ab eadem prima Indictione prorsus octavus. Similiter et in anno xii. et in xvi. a prima illa Indictione, et in reliquis deinceps eodem ordine respondentibus. Qui enim reliqui supersunt (ut fieri solet) post divisionem per quatuor, illi sunt anni a Bissexto, seu unus fuerit relictus, seu duo, seu tres. Horum, ut dixi, quartam non accipimus unitatem dum quatuor annorum numerus fuerit impletus. Tum pro quarta eorum parte unitas addenda. Quare unitatem illam ab annorum vii. (a prima Indictione ad eam quae jam instat vii.) per quatuor distributione relictam. vii. illis annis oportebit adicere. Ea igitur adjecta parte quarta, prodibunt anni numero octo. Horum unus, uti jam ostendimus, subducendus. Ita rursus supererunt numero septem. His addenda dies de qua instituitur quaestio, Aprilis undecima, quae eodem apud Alexandrinos xv. est. Ergo septem illis, ablata unitate, relictis addere oportet quindecim, et fient xxii. Porro a Septembri menses numerabis ad quaesitum usque mensem, id est Aprilem, suntque octo. Hi duplicati faciunt sedecim. Illos adde praedictis xxii. eruntque in universum xxxviii. Ex hoc itaque numero xxxviii. per vii. diviso, ejectis quinque septenariis, supererunt tres, e quibus intelligimus decimum Aprilis mensis diem in feriam septimanae tertiam incurrere.

Demonstratio cur oporteat, quaerentes quotam mensis Alexandrini diem, a tribus ante Septembrem diebus incipere.

Quoniam necessarium est ut sciamus, quoties Alexandrini mensis diem investigamus, cur tres accipiamus, ante Septembris initium, dies; sciendum nobis Romanis primum mensium numerari Januarium, Alexandrinis autem Septembrem, quem et Thoth appellant. Huic itaque accensent tres Augusti supra numerum dies, singulis nimirum mensibus dies xxx. concedentes: sic enim menses suos numerare solent Alexandrini. Si enim dies ab ineunte Januario ad Augusti finem, mensium nimirum octo, in unam summam colligamus, erunt dies ccxlvii. Subductis rursus viii. mensibus Alexandrinis, xxx. dierum, ut dixi, singulis, reliqui invenientur dies tres ante mensem Romanum nonum, quem numerant primum Alexandrini. Quem itaque Augusti diem nos xxxix. numeramus, eundem Alexan-

Θρεῖς πρώτων ἔχουσι τοῦ Θῶθ, τουτέστι, τοῦ Σεπτεβρίου. Οταν δὲ ἡμεῖς πρώτον ἔχαμεν τοῦ Σεπτεβρίου, οἱ Ἀλεξανδρεῖς τετάρτην ἔχουσι τοῦ αὐτοῦ μηνός. Πρὸς τὸ οὖν γινώσκεισθαι τὸν κατ' Ἀλεξανδρεῦσι μῆνα τὸν Θῶθ, ἤτοιγε καὶ τοὺς ἐξῆς, καὶ πόστιν ἔχοι παρ' αὐτοῖς ὁ μῆν, ἀνάγκη τὰς τρεῖς ταύτας τὰς περισσευούσας προστιθέναι, καὶ εἰθ' οὕτως ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Σεπτεβρίου, καὶ ψηφῆζειν ἕως τοῦ Αὐγύστου πληρουμένου τοῦ ὀνομαζομένου παρ' αὐτοῖς Μεσῶρι. Πληρουμένου οὖν τοῦ αὐτοῦ Αὐγύστου, εὐρίσκονται οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἡ ἡμέρας ἔχοντες περισσάς. Τῶν γὰρ γ' προστιθεμένων πρὸ τοῦ Σεπτεβρίου οὕτως ἐκάστου μηνός τῶν ἀπὸ λα ἡμερῶν τὴν περισσὴν μίαν ἡμέραν προστίθεμεν ταῖς τρισὶ
V 383 ταύταις, τουτέστιν, Οκτωβρίου μίαν, Δεκεμβρίου μίαν, Ἰανουαρίου μίαν, ὡς γίνεσθαι τῷ ἀριθμῷ ε' ὑψηλαίρουμένων δὲ δύο ὑπὲρ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, μένουσι τέσσαρες. Προδήμως δὲ δεῖ προσθεῖναι τοῦ Μαρτίου καὶ τοῦ Μαΐου, καὶ τοῦ Ἰουλίου, καὶ τοῦ Αὐγούστου, τῶν τεσσάρων, ἅνα μίαν ἡμέρας. Οὗτοι γὰρ πάντες ἀπὸ λα ἡμέρας ἔχουσι. Προστιθεμένων δὲ τῶν τεσσάρων, γίνονται ἡ πληρουμένου τοῦ Αὐγούστου. Οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς ἐκ τῶν ἡ ἀφαιροῦντες τὰς ε' ἡμέρας, καὶ ἐπιτελοῦντες ἓνα μῆνα τὸν λεγόμενον παρ' αὐτοῖς πενθήμερον, καταλιμπάνουσι τρεῖς ἡμέρας, ἃς πάλιν τοῦ Σεπτεβρίου ἀρχομένου δεόν πάλιν προστίθεσθαι διὰ τὸ εὐρίσκεισθαι τὸν κατ' Ἀλεξανδρεῖς Θῶθ μῆνα τὸν μετὰ τὴν πενθήμερον ἀρχάμενον τρίτην ἡμέραν ἤδη τε πληρωμάτα ἔχοντα. Οὗτω δεῖ πάλιν ψηφῆζειν τοὺς μῆνας, καὶ ἐκάστου μηνός τὴν μίαν ἡμέραν τὴν περιττὴν προστιθέναι τοῖς τρισὶ. Οτε δὲ δισέξτον ἔστιν ἐν τῷ πρὸ τοῦ δισέξτου ἐνιαυτῷ, τουτέστιν, ὅτε πληρωθῶσι οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκείνω τῷ ἐνιαυτῷ, καὶ μόνω, μετὰ τὸν Αὐγούστον τὸν λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Μεσῶρι, ἀντὶ τοῦ πενθήμερου μηνός,
P. 477 ἐξήμερον ἀποτελοῦσιν. Αφαιροῦντες δὲ αὐτῶν τὰς ε' ἡμέρας ἐκ τῶν ἡ τῶν περισσῶν ἡμερῶν εὐρίσκονται περισσὰ β' ἡμέρας ὑπολιμπανόμεναι, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνω, καὶ μόνω τῷ τοῦ δισέξτου δύο ἡμέραι προστίθενται πρὸ τοῦ Σεπτεβρίου, καὶ ὑπὲρ τοῦ Φεβρουαρίου οὐ* ἀφαιροῦνται δύο, ἀλλὰ μῖα διὰ τὸ
* ἀφαιροῦντες. τοὺς Ρωμαίους ἐν τῷ δισέξτῳ κδ' ἡμέρας ποιεῖν Φεβρουάριον.

Μέθοδος δι' ἧς τὸ Πάσχα εὐρίσκεται κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.

Ἡ πάντιμος ἡμέρα τῆς εορτῆς τῆς ζωοποιῦ Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖται ἀπὸ τῆς κβ' Μαρτίου μηνός, καὶ αὐτῆς τῆς κβ' ἕως τῆς κ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός καὶ αὐτῆς κ'. Οὐδὲν γὰρ κα' τοῦ Μαρτίου τελεῖται, οὐδὲ κς' Ἀπριλλίου. Γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ιε' τῆς Δ' καὶ αὐτῆς ἕως τῆς κα' τῆς Δ' καὶ αὐτῆς. Οὐ γὰρ τῆ' ιδ' τῆς Δ' γίνεται, οὐδὲ τῆ' κβ'. Ἡ δὲ τοιαυτὴ δογματικὴ ἡμέρα εὐρίσκεται διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς

drini primum sui Thoth, (nostri) scilicet Septembris. Quem rursus nos Septembris primum censemus, eum ejusdem mensis iv. Alexandrini. Ergo ut sciamus mensem Alexandrinum Thoth aut aliquem deinceps quemvis alium, et quo pacto sibi apud illos respondeant; tres hosce dies superfluos addere necesse est, atque ita a Septembri incipere, numerosque ad Augusti finem perducere, quem illi Mesori appellant. Sub finem itaque Augusti, viii. apud Alexandrinos dies redundantes deprehendemus. Tribus enim ante Septembrem additis, aliorum quoque mensium dies (qui quidem dies habent xxxi.) redundantes unam e singulis oportebit adjicere, unam scilicet Octobris, Decembris unam, et unam Januarii. Ita erunt numero vi. Iade duobus pro Februario mense subductis, restabunt quatuor. Deinde manifestum est quatuor mensium, Martii, Maii, Junii, et Augusti pro singulis, diem unum esse adjiciendum. Hi enim omnes xxxi. dies habent. His vi. additis, fient, Augusto exeunte, viii. Illis viii. diebus cum quinque dies detraxerint, unumque inde mensem conflarint Alexandrini, quem et *πενθήμερον*, id est quinque dierum, appellant, tres deinde relinquunt dies Septembri ineunti rursus adjiciendos, si quis velit Thoth Alexandrinum mensem reperire, qui illum excipit (diem dixi) *πενθήμερον*, dierumque trium auctarium completur. Ita rursus et menses numerare oportet, singulorumque mensium diebus singulis redundantibus tres illos augere. Quoties vero annus est Bissexus, solent Alexandrini, in anno ante Bissexum (id est quando supputationem impleverint) in illo (inquam) anno, et eo quidem solo, finito jam Augusto (quem illi Mesori vocant) pro quinque dierum mense, senum dierum illum conficere. Demtis itaque vi. diebus ex viii. dierum numero, (quem dixi) redundantium, reliquae erunt duae. Quapropter illo anno, et quidem Bissexi illo solo, duae dies adjiciendae ante Septembrem; et pro Februario, non duae, sed unica eximenda, quia Febrarium in Bissexto xxix. dierum faciunt Romani.

Methodus qua Pascha, secundum Ecclesiasticam Traditionem, sit investigandum.

Dies omni cultu dignissima, qua vivificae Resurrectionis Domini nostri et veri Dei Jesu Christi festum celebramus a xxii. mensis Martii incipit, ipsaque illa xxii. et ad xxv. mensis Aprilis pertingit, quam et ipsam includit xxv. Neque enim xli. Martii celebratur, neque Aprilis xxvi. Observari autem solet a Luna xv. et ea ipsa, usque ad Lunam xxi. et eam quoque ipsam. Nec enim Luna xiv. solet, nec etiam xlii.

- στικῆς ψήφου τῷ τρόπῳ τούτῳ. Δέον ζητεῖν τὰς ἑπακτὰς τοῦ
 ☉ καὶ τῆς ☽. Αἱ δὲ ἑπακταὶ τοῦ ☉ εὐρίσκονται οὕτως. ἀπὸ τῆς
 νυνὶ διελευθούσης ἅ ἐπινεμήσεως τοῦ τρίτου ἔτους τῆς εὐδόκῃ Θεοῦ
 ἡμετέρας βασιλείας, δέον ἀριθμεῖν πάντας τοὺς συναγομένους
 ἐνιαυτούς, ὡσπερ νῦν μέχρι τῆς ἐνισταμένης ἡ ἐπινεμήσεως συνά-
 γονται ἔτη ἰά. Καὶ δέον λαβεῖν τὸ δ' αὐτῶν καὶ προσθεῖναι αὐ-
 τοῖς ὅπερ ἔστι δύο· δ' γὰρ δύο γίνονται ἡ, ἀπομενοῦσιν γ', ἂν
 τινῶν οὐ δέον τὸ δ' λαβεῖν· αὐτὰ γὰρ τὰ τρία τὰ μένοντα σημαί-
 νουσι τὰ τρία ἔτη τὰ μετὰ τὸν δίσεξτον. Ὅσα γὰρ μένουσι μετὰ
 τὸ λαβεῖν τὸ δ', εἴτε ἔν, εἴτε δύο, εἴτε τρία, [εἰ ἡ] τὰ ἔτη, ὡς
 εἴρηται τὰ μετὰ τὸν δίσεξτον σημαίνουσι. Καὶ οὐ δεῖ τούτων λαμ-
 βάνειν τὸ δ'. Δέον οὖν, ὡς εἴρηται, τὸ δ' τῶν συναγομένων
 ἐτῶν ὅπῃ τῆς ἅ ἐπινεμήσεως πάντοτε προστιθέναι αὐτῇ, ὡσπερ
 V 384 νῦν τοῖς ἰά ἔτεσι, τὸ δ' αὐτῶν, τουτέστιν, τὰ β', καὶ μετὰ τὸ γέ-
 νεσθαι τὴν πρόσθεσιν τοῦ ἑνός δ', δέον πάντοτε ἀφαιρεῖν ἔν καὶ
 μερίζειν εἰς τὸν ζ' ἀριθμὸν, καὶ τὰ γινόμενα, ἧτοι μένοντα λέγειν
 τὰς ἑπακτὰς εἶναι τοῦ ☉. Ὡσπερ νῦν εἰσὶ ἰά ἔτη τὰ ἀπὸ τῆς
 πρώτης ἐπινεμήσεως, τὸ δ' τούτων β', προστιθεμένων τῶν β' γί-
 νονται ἰγ'. Ἀφελὸν ἅ πάντοτε, μένουσιν ἰβ', καὶ μερίζοντες εἰς
 τὸν ζ' ἀριθμὸν, καὶ ποιοῦντες ἔν ζ', εὐρίσκομεν πέντε τὸν μένοντα
 P 478 ἀριθμὸν, καὶ αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἑπακταὶ τοῦ ☉, τῆς ἰά ἐπινεμήσεως.
 Αἱ δὲ ἑπακταὶ τῆς ☽ εὐρίσκονται οὕτως. Δέον ἀπὸ τῆς ἐπινεμή-
 σεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβείῃ τῇ λήξει, μερίζειν τοὺς
 χρόνους, οἵτινές εἰσι μέχρι τῆς ἰά ἐπινεμήσεως λδ', καὶ δέον πάν-
 τοτε ὅσα ἐννεακαιδεκαετηρίδες εὐρεθῶσι ὑπεξελεῖν ἐκ τῶ συναγο-
 μένων χρόνων, καὶ τοὺς ἀπομένοντας χρόνους πολλαπλασιασάσαι
 εἰς τὸν ἰά ἀριθμὸν· καὶ δέον ἀφαιρεῖν ὅσοις ἂν εὐρομεν μῆνας
 ἀπὸ λ' ἡμερῶν· καὶ εὐρίσκεται ὁ καταλιμπανόμενος ἀριθμὸς αἱ
 ἑπακταὶ τῆς ☽. Ὡσπερ νῦν λαμβάνομεν ἀπὸ τῆς ἡ, ὡς εἴρηται,
 ἐπινεμήσεως μέχρι τῆς ἐνισταμένης ἡ ἐπινεμήσεως ἐνιαυτούς λδ'
 καὶ ἀφαιροῦμεν τούτων τὴν μίαν ἐννεακαιδεκαετηρίδα, καὶ μένου-
 σιν ἔτη ἰε'. Ταῦτα πολλαπλασιάζοντες ἐπὶ τὴν ἰά συναγοσιν ρξέ'.
 Αφαιροῦμεν ἀπ' αὐτῶν τοὺς ἀπὸ λ' ἡμερῶν μῆνας, τουτέστι ελ'
 ρν' ἡμέρας, καὶ μένουσιν ἡμέραι ἰε', αἱ τινές εἰσι αἱ ἑπακταὶ τῆς ☽
 καὶ δέον πάντοτε προστιθέναι τῆς ☽ ὀκτώ ἡμέρας. Ὡσπερ οὖν
 ἔχοντες ἐν τῇ ἐνισταμένῃ ἐν ἰά ἐπινεμήσει τὰς ἑπακτὰς τῆς ☽ ἰβ'
 * τῶ ἀρι- προστιθέμεν αὐταῖς τὰς ἡ ἡμέρας, καὶ γίνονται * τῶν ἀριθμῶν
 θμῶ. κγ'. Καὶ δέον λαβεῖν πάντοτε τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὸν λείποντα
 εἰς τὰς μδ' ἡμέρας ἀριθμὸν· εὐρίσκομεν γινόμενα τὸν ἀριθμὸν κα',
 καὶ σημαίνει ὅτι κα' Μαρτίου τῆς ἐνισταμένης ἡ ἐπινεμήσεως,
 γίνεται ἡ ἰδ' τῆς ☽. Ἔτι γὰρ ἐπάνω ἡ ἀπομένοιο μεταλαβεῖν εἰς τὰς
 * ἡμέρας. μδ' * μέρος τοῦ Μαρτίου ἐστὶ. Καὶ οὕτω δεῖ τηρησαί τὴν ἰδ' τῆς
 ☽. Ἐτι δὲ ἦτον τῶν ἡ εὐρεθῆ, εἰδέναι δέον ὅτι τοῦ Ἀπριλλίου
 ἐστὶν, ὅτι ἡ ἰδ' τῆς ☽ ἐστὶ. Καὶ ἐὰν ἔλαττον τῶν ἡ ἐστὶ τοῦ Ἀπριλ-
 λίου, δέον ἐξ αὐτῶν τῶν μεινάντων εἰς τὸν λείποντα εἰς τὸν μδ'
 ἀριθμὸν ἔν πάντοτε ἀφαιρεῖν, καὶ ὁ καταλιμπανόμενος ἀριθμὸς

Hoc autem modo invenitur hujus festi dies secundum calculum Ecclesiasticum. Quaerere oportet imprimis Epactas Solis et Lunae. Sic autem inveniuntur Epactae Solis. Ab indictione prima nuper praeterita, tertio nimirum anno nostri Deo grati Imperii, annos omnes oportet in unam summam collectos numerare. Ita usque ad Indictionem, quae jam adest, undecimam, colliguntur anni xi. Horum quartam partem, binarium scilicet, accipies, addeque superioribus. Bis enim quatuor viii. sunt. Reliqui sunt tres quorum quartam partem non accipies. Indicant enim tres illi reliqui tres annos a Bissexto. Quarta enim parte detracta, quae supererunt, seu unus, seu duo, seu tres, annos indicant, ut dictum est, qui ab ultimo Bissexto transierint. Quare horum pars quarta accipienda non est. Ergo annorum a prima Indictione collectorum pars quarta, uti diximus, Indictioni semper addenda erit, ut in hac ipsa Indictione, quae jam adest, xi. pars ejus quarta, nempe binarius; factaque additione, quartae unius unitas rursus semper eximenda; tum reliqua per vii. partiens, et quae deinde supererunt, ea Solis Epactas appellabis. Exempli gratia, jam xi. est a prima Indictione annus. Horum quarta pars duo quibus additis fiunt xiii. Rursus unitate, per perpetuam regulam, sublata, restant xi. His per vii. divisus supererunt quinque pro xi. Indictione, Solis Epactae. Sic autem reperiuntur Epactae Lunae. A Mauricii beatae memoriae Principis Indictione sepono annos usque ad xi. Indictionem xxxiv. Quotquot autem reperti fuerint xix. annorum Cycli illi ex annorum praedicta collectione detrahendi, qui autem supererunt per xi. multiplicandi, inde menses xxx. dierum omnes detrahendi, numero reliquo Epactae Lunae reperientur. Sic ab octava, uti dictum, Indictione ad illam, quae jam instat, undecimam annos accipimus xxxiv. His uno Cyclo novendecennali subducto, manebunt anni xv. Illos si per xi. multiplices, dant annos clxv. Hinc subducimus menses xxx. dierum, id est quinquies triginta, (seu, quod eodem redit) dies cl. ita manebunt dies xv. pro Epactis Lunae. Porro Epactis Lunae dies viii. semper addendae sunt. Quare cum in ea quae jam adest xi. Indictione Epactas Lunae habeamus xv. octo praeterea dies addimus, sientque numero xxiii. Pro hoc autem numero illum semper accipere oportet quo deficit a numero dierum xliv. nempe numerum xxi. indicatque Martii xxi. hujus Indictionis xi. Lunam fore xiv. Et quidem Lunae xiv. ita observanda est. Seu enim octonarium superet, numerus ei geminus quo deficit a xliv. pro die Martii accipiendus est; seu ab octonario deficiat, colligendum inde in Aprilem incidere Lunam xiv. Et quidem si sit Aprilis viii. minor, e reliquo numero quo deficit ad xliv. semper unitas detrahenda est, reliquus erit Aprilis

ἔστιν Ἀπριλλίον ἐν φ' ἰδ' τῆς Δ) εὐρίσκεται. Ἐἵτε ὁ λείπων εἰς τὸν μδ' ἀριθμὸν τῶν συναγομένων ἑπακτῶν τῆς Δ), δέον τὰ λα' ὑφεξαίρειν καὶ εἶδέναι ὅτι ὁ ἀπομένω ἀριθμὸς Ἀπριλλίου ἐστίν, ἐν φ' ἰδ' τῆς Δ) εὐρίσκεται. Εἰ δὲ ἀναλυόμενοι οἱ χρόνοι ἀπὸ τῆς ἡ' ἐπινεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβείῃ τῇ λήξει τῆς ἐνεακαίδεκαετηρίδος εἰς μηδὲν λήξουσιν, ἀλλὰ πάντες οἱ χρόνοι εἰς ἐνεακαίδεκαετηρίδας ἀναλυθῶσι· δέον τὸν ἐνιαυτὸν ἐκείνον ἀνεπακτον λέγειν, καὶ μόνον τὸν ἡ' ἀριθμὸν πάντοτε προστιθέμενον ταῖς ἑπακταῖς τῆς Δ) λαμβάνειν, καὶ τὸν λείποντα τούτου τῷ ἀριθμῷ εἰς τὸν μδ' αὐτῶν δέον τηρεῖν, καὶ ἀπὸ τούτου ἀφαιρεῖν λα', καὶ τότε λέγειν ἰδ' τῆς Δ) εἶναι. Τῆς γὰρ ἐπινεμήσεως ἐκείνης ἀνεπακτου οὐσης ἔχομεν τὸν προστιθέμενον ταῖς ἑπακταῖς τὸν ἡ' ἀριθμὸν, καὶ λαμβάνομεν τὰ λείποντα εἰς τὸν μδ', καὶ γίνεται ὁ μέ-

P 479 νων ἀριθμὸς λς'. Αἰφαιροῦμεν οὖν, καθὰ ἀνωτέρω εἰρηται, τὸν

· ε. μένων λα' ἀριθμὸν, * μετὰ β' ἀριθμὸς σημαίνει ὅτι τῇ πέμπτῃ τοῦ Ἀπριλλίου γίνεται ἡ' ἰδ' τῆς Δ), ὅτε ἀνεπακτός ἐστιν ἐκείνη ἡ' ἐπινεμήσις.

V 385 Εἰ μέντοι ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ὁποίας ἐστὶν ἐν ἡ' ἰδ' τῆς Δ)

εὐρίσκεται, εἴτε εἰς Μάρτιον, εἴτε εἰς τὸν Ἀπριλλίον τυχὸν αὐτῇ ἐμπιπτει, γινώσκειται τῷ τρόπῳ τούτῳ. Δέον τὰς ἑπακτάς τοῦ Θ

· τῷ ἀριθμῷ. προστιθέναι ταῖς ἡμέραις τοῦ μηνὸς ἐν φ' ἡ' ἰδ' τῆς Δ) εὐρίσκεται. Ὡσπερ νῦν αἱ ἑπακταὶ τοῦ Θ ἐγένοντο * τῶν ἀριθμῶν ε', ἡ δὲ ἰδ' τῆς Δ) εἰκοστῇ πρώτῃ Μαρτίου ἐπέπεσε, ἐν ἡ' ἡ' ἰδ' τῆς Δ) ἔφθασε, καὶ γίνονται κς' τῷ ἀριθμῷ. Καὶ δέον πάντοτε καθότις ἐστὶν ἐν Μαρτίῳ ἡ' ἰδ' τῆς Δ) τέσσαρας προστιθέναι. Γίνονται δὲ ἐν τῇ ἐνισταμένη ἐν ια' ἐπινεμήσει, λ'. Ἐὰν δὲ εἰς Ἀπριλλίον ἐμπέσῃ ἡ' ἰδ' τῆς Δ), οὐ δεῖ προστιθέναι τὰς δ'. Δέον τοίνυν μερίζειν τὸν γενόμενον ἀριθμὸν εἰς τὸν ζ'. Ὡσπερ νῦν μερίζοντες δ' ζ' κή, εὐρίσκομεν μενούσας ἐκ τῶν λ' δύο ἡμέρας, αἵτινες σημαίνουσιν ὅτι δευτέρα ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐστὶν ἡ' κ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν ἡ' ἡ' ἰδ' τῆς Δ) ἔφθασε. Τῆς οὖν κ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς οὐσης, ὡς εἴρηται, ἐν δευτέρῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος, καὶ προστιθεμένων τῶν ἡμερῶν τῶν μέχρι τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται τῇ κς' τοῦ Μαρτίου ἡ' ἅγιος καὶ ζωοποιὸς ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ τοῖς βουλομένοις γνωστῇ γίνεται, προδήλως τοῦ ἐνός τοῦ ἐνιαυτοῦ πάντοτε προστιθεμένου καθ' ἑαστον Ἰνδικτον ἀπὸ τῆς ἐπινεμήσεως τῆς ἡμέτερας σὺν Θεῷ βασιλείας εἰς τὸ γινώσκειν τὰς ἑπακτάς τοῦ Θ, καὶ ἀπὸ τῆς ἡ' ἐπινεμήσεως τῆς ἐπὶ Μαυρικίου τοῦ ἐν εὐσεβείῃ τῇ λήξει εἰς τὸ εὐρίσκειν τὰς ἑπακτάς τῆς Δ) κατὰ τοὺς προειρημένους τρόπους. Καὶ εὐρισκόμεθα, κατὰ τὴν Ἀποστολικὴν τῶν ἁγίων Πατέρων παραδόσιν, τὴν ζωοποιὸν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐπιτελοῦντες, χαίροντες, καὶ δοξάζοντες τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα σὺν τῷ ἀνάγκω Πατρὶ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

dies quo Luna inveniatur xiv. Sin vero collectae Lunae Epactae cum additione supradicta numerum complementi, quo deficit xlv. relinquunt mense majorem; demtis xxxi. reliquum scies numerum esse Aprilis quo Luna xiv. invenienda sit. Quod si anni ab viii. Indictione Mauricii beatae memoriae, per novendecim annorum Cyclos divisi nihil faciant reliquum, sed possint omnes in pares Cyclos resolvi; nullas annus iste habebit Epactas. Proinde solum octonarum accipies Epactis Lunae, per perpetuam regulam, addendum; et quo superatur a xlv. numerum observabis, verum subductis xxxi. eoque die Lunam dices xiv. Cum enim Epactis illa careat Indictio, habemus tamen numerum octonarium Epactis adjiciendum, cujus et reliquum accipimus qui ei deest ad xlv. estque ille reliquus xxxvi. Subductis itaque (uti jam superius diximus) xxxi. restant v. ex quo discimus, quoties occurrit Indictio, Epactis destituta, quantum Aprilis Lunae esse xiv.

Qua autem Septimanae feria Luna illa xiv. inveniatur, seu in mensem Martium, seu potius in Aprilem fortassis incurrit, hoc modo investigamus. Diei mensis, quo Luna xiv. inventa est, Epactae Solis addendae. Epactae Solis jam v. sunt, Luna autem xiv. in Martii incidit xxi. quo ipso die eam habet aetatem Luna. Sic fiet numero xxvi. Semper autem (quoties in Martium cadit Luna xiv.) (quatuor) addenda, fientque, nostra Indictione xi. xxx. Quod si in Aprilem ea Luna xiv. inciderit, quatuor addenda non sunt. Ergo numerus inde conflatus per septena dividendus. Ita jam quater vii. fiunt xxviii. Reliquae sunt e xxx. duae dies, id nempe indicantes secundam esse Septimanae feriam diem illam Martii xxi. cui concurrat Luna xiv. Cum itaque dies Martii xxi. secunda sit Septimanae feria, reliquis praeterea ad Dominicam usque diebus additis, Martii xxvii. inveniatur sancta et vivifica Resurrectionis dies pro Indictione xl. Ad eundem modum, pro quocunque anno eadem sacra et vivifica dies Resurrectionis Domini nostri et veri Dei cupientibus innotescet, si quis velit, pro singulis Indictionibus ab Indictione nostri Deo auspice imperii unum semper annum adjicere, ad indagandas Epactas Solis; et ab octava Mauricii beatae memoriae Indictione, methodo praedicta procedere ad Lunae Epactas similiter investigandas. Ita inveniemus vivificam Christi nostri Resurrectionem, pro Apostolica Sanctorum Patrum traditione celebrare, laeti, et summa gloria efferentes sanctissimum illius nomen, cum ingenito Patre, et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in secula seculorum. Amen.

XXII.

VARIAE LECTIONES

AD EPISTOLAM DIONYSII EXIGUI

DE RATIONE PASCHAE,

ex Codd. Reg. MCCCXLV. Colberteo CCXL. et Petaviano, ad Editionem Bucherii pag. 485.

P 480 Pag. 485. titul. *Incipit Epistola Dionysii Exigui ad Patrum Episcopum de ratione Paschali. Repetuntur.* Ita MSS. *Singulari.* MSS. *saeculari.* *Et stabilem.* MSS. *ac, etc.* *Festivitatibus unicae.* MSS. *antiqua.* *Ordinantes.* Ita MSS. *Praeferunt.* MSS. *expraeferebant.* *Qui etiam.* Ita MSS. *Veneranda.* MSS. *reverenda.* *Desciverunt.* MSS. *discesserunt.* *Enneacaidecaetirida.* MSS. *enniacedecerida.* *Circulum.* MSS. *ciclum.*

Pag. 486. *Imo.* MSS. *immo.* *Et ultimum.* Sequitur, *per annos singulos unum numerare curabis, in eo tamen modo anno. Nos autem CCXLVIII. etc.* *Quod Circulus iste.* MSS. *quod Ciclus ipse.* *Propositam.* MSS. *praepositam.* *Ordinem.* Deest. *Annotatas.* MSS. *adnotatas.* *Decemnovennalem.* MSS. *... his.* *Hebdomadam.* MSS. *septimanae.* *Domini.* MSS. *dominicus.* *Hebdomadam.* MSS. *septimanarum.* *In eo tantummodo.* MSS. *in eo tamen modo.* *Bissextus.* MSS. *bis sextus.* *Sic alibi.* *In illis solis.* MSS. *in his solis.* *Proposuimus.* MSS. *praeposuimus.* *Dum temporis initium ignoratur.* Desunt in MSS.

Pag. 487. *Mensis iste.* Addunt MSS. *vobis.* *Legislator.* MSS. *lator legis.* *Commonet.* MSS. *annonet.* *Noctu.* MSS. *nocte.* *Die.* MSS. *Add. mensis.* *Vesperum.* MSS. *vesperam.* *Mensis hic.* MSS. *mensis iste.* *Legitur.* MSS. *intelligitur.* *Venerabiles ccc. et XVIII.* *Exordium.* MSS. *initium.* *Tantorum.* MSS. *tantarum.* *Vernalis.* MSS. *vernales.* *Consequatur.* MSS. *non consequantur.* *Qui a duodecimo.* MSS. *quia XII. etc.* *In quo etiam, etc.* MSS. *secutus sanctioni signari dum alia supputationis in quo etiamsi luna XIII. Sabbato contigerit, qui semel in xcv. accedere manifestum est. Paschalis festi.* MSS. *paschali festo.* *Aestimantes.* MSS. *existimantes.* *Solarem annum.* MSS. *solares annos.* *Accommodant.* MSS. *adcom...* *Juxta hanc.* Vocem hanc omittunt MSS.

Pag. 488. *Sive potius sanctionis ignari.* Haec desunt. *Perquirunt.* MSS. *perquirant.* *Recedunt.* MSS. *recesserunt.* *Ut quando.* MSS. *ut quam.* *Religionis.* Addunt MSS. *a tantorum Pontificum*

constitutione. Prorsus. Deest. Observatione. MSS. devotione. Terrarum orbe. MSS. orbe terrarum. Labor est. MSS. est labor. Secundum. MSS. sanctum. Nicaeam. MSS. Antiochiam. Protulerant. MSS. protulerunt. De Eccl. pellendos. MSS. expellendos de Ecclesia. Seorsim. MSS. seorsum. Sed plur. MSS. sed etiam. Extiterit. MSS. exstit.. Illi qui. MSS. illos qui. Dei. Abest. Quid velit. MSS. aliquid. Ut oportet. MSS. sicut op'. Serventur. MSS. servantur.

Pag. 489. *Indicitur. MSS. inditur. Despexerit. MSS. disp.. Relatione. MSS. revelatione. Athanasii. Add. MSS. Episcopi. Epist. Sancti Prot. MSS. Proterii Epistola Alex.. Domini. Add. MSS. nostri Jesu Christi. Sive. MSS. qui. Caeterique. MSS. caeteri aequae. Simili. MSS. similes. Requiantur. MSS. requirentur.*

VARIAE LECTIONES

V 386

AD EPISTOLAM II. DIONYSII
DE RATIONE PASCHAE. pag. 489.

Titulus. Incipit disputatio Dionysii Exigui. Observantias. MSS. Reverentiae. Oppugnationem. MSS. obpugnantiam. Chalced... MSS. Calcid. Huic praesenti. MSS. haec pr.. Decreta. MSS. decrevit. Quod vero in. MSS. quia vero scriptis.

Pag. 490. *Volentibus. Add. MSS. veritatem. Paterna regulae. MSS. paternae regulae. Digerere. MSS. degerere. Cyclo. MSS. circulo. Incipit, etc. MSS. incipit anno Ciclo Decemnovennati. Embolismis. MSS. Add. vero. Quia. MSS. quod. Anni solaris. MSS. solis annum. Videtur solarem. MSS. sol. vid. Circuli. MSS. cicli. Trecenti. MSS. tric.. Octogeni. MSS. octuageni. Quadrans. MSS. quadrantes. Hendecadis. MSS. hendecades.*

Pag. 491. *Detrim. Comp. MSS. comp. detr. Dies unus. MSS. unus dies. Cycli. MSS. circuli. Finem ejus. MSS. ejusdem. Praefixos dies. MSS. dies non fixos. Ratiocinationis. MSS. rationis. Circulus xi. MSS. cycclus xi. Quot sunt dies. MSS. q. d. s. Diffinitionem. MSS. deff..*

Pag. 492. *Colligemus. MSS. colligentur. Quod quaer. MSS. quam. Communis annus. MSS. an.. com.. Quia regula. MSS. quae reg. Anno dec.. Vox anno, deest, et deinceps. Sunt dies. MSS. sunt d. Quia communis est. MSS. qui communis annus est. Et sic deinceps, vel qui embolismus annus est. Ultima perioche deest in MSS. ac praesertim Colberteio, in quo sequentia subdantur.*

XXIII.

DE PASCHATE JUDAEORUM.

Post biduum Pascha fiet, id est, congruum fuit Pascha Judaeorum in aequinoctio, id est, in vii. Kalend. Aprilis; ut in aequinoctio novissimo, mundi renovatio et redemptio per necem Christi; quia in aequinoctio mundi fuit contritio et compositio, ne dispar sibi invicem fieret utraque formatio. Deinde eadem longitudo facta est ex potentia Dei tribus primis diebus et noctibus. Sed addit sol cursum dierum quando inluxit in mundo iii^{to} die. Luna contrario dempsit cursum noctium. Etenim ad venerationem et honorem aequinoctii novissimi et Paschae Christi praesignata est et facta est mundi prima constructio in aequinoctio primo. In aequinoctio quoque solutio facta est et redemptio Israël de servitute Aegyptiorum, ut in eodem aequinoctio post xii. Kalend. April. praecepit filiis Israël Pascha celebrare. Quod est typus Paschae Christi futuri per omnia in finem ex initio. Typus namque Christi agnus qui occisus est. Et manducatur cotidie agnus a vii. viris, hoc est, a vii. gradibus Ecclesiae. Tantum autem mysterium Dei scitote. Quidem non est mirum si acciderit iudicium, si convenerit aequinoctium, quod est viii. Kal. Aprilis, sexta feria, luna xiiii. et Resurrectio luna xvi. Post xii. Kal. Aprilis, quod est aequinoctium vernale, hoc est initium anni solis, et ante hoc initium non facitur Pascha apud Hebraeos et Graecos et Latinos nisi in errore quod dies Dominica, in qua facta est lux, fuit ante xii. Kal. Aprilis, quod est in nocte ii. feriae in anno crucis. xi. autem Kal. April. iii. feria, et x. Kal. April. iii. feria, in quo dictum est: *Post biduum Pascha fiet.* Deinde consentiunt alii quod ita fiat post biduum, id est, completionem et integritatem duorum testamentorum Pascha et transcensus ad regnum Dei, conveniente in vi. feria aequinoctio, luna xiiii. et solemnitate Resurrectionis, in die Dominica autem totius generis humani, ex quo genere virga de radice Jesse exiit: quae virga redemit Israël de Aegypto; quae conversa est in serpentem, ut liberarentur Israhelitae ab Aegypto, qui serpens homini persuasit, hoc est, diabolus, mortem. Si ergo mors a serpente, virgam serpentem, Christus in mortem, serpens exaltatur in aëre, ut sanaret vulnera corporum respicientium in serpentem aeneum, ut solveret servitutum Israhelitarum famulantium in Aegypto. Sic homines

P 481

Moyſi a ſerpentibus ſanabantur a venenis intuendo magnum Sacramentum. Quid eſt intuendo ſanari a ſerpente, niſi creando in mortuum Chriſtum, ſanari a morte peccatorum, ut liberaretur populus ab Aegypto per virgam in ſerpentem converſam et agnum in Paſcha occiſum, hoc eſt, Chriſtum in mortem. Ita liberatur totum humanum genus a Paſcha Paſſionis; qui eſt verus ſerpens occidens ſerpentem diabolum, et devorans virgas magorum et philoſophorum et miniſtrorum diaboli. Quid autem converſa virga in ſerpentem, et praeci-
 piente Deo eam tenere, expavit Moyſes et fugit; quoniam mortificatus eſt Chriſtus, expaverunt et fugerunt discipuli. Caudam adprehende, poſteriora adprehende, et ut illud, poſteriora mea videbis. Primo factus eſt Chriſtus ſerpens. Sed cauda retenta facta eſt virga. Primo occiſus eſt, poſtea reſurrexit. Cauda retenta, viſus eſt Cephae, deinde viſus eſt xi. Et jam in cauda ſignificatur ſerpentis finis ſaeculi, quia mortalitas generis humani ambulat per mortem diabolo inlatam; ſed in fine ſaeculi, ſicut a cauda redimus ad manum Dei, et efficitur ſtabilitum regnum Dei. Poſt haec autem omnia breviter dicamus, quod nunquam factum eſt Paſcha apud Judaeos ante xii. Kal. Aprilis; quia luna nata in viii. Idus Martii, xiiii. eſt in xii. Kal. Aprilis. Obſerva igitur curſum lunarem juxta regulam Graecorum more Aegyptiorum, et non ſecundum epactas, id eſt, adjectiones lunares: quia ibi pervenitur a iii. luna ad xvi. hic autem ad xv. juxta compositionem Joſepi, qui primus conſcribit circulum x. et viii. annorum, Athanaſii, Theophili, Cyrilli, * *Dionysique Exigui*, uſque dum ſcripſit Victoriuſ Hilarii Papae urbis Romae Episcopi. Tunc ceſſaverunt Alexandrini diſputatores et Antiocheni circulos poſt alios conſcribere.

* Forte eſt gloſſema.

XXIV.

V 387

ARGUMENTA AEGYPTIORUM,
 QUORUM MEMINIT DIONYSIUS EXIGUUS IN EPISTOLA AD
 PETRONIUM, ET VICTORIUS IN CANONE PASCHALI.

Incipit calculatio quomodo reperire possit quota feria annis singulis XIII. luna Paschalis, id est, primi circuli decennovalis anno primo, quia non habet epactas lunares pro eo quod cum noni decimi inferioris anni XVIII. et suas XI. epactas, addito etiam ab Aegyptiis die uno, fiunt XXX. id est, luna mensis unius integra, et nihil remanet de epactis. Et quia in Aprilio mense incidit eo anno luna Paschalis XIII. tene regulares in eo semper XXXV. Subtrahe XXX. id est, ipsa luna integra, remanent V. Quinta die a Kalendis, hoc est, Nonis Aprilis, occurrit luna XIII. Paschalis. Tene supra scriptos V. Adde et concurrentes ejusdem anni V. Fiunt X. Hos partire per VII. id est, septies I. VII. remanent. Igitur tertia feria incurrit luna Paschalis XIII. et Dominicus festi Paschalis dies luna XVIII. Item praefati circuli annus secundus, a quo sumunt exordium epactae XI. et incidit in eodem anno luna Paschalis XIII. Martii. Tene XXXVI. regulares in eo semper. Subtrahe epactas XI. remanent XXV. Vicesima quinta die mensis a Kalendis Martii, qua est VIII. Kalend. Aprilis, occurrit luna Paschalis, id est, XIII. Tene supra scriptos XXV. Adde concurrentes ejusdem anni VI. fiunt XXXI. Adde semper in fine hujus mensis regulares III. Hos partire per VII. id est, septies quinque. XXXV. occurrit luna Paschalis XIII. et Dominica dies festi Paschalis luna XV. Iterum mense Aprili saepe dicti circuli primi anno III. Tene semper in eo mense in primis XXXV. Subtrahe epactas ejusdem anni. XXXII. remanent. A XXXIII. XIII. die mensis, id est, Id. Aprilis, occurrit luna Paschalis. Tene hos XIII. Adde concurrentes VII. fiunt XX. Adde in Aprili semper in inferius regulares VII. fiunt XXVII. Hos partire per VII. septem II. XIII. remanent sex. VI. feria erit XIII. luna Paschalis, et Dominicus dies Paschalis luna XVI. Ita singulis annis a primo anno usque ad XVIII. annum calculabis. Si quando mense Martio XIII. luna Paschalis incurrit, XXXVI. regulares in primis teneas, ex quibus deducas epactas cujus volueris anni * deductas, et concurrentes adjicias, et in fine semper III. regulares augmentis. Aprilis vero mense XXXV. semper in capite tene; ex quibus ut supra

* deductas epactas, et adjectis ejusdem anni concurrentibus * deducas
 suis, augmenta latius ac brevius omnia argumenta Paschalia
 calculabis. Hoc tamen praeterea lectori sit cognitum, quoties
 in utrosque menses supra scriptos in prima regula contingit
 ut deductas epactas amplius a xxx. remaneant, dimitte xxx.
 Quod si unus aut duo seu amplius superfuerint, tot dies ipsius
 mensis a Kalendis fit luna Paschalis xiiii. Quando autem de-
 ductas epactas infra xxx. ut puta xx. seu amplius minusve
 remanserint, item tot dies mensis a Kal. occurrit luna xiiii.
 Paschalis. Si enim deductas epactas xxx. tamen remanserint,
 quod semel in decem et viii. annis accedere manifestum est,
 xxx. die a Kalend. erit luna Paschalis xiiii.

XXV.

V 388

Ex Petavio
 l.9. de doct.
 temp. c. 3.

DE TRIPLICI GRAECORUM AERA,
 ET EA QUAE UTITUR AUCTOR PASCHALIS CHRONICI.

Christianorum quidem veterum, qui ex lxx. Seniorum
 auctoritate mundi tempora digesserunt, opiniones sunt admo-
 dum variae. Posterioribus saeculis ad duo vel tria fastigia
 omnis illa diversitas abiit. Itaque triplex Graecorum aera
 celebratur. Prima est quae ab initio rerum ad natalem Christi
 putat annos 5493. secunda anno mundi 5501. eundem annum
 assignat. Tertia anno 5509. Postrema haec omnium celebra-
 rima, qua Constantinopolitana Ecclesia, eique subjectae omnes
 utuntur. Itaque in Codice Juris Orientalis Imperatorum edicta
 hac aera consignantur. Tum Alexandrinum Chronicon, ac
 Graeci denique recentiores illam adhibent: secundam Georgius
 Monachus, Theophanes, Nicephorus, et ante hos Sanctus Ma-
 ximus Monachus usurpant, quam Africani antiqui scriptoris
 esse capite superiori diximus. Primam autem Panodorus Aegy-
 ptius Monachus, qui Arcadio imperante vixit, amplexus est:
 et, ut arbitror, illius auctor fuit. Hunc enim Georgius Syn-
 cellus refert anno mundi 5493. natum asseverasse Christum.

Et horum trium intervallorum origines, et in iis dispu-
 tandis Scaligeri, et aliorum errata patefaciamus. Tria quae-
 dam in illis animadvertenda sunt. Primum annorum initium,
 quod alii ab autumno, alii a vere putare annos incipiunt.
 Alterum, Natalis Christi, in quem velut in communem termi-
 num computi illi desinunt: tertium, cyclorum characteres an-

nis singulis attributi. Horum διαφθορῶσις in triplici Graecorum computo magnopere necessaria est, quorum ex neglectu vel ignoratione multiplex error admittitur.

Quod ad initium igitur annorum pertinet, alii, ut diximus, annos suos ab orbe condito ista dinumerant, ut eorum primordium in verno mense constituant. Chronici Alexandrini scriptor, qui tertiam aeram sequitur, hoc est ultra 5500. Christi natalem extendit annum, caput annorum ab aequinoctio verno et Martii **xxi.** deducere se profitetur: et imprudens tamen interdum orditur a Septembri, quae res et Chronicon ipsam conturbat, et lectoris confundit ingenium.

- Pag. 209. Christum ecce baptizatum refert anno mundi 5536. Januarii **vi.** Ind. **i.** Tiberii decimo quinto, Rufo et Rubellino
- Pag. 211. Coss. Paulo post vero annum sequentem 5537. a **xxi.** Martii docet incipere, eadem Indictione prima. Tum apertius deinde, Indictione **ii.** anno Tiberii **xvi.** notat annum mundi 5538. ab orbe condito, et ejus initium repetit a **xxi.** Martii.
- Pag. 211. Verum eadem pugna in qua primum Pascha tribuerat anno mundi 5537. quem et a **xxi.** Martii die inchoari dixerat, subinde annum eundem 5536. numerat. Neque librarii hic error est: nam et illius numeri partitio per 19. ad cyclum eruendum, et epactarum solis investigatio demonstrant, ipsummet annum, quem ab orbis initio 5537. putaverat, mox statuit 5536.
- Pag. 215. Praeterea auctor idem scribit ab orbe condito, ad **xxi.** Martii diem ejus anni, quo baptizatus est Christus, Indictionis primae, colligi annos 5537. ac statim Indictione **ii.** Tiberii **xiv.** annum 5538. iniri a **xxi.** Martii anno nono cycli lunaris, solaris **xxii.** Manifeste annum 5538. incipit a **xxi.** Martii, ejus
- P 482 anni Juliani, in quo Christus a Joanne baptizatus est, quinque cyclis Romanis praelatus fuit, solis **x.** litera **B.** anno
- Pag. 210. mundi 5537. et post tres menses, Indictione **ii.** anno Tiberii **xvi.** mundi 5538. primum Pascha celebrasse: cujus decima quarta luna contigit Aprilis **xv.** feria **vi.** Fuit itaque cyclus idem, qui et antea, solis, nimirum **x.** lunae vero **xi.** Haec ambo cum Indictione **ii.** in alium annum competere nequeunt, quam 4742. periodi Julianae, ut ex Methodo libro **vii.** cap. **ix.** intelligi potest. Igitur eodem anno Juliano desiit annus mundi 5537, die Martii **xx.** et sequenti, annus 5538. iniiit. Atqui annus idem ille 5538. nonnisi 5536. ab eo putabatur. Quocirca duplex initium anni in animo ille scriptor habuit, et utrumque per imprudentiam permiscuit. Annus Constantinopolitanus una cum Indictione a Septembri incipit. Annus Christianus quo Chronici auctor uti se profitetur, iniiit a **xxi.** Martii, **vi.** mensibus post civilem. Quare Christus baptizatus est anno mundi 5537. a Septembri, a Martio vero, 5536.

Chronicon vero praepostere annum illum 5537. a Martio putavit: unde sequentis Martii **xxi.** die 5538. iniit. Quod enim ita se res habeat, ex eo patet, quoniam anno 5507. mundi corrente natum asserit Christum Lentulo et Pisone Coss. Post hos vero Coss. paria **xxx.** subjicit: quorum in postremum, nempe Rufi et Rubellini, baptismum conjicit. Si ad annos 5507. currentes a Septembri addideris **xxx.** annus 5538. a Septembri ordietur. At ille scriptor, quasi annus 5537. a Martio procederet, 5538. non a Septembri sequente, sed a Martio putavit. Non aliter extricari istae possunt, quam hac probabili conjectura. Quamquam in illa tota disputatione Chronologica de Natali et Passione Christi mire perplexus est, et annos duos dissimulat, ac supprimit, quod suo loco declarabitur. Ex eadem hallucinatione, Indictiones, quas a Septembri inchoari scripserat, a Martio similiter orditur. Quippe Indictionem **ii.** una cum anno Tiberii **xvi.** et mundi 5538. a **xxi.** Martii proficisci docet.

Pag. 196.
et 298.

Pag. 187.
Pag. 215.

XXVI.

V 389

DE DUABUS EPOCHIS CHRISTI,

*Ex cod. Petavio lib. 8.
Auctarii c.
1. p. 293.*

EX SENTENTIA PANODORI ET DIONYSII, AC ISAACI, SEU RECENTIORUM SCRIPTORUM.

Erit qui ad illas duas tertiam putet adjungendam, quae annum Incarnationis et Natalis computat ab Adamo 5507. quam adhibent suctores aliqui, ut Alexandrinum Chronicon, uno minus Cedrenus, qui anno 5506. id esse factum asserit; et qui anno 5500. ortum Christi, Passionem 5533. assignant, errare contendit. Sed hanc aeram ab illa, quae est Isaaci, discrepare non arbitror, sed in eodem computo diversum annum Incarnationis praestituere, puta biennio aeram communem antevertere, et si de amborum illorum sententia nihil certe consequi possimus, praeterea quod imperite omnia permiscent, et eos caracterismos adhibent, qui conciliari invicem nequeunt. Adde Cap. v.

XXVII.

**METHODUS EPACTARUM
ET NOVILUNII INVESTIGANDI RATIO,
QUA UTITUR AUCTOR CHRONICI PASCHALIS.**

*Ex eodem
Petavio lib.
19. de doctr.
temp. c. 5.*

Chronicon Alexandrinum aliquot locis epactarum metho-
 Pag. 76. dum ac novilunii investigandi rationem explicat: quam quidem
 a Martio mense deducit, et ab ejus $\kappa\chi\iota$. die. Nam $\chi\chi$. pri-
 mos dies perpetua lege ad epactas adjicit. Epactas autem non
 Pag. 199. eodem modo computat. Quippe alibi populari calculo decem
 Pag. 216. ad aureum cyclum lunae labentem adjungit: alias ex Diony-
 sii, Bedae, caeterorumque computistarum praescripto decem
 ad anni superioris cyclum addit. Exempli causa anno mundi
 8838. quo exodum consignat, cyclum lunae $\chi\iota\chi$. numerat, ei-
 que tribuit epactas $\chi\chi\chi$. haec est plebeia epactarum methodus.
 At vero 5507. in quem natalem Christi confert, cyclum lunae
 computat $\chi\chi\iota$. epactas vero $\chi\chi$. Ubi epactas appellat dies re-
 siduos ex anno superiore, ac jam praeterito, quomodo et
 Dionysius ac Beda usurpare solent. Ita cyclo χ . epactas as-
 signat $\chi\chi$. et cyclo $\chi\chi$. epactas $\chi\chi\chi\iota\iota$. Hoc igitur modo cum
 P 484 et a Martio epactarum ratiocinia procedant, et praeteriti anni
 residui dies assumantur, falsa erit Scaligeriana methodus, quia
 iccirco decurtatam aeram annis $\chi\iota\iota$. existimat, ut a Septembri
 epactarum progressionem facta, novilunia diebus suis redderentur.
 Nam in illa Chronici doctrina, epactae solae absque regularibus
 illis, cum diebus mensis copulatae neomenias exhibent in primo
 mense. In caeteris regulares adhibentur: Aprili videlicet, ι .
 Maio, $\iota\iota$. etc. Septembri, $\chi\chi\iota\iota$. Doceamus hoc uno aliove
 exemplo. Esto cyclus Dionysianus $\chi\iota\iota$. Constantinopolitanus
 χ . epactae ex Alexandrino Chronico erunt $\chi\chi$. Eae porro cum
 $\chi\chi\iota\iota$. Martii die, dant $\chi\chi\chi\iota$. sive novilunium. At in Septembri
 eadem cyclis, epactae $\chi\chi$. cum $\chi\chi$. die Septemb. et regularibus
 $\chi\chi\iota\iota$. totidem dies conficiunt, nempe $\chi\chi\chi\iota$. Item cyclo
 Dionysiano $\chi\iota$. Constantinopolitano $\chi\chi$. epactae $\chi\chi\chi\iota\iota$. ex
 Alexandrini Chronici methodo cum tertio Martii dant novilunium.
 In Septembri eadem epactae $\chi\chi$. cum regularibus $\chi\chi\iota\iota$.
 et $\chi\chi$. diebus Septembris idem novilunium ostendunt. Apparet
 ergo nulla computi mutilatione opus esse ad lunares epactas
 procudendas, quae cum $\rho\omicron\sigma\tau\iota\alpha\lambda\alpha$ mensis et regularibus neomenias
 exhibent: siquidem aera illa communis, cujus in annum

5509. Dionysianus Natalis competit, citra diminutionem ullam, idoneas ad lunarem methodum epactas efficit. Quod si epactarum calculus a Septembri initium sumeret, tum quidem additis ad cyclum Dionysianum tribus, epactae propagarentur, quae cum *ποστιάς* mensis et uno praeterea regulari, xxxi. constarent. Sed ex eo minime sequitur Constantinopolitanos computum istum illius rei causa annis xrv. mutilasse: cum, ut ostendimus, annus Natalis vulgaris non in annum 5495. aerae illius decurtatae, sed in 5493. incidat. Postremo si in eadem aera, cujus annus 5509. vulgari Natali congruit, epactas plebeio more formaveris, additis ad cyclum anni labentis decem, tum praeter epactas, regulares assumendi erunt, et quidem plures: quemadmodum et in Dionysiano cyclo accidit, in quo epactae quae ex aureis numeris consurgunt, regulares omnibus numeris exigunt. Esto cyclus Dionysianus ix. Constantinopolitanus vii. epactae xvii. cum xviii. die mensis, relinquunt v. Addendi igitur regulares xxvi. Sed haec methodus minus est priore illa probabilis.

XXVIII.

METHODUS AD PASCHALES TERMINOS,
SIVE JUDAICA PASCHATA COGNOSCENDA, QUO AUCTOR
CHRONICI PASCHALIS UTITUR.

V 390

Ex cod. Peta-
vio lib. 8.
Auctarii
cap. 11.

Est Graecorum Computatorum et alia methodus ad Paschales terminos, sive Judaica Paschata cognoscenda, quam Chronicon Alexandrinum sequitur: cui non multum dissimilis est ea quae in Computo Andreae Hierosolymitani legitur, cujus declaratio ad ea quae capitibus antecedentibus explicata sunt non parum conducet.

Annis ab Adamo per xix. distributis, cyclum lunae, et ei congruentes epactas, invenire jubet. His deinde dies xiii. addere τὰς πρὸ τῶν φωστήρων, quae antecedunt luminaria. Item προσελήνους, antelunares vii. Tum ad complendam decimam quartam, quot opus est dies adjicere. Facilis est methodus, a Kalendis Martii, ad viii. usque diem, quae prima est Neomenia Paschalis, dies sunt vii. Ii propterea προσέληνοι vocantur, quia primam Neomeniam praecedunt. Inde ad xx. Martii, dies xiii. qui πρὸ τῶν φωστήρων appellantur, eo quod primam ac citimam omnium decimam quartam proxime antecedunt, quae est xxi. Martii. Luminarium autem oppositio fieri ab illis putabatur in termino Paschali. Itaque citra am-

bages, dies xx. ad epactas addendas esse praescribi poterat. Jam si conflata dierum summa minor sit quam XLIV. reliquos adjice, donec XLIV. compleas: quicquid additum erit, post xx. Martii putabitur, ostendetque Paschalem terminum. Sin dies XLIV. aut plures etiam numerentur, tantum adde dierum, quantum necesse est, ut diebus ablatis, quatuordecim resideant: et id ipsum quod adjeceris, post XXI. Martii putare incipe. Etenim decima quarta quaelibet citra Martii XXI. incidens nondum Paschalis est: ob id calculus ultra propagandus est. Esto cyclus Constantinopolitanus XIV. qui est Romanus XVII. epactae sunt IV. quae cum viginti Martii conficiunt XXIV. Ut autem ablata integra syzygia, reliqui sint dies XIV. adde XX. fiunt XLIV. dies. Porro addititii illi XX. a XXI. Martii ad IX. Aprilis perveniunt: quo die XIV. Paschalis convenit cyclo lunae Nicaeno XVII. Rursus cyclo V. Constantinopolitano Romano VIII. epactae XXV. quae cum XX. diebus Martii dant XLV. Ut igitur LXXIV. dies existant, addendi XXIX. fient LXXIV. Subtractis LX. residui sunt XIV. Caeterum ad XX. dies Martii additis XXIX. et ex summa XLIX. deductis XXXI. Martii, restat Aprilis XVIII. in quam terminus Paschalis Nicaenus congruit, cyclo VIII.

XXIX.

P 485
V 891

LATERCULUS MENSIIUM MACEDONICORUM, QUOS SCRIPTOR CHRONICI PASCHALIS, UT ET MEDIAE VETUSTATIS SCRIPTORES CHRISTIANI CUM SYROMACEDONICIS SEU ANTIOCHENIS CONFUNDERE SOLENT.

<i>Ἀθηναῖος,</i>	Januarius.
<i>Περίτιος,</i>	Februarius.
<i>Δύστηρος,</i>	Martius.
<i>Ξανθικός,</i>	Aprilis.
<i>Ἀρτεμίσιος,</i>	Maius.
<i>Δαίσιος,</i>	Junius.
<i>Πάνεμος,</i>	Julius.
<i>Ἰούλιος,</i>	Augustus.
<i>Γορπιαῖος,</i>	September.
<i>Περβερεταῖος,</i>	October.
<i>Δίος,</i>	November.
<i>Ἀπριλλιαῖος,</i>	December.

N O T A E
I N
CHRONICON PASCHALE.

I N

C H R O N I C O N P A S C H A L E .

Pag. ed. Bonn. 32. 4. Ομοῦ] Occurrit haec vox crebrius in hoc Chronico, pro collectione temporum exactorum, quam ἀριθμησιν χρόνων καὶ ομάδα, seu *summam*, vocant Graeci computatores, ut Eusebius in Chronico, et ex eo Georgius Syncellus, qua ea temporum designantur intervalla in quibus quicquid per annos expansos, qui iisdem Graecis ἀπλᾶ ἔτη dicuntur, supra digestum est, unico numero colligitur, ut pluribus observant Josephus Scaliger lib. vii. de Emendat. temp. statim initio, et in Animadversionibus ad eundem Eusebium pag. 10. 2. edit. quam hic sequimur, Petavius in Auctario librorum de Doctrina temporum libro viii. cap. i. et alii. Observandum tamen Holstenium hanc ομάδα, seu vocem ομοῦ, adscribere duntaxat annis vel aetatum, vel imperii aut regni cuiusvis, cum iis qui annos mundi conditi designant, vocem κόσμον, pro ομοῦ adscribat, non quod Codex quem vidit ita praeferat, sed, ni fallor, ex ingenio, uti mox, ubi de filiis Noe agitur. Minor enim numerus horum natalem, alter mortis tempus a mundo condito indicat: nihil tamen mutandum duximus ab editione, satis esse de hisce monuisse lectorem arbitrati.

Pag. 35. 11. Περὶ τῆς προφητείας Εὐνώχ] Libro scilicet apocrypho, cujus prae caeteris meminit Georgius Syncellus in Chron. ubi de Angelis ἐγγηγόροις, et de quo Salianus anno MCCCLXXXVII. n. xiv. et alii, quos is laudat.

Pag. 36. 10. Μαθουσαλά] Vide Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. viii.

Pag. 36. 18. Καὶ βσξβʹ.] Lxx. Seniorum epocham xx. annis ampliore epocha Africani, Nicephori Patr. Constantinopolitani, Honorii Augustod. et aliorum hic observat Scaliger

lib. v. de emendat. temp. quem consule, ut et Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. x. et xi. ubi multa de diluvii epocha; de qua sic Joannes Antiochenus, *ἔτη ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ, ββββ.* nisi mendum sit in Cod. Reg.

Pag. 38. 4. *Οὓς ὠνόμασεν*] Filios illos Dei, qui filias hominum adamasse dicuntur Genes. vi. corporeos esse persuasum habuisse plerosque, ut inter caeteros Augustinum, observant pariter idem Petavius ad Epiphanium Haer. lxxiv. n. xxi. Salianus n. i. xlii. et alii.

Pag. 38. 21. *Συναφθέντες*] Vide Cotelierium ad lib. v. Recogn. cap. xxix. et Stephanum *Le Moine* to. ii. Varior. Sacror. pag. 660. et seqq.

Pag. 39. 9. *Ἀλωρος, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀλαπρος*] Georgius Syncellus pag. 18. *Ἀλαπρος* habet. Vide Salianum in scholiis ad an. mclii.

Pag. 39. 14. *Βήρωσος*] Ea verba desumpta sunt ex Josephi lib. i. contra Apionem pag. 1048. quae hic restituimus, non vero ex lib. i. Antiq.

Pag. 39. 19. *Καὶ τί μὲ δεῖ*] Haec absunt a Cod. Holstenii usque ad voces, *καὶ τὸν Σήθ.*

Pag. 40. 15. *Κλημῖα*] Leg. *Κλήμηντι*, uti restituimus, vel *εἰς τὰ Κλημέντια*, ut infra. Locus extat in Recognit. lib. iv. n. xii. xiii. et in Clementin. Homil. viii. n. xxvii. Hic vero Ruffini versionem fere sumus secuti.

P 490 *Ibid. Ἐνὶ τινι*] Ita emendavimus ex laudata Homilia, cum *ἔν τινι* editum esset.

Pag. 40. 16. *Μετὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ*] Clementina viii. *Μετὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ τριῶν, σὺν ταῖς αὐτῶν γυναιξίν.* Proinde hic legendum, *σὺν ταῖς γυναιξίν αὐτῶν.* Ita rursus lib. i. Recogn. n. xxix.

Ibid. Νῶς σὺν τοῖς ἐξ αὐτοῦ] Hasc delet Holstenius.

Pag. 41. 6. *Ἐν τάξει κατάρως*] Notanda haec locutio, *ἐν τάξει*, qua rursus Auctor utitur infra.

Pag. 42. 9. *Αἱ δὲ τῶν, etc.*] Ex Epiphanio Haer. i. n. iv. ex quo caeteri qui de haeresibus scripserunt. Vide Scaligerum ad Graeca Eusebii pag. 411. Caeterum haec omnia Epiphanii delet Codex Holstenii, ut addititia, usque ad vocem *ἐγένετο.*

V 396 Pag. 42. 17. *Ἐκ τῶν προκειμένων, etc.*] Post hanc periochen, sequitur alia in Cod. Holstenii. *Αἱ τῶν αἰρέσεων*, usque ad vocem, *ἀπέθανεν* deinde, *εἰς τὸν Νῶς, etc.* Et post vocem *ἠπυλούμενα*, alia hoc initio, *τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλισμόν,* etc. Atque ita sic edidimus, cum haec praepostero omnino ordine essent descripta.

Pag. 43. 5. *Καίνον*] Hunc Caflan contra fidem Hebraici Codicis tam Judaeorum quam Samaritanorum inter Arphaxad

et Sela insertum a lxx. Senioribus observatum ab Eusebio, et Scaligero in Prolegomenis ad eundem, qui inde expungendos cxxx. annos, quos iidem Seniores illi adscribunt, continent, ut recta ab Adamo ad Christum v. mccc.lxx. annorum constet epocha. Hos adeat qui haec accuratius expendere volet.

Pag. 44. 16. *Ἐπεὶ οὖν*] Haec et sequentia usque ad pag. 110. et voces, *ἑβασίλευσαν Αἰγύπτιοι οἱ λοιποὶ*, desunt in Codice Holstenii: proinde quae subinde in hoc Chronico interseruntur, sunt Continuatoris.

Pag. 44. 20. *Εἰς τὸν Αἰγυπτῶν αὐτοῦ*] n. cxiv. et cxv. et Haer. lxxvi. n. lxxxiii.

Pag. 45. 5. *Πέμπτη*] Haec Eriphauii ex Prologo ad Panarium paullo diversa sunt in edit. Petaviana: ac primum, pro *πέμπτη γενεά*, legitur, *πέμπτη τοίνυν γενεά*.

Ibid. *Τουτέστιν*] Haec sunt Chronici Scriptoris.

Pag. 45. 8. *Γεγόνασιν*] Edit. *ἐγεγόνασιν*.

Pag. 45. 10. *Λουβάρ*] Petavii ad Eriphan. pag. 5.

Pag. 45. 11. *Αραράτ*] *Ibid.* Petavii, ubi de hoc monte.

Ibid. *Σενάαρ*] Idem Petavii, et Salianus an. mcccccix.

n. xvii.

Ibid. *Ἐπελέξαντο*] Quae sequuntur absunt ab edito: *ἔκεισε πρῶτον κατοικήσεις γίνεται μετὰ τὸν κατακλισμόν τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐφύτεύσας ἀμπελῶνα Νῶε ὁ Προφήτης, οἰκήτωρ τόπου γίνεται*, quae etiam, cum Chronici Continuatoris videantur, parentesi claudenda.

Pag. 45. 16. *Συνευάσαντες*] Ita Rader. *συνδοιάσαντες*, emendavimus (de qua voce vide Gloss. med. Graecit.) ex Codice Vaticano, in quo legitur *συνδύασαντες*: sed in hoc Cod. v passim pro *οι* poni observare est.

Ibid. *Ποιησάμενοι*] Edit. *λαμβανόμενοι*.

Pag. 45. 17. *Οικοδομήσαι*] Sequuntur in edito, *ἀπὸ δὲ τοῦ κλίματος τοῦ πρὸς Εὐρώπην εἰς Ἀσίαν κεκλιότος, ἔπωνομάθησαν πάντες κατὰ τὴν χρόνον ἐπίκλησιν Συῦθαι*. Deinde, *πίκουσι δὲ*, etc.

Pag. 45. 19. *Ἀνομίας*] Edit. *ἀνοίας*.

Ibid. *Ἀπὸ μιᾶς*] Vide Petavium ad hunc locum pag. 6.

Ibid. *Γνώμας*] Edit. *γλώσσας*. Vide eundem Petavium.

Pag. 45. 21. *Εὐρεθέντων*] *εὐρεθέντα*.

Pag. 46. 8. *Δίον δὲ μνημονεύσαι*] De hac terrarum et orbis partium inter filios Noe divisione agunt passim Annales sacri, qui in plerisque invicem minime consentiunt. Aliter enim iis eorumque posteris populos ac regiones attribuant Josephus lib. 1. Antiq. Judaic. cap. viii. Africanus, seu quavis abus apud Georg. Syncell. pag. 45. ex quo descripsit Scaliger quae Eusebii Graecis inseruit, Auctor Chronici de Divisioni-

bus gentium, quod Hippolyto adscribendum duximus, Hieronymus in Traditionibus Hebraïcis, Arnobius in Psal. civ. Farrago Alexandrina Scaligeriana, quæ Chronici Alexandrini nomine cum Cujacio donamus, Epiphanius in Ancorato n. cxv. et Haeresi lxxvi. n. xliii. Cedrenus pag. 12. et Chronica MSS. Georgii Hamartoli et Symeonis Logothetae: quibus addenda Eclogæ Historiarum MS. hoc titulo, *Εκλογή Ιστοριῶν ἀπὸ τῆς Μασσέως βιβλίου καὶ τῶν ἕξω Ιστοριογραφησαντων ἐπισήμων ἀνδρῶν, καὶ τῆς θείας γραφῆς, τόμος διερχομένη μέχρι τῆς Αναστασίου βασιλείας.* At in Cod. Reg. II. MCDXXXI. desinit duntaxat in tempora Abraami. Neque porro dubium est quin ex iis quidam ab aliquo primævo fonte sua hauserint, ut Auctor Chronici Paschalis, qui ex Epiphanio quæ hoc loco inseruit se descripsisse testatur, nonnullis, ut idem profitetur, ex aliis Scriptoribus subinde mutuatis, ex Hippolyto forte et Chronico isto Alexandrino, quibus in multis concinit, ita ut hosce vidisse Scriptores pro certo haberi debeat. In iis autem scrupulosius exponendis immorari debere haud censuimus, tum quod res pridem acta vel tentata ab Annalium Ecclesiasticorum Conditoribus, Tornielo in primis, Saliano et aliis Chronologis, sacraeque Scripturae recentioribus Interpretibus, et quod Goarus ad Syncellum divisionem hanc, quam habet Chronicon Paschale, cum ea quæ apud eundem Syncellum legitur contulerit: praesertim etiam quod, ut ait Augustinus lib. xvi. de Civitate Dei cap. xi. illarum gentium, quarum apud hosce Scriptores mentio fit, vocabula, si quaedam hodie maneant, ut appareat unde fuerint derivata, complura alia

P 491 temporis vetustate sic mutata sint, ut vix homines doctissimi antiquissimas historias perscrutantes, nec omnium, sed aliquarum ex istis origines gentium potuerint reperire. Quapropter variantes quasdam, ubi occurrent, lectiones duntaxat indicabimus, ut et Scriptores a quibus istius partitionis loci sunt illustrati, ut ex iis lucem lector queat haurire. Omnes enim persequi, et notis onerare, res operosa nimium foret, ac fortasse supervacanea, cum tota fere in conjecturis et divinationibus consistat.

Pag. 46. 6. *Ἐως Γαδαρινῶν*] Eclogæ MS. ἀπὸ Μηδείας ἕως Γαδείρων.

Pag. 46. 10. *Γάμερ ἕξ οὗ Κελταῖοι*] Auctor Eclogæ, ἀπὸ μὲν τοῦ Γάμερ, Γαμαρεῖς, οἱ νῦν Γαλάται. Ita Gomer Hippolyto et Eusebio, qui Syncello et aliis Gomer. Κελταῖοι autem iidem qui Κέλται, Galli. Vide Salianum an. MCDCCCCLXXI. et Zonarae Annales lib. I. n. v. Porro filiis Gomer diversas omnino gentes tribuit idem Hippolytus.

Pag. 46. 11. *Μαγῶν*] Bochartus in Phalec, seu Geographia sacra, lib. III. cap. XIII.

Pag. 46. 14. Μαδαΐ] Auctor Eclog. ἀπὸ Μάδω, Μη-
δοι· ἐκ δὲ Ἰώνος, Ἴωνες, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες. Vide Salia-
num anno laudato n. xxiv.

Pag. 46. 15. Ἰωνά] Syncell. Ἰωνάν. Idem Salianus
n. xxv.

Ibid. Τυράννιοι] Hippolyt. *Hiberi qui et Tyrreni.*

Pag. 46. 16. Ἐλισσα] Idem Salian. n. xxvi. in Schol.

Pag. 46. 17. Μακουακοὶ] Macua urbem Aethiopiae habet
Plinius.

Ibid. Θόβελ] Ecloges MS. ἐκ δὲ τοῦ Θόβελ, Θοβηλοὶ, οἱ νῦν
Ἰβηρες· ἀπὸ δὲ Μελῶ, Μεληνοὶ, διὸ καὶ Μάζακα ἢ παρ' αὐτοῖς
μητρόπολις· ἀπὸ δὲ Θήρα Θράκες, ἀπὸ δὲ Θάρρου Θάρσεις, οἱ
νῦν Κίλικες, ἀφ' οὗ καὶ Τάρσος καὶ ἡ παρὰ Κίλικι ἀξιολογοτάτη
γενομένη τῆς δὲ τῆς δηλωθείσης διανεμήσεως. Vide Salianum
n. xxvi.

Pag. 46. 18. Μόσοχ] Idem Salian. n. xxvii. et in Scho-
liis, ubi ille Getulos absurde in Chronico a Mosoch orthos
ait, cum Africa, inquit, filiis Japheti tributa sit.

Pag. 46. 19. Θηράς] Idem Salian. n. xxx. Post Theras, qui
octavus filius Japhet fuit, sequitur apud Syncellum, Χερταλείμ,
ἔξ οὗ Μακεδόνες. Post quem haec scribuntur: οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ
υἱοῦ Ἰαφέθ. Ασχανάς, Ρυκάθ, et Θόργαμα. Deinde, οἱ υἱοὶ
Ἰωνάν, Ἐλισσα, Θαρσεῖς, Κίτιοι, et Ρόδιοι, seu ut praefert
Chronicon MS. Symeonis Logothetae, Κίτιος et Ρουδῖος, a
quibus ortas alias ac diversas gentes scribit idem Africanus,
et ex eo alii. Proinde in hisce nominibus appellativis non
omnino invicem conveniunt.

Pag. 47. 1. Μάζικες] De quibus Ammianus.

Pag. 47. 2. Ταράμαντες] Sic etiam Cod. Vatic. Forte V 398
Ταράμαντες, inquit Raderus: Sauromatas ex Eusebio mavult
Salianus.

Pag. 47. 3. Θοσμαγάρ] Cod. Vatic. Θόργαμα. Θοσμαγάρ,
alii. Idem Salian. n. xxxii. in Schol.

Ibid. Βοράδες] Vide Bochartum in Phalec lib. iii. cap.
xi. initio.

Pag. 47. 8. Σαιτών] Saitas Susianae populos memorat
Plinius. Sed aliter hanc periochen effert Hippolytus MS. *Sunt
autem ex ipsis etiam gentes quae sunt in Etiada (Ellada) praeter eos
qui postmodum advenerunt ibi, Reges qui habitaverunt civitatem, quae
apud Graecos honoratur, Athenas, et Theborum, quoniam Sidoniorum
sunt inhabitatores, et quicumque sunt alii similiter posthaec apud
Halladam transmigraverunt, etc.*

Pag. 47. 13. Ἐλῶν δὲ τὰ τοῦ Ἰαφὲτ] Vide Anonym. Ra-
vennat. lib. iv. sect. i.

Pag. 47. 15. Οὔεννοι] Ita Syncellus, ubi Οὔεννος ad

marginem reposuit Goarus : Ούανοί, Logothetae, Ούερονί, Cedreno.

Pag. 47. 15. Δαννεῖς] Ita Syncell. et Cedren. Δανείς, Logotheta.

Ibid. Κορζηνολ] Corsini, in Chron. Alexandr.

Pag. 47. 16. Ιππικοί] Cod. Vatic. Ιππηκοί. Οππικοί, Syncello et in Chron. Alexandr. Vide Stephanum in Οπικοί.

Ibid. Χάλυκες] Χάλυβες, Syncellus et Logotheta.

Pag. 47. 17. Ταύριοι] Qui Epiphanio, Syncello, et Logothetae Ταῦροι.

Ibid. Βάσαντες] Ita Syncell. et Cedren. Basantiū, in Chron. Alexandr. Epiphan. Βενταγηνοί.

Pag. 47. 18. Γαγηνοί] Syncell. Logoth. Cedren. Γαγγηνοί, vel Γαργανοί.

Pag. 47. 19. Αμαζωνεῖς] Αμαζωνεῖς in Cod. Vatic. Αμάζονες, Epiphan.

Ibid. Αηγηστανολ] Chron. Alexandr. Ligistini. Epiphan. Αιβυστικοί.

Ibid. Αηνναγηνοί] Αενναγηνοί, Cod. Vatican. Αενναγηνοί, Syncellus, Logoth. Δεπιαί. Chron. Alexandrinum.

Ibid. Ακύντινοι] Epiphan. Syncell. Cedr. Ακουϊτανοί.

Ibid. Μαριανδηνοί] Epiphan. Μαριανδυνολ.

Pag. 47. 20. Κυρτανολ] Epiphan. Καρτανολ. Syncell. Logotheta et Cedren. Κυρτανολ. Chron. Alexandr. Cytani.

Pag. 48. 2. Ιστροί] Ιστροί, Syncello et aliis.

Ibid. Αυσιτάνιοι] Epiphan. Αυσιτανοί, Cod. Vatic. Αυσιτάνιοι.

Ibid. Ερφέοι] Ita Symeon Logotheta: Epiphan. Αρφέοι. At Cedrenus hoc loco habet, Ούακκαίοι, Vaccæi.

P 492 Ibid. Βερτανολ] Epiphan. Βριταννικοί.

Ibid. Κώλοι] Ita Logotheta, et Chron. Alexandrinum: Κολλοι, Syncellus et Cedrenus. Κολκοί, legendum censent Raderus et Goarus.

Pag. 48. 3. Οἱ δὲ ἐπιστάμενοι, etc.] Haec ita effert Syncellus: οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰδόντες γράμματα. Hippolytus, Qui autem eorum sunt literati.

Pag. 48. 4. Ιβηρες] Cod. Vatic. Ιβιρες.

Ibid. Ταβαρηνοί] Tabarii, Chron. Alexandrinum: Τεβαρηνοί, Epiphanius: Τεβιεννοί, Cedr.

Pag. 48. 5. Σκύθες] Σκύθαι, Syncell. Logoth. Cedr.

Ibid. Βασταρινοί] Bastarnae, qui in Chronico Alexandrino Bastarni dicuntur.

Pag. 48. 8. Ποταμίδος] Ταναίδος, hoc loco habet Syncellus. Hippolytus: Sunt autem fines eorum ad Borram usque Gadiran, a Potameda fluvio usque Mastusadition. In Ecloge MS. Αιβή η̄ από Ποτάμωος παρεκτείνουσα μέχρις ἄκρας Σύρτωος. Sic porro Re-

giones Japhet recenset idem Auctor Ecloges: *Μηδία, Αλβανία, Αραβονίς, Αρμενία τε μικρά καὶ μεγάλη, Καππαδοκία, Παφλαγονία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπόρη, Μαιώτις, Δερβίς, Σαρματίς, Ταυριανίς, Βασταρνίς, Σκυθία, Θράκη, Μακεδονία, Δαλματία, Μολοσσίς, Θισσαλία, Λοκρίς, Βοιωτία, Αιτωλία, Αττική, Αχαΐα, Πελοπόννη, ἢ καλουμένη Πελοπόννησος, Αρκαδία, Ηπειρώτις, Πλωρίς, Λυγυτίς, Αδριακή, ἀφ' ἧς τὸ πέλαγος τὸ Αδριακόν.* Sic etiam Georgius Monachus in Chron. MS.

Pag. 48. 9. *Μαστουσία*] Ita Syncell. Logoth. Cedren. Vide Ortel. in *Matusium*.

Ibid. Καθ' Ἡλιον] Sic legunt Syncellus, Logoth. et Chron. Alexandrinum. Ex quibus emendandus Cedrenus, apud quem perperam legitur, *κατὰ Πιον*, tametsi ita videatur legisse Hippolytus, *Mastusadilion*, pro *Martusa ad Ilion*.

Pag. 48. 10. *Αδριαβή*] Emendavimus *Αδριακή*, ut habent Cod. Vatic. Hippolytus, Syncellus, Auctor Ecloges, et V 399 Logoth. *Adria*, Chron. Alexand.

Pag. 48. 11. *Αδριατικόν*] Cod. Vatic. *Αδριακόν*.

Pag. 48. 12. *Θουσκηνή*] Ita Logotheta: Syncell. *Θουσκηνή, Thuscia*.

Pag. 48. 13. *Κολχίς*] Cod. Vatic. *Κολχοί*.

Pag. 48. 14. *Σπανογαλλία*] *Celtiberia*. Anonymus Ravenas seu Langobardus in Geographia nuper edita, *Spanovascowiae* non semel meminit.

Ibid. Βοσπορινοί, Μαιώτις] Haec nomina depravata leguntur apud Hippolytum: *Bosphorma, Madiaerris*.

Pag. 48. 15. *Τηρριανίς*] Hippal. *Tauriana*.

Pag. 48. 17. *Καὶ Βοιωτίς*] Desunt in Cod. Vatic.

Pag. 48. 18. *Ακαρνία*] Ita Hippolytus, Syncellus et Logotheta: sed leg. *Αναρνανία*, ut est apud Cedrenum.

Pag. 49. 1. *Κύφηρα*] *Κύθηρα*, Auctor Ecloges: *Κύθηρα* Hippolytus, Syncellus, Logotheta, et Cedrenus legunt.

Pag. 49. 2. *Κόρυρα*] *Κέρκυρα* legit Auctor Ecloges: *Κόρυρα* Hippolytus et Chronicon Alexandrinum. Hanc alii omittunt.

Pag. 49. 6. *Χαμ δὲ, etc.*] Haec perioche aebet ab Epiphano, qui rursus incipit ab his vocibus, *ὕλοι Χαμ, etc.* ubi tamen quaedam alia Scriptor Chronici intermiscet. Ecloge MS. *ἕως Γαβείραν τὰ πρὸς νότον.*

Pag. 49. 9. *Φυλαί λα'*] xxxii. habent Eusebius et Epiphanius.

Pag. 49. 10. *Ἐξ οὗ Αἰθίοπες*] Zonaras: *ἐν μὲν Χοῦς Κουσαίοι· Αἰθίοπες οὗτοί εἰσι.*

Pag. 49. 11. *Οὗτος ὁ Μεσραῖμ*] De quo Cotelerius ad lib. iv. Recognit. cap. xxvii. Zonarae *Μεσραῖν* dicitur.

Pag. 49. 16. *Διακονολας*] Cod. Vatic. *ἐγένετο κακῆς διακονίας*. Videtur legendum *διανολας*, vel *διχονολας*.

Pag. 49. 17. *Ὁν καὶ Ζωροάστρην*] De quo consulendi Petrus Daniel Huetius V. C. in praeparat. Evangel. Propos. iv. cap. v. Cotelierus loco laudato, et Croius ad Origen. p. 30. ut alios praeteream.

Ibid. *Τούτων ἡνέξατο*] Lib. iv. Recogn. S. Clement. n. xiii. initio.

Pag. 49. 21. *Ἐξ οὗ Ἀφροι*, etc.] Hactenus in tribus aliis filiis Cham Africano et caeteris consensit Chronicon: in Chanaam vero dissentit, a quo Chananaeos ii deducunt, quibusque Symeon Logotheta in Chron. MS. aptat locum Procopii lib. ii. Vandalic. cap. x. ubi de Maurusiorum gente agit.

Pag. 50. 3. *Σάβα*] Alii *Σαβάρ*, *ἐξ οὗ Σαβάρ*, vel *Σάβα*. *Sabadii*, apud Euseb. ubi haec addit: *ab ista terra Regina venit audire sapientiam Salomonis*. Unde pro *Ἰαβηνοί*, legendum forte hoc Chronici loco *Σαβατηνοί*. nisi quis malit *Σαβίνοι*, quos caeteri *Sabatha* adscribunt, ut *Ichthyophagos Rhegma*. Qui vero ex *Sabacata* populi prodierint, ii silent. Vide Salianum anno laudato n. lii.

Pag. 50. 9. *Μαρμαρίδες*] Alii *Μαρμαρίται*.

Pag. 50. 10. *Λαδάν*] Alii *Ἰουδαδάν*, *ἐξ οὗ Φόλυκες*.

P 493 Pag. 50. 11. *Καὶ Νεβρωδ*] Nescio cur is filiis Rhegma accenseatur apud Syncellum, Cedrenum, hicque in Chronico, cum statim ex Genesi filius Chus dicatur, quomodo recte habetur apud Symeonem Logothetam, et in Chronico Alexandrino, ubi duo duntaxat filii Rhegma dicuntur Saba et Judadad.

Pag. 50. 17. *Ἐὶς τὰ Κλημέντια*] Hic porro colligit eruditus Cotelierus ex istis ab Auctore ex Clementinis, tum etiam ex aliis a Damasceno et Maximo laudatis, hosce libros fuisse interpolatos.

Pag. 50. 18. *Φησὶ γὰρ Πέτρος*] Lib. i. Recognit. Clem. n. xxx. et lib. iv. n. xxix.

Pag. 50. 20. *Ἐὶς Νίνον*] Ita rursum infra, pro *Νινεύς*. Euseb. *Ninus condidit civitatem Ninum in regione Assyriorum, quam Hebraei vocant Niniven*. Apud Josephum, Assur, a quo Assyrii, condidisse urbem *Ninon* dicitur.

V 400 Pag. 50. 21. *Πρὸς τὸ*] Censet idem Cotelierus has voces positas pro *πρὸς τούτο*, quae locutionis ratio crebrius occurrit apud Graecos recentiores, ita ut *ex eo*, de nomine Babylonis regionis, urbi Babylonis nomen is imposuerit.

Pag. 51. 1. *Σέβειν τὸ πῦρ*] De igne Zoroastro, passim Scriptores, quorum locos collegere alii, atque in primis Brissonius de Regno Pessar. et idem Cotelierus ad Recogn. Clement. pag. 376.

Pag. 51. 6. *Ἐξ οὗ Ἄνδοι*] Gentes et nationes ex filiis Mesraim ortae desunt apud Syncellum, Logothetam et Cedrenum, apud quos apponitur nota defectus: sed habentur tum in hoc Chronico, tum in Alexandrino, et apud Hippolytum.

Pag. 51. 7. *Ἀνεμετιεῖμ*] Hippolyt. *Ἐμεμῖν*: Syucell. et Logoth. *Νεμετιεῖμ*. Cedren. *Νεμεσιεῖμ*. In his vero Mesraim recensendis filiis peccat non semel Auctor Chronici Alexandrini. Vide Salian. an. laudato n. LXXVI.

Pag. 51. 9. *Φρύγες*] Cod. Vatic. *Φρύγαις*.

Pag. 51. 10. *Κρίταις*] Epiphan. *Κρήτες*.

Pag. 51. 11. *Χασλωνιεῖμ*] Salian. anno laudato n. LXXVII.

Pag. 51. 13. *Χαφθοριεῖμ*] Syncell. et Cedren. *Χαφθοριεῖμ*. Logotheta *Χαφθριεῖμ*.

Ibid. *Κήλικες*] Leg. *Κήλικες*. *Cilicis*, in Chronico Alexandrino.

Pag. 51. 17. *Χετταῖον*] Supplendi Syncellus et Cedrenus ex Chronico Paschali, *ἔξ οὗ Λαράδανοι*. Sed perperam uterque habet *Χετταῖον* in reliquis filiis Chanaam, quoad gentes, cum eodem Chronico ii non consentiunt.

Pag. 52. 1. *Ἀρουκαῖον*] Ita caeteri: Hippolytus *Araceum*: solus Cedrenus *Αρούκον*, ut infra, *Αραδον* pro *Αράδιον* habet: quo loco Symeon Logotheta perperam legit, *Αράβιος*, *ἔξ οὗ Αράβιοι*. Vide Salian. anno laudato n. LXXX.

Pag. 52. 2. *Ἀσενναῖον*] Idem Salian. n. LXXXIX.

Pag. 52. 3. *Ρωμαῖοι, οἱ καὶ Κιτταῖοι*] *Cittiaei* dicti *ἔξ Κίτιος* filio Jovan. Vide Suidam in *Ἀστίων*.

Pag. 52. 5. *Ἀβαθῆ*] Syncellus et alii *Ἀμαθεῖς*: Hippolytus *Amathi*.

Pag. 52. 9. *Τὰ μὲν ὄρια τῶν υἰῶν τοῦ Χάμ*] Vide Anonymum Ravennatem lib. III. sect. XII.

Pag. 52. 13. *Καὶ ἑτέρα Αἰθιοπία*] Utramque hanc Aethiopiam sic indicat Georgius Monach. in Chron. MS. *Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοὺς*. *ἑτέρα Αἰθιοπία ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ ποταμὸς τῶν Αἰθιοπῶν*. Sed de duplici Aethiopia consulendus Petavius ad Epiphanium pag. 371. praeterea Anonymus Ravennas, qui plures Aethiopias recenset.

Pag. 52. 14. *Καὶ Γῆων*] Addit Auctor Ecloges: *Ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κυρήνης, Μαγμαρίς, Σύρις, Λιβύη ἢ ἀπὸ Ποταμῶς, παρεκτείνουσα μέχρις ἄκρας Σύριως, Νομηδία, Μασσουρίς, Σύρις, Λιβύη, Μαυριτανία παρεκτείνουσα μέχρις Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν κατὰναντι Γαδείρων*.

Pag. 52. 15. *Κορκυρήνης*] Leg. ut in Ecloge, et apud Logoth. *Κυρήνης*. Atque ita emendavimus.

Pag. 52. 16. [*Νασσαμῶνας, Μάνους*] Syncellus et Cedre-

nus, *Μαθαμῶνας καὶ Μάκωνας*. Symeon Logotheta *Μάκας*. *Μάκος*, populos circa Aracosiam memorat Plinius.

Pag. 52. 18. Γαδείων] Syncell. et alii, Γαδείρων.

Pag. 52. 20. Λυγδοῦσαν] *Λυκαονίαν* legant Auctor Ecloges, Syncellus, et alii.

Pag. 53. 1. Καμλίαν] *Καμηλίαν* Cod. Vatic. *Καββαλίαν* Syncellus: *Καβαλίαν* Cedrenus: *Καμβαλίαν* Logotheta: *Καμαλίαν* Georgius Monachus, Hamartolus, Auctor Ecloges, et Logotheta.

Pag. 53. 2. Φρυγίαν] *Τὴν ἀρχαίαν Φρυγίαν*, *Αἰολίδα*, Auctor Eclog. et Logoth.

Pag. 53. 8. Κορσύρα] *Κόρσουσαν* legunt Syncellus, Auctor Chronici Alexandrini, Logotheta et Cedrenus, qui tres ἐπισήμους insulas hoc loco praemittunt, Sardum, Cretam et Cyprum: reliquas ἐπικοίλους, seu ut praefert Logotheta, ἐπικοινοῦ, vel ut Cedrenus, ἐπικοινοῖ, inter quas primum locum obtinet *Corsula*. Infra autem communes fuisse *Chamo* et *Japheto* dicuntur. Vide praeterea Anonymum Ravennatem lib. 5. sect. xxxii.

Ibid. Ταυριαννίς] Chroni. Alex. *Ταυριανὰ*. Hippol. *Ταυριανὰ*. An *Tauriana*, de qua Strabo lib. vi.

Pag. 53. 4. Χῶος] *Χῶος* Cod. Vatican. Apud Epiphanium haec vox male jungitur sequenti, *Κορκοσθαπάδοσσα*. Chroni. Alexandr. *Κορσὺλα*, *Λαμπάδωσα*.

Pag. 53. 5. Γαῦσος] *Γαῦδος* Codex Vaticanus, Syncellus et alii: *Gaulus* Hippolyt. *Gauli* in Chron. Alexandrino. Vide Ortel. in *Gaulos*.

Ibid. Γορσύνα] *Γορρύνα* Epiphan. *Κορσύρα* Syncellus: *Γορσύνα* Cod. Vatic. Hippolytus, Logotheta, Cedrenus et Chron. Alexandrinum.

P 494 *Ibid.* Νήσουρος] *Νήσουρος* Epiphanius: *Νήσσουρος* Syncellus: *Νήσουρος* Cod. MS. Cedreni: *Νήσουρις*, Editus, *Νήγουρα*, Chron. Alexandrinum.

Pag. 53. 6. Μειλίση] Ita Hippolytus et Epiphanius. Lyciae insula Ptolemaeo et Stephano nota.

Ibid. Κερκίνα] Epiphan. *Κέρκωρα*. Vide Not. ad pag. 33. c.

Ibid. Γαυλορήτη] *Γαυλορήτης*, Syncellus, Logotheta et Cedrenus: *Γαυλορόδα* Chronicon Alexandrinum. *Γαῦλος* Πηδῆ Epiphan. distinctis vocibus Hippolyt. *Ὀρεταί*, *Γαῦλος*. Anonymus Ravennas, *Gaulometin*, forte pro *Gauloretin*, inter insulas Lampadusae vicinas pariter recenset lib. vi. sect. xxxiv.

Pag. 53. 7. Μήνιξ] *Μήνη* Epiphanius: *Μίνη* Syncellus, Logotheta et Cedrenus: *Μένια* Chronicon Alexandr. *Μενίς* Hippolytus. Victor in Epit. In insula *Montinge*, quae nunc *Girba* dicitur.

Pag. 53. 7. *Ιάσος*] *Θάσος* Syncellus et Logotheta: *Θάσος* Cedrenus: *Jasa* Chron. Alexandr. *Ιάσος* Eriphan.

Ibid. *Σαρδανίς*] Eriphan. *Σαρδάνη*, eadem insula quae nunc *Σαρδανία* dicitur, *Sardinia*.

Pag. 53. 12. *Ποταμὸν*] Sic emendavimus ex Cedreno, cum *ποταμὸς* editum esset: *ποταμὸν δὲ διορίζοντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γεὼν καὶ Χρυσοφόρος λέγεται*. Ita etiam Chron. Alexandrinum.

Pag. 53. 17. *Ἐπιφάνιος*] In Ancorato n. cxrv.

Pag. 53. 18. *Ἔως Ἰνδικῆς*] Addit Chron. Reg. καὶ *Πινοπορόρων*.

Pag. 53. 19. *Κεῖται δὲ αὐτῇ ἡ Πινοπούρουρα*] Eriphan. *ἡ Πινοπούρουρων* atque sic emendavimus.

Pag. 54. 1. *Φυλαί κς'*] Euseb. Logoth. etc. *κς'*.

Pag. 54. 2. *Αἰλάμ*] Euseb. et Cedren. *Αλάμ*. Syncell. Logoth. *Ελάμ*.

Ibid. *Ελαμίται*] Syncell. et Cedren. *Ελαμαῖοι*. Logoth. *Ελαμένοι*.

Pag. 54. 4. *Αρφαξίδ*] *Αρφαξάδ*, Cod. Vatican. Salian. anno laudato n. xciii.

Pag. 54. 5. *Ἐξ οὗ οἱ Μαζῶνες*, etc.] *Ἄλλ' ἀφ' οὗ Ἄνδοι*. Chron. Alexandr. *Ελαμοῖ*.

Pag. 54. 6. *Οἱ Ἐπταί*] Cod. Vatic. *οἱ Ἄικτες*. Quoad gentes variant omnino Scriptores in filiis Aram et Arphaxad. Eriphanus hic legit *Ἐνόται*, ubi Petavius monet in Cod. Reg. *haberi ἔνται*. Hippolyt. *unde Ethes*.

Pag. 54. 8. *Καϊνάν*] Salian. anno laudato n. xcvi.

Pag. 54. 10. *Μαδιναῖοι*] Eriphan. *Μαδινηαῖοι*.

Pag. 54. 12. *Γαρρηνοί*] Cod. Vatic. Eriphan. Syncell. Logoth. Cedren. *Γαρρηνοί*. Gorkinii in Chron. Alexandr.

Pag. 54. 13. *Αλασηνοί*] Eriphan. *Ελαμασηνοί*.

Pag. 54. 17. *Ἐβερ*] Salian. anno laudato n. xcix.

Pag. 54. 18. *Φαλέγ*] Idem Salianus n. c.

Ibid. *Προπάτορος*] Abest a Cod. Vatic. Sed in margine scriptum est, *προπάτωρ Αβραάμ*.

Pag. 55. 2. *Σαρμαθ*] Hippolyt. *Asarmet*, de quo Arabes *priores*.

Pag. 55. 3. *Καμπισοί*] Eriphan. *Καμπισοί* | si forte qui infra *Καμπισοί*.

Pag. 55. 4. *Αρβιανολ*] Eriphan. *Αρβιανολ*. Chron. Alexandr. *Arriani*. Hippolyt. *Deru*, de quo *Mardi*, et *Estai*, de quo *Arriani*.

Pag. 55. 8. *Σαβωθ*] Leg. *Σαβάρ*, ut apud caeteros. *Sabat* legit Chron. Alexandr. Hippolytus, *Sabat*, *unde Arabi primi*.

Pag. 55. 9. *Ουσιε*] Cod. Vatic. *Ουσιε*. Syncell. et Cedren. *Ούσιε*. Logoth. *Ούσε*. Chron. Alexandr. *Huir*. Hippolyt. *Ufir*. Vide Salian. an. *μccccxxxv* n) vi.

V 402 Pag. 55. 10. Οὔτοι πάντες] Ita etiam Syncellus, Cedrenus, et alii periochen hanc efferunt.

Pag. 55. 15. Αραβῆσι δὲ πρώτοι καὶ δεύτεροι, Ἰνδοὶ πρώτοι, Ἰνδοὶ δεύτεροι, Μαθηναῖοι πρώτοι καὶ δεύτεροι, etc. Camdenus in Britannia pag. 94. edit. iii. recte observat Romanos eas Provincias semper primas vocasse, quae Romae fuerant proximiores, seu qui Roma discedentibus primae occurrebant, ut Germaniam primam, Belgicam primam, Lugdunensem primam, Aquitaniam primam, Pannoniam primam, quae omnes Romae propiores erant, quam quae secundae nominantur: et has primas ab elegantioribus superiores, secundae inferiores dictas fuisse, vel interiores, ut apud Senatorem in Severo. Ἐσωτέροις in hoc Chronico non semel opponuntur ἑξωτέροι. Hae vero regiones Primae vel Secundae dictae sunt respectu patriae cujusvis Scriptoris.

Pag. 55. 17. Σκύθαι] Cod. Vatic. Σκύθε.

Pag. 55. 20. Γερμανοὶ] Sic Hippolyt. Epiphani. et Chron. Alexandr. ubi Petavius Καρμανοὶ legendum putat.

Pag. 55. 21. Γασηνοὶ] Cod. Vatic. Γασσηνοὶ, de quibus supra.

Pag. 56. 5. Βάκτρον] Leg. Βάκτρον, ut supra: atque sic edidimus. Hippolyt. Bactris. Ecloge MS. εἶσι δὲ αἱ λαχούσαι χώραι κατ' ὄνομα τῶ Σημ τῶ πρωτοτόκῳ υἱῷ τοῦ Νῶε, αἱ δὲ Περσίς, Βαδιανή, Ἰρκανία, Βαβυλωνία, Κορδύνη, Ασσουρία, Μεσοποταμία, Αραβία ἢ Ἀραβία, Ἐλυμαίς, Ἰνδική, Αραβία εὐδαίμων, Κοιλὴ Συρία, Κομμαγενή, καὶ Φοινίκη πᾶσα. Symeon Logoth. pro Βαδιανή, habet Βακτριανή, pro Κορδύνη, Κορδηνή.

Pag. 56. 8. Κορδουλία] Hippolyt. Corbulia.

P 495 Ibid. Μεσοποταμία] Addit Cod. Vatican. Ἐλυμαίς. ζ'. Αραβία ἢ Ἀραβία. ι' Κυλισουρία. ιβ' Φοινίκη, Συρία ἢ ἑξωτέρα.

Pag. 56. 10. Κυλισουρία] Chron. Alexandr. Cylisuria, pro Coelesyria. Ita infra Συρία κύλη pro κοίλη. Hippolyt. Coelesyria.

Pag. 56. 10. Συρία ἑτέρα] Cod. Vatic. ἡ ἑξωτέρα.

Pag. 56. 15. Ἑβραῖοι] Addit Cod. Vatican. οἱ καὶ Ἰουδαῖοι. Ita etiam Chron. Alexandr. quod in recensendis ΙΧΚΙΙ. nationibus Chronico Paschali consentit, tametsi earum nomina paullo aliter interdum describantur ab homine utriusque linguae paene imperito.

Pag. 56. 18. Αλαμοσσυνοὶ] Hippolyt. Αλαμοσσηνί.

Pag. 56. 21. Χετταῖοι] i. Maccab. Χετταίμ, pro tota Graecia sumitur.

Pag. 57. 1. Γεργεσαῖοι] Cod. Vatic. Γεργεσεοί.

Ibid. Ἰεβουσαῖοι] Idem Cod. Ἰεβουσσαῖοι.

Pag. 57. 2. Σαμαρῖται] Cod. Vatic. Σαμαραῖοι. Chron.

Alexandr. *Samarei*: atque sic videtur legendum, nam n. lxxi. Sarmatae occurrunt.

Ibid. *Κίλικες*] Cod. Vat. *Κήλικες*. Mox, *Ιβερείς*. *Σκύθες*.

Pag. 57. 6. *Παμφλαγῶνες*] *Pamphlagones* habet etiam idem Chron. Alex. Cod. Vatic. *Παφλαγῶνες*.

Ibid. *Οἱ καὶ Ἀχαιοὶ*] Cod. Vat. *Ἀρχαῖοι*.

Pag. 57. 9. *Οἱ καὶ Τῖοι*] Cod. Vatic. *οἱ καὶ Κίτιοι*. Chron. Alexandr. *Romaei qui et Cittei*. Hippolyt. *Romani qui et Latini*.

Pag. 57. 10. *Οἱ καὶ Κελταῖοι*] Hippolyt. *qui et Celtae, Aquitani*, etc. Mox, pro *Τυράννιοι*, *Tyrreni*.

Pag. 57. 11. *Σπάνοι*] Ita passim Scriptores. Galenus lib. ii. de Aliment. *τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν τε καὶ Σπανίαν ὀνομαζομένην*.

Pag. 57. 13. *Οἱ καὶ Μάκορες*] Cod. Vatic. *Μάκαρες*. Haec desunt in Chron. Alexandr. ut et quas mox sequuntur, *οἱ καὶ Σποράδες*. Vide Scymnum Chium p. 381.

Pag. 57. 14. *Ναυσθοὶ*, etc.] Aliter lxxii. nationes exhibet Chronicon Alexandr. *Taramantii exteriores*, qui usque in *Aethiopia extendunt*: ubi legendum *Garamantii*, ut paulo ante, *Garamantii exteriores*.

Pag. 57. 16. *Ταῦτά ἐστιν*] Haec et sequentia habentur etiam in eodem Chronico Alexandrino.

Pag. 58. 4. *Τῆς Εἰρήνης*] Sic legit Chron. Alexandr. Sed videtur scribendum *Κυρήνης*, ut supra.

Pag. 58. 8. *Μαδινέων*] Hippolyt. *Madianensium*.

Ibid. *Κηνδοκολπῖται*] Chron. Alexandr. et Hippolyt. *Cinedocolpita*.

Pag. 58. 13. *Ἀδιανοὶ*] Cod. Vatic. *Ἀσιανοὶ*. Sic pariter Hippolytus et Chronic. Alexandr. *Asianos* inter lxxii. nationes v 403 supra nominavit etiam Chronicon Paschale.

Ibid. *Λύκιοι*] Hippolyt. *Legii*.

Pag. 58. 16. *Τίνος*] Hippolyt. MS. *Tenoencteo*: sed voces divellendae.

Ibid. *Καίως*] Hippolyt. *Geos, Gyarus, Delos, Finus, Renea*.

Pag. 58. 18. *Ομοῦ ἰά*] Addit Chron. Alexandr. *Cyclades undecim, qui Myrtium pelagum habent*.

Pag. 58. 20. *Πλειστάι*] Leg. *πλειστάς*, ex Hippolyto, atque ita edidimus.

Pag. 59. 2. *Θάσος*] Hippol. *Thapsus*.

Pag. 59. 8. *Ἀμισσος*] Chron. Alexandr. *Armissus Eleuthra*, pro *Ἀμισσος Ἐλευθέρα*, quomodo indigitatur in veteribus nummis apud virum doctissimum Joan. Harduinum in Nummis antiq. illustrat. Vide Scymnum Chium p. 384.

Pag. 59. 10. *Ἀμηλλήσιοι*] Chron. Alexandr. *Emillirui, Sicinii, Campani, Apullirui, Calabria, Lucani*, ex quo emendan-

dum Chronicon Paschale, ubi leg. *Απυλλήσιοι, Καλαβροί, Λουκανοί*. Ita etiam Hippolytus: *Apulienses, Lucani*.

Pag. 59. 12. *Αφρών Ήθνη*] Sic emendavimus ex Hippolyto, cum prave editum esset *ἀφ' ὧν*.

Ibid. *Κνήθοι*, etc.] Hippolyt. *Cinti, Numidae, Nasamones, Saci*.

Pag. 59. 15. *Γήρβα*] Chron. Alex. *Girba*. Hippolyt. *Gir-da, quae et Benigga Cercina et Galata*. Vide Ortelium in *Letrophagites*, et supra notata ad pag. 80.

Pag. 59. 16. *Κερλίνα*] Chron. Alexandr. *Cercinia, Galata*. *Cercinia* est Africi maris insula. *Galata* est insula Gaulo vicina, Plinio et Melae: in Cod. Vatic. *Γαλάτι*. Vide Anonymum Ravennatensem lib. v. sect. xxv.

Pag. 59. 17. *Αποικίαι*] *Αποκίαι*. Sic semper in Cod. Vatic.

Ibid. *Μουσουδαμοί*, etc.] *Τησιπιτανοί* in Cod. Vatic. Hippolyt. *Musulani, Tingitani, Caesarienses*. Chron. Alex. *Musulami, Tigitani, et Sarinci*. Atque inde licet emendare Chronicon Paschale, *Μουσουλανοί, Τηχζητανοί, καὶ Σαρίνσοι*. Sunt autem *Musulani* Numidiae gens apud Tacitum: *Tingitani* vero Mauritaniae populi: *Sarinci* denique, iidem forte cum *Sarianae* Provinciae Africae incolae.

Pag. 59. 19. *Παραποννησίων*] Chron. Alexandr. *Paraton-nisii*. Sed leg. uti edidimus, *Ταρακοννησίων*. Hippolyt. *Hispanorum autem gentes et inhabitationes hae sunt, Tiranum et Turrenorum, qui et Tarraconenses*.

Pag. 60. 1. *Βαυτικοί*] Leg. *Βαιτικοί*. Hippolyt. *Betici, Autricani*, etc. Chron. Alex. *Betici*. Boeticam Hispaniae regionem esse nemo ignorat.

P 496 Pag. 60. 2. *Καλλιακοί*] Rectius Chron. Alex. *Callaici*, seu *Gallaeci Hispani*. Hippolyt. *Callici qui et Astures*. Atque hinc emendanda vox *ἄσκορας* atque ita emendavimus.

Pag. 60. 3. *Κεναρβουσιών*] Leg. *καὶ Ναρβωνουσιών*, atque sic edidimus.

Pag. 60. 4. *Βελικοί*] Chron. Alex. *Bilici*.

Ibid. *Εδνοί*] *Ednii* in eodem Chron. Sed videtur leg. *Εδουοί, Ηεδυί*, quomodo edidimus.

Pag. 60. 5. *Μαρχόμαλοι*] Sic legit pariter Chron. Alexandr. *Marcomalli, Barduni, Quadri, Berdili, Ermunduri*: ubi legendum *Marcomanni, Quadi, Hermunduri*, populi Germaniae, de quibus copiose Cluverius in German. antiq. *Vardulos* in Hispania statuit Geographi. *Veridi*, qui sint, ignotum.

Pag. 60. 6. *Ερμολοί*] Cod. Vatic. *Ερμολοί*.

Pag. 60. 18. *Αδαβηνοί*] Leg. *Αδιαβηνοί*, ex Hippolyto et Chron. Alex. de quibus Geographi.

Pag. 60. 13. *Ταιανοί*] Cod. Vatic. *Tarvol*. Hippolyt. *Taleni contra Arabiam, Saraceni, Saraceni alii a Talenos contra Arabiam.*

Pag. 60. 15. *Ταιανῶν*] Cod. Vatic. *τῶν Τατηνῶν.*

Pag. 60. 19. *Οἱ μικρὰ Μαρὰν*] Cod. Vatic. *η.*

Pag. 61. 4. *Ἰβηρες*] Cod. Vat. *Ἰβερεις.*

Ibid. *Καὶ Βεβρανοί*] Hippolyt. MS. *Hiberii, Irrani, Scythae, Colchi, Busforani, Sani qui appellantur Sarmices usque Pontum extendentes.*

Pag. 61. 6. *Ὅπου ἐστὶν παρεμβολὴ Ἀψαρος*] Hippolyt. *ubi est accessus Absarus, forte pro aggestus. Nomina XII. Apostolorum, ubi de S. Andrea: Σκῦθαις καὶ Σογδιανοῖς καὶ Σάκαις ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν πόλει τῇ μεγάλῃ, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀψαρος, καὶ Φάσις ποταμός· et in S. Matthia: θνήσκει δὲ ἐν Αἰθιοπία τῇ ἕξῳ, ὅπου ἡ παρεμβολὴ Ἀψαρος, ἐκεῖ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον. Congregationem παρεμβολὴν vertit Chron. Alexandr, Graecis interjectum vel castra significat. Favorinus Camers: παρεμβολή, ἡ σκηνή, κάστρον, στρατοπέδον. Glossae Basilic. in φόσα. Τραφος (Ταφρος) ἦσθε παρεμβολή. Sunt igitur παρεμβολαὶ castra, sed illa proprie, quibus olim Regni vel Imperii limites muniri soluisse observat Casaubonus ad Spartianum. Vide Genesin cap. xxxii. Aliter sonat apud Tacticos, et apud Aelianum in Tactic. cap. xxx. et Suidam. Παρεμβολῆς vero nomine aliquot urbes occurrunt apud Geographos, ab ejusmodi forte castris, ut παρεμβολῶν Ἐπίσκοπος, in vita MS. S. Euthymii n. XII.*

Pag. 61. 7. *Ὀῦσον λιμὴν*] Chron. Alexandr. legit *Κανσολιμὴν*. Hippolyt. *Ussilimen, quod est portus, et Ραίσις flumen.*

Pag. 61. 8. *Ταῦτα*] Post hanc vocem addit Chron. Alex. *In laeva autem parte Nauschi et Labooti, voces corruptae.*

Pag. 61. 9. *Ὀνομαστὰ ἰβ*] Addit idem Chron. *In terra excepto illum Deo scriptatum montem, id est, praeter θεῶννευστον montem Sina.*

Ibid. *Ἐν Συρία*] Addit idem Chron. *inter Biblio et Birytho.*

Pag. 61. 11. *Τῇ δευτέρῃ*] Ahaet haec vox in Chronico Alex.

Pag. 61. 12. *Ἐν Θράκη*] *Ἐν τῇ Θράκῃ* Cod. Vatic. Chr. Alex. in *Eubdia*, seu *Euboea*, in qua urbs hac nomenclatura nominatur a Stephano. Sed mons hic innuitur in Thracia, seu promontorium in Taurica Chersoneso, de quo Ptolemaeus et Plinius.

Ibid. *Νύσσαος*] Hippolyt. *Nysa*. Chron. Alex. *Nysaeus in Arabia*. At Cod. Vatic. habet *Νύσσαος*, τὸ *Σίνα*. *Nysam supra montem excelsum in Arabia Felici ex Diodoro Siculo habet Ortelius.*

Pag. 61. 13. *Ἀναβήτος ἐν Χίφ*] *Ἀναβήτος* in Cod. Vatic.

Hippolyt. *Lycabantus*. Chron. Alex. *Lycabantus in Italia et Gallia, Pinnius in Chio, qui et Mimas*. Haec omnia turbata. *Lycabetus* mons a Plinio et aliis in Attica statuitur. Per *Pinnium* vero in Italia, montem *Apeninimum* intelligit Auctor Chronici. *Mimas* denique in insula Chio a Scholiaste Callimachi ponitur.

Pag. 61. 18. *Κίφινσος*] Hippolyt. *Cefius*. Chron. Alexandr. *Ciphisus, Caerphisus*.

Pag. 61. 19. *Ισμινός*] Hippolyt. *Menos*.

Pag. 61. 20. *Βορυνθίνης*] Hippolyt. *Borusthenes*. Chron. Alex. *Borysthenes*, seu *Borysthenes*.

Pag. 61. 21. *Εἰσμος*] Cod. Vatic. *Εἰσμος*. Hippolyt. *Hermus*. Abest in Chron. Alex.

Pag. 62. 1. *Εξιός*] Leg. *Αξιός*, ex Hippolyto et Chr. Alex. de quo egimus in Notis ad Alexiadem.

Ibid. *Βοῖος*] Hippolyt. *Baius*: sed *Δανούβιος* legendum ex Chron. Alexandr.

Pag. 62. 2. *Πίννιος*] Hippolyt. MS. *Penitus*.

Ibid. *Εὔκνος*] Cod. Vatic. *Εκνος*. *Euginus* Chron. Alex. Hippolyt. *Ebenus*.

Pag. 62. 4. *Βέττης*] *Betis* Hippolyt. *Betus* Chron. Alex. *Baetis* Hispaniae fluvius.

Pag. 62. 5. *Θούβηρις*] *Thubiris* Chron. Alex. Hippolyt. *Thember*, qui nunc dicitur *Tiberis*. Legendum forte *Θύμβρις* nam sic efferunt Dionysius Alexandr. Stephanus, Hesychius, et alii, ut observatum a Salmasio ad Inscript. Herod. et a nobis ad Zonarae Annales.

Pag. 62. 6. *Εδοξέ μοι*] Sequentia desunt in Chronico Alexandrino.

Pag. 62. 11. *Σωίγη*] Cod. Reg. MCMDCXXXI. fol. 171. τὸ δὲ δεύτερον κλίμα διὰ Συήνης ἐστίν, ἐν ᾧ οἰκοῦσιν Αἰγύπτιοι. Symeon Sethi in lib. cui titulus, *Σύνοψις καὶ ἀπάνθισμα φυσικῶν τῶν φιλοσόφων διδαγμάτων*. In Cod. Reg. MMLXXVI. fol. 15. de secundo climate: καὶ ἐκάλεσαν τοῦτο διὰ Συήνης· ἡ δὲ Συήνη ἐστὶν πόλις ἐν μετακίμῳ τῆς Αἰθιοπικῆς χώρας. Atque sic emendandum, tum etiam ex Geographia.

Pag. 62. 14. *Τανηιστὰ*] Cod. Vatic. *Τανηηρά*.

Pag. 62. 16. *Πτολεμαῖς Ἐρμείου*] Cujus urbis meminit V 405 Ptolemaeus. Cod. Vat. *Πτολεμαῖς Ἐρμίου*.

Pag. 62. 19. *Μειδάβα*] Cod. Vatic. *Μηδάβα*.

Pag. 63. 1. *Αρκα*] De qua urbe Scaliger ad Eusebium pag. 233. col. 2. Casaubonus ad Lampridium in Alexandro Severo p. 158. 2. edit. et Salmasius ad eundem Lampridium p. 278.

Pag. 63. 2. *Αμισα*] Ita alibi in hoc Chron. *Εμισα* Stephano: *Εμμεσα* Herodiano: *Εμισσα* Ptolemaeo et aliis.

Pag. 63. 3. *Αραβίας*] Cod. Vatic. *Αραβείας*.

Pag. 63. 4. Νήσιβι] Seu potius *Νήσιβις*. nam ita semel ac iterum haec vox effertur, quam urbem lex v. Cod. Th. de Exaction. et Scriptores fere omnes *Νίσιβιν* vocant: nummi vero *Νέσιβιν*, ut moment Holstenius et V. C. Jo. Harduinus.

Pag. 63. 6. Εκβάτανα] Zonaras lib. III. Annal. num. XIV. Bochartus in Phaleco lib. III. cap. XIV. etc.

Pag. 63. 7. Κλίματος πέμπτου] Cod. MS. τὸ δὲ πέμπτον κλίμα ἐστὶ δι' Ἐλλησπόντου; ἢ διὰ βορειότερον τῆς θαλάσσης καὶ τῆς μεσογαίας τοῦ πῶ Οψικίου καλουμένου, τῶν Βουκελάτων, καὶ τῶν Ἀρμενίων.

Pag. 63. 11. Κύλα] Κοῖλα legendum monet Henric. Valesius ad lib. XXII. Ammiani pag. 215. 1. edit. Sed in Cod. Vatic. v pro oi promiscue ponitur, ut *Κυλησουλία*, *Εὐβύα*, etc.

Pag. 64. 6. Καληθῶν] Ita etiam haec vox scribitur in Chronico MS. Symeonis Logothetae, quomodo praeferunt veteres nummi, ut observatum a Sirmondo, Spanhemio, Harduino, et aliis. Vide Sirmondum ad Sidonium in panegyri. Anthemii. v. 49.

Pag. 64. 8. Κλίματος ἑβδόμου] Cod. MS. τὸ δὲ ἑβδομον κλίμα ἐστὶ τὸ διὰ Βορυσθένους, καὶ τοῦ Λαννούβε, καὶ τῶν βορειωτέρων, ὅπου κατοικοῦσιν Φράγγοι καὶ Χάζαροι ἐγγίζοντες τῷ Ὠκεανῷ.

Pag. 64. 9. Περὶ Ἀστρονομίας] Exactis gentium ac populorum divisionibus, Deorum historiam fere semper aggrediuntur veteres Chronologi Christiani, quo non revera Deos, sed homines illos fuisse demonstrant, ipsosque esse longe posteriores veteribus istis Patribus, quorum Sacra meminit Scriptura. Ita Georgius Syncellus, qui statim subjungit *Θεῶν βασιλείαν* ex veteri Chronico, Symeon Logotheta et Cedrenus ex aliis Scriptoribus. Auctor denique Chronici Paschalis fusionem quam caeteri hanc ipsam Numinum paganorum Historiam persequitur, cui illustrandae unus forte suffecerit Joannes Antiochenus, cujus excerpta habentur in Codice Regio, interim dum totus ille prodeat.

Pag. 64. 11. Ἀνδουβάριος] Symeon Logoth. Cedren. pag. 14. etc.

Pag. 64. 13. Ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σήμ] Ita Logotheta et Cedrenus: at Raderus legendum censet τοῦ Χάμ, cujus Chus filius fuit.

Pag. 64. 14. Τὴν Βαβυλωνίαν] Cedrenus et Logotheta, τὴν Βαβυλῶνα. Nam Babylonia Ptolemaeo, Plinio, Marciano Capellae, et aliis, pars Mesopotamiae et Assyriae ita appellatur: quam Berosus, ut Auctor est Alexander Polyhistor apud Georgium Syncellum, κείσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην scribit. Caeterum Babylonis conditorem Nembrodum agnoscunt etiam

Augustinus lib. xvi. de Civitate Dei, Orosius lib. ii. cap. vi. Severus Sulpitius lib. ii. Hist. etc.

Pag. 65. 3. *Επικληθείς*] *Τὸ τοῦ πατρὸς.* Ecloge Hist.

Pag. 65. 19. *Τὸν παῖδα*] Legendum forte *τὸν ποδα*, ut referatur ad vocis *βέλος* etymon, nam *ὄξυς* dicitur *celer*, *πεπῆρ*, quemadmodum notant Grammatici: ut apud Homerum, *ὄξυς Ἀρης*, ὁ *ταχύς* vulgo interpretantur. Joannes Antiochenus, *διὰ τὸ ὀξύτατον εἶναι*. Cedrenus vero et Logotheta, *διὰ τὸ ὀξύνητος εἶναι*, habent, quomodo hic emendandum censebat Seldenus in ii. syntagmate de Dis Syris cap. i. ubi Graeculorum ejusmodi originationes in vocibus Poenicis perstringit.

Pag. 66. 5. *Καὶ ἔργον*] Haec paullo aliter habentur in Ecloge Hist. *ἔργον δὲ Κρόνος καὶ ἕτερον υἱὸν ὀνόματι Ἀφρων, ὃ ἀπεκλήρωσε τὴν πρὸς Διβύην γῆν, ὃς ἔφησε τὴν Ἀστυνόμην, γεννησῆς ἐξ αὐτῆς Θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην.* Ita etiam Chron. MS. Logothetae, et Joannes Antioch.

Pag. 66. 6. *Φηάυραν*] *Φιλύραν* Joannes Antioch. et infra.

V 406 Pag. 67. 4. *Νίνος*] Salian. an. MDCCLXXXI. n. LV. LVI. et an. seq. n. III.

Pag. 67. 10. *Κτίζει τὴν Νινυῆν*] Euseb. lib. i. Chron. *Ninus condit civitatem Ninum in regione Assyriorum, quam Hebraei vocant Ninivem.* Vide Scaligerum in Notis ad fragmenta Graecorum Scriptor. pag. 43. et Henricum Valesium ad lib. i. Ammiani, Bochartum in Phaleco lib. i. cap. i. et lib. ii. cap. xx. Salianum, et alios passim.

Pag. 68. 1. *Θουβῆας*] Sakmasius in Plinium pag. 1235. Bochart. in Phaleco lib. ii. cap. iii. et alii.

Pag. 68. 2. *Ζάμης*] *Ζάμος ὁ τῆς Πέας ἀδελφός.* Joan. Antioch.

Pag. 68. 8. *Ελθὼν ἐν τῇ Θράκη*] Lib. x. Recognit. Clem. cap. xxiv.

P 498 Pag. 68. 9. *Πρώτον*] Sic emendavimus, cum editum esset *πρώτην*, ut et apud Cedrenum, apud quem sic legit Xylander Interpres, et Seldenus in Syntagm. ii. de Dis Syris p. 123. Sed cum Radero erravit Seldenus, dum *στήλην* columnam vertit: quae quidem vox apud Graecos recentiores vulgo statuum sonat, ut recte vertit Xylander, et quemadmodum in Gloss. med. Graecit, docenius.

Pag. 69. 14. *Βρούτιος*] Scriptorem hunc laudant pariter Eusebius in Chron. lib. i. p. 44. Georgius Syncellus pag. 344. Auctor Chronici rursum infra pag. 250. Quis ille porro, disquirunt Scaliger ad Euseb. pag. 205. et Baronius in Annal. Eccl. an. ii.

Pag. 69. 21. *Μαγιστὸν τοῦ μυσσαροῦ σκύφου*] Infra de eodem Persaeo: *ἰδίωξε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας τὴν τελετὴν τοῦ μυσσαροῦ καὶ ἀθαμίτου σκύφου.* Addunt Logotheta et Cedrenus,

τῆς Μεδούσης· ubi Xylander: *foedoque Medusae scypho de Per-
sis, quos maxime diligebat, arcanis magicis initiatis, etc.* Ρο-
culum vertit Raderus, qui haec ad *λεκανομαντεία* refert. Sed
cum haec clypeum Medusae imagine vel capite instructum spe-
ctent, videtur σκίφος hoc loco *scutum* seu *clypeum* sonare.
Joannes Antiochenus ista sic effert: *ἔδιδαξεν δὲ καὶ πολλοὺς τῶν
Περσῶν τὰς ἐπὶ Γοργόνης τελετάς.*

Pag. 70. 3. Γοργόνης] De qua Euseb. in Chron. p. 17.

Pag. 70. 14. Λογῶ δρεπάνῳ] Forte *λογοδρεπάνῳ* unica
voce, quomodo edidimus: ita ut hic innuatur lancea falcata,
quam *ξίφος λογοδρέπανον* appellaverit, Hero vero *δορυδρέπανον*.
Locus habetur in Gloss. med. Graecit. At Cod. Vatican. habet
ut Raderus.

Pag. 70. 20. Καὶ τὸ ἐνεργῶς] Καὶ διὰ τὸ ἐνεργῆς. Sic
praefert Cod. Vatic. atque ita emendavimus, tum etiam ex Sy-
meone Logotheta et Cedreno pag. 22. Joan. Antiochenus, *διὰ
τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας.*

Pag. 71. 2. Εκδοθεῖσαν] Quo templi Sacerdos esset.
Logotheta et Cedrenus, καὶ *ἱερεῖαν οὖσαν ἀρπάσας*, etc. idque
vox *παρამένουσαν* indicat, id est sacerdotem vel aedituam,
νεωκόρον, quomodo aedituos suos *παρამοναρίους* vocarunt
Christiani, uti docemus in utroque Glossario. Ita Cassandram
in Apollinis aede apud Argos, Callithiam Piranthi, Hyper-
mnestram Danai, et Athamantam Euristaei filias sacerdotio fun-
ctas scribunt Eusebius in Chronico, Georg. Syncellus, et alii.
Apud Capitolinum in Pio, *Sacerdos femina Trallis* legitur. In-
fra in hoc Chronico de Silvia, *ἱερά οὖσα τοῦ Ἀρεως*. Vetus
inscriptio: SEVERINAE. SACERDOTI. DIVAE. MARCIANAE.
Apud Dionys. Halicarn. lib. viii. aedis Fortunae muliebris *θε-
ραπεία* data *ταῖς νεογάμοις* dicitur. Extant exemplā alia.

Pag. 71. 12. Τὴν τύχην, etc.] Ita Agenor condita Gor-
tyna, urbis Fortunam *Καλλινίκη* vocavit de nomine a se im-
molatae virginis, ut infra narratur. De Iconio, vide Glycam
p. 140.

Pag. 71. 22. Ταρσόν] Aliter de Tarsi nomine Chron. MS.
Symeonis Logothetae: *χρη̄ εἰδέναι ὅτι Ταρσὸς ἀνόμασται τῇ
τοῦ Βαλλερέφοντος πτώσει ἐκεί φοιτήσαντος, καὶ κατὰ τὸν ταρ-
σὸν πληγῇ τελευτήσαντος· ἢ τερσός, ἀπὸ τοῦ Ταύρου ὄρους,
καὶ Τερσίαν καλεῖσθαι τὴν χώραν τὸ πρὶν, διὰ τὸ πρῶτον
ἀναμαρθῆναι τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐξυδατωθείσης τῆς γῆς. Τέρ-
σαι γὰρ τὸ ἀναξηράναι λέγεται.* Chronico Paschali concinunt
Cedrenus pag. 22. v. Joannes Antiochenus, Zonaras lib. i. n. v.
et Glycas. Tarsum a Tarso filio Javanis conditum scribit Jo-
sephus.

Pag. 72. 1. Κέρεν ἀδαῖ] Hesychius: *Ἀδὰ, ἄπειρος*· ubi
forte ἀδαῖ leg. item *Ἀδὰ, ἢ ἀνάματι Παρθενόκη.*

V 407 Pag. 72. 4. Τὸν ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ, etc.] Aliter hunc locum scribunt Logotheta et Cedrenus: καὶ τὸν Σαρδανάπαλον, καὶ τοὺς τοῦ γένους αὐτοῦ ἀπεκτονῶς, etc.

Pag. 72. 8. Ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μέρεσιν] Circa Nilum, ubi Persicae illius aquis gaudent. Pausanias lib. I. Heliac. Τὸ δένδρον δὲ ἢ Περσεία μόνου χαιρεῖ τοῦ Νείλου τῷ ὕδατι.

Pag. 72. 11. Μηδίαν] Sic emendavimus ex Cedreno, pro Μηδων.

Pag. 72. 14. Ἐλλπιον] Logotheta Ἠλπιον. Auctor infra, Σήλπιον.

Pag. 72. 19. Τοῦ λεγομένου Δράκοντος] Cedren. Οὐρόν- του. Logotheta, Οροντος. Orontem Draconem etiam appella- tum testatur Eustathius in Dionys. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι Καῖσαρ Τιβέριος ἐκ Δράκοντος αὐτὸν Ουρόντην μετανόμασεν, ὃ σημαίνει Ρωμαῖστὶ τὸν ἀνατολικόν. Quod vero addit Auctor Chronici Orontem nunc Ορισην appellari, spectare videtur eorum sen- tentiam, qui Orientem etiam dictum volunt, in quibus est He- gesippus lib. III. et Isidorus lib. XIII. cap. XXI. unde facilis hic emendatio, si ex Ορισην conficiatur Ορινης, quomodo appel- latur a Lactantio lib. de Mortib. persec. n. I. Orontem, olim Ophitem dictum, de nomine filii Cambysis Regis Persarum in eo submersi cognominatum scribit Zonaras in Constantio.

Pag. 73. 12. Πανσανίας] De Pausania, apud quem haec revera non habentur, silent Logotheta et Cedrenus.

Pag. 73. 19. Καὶ λογίσατο] Ελογίσατο, restituvimus ex Cedreno.

Pag. 73. 22. Μέρος] Μέρως, Logothetae et Cedreno. Μιέρως, Joanni Antiocheno.

Pag. 74. 10. Ἰώπολιν] Logoth. et Cedrenus p. 21. haec et sequentia aliis verbis narrant.

Pag. 75. 9. Ως Θεόφιλος] De Iō silet Theophilus in li- bria editis ad Autolyicum.

Pag. 75. 11. Ο δὲ Ἰναχος] Cedren. p. 21. et Symeon Logotheta.

Pag. 76. 22. Ἦν ἐβασίλευσεν] Leg. forte ἐκάλεσεν.

Pag. 77. 11. Καεὶ ὄψινῃ] Videtur legendum ὄψινοῖ.

Pag. 77. 20. Γορτύναν] Vide Stephanum in Γόρτυν, et ibi Holstenium.

P 499 Pag. 78. 5. Διὰ τὴν Εὐρώπην] Cedren. πρὸς τὴν θυγα- τέρα Εὐρώπην.

Pag. 78. 13. Ἦν Ηρακλῆς, etc.] Joannes Antiochenus et Cedren. pag. 18. hic conferendi

Pag. 79. 21. Παλαίφατος] An alius ab fabularum Interprete, apud quem nihil tale reperitur, et an Palaephatus, qui de In- credibilibus scripsit, qui ab Eusebio laudatur in Chronico lib. I.

p. 18. 19. vel is qui *Τρωϊκά* scripsit, quem laudat Stephanus? Sed de Palaeaphatis Scriptoribus consulendus Suidas.

Pag. 80. 6. *Ενθάδε*] Hoc epitaphium Jovis paullo aliter describit Chrysostomus Comment. in Epist. ad Titum: *ΕΝΤΑΥΘΑ ΖΑΝ ΚΕΙΤΑΙ ΟΝ ΔΙΑ ΚΙΚΑΙΣΚΟΤΣΙ*. Joannes Antioch. *ΕΝΘΑ ΚΕΙΤΑΙ ΘΑΝΩΝ ΠΙΚΟΣ ΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΚΑΛΟΤΣΙ*.

Pag. 81. 15. *αχπ'*] Excerpta MSS. Joannis Antiocheni in Cod. Reg. *ἔβασίλευσεν Αἰγυπτίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἥλιος ἡμέρας δυοζ. ὡς εἶναι ἔτη ιβ', καὶ ἡμέρας εζ'. Οὔτε γὰρ εἶδισαν τότε Αἰγύπτιοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἐνιαυτὸν ψηφίσαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς περιόδους τῆς σελήνης ἐνιαυτοὺς ἐψηφίζον, οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς ἡμέρας· οἱ γὰρ τῶν ιβ' μηνῶν ἀριθμοὶ μετὰ ταῦτα ἐπενοήθησαν, ἐξ ὅτου ἐπενοήθη τὸ ὑποτελεῖς εἶναι τοὺς ἀνθρώπους τοῖς βασιλευσίν.*

Pag. 83. 15. *Ο Παλαίφατος*] Laudatur etiam hoc loco apud Joannem Antioch. Verum neque haec habentur apud Palaeaphatum editum.

Pag. 83. 17. *Σώσεις*] *Σώσης*, Joann. Antioch.

Pag. 83. 19. *Θούλις*] Symeon Logotheta et Cedren. *Θούλης*. Joann. Antioch. *Θουάλης*.

Pag. 84. 4. *Ταῦτα δὲ*] Haec aliter habentur apud Joannem Antioch. *Σύμφωνα πάντα καὶ εἰς ἓν λόντα, οὐ κράτος αἰώνιον*. In Chronico vero MS. Logoth. *σύμφωνα δ' εἰσὶ ταῦτα, ὧν κράτος αἰώνιον· ὥκεισι ποσὶ βᾶδιζε, θνητὲ, ἄδηλον διανύων βίον*.

Pag. 84. 6. *Διανοιῶν*] Cedren. et Logoth. *διανύων*.

Pag. 84. 16. *Σίσωστρις*] De quo prae caeteris copiose agit Joan. Marshamus in Chronico Canone Aegyptiaco pag. 239. 352. et seqq. *Σώστρις* habet hoc loco et infra Joan. Antioch.

Pag. 85. 1. *Μεταναστάς*] Ant legendum *μεταναστάσαι*, aut delenda vox *ποιήσας*. Vide Henr. Valesium ad Ammian. p. 419. 1. edit.

Pag. 85. 7. *Ἡρόδοτος*] A Sesostri devictos Scythas habet Herodotus lib. II. De caeteris quae hic narrantur silet.

Pag. 85. 8. *Ος*] Delenda haec vox. Similia habent Symeon Logotheta et Cedrenus.

Pag. 85. 17. *Ἦν φῶς*] Haec eadem verba describere Symeon Logotheta in Chron. MS. et ex eo Cedrenus et Suidas in *ν. Ερμῆς*, post S. Cyrillum: quae cum in edit. Raderi depravata haberentur, ea emendavimus uti habentur apud eosdem Joannem Antiochenum, Logothet. et Cedrenum, hic duntaxat observatis variis lectionibus, descripta prius veteri Inscriptione, quae prima Trimegisti verba utcumque spectat, ex Codice Regio, ne posteritati pereat.

V 408

Εν ἔτει 5^ῳ 7^ῳ κη', Ινδικ. η', Μαρίνου κδ' ἡμέρα παρασκευῇ μεγάλη, ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς ὁ μακαρίτης κύριος Μανουήλ ἐν τῷ λιμένῃ τῶν Κεγγρεῶν, καὶ τῇ κ' Ἀπριλλίου ἤρξατο ἀνακαθαίρειν καὶ ἀνοικοδομεῖν τὸ Εξαμίλιον, ὅπερ ἐστὶ τὸ μήκος σύρτης 7^ῳ. Ἀνέστησε δὲ πύργους ἐπ' αὐτῷ ὄνῃ. Εὐρέθεισαν καὶ γράμματα ἐν μαρμαρῷ λαξευτὰ κατὰ τὸ μέρος τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι λέγοντος οὕτως· ΦΩΣ. ΕΚ. ΦΩΤΟΣ. ΘΕΟΣ. ΑΛΗΘΗΝΟΣ. ΕΚ. ΘΕΟΥ. ΑΛΗΘΗΝΟΤ. ΦΥΛΑΞΗ. ΤΟΝ. ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΑ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΝ. ΚΑΙ. ΤΟΝ. ΠΙΣΤΟΝ. ΑΤΤΟΤ. ΔΟΥΛΟΝ. ΒΙΚΤΟΡΙΝΟΝ. ΚΑΙ. ΠΑΝΤΑΣ. ΤΟΤΕ. ΕΝ. ΕΛΛΑΔΙ. ΟΙΚΟΥΝΤΑΣ. ΤΟΤΕ. ΕΝ. ΘΕΩ. ΖΩΝΤΑΣ. Haec sequentia subduntur: Εν ἔτει 5^ῳ 7^ῳ ν^ῳ Ινδικ. ι' κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐχαλάσθη τὸ Εξαμίλιον παρὰ τοῦ Ἀμηρά τοῦ Μουράτπεκη, ὅπερ ἀνοικοδομήθη πρὸ χρόνων τριῶν παρὰ τοῦ ἐν Βασιλεύσει μακαρίτου κυρίου Κωνσταντίνου Δεσπότης ὄντος ἐκείνου τότε. Haec obiter.

Pag. 85. 18. Καὶ ἦν αἰεὶ νοῦς] Raderus addit, καὶ νοῦς φωτεινός. Suidas vero νοῦς expungit. Cedrenus, καὶ ἦν αἰεὶ νοῦς νοῦ αἴτιον, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἢ ἡ τούτου ἐνότης. Joannes Antioch. καὶ οὐδέ ἐστι ἕτερον πλην ἡ, etc. quae postrema verba perperam scripta erant apud Raderum, ἡ τούτου ἐν ᾧ τῆς αἰεὶ ἐν αὐτῷ ᾧν. Deinde, καὶ πνεύματα πάντα περιέχει. Rader. ἅπαντα περιέχει· uterque perperam. Mox, καὶ πάντα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ· ita Logoth. et Cedren. Joannes vero Antioch. καὶ πάντα ἐπ' αὐτόν καὶ ἐν τούτῳ ἐστὶ. Raderus, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ καὶ ἐπ' αὐτόν ἐστιν. Apud Suidam pro κερῶν, male κείς ᾧν editum est. Rursum, τὸ ὕδωρ ἐποίησεν· ita Rader. Cedr. et Suid. At Logoth. habet ἐπέδειξεν.

Pag. 86. 5. Καὶ ταῦτα εἰρηκώς] Aliter etiam haec habentur apud Logoth. et Cedren. οὕτως εἰπὼν ὁ Ἐρηκῆς, ἠῦξάτο· Ὁρκίζω σε οὐρανοῦ μεγάλου ἐργάτα τὸν μονογενῆ λόγον αὐτοῦ, ἕως ἔσσω. Suidas, Ὁρκίζω σε, οὐρανὸς Θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· Ὁρκίζω σε φωνῆν πατρός, ἣν ἐφθέγγετο πρώτην, ἣνίκα τὸν πάντα κόσμον ἐστηρίξατο· Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς λόγου, καὶ τοῦ πατρός τοῦ περιέχοντος πάντας· ἕως, ἕως ἔσσω. Joannes Antioch. αὐτοῦ λόγου, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ περιέχοντος πάντα.

Pag. 86. 16. Νάχω] Joan. Antioch. δ καὶ Καροχῶ.

Pag. 86. 19. εἰς.] Sic emendavit Raderus, cum Scaligeri editio perperam praefertet τῆς.

Pag. 87. 3. φησὶ.] Emendat vir doctus, ὅσα' et pro ση', ὅς, ex pag. 49. c. quo loco scribitur Nachor vixisse annos cclxx.

P 500

Pag. 87. 4. Θάρα] Θάρα, Eriphan. et Suidas.

Pag. 87. 6. Ἑλληνισμός] Haec, quae descripta sunt ex Eriphanio haer. 1. usque ad voces, Ἰουδαϊσμός μετέπειτα, desunt in Cod. Holstenii.

Ibid. Σερουχ] Vide Petavium ad hunc locum Epiphani
n. vi.

Pag. 88. 2. *Αγαλακτοποιίας*] Epiphani. *ibid.* n. vii.

Pag. 89. 2. *Αβραάμ Χαλδαίος*] Has duas lines, quae sunt ex Chronico Eusebii, expungit Cod. Holstenii. Quoto vero anno mundi genitus sit Abraham, prae caeteris expendit Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. xviii.

Pag. 89. 8. *νθ'*] Numeros qui hunc in editione Raderiana excipiunt, post ea quae Nachor avum Abraham spectant, reposuimus et emendavimus ex Cod. Holstenii.

Pag. 90. 1. *Περὶ Μελχισεδέχ*] Quae hic describuntur de V 409 Melchisedec, usque ad verba *ἀγαθῶν μηνυτής*, desunt in Codice Holstenii: de quo quidem Melchisedec similia fere habentur apud Epiphanium in haeresi Melchisedecianorum n. i. in Tractatu apocrypho, qui Athanasio perperam adscribitur, apud Symeonem Logothetam in Chron. MS. Cedrenum, Glycam, Suidam, et alios. Vide quae de illo congressit Salianus anno mundi ii. mxcviii.

Pag. 91. 17. *Εἰς Σαλήμ πόλιν*] De qua Glycas p. 184. et idem Salianus an. ii. mcccviii. n. iii.

Καὶ ἀπεικάζοντες] Beda in Chron. *His temporibus primam templi constructa, et quidam principes gentium tanquam Dei sunt adorati.*

Pag. 101. 18. *Σχόλιον*] Hoc scholium usque ad verbes *τοῦ ὄρου*, omittitur in Cod. Holstenii.

Pag. 110. 19. *Πειρασμοί*] Vide Salianum an. vi. mcccxxix.

Pag. 115. 14. *Τὸν Μωυσῆν*] Qua aetate vixerit Moyses disquiri Joan. Marshamus in Canone Chronico Aegyptiaco pag. 4. praeter Salianum, Tornielsum, et alios.

Pag. 116. 19. *Τούτῳ τῷ ἔτι*] Vide Salianum an. ix. cccxxix. n. i.

Pag. 116. 2. *Παλινοθής*] De quo idem Marshamus pag. 306. Salianus anno ix. mcdxxxviii. et alii.

Pag. 116. 10. *Λευίτων ἔτι*] Falli hoc loco Auctorem Chronici contempsit idem Salianus anno ix. mcdxlvi. n. i.

Pag. 116. 19. *Κηζιουήν Εφοδόκω*] Vide eundem Salian. an. ii. mcdxciv. et in scholiis, et Marshamum p. 186. ubi etiam de hoc Gallo Moysi Aethiopico, quod attigit praeterea Zamras.

Pag. 117. 11. *Αραβάτος*] Apud Euseb. lib. ix. de *frase* parat. *Evangel.* pag. 161.

Ibid. *Εὐκόλετος*] Quem non semel laudat Clemens Alexandrinus, ut infra innotemus.

Pag. 117. 15. *Ἐκ τοῦ Αβραάμ*] Salianus an. ix. mcdv. v. xxi.

Pag. 118. 1. *Ἰσὴν τῷ θεῷ*] Ex Eusebio lib. i. p. 18.

Pag. 118. 8. *Ἰμραμ*] Idem Salianus an. ix. mcdxii. errare observat Auctorem Chronici, quod in an. lxxii. Moysi mortem Amrami consignet, et quod illi cxxxvii. annos tribuat, errare,

inquit, amanuensium, qui ροζ' pro ρλζ' scripsere. Nam cum ante posuerit Mosem natum anno patris LXXV. si illis adjungantur LXII. quos nunc Mosi tribuit, efficiuntur CXXXVII. quot habet Scriptura.

Pag. 118. 13. Μωσῆς θεοφανείας] Idem Salian. an. II. MDXLIII. n. XXIII. XXX.

Pag. 118. 16. Ιουδαϊσμός] Georgius Syncellus: Ισραηλίται κοινῶς λέγονται πάντες οἱ ἐκ τῶν ἰβ' φυλῶν, κατ' ἐξοχὴν ἐκ τοῦ πατρὸς Ισραήλ. Ιουδαῖοι δὲ, ὅτι τῶν λοιπῶν διαφθαρεῖσων, οἱ τοῦ Ιούδα διεφυλάχθη φυλῆ.

Pag. 119. 2. Περὶ τούτων τῶν αἰρέσεων] Vide Scaligerum ad Graeca Eusebii. pag. 411.

Pag. 119. 5. Ἐν τῇ ἐρήμῳ] Euseb. *Moses in deserto praest genti Judaeorum.* Vide Syncellum p. 122.

Pag. 133. 6. Πληγαὶ δέκα] Vide Glycae Annales p. 151. Theodorum Prodromum, et Nicephorum Xanthopulum in lib. Exodi.

Pag. 133. 8. Θάνατον] Hanc vocem delet Cod. Holstenii, et delendam docet numerus β' praefixus.

Pag. 133. 13. Τούτῳ τῷ, etc.] Hunc locum expendit Petavius in Auctario lib. VIII. cap. IV. cap. III.

Pag. 141. 7. Ψον-θου-φαγθῆ] Vide quae de hac voce attigimus in Notis ad Zonarae Annales pag. 6. praeterea Athanasium Kircherum in Prodomo Copto cap. V. et Stephan. *Le Moïse* to. II. Sacror. Varior. pag. 130.

Pag. 141. 17. Ααρῶμ] Salianus an. II. MDXLIX. Mirum, inquit, hoc anno qui est sextus ab Exodo, in Chronico Alexandrino poni primum annum Pontificatus Aaronis, qui est revera quintus. Idque non minus absurdum est, quam Eleazarum decimo octavo Egressionis factum esse Pontificem, ut in eodem Chronico habetur, utique errora utrobique in numeros illapso. Nam Aaron, cui ille successit, XXXIX. sui Pontificatus e vivis abiit, Exitus autem quinquagesimo. Sed quae de Eleazaro anno Exodi XVIII. hic perperam intrusa erant, post annum XI. ex Holstenio reposuimus.

Pag. 143. 20. Ἡ Ααρῶμ] Hanc lineam delet Cod. Holstenii.

Pag. 145. 7. Ἐτη ἰβ'] Gothonieli, seu Othonieli XXXI. tantum annos tribuit, cum Scriptura XI. adscribat, quia illi VIII. servitutis sub Rege Mesopotamiae annos detrahit. Vide Salianum an. II. MDCL. n. II.

Pag. 147. 6. Δεβόρα] Aliis *Debbora*. Quippe varie hoc P 501 nomen efferrī observat Cotelarius in Not. ad Constitut. Apostol. lib. VIII. cap. XX. An vero illa revera Judex Israelis fuerit, quaerit Salianus an. II. MDCCXXXIII.

Pag. 147. 19. Τὸ Πιον] Ex Eusebio, ubi Scaliger, et Salian. an. II. MDCCXXXVII.

Pag. 148. 11. Δώδεκα μυριάδας] Infra δυοκαίδεκα.

Pag. 148. 16. Κύζικος] Ex Eusebio, ubi idem Scaliger. pag. 46. et 74.

Pag. 148. 19. Τύρος] Ex eod. Eusebio, ubi Scaliger, qui locum sat pluribus expendit. Vide eundem in Notis ad fragmenta Graecor. Scriptor. p. 29.

Pag. 151. 15. Εσσεβών] Idem qui Αβαιών, vel Εβεσών, in Veteri Testamento dicitur, Αβαιθάν Clementi Alexandr. Eusebio in Chron. Esdon, Mariano et Nicephoro. Vide Scalig. ad Euseb. et Salianum an. II. MDCCCLV.

Pag. 151. 19. Ααβδών] Cod. Holstenii, ut et LXX. Interpretes, et Africanus apud Syncellum, Αβδών. Labdon Eusebius: Ααμβδών Nicephorus. Vide eundem Scaligerum, et Salianum anno II. MDCCCLXXII. n. I.

Pag. 152. 3. Τὸ Ἰλιον ἦλω] Idem Scaliger pag. 53. de anno excidii Trojae agit, ut et in libris de Emendat. tempor. non uno loco: praeterea Petavius, Seldenus ad Marmora Arundeliana, Salianus an. II. MDCCCLXXI. et alii Chronologi.

Pag. 155. 10. Σαμουήλ] Hoc loco Samuel inter Pontifices refertur, ut et a Syncello, qui Achitabo successisse eum vult. At Seldenus lib. I. de Success. in Pontific. Hebr. cap. III. negat fuisse Pontificem, sed et neque Pontificatus capacem contendit. Hunc adi, si tanti est, et Salianum an. II. MDCCCXXII. II. MDCCCXL. II. MDCCCCLX.

Pag. 155. 12. Αχιμελέχ] Qui Eusebio Abimelec, ubi consulendus Scaliger. Infra Abimelec etiam nominatur ab Auctore Chronici.

Pag. 156. 10. Ομηρος] Ex Eusebio pag. 20. ubi Scaliger, cui adjungendi Mich. Glycas, Selbennus ad Marmora Arundeliana, Leo Allatius de patria Homeri, et alii passim.

Pag. 157. 1. Οθεν καὶ Ἱερουσαλήμ] De notatione vocis Jerusalem, legendi Andreas Masius in x. Josue pag. 178. Salianus an. II. MCVIII. n. 35. et seqq. etc.

Pag. 157. 11. Αβεδεδών] De hoc Abededone multa commentatur vir eruditus Joan. Bapt. Cotelerius ad lib. VI. Constit. Apost. p. 259.

Pag. 158. 11. Πῶς συνέστη ὁ ψαλτῆρ] Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 159. 21. Ἐν ταῖς παραλειπομέναις] Ita hanc vocem feminino genere usurpat fragmentum ex Josepho Christiano editum a Cotelerio ad Canones Apostol. pag. 339. quem praeterea consule pag. 338.

Ἐσῶν μ'.] Sic Rufinus in versione edita Josephi, licet Graeca Editio π' praeferat. Vide eundem Cotelerium ad lib. II. Con-

stit. Apost. cap. i. ubi in MSS. Codd. ejusdem Ruffini, LXXX. haberi annotat.

Pag. 168. 7. *Νεών*] De anno conditús templi Salomonici egere Chronologi: prae caeteris vero Scaliger de Emend temp. lib. v. p. 380. et ad Eusebium, et Petavium lib. ix. de Doctr. temp. cap. xxxii. et xxxiii.

Pag. 168. 10. *Καὶ συνάγεται*] Conferendus Eusebius in Chron.

Pag. 168. 14. *Οὐάφρῆς*] Successor Pсамmitichi, de quo idem Eusebius, Syncellus, Auctor Collectionis Historiar. et alii: qui Ophrias Jeremiae, *Αφρίης* Herodoto dicitur.

Pag. 168. 16. *Εὐπόλεμος*] Haec de Vafre refert Clemens Alexandrinus lib. i. Strom. ex Alexandro Polyhistore p. 332. V 411 Eupolemi vero Chronographiam et lib. de Judaicis Regibus alibi laudat.

Pag. 168. 19. *Τὸν Βαρονύχ*] Legendum *Σαδὼκ* observat Seldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. iv. pag. mihi 251.

Pag. 169. 1. *Θείραμος*] Edit. Scalig. *Χείραμος*. *Εἶραμος* Clementi Alexandr. lib. i. Stromat. pag. 325. *Ἱέρωμος* Theophilo lib. iii. ad Autolycum, *Εἶρωμος* Josepho, et in Synagoge Historiar. Scaligeriana p. 397. Hieromum vero Salomoni admodum familiarem fuisse testatur idem Theophilus, qui de illius filia Salomoni nupta nihil tradit, ut nec Tatianus editus, quod duntaxat habet Clemens Alexandr. Sed is complura alia scripsit, ut idem Clemens testatur lib. iii. Strom. Multa porro de hoc Iromo caeterisque Tyri Regibus commentatur ex veteri Scriptore *περὶ Φοινίκων ἱστορίας*, Auctor *Ἐκλογῆς ἱστοριῶν*, in Cod. Reg. ii. MCDXXXI. fol. 79. Vide Scaliger. in Notis ad Fragm. Scriptor. Graecor. p. 28. 29. 33. et in Prolegom. de Emendat. temp. p. 38. et V. C. Huetium de Demonstrat. Evangel. p. 162. i. edit.

Pag. 169. 4. *Ααρών*] Seldenus loco laudato: *Quid loci hic Aaroni Pontifici? trajectio, puto, est simul cum defectu verborum. Lego, Εβραίων Αρχιερεὺς ἀπὲ Ααρών ἢ Σαδὼκ' προσηγήσεναι Ναθάν, etc.* Hebraeorum summus Pontifex ab Aarone VIII. Zadoc. Prophetavit Nathan, etc. *Nam Auctori Chronici in recensione sua numerali, Heli quartus est, et qui Zadoci tempora proxime sequitur, nonus. Zadocus igitur octavus est in illiusmodi recensione, tametsi in Fastis illis etiam Pontifices decem, sed in numerandi rationem ibi non recepti, Zadocum praecedant. In Eleasaridum autem stirpe Zadocus erat Ussi Pontificis atnepos, etc.* Sic tamen Eusebius in Chron. *Prophetavit Sadoch, Achias Silonites, Sameas*, ubi consulendus Scaliger. Hanc autem integram *περιοχὴν* omittit editio Scaligeri.

Pag. 169. 17. Καὶ Εὐστάριη] Leg. Αστάρτη, ex LXX. III. P 502 Reg. cap. xi. 7. 33. de qua copiose prae caeteris egit Seldenus in Syntagm. de Dis Syris.

Pag. 170. 16. Μετὰ τελευτήν] Ex Eusebii Chron.

Pag. 170. 21. Διὰ τὸ ἐκ φυλῆς] Ex eodem Euseb. ubi Scaliger.

Pag. 171. 13. Ιεροβοάμ] Exhinc in Cod Vaticano, quod etiam observatum in editione Scaligeri, Reges Israël et Reges Juda distinguuntur in columnis parallelis usque ad Olympiadem v. caeteris Olympiadibus secundae columnae adscriptis: quod in editione Raderiana nec Regia servari potuit, propter latinas versiones graecis adjunctas. Quo tamen secerneretur utraque Regum series, singulos principatus horum nominibus in marginibus adscripserat antiquarius Cod. Augustani, prout in editione Raderi et hac regia describuntur.

Pag. 171. 15. Βηθλεέμ] Leg. Βεθλήλ, ut recte adnotat Raderus. Facile porro haec duo nomina confundere Librarios probat Cotelerius ad Constitut. Apost. Cod. Vatican. ἐμβηθλεέρα unica voce legit.

Pag. 171. 11. Σαμαίας υἱὸς Βαλαμεὶ] Infra, Ελαμεὶ. Collectio Historica Scaligeriana: Σαμέας υἱὸς Αμαμεὶ.

Pag. 172. 1. In marg. ὁ Δῆθ] Unica legendum voce Οδηθ, uti edidimus, recte monet supra laudatus Cotelerius ad lib. iv. Constit. Apost. cap. vi. ubi de nomine illius Prophetæ erudite, ut solet, commentatur.

Pag. 172. 19. Ἀνω πρὸς Αχίαιμ] Idem fere valet hoc loco ἄνω, quod ἐπάνω apud recentiores Graecos. Vide Gloss. med. Graecit. in hac postrema voce.

Pag. 172. 20. Καὶ ἐξολοθρευθήσεται] LXX. καὶ ἐξολοθρεύσω Ιεροβοάμ σὺρουνητα πρὸς τοίχον, id est *Disperdam de Hieroboam usque ad canem.*

Pag. 173. 19. Ο ἐν Βεθλήλ] Scal. Βαιθλήλ.

Pag. 174. 19. Τῶς Παχία] Ita Scalig. At Seniores Αχία legunt III. Reg. xv. 27. Sic etiam mox in Chron.

Pag. 175. 20. Αχιμελέχ] Hujus Pontificis sub Rege Asa, neque in sacra, neque in prophana veterum Historia mentionem occurrere, praeterquam in Chronico Eusebiano, et in aliquot Chronologis recentioribus, observat Seldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. iv.

Pag. 176. 13. Ιοδηθ] Scal. Ιουδηθ. Infra hic Ιωδηθ dicitur.

Pag. 180. 11. Ιθωβάλου] Qui Ιεθεβαάλ, III. Reg. cap. V 412 XVI. 31. Ειθώβαλος vero dicitur Josepho, et in Collectione Historiarum Scaligerianæ pag. 398. de quo consulendus idem Scaliger in Notis ad Fragmenta Graecorum Scriptorum p. 29. 33.

Pag. 186. 14. Ιωδαί] Ex Eusebio, ubi recte ait vixisse

Jodae annos cxxx. ut est lib. II. Paralip. cap. xxiv. non vero cxxv. ut hoc loco, aut cxx. ut infra annotatur, ex quibus emendandum Chronicon.

Ibid. Μετὰ Μωυσέα] Vixit autem Moyses annos cxx. ut est Deuteron. xxxiv. non vero cxxv. uti scripsit Trebellius Pollio in Claudio.

Pag. 187. 5. Ζαχαρίας, etc.] Zachariam hunc filium Jodae Sacerdotis, patrem Joannis Baptistae, miro anachronismo, facit Symeon Logotheta in Chronico MS.

Pag. 191. 9. Μονοζώνων] Ad hunc locum consulendus Cotelerius ad lib. II. Constit. Apost. p. 289. Vide praeterea Gloss. med. Graecit. in voce Μονόζωνος.

Pag. 193. 8. Τὴν ἁ' Ολυμπιάδα] Haec fere ex Eusebii Chronici lib. I. p. 25. et lib. II. p. 114. cui adjungendus Georgius Syncellus p. 195. de quo quidem Olympiadum initio agunt Chronologi passim, atque in primis Scaliger lib. V. de Emendat. temp. et in Notis ad Eusebium pag. 68. 69. 70 Petavius lib. IX. cap. xxxvii. Salianus, Joannes Marshamus in Chronico Canone Aegyptiaco p. 423. 457. et alii. Caeterum haec verba Chronici usque ad vocem συνελληφεν, omittit Codex Holstenii.

Pag. 193. 15. νά'.] Holsten. ν'. νά'.

Pag. 194. 10. Τρεῖς] Supra quadringentos, ut IV. Reg. cap. XIV.

Pag. 195. 13. Ολυμπ.] Hanc II. Olympiadem retrahendam monet Anton. Allenus Trecensis Consiliarius, ante annum Joatham IV.

Pag. 201. 8. Χουθέοι] Vide Zonaram lib. IV. Annal. n. I. Scaligerum lib. VII. de Emendat. temp. p. 661. et seqq. Salianum an. III. MCCCXV. n. VI. et seqq.

Pag. 201. 15. Τούτῳ τῷ ἔτει Σιβύλλα] De Sibyllis multa commentati sunt, atque in primis singularibus tractatibus Onuphrius Panvinius, David Blondellus, Joannes Crassetius, ac novissime vir magnae eruditionis Petrus Petitus Philosophus et Doctor Medicus Parisiensis, libris III. de Sibylla editis Lipsiae an. MDLXXXVI. Adde Cod. Reg. MDCXXXI. fol. 159.

Pag. 203. 15. ζ' Ολυμπιάς] Hanc Olympiadem VII. ante annum VIII. Achaz retrahit Ant. Allenus.

Pag. 204. 4. Κτίξουσι τὴν Ρώμην] De anno Romae conditae egere passim Chronologi omnes, atque in iis Scaliger lib. V. de Emendat. temp. p. 386. et Petavius lib. IX. de Doctrina temp. cap. XLV. et seqq.

Pag. 204. 6. Βαλεντζία] Ex Festo.

Pag. 204. 11. Αλβής] Sic emendavimus, cum prave legeretur Σίλβης, licet ita etiam praeferat Codex Vaticanus: sic enim apud Suidam in V. Καπιτώλιον, de Romulo: ἔκτισε καὶ τὸ

Καπιτώλιον, ὃ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ καὶ τὸ Παλλάδιον λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀλβης ἀπέθετο.

Pag. 205. 21. *Ἰππικὸν ἀγῶνα*] Quae de Circo seu Amphitheatro tum primum adinvento tradit Auctor Chronici, attigere praeterea Georgius Hamartolus, Georgius Monachus, et Symeon Logotheta in Chronicis MSS. Cedrenus, Glycas, Anonymus nuper editus tom. i. Var. Sacror. p. 503. ex Cod. Reg. III. MDII. et Auctor Ecloges ex Characis Historia, Mosis libris, et aliis usque ad Anastasium Imp. in Cod. Reg. fol. 82. iisdem fere verbis quibus Auctor Chronici, quos conferet cui otium fuerit. Ea porro omittuntur in Cod. Holstenii, a vocibus quae hic subsequuntur, καὶ ὑπ' αὐτῶν τεσσάρων στοιχείων, etc. usque ad has voces, καὶ μεγάλην ἐχθραν εἶχον πρὸς ἀλλήλους τὰ μέρη. Quae quidem hic descripta de Circo a Romulo aedificato, ejusque partibus et factionibus, pluribus expendit et illustrat Salmasius in Exercitationibus Plinianis pag. 904. et seqq.

Pag. 206. 6. *Μαρτίῳ κέ*] Anonymus Edit. ἦγε δὲ τὸν Ἰππικὸν ἀγῶνα μηνὶ Μαρτίῳ κδ. ὑψουμένου τοῦ ἡλίου.

Pag. 206. 18. *Ἐφονεύετο*] Anonymus Edit. Ἐπαθλον δὲ τῆς ἀγωνίας ταύτης προετίθει ὁ Οἰνόμαος τῷ νικήσαντι αὐτὸν τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἰπποδαμειαν, τὸν δὲ ἠττηθέντα φονεύεσθαι αὐτίκα.

Pag. 207. 11. *Τὸ Πέλοπος*] Idem Anonymus: μέλλοντα γοῦν τὸν Πέλοπα τῷ Οἰνομάῳ ἀνταγωνίζεσθαι ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσι συνθήμασιν, ἑρακουλία ἢ Ἰπποδαμεια, ἠράσθη δὲ αὐτῷ, καὶ προδίδωσι τούτῳ τὰ μηχανήματα τοῦ πατρὸς, δι' ὧν ἐκράτει τῶν συναμιλλομένων· καὶ οὕτω παρεσκεύασε τὸν Πέλοπα· κἀκείνος νικήσας εὐθύς, ἀντίπε μὲν Οἰνόμαον, ἔγημε δὲ Ἰπποδαμειαν· καὶ ἐβασίλευσε μὲν Ἑλλάδος ἔτη λη'· ἐκάλεσε δὲ ταύτην ἐξ ἑαυτοῦ Πελοπόννησον.

Pag. 207. 17. *Καλλιμαχος*] Callimachos varios memorant Athenaeus, Suidas, et alii. Sed qui *Aetesia* scripserit, nemo, nisi fallor. [Proinde haec vox emendanda, et legendum in *Actis*. Quippe Callimachi laudantur *Ἄκτια* a Martiale lib. X. Epigr. IV. de quo hic versus circumfertur: *Ἄκτιος ὁ γράψας Ἄκτια Καλλιμαχος*· seu ut legitur apud Eustath. *Καλλιμαχου*. Vide Commentatores eiusdem Martialis. *Ex Addendis*.]

Pag. 208. 1. *Χάρακος*] etiam hoc loco citatur ab Anonymo MS. Ejus *Χρονικά* et *Ἑλληνικά* passim laudat Stephanus.

Pag. 208. 2. *Γυμνάσιον*] *Κάθισμα*, Anonym. MS.

Pag. 208. 4. *Τοὺς γὰρ δώδεκα οἴκους*] Anonym. Edit. *δῶδεκα δὲ ὑσπληγγες κατὰ μίμησιν τῶν ἑβ' ζωδίων*.

Pag. 208. 10. *Ἀστροθεσίας*] Sic reposuimus ex Anonymo MS. et ex Chron. MS. ab Adamo ad Anastasium, cum editio praeferreret *ἀστρώας*.

Pag. 209. 1. *Πραισισηγεῖν*] Ecloges MS. ὃ ἐστὶ *ἐμπαράσιο-*

νον, ἐκ τοῦ παρασέντουϊν, ὃ λέγεται τὸ παραμένειν. Ita etiam Chron. ab Adamo ad Anastasium.

Pag. 211. 4. Βηργίλιος] Lib. vii. Aeneid.

Ibid. Απολλώνιος] Quis ille Apollonius, qui res Romanas persecutus sit, ut et Silvius, qui hic laudantur, plane incertum manet, cum eorum, nisi fallor, quispiam alius Scriptor meminerit. Apollonium Aphrodisiensem rerum Caricarum scriptorem memorat Suidas. Alium Apollonium laudat Stephanus de Urbib. alios alii.

Pag. 211. 7. Εἰς βουρδῶνας] Nescio an Scriptor alius id tradiderit.

Pag. 211. 9. Θαμούλιος] Leg. Αμούλιος, ut lin. seq. Σίλβια, pro Ηλία, tametsi ita praeferat Cod. Vat.

Pag. 211. 17. Λύκαινας] Aliter Dionysius Halicarn. lib. i. de Faustuli uxore: ἡ δημοσιευούση ποτὲ τὴν τοῦ σώματος ᾠραν, οἱ περὶ τὸ Παλάντιον διατρίβοντες ἐπέκλησιν ἔθεντο Λούπαν. Ἐστὶ δὲ τοῦτο Ἑλληνικόν τε καὶ ἀρχαῖον ἐπὶ ταῖς μισθαρουσίαις τὰ ἀφροδίσια τιθέμενον, αἱ νῦν εὐπρεπεστέρᾳ κλήσει ἐταῖραι προσαγορεύονται. Ita alii.

Pag. 212. 16. Φανστολόγου] Leg. Φανστούλου, vel Φανστούλου, ut habet idem Dionysius.

Pag. 212. 20. Ἐν τοῖς συμποσίοις λεγομένοις Φιλικαῖς] Quibus verbis intelliguntur ea convivia quae *Caristia*, et *Cara cognatio* dicuntur Latinis, quae quidem ad parentum et affinium sepulcra fieri solebant, ut pridem a nobis observatum in Gloss. med. Lat. in v. *Festum S. Petri Epularum*: de quibus prae caeteris agit Epiphanius in Ancorato cap. lxxxvii.

Pag. 213. 4. Λικίννιος] Licinius Macer, quem inter *Annalium* Scriptores recenset Dionysius Halicarn. non semel, ac laudant Plinius lib. iv. sect. iii. et v. et Macrobius lib. i. cap. x. et xiii.

Pag. 214. 5. Ἀλλὰ καὶ βιβλίον] Vide Georgium Syncellum pag. 200. Salianum an. iii. mxxii. n. xcii. et Michaelis Glycae *Annales* p. 182. et 183. ubi multa de ejusmodi libris *Salomonis*.

Pag. 215. 6. Σοβνάφ] Qui mox, ut et alii, Σοβνάς. Vide Seldenum lib. i. de success. in Pontif. Heb. cap. v. pag. mihi 278.

Pag. 216. 7. Ἀρδαχ] Omittitur in Edit. Scalig. Apud *Esaiam* xxxvii. 38. *Ασαράχ*, libro autem iv. Reg. cap. xix. 37. *Νεσεράχ* appellatur.

Ibid. Τὸν Πάτταρχον αὐτοῦ] Ex eod. *Esaiam*, ubi vox *Πάτταρχος*, pro Θεὸς πάτριος videtur posita.

Pag. 218. 6. Εἰσελθεῖν εἰς τὸ αὐτοῦ παλάτιον διὰ τοῦ στήματος, etc.] Quod deinceps obtinuisse docet *Chrysostomus* Homil. in i. ad Corinth. xxvi. οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων χωρὶς ζώνης

καὶ χλανίδος τολμήσειεν ἂν φανῆναι τῷ τὸ διάδημα ἔχοντι· ubi viri docti χλαμύδος emendant. Infra: τὸν ἄρχοντα τῷ Βασιλεῖ προσιόντα, τὸ τῆς ἀρχῆς σύμβολον ἔχειν δεῖ. Vide Theodor. Mar-silium ad Suetonii Vespasianum cap. iv.

Pag. 218. 9. Σουετώνιος] In libro forte quem is scripsit de Re vestitaria, seu περὶ ἰδεῶν ἐσθημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς ἀμφιέννυνται, uti laudatur a Suida in illius vita, ubi caetera ejus V 414 opera recenset, quorum etiam alii Scriptores meminerunt.

Pag. 218. 16. Ἀσσία ξύλινα] Ex Euseb. Chron. lib. i. ubi Scalig. Vide Suidam in Ἀσσία.

Pag. 219. 8. Πρισθεῖς] Salian. an. III. MCCCXL. n. XXX. et P 504 seqq. ubi de genere mortis Esaiæ, et aqua Siloani, ex Scripto-ribus.

Pag. 220. 15. Κατάστηματι] Sic infra, ubi de Anco Mar-tio, quem morbo periisse scribit Euseb. lib. i. Chron. ex versione Hieronymi, ut de Hierone Syracusano Lucianus, νοσῶν ἐτελεύτα, quod idem valet ac, sua morte defunctus est, uti loquuntur Seneca, Tranquillus, Firmicus, et alii: ἰδίῳ θανάτῳ, ut Ptolemaeus lib. iv. Tetrabibli, Euseb. lib. i. de Praepar. Evang. et Auctor Pas-chalis ubi de Tiberio. Est autem κατάστημα, corporis compo-sitio, quomodo lib. III. Maccab. εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγο-χῶς, et apud Clement. Alexandr. κατάστημα σαρκὸς εὐσταθές. Galenus apud Hippocratem ait κατάστημα esse τὸ ὅλον καταστή-ριγμα, καὶ ἀπόσπερμα. Aliis, naturalis habitus exponitur.

Pag. 221. 16. Σαμαίον] De cujus nomine multa et eru-dite commentatur Cotelerius ad Constit. Apostol. p. 221.

Pag. 224. 1. Παρ' Εβραίοις] Haec et sequentia usque ad καὶ Σαφονίας, desunt apud Scalig.

Pag. 225. 5. Καὶ Ἱερεμίας] Has voces omittit Codex Hol-stenii, ut et editio Scaligeri.

Pag. 225. 18. Μῆνας γ'.] Vide Scaliger. ad Euseb. p. 86.

Pag. 228. 3. Φορτομανεῖμ] Seniores Φορτομῖν· Theo-dotion, Φορτομῖμ. Vox Chaldaïca, quae ἐλέκτους sonat.

Pag. 229. 1. Ἀμερσαδ] Infra Ἀμερσαδ, Seniores Ἀμερσαλ.

Pag. 229. 9. Καὶ ἐκ τέλους] Seniores καὶ κατὰ τὸ τέλος.

Pag. 238. 18. Καὶ αὐτοῦ] Καὶ ἰ αὐτοῦ. Ita vir doctus legendum censebat.

Pag. 255. 18. Φιλίππου] Ita Cod. Vatican. Sed legen-dum Φινίππου, ut est apud Clement. Alexandr. seu Φαινίππου, ut apud Euseb. in Chron. lib. i. pag. 29. et lib. II. pag. 125.

Pag. 258. 2. Καὶ ἡ ταγὴ αὐτοῦ ταγὴ] LXX. Καὶ ἡ ἐστια-τορία αὐτοῦ διὰ παντός ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ Βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Vide Gloss. med. Graecit. in ταγὴ.

Pag. 263. 3. Τῷ Ἀμβροσίῳ] Vide Salianum anno III. MCDLXXIII. 3.

Pag. 266. 2. *Κύρος*] Ex Eusebii Chron. lib. 1. et 11. ubi Scaliger.

Pag. 267. 3. *Σιμωνίδης*] Vide Scaliger. ad Euseb. p. 93. ubi et de Chilone, Pythagora, Xenophane, Thalete, Theognide, Pherecyde, et aliis viris illustribus, quorum Chronici Scriptor ex Eusebio meminit, de quibus etiam copiose suis locis commentatur Salianus.

Pag. 268. 10. *Ο ἕξ Ἀμύου*] Leg. *Ἐξαίλου*, uti edidimus ex Eusebio, ubi Scaliger, et ex Syncello p. 213.

Pag. 269. 15. *Τόμυρις*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 270. 9. *Καμβύσης*] Ex Euseb. ubi adeundus idem Scaliger.

Pag. 270. 10. *Ο δὲ αὐτός*] Eadem aut similia habet Eusebius lib. 1. Chron. p. 13. ut et Georgius Syncellus ex eodem Polytaeno Atheniensi, cui *Ἀμενώφθις* dicitur p. 151.

Pag. 270. 20. *Ἐτους δευτέρου Δαρελου*] Ex Eusebio pag. 129. ubi Scaliger.

Pag. 271. 15. *Κλήμης*] Ex Eusebio lib. 1. p. 30. ubi Clementis locus adducitur, ex pag. 331. edit. Paris.

Ibid. *Ο ἐν τῷ πρώτῳ*, etc.] Scalig. delet *ὁ* delet etiam vocem *καὶ Αἰγυπτίων*, quam habet Eusebius. Infra, *καὶ ταῦτα μὲν*. Scalig. *κατὰ ταῦτα*.

Pag. 272. 14. *Ἀρμόδιος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 274. 4. *Ἑλλανικός*, etc.] Ex Eusebio, ubi idem Scaliger.

Pag. 274. 14. *Ἄτον ἐν συντόμῳ*] Quae deinceps Paschali suo de Prophetis Scriptor inseruit, quo Christi *ὀικονομίαν*, seu *dispensationem*, ab iis praedictam fuisse ostenderet, desumpta sunt ex Dorotheo, auctore dubiae prorsus fidei, ut animadvertunt pridem Baronius, Possevinus, Huetius, Binus, et alii viri eruditi, cujus Graeca haecenus desiderabantur: quae, necdum tamen omnia, ex hocce Paschali possunt suppleri, cum Latina duntaxat versio, quam Musculi esse aiunt, in Bibliotheca Patrum habeatur to. VII. edit. an. MDCXLIV. Priorem enim Dorothei non vidi. Quis autem hic Dorotheus Martyr, et qua aetate vixerit, docet prologus ad illius Tractatum de LXX. Apotolis: ex quo docemur, si Scriptori fides danda, in Graecis ac Latinis literis apprime fuisse versatum, et post mortem Diocletiani et Licinii Tyri factum Episcopum, ad Juliani Parabatæ tempora vitam produxisse, tandemque, cum subinde illius persecutionem defugeret, in urbe Odyssæ ab illius ministris comprehensum, variisque tormentis vexatum, in ipsis suppliciis vitam exuisse annos natum CVII. Ita alius fuerit (si quidem is unquam extitit) a Dorotheo, qui in urbe Nicomediensi martyrium obiit sub ipso Diocletiano, ut est in Chronico Paschali anno XIX. ejusdem Augusti, atque adeo a

Dorotheo alio, quem Auctor Chronici, quod Alexandrinum dicimus, ut et Theophanes et Georgius Alexandriae martyrium sub Gratiano subiisse scribunt VII. Id. Octobr. ferarum escae traditum sub Tatiano Augustali, cui savebant haeretici. Latina autem lingua cum Romae versaretur scripsisse Dorotheum, ejusque scripta in Graecam deinde traducta colligimus ex iis quae post illius Tractatum de Apostolis habentur, siquidem is revera scripserit: nam haec ab Graeco interprete prorsus conficta constat. Atque illius quidem futilis satia licet operis pars illa, in qua, quae Prophetarum natales et vitam praesertim spectant, referuntur, sub nomine Epiphanii Episcopi Cypro prodiit, iisdem verbis Dorothei descripta, vel certe paucis admodum interpolatis: adeo ut mirari subeat cur Epiphanio adscribatur, quod alteri Scriptori subinde ab aliis tribuitur. Sic P 505 veteres spuria sua non modo venditabant, sed quo fidem iis aliquam accommodarent, praeclara ipsas indebant nomina, ut hisce opusculis, Dorothei scilicet Martyris et Episcopi, seu Presbyteri Tyri, et Epiphanii Cypro Episcopi, cum neutrius ea sint. Posterioris, Epiphanii scilicet, opus describitur in Cod. Reg. II. MDCCCLII. fol. 228. scripto anno MCCCXI. et ex Cod. veteris Romae scripto anno DCCCLIX. ut in eo annotatur, desumpto: unde colligere saltem liceat, ut et pariter ex hoc Paschali in XX. Heraclii annum desinente, haud esse nuperos hosce qualescunque Scriptores, quod quidam volunt, siquidem ante annum DCC. II. vixerint. Et certe Graecus Interpres Dorothei testatur, seu fingit, ea quae de Prophetis et Apostolis scripsit, ex ejusdem Dorothei Latinis Commentariis hausisse ac descripsisse eo anno quo Joannes Papa Constantinopoli versabatur, Philoxeno et Probo Coss. proinde Justino seniore imperante. Operis autem Epiphanii in Cod. Regio lemma ita concipitur: *Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου περὶ τῶν Προφητῶν, πῶς ἐκοιμήθησαν, καὶ ποῦ κείνται.* Quem quidem tractatum excipit alter ejusdem Epiphanii de Apostolis, de quo agemus infra. Duplex autem Epiphanii istius de Prophetis editio prodiit: prima, Albani Torini an. MDXXXIX. altera, Joachimi Zehneri an. MDCCXII. qui et priorem recensuit, et Scriptorem fusioribus Commentariis illustravit. Quod in causa fuit cur ei elucidando immorari debere minime censuerim: cum praeterea vir singularis omnino eruditionis Petrus Daniel Huetius, Suessionensis Episcopus designatus, seu *vocatus*, ut Episcopi electi olim sese vocitabant, idce argumenti solide persecutus sit in Demonstratione Evangelica, ubi XII. Prophetarum de Christi dispensatione praedictiones accurate collegit, ac *ὑποβολιμαίων* Dorothei et Epiphanii scripta, maxime de eorum patria examinat. Proinde satis esse censuimus, si quae ex his Auctoribus in hocce Paschali excerpta leguntur, cum

ea quae habetur Dorothei latina versione, et cum Epiphanio Codicis Regii, ac Chronico MS. Symeonis Logothetae, in quo eadem fere habentur quae apud Epiphanium, conferrentur. Tertia denique editio tandem prodiit anno MDCXXII. cum operibus ejusdem Epiphanii, Interprete Dionysio Petavio. Cui quidem Epiphanio ascribitur praeterea Tractatus alius hoc titulo in Codice Regio II. MDCXXX. *Περὶ τῶν δεκαῆξ Προφητῶν, πόθεν ἦσαν, καὶ ποῦ ἐτελειώθησαν*, qui in Codice II. MDCXXXI. nullum auctoris nomen praefert: quem quidem tractatum cum noster Scriptor interdum exscribat, ex eo subinde illum emendamus. De Dorotheo vero isto fictitio agemus rursus infra ad pag. 212.

Pag. 275. 11. *Ὡς μετὰ διακονιῶν*] Leg. *ὁ*, uti edidimus. Haec porro sic vertit Interpres Dorothei: *qui cum mediocritati servierit, cum Angelis conversatur*.

Pag. 275. 12. *Ἀμιλλώμενος*] Sic reposuimus, cum editum esset *ἀμιλλώμενα*.

Pag. 276. 13. *Βελεμῶν*] Epiph. edit. et MS. *Βελεμῶθ*. Vide V. C. Huetium de Demonstrat. Evang. pag. 233.

Pag. 276. 15. *Στερέωσις*] Rob. Stephan. *oneratus*, vel *operans* interpretatur.

Pag. 277. 6. *Θεκουὲ*] Vide eundem Huetium p. 236.

Ibid. *Συχνῶς*] Logoth. *πυκνῶς*.

Pag. 277. 7. *Ροπάλω*] Epiph. cap. XIII. *ἐν ροπάλω πλήξας αὐτὸν κατὰ τοῦ κροτάφου*.

Pag. 277. 8. *Μεθ' ἡμέρας δύο*] Haec absunt ab Epiphanio.

Pag. 277. 10. *Στρατηγὸς*] Rob. Stephan. ita hanc vocem interpretatur: *quis sicut Dominus?* aut *paupertas vel humilitas Domini*, aut *percutiens Dominus*, vel *percutio Domini*.

Pag. 278. 3. *Ἀπὸ Μωρασθίτης*] Epiph. MS. *ἐγεννήθη ἐν Μωραθί*. Edit. *Μωραθί*. Auctor MS. de XVI. Prophetis, *Μιχαὴς υἱὸς Ἰεραμῶς ὁ Μαραθώνιος*. In alio Cod. *ὁ Μωραθίτης*. Logoth. *ἦν ἀπὸ Μωραθέ*. Vide Huetium p. 242.

Pag. 278. 4. *Ἀνηρέθη*] Sic reposuimus ex Epiphanio, apud quem in Cod. MS. et edito legitur *ἀναιρεῖται κρημνωθεῖς*. Logoth. *κρημνῶ θιφείς ὅτι ἤλεγξεν*, etc.

Pag. 278. 5. *Ἀσεβείαις*] Addit Epiph. *αὐτοῦ, καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ*.

Pag. 278. 6. *Μόνος*] Epiph. *μονάτατος*.

Ibid. *Ἐν Ἀκείμ*] Epiph. edit. et Dorotheus, unica voce, *Ἐνακείμ*. Logoth. *ἐν Μακείμ*. Deest in Cod. Reg.

Pag. 279. 4. *Βεθομορών*] Epiph. edit. *οὗτος ἦν ἐξ ἀγροῦ Βηθῶρ, ἐκ τῆς γῆς Ρουβείμ*. Cod. Reg. *ἐξ ἀγροῦ Βηθῶμ*. Dorotheus. *ex Bethameron*. Auctor MS. de XVI. Prophetis, *ἐξ ἄγρου*

Θεβόρ. Cod. al. ἐξ ἄγρου Θεβορῶν. Vide eundem Huetium pag. 234.

Pag. 279. 6. Αβδιάν] Leg. Αβδιοῦ, ut infra; atque ita edidimus.

Ibid. Δουλεύων, etc.] Hieronym. in Epist. ad Paulinum, *sestus Dei*.

Pag. 279. 13. Συγέμ] Ita Eriphan. edit. At MS. Σιγέμ.

Ibid. Βιταχαράμ] Eriphan. edit. et MS. Βηθθαχάμαρ. Logotheta, Βριθθαχαράν. Vide Huetium pag. 237.

Pag. 279. 17. Απολιπών λειτουργίαν τοῦ Βασιλέως] Eriphan. ἀπολιπὼν τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ τάξιν, προσεκολλήθη τῷ Προφήτῃ Ηλία.

Pag. 279. 20. Δέησις Κυρίου] Rob. Stephan. *Columba*, sive *multiplicans*, sive *deropulans*.

Pag. 280. 6. Καριαθμαούς] Ita Dorotheus: Eriphanus P 506 et Cod. Reg. Καριαθμαούμ. Auctor MS. de xvi. Prophetis, ἐκ γῆς Καριασθιαμῆρ, πλησίον Ἀζώτου πόλεως κατὰ θάλασσαν. Cod. al. Καριαθιαρείμ. Logoth. Καριαθμαούθ. Vide Huetium V. C. p. 239.

Pag. 280. 9. Σούρ] Dorotheus, *Assur*.

Pag. 280. 10. Αφελῶ] Ita Auctor MS. Eriphan. ἀφῶμαι τὸν ὀνειδισμόν· sed emendandus ex aliis.

Pag. 280. 12. Αχαάβ] Eriphanus addit, Βασιλέα Σαμαρίας.

Pag. 280. 15. Ηύλόγησεν] Eriphan. et Cod. Reg. εὐλόγησεν.

Pag. 230. 16. Ηθέλησε γάρ] Haec ab Scriptorum Chronici truncata vix intelligat quispiam, quae clarius his verbis describit Eriphanus: καὶ γενόμενος ἡλικίας ὁ Ἰωνᾶς ἀπεστάλη εἰς Νινευὴ πρὸς τοὺς Ἀσσυριοὺς, καὶ ἐζήτησεν Ἰωνᾶς ἀποδράσαι Κύριον, καὶ κατεποντήθη ὑπὸ κήτους.

Pag. 280. 20. Γενεζέου] Eriphan. τοῦ Κενεζέου. Cod. Reg. et Logoth. τοῦ Κενεζάλου. Interpres Dorothei: *Sepelivit eam prope montem Libanum: mortuus autem et ipse in Saar, ac sepultus in spelunca Cenesei, qui Judex fuerat unius Tribus*.

Pag. 281. 1. Ἰδωσι] Ita Eriphan. Ἐῶσωσιν, Cod. Reg.

Pag. 281. 3. Αφανισθήσεται] Auctor MS. ἔδαφισθήσεται.

Pag. 281. 4. Παράκλησις] Hieron. *Consolator orbis*.

Pag. 281. 10. Ελκέσει] Eriphan. edit. Ελκασεί. Cod. Reg. Ελκείσιν. Dorotheus *Εκείσι*. Deinde Eriphan. πέραν τοῦ Ἰορ- V 417 δάνου εἰς Βηγαβαρ ἐκ Φυλῆς Συμεῶν· Ita edit. et MS. Vide Huetium p. 243.

Pag. 281. 11. Τῇ Νινευῇ] Eriphan. ἐπὶ Νινευί.

Pag. 281. 13. Σεισμῶ] Eriphan. ἐν σεισμῶ, καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὼν πάντα τὰ ὑψηλότερα αὐτῆς ἐνέπρησε μέρη. Logoth. ἐν συγκλισμῶ.

Pag. 281. 17. *Περὶληψις*] Hieronym. *Luctator fortis et rigidus*.

Pag. 282. 7. *Βῆθι τοῦ Χάρ*] Logoth. *Βητουχάρ*. Dorotheus, *Biticuchar*. Eriphan. edit. *Βηθζοχῆρ*. Cod. Reg. *Βυζζουχάρ*. Auctor MS. *Βιδζούχαρ*. Cod. al. *Βδζουχάρ*. Vide Huetium p. 246.

Pag. 282. 9. *Οτε ἦλθεν*] Rectius Eriphanus, καὶ ὅτε ἦλθε, etc. *Εἰς Οστρακίνην*. Logoth. *εἰς Ρόττην*.

Pag. 282. 10. *Καὶ ἦν πάροικος*] Eriphan. edit. et MS. καὶ ἦν ἐκεῖ πάροικος εἰς γῆν *Ισμαήλ*. Logoth. *ἐν γῆ Ισμαήλ*.

Pag. 282. 13. *Ἐλαβε*] Logoth. *ἔψησε*.

Pag. 282. 15. *Ἐλεύσομαι*] Eriphan. *ἐπανεύσομαι*. Mox, *ἐνέγκατε*. Eriphan. *ἀπενέγκατε φαγεῖν τοῖς θερισταῖς*. Ita etiam Logoth.

Pag. 282. 16. *Ἀπέστη*] Eriphan. *παρέσι*. Logotheta, *ἐπιστρέψας ἐπέστη*, atque sic emendavimus.

Pag. 282. 20. *Λαοῦ*] Eriphan. et Logoth. *ναοῦ*, atque ita reposuimus pro *λαοῦ*.

Pag. 282. 21. *Λυτικὸν*] *Λυτικοῦ*, Eriphan. et Logotheta, qui addit, *γενήσεται ἡ πόρθησις τοῦ ναοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ*. Τότε *ἄπλωμα τοῦ Λαβελ* εἰς μακρὰ *ἀγαθήσεται*, καὶ τὰ *ἐπίκρανα τῶν δύο στόλων* (Ita etiam Eriph. pro *στήλων*) *ἀναιρεθήσεται*, etc.

Pag. 283. 2. *Ἀγγέλου*] Eriphan. *ἄγγέλου*.

Pag. 283. 3. *Ἐν αὐτοῖς*] Logoth. *ἐν αὐτῷ γνωθήσεται καὶ ἔτι λέγει ὁ Κύριος, ὅτι φωτήσουσι τοὺς διασκομένους ὑπὸ τοῦ ὄψεως, ὡσπερ ἐξ ἀρχῆς, καὶ διασώσει αὐτοὺς ὁ Κύριος ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ ἔσονται ἐν σκηπῇ ἀγία*. Vide Eriphan. Edit. et MS.

Pag. 283. 19. *Σαβαραθαῖ*] Eriphan. Edit. et MS. *Σαβαραθαῖ*. Auctor MS. *υἱὸς Χουσι*, ἦν ἐξ ἄγρου *Σαβαραθαῖ*, etc. Logotheta, *ἀπὸ ὄρους Ἐνβαραθαῖ*. Vide Huetium pag. 248.

Pag. 283. 20. *Ἰσραήλ*] Logoth. *ἔθνων*.

Pag. 284. 1. *Εορτή*] Hieronym. *Festivus et laetus*.

Pag. 284. 8. *Ἐκ Βαβυλῶνος*] Vide V. C. Huetium p. 251.

Pag. 284. 12. *Μνήμη Θεοῦ*] Hieronym. *Memor domini sui*.

Pag. 285. 4. *Ἦλθεν*] Addit Auctor MS. *εἰς Ἱερουσαλήμ*.

Pag. 285. 5. *Οὗτος*] Sic emendavimus ex Eriphan. et Logotheta, pro *ὡς*, sed locus adhuc mancus manet, qui ita legitur apud Eriphan. *οὗτος εἶπεν τῷ Ἰωσεδεκ, ὅτι γενήσεται υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἱερατεύσει*. Sic ultimam hanc vocem emendavimus, tum ex Eriphanio, tum ex Auctore MS. et Logotheta, cum prave editum esset *ἱερατεύσεν*. Logotheta habet, *γενήσεται*.

Pag. 285. 8. *Καὶ ἐπὶ Κύρου*] Eriphan. καὶ ἐπὶ *Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν τέρας ἔδωκεν εἰς νίκην περὶ Κροίσου τοῦ Ἀυδίων Βασιλέως, καὶ περὶ Ἀστυάγουσ τοῦ τῶν Μήδων Βασιλέως*.

Logoth. εἰς νίκην τοῦ Κροίσου τοῦ Ἀυδίου, καὶ περὶ τῆς, etc. Vide Huetium V. C. p. 253.

Pag. 285. 9. *Ἐπὶ Ἱερουσαλήμ*] Auctor MS. ἐν, etc.

Pag. 285. 11. *Ἐθνῶν*] Addit Auctor MS. καὶ Ἰσραήλ.

Pag. 285. 12. *Ἱερέων καὶ διπλῆς*] Ita Eriphan. MS. Editus vocem καὶ, Logotheta vero vocem περὶ omittunt.

Pag. 286. 12. *Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν*] Τοῦ λαοῦ ἀπὸ Βαβυλωνῶνος τίκεται ἐν Σοφῶ ἐν γῇ Ζαβουλῶν, καὶ ἔτι νέος ᾧν, etc. Ita Eriphanus, ex quo Chronicon emendavimus, cum legeretur, κείται ἐν Σοφίᾳ, tametsi ita legerit Logotheta. Theophylactus habet ἐν Σοφιῶ. Dorotheus, nascitur in Supha. Auctor MS. ἐν Σοχᾶ. Vide Huetium p. 254.

Pag. 286. 14. *Ὁ ἐρμηνεύεται Ἀγγελος*] Amphilocheus in Carm. ad Seleucum: δεινυμὸν τε, Ἀγγελον Μαλαχίαν.

Pag. 286. 15. *Καὶ τῷ εἶδει*] Addit Auctor MS. καὶ τῷ· P 507 λόγῳ.

Pag. 286. 17. *Ἐν ἡμέραις*] Addit Eriphan. τῆς ἀναρχίας, ὡς γέγραπται ἐν Σχοφθεῖμ, τούτέστιν ἐν βίβλῳ Κριτῶν, νέος δὲ ᾧν, etc. Cod. Reg. ἐν Σφαρφοθεῖμ. Idem Eriphanus lib. de Mensur. et Ponder. n. xxiii. Διασφοθεῖμ, ἢ τῶν Κριτῶν. Logotheta, ἐν Φαρφαθὲ, τούτέστιν ἐν βιβλίῳ Κριτῶν. Apud Eusebium lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxv. ex Origene, Σωφτεῖμ, et apud Hieronymum in Prologo galeato.

Ibid. *Ἐπειδευτέρωσεν*] Ita Eriphanus editus et MS. Pro- V 418 inde evanescit conjectura Raderi, atque adeo Holstenii, qui *ἐπαιδευτέρωσεν* legendum censebant. Interpres Dorothei: *quaecunque in Prophetia dixit, eo ipso die secundo visus est dicere Angelus Domini, etc.* Zehnerus: *quaecunque in Prophetia dixit, eo ipso die Angelus apparet vaticinium ejus tradidit, aut repetiit.* Auctor MS. habet *ἐβεβαίου*, quod idem valet. Huetius V. C. iterabat, rectius vertit.

Pag. 286. 20. *Λοιπὸν ἐπὶ*] Ex Dorotheo.

Pag. 290. 16. *Εἰς δύο*] Addit Auctor MS. *ξυλλῶν προνοι.*

Ibid. *Ρογήλ*] Eriphan. Edit. et MS. *Ρωγήλ.*

Pag. 290. 19. *Ὀλιγορήσας*] Ita Eriphan. MS. Editus vero, *ὀλιγοφυνηήσας.*

Pag. 291. 1. *Ἰσαίου*] Eriphan. τοῦ Προφήτου Ἡσαίου.

Pag. 291. 2. *Ἐν συγκλεισμῷ*] Ita emendavimus ex Eriphanio edito et MS. cum perperam editum esset, ἐν συκαῖς Μοάβ. Eriphanio consentit MS. licet paulo secus haec describat: *ἐποίησέν τε λάκκους καὶ κολυμβήθρας· μικρὸν γὰρ ἦν τὸ ὕδωρ, ἐξεληλυθὸς ὅτε ἦν ὁ λαὸς ἐν συγκλεισμῷ.*

Pag. 291. 5. *Ἀντεῖν*] Hanc vocem supplevimus ex Eriphanio. Aliter totam hanc pericopen describit Symeon Logoth. in Chron. MS. *ἠρώτησαν γὰρ οἱ πολέμιοι, Πόθεν πίνουσι; καὶ ἔχοντες τὴν πόλιν, περιεκαθέζοντο τῷ Σιλῶν. Καὶ εἰάν μὲν ἰού-*

δας ἦλθεν, ἐξήρχετο τὸ ὕδωρ· εἰ δὲ ἀλλόφυλος, οὐδαμῶς, ἐπειδὴ σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχονται, ἵνα δειχθῆ τὸ μυστήριον.

Pag. 291. 12. *Ἐχομένως*] Logoth. *ἐχόμενα*.

Pag. 291. 15. *Γαβαῶν*] Ita Logoth. At Epiphani. edit. et Cod. MS. *Γαβαῶθ*. Mox, pro σταδίων, σταδία habet idem Logotheta.

Pag. 291. 16. *Ἐποίησεν δὲ*] Logoth. καὶ ἐποίησεν σκολίαν εἴσοδον ἀνεπινόητα.

Pag. 291. 21. *Ὅστᾶ τόπου*] Leg. ὅστᾶ τῶν πατέρων. Logoth. καὶ ἐπεὶ ὁ *Ἐζεχίας* ἔδειξε τοῖς *ἔθνεσιν* τὸ μυστήριον *Δαβὶδ* καὶ *Σολομῶνος*, καὶ ἐμίανε ὅστᾶ τῶν προπατόρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἔθετο εἰς δουλείαν τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἄκαρπον αὐτὸν ἐποίησε ἀπὸ τῆς ὥρας *ἑκείνης*.

Pag. 292. 1. *Ἐπειράσατο*] Mendum in hac voce. Raderus emendat, *ἐχειρώσατο*. Sed Logotheta legit *ἔθετο*. Cod. vero Vatic. *ἐπειράσατο*. Malim *ἐπηράσατο*, *imprecatus est*, atque ita edidimus.

Pag. 293. 3. *Ἐξ Αναθῶθ*] Ita Dorotheus, Epiphani. edit. et Logotheta. At Cod. MS. Epiphani, *ἐξ Αμαθῶθ*.

Ibid. Καὶ *Τάφναις*] Epiphani. edit. Auctor MS. et Logoth. ἐν *Τάφναις*. Cod. alter Reg. ἐν *Τάφνας*.

Pag. 293. 4. *Βληθεῖς*] Sic ex Auctore MS. et Logotheta emendavimus, cum editum esset, *λίθοις δὲ σποβληθεῖς*.

Pag. 293. 5. *Εὐεργετηθέντες*] Addit Logoth. ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Pag. 293. 6. *Τῶν γὰρ ὑδάτων*] Epiphanius: *ἀσπίδες γὰρ, καὶ τῶν ὑδάτων θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Νεφῶθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους, etc.* ubi Cod. Reg. habet *Κροκονήλους*. Vide Gloss. med. Graecit. Sequuntur deinde verba aliquot quae in Chronico desiderantur, et mutilam sententiam resarciunt: *ἦσαν αὐτοὺς θανατοῦντες, καὶ εὐξαμένον τοῦ Προφήτου Ἰερεμίου, ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ὁ θυμὸς τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὠσαύτως τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων. Porro Dorotheus Μενεφῶθ etiam legit, ut et Auctor MS. de xvi. Prophetis, unde Scriptor noster quae hic narrat exscripsit, cujus verba hic afferemus, ut ex iis Chronicon liceat emendare: κείται δὲ πλησίον τῆς οἰκίας Φαραῶ, ὅτι Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν ἐνεργηθέντες δι' αὐτοῦ· ἠῤῥετο γὰρ, καὶ αἱ ἀσπίδες (Cod. al. καὶ οἱ κροκοδείλοι) αὐτοὺς ἔασαν, καὶ τῶν ὑδάτων οἱ θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μενεφῶθ, Ἕλληνες δὲ Κροκοδείλους, οἱ ἦσαν αὐτοὺς θανατοῦντες (Cod. al. οἱ ἐθανάτουσαν αὐτοὺς) καὶ εὐξαμένου τοῦ Προφήτου, ἐκωλύθησαν ἐκ τῆς γῆς τὰ γένη τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὠσαύτως τὸ ἔνεδρον τῶν θηρίων, καὶ ὅσοι εἰσὶν πιστοὶ Θεοῦ ἕως τοῦ νῦν εὔχονται ἐν τῷ τόπῳ ὅπου κείται· καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοῦ τοῦ τόπου, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσιν, καὶ τὰ θηρία τοῦ ὕδατος φυγαδεύουσιν. Ἡμεῖς*

δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου καὶ Πτολεμαίου γερόντων τινῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐπιστάς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ ἐπιγνούς τὰ εἰς αὐτὸν μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα, περιστείλας αὐτὰ ἐνδόξως, καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως τὰ θηρία.

Pag. 293. 13. Τῷ τόπῳ] Sie Logotheta: at τάφῳ legit V 419 Auctor MS. de xvi. Prophetis.

Pag. 293. 16. Καὶ οὕτως ἐνέβαλλον] Leg. καὶ οὕτως ἐνέβαλεν, ex Suida in Ἀργόλαι, qui hunc locum Eriphanii viderat: καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων.

Pag. 293. 18. Τοῦ Πελοποννησιακοῦ] Suidas, τοῦ Πελαγοῦ. Hunc locum porro ita vertit Interpres Dorothei: *Et serpentes hoc pacto rejecti, quos Argolais vocant, hoc est lacertos ex Argo Peloponnesiaco, unde et Argolai vocantur populi isti, id est dextris ignavi: loquela vero sunt delicata et prorsus sinistra. Ex quibus hic legendum videretur. τουτέστιν Ἀργοὶ δεξίαις, pro Ἀργούς δέξιοι, tametsi utraque lectio nihil sani habeat, ut nec illa Suidae, Ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἀργους λαίοι. Raderus haec P 508 mendose ita ediderat: καὶ ἐκωλύθη ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως, καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τὸν οὐρανὸν τοὺς λεγομένους Ἀργολάους, ὃ εἶσι ὀφιωμαχοῦς, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἀργου τοῦ Πελοποννησιακοῦ, τουτέστιν Ἀργούς δέξιοι καλοῦνται· λαλιὰν δὲ ἔχουσιν, etc. Nos edidimus prout habentur in Cod. Vaticano, a quo non abludit Symeon Logotheta in Chronico MS. cujus verba hic apponam: ἤξανατο γὰρ καὶ οἱ ὀλοθρευόντες αὐτούς ὄφεις καὶ ἀσπίδες ἀπέθανον· καὶ τῶν ὕδατων οἱ θῆρες, οὓς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μενεφῶθ, Ἑλληγες δὲ Κροκοδείλους. Καὶ ὅσοι δὲ εἰσὶ πιστοὶ τοῦ Θεοῦ, ἕως σήμερον εὐχονται ἐν τῷ τάφῳ, καὶ λαμβάνοντες ἀπὸ τοῦ χοῦ τοῦ τοποῦ, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι. Ἡμεῖς δὲ ἠκούσαμεν ἐκ τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου τοῦ Πτολεμαίου γερόντων ἀνδρῶν, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν ἐπιστάς τῷ τόπῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ μυστήρια, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετεστήσατο αὐτοῦ τὸ λείψανον, περιθείς ἐνδόξως κύκλω, καὶ ὀλοθρευτὴ ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης τὸ γένος τῶν ἀσπίδων, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὡσαύτως οἱ Κροκοδείλοι. Οὗτος τοὺς λεγομένους Ἀργόλας, ὃ εἶσι ὀφιωμαχοῦς, εἰς τὴν γῆν Αἰγύπτου, οὓς ἤνεγκεν ἐκ τοῦ Ἀργους τοῦ Πελαγισκοῦ· ὅθεν καὶ Ἀργόλαι καλοῦνται, τουτέστιν Ἀργους εὐωνύμου· λαίην γὰρ πᾶν τὸ εὐώνυμον, τὸ δὲ Ἀργος ἐστὶν ἀνατολικόν.*

Pag. 294. 3. Οὗτος Ἰερემίας] Ex Eriphanio.

Pag. 294. 5. Ἐν φάτῃ] Haec et quae sequuntur absunt ab Eriphanio: ita autem describuntur apud Logothetam: διὸ καὶ ἕως νῦν θεοποιούσιν παρθένον λοχῶντα, τιμῶσι καὶ βρέφους ἐν φάτῃ τιθέντες προσκύνουσι· ἔλεγον οἱ ἱερεῖς Αἰγύπτου, ὅτι πατροπαράδοτόν ἐστι μυστήριον ὑπὸ Ὀσίου Προφήτου τοῖς πα-

τράσιν ἡμῶν παραδοθέν, καὶ ἐκδεχόμεθα τὸ πέρασ τοῦ μυστηρίου.

Pag. 294. 10. Οὗτος ὁ Προφήτης] Rursum ex Eriphanio.

Pag. 294. 11. Αὐτῇ] Addit Eriphan. πάντα. Κατατεθῆναι. Logoth. καταποθῆναι.

Pag. 294. 12. Τοῖς παρεσταῖσι] Eriphan. τοῖς ἑρῶσι τοῦ λαοῦ, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις παρεστῶσιν. Logotheta addit αὐτῶ.

Pag. 294. 14. Ἐν δυνάμει] Addit Logoth. κοινῆς χάριτος. Ξύλον, Logoth. ξύλω.

Pag. 294. 16. Οὐδεὶς] Aliter Eriphanus, οὐδεὶς ἀναπτύξει ἐν Ἱερῶν ἢ Προφητῶν, εἰ μὴ Μωσῆς ὁ ἔκλεκτος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεὶς ἀναπλώσει, εἰ μὴ Ἀαρῶν. Logoth. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεὶς ἀναπτύξει, etc.

Pag. 294. 18. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ] Logoth. καὶ ἐν τῇ ἀναστασίᾳ, etc.

Pag. 294. 21. Τὸν ἐχθρὸν] Eriphan. MS. καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, ἀνελεῖν θέλονται. Editus, ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντες. At Dorotheus: *occident eum venientem, ubi vox φεύγοντες videtur poni pro, in fugam conjicientes, fugantes.* Ita Logotheta: καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες τὸν ἀνελεῖν αὐτοὺς θέλοντα.

Pag. 295. 3. Φωτεινῇ] Deset haec vox in Eriphanio, quae habetur apud Logothetam.

Ibid. Οὐδεὶς νοεῖ τὸν τύπον] Addit Eriphanus ἐκείνον. Abest a Logotheta, apud quem τόπον legitur.

Pag. 295. 8. Ἡ δόξα] Logoth. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ.

Pag. 295. 9. Διὰ τοῦτο] Haec et sequentia absunt ab Eriphanio: habentur vero pariter apud Logoth.

Pag. 296. 5. Αριρᾶ] Auctor MS. de xvi. Prophetis, ἐκ Σαριρᾶ. Eriphanus edit. et MS. ἐκ Σαρηρᾶ ἐκ τῶν υἱῶν τῶν Αριμερέων ἀπέθανεν δὲ ἐν τῇ γῆ τῶν Χαλδαίων, πολλὰ προφητεύσας περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ, καὶ περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας προεφήτευσαν. Ita etiam Logotheta.

Pag. 296. 7. Τοῦ λαοῦ] Ἐν τῇ παροιμίᾳ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἐλεγχόμενος, etc. Eriphan.

V 420

Pag. 296. 9. Ἐν τάφῳ Ἰωσήφ] Eriphan. et Auctor MS. ἐν τάφῳ Σῆμ, etc. Logoth. ἐν τάφῳ τῶν Σῆθ καὶ Αρφαξᾶδ. Vide Georgium Syncellum p. 101. 110.

Pag. 296. 12. Ἐξ ἐπιπέδου] Leg. ἐπιπέδου.

Pag. 296. 15. Ὅτε ἐκλείπει] Eriphan. ὅτι ὅταν ἐκλείπη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐπίξειν τὸ δρέπανον. Auctor MS. ὅταν ἐκλίποι ἐπίξειν τὸ δρέπανον, atque sic emendavimus, cum ἐπειθὼν perperam editum esset.

Pag. 296. 16. Εἰς πέτρας] Logoth. εἰς πέρας.

Ibid. Πλημμυρίσει] Eriphan. καὶ ὅταν πλημμυρίσῃ αὐτοῦ

τὸ ὕδωρ, τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπάνοδον σημαίνει. Auctor MS. εἰς τὴν, etc. Logoth. καὶ ὅταν πλημμυρίσῃ, εἰσελθεῖν δι' ἐπανόδου εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ γὰρ ἐκείθην κατῴκει ὄσιος, καὶ πολλοὶ τοῦ νόμου ἀντεχόμενοι πρὸς αὐτὸν συνεστρέφοντο.

Pag. 296. 17. Καὶ πολλοὶ] Πρὸς τὸν τάφον αὐτοῦ συνεστρέφοντο ἐπὶ προσευχὴν καὶ ἱκεσίαν. Caetera paullo secus apud Eriphanium.

Pag. 296. 20. Διαστῆναι] Eriphan. στήναι τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ.

Pag. 297. 1. Δαψιλῆ] Eriphan. δαψιλῆν.

Pag. 297. 4. Απολλυμένου] Eriphan. addit, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Logotheta, ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, προσῆλθε τοῖς ἡγουμένοις τῶν Χαλδαίων, σημείον ποιήσας ἐπ' αὐτοὺς σκότους, ἔπαυσε τοὺς πολεμίους καταπλήξαι αὐτοὺς οὐρανόθεν. Τότε ἦν λέγων ὁ Ἰσραήλ, etc.

Pag. 297. 5. Καταπλήξας] Eriphan. καὶ παρενόηλησεν αὐτοὺς διὰ τερατίων. Mox, ὅτε ἔλεγεν τῷ λαῷ ὁ Ἰεζεκιήλ.

Pag. 297. 6. Απώλωλεν] Eriphan. et Logoth. ἀπώλετο ἡ ἐλπὶς ἡμῶν· ex quibus vocem ἐλπὶς addidimus, quae deerat.

Pag. 297. 7. Ἐπεισεν] Logoth. ἐπιστοποίησεν αὐτοὺς, ὅτι ἴσται ἐλπὶς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῷ λαῷ, καὶ ὅδε καὶ ἐπέκεινα. Οὗτος ἐκεῖ ὦν ἐδείκνυε τῷ λαῷ τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰ ἐν τῷ λαῷ γινόμενα.

Pag. 297. 11. Ἐλεγχον] Sic reposuimus ex Eriphanio P 509 et Logotheta, cum ἔλεγον editum esset cum nota mendii. Idem Logoth. οὗτος ἠρπάγη ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἔλεγχον, etc.

Pag. 297. 13. Καὶ τὴν πόλιν] Logoth. καὶ τὴν πόλιν.

Pag. 297. 18. Ἀνήλισκον] Logoth. ἀνήρουν.

Pag. 297. 19. Αὐτῶν] Addit Logoth. καὶ ἔπαυσε τὸν κατ' αὐτῶν θάνατον. Καὶ προείρηκεν ὅτι δι' αὐτοὺς οὐκ ἐπιστρέψει ὁ λαὸς εἰς τὴν γῆν ἑαυτῶν.

Pag. 298. 1. Ἐν Μηδίᾳ] Ita Cod. editus Eriphanii: at Dorotheus, in *Madiam*. Codex vero MS. Eriphanii, ἀλλ' ἐν ἰδίᾳ ἴσονται. Logoth. ἐν Βαβυλῶνι· paullo ante, κτήνη, προκτῆνα, et ἐπιστρέψει, pro ἐπιστρέφη, ex MS. et edito emendavimus. Logoth. habet ἐπιστρέφει.

Pag. 298. 2. Αὐτὸν] Post hanc vocem sequitur apud Eriphanium edit. et MS. ἀντέκειτο γὰρ αὐτῷ ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. Et apud Logoth. ἀντέκειτο γὰρ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Proinde legendum, ἀντέκειτο γὰρ αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Absunt vero a Dorotheo.

Pag. 298. 14. Τῶν ἐξεχόντων] Eriphan. γένους τῶν, etc. Logoth. γενεαί.

Pag. 298. 15. Ἐν αἰχμαλωσίᾳ] Eriphan. εἰς Βαβυλῶνα.

Pag. 298. 16. Βεβερωῶν] Eriphan. edit. Βεθεβορῶν. MS.

Βεθεμωρῶ. Auctor MS. ἦν ἐκ Βετόρων. Corrupte Logoth. Μηδόρω.

Pag. 298. 17. Σώφρων] Logoth. σοφός, σπανός δὲ τῷ εἶδει, ὡς, etc. Reliqua etiam paullo secus.

Pag. 298. 20. Ησκησεν] Ita Logotheta et Cod. MS. Eriphanii. Edit. ἀπέσχηκεν.

Pag. 299. 1. Εσθίον] Addit Logoth. εἰκοσιέν ἔτος.

Pag. 299. 4. Εμπροσθεν] Auctor MS. τὰ εμπροσθεν αὐτοῦ. Eriphan. εμπρόσθια. Mox, σὺν τοῖς ὀπισθίοις, ὡς λέων. Ita etiam Logotheta.

Pag. 299. 8. Τροξύνιον] Eriphan. edit. ὑπὸ ζυγοῦ. MS. ἐπὶ ζυγόν.

Ibid. Βελιά] Eriphan. et Auctor MS. τοῦ Βελιάρ. Logoth. γέγονε τοῦ Βελιάρ. Quae sequuntur paullo interpolata sunt.

Pag. 299. 10. Ἐν τῇ νεότητι] Logoth. τὴν ἀρχὴν.

Pag. 299. 11. Πατάσσοντες] Ita Eriphanius edit. et MS. Perperam editum erat in Chronico, cum nota mendi, ἀπατάσσοντες. Logotheta, ἀρπάζοντες, ὀλοθρεύοντες, ἀναιρούντες, ἀσεβοῦντες.

Pag. 299. 14. Οὐκ ἐγένετο] Eriphanius edit. καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης φύσεως τροφήμα. Cod. Reg. καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνθρωπίνης φύσεως τροφή. Ita etiam Logotheta.

Pag. 299. 16. Μετὰ τὴν πέψιν τῆς τροφῆς] Eriphan. edit. et MS. μετὰ τὴν πέψιν τῆς μαστίγος αὐτοῦ, ἐν καρδίᾳ ἀνθρώπου γεγόμενος. MS. ἀνθρωπίνῃ. Καὶ νοῦν. Logoth. καὶ ἔννοων.

Pag. 299. 18. Δεόμενος] Addit Eriphan. τοῦ Θεοῦ Βεμμών, ὃ ἐστὶν τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

Ibid. Δαίμων] Eriphan. πνεῦμα Σατάν.

Pag. 299. 19. Ἡθῆ δὲ ἡ γλαῦσσα] Eriphan. καὶ γλαῦσσα αὐτοῦ ἔδεσμεύετο λαλεῖν, καὶ φωνὴ θηρίου ἐδίδοτο αὐτῷ.

Pag. 299. 21. Κρέας] Eriphan. καὶ ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς κρέας ἀπὸ τοῦ κλαεῖν, καὶ πολλοὶ δυνάσται καὶ πολῆται, etc. Ita etiam Logotheta.

Pag. 300. 1. Ἡθελεν] Eriphan. ἠθέλησεν.

Pag. 300. 5. Ο Δανιήλ, etc.] Logotheta, καὶ τοὺς ἑπτὰ καιροὺς ἐποίησεν ὁ Θεὸς εὐχομένον γενέσθαι μῆνας ἑπτὰ, καὶ τὸ μυστήριον, etc.

Pag. 300. 8. Ἐτελέσθη] Eriphan. ἐτελέσθη ἐπ' αὐτὸν, ὅτι ἀποκατέστησεν ἑπτὰ μείστης, (MS. ἀπεκατέστησεν ἑπτὰ μείστης) ἕξ οὖν ἔτη καὶ ἕξ μῆνας ὑπέπιπτεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ἔξωμολογεῖτο, etc. Logoth. ἐτελέσθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀποκαταστάς ἐν 5' μηνί, τὰ ἑλλοικα ἔτη καὶ μῆνας 6' προσέπιπτεν Κυρίῳ, καὶ ἔξωμολογεῖτο τὰς ἀσβεβείας αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν ἀφραῖν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ, ἀπέδωκεν ὁ Κύριος τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ἄφρατον καὶ οἶνον καὶ κρέας λαβὼν τοὺς ἕξ χρόνους, καὶ τοὺς 6' μῆνας

ἔξωμολογούμενος τῷ Κυρίῳ, ὅτι Δανιὴλ προσέταξεν ὀσπρίοις βρε-
πτοῖς καὶ ὕδωρ καὶ ἔλεεμοσύνας ἐξιλιάσασθαι τὸν Θεόν.

Pag. 300. 13. Καὶ χλωροῖς] Sic emendavimus ex Eri-
phanio, cum editum esset, καὶ σχόλαις.

Pag. 300. 14. Ως τὸν υἱὸν αὐτοῦ] Eriphan. κατὰ τὸ ὄνο-
μα τοῦ μονογενοῦς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Pag. 300. 15. Καταστῆσαι] Eriphan. ἀποκαταστῆναι.

Pag. 300. 17. Καὶ μὴ κοληθῆναι] Eriphan. καὶ προσκολ-
ληθῆναι.

Pag. 300. 18. Καὶ τοῖς ἄλλοις] Eriphan. καὶ ἐν τοῖς Βα-
σιλεῦσι.

Ibid. Ὅσα οὐκ] Eriphan. ὅσα οὐκ ἐγράψαμεν ἐν τῇ βίβλῳ
ταύτῃ· εἰσὶν δὲ γεγραμμένα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Δανιήλ.

Pag. 300. 19. Ἀπέθανεν] Eriphan. ἐν Βαβυλῶνι ἐν εὐ-
ρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ βασιλικῷ ἐνδόξως, καὶ ἔστιν
ὁ τάφος αὐτοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας πᾶσιν γνωστός ἐν Βαβυ-
λῶνι.

Pag. 300. 21. Ἐν τοῖς ὑπεράνω] Eriphan. ὑψηλοῖς τῆς
Βαβυλῶνος, λέγων, ὅτι ὅταν ἴδῃτε καπνιζόμενον τὸ ἐκ βορέα ὄρος,
ἧξει τὸ τέλος Βαβυλῶνος.

Εὰν δὲ ἴδῃτε] Haec sententia brevior est apud Eriphan-
ium et Dorotheum: ἧξει δὲ Κύριος ἐπὶ γῆς ἐνανθρωπήσας.

Pag. 301. 4. Ἐπὶ τῶν ἱερῶν] Logoth. ὑπὸ τῶν ἱερῶν καὶ
πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ.

Pag. 301. 6. Εὰν] Logoth. ὅτε.

Pag. 301. 8. Τοῦ Βελιά] Eriph. et Logoth. Βελιάρ. Lo-
goth. φόνος ἔσται παντὸς αἱματὸς ἀκαθάρτου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Pag. 301. 10. Ηλίας] Haec et sequentia de Elia et Elisaeo hausit Auctor ex Eriphanio cap. v. quae fusiori paullo P 510
commentario is persequitur: ubi consulendus Joachimus Zeh-
nerus.

Pag. 301. 12. Δῶμα] Ita Eriphan. edit. Δόμα Cod. MS.

Ibid. Τοῖς ἱερεῦσιν] Eriphan. addit δεδομένη.

Pag. 301. 13. Σβαχά] Eriphan. et edit. MS. Σαβάκ.

Pag. 301. 16. Χρησμός] Eriphan. edit. et MS. χρημα-
τισμός.

Pag. 301. 20. Ἀβελμαουὺ] Eriphan. edit. et MS. Ἀβελ-
μούθ.

Ibid. Τοῦ Ρουβὴν] Varie hanc vocem scribi observat Co-
telerius in Notis ad Homil. II. Clementin. cap. I.

Pag. 302. 1. Τήρας] Eriphan. edit. Τράτιον. MS. Τε-
ράσιον.

Ibid. Δάμαλις] H ἐν Σιλώμ. Ita edit. Torini, et Cod.
Reg.

Pag. 302. 3. Εἰς Ἱερουσαλήμ] Eriphan. ἐν, etc.

Pag. 302. 4. Ὁς καθελεῖ] Eriphan. καὶ εἶπεν ὁ Ἱερεὺς διὰ

τῆν (Edit. τούτων) δηλῶν, ὅτι Προφήτης ἐτέθη σήμερον, ὃς κατελεῖ, etc.

Pag. 302. 6. Ζαχαρίας] Tres hoc nomine recensentur Prophetæ: filius Joiadae Pontificis, cujus hic mentio: alter, filius Barachiae: tertius, pater S. Joannis Baptistæ. De anno illius caedis, ita subdit Scaliger ad Chronicon Eusebii: *Sed quis scit quoto anno Regis Joas interfectus sit, cum tempus a Scriptura non designetur?* Vide Salianum an. III. MCCCII. n. 6. Quae V 422 porro de Zacharia hic habentur, accepit Auctor a Dorotheo: secus enim de illo scribit Epiphanius, a quo perperam cum patre S. Joannis confunditur.

Pag. 302. 9. Ἀνά μέσον] Epiphanius MS. οὗτος δὲ ἦν ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐξ οἴκου Δαβίδ, ἀνά μέσον τοῦ Ἑλαμ ἐξ οἴκου Κυρίου. Edit. ἀνά μέσον ἐλάτρευσεν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ex emendat. Zahnri, contra MS. fidem. Dorothei Interpres, ἀνά μέσον τοῦ Ἑλαμ, sub *Elam* vertit.

Pag. 302. 17. Ἀριστίδης] Ex Eusebio, ubi adeundus Scaliger p. 101.

Pag. 303. 6. Πινδαρος] Ex eod. Eusebio, ubi idem Scalig. pag. 100.

Pag. 303. 10. Σοφοκλῆς] Ex eod. Euseb. ubi idem Scaliger p. 102. et 103. et Selden. in Marmorib. Arundel.

Pag. 303. 13. Εὐριπίδης] De cujus morte infra ad Olympiad. xciv.

Pag. 304. 2. Ἐσδραμ] Vide Selden. lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. vi. pag. mihi 284.

Pag. 304. 4. Ἡρόδοτος] Ex Eusebio, ubi Scalig. p. 102.

Pag. 304. 6. Βακχυλίδης] Chron. Eusebii, Georg. Syncellus pag. 257. etc.

Pag. 304. 9. Σακράτης ἐγεννήθη] Ex Eusebio, ubi Scalig. p. 102. et Seldenus ad Marmora Arundel.

Pag. 304. 15. Ἀρτάβανος] Georg. Syncellus p. 271. ubi et de Artaxerxe.

Pag. 305. 1. Θεμιστοκλῆς] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 102.

Pag. 305. 2. Μαροδοαῖος] Ex Eusebii Chron. pag. 131. ubi quae hic desunt in hac perioche supplentur his verbis, ex versione Hieronymi, *quod non puto*. Hic porro consulendus Scaliger, praeterea Saliannus in Annualibus Eccles. an. III. MDCXXXVI. n. XXVI. et anno V. MDCXCI.

Pag. 305. 12. Ομοῦ] Deerat summa annorum ρβ'. quam supplevimus.

Pag. 306. 15. Ἐσδρας] Ex Eusebio, cui *eruditissimus legis divinae* dicitur, ex versione Hieronymi, ubi Scaliger p. 106.

Pag. 306. 1. Ἡρόδοτος] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 102. 104.

Pag. 306. 8. *Εμπεδοκλῆς*, etc.] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 103.

Pag. 306. 7. *Φερεκύδης*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 103.

Pag. 306. 9. *Νεεμίας*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 106.

Pag. 306. 10. *Αρχιουνοχόος*] *Minister vinarium*, Hieronymo in Chron. Eusebii.

Pag. 307. 16. *Εβδομήκοντα*] Conferendi Eusebius in Chron. et Georgius Syncellus pag. 249. et 323. praeterea ex neotericis, Salianus an. π. μδχϞϞ. n. 36. et seqq. Grandamicas de morte et natali Christi lib. i. cap. iii. et alii.

Pag. 307. 20. *σά.*] Vir doctus *σγ.* emendabat, ut mox, pro *σβ.* legit *σε.*

Pag. 308. 18. *Από τούτου του χρόνου*, etc.] Consules a primaeva sui origine, ad Imperium usque Julii Caesaris, cum Idatianis Fastis hic duntaxat contulimus, quos, aut similes, vidisse Auctorem Chronici vero esse proximum in Praefatione monuimus. Huic enim argumento diutius alias immorari supervacaneum esset, cum res dudum peracta sit a viris omni exceptione doctioribus, Cuspiano, Sigonio, Panvinio, et aliis sibi indicatis, quos Lectori consulere liberum erit, si quidpiam naevi in iis suboleat. His porro Consulibus annos Urbis Conditae apponimus, usque ad annum Incarnationis Christi, a quo deinceps caeteros annos Christianos putamus, quibus perpetua methodo additi anni ρϞϞϞ. optatos Urbis Conditae annos exhibebunt, ut temporum ratio ubique cuivis perspicua sit.

Pag. 309. 6. *Πουπλίου*] Schott. *Πουβλίου*. Edit. Scaligeri, *Ποπλίου*. Idat. *Publilio*. Senator, *Pulvillo*. Omittuntur deinde duo paria Consulium, *Lartius et Exquilinus*: et *Valerius et Tubertus*, quos characteribus minusculis supplevimus, quo continua Consulium series minime intermittatur, et advertat primo intuitu Lector omissos a Scriptore Chronici.

Pag. 309. 9. *Ποστουμιανοῦ*] *Posthumium* alii vocant.

Pag. 309. 11. *Αρουγκου*] Idat. et Cuspian. Fasti,

Auranco.

Pag. 310. 1. *Σκούλου*] Idat. *Sifulo*. Fasti, *Q. Cloelio*. P 511

Pag. 310. 6. *Κελεμοντανοῦ*] Ita mox, Scal. *Κελημοντανοῦ*. Infra, *Κελεμοντανοῦ*. Idat. *Coelimoniano*.

Pag. 310. 8. *Καὶ Γεμίνου*] Idat. MS. *Vitellino* iii. V 423

Pag. 310. 9. *Αρούγκου*] Idat. *Auranco*, ut supra.

Pag. 310. 15. *Πλάτων ἐγεννήθη.*] Ex Euseb. ubi Scaliger pag. 107.

Pag. 310. 16. *Τούλλου*] *Σύλλου* legit Sigonius in Chronico.

Pag. 310. 18. *Αρχοντες*] Ex prisco aliquo Fastorum Con-

salarium Scriptore haece hausit Auctor Chronici, qui quae ille Graece, ita is Latine extulerit: *His Cons. Romani Proceres dicti sunt*, quomodo Fasti Idatiani edit. Pontaci et Labbei habent hoc ipso anno; quo loco, Fasti non ex Paschali, sed ex Fastis Paschale debet illustrari: cum in eo *Ἀρχοντες* dicantur quos Latini *Proceres* appellarunt. Ita quippe apud Romanos dicti potissimum Patricii. Nam cum primis ab Urbe Condita temporibus, cum sub Regibus, tum sub primis Cons. Cives Romani in Patricios duntaxat, seu qui a Patribus vel a Senatoribus orti erant, et Plebeios essent distributi, solisque Patriciis aditus pateret in Senatum et ad majores Magistratus, haec tandem tempestate plebeis etiam concessum, ut non modo Senatores esse possent, sed etiam ad quasvis dignitates admitterentur. Isto quippe anno, Caio Julio Iulo et P. Pinatio Rufo Cons. Caiam Marcium Coriolanum, exercitu Volscorum assumpto, bellum patriae intulisse praeter caeteris auctor est Dionysius Halicarnassensis: cui quidem bello civili causam et occasionem praebuit exorta inter Patricios et plebem simultas, cum Coriolanus, gravi annona, advectum e Sicilia frumentum magno pretio dandum populo in Senatu suavisset, ut hac injuria plebs agros coleret, ac necessitate ad modestiam compelleretur. Excitata inde gravissima secessione, seu seditione, et a Decio Tribuno plebis die dicta Coriolano, illoque postmodum in exilium acto, Patricios eo plebs adiegit, nonnullis etiam ex iis haud renuentibus, ut plebeios in Senatum et ad quasvis Magistratus admitterent. Unde ut maximum incrementum plebis potestati accessit, ita Optimatum factio maximum pristinae dignitatis detrimentum accepit, admissis plebeis hominibus ad dignitates et Sacerdotia, aliosque primarios honores, qui antea solis Patriciis peculiare fuerant, quos plebi communicarunt partim invitati et necessitate coacti, partim etiam sapienti consilio inducti, ut pluribus narrat idem Dionysius lib. vii. Atque id quidem verbis supra relatis videtur expressisse uterque Scriptor, Chronici et Fastrorum Idatianorum, quibus inuunt hoc anno Romanos, plebeios scilicet, *Proceres*, vel *Ἀρχοντες dictos*: hoc est tum primum in Senatum allectos, et ad majores Magistratus admissos, proindeque Proceribus ac Patriciis, quorum antea id duntaxat juris erat, accensitos: quod superiori, ut velle videtur Dionysius, vel hocce etiam fortasse anno tandem decretum fuit, vel certe in usu esse coepit; tametsi quando primum in Senatum allecti fuerint plebeii variae sunt Auctororum sententiae. Eusebii Chronicon ad annum quo exactus Coriolanus: *Romae populus a Patribus facta seditione discedit*. Iidem porro sunt *Proceres* et *Ἀρχοντες* nam apud Festum in V. *Procum*, *Proceres*, *Principes* exponuntur, ut apud Servium ad I. *Aeneid.* *Principes civitatis*, apud

Charisium lib. i. et in veteribus Glossis, *Ἐξαρχοί, Πρωτάρχοντες*, et *Πρωτοπολίται*, quomodo *Primores civitatum* vocat Lactantius lib. de mortib. persecut. n. xxi. Ita *Principes*, *Primates municipii* vocat Sidonius lib. vii. epist. ix. Quae quidem vox, secundum Varronem, apud eundem Servium a multilis in aedificiis, seu capitibus trabium, quae *Proceres* nominantur, deducta est: vel, ut scribit Isidorus lib. ix. Origin. cap. iv. *Proceres* dicti, quod ante omnes honore procederent, quasi *Procedes*. Unde, subdit ille, et *capita trabium proceres dicuntur, eo quod primo procedant: hinc autem ad Primores facta translatio, quod a caetera multitudine prominent*. Sane a Romanis Scriptoribus *Proceres* unice fere semper appellari *Senatores*, indicant *Leges* utriusque *Codicis*, atque in primis *Lex xii. Cod. Theod. de Praetor. et Quaest. Praetores designantur Senatuseconsulto legitime celebrato, ita ut adsint decem e Procerum numero, qui Ordinarii Cos. fuerint, quique Praefecturae gesserint dignitatem, V 424. Proconsulari etiam honore sublimes*. Neque aliter haec vox usurpatur in *Lege l. eod. Cod. de Nuptiis*, in *L. ii. Cod. Just. de Leg. l. xxxvii. et xxxix. de Appellat.* ut et apud *Ciceronem* lib. xiii. epist. xv. *Plinium* lib. ii. sect. v. lib. vi. sect. xxxi. et apud *Senatorem* lib. vi. epist. x. in lemmate, et lib. vii. epist. vii. *Victore Schotti* in *Tacito*, ut caetera praeteream de hac voce a *Criticorum* filiis observata, qui ex *Plauto*, *Virgilio*, *Lucano*, *Martiale* et aliis quosvis *Optimates* saepe innuicent: quae quidem cum in locis a nobis laudatis unice *Senatoribus* conveniat, nescio an probari possit, quod fortasse quidam velint, istos *Chronici Paschalis* et *Idatii* ita intelligi debere, ut *plebeis* in *Senatum* et ad *maiores dignitates* admittis, tum primum *Procerum* inductum nomen fuerit, quo veteres *Patricii*, et qui ab iis ortum ducebant, aut ducturi erant, donarentur, ut a caeteris ex plebe *Senatoribus* distinguerentur, quos inde *Novos* vocabant, quique non gauderent *jure imaginum*, quod *Patriciorum* dantaxat erat, tametsi deinceps *plebeios Senatores* jus etiam ponendi *imagines simul* accepisse plerique consentiant, praesertim si aliquot ex *Curulibus Magistratibus* gessissent.

Pag. 311. 2. *Λούσιου*] *Idat. et Fasti, Tusca.*

P 512

Pag. 311. 3. *Ἐντεῦθεν*] *Ex Eusebio lib. i. Chron. p. 82.*

2. Edit. Scalig.

Pag. 311. 10. *Βιτελλίνου*] *Schott. Βιτελλίνου. Idat. MS. Vücellino. Fasti Viscellino.*

Pag. 311. 11. *Μαλογεννήσιου*] *Idat. MS. Maloginense.*

Pag. 311. 14. *Βολισίου*] *Idat. Volens. Fasti, Valerio Petito.*

Pag. 311. 16. *Φούβου*] *Schott. Φούσου. Fasti, Fusto Fuso. Idat. MS. Fugo.*

Pag. 312. 1. *Εφουλίλου*] Idat. MS. *Aesculina*. Fasti, *Servilio Structo*.

Pag. 312. 6. *Λανάτου*] Idat. MS. *Laenate et Publilio*. Fasti, *Lanato*.

Pag. 312. 19. *Εάρπιίδης*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 108. et Selden. ad Epochas Arundelianas.

Ibid. *Καὶ Σοφοκλής*] *Iidem* Scaliger et Seldenus locis indicatis.

Pag. 313. 9. *Πουβλικόλα*] Scalig. *Ποβλικόλα*, quomodo Fasti alii.

Pag. 313. 10. *Βιβουλιανού*] Scalig. *Βιβουλίνου*. Fasti, *Vibulano*.

Pag. 313. 11. *Ισοκράτης*] Rursum eadem verba infra, ad an. U. C. cccxxvi.

Pag. 313. 13. *Αθηναίοι*] Ex Euseb. Chron. ubi consulendus Scaliger, ac in primis Salmasius ad consecrationem templi in agro Herodis Altici pag. 30. et seqq. et Bochartus in Colon Phoenic. lib. i. cap. xx. Eadem etiam habet Georgius Syncellus p. 257.

Pag. 314. 7. *Βαρβάτου*] Idat. MS. *Barbaro*, Fasti, *Barbato*.

Pag. 314. 8. *Αρμενίου*] Schott. *Ερμενίου*. Idat. MS. *Hermenio*. Fasti, *Hermínio*.

Pag. 314. 17. *Πλάτων*] Rursum eadem repetit ad an. U. C. cccxxiii. Vide Scalig. ad Eusebium, ubi de Platonis natali et morte.

Pag. 315. 3. *Πακίλλου*] Idat. *Pacilio*. Fasti, *G. Fucio Pacilo*.

Pag. 315. 4. *Μακρίνου*] Idat. et Fasti, *Macerino*. Infra, *Macrino*. Idem Idat.

Pag. 315. 9. *Βεργινίου*] Ita Schott. Idat. MS. et Fasti.

Pag. 315. 10. *Καμπερίνου*] Idat. MS. *Carino*.

Pag. 315. 12. *Ποίνου*] Idat. MS. *Poeno et Melitano*. Fasti, *T. Quintio Penno*.

Pag. 315. 13. *Καμπανῶν ἔθνος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 105. Ita etiam Syncellus p. 248:

Pag. 315. 14. *Καὶ Τουλίου*] Idat. *Julio*. Fasti, *L. Julio Julio*.

Pag. 315. 19. *Ἀγίλλα*, etc.] Ita Idat. MS. Schott. *Ἀγίλλα*. Fasti, *C. Servilio*.

Pag. 316. 4. *Ρουτίλλου*] Ita Idat. MS. et Schott.

Pag. 316. 7. *Ξενοφῶν*, etc.] Tota haec perioche sumpta est ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 122. Sed cur *Ορξυλάου* vocem addat Auctor Chronici, quasi Xenophon filius fuerit Orzylai, qui Grylli Eusebio et Scriptoribus dicitur, non plans

parcipio. De Socratis morte adeundus etiam Seldenius ad Graecorum Epochas.

Pag. 316. 12. *Μετουλλίνου*] Idat. MS. *Casso et Mudullino*. Schott. et Fasti, *Μεδουλλίνου*.

Pag. 316. 13. *Φλάβου*] Idat. MS. *Flabo*, alii *Flavo*. Fasti, C. *Furio Pacilo*.

Pag. 317. 3. *Κουβίου*] Idat. et *Curtio*. Fasti, *Quinto Servilio*.

Pag. 317. 5. *Αημόκριτος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 317. 6. *Καὶ Γάλβα*] Idat. *Galva*. Fasti, *Licinio* V 425 *Calvo*.

Pag. 317. 7. *Συπιών*] Similia refert Georgius Syncellus pag. 258. qui *τὴν γῶραν Αφρικὴν*, etc. habet. Suidas: *Καρχηδῶν, ἢ Αφρικὴ, ἐξ ἧς ὄρματο μέγας Κυπριανός*, etc. Quid si legatur, *Αφρικανός μετωνομάσθη*? Vide Goarum ad eundem Syncellum.

Pag. 317. 10. *Σεισμοῦ γενομένου*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 123. Eadem etiam recitat Georgius Syncellus p. 258. ex quibus pro *Ελλά*, legendum *Ελίκη* constat.

Pag. 317. 14. *Εὐδοξος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 107. Ita etiam Georgius Syncellus p. 257. 258.

Pag. 317. 17. *Ἄλλου*] Idat. MS. *Achala*. Fasti, Q. *Servilia*.

Pag. 318. 4. *Ισοκράτης*] Ex Eusebio, ubi Scaliger.

Pag. 318. 6. *Ρουστικίου*] Idat. *Rustico*.

Pag. 318. 9. *Ρουστικίου καὶ Πολίνου*] Idat. *Roetico et Poeno*. Fasti, *Fabio Ambusto et Quintio Penno*.

Pag. 318. 15. *Βένωκος*] Idat. *Veneco*.

Pag. 319. 1. *Βούλσανος*] Idat. *Bursone*. Fasti, *Drusone*.

Pag. 319. 2. *Ρουτιλλίου*] Schott. et Fasti, *Povtillou*.

Pag. 319. 5. *Ἄλλου*] Idat. MS. *Achala*.

Pag. 319. 8. *Αισχύλος*] De quo Scaliger ad Eusebium pag. 99.

Pag. 319. 17. *Πέλλην τῆς Μακεδονίας*] Vide Syncellum pag. 256.

Pag. 319. 19. *σι'*] Vir doctus emendat *σιά'*.

Pag. 320. 3. *Καὶ Μυρίου*] Scalig. *Mirivou*. Idat. et *Moenis*. Fasti, C. *Maenio*.

Pag. 320. 4. *Φίστου*] Idat. *Festo*. Fasti, *Poeto*.

Pag. 320. 5. *Καὶ Δουλλίου*] Idat. MS. et *Dulillo*. Fasti, *Duillio*.

Ἀναπατία] Vide Fastos Sigonii ad hunc annum.

Pag. 320. 11. *Αλβίνου καὶ Κόσσου*] Idat. *Galbino et Cosso*.

Pag. 320. 16. *Βένωκος τὸ γ'*] Idat. II. Fasti, *M. Plautio Bennone*.

Pag. 321. 1. Βαβυλώνα] Ita Scaligeri Edit. Perperam Βαβυλώνας, Raderiana.

P 513 Pag. 321. 6. Εκτισε πόλεις ιβ.] Totidem habentur in Chronico, quod Alexandrinum appellamus, et Georgii Episcopi Ambianensis nomen praefert, pag. 73. edit. Scaligeri, qui ad oram libri Stephanum ad xviii. urbes ab Alexandro conditas asserre adnotavit: totidem etiam Eustathius.

Pag. 321. 11. Τὴν Καβιώσαν] Quo nomine donatur Laodiceae Syriae regio a Geographis.

Pag. 321. 13. Ἐπὶ Πάρωρ] Hanc omittit Chronicon Alexandrinum.

Pag. 321. 14. Περὶ Κυπρίδος ποταμὸν] Chron. Alexandr. Super Cyprium fluvium: de quo, ni fallor, silent Geographi. Alexandriae in insula Cypro meminit Stephanus.

Pag. 321. 15. Τὴν ἐπὶ Τρωάδος] Quam πόλιν Τροίας vocat Stephanus.

Pag. 321. 17. Ἐπὶ Μεσαγγαρές] Chronic. Alexandrinum, quae in Mesagiges.

Pag. 322. 1. Τὴν Κάσον] Chronicon Alexandr. habet hoc loco, Alexandriam fortissimam.

Pag. 322. 5. Αἰγύπτου] Aegyptiorum Regum seriem describit praeterea Eusebius lib. ii. Chron. et Epiphanius in lib. de Ponderibus et Mensur. qui ab Eusebio in annorum numero identidem discedit. Auctor Paschalis Eusebianam rationem sequitur: Cedrenus nonnihil variat.

Pag. 322. 8. Αἰθιοπία] Idat. Libania. Fasti, Lavina.

Pag. 322. 11. Παπύριος, etc.] Sic legendum. Idatius MS. His Cons. tum Dictator creatus Papyrius Cursor, et Magister Equitum Drusus. Ubi ridicule Scriptor Paschalis Dictatorem, per vocem Αντιγραφεὺς reddidit: quae quidem vox Graeca, Dictator, in Gloss. Graecolat. exponitur, id est, Contra-scriptor. At in Lat. Gr. Dictator, Μοναρχος recte vertitur.

Pag. 322. 15. Κερατάνου] Idat. Ceretano, et infra.

Pag. 322. 16. Καὶ Σύλλου] Idat. Nullo.

Pag. 323. 2. Καὶ Σιλωνος] Idat. et Filone. Ita Fasti.

Pag. 323. 4. Καὶ Φλάκιου] Idat. Flaccino. Fasti, Ben-
nonis et Fessio.

Pag. 323. 5. Βαρβούλου] Schott. Βαλβούλου. Scal. Βα-
βούλου. Fasti, Barbula.

Pag. 323. 10. Κούρσωρος τὸ ε'] Idat. iii. Mox τὸ ε'.
Idat. iv.

Pag. 323. 17. Ἀπὸ τούτων τῶν Ἰπάτων] Chronicon Eusebii: ab hoc loco Edesseni sua tempora computant. Ubi Scaliger, allato Paschalis loco, observat verum quidem esse a Seleucidarum Epocha Paschale Ecclesiae Antiochiae putari: sed falsum V 426 ab his Coss. imo a Coss. M. Valerio Maximo et Decio Mure,

duobus annis antea, ac pròinde peccatum esse biennio. Vide praeterea Syncellum pag. 274. et Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. xli. extr.

Pag. 324. 1. *Ἐπὶ τῶν προκειμένων*] Idatius MS. *Hic Cons. tum Dictator Cursor, et Mugister Equitum Bubulcus*. Perperam igitur *Βούβουλος* in utraque editione scriptum.

Pag. 324. 5. *Ἀπίου*] Idat. MS. *Appio Gaeco*, pro *Caeca*.

Pag. 324. 10. *Ἀβεντησίου*] Idat. *Abentesi*. Fasti, *Saverriane*.

Pag. 324. 13. *Πετίου*] Idat. *Poetica*.

Pag. 324. 18. *Μένανδρος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 13.

Pag. 324. 19. *Κλαυδίου*, etc.] Utrique β' adscribit Idatius.

Pag. 326. 1. *Ρούλλου*] Utrique pro δ'. Idatius v. adscribit.

Pag. 326. 4. *Ρούλλου τὸ ε'*, etc.] Hoc, ut et sequens par Consulatum, praetermittit Idatius, qui iidem sunt qui anno U. C. cdlviii. et cdlx. describuntur.

Pag. 326. 8. *Καὶ Γράκχου*] Schott. *Βράκχου*.

Pag. 325. 10. *Μαξίμου*] Idat. MS. *Maximo et Noctuo*.

Pag. 326. 11. *Κρημούλου*] Idat. MS. *Cremula*. Fasti, Q. *Mercio Tremulo*.

Pag. 325. 15. *Σίμωνος υἱὸς*] Vide Seldenum de Success. in Pontific. Hebraeor. cap. vi. pag. mihi 287.

Pag. 325. 17. *Πτολεμαῖος*, etc.] Ex Eusebio, usque ad *ἐν Φάρω*, ubi consulendus Scaliger.

Pag. 326. 9. *Ἐν Φάρω τῇ νήσῳ Πρωτέως*] Vide infra ad ann. U. C. duscxiv. De lxx. vero Interpretibus, consulendi Josephus lib. xii. Antiq. Jud. Georg. Syncellus p. 272. etc. ex neotericis, Torniiellus, Saliannus an. iii. mdcclxxv. n. v. et seqq. Jacobus Usserius, Henricus Valesius in Dissert. de Versione lxx. Interpretum, etc.

Pag. 327. 7. *Λεβίνου*, etc.] Idatius MS. *Laebino et Caeruntano*. Fasti, *Laevino*.

Pag. 327. 9. *Σαβητιάνος*] Scalig. *Κεβετιάνος*. Idatius, *Caverione et Musone*. Fasti, *Saverriane*.

Pag. 327. 10. *Λουσκίνου*] Idat. *Lucinio*. Fasti, *Fabricio Lusino*.

Pag. 327. 12. *Γοργύτου*] Idat. *Gurgite et Clepyno*. Schott. *Γογύτου καὶ Κλεψίνου*. Fasti, Q. *Fubio Maximo Gurgite et C. Genucio Clepsina*.

Pag. 327. 14. *Βενάκου*] Idat. MS. *Benago*. et anno seq. *Benago* ii. et *Merinda*. Fasti, M. *Curio Dentato*, et *Cornelio Merinda*.

Pag. 327. 17. *Ἐπὶ τούτων*, etc.] Ex Eusebio, ubi Scaliger p. 135.

Pag. 328. 4. *Σεμπρωνίου*] Idat. MS. *Simpronio Sapiente et Rufo*. Fasti, *Sepronio Sapiente*.

Pag. 328. 8. *Βιτούλλου*] Schott. Scalig. et Fasti, *Βιτούλου*.

Pag. 328. 9. *Τανγάτου*] Schott. et Scalig. *Θανγάτου*. Idat. *Theudace*.

Pag. 328. 10. *Νικομήδης*, etc.] Ex Eusebii Chron. ubi Scalig. p. 77. et Salian. an. III. MCCCXLI. n. L.

Pag. 328. 14. *Καὶ Βιτούλλου*] Schott. Scalig. et Fasti, *Βιτούλου*. Idat. *Viturlulo*.

Pag. 328. 17. *Καὶ Φλώρου*] Idat. MS. *Scipione Arinae et Dulilio*. Fasti, et *Acilio Floro*.

Pag. 328. 19. *Κατακίνου*, etc.] Idat. MS. *Catacaeno et Patrenulo*. Schott. et Fasti, *Καλατίνου*.

P 514 Pag. 329. 5. *Καὶ Κατακίωνος*] Idat. MS. *Catatione*. Schott. et Fasti, *Καλατίνου*.

Pag. 330. 1. *Βούλβου*] Idat. *Bulbo*. Fasti, *Bulbo*.

Pag. 330. 3. *Φουνδούλου*, etc.] Idat. MS. *Fundolo et Gallo Longo*. Fasti, *Fundulo*.

Pag. 330. 5. *Κατούλλου*] Idat. *Catulo*. Schott. *Καυλού*.

Pag. 330. 6. *Καλλνικον πόλιν*] Ita Cod. Vaticanus, non vero *Καλλνικου πόλιν*, uti ediderat Raderus. *Καλλνικον* etiam dicitur Procopio lib. II. de Bello Pers. cap. XXI. *Callinicus* appellatur a Marcellino Comite in Anastasio, a quo pariter urbs Mesopotamiae esse dicitur, et aliis Scriptoribus: de qua quidem urbe egit idem Procopius lib. II. de Aedif. Justin. cap. VII. VIII. et lib. I. de Bello Pers. cap. XVIII. et lib. II. cap. XI. praeter Eutropium, Zosimum, et alios. Sed an a Seleuco Callinico nomen habuerit, dubitare licet ex iis quae scribit Libanius lib. I. Epist. ad Aristaeonem: *σταθμός ἐστι περὶ τὸν Εὐφράτην, Καλλνικὸς ὄνομα αὐτῷ. Καλλνικου γὰρ ἐνταῦθα ἀποσφαγέντος, ὁ σοφιστῆς γίνεται προσηγορία τῷ τόπῳ*, etc. Quem quidem Callnicum Sophistam eum esse qui sub Gallieno vixit, teste Suida, putat Henric. Valesius ad lib. XXIII. Ammiani.

V 427 Pag. 330. 9. *Καὶ Τουδινάτου*] Idat. *Tuditano*. Schott. et Fasti, *Τουδιτάνου*.

Pag. 330. 14. *Καὶ Βούλβου*] Idat. *Volbo*. Fasti, *Bulbo*.

Pag. 330. 17. *Μάλχωνος*] Idat. MS. *Machone*. Schott. et Fasti, *Μάθωνος*.

Pag. 330. 18. *Καὶ Βαλβούλου*] Schott. καὶ *Μαλλεόλου*. Fasti, *Barbula*.

Pag. 331. 1. *Βαλλιόλου*] Idat. MS. *Balulo et Pera*. Schott. *Βαρβούλου*. Fasti, *Aemilio Barbula et M. Junio Pera*.

Pag. 331. 4. Πούγα, etc.] Scal. Γούργα. Idat. MS. Gurga et Maximo Vero. Fasti, Q. Fabio Maximo Verruca.

Pag. 331. 6. Αρουστίου] Schott. Απουστίου.

Pag. 331. 8. Πανάρετον] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger, cui adjungendus Cotelerius ad Epist. i. Clementis cap. κλνι.

Pag. 331. 15. Αι Παρθένου] Ex Eusebii Chron. p. 143. Romae Virgines Vestae ob stupri reatum terra obrutae sunt. Φθοράς αλούσαι, deprehensae in stupro.

Pag. 331. 16. Καρία, etc.] Ex eod. Eusebio, ubi Scalig. pag. 137.

Pag. 332. 1. Καὶ Φίλου] Idat. MS. et Filone. Fasti, Philo.

Pag. 332. 2. Ερατοσθένης] Ex Euseb. ubi Scalig. p. 138.

Pag. 332. 7. Κατούλλου] Schott. Κατουλοῦ. Idat. Catulo.

Pag. 332. 8. Πτολεμαῖος] Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. κλνι. ubi de Ptolemaeis qui in Aegypto regnarunt.

Pag. 332. 11. Ιουδαίων] Haec attigit Eusebius in Chronico: Victi Judaei, et lxx. millia armatorum ex eorum numero caesa. Unde χιλιάδας τεσσαράκοντα legendum patet. Quod vero lxx. millia habeat Eusebius in omnibus scriptis Codicibus, lxx. pro xl. facili lapsu irrepsisse inde colligit Scaliger, qui quae hic ex lib. iiii. Maccabaeorum narrantur dubiae prorsus esse fidei opinatur. Hunc adi pag. 138. et Salianum an. mundi iiii. MDCCCXXXIX.

Pag. 332. 14. Οινολιβάνω] Sic Cod. Vatic. Scaliger, ἐν Αιβάνω. Georgius Hamartolus et Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, οἶνω λιβανωτῶ. Liber iiii. Maccab. Ο δὲ Ελιφαντάρης τὰ θηρία σχεδόν, ὡς εἰπεῖν, εἰς κατάστημα μανιῶδες ἀγροῦ, εὐοδιστάτοις πόμασιν αἴνω λελιβανωμένω, φοβερῶς κεκοσμημένα, etc.

Pag. 333. 3. Φλαμίνου] Idat. Flaminio. Infra, Flaminio. Schott. Scal. et Fasti, Φλαμίνου.

Pag. 333. 4. Βάρωνος] Idat. et Fasti, Varrone.

Pag. 333. 8. Γράκχου] Idat. MS. Grecho. Fasti, Graccho.

Pag. 333. 11. Εἰδωλον τῆς Πέας] Livius lib. xxix. et alii id ad Consulatum Cethegi et Tuditani, an. U. C. dl. referunt.

Pag. 333. 13. Αιβίνου] Idat. Lebyino. Fasti, Laevino.

Pag. 334. 3. Καὶ Τουδινάτου] Idat. Tudinato. Scaliger, Τουσινάτου. Schottus et Fasti, Τυδίτανο.

Pag. 334. 6. Σικπίανος] Schott. et Fasti, Καπίανος.

Pag. 334. 13. Παππούλου] Schott. Ταππούλου. Fasti Capitol. Ταρπυο.

Pag. 334. 18. Αντίλοχος] Ex Eusebio p. 144. ubi Scaliger p. 140.

Pag. 335. 7. Μερούλου] Idat. MS. Merrulla. Schott. et Fasti, Μερούλου καὶ Θερμοῦ.

Pag. 335. 8. Φλαμινίνου καὶ Λεβωβάρβου] Ita etiam Scaligeri editio. Idat. *Flaminio et Ahenobarbo*. Fasti, *Flaminio et Ahenobarbo*.

Pag. 335. 10. Σκιπίωνος τὸ β'.] Scalig. τὸ δ'. Ita etiam Schott.

Pag. 335. 12. Βούλσωνος] Idat. *Vulsone*. Fasti, *Vulsone*.

Pag. 335. 14. Καὶ Φλαμινίνου] Idatius et Schott. *Flaminio*. Fasti, *Lepido et Flaminio*.

Pag. 335. 16. Καὶ Τουδινάτου] Idat. Schott. et Fasti, *Tuditano*.

Pag. 335. 18. Καὶ Λικινίου] Idat. *Licinio*. Schott. *Λικίννου*. Fasti Capitol. *Licino*.

Pag. 335. 19. Λαβέλλου] Idat. MS. *Labeone*. Fasti Capitol. *Labeone*.

Pag. 336. 1. Παμφύλου] Idatius MS. *Pamphilio et Paulo*. Schottus et Fasti Capitolini, *Ταμφίλου καὶ Παύλου*.

P 515 Pag. 336. 11. Ο Απολλώνιος] Legendum hic et deinceps *Ηλιόδωρος* recte monet Raderus. Vide Chron. Eusebii p. 144.

Pag. 337. 6. Καὶ Παμφίλου] Idat. MS. *Pamphilio*. Schott. et Fasti Capitol. *Ταμφίλου*.

Pag. 337. 15. Πετίνου] Idat. MS. *Petico*. Fasti Capitol. *Petillia*.

Pag. 337. 17. Αριστόβουλος] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger pag. 142.

Pag. 337. 20. Καὶ Βενάτου] Idat. MS. *Beneate*. Schott. et Fasti, καὶ *Λαινάτου*.

V 428 Pag. 338. 2. Καὶ Αἰμιλίου] Idat. et Schott. et Fasti, *Aelio*.

Pag. 338. 4. Μακρίνου] Schott. et Fasti, *Μανκίνου*.

Pag. 338. 5. Καὶ Πίσωνος] Idat. et Fasti, et *Caerione*. Schott. καὶ *Καιπίωνος*.

Pag. 338. 13. Καὶ Τυλίνου] Schott. καὶ *Θάλνου*. Fasti, *Thalna*.

Pag. 338. 14. Ο καὶ Μενέλαος] Nam prae caeteris Hebraicis jam Graeca nomina, uti etiam et mores male coeperant, inquit Seldenus lib. i. de Success. in Pontif. Hebr. cap. vi. Id etiam de Alcimo, qui Joacim nuncupabatur, observant alii.

Pag. 338. 17. Καὶ Κάρβωνος] Schott. et Fasti, καὶ *Σηράβωνος*.

Pag. 339. 3. Ματθίου] Ita etiam Georgius Syncellus, pro *Ματταθίου*, quomodo legitur infra.

Pag. 339. 5. Ουελου] Ex Chron. Eusebii p. 88. et 140. ubi Scalig. p. 143.

Pag. 339. 7. Οὐκ ᾧν ἐκ γένους Ιερατικοῦ] Vide Selden.

de Success. in Pontif. Hebr. lib. i. cap. viii. p. 319. praeter eundem Scaligerum.

Pag. 340. 17. *Ἀρίσταρχος*] Ex Eusebio, ubi Scaliger pag. 144.

Pag. 340. 19. *Καὶ Λαύσου*] Idat. MS. *Lausco*. Fasti, *Lausco*.

Pag. 341. 3. *Λουκούλλου*] Idat. MS. *Loculo*. Fasti, *Lucullo*.

Pag. 341. 9. *Καὶ Νουμικίου*] Schott. et Fasti, *καὶ Μουμμίου*.

Pag. 341. 10. *Σαμαρίται*, etc.] Ex Eusebio, ubi sic Hieronymus: *Samaritani et Judaei Alexandriae, Ptolemaeo judicante, contendunt de honoribus ex utraque parte templo suo deferendis. et superant Judaei*. Vide Scaligerum ad hunc locum.

Pag. 341. 13. *Καὶ Μανικίου*] Schott. et Fasti, *καὶ Μάγνιου*.

Pag. 341. 17. *Δεύτερος Εὐεργέτης*] Duo enim fuere Ptolemaei cognomines *Εὐεργέται*. Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 146.

Pag. 341. 20. *Ἀλεξάνδρω*] Eusebius Hieronymi: *Alexandro filio Balae Regis Syriae Ptolemaeus filiam suam tradidit uxorem*.

Pag. 342. 3. *Σκιπίωνος*, etc.] Idat. MS. *Caepione et Lacio*. Scal. *καὶ Ἀελλίου*. Schott. et Fasti, *Αελλίου*.

Pag. 342. 5. *Βενάτου*] Schott. et Scal. *Αενάτου*. Idat. MS. et Fasti, *Lenate*.

Pag. 342. 6. *Νασίκα*, etc.] Idat. MS. *Narsica et Bruto*. Schott. *καὶ Βρούτου*. Fasti, *Nasica et Bruto*.

Pag. 342. 9. *Λεπίδου*, etc.] Idat. *Lepido Porcina et Mancino*. Schott. et Fasti, *Λεπίδου καὶ Μανκίνου*.

Pag. 342. 10. *Δημητρίω*, etc.] Eusebius: *Ptolemaeus Demetrio filiam suam tradidit uxorem cum regno quod abstulerat Alexandro*.

Pag. 342. 19. *Ρουτίλλου*] Schott. et Fasti, *Ροικίλλου*.

Pag. 343. 3. *Πεπέρνου*] Idat. et Fasti, *Perperna*. Schott. *Δεντούλου καὶ Πεπέρνου*.

Pag. 343. 4. *Αὔδιανου*] Idat. MS. *Tuditano et Anulio*. Schott. *Τουδιανού καὶ Ακουλλίου*. Fasti, *Tuditano et Aquilia*.

Pag. 343. 7. *Καὶ Κερίννα*] Idat. *Cinna*. Schott. et Fasti, *καὶ Κίρνα*.

Pag. 343. 9. *Ἰψέου*] Fasti, *Hypsaea*.

Pag. 343. 10. *Καὶ Βολβίνου*] Idat. MS. *Bulbino*. Schott. et Fasti, *καὶ Καλβίνου*.

Pag. 343. 13. *Δημήτριος ὁ Σιδεῆς*] Legendum, *Ἀντίοχος ὁ Σιδεῆτης*, ex Eusebio p. 148. *Antiochus Sidetes Rex Syriae adversus Judaeam arma corripiens, et Ierosolymam circumdans, quum*

ad conditiones Pontificem Simeonem compulisset, redit Olympiade CLXII. Haec expendit Scaliger pag. 146.

Pag. 343. 17. Καὶ Φανίλου] Idat. MS. et Faenio. Schott. et Fasti, καὶ Φανίλου.

Pag. 343. 18. Ἰωάνθης] Pro Ἰωνάθης: ita non semel infra. Sed leg. Ἰωάννης, qui Simoni patri interfecto in Pontificatum successit. Euseb.

Pag. 344. 2. Καὶ Κάρβου] Idat. MS. et Carba. Schott. et Fasti, καὶ Κάρβανος.

Pag. 344. 5. Καὶ Μαρτίου] Idat. Marcio Rega. Fasti, Marcio Rege.

Pag. 344. 6. Καὶ Σινερεβούλου] Scal. καὶ Μαξίμου. Idat. Sinerebula. Sed leg. καὶ Σκεβούλου, quomodo habent Fasti Schotti, et alii.

Pag. 344. 8. Ἰωάνθης] Quem Joannem, et Hircanum vocat Chron. Eusebii p. 39. et 148. ex quo pro Ἰωάνθης, hic legendum Ἰωάννης, ut supra monuimus. Est enim Joannes Pontifex, qui, ut paullo ante scribit idem Eusebius, *adversus Hircanos bellum gerens Hircani nomen accepit*. Quae tametsi vera sint de cognomine, falsa tamen esse de causa cognominis pluribus ostendit Scaliger pag. 148. Verum nescio an error sit Librarii, cum rursus infra scribat Aristobulum υἱὸν Ἰωάνθου τοῦ Τηκανοῦ fuisse, adeo ut potius sit Eusebii, quem sequitur Auctor Paschalis. Atque ita censet idem Scaliger p. 149.

Pag. 344. 16. Φούσκων] Ita appellatur a Scriptore Chronici MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem: Φούσκοσ, a Georgio Syncello p. 290. *Fuscus*, in Chron. Hippolyti. *Physco*, apud P 516 Eusebium Hieronymi. Proinde hic legendum esset Φύσκων, quomodo appellatum volunt Ptolemaeum Evergetem II. δι' ὄγκον τοῦ σώματος, ut ait Syncellus, ex corporis sagina, et distento aqualiculo. Quod si ita est, mirum videri debet, ipso, ut par est existimare, superstite, siquidem idem sit Φούσκων quod Φύσκων, hocce epitheto donari in veteri nummo apud Usserium, *ΠΙΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΟΥΣΚΩΝΟΣ ΕΤΕΡΓΕΤΟΥ*. Vide Casaubonum ad Spartianum in Caracallo p. 132. 2. edit. et Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. XLVI. ex Josepho, Strabone, Valerio Maximo, Justino, et aliis.

Pag. 344. 18. Βρούτου καὶ Πέανος] Ita Scalig. At Schott. et Fasti, Δρούσου καὶ Πέανος. Idat. MS. *Bruto et Peme*.

Pag. 345. 4. Νασικάρπου] Ita Scalig. *Νασίκα καὶ Βεστίου*, Schottus. Idat. *Nasica Scipione et Bestia Calpurnia*. Ita etiam Fasti.

Pag. 345. 6. Σιλάνου] Schott. *Σιλλανού*. Fasti, *Silano*.

Pag. 345. 9. Καὶ Μαρτίου] Scalig. Schottus et Fasti, *Μαρτίου*. Idat. *Mario*.

Pag. 345. 10. Σεφράνου, etc.] Schott. Σεφράνου καὶ Πείωνος. Idat. et Fasti, *Serrano et Caepione*.

Pag. 345. 14. Βιμβρόλου] Scalig. et Schott. Φιμβρόλου. Idat. et Fasti, *Fimbria*.

Pag. 345. 15. Σελευκεῖς] Seleucensium αὐτονομίας testes aliquot nummi extant, quos collegit V. C. Joann. Harduinus in Nummis illustratis.

Pag. 346. 6. Ἀσκαλωνίται] Consulendi de hac Ascalonitarum aera Scaliger lib. III. Canon. Isagogic. pag. 301. Herwartus in Chronolog. cap. CCXXXVI. et Spanhemius de praestant. et usu numismat. pag. 868. quibus adjungendi ejusdem urbis nummi illustrati ab eodem viro doctissimo Joan. Harduino.

Pag. 346. 7. Καὶ Κιτιδίου] Schott. καὶ Διδίου. Idat. et Fasti, *Metello Nepote et Tito Didio*.

Pag. 346. 9. Ἰωάνθης] Ex Eusebio p. 39. et 148. ubi is *Joannes* appellatur.

Pag. 346. 15. Ο καὶ Ἀλέξανδρος] Ita Eusebius. *Alixas*, aliis. Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. XLVI.

Pag. 346. 19. Βάλβου] Schottus et Fasti, *Κάλδου*. Idat. *Galva*.

Pag. 347. 11. Σαλούστιος] Eisdem verbis Idatius. Eusebius: *Sallustius Crispus Scriptor Historicus in Sabinis Amiterni nascitur*. Vide Scaligerum.

Pag. 347. 13. Κοκῆς] Atqui Cleopatrae filium hunc Ptolemaeus constanter asserunt omnes, ipseque Auctor Chronici. Vide Petavium loco laudato.

Pag. 348. 2. Καὶ Νάρβανος.] Schott. καὶ Νορβάνου. Ita Idat. et Fasti.

Pag. 348. 4. Φουσκούλου] Schottus: *Δεκύλου καὶ Δολαβέλλα*. Idat. *Diecula*, etc. Fasti Capitol. *Decula*.

Pag. 348. 7. Βιτία] Idat. MS. *Vitia*. Schott. et Fasti, *Βατία*, quo nomine extitit Vatia alter sub Nerone, de quo exclamabant homines, *O Vatia solus scis vivere*, qui scilicet ommissa illa aulica, ac ea tempestate periculosa vita, in villam secesserat, ut est apud Senecam Epist. LV.

Pag. 348. 8. Κλαυδίου, etc.] Idem Coss. qui anno superiori, *Servilius Vatia et Claudius Pulcher*, proinde expungendi ex hisce Fastis.

Pag. 348. 9. Διονύσος] Ita paullo infra, et apud Cedrenum pag. 166. In Eusebii vero Chronico ab Hieronymo *Dionysius nominatur*. Vide Petavium ad Epiphanium pag. 1382. *Διονύσου*, seu Bacchi nomen sibi adscripsisse Antiochum Epiphaneum Regem Syriae testantur ejus nummi, quos descripsit vir rei numismariae peritissimus J. Vaillantius in Regib. Syriae p. 382. et seqq.

- Pag. 348. 12. Καὶ Κατούλλου] Schott. καὶ Κατύλου. Fasti Capitol. *Catulo*.
- Pag. 348. 16. Καὶ Μικούττου] Schott. et Fasti, καὶ Κότ-
V 430 του. *Idat. et Micotta*.
- Pag. 348. 18. Γεντίλλου] Schott. et Fasti, Λεντούλου. *Idat. Cn. Lentulo*.
- Pag. 349. 1. Πομπηίου, etc.] Scalig. Πλενδούλου καὶ Κράσσου. Fasti, *Pompeio*.
- Pag. 349. 4. Αριστόβουλος] Ex Eusebio pag. 149. ubi Scalig. pag. 149.
- Pag. 349. 6. Ἐτη φκζ'.] Depravatum hunc numerum in Graecis Eusebii, id est in hoc Chronico, observat Scaliger, tum ex eodem Eusebio, tum ex Josepho lib. xiii. cap. xix. qui υπά. praefert.
- Pag. 349. 8. Ορηγσίου] Scal. *Ορησίου*.
- Pag. 349. 9. Ιανναίος] Ex Eusebio, qui annos Regni xxvii. Jannaeo adscribit, contra quam Auctor Chronici, qui xxx.
- Pag. 350. 5. Βιργίλιος] Ex Phlegonte apud Photium Cod. cxlvi. Eusebio, ubi Scaliger, et *Idatio*.
- Pag. 350. 9. Βουλκατίου] *Idat. MS. Bulcatio Tullo*. Schott. Βολκατίου Τούλλου καὶ Λεπίδου, recte, nam Vulcatius, Tullus etiam dictus: omissus vero Lepidus.
- Pag. 350. 14. Πομπηίος] Ex Eusebio pag. 151. ubi Scalig. p. 153.
- Pag. 350. 18. Σιλανού] Schott. Σιλανού καὶ Μουρίνα. Dio, Σιλανού καὶ Μουρήνα.
- Pag. 351. 1. Πομπηίος] Hanc totam pericopen usque ad voces, ἤγαγεν τῇ συγκλήτῳ, praetermittit Cod. Holstenii.
- Pag. 351. 3. Χαρακτῆρας] Vide Lexicon Vossii p. 766.
- Pag. 351. 5. Τῆς καὶ Σαλίνας] Scaliger ad Euseb. pag. 151.
- Pag. 351. 10. Τρικανός] Josephus lib. xiv. Antiq. Jud. cap. xvi.
- Pag. 351. 12. Αφρανίου] Scal. Αφρανίου. Schott. Αφρα-
vίου. *Idat. Afronio et Metello Celere*.
- P 517 Pag. 351. 14. Δελίου Καίσαρος] Ita *Idat.* qui *Bibelo* praefert. Schottus omittit vocem Δελίου.
- Pag. 351. 15. Γαβίνου] Γαβινίου, Schott. *Cabinio*, *Idat. Γαουίνου, Dio*.
- Pag. 351. 16. Φιλαδελφίσις] De aera Philadelphiensium egit Scaliger in Canonibus Isagogic. lib. iii. p. 301. et Spanhemius de Praest. et usu numismat. p. 371.
- Pag. 351. 17. Καὶ Μαρκέλλου] *Idat. et Dio, Metello Nepote*.

Pag. 351. 18. Πομπήϊος] Ex Eusebio, ubi Scalig. pag. 154.

Pag. 351. 20. Μαρκέλλου] Schott. Dio, et Idat. Μαρκελλίνου.

Pag. 352. 1. Εντεῦθεν Γαζαῖος] De aera Gazensium copiose egerunt viri eruditi, praeter Scaligerum, Spanhemius de praestantia et usu Numismatum pag. 869. et Joan. Harduinus in Nummis antiq. illustrat. de mensibus vero idem Scaliger in Praefat. ad lib. de Emend. temp. p. 8.

Pag. 352. 5. Κικέρων] Euseb. Cicero in exilio annum facit. Vide Scaligerum.

Pag. 352. 6. Πτολεμαῖος] Dio lib. xxxix. et alii.

Pag. 352. 8. Βαλβίνου] Schott. Καλβίνου. Idat. MS. Balbino. Dio, Καλουίνου. Ita Fasti.

Pag. 352. 9. Πρὸς Ἑλληνας ἐπολέμει] Atqui hoc anno Caesar in Gallis bellum gerebat, non vero contra Graecos.

Pag. 352. 10. Πομπήϊου τὸ β.] Schott. et Dio, γ'. Ita Idat. Pompeio III. et Metello Scipione.

Pag. 352. 11. Θέατρον ἀφιέρωσεν] Ex Dione lib. xxxix. Illud ambustum restituit Claudius Caesar, ut est apud Sueton. num. xxi. et eundem Dionem. Secundo demique incensum Philippis regnantibus tradit Eusebius in Chron.

Pag. 353. 4. Καλίνου] Schott. Καλένου καὶ Βατινίου. Idat. MS. Caleno et Vatino. Dio, Καλήνου, καὶ Οὐατινίου.

Pag. 353. 5. Αρρή.] Hanc lineam, et quae margini adscribuntur, omittit Cod. Holstenii. Vide Herwart. in Chronolog. cap. ccxviii.

Pag. 353. 9. Τὸ β. μόνου] Tres sequentes Caesaris Consulatus sic etiam consignat Schottus. Idatius vero: Caesare III. et Lepido. Deinde, Caesare IV. solo. Demum, Caesare V. et Antonio.

Pag. 353. 14. Γάϊος Ιούλιος, etc.] Hanc lineam omittit Cod. Holstenii.

Ibid. Ιούλιος Καῖσαρ] Suidas in Καῖσαρ, Cedrenus p. 165. Zonaras, Symeon. Logoth. in Chron. MS. etc.

Pag. 354. 5. Ολυμπιάδος] Addit Holstenius, καὶ μὴ διαδεχθείσης Τυτατίας, ἦτοι Τριουμβιρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινού τῆς Συγκλήτου.

Pag. 354. 17. Οὗτος Γάϊος Ιούλιος] Hunc locum expendit Scaliger lib. III. Canon. Isagogic. p. 301. 302.

Καὶ μὴ διαδεχθείσης] Haec ex Holstano supplevimus, usque ad ἀπὸ γάρ, etc. quae desunt apud Scaliger. et Raderum. Infra ex eodem, Δικτατορίας pariter reposuimus, pro Τριουμβιρατορίας.

Pag. 354. 19. Καὶ προσέθη] Petavius ex hoc loco colligit Antiochenos horum annorum initium ex a. d. IV. Maii

V 431

mensis deduxisse videri, quae est sententia Scaligeri lib. III. Canon. Isagog. Id negat Henricus Valesius ad Evagrium lib. I. cap. XII. huncque sic intelligi debere contendit, ut Senatus-consultum, quo civitas sui juris ac libera pronuntiata est, mensis Maio acceptum fuerit, ac publice propositum: annos porro Antiochenos, qui XLVIII. annis Natalem Christi antever-
tunt, non ab Maio mense, quod vult Petavius, sed a Novem-
bri deduci censet. Verum Auctor Chronici iuxta verbis disertis scribit a primo Cuii Caesaris, et ipso XII. die mensis Ar-
temisii, seu Maii, Antiochenos annos avos putare: ita ut men-
dum sit in altertro loco in mensis die, cum hic XXIII. infra
XII. dicatur. *Ἀπρονουλας* autem Antiochenorum memoria ha-
betur in veteri nummo, hisce verbis: *ANTIOXEΩΝ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ*, de qua etiam, ut et de anno
quo concessa est, multis egere Scaliger ad Eusebium pag. 156.
240. et lib. III. Canonum Isagogic. pag. 301. Petavius lib. X.
de Doctr. Temp. cap. LXII. et ad Epiphanium pag. 192. Hen-
ricus Valesius ad Evagrium, Goarus ad Syncellum p. 74.
Herwartus in Chronol. cap. CCV. CCVI. CCXI. CCXII. CCXIII. CCXIV.
CCXXXVII. Grandamicus in Chronolog. Christ. part. II. p. 56.
Spanhemius Diss. IX. de Praest. Numism. p. 866. et alii pas-
sim Chronologi.

Pag. 355. 5. *Καὶ πρῶτον ἔτος*] Indictionum duo videtur
Auctor Chronici statuere principia: primum hoc anno, alterum
anno Christi CCCXIII.

Post hanc extremam *περιοχὴν*, sequebatur in editione Ra-
deriana Catalogus Imperatorum ab Augusto usque ad Constan-
tinum Monomachum, adscriptis duntaxat Imperii annis, iisque
haud parum semper fidei, atque adeo etiam in Codice Vati-
cano, sed alia et multo recentiori manu quam Chronicon ipsum
descriptus, cui ab imperito aliquo insertum verosimile est:
cum Auctoris Chronici esse non possit, qui in Heraclium,
quo imperante vixit, desinit. Sed et neque illum Catalogum
agnovit Codex Holstenii. Atque id causae fuit, ut tanquam
perperam insertum *πάρρηγον* inde avulsum, ne series Scripto-
ris abrumperetur, ad Chronici calcem, cum aliis selectis ali-
quot amandarem, ne hac (qualicunque merce fraudetur Le-
ctor. Ejusmodi autem complures habentur in Codd. MSS. a
Graecis conscripti Imperatorum Catalogi, adjunctis Imperii an-
nis: sed et in editis aliquot, ut apud S. Maximum in Com-
P 518 puto, Nicephorum in Chronologia, Leunclavium in Jure Grae-
corum. Labbeum ad Glycam, Petavium ad Nicephori Constan-
tinopolit. Breviarium, Henric. Doduellum in Dissertationibus
Cyprianicis, etc. quos cum isto conferre poterit Lector, si
tanti videatur, ut omittam Clementem Alexandrinum lib. I.
Stromat. pag. 539. qui accuratum Imperatorum Catalogum, us-

que ad Commodi necem, cum annis Imperii pertexit, et aliquot alios ex Latinis.

Pag. 355. 9. *Ἀφ' οὗ τὰ Ρωμαίων ἤκμασεν*] Eadem fere Georgius Syncell. p. 305. qui habet, *ἐπὶ τούτου, eo imperante*. Proinde legendum, *ἐφ' οὗ*.

Pag. 356. 13. *Ἀρχὴ Ἰνδικτιῶνος*] Haec absunt a Codice Holstenii.

Pag. 355. 14. *Ἀπὸ πρώτου ἔτους τοῦ Γαίου*] Τοῦ delet Cod. Vatic. Indictionum usum a Julio Caesare inventum quidam praeterea opinati sunt, atque in iis Georgius Hamartolus in Chron. MS. in eodem Julio: *καὶ τὰς Ἰνδικτιῶνας καὶ τὸ Βίσεξτον ἐφεύρεν*. Has a primo ejusdem Imp. anno auspicator Scriptor Paschalis Chronici: Sanctus vero Maximus, seu indiculi hic descripti Auctor, ab anno II. Augusti, quo *αἱ Ἰνδικτιῶνοι ἤρξαντο ψηφίζεσθαι*. Sed utrumque falsum, cum id nominis in temporum putatione tum primum auditum constat V 432 Constantino M. imperante. Porro hunc locum, quoad aeram Antiochenam, pluribus examinat Scaliger lib. v. de Emend. temp. p. 504. et 505. monetque pro *ἡγουν ββ.* legendum *Ἰνδικτιῶν ββ.* et pro *ἀπὸ πρώτης*, legendum *ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτά*. Hunc praeterea consule ad Eusebium pag. 152. et lib. III. Canon. Isagog. p. 301. et 302. ubi observat annos Antiochenos in xv. distributos dare veram Indictionem, atque adeo hinc in hoc Chronico omnes annos a Caesare, *καὶ ἀπὸ χρηματισμοῦ τῆς Αντιοχείας* per Indictiones putari, quum ante Epocham Antiochenam nulla Indictionis in annis nota sit, quod et ipsam notatu dignum esse ait, cum procul dubio, inquit, omnes Indictiones ab Antiochena derivatae sint, quae a Maio mense inibat. Hic caeterum mire turbat Auctor Chronici, cum primum Julii Caesaris Imperii annum in Consulatum Lepidi et Planci conjicit, qui biennio ante a Bruto et Cassio caesus obierat, caeteraque ad illum spectantia in annos sequentes, ut et ejus mortem conjicit: quae quidem ab ineptis sciolis in Paschalion alienis locis subinde intrusa, haud aegre emendabuntur, si anni duntaxat Imperii Julii Caesaris hic notati, non autem Consules, spectentur, et suis quibusque locis supra inserantur: nec enim, quod censuit Scaliger in Notis ad Eusebium pag. 157. ideo Auctor erravit, quia post vi. annos, et in Consulatu Planci et Lepidi, aerae Antiochenae statuit initium, cum, inquit ille, sequatur Eusebium in Consulibus, quod et facit Orosius et Cassiodorus, ut aliquando vi. aliquando paucorum annorum intervallo anticipent Epocham Regifugii sut Palilium urbis. Neque enim ii quae acciderunt C. Julii Caesaris temporibus, neque illius Imperii annos Augusti annis descripserunt, ut hic factum advertimus. Cum igitur Julius Caesar Princeps Senatus Imperator dicitur, Pansa et Hirtio

Coss. id, ut et Indictionum et Aerae Antiochenorum initium referendum ad Consulatum ejusdem Caesaris II. et Servilii Isaurici, quo Caesar Dictator perpetuus primum dictus est: ut ad Consulatum Caleni et Vatinius, qui II. annus fuit Imperii Caesaris, quo et coeptam aeram Laodicensium, et bellum Isauricum gestum scribit, tametsi Antonino et Isaurico Coss. actum alii dicant, et ad Consulatum Caesaris III. et Lepidi, ad quem bellum gestum contra Scipionem et Hircanum Pontificem refert, ac denique ad postremum Caesaris Consulatum, illius caedem, quam perperam etiam Fasti Idatii ad Consulatum Antonini et Isaurici referunt: ita enim omnia utcunque constabunt.

Pag. 355. 16. *Αντιοχείς*] Locum hunc pariter examinant Scaliger in Canonibus Isagogicis pag. 301. et 302. et Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. LXII. pag. 267. ubi de initio Indictionum multa commentatur. At non plane assequor cur ita scribat Georgius Monachus in Chron. MS. *Εν τῷ μ' ἔτει τῆς Αὐγούστου βασιλείας, ἐν τῷ πρ' ἔτει ἀπὸ πίστεως κόσμου, ἤρχθη ὁ κατὰ Ἀντιοχείας τῶν ἑτῶν ἀριθμὸς, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γεννηθέντος*, cum anni Antiocheni annos Christi XLVIII. excedant, uti supra attigimus.

Pag. 356. 3. *Λαοδικεῖς*] Laodiceae epochae meminit Eusebius in Chron. in Probo, ex quo eruit Scaliger Antiochenam anno uno antevertere Laodiceam, quod firmat hic locus Chronici, ubi Antiochenam anno I. Julii Caesaris, Laodiceam anno II. initium ducere observat. Aerae Laodicensium characterismus extat praesertim in nummo aereo mediae magnitudinis in Archeio Regio, in quo symbolum urbis, capite scilicet turrato, effingitur, cum hac inscriptione: *ΙΟΤΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ*. ad latera capitis, X. et EA. describuntur. In altera nummi facie caput Imperatoris laureatum habetur cum hisce characteribus. . . *ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΩ*. In medio nummo *ΒΑΡ*. Eadem Epoche describitur in nummo aereo tertiae magnitudinis, qui est Dom. Droni, in quo caput Imperatoris cum radiato diademate, absque ulla nominis notatione, exhibetur: at sub imam partem V 433 haec aera *ΒΑΡ* describitur. In postica, figura militaris stat cum hasta, et Inscriptione, *ΙΟΤΑΙΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ*. Qui quidem nummi ad Diocletiani annum IV. referri necessario debent. Extat alius in eadem Gaza Regia nummus Antonini Pii, in quo hi characteres describuntur: *ΙΟΤΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΗΠΡ*. ubi haec expressa Laodicensium Aera ejusdem Antonini anno IV. quadrat. Ex quibus P 519 quidem nummis colligitur Laodicenses sese Julienses appellasse, ab indulta a Julio Caesare *αὐτονομία*, cujus indices sunt num-

mi alii de quibus egit vir doctissimus Joannes Harduinus, in quibus *Ομονοιῶν*, seu foederum initorum cum Pergamenis, Ephesiis, Smyrnenis et Nicomediensibus fit mentio, quae certa sunt indultae ac servatae libertatis argumenta. Hoc autem loco Laodicea ἢ παράλιος, seu πρὸς θάλασσαν, intelligitur, quam liberam vocat Plinius lib. v. sect. xviii. Vide Herwartum in Chronolog. cap. ccxxxvi.

Pag. 356. 4. Πόλεμος Ἰσαυρικός] Idatius hoc anno.

Pag. 356. 6. Ἀντώνιος] Eusebius, Syncellus, et alii.

Pag. 356. 10. Ἀλβίνου] Schott. Καλβίνου.] Idat. MS. Galbino π. et Pollinione. Scalig. καὶ Πουλλίωνος. Dio, Καλουῖνου καὶ Παύλωνος. Post hunc Consulatum, scriptum erat in editione Raderiana, φηδ' Ολυμπιάς, quod deest in Edit. Scaligeri, et in Cod. Holstenii: unde illud expunximus ut perperam hic insertum. Hanc porro Olympiadem suo postea loco inseruimus.

Pag. 356. 12. Γάτος Ἰούλιος, etc.] Vide Josephum lib. xiv. Antiq. Jud. et Dionem lib. κλνiii.

Pag. 356. 15. Εἰσὶν δὲ, etc.] Haec et sequentia desunt in edit. Scaligeri.

Ibid. Εἰσὶν δὲ καὶ] Hanc seriem summorum Pontificum rursus infra ingerit pag. 207.

Pag. 358. 13. Τῶν παρὰ Ἰουδαίους, etc.] Ex Eusebii Chron. p. 153. ubi Scalig. p. 161. 163. 164.

Pag. 358. 14. Ἀλλόφυλος] Id negat Scaliger in Prolegomen. ad Eusebium, et Casaubonus Exercit. i. ad apparatus An. Eccles. num. ii. iii. iv. v. probatque Herodem neque προσήλετον, neque ἀλλόφυλον fuisse, quod ex Africano scripsit Eusebius: contra id firmare conantur Serrarius et Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. v.

Pag. 359. 10. Σαλούστιος] Ita Idatius. Eusebius: *Sallustius diem obiit quadriennio ante Actiacum bellum.* Ubi consulendus Scaliger.

Pag. 360. 8. Καθὼς ἐνταῦθα φέρεται] Glossema alienum pro aera Christi additum.

Pag. 360. 16. Κικέρων] Eusebius: *Cicero, ut quibusdam placet, in Caietis interficitur.* Georgius Syncellus: *Κικέρων ὁ Πήτωρ συγκλητικός ἐν Γαῖταις ἀνῆρέθη τῆς Ἰταλίας ὡς καὶ ἄλλοι φασὶν, ὅτι φαρμάκῳ διεφθείρεν ἑαυτὸν.* Denique Idatius ad Consulatum Antonii et Libonii: *His Conus, obiit Cicero, interfectus die iv. Kal. Maias.* Sed de anno ii. Olymp. clixiiii. quo interii Cicero, consulendus Scaliger ad Eusebium p. 160. ut alios praesteream.

Pag. 360. 18. Ερβα Κοκίου] Schott. Νέρβα Κοκκίλου. Scal. Ερβα Κοκίλου. Dio, Κοκίλου Νερούα.

Pag. 360. 20. Εκλειψις Ἡλίου ἐγένετο] De qua vide Herwartum in Chronologia cap. ccxxv.

Pag. 360. 21. *Ηρώδης*] Ex Eusebio p. 154. ubi Scaliger p. 165.

Pag. 361. 11. *Καὶ Κικέρωνος*] Ita Schott. Dio lib. 51. p. 523. de hoc Ciceronis Consulatu: *τεθνεώτα τὸν Αντώνιον ἠγγέλθη, Κικέρωνος, τοῦ Κικέρωνος παιδὸς, ἐν μέρει τοῦ ἔτους υπατεύοντος*. Idatius: *Octaviano et Paulo*. Post hunc Consulatum poni debuit Consulatus *Aenobarbi et Sosii*, qui loco alieno infra ponitur, ut et apud Idatium.

Pag. 361. 13. *Αὐγούστου τὸ β΄.*] Idatius et Fasti, τὸ γ΄.

Pag. 361. 18. *Αὐγούστου τὸ γ΄.*] Idat. et Fasti, τὸ δ΄. Ex-pungendus vero sequens Consulatus.

Pag. 362. 2. *Παῖς δὲ οὗτος ἦν Ηρώδου*] Id ab Eusebio hausit Auctor Chronici, ut et Epiphanius haer. xx. n. i. et Symeon Logotheta in Chron. MS. Eusebius vero ab Africano apud Georgium Syncellum p. 296. Neque enim Herodis Regis pater Herodes appellabatur, sed Antipater, quomodo illius avus vocabatur, ut ex Josepho colligitur lib. xiv. cap. ii. Neque *ἱερόδουλος* esse potuit Apollinis, qui religione Judaeus erat, utpote Idumaeus, Idumaeis progenitus, qui a temporibus Joannis Hircani circumcisionem et legem acceperant, cujusque Antipatri pater, avus Herodis, vir nobilitatis insignis ac strenuus Dux fuit. Vide Scaliger. in Prolegom. ad Eusebium.

Pag. 362. 6. *Ηρώδης, etc.*] Eusebii Chronicon p. 154.

Pag. 362. 14. *Βασιλεύει Ηρώδης*] De anno obitus Herodis egit Scalig. in Prolegom. ad libros de Emend. temp. p. 16. ut et Petavius lib. x. cap. i. ii. et iv. de ejusdem vero posteris cap. x.

Pag. 362. 19. *Αενοβάββου*] Reponendus hic Consulatus an. U. C. dccxxii. qui perperam etiam apud Idatium extra ordinem positus fuerat.

Pag. 363. 5. *Εξτήλιος*] Ex Eusebio et aliis.

Pag. 363. 14. *Τῆς κτησάσης*] Id non Cleopatrae duntaxat, sed et M. Antonino adscribit Symeon Logotheta in Chron. MS. cujus haec sunt: *οὗτος ὁ Αντώνιος Κλεωπάτρας Αλεξανδρείας τε καὶ Αιγύπτου ἀνταρσίαν βουλευσάμενος, γῆ καὶ λίθοις προσέχωσαν τὸν λιμένα Αλεξανδρείας τῆς πόλεως, καὶ Φάρον τῆς νήσου μεταξύ διακειμένον θαλάσσης πορθμὸν ὡσεὶ δ' ἑξακτῶν ἑξοντα διάστημα. Τοῦτον οὖν τὸν πορθμὸν χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ καὶ δαπάνῃ, Δεξιοφάνους μηχανικοῦ τοῦ ἔργου προηγουμένου, συντελέσαντες, ἠπειρον καὶ βατὸν, τὸ πρότερον ἄβατον, καὶ ἀκωλύθως ἐξεῖναι, πρὸς τὸν Φάρον, καὶ διαβαίνειν περὶ ἄνθρώπους, ὁμοίως καὶ κτήνεσι πεποιήκασιν*. Sed an Cleopatra Pharum revera condiderit, et Phari insulam continenti prima adjecerit, jure ambigunt doctiores, atque in iis Scaliger ad Euseb. p. 132. Henricus Valesius ad Ammiani libr. xxii. et Humfredus Hodyus in Dissert. de Aristeo cap. xx. quos consulere cuivis libitum est.

Pag. 363. 15. *Τὴν Πρωτέως*] Ita supra anno U. C. cdlxx.

ubi de LXX. Interpretibus. Ammianus: *Insula Pharos, ubi Protea cum Phocorum gregibus diversatum Homerus fabulatur inflatus.*

Pag. 363. 17. *Από μιλίων δ.*] Spatium istud inter continentem et insulam Phari, quam *Φαρίαν* vocat Epiphanius lib. de Mensur. et Ponder. interjectum, *Τετραστάδιον* vocant Scriptores, atque in iis Tzetzes, Heptastadium vero Ammianus, ut Josephus et Strabo, *Επταστάδιον χώμα*. Ex quibus colligitur in hoc Chronici loco, et apud Cedrenum et Symeonem Logothetam, milliare pro stadio usurpari, cum alias milliare octo stadia contineat, ut notum pueris. Caesar lib. III. de Bello civili, DCCC. passuum longitudine fuisse testatur.

Pag. 363. 19. *Εποήσεν η Κλεοπάτρα*] Cod. Vatic. *η αντίη Κλεοπ.* . .

Pag. 363. 20. *Κνηδίου*] Ita reposuimus ex Cod. Vatic. et Scriptoribus omnibus, cum perperam editum esset *Κνησίου*. Rhodium Diophanem dixit Joannes Tzetzes Chil. III. v. 26. quem tamen Chil. VI. v. 194. *Κνήδιον* fuisse agnoscit. Infra, pro *χθόνα*, Cod. Vatic. *χθώνα* legit.

Pag. 364. 5. *Σωσιβιον*] Ita Cod. Vatican. *Σωσίβιος* legendum censebat vir doctus, quasi id quod narratur is scripserit. Tres hoc nomine, sed qui ante haec tempora vixere, recenset Suidas: alterum, nisi ex iis sit, Laconem in Chronographia de Homeri aetate Clemens lib. I. Stromat. ut Sosibium alium Athenaeus laudant.

Pag. 364. 11. *Πρώτος ἐγένετο Μονάρχης*] Qua in sententia est Orosius, qui Imperatorum seriem ab Augusto orditur.

Pag. 364. 12. *Ο Κλαυβινος*] Ita praefert Codex Vaticanus, tametsi non citra mendum. Si nummorum Augusti attendantur Inscriptiones, erunt fortasse qui pro hac voce, quae nihil sonat, legendum velint, *ὁ θεῖου υἱός, Divi filius*: nam sic passim in Graecis inscribitur: *ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΤΙΟΣ*. In Latinis vero et in Fastis Capitolinis, IMP. CAESAR DIVI F. AUGUSTUS. Quo spectant ista Censorini cap. XXI. *Ex ante diem XVI. Kal. Februarii Imperator Caesar D. F. sententia L. Munacii Planci a Senatu caeterisque civibus Augustus appellatus est, se VII. et M. Vipanio Agrippa Coss.* At Petavius lib. X. de Doctr. Temp. cap. LXX. *Οκταβιανός* legendum censet: quam conjecturam amplexus est *ὁ μακαρίτης* amicus noster Joannes Baptista Cotelerius tom. III. Monument. Eccl. Gr. Quae quidem eo verosimilior, quo hujusce Chronici Scriptor Augustum fere semper *Octavianum* indigitat: tametsi nusquam ita appellatum apud Suetonium, Tacitum, Velleium, Florum, aliosque eidem Augusto suppreses Scriptores, prorsus constet: a quibus *Octavius*, ut a Dione *Οκταούιος* nuncupari solet, *Octavianus* autem a caeteris qui deinceps scripsere, Juliano, Festo Rufo, Eutropio, utroque Victore, Zoaimo, Vegetio, Senatore, Freculfo, et aliis passim.

Quinimmo neque *Octavium* se unquam appellavit Augustus, ex quo post extinctum Julium avunculum supremam Imperii dignitatem invasit; cum, uti testatur Suetonius, *C. Caesaris*, deinde *Augusti* cognomen assumpsit, ita ut ab hoc ipso tempore nunquam *Octavius* inscriptus legatur. Cur vero *Octavianum* ex *Octavio*, ut *Claudianum* ex *Claudio*, et *Tiberianum* ex *Tiberio*, uti semel ac iterum praefert MS. Codex Fastorum Idatianorum, interdum formarint deinceps Scriptores, fateor me non omnino assecutum, nisi dicatur plerisque ejusmodi vocibus appellativis has terminationes vulgi corruptelam induxisse, cujus subinde exempla alia indicamus in hisce Notis: nam et *Prasianos* pro *Fraasiis*, et *Venetianos* pro *Venetis* utramque Factionem appellat Spartianus in *Verò*. Vide Glossar. med. Graecit. in *Βενετιανός*.

Pag. 364. 15. *Κρατεὶ τῆς Αἰγύπτου*] Devictis Antonio et ipsa Cleopatra, cujus mortem prae caeteris describit Galenus lib. de Theriaca ad Pisonam p. 460. Edit. Basil.

Pag. 364. 16. *σῆς*.] Ita Eusebius in Chronico, quem calculus pluribus expendit Petavius ad Epiphanius lib. de Ponder. pag. 382. Scaliger *σῆς*. edidit.

Pag. 364. 17. *Εμονάρχησεν*] Hanc periochen non agnoscit Scaliger: de annis vero quibus imperavit Augustus, copiose pariter egere iidem Scaliger lib. v. de Emendat. temp. et Petavius ad Epiphanius. Haer. LI. et ad lib. de Pond. pag. 384. Sed et ab hoc Consulatu annos Augustorum putari ex Censorino observat idem Scaliger eodem lib. p. 455. et 456. et lib. III. Canon. Isagogic. p. 302. ubi qui non modo ii, sed et qui et Augustani et Actiaci dicti sint, multis disquirat.

Pag. 365. 4. *Χρυσῆ*] Holsten. *Χρυσός*.

Pag. 365. 5. *Οστράκον*] Idem Holsten. *Οστράκου*.

Pag. 365. 13. *Ἀγούστου τὸ ἴβ*.] Aliter hic annus consignatur in Fastis: *Esernino et Aruntio*. *Ἀρουντίου* etiam habet editio Scaligeri, non *Ἀρουντίου*.

Pag. 365. 15. *Κέλσον καὶ Τιβερίου*] Fasti Idatiani MSS. *Celso et Hiberno*. Sed hunc Consulatum omittunt Fasti omnes.

Pag. 365. 16. *Καλαβρίαν*] Sic Cod. Vatic. Sed *Κανταβρίαν* legendum videtur: nam Cantabros ab Augusto devictos annis Urbis Conditaе DCCXXX. et DCCXXXI. narrant Dio et alii.

Pag. 365. 18. *Θέατρον Μαρκελλίου*] Theatrum aedificari Romae coeptum a Julio Caesare, ab Augusto perfectum, et M. Marcelli sororis suae Octaviae filii nomine inscriptum ac dedicatum fuisse, ludis ejus rei gratia factis anno U. C. DCCXLI. tradunt Suetonius in Augusto n. XXIX. et XLIII. et Dio lib. XL. et LIV. De incendio autem quo hoc anno DCCXXXII. atque adeo antequam dedicaretur, conflagravit, ni fallor, silent: unde legendum forte *ἐκτίσθη* pro *ἐκαύθη*.

P 521 Pag. 366. 5. *Λεντούλου καὶ Κορηλίου*] Sed etiam Fasti

Idatiani. Schott. *Λευτούλου τὸ δ'*. Sed eisdem esse cum proximo constat.

Pag. 366. 7. *Σαμάρειαν*] Ex Chron. Eusebii, ubi consulendus Scaliger. Vide praeterea Georgium Syncellum p. 308. Albert. Aquens. lib. x. cap. xxvi. Guibertum in Hist. Hierosol. cap. xiv. et Wil. Tyrium lib. viii. cap. i.

Pag. 366. 9. *Τὸ Πάνιον*] Ex eodem Eusebii Chron. ubi idem Scaliger. Adde Syncellum p. 314. et ibi Goarum.

Pag. 366. 10. *Φορνικίου καὶ Σιλανού*] Fasti Idatiani MS. Fornicio et Sívano, perperam in utroque Scriptore: legendum enim, et apud Dionem et in Fastis, *Φορνίου καὶ Καῖου Σιλανού*. Furnii meminit Eusebius in Chron. *Furnii pater et filius clari Oratores habentur, quorum filius Consularis ante patrem moritur.*

Pag. 366. 11. *Δομητίου καὶ Αἰνοβάρβου*] Fasti Idatiani MSS. *Domitio Scipione, et Ahenobarbo*. Sed leg. *L. Domitio Ahenobarbo, et P. Scipione*, ut apud Dionem et alios.

Pag. 366. 16. *Μείζονα οἰκοδόμησεν*] Editio Scalig. *ὄλκο* V 436 *δόμηκε*. Sed legendum *οἰκοδόμησεν*.

Pag. 366. 19. *Καὶ Κλάρον*] Leg. ut apud Schott. *Βάρου, vel Οὐάρου*, ut apud Dionem, et in Fastis. Vetus Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae antiq. pag. 277. et 289. TI. CLAUDIO NER. T. QUINTILIO VARO COS. Atque est hic primus Tiberii Consulatus.

Pag. 367. 3. *Στρατῶνος πύργον*] Ex Chron. Euseb. et lib. ii. Hist. Eccl. cap. x. Robertus Monachus in Hist. Hierosol. lib. viii. *Est autem Cuesarea insignis civitas Palaestinae, in qua Philippus Apostolus dicitur domum habuisse, quae usque hodie monstratur, nec non et cubiculum filiarum ejus prophetantium. Est autem in littore maris sita, olim Pyrgos, id est Turris, Stratonis appellata. Sed ab Herode Rege nobilior et pulchrior, et contra vim maris utilius extracta, in honorem Caesaris Augusti Caesarea est cognominata, cui etiam in eo templum albo marmore construxit, etc.* Adde Will. Tyrium lib. vii. cap. xxii. lib. x. cap. xv. Erratum porro in Novella Justiniani ciii. pridem annotarunt viri docti, in qua Vespasianum Stratonis turrem Caesaream a se appellasse dicitur, quia in Palaestinae partibus Caesar salutatus sit: quod facile confutatur ex Josepho lib. xv. Antiq. cap. xiv.

Ibid. Καριανθηδόνα] Quae *Ανθηδών*, Josepho lib. xiii. cap. xxxi. dicitur, a quo sua hausit Tzetzes in Lycophron. pag. 121.

Pag. 367. 4. *Περσαβίην*] Willelmus Tyrius lib. x. cap. xiv. *Arsur oppidum maritimum mari et terra obsidet. Est autem hic locus, qui alio nomine Antipatrida appellatur, ab Herodis genitore Antipatro sic appellatus, locus uber, silvarum et pascuarum multas habens commoditates.* Adde lib. ix. cap. xix. Ex hoc autem Chronici loco Stephanum emendat Holstenius: *Αντικατρίς, πόλις. Ηρω-*

διανός, κτίσμα ἐπὶ Αντωνίου Καίσαρος. Sic enim legi in Codd. MSS. observat, πόλις, Ηρώδου κτίσμα, vel Κτίσμα Ηρώδου ἐπὶ Αντωνίου Καίσαρος, ut praefert Cod. V. C. D. *Desmarteis* Patroni Paris. At pro Αντωνίου, licet iidem Codd. sic praeferant, legendum putat idem Holstenius post Casaubonum, ἐπὶ Οκταουίου, vel potius Αύγουστου. Josephus lib. xvi. cap. ix. ἐν τῷ πεδίῳ τῷ λεγομένῳ Καφαρσαβᾶ aedificatam scribit.

Pag. 367. 6. Ρουβειλλίου καὶ Σατουρνίνου] Fasti Idatiani MSS. *Robellio et Saturnino*. Sed perperam hos Coss. hic insertos alii adnotarunt.

Pag. 367. 14. Κατὰ Βρετανῶν] Legendum videtur Γερμανῶν· hoc enim anno in Germanos rebelles profectum scribit Dio.

Ibid. Καὶ Ἀρμενίων] Atqui bellum Armeniacum gestum a Caio anno sequenti scribit idem Dio.

Pag. 367. 16. Οκταβιανοῦ τὸ γ'.] Idarii et aliorum Fasti, xii.

Pag. 367. 18. Ιουλίαν] Sueton. in Aug. n. lxxv. Dio lib. lv. Syncellus p. 313. etc.

Pag. 368. 2. Αύγουστου τὸ ιδ'.] Idatius et alii, xiiii. Epiphanius Haer. l. i. n. xxii. hunc Consulatam sic consignat: Οκταουίου Αύγουστου τρισκαίδέκατον, καὶ Σιλανοῦ. Porro in xxx. sequentium Consulatuum serie in Fastis Capitolinis, ejusdem Epiphanii et Auctoris Chronici varietatem pluribus expendit Petavius ad eundem Epiphanium pag. 92. et seqq. quem consulat cui ita visum sit: cum nobis duntaxat consilium sit Fastos Consulares, quoad nomina, invicem conferre, indicatis quae in ea diversitate subinde occurrunt difficultatibus ab aliis Criticis pridem enucleatis, quos adire cuilibet liberum erit.

Pag. 368. 5. Τὸ λθ' ἔτος] Holsten. τὸ ιε' ἔτος.

Pag. 368. 6. Εἰλουὺλ] Holsten. Εἰλουίδ.

Pag. 368. 8. Τῆς ἐβδομάδος] Subdit idem Holstenius ἰά ἀπό, etc.

Pag. 371. 5. Ημέρα πρώτη] Has voces delet Cod. Holstenii.

Ind. ιε'.] Lineam hanc hoc loco inseruimus ex Holstenio.

Pag. 371. 14. Ἀπὸ τῆς συλλήψεως] Vide Scaligerum et Petavium in Auctario lib. viii. cap. iii. et ad Epiphani. p. 98. et 446. ubi multa de anno Christi natali, ut alios omittam.

Pag. 371. 20. Εἰλουὺλ] Holstenius praeponit huic voci ε'. deinde ante singulos menses, λ'.

V 437 Pag. 371. 21. γῆ ἡμέρα] καὶ legit Holsten.

P 522 Pag. 372. 12. Τοίνυν] Sic edidimus ex Holstenio, pro τὰ νῦν, uti ediderat Raderus, licet ita praeferat Cod. Vatic.

Pag. 373. 10. Ἐν γῆρει] Ita Cod. Vatic. et Holstenii, ut et Lucae i. 36. Perperam ἐν γαστρὶ Raderus.

Pag. 374. 14. *Ἀδὰρ τριακάδι*] Holsten. *φαιμενώθ κθ'.*

Pag. 374. 15. *Τῷ Ἀδὰρ δεκάτη*] Holsten. *τῷ Νισάν δεκάτη.*

Pag. 375. 13. *Ἔστι γὰρ κατὰ τὸ παρὸν*] Communem aeram biennio anticipare Scriptorem observat Petavius lib. xii. de Doctr. Temp. cap. iv. dum anno mundi Christi v. MDVII. consignat ortum: quamquam, inquit, foede omnia permiscet, et annos duos in unum confundit: hunc consule. Mendum etiam in hac perioche agnovit Raderus in Emendationibus, ubi scribendum monet pro cyclo xvi. cyclo xv. et in Graeco, pro *ις', ιε'*. Cum enim anni mundi v. nvi. cyclo Lunae sit xiv. erit anni v. MDVII. non xvi. sed xv. Jubet enim Auctor infra ex annis mundi subtrahi, antequam divisio per xix. instituat.

Pag. 378. 16. *Ὁ ξι*] Vocem *ξι* addidimus ex Holstenio.

Pag. 379. 12. *Ἐἴτα θέλοντες*] Raderus annotatiunculam istam hic apposuit: Inquiritur juxta Auctoris hujus mentem, feria hoc modo: Summa annorum a rerum conditu propositorum, bissextorum et dierum ab initio anni currentis usque ad diem datum dividitur per 7. quod restat, est feriae quaesitae index. Ut in nostro proposito, anni sunt 5507. bissexti 1376. dies ab initio anni currentis usque ad 24. Junii 175. summa omnium 7068. per septem divisa, relinquit 2. indicem feriae secundae. Vide praeterea Petavium in Auctario operis de Doctr. Temp. lib. viii. cap. iii.

Pag. 379. 16. *Ἐἴτα γινῶναι*] Scribit Petavius lib. ix. de Doctr. Temp. cap. iii. et iv. Auctorem Chronici in anno Christi Natalis foede lapsam, ut supra monui, de quo pluribus agit loco laudato, et libro xii. cap. i. et seqq. praeter caeteros Chronologos, qui id argumentum fusioribus Commentariis data opera sunt prosecuti: quibus addere placuit sub finem istius Chronici excerpta de Natali Christi, necdum, si non fallor, edita, tum ex Chronico Eusebii, tum ex Hesychio, cujus alia quaedam extant, cujusque meminit Justinianus in Edicto de fide pag. 371. istius edit.

Pag. 381. 9. *Ἡρώδης δέ*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 381. 11. *Ἐπιπροστίθησιν*] Id est, hunc et superaddit. Eusebius interfectum pariter ait, contra quam scribit Josephus. Vide Scaligerum.

Pag. 381. 14. *μα'. Ινδ. α'.*] Hactenus Fastis Consularibus annos Urbis Conditae apposuimus: deinceps anni Christi apponentur, qui additi anno DCCCLIII. eosdem annos U. C. exhibebunt.

Ibid. *Πουβλίου*] Ita etiam editio Scaligeri: sed legendum *Γαίου*, ex Fastis, in quibus C. Caesar, et L. Aemilius Paulus hoc anno Coss. leguntur. Epiphanius Haer. li. n. xxii. cui concinunt

Fasti Idatiani ex Cod. MS. *Λούμιον* vocat, perperam, ut observat Petavius: nam Lucius Caii frater Cos. designatus, antequam Magistratum iniret, extinctus est. Vide Grandamicum de Natali Christi pag. 169. ubi de ejus Circumcisione.

Pag. 382. 15. *Καὶ οἱ αὐτοῦ*] Vide Epiphan. in Haeresi Harpocratianorum xxvii. n. vii. et in Haeresi Antidicomarianitarum lxxviii. n. vii. viii. Petrum Siculum in Hist. Manichaeorum p. 18. Mich. Glycam in Annalib. p. 208. 209. et hic infra p. 438. praeterea Baronium in Apparatu ad Annal. Eccl. qui ista ex apocryphis desumpta pluribus ostendit, cujusmodi sunt quae de hocce argumento damus ex Chronico MS. Symeonis Logothetae, sub calcem istius operis.

Pag. 382. 16. *Σιμὼν*] Epiphan. *Συμεὼν*.

Pag. 382. 20. *Ἐκ τοῦ μεγάλου Βασιλείου*] Totum hoc ex S. Basilii excerptum lemma, usque ad vocem *Ἀμὴν*, omittit Cod. Holstenii.

Pag. 385. 6. *Γενήσεται τις*, etc.] Haec sententia damnata est. Vide Soarem ad S. Thomam to. ii. p. 42. et 43. ubi hunc Basilii locum laudat, et refutare conatur ex S. Thoma: sed legisse Epistolam se negat, quam hic habes ex RADERO.

Pag. 386. 10. *Ἰνδικίου*] Hic variant Fasti. Epiphanius et Idatius, *Vindicium et Varum*: Senator, *Vinicium et Alfeman habent*. Sed hoc loco legendum *Οὐίνικίου καὶ Οὐάρου*.

V 438 Pag. 386. 17. *Λαμίου*] *Λαμλία καὶ Σερονίλλου Νουμίου* scribit Epiphanius, apud quem, ut hic, et in Fastis Idatianis, omittitur *Consulatus Cati et Saturnini*.

Pag. 386. 18. *Μάγνου*] Addit Epiphanius *Πομπηίου*, perperam, inquit Petavius: fuit enim is *Cn. Cornelius Cinna Magnus*, ut est apud Dionem. Schottus Magno adjungit *Βόλουσον*.

Pag. 386. 19. *Ἡρώδης*] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger. Adde Gregor. Turon. lib. i. Hist. cap. xxiii.

Pag. 387. 5. *Καὶ Πλάγκου*] Epiphan. *καὶ Ἀρουγίου. Διο, Αἰμυλλίου Λεκίδου καὶ Λουκίου Ἀφρόντιου*. Fasti Idatiani, *Levido et Aruntio*. Ita alii.

Pag. 387. 6. *Τιβερίου*] Deest hic [Consulatus in Fastis. Apud Epiphanium legitur *Καίσαρος καὶ Καπίτωνος*. In Fastis vero Idatianis MSS. *Cæsare et Capitone*. Nam hos omisit Labbeus. Vide Petavium ad eundem Epiphan. pag. 95.

Pag. 387. 7. *Ἀρχέλαον*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

P 523 Pag. 387. 9. *Λυσανίαν*] Negat Scaliger, quod scribit Eusebius, et ex eo Georgius Syncall. et Cedrenus, *Lysaniam* illum fuisse filium Herodis, licet testem Josephum adducat, qui nullius usquam filii Herodis meminit, cui nomen *Lysaniae* fuerit. *Lysiam* vocat idem Eusebius et Chron. MS. Symeonis Logothetae.

Pag. 387. 11. *Κρητιού*] Leg. *Κρητικου*, ut apud Dionem, Epiphanium, in Fastis Schotti, Idatianis, et aliis.

Pag. 387. 13. *Καμεφίνου*] *Camerium* vocant Fasti Idatiani MSS. *Κάμηρον* Epiphanius: sed *Camillo* legendum. Ita enim vocabantur M. Furius hoc anno Cos. cum Sexto Nonio Quintiliano, de quibus Dio.

Pag. 387. 14. *Καὶ Σιλανού*] Schott. *Συλλανού*.

Pag. 387. 17. *Καὶ Σκηπίωνος*] Ita editio Scaligeri. Raderus perperam *Σπίλωνος* ediderat, sed leg. *Καπίτωνος*, ut apud Schottum: nam hoc anno Coss. fuerunt *Germanicus Caesar Caesaris F. et C. Fonteius C. F. Capito*, de quibus Dio. Desunt ii apud Epiphanium, et in Fastis Idatianis, licet hos contra fidem Codicis quo usus est iis intruserit Labbens. Vide Petavium ad eundem Epiphan. pag. 95.

Pag. 387. 18. *Φλάκκου*] Sic etiam utrumque Consulem nominant Fasti Idatiani. Epiphanius, *Φλάκκου καὶ Σιλουανόν*. Fasti Schotti, ut et Dio, *L. Plancium L. F. Plancum, et C. Silium C. F. Caecinam*.

Pag. 387. 19. *Ηρώδης*] Scaliger in Prolegomenis ad Eusebium, ridiculum esse ait, quod Archelao successorem Herodem Antipam det idem Eusebius, quasi, inquit, ille non eodem momento dominus unius Tetrarchiae ex patris testamento factus sit, quo Archelaus duarum Tetrarchiarum, quibus, quando ab Augusto exutus et in Galliam relegatus est, tunc Herodes iste Antipas, et Philippus ejus frater, jam decimum annum potiebatur. Deinde, cur Herodes Antipas, subdit ille, potius quam Philippus, aut cur non ambo simul Archelao fratri successerunt? Sed quomodo Tetrarchiarum Archelai successor ille, aut iste potuerit esse, quae in fiscum redactae nunquam in potestatem Herodiadarum venerunt, sed a Procuratore Caesaris administrabantur?

Pag. 388. 3. *Σέκτου καὶ Σέκτου*] Epiphan. *τῶν δύο Σέκτων*. Sueton. in Octavio cap. c. *Duobus Sextis, Pompeio et Appuleio Coss.* Fasti Idatiani: *Duobus Sextis, Pompeio Magno et Apuleio*. Dio, *Sexto Pompeio, et Sexto Apuleio*. Hos perperam, quasi diversi fuerint, rursus intrasit Scriptor Chronici: nam his successere Brutus et Flaccus.

Pag. 388. 5. *Μάγνου*] Haec vox adest in edit. Scaligeri, et apud Dionem: habetur vero apud Epiphanium.

Pag. 388. 6. *Βρούνου*] Ita Epiphanius et Fasti Idatii. At Dio Drusum Caesarem Tiberium et A. Norbanam Flaccum hoc anno Coss. habet, ut et Schottus, *Λρούνον καὶ Φλάκκου τὸ δ΄*. atque ita legendum volunt Petavius et Holstenius. Deinceps addit idem Petavius Scriptoris Chronici anno uno tardiores esse Fastos, quam Epiphanii et Capitolini, usque ad Consulatum Messalae et Grati. Hunc adi.

Pag. 388. 6. *Ετη κβ.*] De annis Imperii Tiberii agunt Scaliger lib. v. pag. 464. et Petavius ad Epiphan. pag. 384.

Pag. 388. 10. *Κράσσου*] Ita Epiphanius et Idatius. Dio et Fasti Flaccum habent. Vide Petavium loco laudato.

V 439 Pag. 388. 12. *Τιβεριού*] Post hunc Consulatum omissus Consulatus Silvani, seu Silani et Balbi, qui habetur apud Dionem, Epiphanium, Idatium, et alios. Proinde hic apponi debuit nota defectus, non vero, ut in edit. Scaligeri, *P. C. ejusdem Tiberii et Drusi*: indeque emendandæ Indictiones v. vi. et vii. Sic porro hoc anno Epiphanius: *Τιβεριού Καίσαρος τὸ β, καὶ Δρούσου Γερμανοῦ τὸ β.* Deinde sequitur Consulatus Silvani et Balbi.

Pag. 388. 14. *Καὶ Γράτου*] Sic etiam Fasti Idatiani: sed leg. *Κόττου*, ut apud Schottum: is enim est M. Aurelius Cotta.

Pag. 388. 15. *Τιβεριού Καίσαρος τὸ δ.*] Recte, ut apud Dionem: perperam enim Epiphanius et Fasti Idatiani iii. legunt.

Pag. 388. 17. *Αγρίππα καὶ Γάλβα*] Sic Dio et Fasti: Epiphanius, *Αγρίππου καὶ Βάλβου*. Vide Petavium pag. 96.

Pag. 389. 1. *Πούλλωνος*] Ita pariter editio Scaligeri: sed leg. ex Schotto, Dione et Fastis, *Pollione*. Epiphanius, pro *Βετέρου*, habet *Ούέτερος*. quomodo etiam Dio.

Pag. 389. 2. *Καὶ Ούάρου*] *Varum* etiam habet Idatius: sed leg. *Ουάρωνος*, *Varrone*, ex Dione, Schotto et Fastis.

Pag. 389. 3. *Καὶ Λεντούλου*] Addit Epiphanius, *Γάλβου*. Idatius, *Galva*. *Cossum Cornelium Lentulum* vocat Dio.

Pag. 389. 5. *Γετούλικού*] *Getulio* Fasti Idatiani, sed male: is enim est Cn. Lentulus Getulicus.

Pag. 389. 9. *Ιώσηπος*] Lib. ii. de Bello Jud. cap. viii.

P 524 Pag. 390. 1. *Οἱ Καθηγησάμενοι*] Hic rursum ingerit Scrip- tor Pontificum Hebræorum seriem et successionem, quam supra descripsit p. 188. de qua prae caeteris egere Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. xlvii. et seqq. et Seldenus lib. ii. de Successione in Pontificatum Hebr. cap. vii. ubi ille multis expendit discrepantiam inter Eusebium et Auctorem Chronici, quoad seriem et annos Pontificatus, quem adire cuilibet liberum erit.

Pag. 390. 10. *Καὶ Κτιστης*] Hanc vocem asterisco notavit Raderus, tanquam aliquid hic esset omissum, cum id epitheti Alexandro M. attributum nescio an quis attigerit, quod plurimas forte urbes sui nominis condidiase dicatur, quarum catalogum supra descripsit.

Pag. 391. 1. *Εν τούτοις τοῖς χρόνοις*] Joseph. lib. i. de Bello Jud. cap. i.

Pag. 391. 9. *Ούτος πρώτος*] Joseph. lib. xiii. Antiq. Jud. cap. xix. et Epiphan. Haer. xxix. n. iii.

Pag. 391. 20. *Ρούφον καὶ Ρουβελλίνου*] Expungendus hic Consulatus, qui idem est cum Consulatu duorum Geminorum: ii enim, ut est apud Dionem, appellabantur *C. Rubellius Geminus*, et *C. Fusius Geminus*. Recte autem Fasti Idatiani Consulatum duorum Geminorum, sub quo passus est Christus, his verbis expresserunt, *Ruso et Rubellione*: tametsi pro *Ruso*, ut et hoc loco Chronici, *Fusio* legendum sit. Eodem in errore versatus est Epiphanius lib. 11. contra Haereses cap. 11. ubi inter Consulatum duorum Geminorum, et Consulatum Vinicii et Longini, *Rufum et Rubellionem* pariter interposuit, quasi diversi fuerint a duobus Geminis. Nec hallucinationem advertit Scaliger lib. vi. de Emend. Temp. pag. 556. et 557. qui suffectos Consules fuisse existimavit, tametsi quibus, subdit ille, incertum. Vid. Lud. d'Orleans ad v. Taciti Annal. pag. 409. Petavium ad Epiphan. p. 96. et Henr. Norisium in Epist. Consulari pag. 8.

Pag. 392. 20. *Εἰς τὴν Κυρίου, καὶ κατὰ ἀλήθειαν*] Haec addititia verbis Lucae haud plana sunt.

Pag. 393. 12. *Τεσσαρακοστῶ*] Mendosum esse locum conficit Petavius ad Epiphan. Haer. 11. pag. 210. quia supra, pag. scilicet 192. annos LVI. menses vi. Augusto tribuit, ex quibus xiv. post Christi Natalem vixit: unde XLII. agere debuit, quo tempore natus est Christus.

Pag. 393. 16. *Τριακοστοτετάρτης*] Ita Cod. Vatican. At Ant. Allenus Trecensis Consiliarius, vir doctus, legendum censebat *τετρακοστοτετάρτης*, sub quinquagesimum annum quadragiesimi quarti Jubilaei. Nam, ut is subdit, a v. MDXXXVI. si auferantur III. MDCCXXXVIII. ex mente Auctoris per L. superabit XLIII. ††

Pag. 394. 15. *Επακται*] Hanc vocem delet Holstenius.

Pag. 394. 17. *Επακτῶς*] Hanc etiam hoc loco idem delet.

Pag. 394. 20. *Ταῦτα εἶσιν*] Sic restitimus ex Holstenio, cum prave esset editum, *ταῦτα εἰς ζ'.*

Pag. 395. 22. *Τῆ κ' τοῦ Μαρτίου*] Ita emendavimus ex Holstenio, cum editum esset *εξ'.*

Pag. 396. 2. *Τοῖς σφλῆς.*] Sic pariter edidimus ex eodem Holstenio, cum editum esset *τῆς.*

Pag. 397. 1. *Δευτερόπρωτον*] Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 397. 19. *Ἀνὰ μέσως*] LXX. *ἀνὰ μέσον.* Hebr. *inter duas vespas.*

Pag. 399. 1. *Ανίβη*] Textus Gr. habet *κατίβη*, *descendit.*

Pag. 399. 10. *Εἶσιν δὲ τῶν Μαθητῶν*] De Apostolis h̄c Christi Discipulis multi ex eruditis hactenus egere, ac in primis Baronius an. xxxiii. n. xl. Combefisius ad Hippolytum de xii. Apostolis, Binius ad Dorotheum de xii. Apostolis et lxx. Discipulis to. vii. Bibl. Patr. et aliquot alii. Sed cum

quicquid de hisce Christi Discipulis a veteribus etiam quibusdam Scriptoribus dubiae pariter fidei proditum est, Hippolyto scilicet Tyri, et Epiphanio Cypri Episcopis, uti praeferunt MSS. Codices, a suppositio illo Dorotheo haustum fere sit, haud alienam duxi ab instituto, si ad Auctoris Chronici illustrationem, fusioris vice Commentarii, ex Cod. Regio illius opusculum hactenus integrum ineditum huic subderetur Quippe quae XII. Apostolos, et LXX. Discipulos duntaxat spectant, latine versa habentur in Bibliotheca Patrum, ceteris haud contemnendis omissis, ut quae non modo, quod fuerit in eo conscribendo Auctoris consilium, sed pravam etiam illius fidem aperte prodant. In eo enim omnia fere ἀσώτατα, verisque falsa admista sunt, ubi nusquam sibi constat, anachronismorum quibus scatet nulla habita ratione. Sed et quicquid de LXX. Discipulis ingerit, ex nominibus quae habentur in Epistolis Canonicis desumptum est, adeo ut iis Caesar etiam accenseatur, quod Caesaris seu Imperatoris Paulus memiuerit, uti a viris doctis pridem est observatum. Quinetiam Auctoris nomen ipsum fictitium est: neque enim Dorotheus ille Martyr in rerum natura unquam fuit, uti supra attigimus, neque ista quae illius nomine circumferantur Tyrius ipse latine Romae scripsit, quae conficta sunt ab otiosis et malae fidei Graeculis, qui Romae Veteris primatum iniquo ferentes animo, Novae praerogativam quavis ratione asserere semper sunt annixi. Atque id sane consilii satis aperit ille a quo confictus est, quique suam aetatem prodit, ὑποβολιμαῖος ille Dorotheus, dum post recensitos LXX. Christi Discipulos, Byzantiis longe antequam Romanis Christianam Fidem praedicatam fuisse probare contendit, indeque Constantinopolitano Episcopo primas partes deberi conficit, captata exhinc occasione Byzantiorum Episcoporum ab eorum primo Stachy ad Metrophanem usque catalogum et seriem pertexendi, vel etiam forte confingendi. Qui quidem licet prorsus, ut diximus, confictus sit, futilis tamen auctoris apud Graeculos ea invaluit auctoritas, ut pro vero habitus sit ac genuino, adeo ut hunc Nicephorus ipse Constantinopolitanus Patriarcha in suam Chronologiam eadem omnino serie retulerit, licet totus iste Tractatus insulsis narrationibus, ac ridiculis anachronismis, ut dixi, ubique acateat. Byzantii quippe Episcoporum catalogum ab ipso S. Andrea repetit, vel certe a Stachy, quem ab eo factum Byzantii Episcopum ait, eique successorum continuam seriem affingit, contra quam fidei paulo sincerioris Georgius Cedrenus in Severo p. 256. et Symeon Logotheta in Chron. MS. ubi illo imperante primum constitutum esse Byzantii Episcopum Philadelphum (cujus Dorotheus iste non meminit) et annos III. praefuisse scribunt, cum ante octennium Ecclesiae praefuisset qui-

P 525

dam Presbyter. Huic successorem Eugenium sub Gordiano adscribunt, ac annos xxv. sedisse volunt. Tertium nescio an ii prodiderint. Certe Metrophanem quartum Byzantii Episcopum creatum anno ix. Constantini M. ait idem Cedrenus: quod in an. vi. rejicit Theophanes, in viii. vero Scriptor Chronici, a quo primus Byzantii Episcopus nominatur, ut Alexander ejus successor, secundus, sub an. xviii. ejusdem Augusti, quasi ante Metrophanem nulli antea Episcopi Byzantii fuerint, nisi haec intelligenda sint, ex quo urbs a Constantino fuit instaurata. Sed et non modo hanc a Dorotheo confictam Byzantium Episcoporum seriem amplexus est ipse Patriarcha Nicephorus, sed et Auctor Catalogi Episcoporum Byzantii editus a Leunclavio, et nescio quis Georgius Monachus, alius ab eo quem Hamartolum vocant, qui Chronicon contexit ab Adamo ad Alexium Comnenum, exscriptis ad verbum aliis Scriptoribus, cujus partem aliquam edidit Combefisius inter Byzantinae Historiae Scriptores post Theophanem, licet in hisce nihil prorsus novi scribat. Is autem sic de ipso Dorotheo loquitur, verbis pene ipsis quibus ipse Dorotheus in Prologo, sub ann. mundi v. m̄ccc̄xvi. Christi ccc̄xvi. Τότε καὶ Δωρόθεος Ἐπίσκοπος Τύρου ὁ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ πολλὰ κακοπαθήσας, καὶ ἐξορίας καὶ βασάνους ὑπομείνας, ἤκμαζεν. Πλεῖστα συγγράμματα καταλειπὼν Ῥωμαϊκὰ, ὡς ἀμφοτέρων γλωσσῶν ἐμπειρότατος καὶ πολυῖστωρ δι' εὐφυλίαν γενόμενος. Οὗτος ἀκριβῶς καὶ περὶ τῶν Ἐπισκόπων τῶν Βυζαντίου, καὶ ἄλλων πολλῶν διεξῆλθεν τόπων. Ἐπανελθὼν δὲ ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ εὐρεθεὶς καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσεν ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ ἐπειδήπερ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μιὰρὸς ἀνῆρ εἰς τοὺς Χριστιανούς παροίνοι, πάλιν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσσόπολιν, ἔνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανοῦ, καὶ πολλοὺς ὑπομείνας αἰκισμούς, ἐν βαθυτάτῳ γῆρει διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν. Istius Dorothei meminit rursus sub Juliano. Hos vero qualescunque ac supposititios Scriptores in publicum interdum efferrī interest, ne ii in posterum ἀγιογραφοίς, vel Ecclesiasticis tam temere accenseantur.

Pag. 400. 16. Κλεωπᾶς] Qui alias Κλωπᾶς, et Joachimi patris Deiparae frater fuisse dicitur in Cod. Reg. nuper ex Chio huc allato.

Pag. 402. 13. Δήμας] Baron. an. lxx. n. xi.

Pag. 403. 11. Τοὺς δὲ λοιπούς] Infra pag. 224.

Pag. 403. 13. Ἀπὸ Ἀδάμ] Conferendus hoc loco Eusebius in Chron. et ex eo Prosper: neque enim in omnibus cum Auctore concinit.

Pag. 403. 17. χιδ'] χλ' emendat vir doctus ex iis quae habentur an. ii. Solomonis.

Pag. 404. 6. *Ἐπερα τρία*] Primus omnium Eusebius, quod Hippolytus tantum indicaverat, ostendit intervallum a Baptismo ad Resurrectionem non minus esse triennio, quanquam minus quadriennio: quod priores Auctores, praeter Hippolytum et paucos alios, uno anno posteriores biennio terminarunt. Sciliger.

Pag. 404. 14. *Πάσχα τρία ἔτη*] Vide Petavium lib. xii. de Doctr. Temp. cap. xvii. et Usserium Armachanum in Anal. to. ii. pag. 569. apud quos haec quaestio expenditur.

Pag. 404. 15. *Ὀύεννικίου*] Epiphan. *Ὀύεννικίου καὶ Δογύλινου Κασσίου*. *Vinicius* dicitur Idatio et aliis, et in vet. Inscript. MLXXXVII. Vide Herwartum in Chronolog. cap. cxxlix. et Norisium in Epist. Consulari pag. ii.

Pag. 406. 11. *Ὀντος Ἀρχιερέως Ἐλεαζάρου υἱοῦ Ἀνανίου*] Haec jure delet Cod. Holstenii.

Pag. 406. 12. *Τὸ εἶ μόνον*] Idatiani Fasti MSS. *Tiberiano Caesare* iv. solo: ubi observanda vox *Tiberiano*, pro *Tiberio*, ut *Octaviano*, pro *Octavio*. Neque porro solus hoc anno Cos. fuit Tiberius: nam ei adjunctus fuit Sejanus, quo caeso et hoste publico denunciato, illius nomen e Fastis erasum, ut in Lapide Nolano, in quo suffecti ipsi Tiberio eo anno Consules describuntur. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 13. Erant autem Fasti in numero Consulatum Tiberii.

Pag. 408. 1. *Ἐν ἐν τῆς Ἀρχαιολογίας*] Cap. vii.

V 442

Pag. 408. 13. *Δουγδόνον τῆς Σπανίας*] Immo Galliae urbe nota.

Ibid. *Ὀντος Ἀρχιερέως*] Haec absunt a Cod. Holstenii.

Pag. 408. 14. *Περσίου καὶ Βιτελλίου*] Seu, ut praefert editio Scaligeri, *Περσίου καὶ Βιτελλίου*. Hos Cons. statim etiam post Consulatum Tiberii iv. seu v. ponunt Fasti Idatiani MSS. quos in editis post Galbae et Syllae Consulatum rejecit Labens contra fidem Codicis quo usus est, hisce verbis, *Persico et Vitellio Pulo*, adeo ut Auctori Chronici in hoc concinant: tametsi uterque Scriptor in nomine *Persici* hallucinentur, cum P 526 *Paulus Fabius Priscus* dicatur Dioni lib. i. viii. sed cur *Pulo* addatur Vitellii nomini in Fastis Idatianis, qui quidem L. Vitellius dicitur eidem Dioni, non plane assequor: neque enim ausim asserere in Fastis fortean Graecis Scriptorem Idatianorum legisse *Ὀύτελλίοπουλον*, ita ut id nominis posteriori Graeci Vitellio tribuerint, quod cum esset in teneris *junior* vel *minor Vitellius* appellaretur, et postremus esset ex iv. P. Vitellii filiis, ut scribit Tranquillus. Verum, haec conjectura minus ardet: quin potius existimaverim Auctorem Chronici utriusque Cos. nomina confudisse, et Pauli nomen, quod erat Prisci, Vitellio aptasse. Utcunque sit, constat horum Consulatum male hoc anno referri, quem ii demum gessere post Consulatum Galbae

et Syllae. Errori, ni fallor, ansam dedit Vitellii nomen, Auli praenomine, ac L. Vitellii fratris primogeniti, qui in Consulatu quem cum Domitio Neronis Caesaris patre gesserat, obiit, ut tradit idem Tranquillus: cui suffectus fuit M. Furius Camillus Scribonianus, cujus cognomento Aruntii praeterea cognomen adscribunt Contius et Temporarius: qua vero auctoritate incertum, nisi forte Fastorum Siculorum, quorum excerpta tum vulgata erant, in quibus, ut et in Idatianis, Aruntius cum Ahenobarbo copulatur. Nam alterius gentis fuisse Aruntios, seu Arruntios, uti habent Fasti Capitolini, satis indicant Consules anni U. C. DCCCXXXI. et DCCCLVIII. et certe in Fastis Onuphrianis deest cognomen Arruntii in Camilli Scriboniani nomine.

Pag. 408. 18. Μετὰ τὸ Βάπτισμα] Vide Petavium lib. XII. de Doctr. Temp. cap. XIX. ubi gesta Christi a Baptismo usque ad Passionem percurrit.

Pag. 408. 20. Τῷ ἰθ' ἔτει τῆς Τιβερίου, etc.] Vide Herwarti Chronologiam cap. CLIV. CLVI.

Pag. 409. 8. Τοῦτο δὲ ἔ' Πάσχα] Hic IV. Paschata numerat ab initio Praedicationis Christi: qua in sententia videtur fuisse Eusebius lib. I. Hist. Eccl. cap. X. cum alii III. duntaxat putent. Vide Henric. Valesium ad hunc locum Eusebii.

Pag. 410. 14. Τετάρτην] Holsten. Τρίτην.

Pag. 410. 17. Ἰώσηπος] Lib. VII. Antiq. Jud. cap. X. XII. XIII.

Pag. 410. 21. Ἡ Βασιλεύς] Haec absunt a Cod. Holstenii.

Pag. 411. 1. Πόντιος Πιλάτος ἐχηματίσεν] Has tres voces ex Holstenio addidimus. Sed et pro ὄς, legendum ὄς, ille: ita enim efferunt Graeci recentiores. Ridicula vero quae de Pontii Pilati nominis etymo Auctor hic inseruit, quae apud aliquot alios Scriptores etiam habentur.

Pag. 411. 5. Ματθαῖος] Immo Lucas cap. XXIII. 7. etc.

Pag. 411. 7. Ἀπέπεμφεν αὐτὸν τῷ Ηρώδῃ] Male hic ordo invertitur contra Joannis Evangelium: nam Christus primo ductus fuit ad Annam, deinde ad Caïpham. Vide Selden. de Success. in Pontif. Hebraeor. cap. XI.

Pag. 411. 15. Ἡ δὲ Παρασκευή, etc.] Ex Petro Alexandrino lib. de Paschate, cujus excerptum ex veteri exemplari excerpit Casaubonus in Exercit. in Annal. Eccles. pag. 670.

Pag. 411. 17. Ὅπερ μέγιστον] Nam Ephesi conscriptum a Joanne Evangelium consentiunt Scriptores. Vide Baronium ad. XCIX.

Pag. 412. 4. Καὶ ἐσκοτίσθη] De hoc Solis deliquio tempore Passionis Dominicae egere prae caeteris Africanus apud

V 443 Georgiam Syncellam, Petavius lib. xii. de Doctr. Temp. cap. xxi. et in Notis ad S. Epiphanium pag. 276. et Grandamicus lib. 1. de Morte et Natali Christi cap. 11. ut omittam alios.

Pag. 412. 5. *Περὶ οὗ*] Haec delet Cod. Holstenii, usque ad voces, τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως.

Pag. 412. 9. *Φλέγων*] Cujus verba pleribus excutit Philoponus lib. xi. de Creat. mundi cap. xxxi. lib. ix. cap. ix. et ex eo Grandamicus, Huetius, et alii. Phlegontem vero et ejus Olympiadas laudat praeterea idem Philoponus lib. v. cap. 1. ut et Africanus apud Georgium Syncellam pag. 322. Stephanus de Urbibus, et alii: de quo consulendi Scaliger ad Eusebium p. 185. Vossius de Hist. Gr. etc.

Pag. 412. 14. *Τὰ πολλὰ Νικαλας καταστρέψας*] Haec ex Holstenio addidimus, quae habentur infra apud Scriptorem Chronici, ubi hunc Phlegontis locum rursus laudat hoc ipso anno.

Pag. 413. 20. *Ἄλλ' ὄστε*, etc.] Haec desunt in Cod. Holstenii, usque ad voces, τῶν ἔθρων.

Pag. 414. 7. *Νεκρῶν*] Addidimus ex Holstenio *εἰδότες*.

Pag. 414. 14. *Παρά τῶν*] Holsten. *παρα τὸ* atque sic edidimus.

Pag. 414. 16. *Καὶ εὐρέσιονες*] Commutandi videntur ex superioribus numeri, et rescribendum, unde colligimus *πρὸ x. naturalis Cycli Lunaris, qui xix. annos continet, postea vers. x. xxi. epactas adjunctas*, etc. quod superiora evincunt ejus generis initia. Haec suo Codici adscripserat Anton. Allenus Trecentis vir doctus.

Pag. 414. 17. *Ἐπιστολῆς κα'*] Holsten. x.

Pag. 414. 19. *Ἀεπτοῖς*] Hanc vocem delet Holstenius.

Pag. 415. 2. *Τῆ κα'*] Holsten. *τῆ κα'*.

Ibid. *Τῆ κα'*] Holstenius, *κα'*. Vide Notas Cotelerii ad librum v. Constitutionum Apostol. cap. xiv.

Pag. 415. 9. *Καὶ δέδεικται*] Vide et confer tractatulum de anno Nativitatis et Passionis Christi, qui Chronico Paschali subjicitur.

Pag. 416. 5. *Πρὸ τῶν Ἀποστόλων*] Scriptorum sententias, qui S. Ignatium ab Apostolis Antiochiae ordinatum fuisse Episcopum tradidere, multis expendit idem Cotelerius ad Constitut. Apost. pag. 298.

Pag. 416. 6. *Ἐπιστολῆ*] Epistola scilicet interpolata ad Trallianus n. x. cujus interpretationem veterem hic damus.

Pag. 417. 10. *Τεθηκῶς*] Hinc supplendus hiatus unius aut alterius vocis apud Eusebium in Chron.

Ibid. *Τῷ δὲ τετάρτῳ*] Eadem verba affert Eusebius, et ex eo S. Hieronymus in Chron. cujus latina hic descripsimus.

Pag. 417. 17. *Ἐν τῷ ἰσ' τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀρχ.*] Cap. iii.

Pag. 417. 10. Βαρελ] Vide Selden. lib. 1. de Success. in Pontif. Hebr. cap. xi.

Pag. 418. 11. Κατὰ φησὶν ὁ Μέγας Βασιλεὺς] Haec delet Holstenius.

Pag. 419. 4. Τῇ τρίτῃ] Holsten. τετάρτῃ.

Pag. 419. 7. Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος] Hunc locum Athanasii usque ad αἰώνων, omittit Cod. Holstenii.

Pag. 419. 17. Καὶ τῇ γ'.] Holsten. ιδ'.

Pag. 419. 22. Ἐξ ἧς κλονίζοντες] Haec pariter absunt a Cod. Holstenii usque ad Ἀμὴν. An respexit Festum divisionis Apostolorum, de quo in Gloss. med. Latin.

Pag. 420. 9. Βαρνάβας] Barnabam unum fuisse ex LXX. Christi Discipulis, ex variis Scripturis docet Cotelerius ad illius Epistolam pag. 4, et ad lib. 1. Recognit. cap. vii.

Pag. 420. 21. Φιλίππου] Quem perperam Polycrates ἕνα τῶν ἑβ' Ἀποστόλων vocat, de quo Act. xxi. 8.

Pag. 421. 6. Ἰάκωβος] Vide Cotelerium ad lib. II. Constit. Apostol. cap. LV. et ad lib. II. Recogn. cap. LXVIII.

Pag. 421. 11. Ἐδοὺν δὲ καὶ αἱ παρακολουθήσασαι] Vide Baron. an. LVIII. n. LV.

Pag. 421. 17. Περὶ τῆς γεννήσεως] Haec delet Cod. Holstenii usque ad ὧρα τῆς ἡμέρας.

Pag. 422. 1. Χυὰν κβ'.] Holsten. Χοιὰν κβ'. quomodo edidimus.

Ibid. Ὡρα τῆς ἡμέρας] Leg. νυκτός. Et μοκ, ἡμέρα ἰ τῆς νυκτός. Leg. ἡμέρας, Librarii vitio inversa.

Pag. 422. 2. Καὶ ὁ Ἰορδάνης] Haec, ut et quae mox subdit, sumpta sunt ex Apocryphis.

Pag. 422. 16. Καὶ ἔταυρώθη] Vide Petavium lib. XII. de Doctr. Temp. cap. XII. et in Auctario lib. VIII. cap. III.

Ibid. Ὁμοιωθὲ κβ'.] Alii κγ'.

Pag. 422. 20. Ἀροντίου καὶ Αενοβάββα] M. Furii Camilli Scriboniani, qui hic Arruntius dicitur, et Domitii Aenobarbi Consulatus poeni debuit in Indict. IV. uti supra monuimus. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 14.

Pag. 423. 6. Σελίης τῇ ια'.] Holsten. τῇ ιβ'.

Pag. 427. 14. Φίλων] Lib. de vita Mosis: ἄγεται τὰ διαφέροντα δημοφανῆς ἑορτῆ, καὶ Χαλδαῖοι λεγόμενα Πάσχα.

Ibid. Καὶ Ἰωσήπου] Lib. II. Antiq. Jud. cap. V. Ὁθεν οὖν ἔτι κατὰ τὸ ἴθος οὕτως θύομεν, τὴν ἑορτὴν Πάσχα καλοῦντες. Σμαρτάνοι δὲ ὑπερβασίαι, δι' οὗ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Θεὸς αὐτοὺς ὑπερβαίει Ἀγγακίους ἐνεπέτασεν τὴν νόσον.

Pag. 429. 7. Καὶ τῶν δόλων τῆς ἁκ. διδασκ..] Haec desunt in Holstenii Codice.

Pag. 429. 16. Τὸ οὖν σα'.] Holsten. legit ιβ'. Id etiam adverterat vir in hisce versatus Anton. Allenus, ubi ita ille:

V 444

Idem peccatum anno v. MDXL. Cyclus Lunarum naturalis xi. vocatur, cum naturalis sit xii. quem eodem anno prodit, a quo si Epactae ducerentur, fuisset xii. non quam prodit. Proinde voces κατά φύσιν, esse glossema opinatur.

Pag. 430. 14. Γάλβα καὶ Σύλλου] Servii Sulpicii Galbae, et L. Cornelii Sullae Consulatus cadit, uti supra monuimus, in Ind. v. an. Chr. xxxiii. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 16.

Pag. 430. 15. Αγγρίππας] Ex Chron. Eusebii, ubi consulendus Scaliger.

Pag. 430. 17. Γάλλου καὶ Νοννιανού] C. Sestio Gallo, et M. Servilio M. F. Noniano, in Fastis Onuphriensis. Alter, Nonniano etiam dicitur in Idatiani. Vide Norisium p. 23.

Pag. 430. 18. Ἐπὶ τούτων τῶν Τριάτων] Ex Chron. Eusebii, ex quo etiam Orosius lib. vii. cap. iv.

Pag. 431. 2. Τερτουλλιανός ὁ Ρωμαῖος] Hae voces absunt ab Eusebio.

Pag. 431. 8. Λελιανού καὶ Πλακύντου] Fasti Idatiani, Amiliano et Plautio. Prosper, Gallieno et Plautiano. Anonymus Cuspiniani, Gallieno et Plautio. Vide Norisium p. 24.

Pag. 431. 4. Τετάρτῳ ἔτει] Vide Baronium an. xxxix. n. ix. et seqq.

Pag. 431. 11. Ἐν τῷ Παλατίῳ] Immo in villa Luculiana, ut est apud Sueton. Eusebius, in Campania.

Pag. 431. 12. Ἀπαις καὶ ἀγύναος] Recte adscriptum Codici, οὐχ οὐτως· habuit enim uxores et liberos.

Ibid. Ἐπὶ ὄ.] Sueton. cap. lxxviii.

Pag. 431. 13. Ἐτῆ δ.] De annis Imperii Caligulae egerunt Scaliger lib. v. p. 468. Herwartus in Chronogr. cap. cca. et Petavius ad Epiphanium p. 384.

Pag. 431. 14. Ομοῦ, εἰρημῆ.] Abhinc ad finem usque Chronici, anni mundi omnes unitate peccant et superfluent: quod paralogismo accidit, dum Librarius vel Lector parum accuratus, ac insuper turbatus forte hiatu annorum Neronis, non animadvertit in superioribus annum decessoris ultimum, non successoris primum constanter usurpari, hoc successoris primum designari credens, et eum et caeteros similes ad finem omnes unitate auxit. Nec alia ratione occurri annorum ruinae potest, nisi Indictiones et Olympiades omnes sua sede revellantur, quod a vero longius recedere visum est. Quare pro v. MDXLVIII. rescribendum v. MDXLVII. et ita deinceps, unitate dempta. Haec observata ab Antonio Alleno.

Pag. 431. 15. Νιγρίνου] Ita etiam editio Scaligeri: sed leg. Νιγρίνου· atque ita emendavimus.

Pag. 431. 17. Ἰώσηπος] Lib. xviii. Antiq. Jud. cap. ix.

Ibid. Καὶ Αγγρίππαν λύσας] Ex Chron. Eusebii.

Pag. 431. 20. *Ὅστις ἔβασλευσεν*] Haec referuntur ad Agrippam, ideo quae de Herode hic inseruntur, parenthesi inclusimus.

Pag. 432. 1. *Ἰώσηπος*] Lib. i. de Bello Judaico cap. xxi.

Pag. 432. 4. *Πόντιος Πιλάτος*] Ex Chronico Eusebii et lib. ii. Hist. Eccl. cap. vii. a quo etiam hausere quae habent Georgius Syncellus p. 130. Scriptor Sylloges Historiarum Scalligeriana p. 387. Cedrenus p. 195. et Symeon Logotheta in Chron. MS. Aliter de Pilati morte scribit Joannes Antiochenus in Excerptis Valesianis p. 809. quem a Nerone gladio caesum ait, quod Christum absque Principis auctoritate ausus esset morte mulctare. Scribunt alii, ut auctor est idem Cedrenus, apud Caesarem Christi causa accusatum a Maria Magdalena, pelli recens bovi detractae insutum una cum Gallo, vipera et simia, ut solent Romani, radiisque Solis expositum perisise, vel denique, ut alii tradidere, utris instar excoriatum obiisse. Hunc propriis se manibus interfecisse scribit Gregorius Turon. lib. i. Hist. cap. xxiv. Ita etiam Glycas p. 234. Sed quae de Pilati morte vel supplicio, hic et ab aliis traduntur, hausta videntur ex Actis ejusdem Pilati apocryphis, Maximiani Imp. jussu confictis, quae se vidisse testatur Epiphanius, et de quibus egit Eusebius: quorum auctorem quendam Theotecnum fuisse volunt Theophanes et Cedrenus, cujusmodi habentur in Bibliotheca Regia et Colbertea, eadem forte quae laudantur ab eodem Gregorio Turon. cap. xx. eod. lib. V 445

Pag. 432. 9. *Κερσιανού*] Leg. *Κασιανού*, ut apud Schottum, Idatium, et Anonymum Cuspiniani. Dio, lib. lxx. *Apronium Celianum*, vel *Cassianum* vocat.

Pag. 432. 10. *Πέντος*] Ex Chron. Eusebii. Vide Syncellum p. 331. etc.

Pag. 432. 12. *Μάρκος*] Euseb. in Chron. *Marcus Evangelista interpres Petri in Aegypto, et Alexandriae Christum annuntiat*. Vide Eutychii Origines, et ibi Seldenum.

Pag. 432. 16. *Τὸ β' μόνου*] Leg. γ', ut apud Dionem, Idat. et al. Vide Sueton. in Caligula cap. xvii.

Pag. 432. 17. *Ἐπὶ τούτου τοῦ Γαίου*] Vide Chronicon Eusebii.

Pag. 432. 20. *Πρὸ τῶν ἰδίων σπαθαρίων*] *A protectoribus suis*, Euseb. in Chron. *ὑπὸ τῶν ἐν στρατείαις ἐπισήμων*, in Gr.

Pag. 432. 21. *Ὁν ἐτῶν λθ'.*] Sic Cod. Vatican. Leg. κθ'. Ita Eusebius. Natus enim Caligula Germanico patre et Capitone Coss. an. Chr. xii. Sueton. num. viii.

Pag. 433. 2. *Ἐτη ἰδ'.*] De annis Claudii agunt Scaliger lib. v. pag. 466. Herwartus in Chronolog. cap. ccxiii. et Petavius ad Epiphanium pag. 385.

Pag. 433. 3. *Αντωνίου*] Ita Fasti Idatiani: sed leg. *Σατουρνίου*, ut apud Dionem, et in caeteris Fastis.

Ibid. *Τούτω τῷ πρώτῳ ἔτει*] De anno quo S. Stephanus Martyrii palmam est adeptus, praeter Baronium, pras caeteris egit Henric. Valems ed Eusebii Hist. Eccl. lib. xi. cap. i.

Pag. 433. 20. *Τὸ δ.*] Leg. *τὸ β.* ut in Idatianis et aliis Fastis, et apud Dionem.

Ibid. *Καὶ Δέγγου*] Vide Norisiam in Epistola Consulari pag. 29.

Ibid. *Τὸ ε.*] Leg. *τὸ γ.*

Pag. 435. 14. *Ἰωσήπου*] Lib. i. de Bello Jud. cap. xxi.

Pag. 435. 16. *Κράσσου*] Leg. *Κρίσσαν*. Ita Scaliger. Fasti omnes, et Dio.

Pag. 435. 20. *Οὐεννικίου*] *Vincium* vocant Dio et Fasti.

Pag. 436. 5. *Κλήμης*] In Recognit. lib. x. cap. lxx. lxxi.

Ibid. *Καὶ Τατιανός*] Hoc non extat in libro ad gentes: nam is alia scripsit, ut testatur Clemens Alexandrinus.

Pag. 436. 8. *Διοσκου*] De his Coss. consulendus Norisius in Epist. Consulari p. 32.

Pag. 436. 19. *Ἰωσήπου*] Lib. xi. de Bello Jud. cap. xi.

Pag. 437. 15. *Ὡς λέγει Χρυσόστομος*] Haec verba desunt in Cod. Holstenii.

Pag. 444. 8. *Μηδέποτε γίνεσθαι*] In hac Sententia sunt Precopius Gazaeus cap. i. et vii. ad Genesim, Lactantius, Chrysostomus, Damascenus. Quod si de Coelo Empyreo esset sermo, non abs re docerent. Vide Conimbr. lib. ii. de Coelo cap. rv. q. i. art. ii. et cap. v. art. ii. Haec Raderus.

Pag. 444. 21. *Γαμοῦνες καὶ γαμίζόμενοι*] Haereticos illos carpit, qui mortuorum resurrectionem de liberorum precratione continua intelligendam putabant, de quibus Philastrius. Vide Dissertat. xxii. ad Joinvillam sub initium.

Pag. 445. 11. *Ὅν ἔσαν ἐμὸν κοῦρο δοῦνα*] Nota hunc locum propter humanitatem Christi, quam infra solum spectat, cum de Justis ad coelum vocandis esset, eoque rem Deo Patri adscribit. Sic idem Raderus.

Pag. 447. 11. *Ὅντε μετὰ τῶν ἀσεβῶν*] Haec sententia ab Ecclesia damnata est. Putat Auctor medium fore locum etiam adultis inter coelum et inferos post extremum Judicium. Idem Rader.

Pag. 450. 11. *Ζημιῶν*] Haec et sequentia absunt a Cod. Holstenii, usque ad annum xiv. Neronis. Parro Cyrilli Epistola hic allata, inter editas non habetur, cujus interpretationem Raderianam hic dedimus. Sed nescio an is haec reddiderit haec verba sub initium, *καὶ διὰ τὸ πρὸς σὲ εὐλόγησαν οὐκίαν*, quae videntur ita verbi debuisse: et propter

V 446
P 529

consuetudinem quam habent cum tua Pietate, vel Reverentia. Vide Gloss. med. Graecit. in *Εὐλαβείς*.

Pag. 459. 5. *Φαξάδ*] Holsten. *Αρφαξάδ*.

Pag. 459. 12. *Ιταλικού καὶ Τραχανού*] Perperam editio Scaligeri *Ταλικού* praefert. Quem vero Trachanum Auctor Chronici, *Τραχάλου* vocant Fasti Idatiani MSS. Alii *Τραχάλου*.

Pag. 459. 13. *Αφανής γέγονεν*] Fasti Idatiani ad hunc annum: *His Coss. Nero non comparuit*. Eadem loquendi formula utitur Chronici Scriptor, ubi de nece Domitiani: *ἀφανής γενόμενος τελευτᾷ*. At cur de Domitiano ita scripserit, haud forte mirum, quod a Senatoribus in Templo (ut certe fingit) illo interempto, subtractum oculis omnium in coelum raptum plebi persuadere in animo ii habuerint. Simile vero quidpiam de Nerone dici non potest, nisi audiendus sit Auctor Miscellae, qui scripsit *vitium defodisse scribit*: cui consentit Nicephorus Constantinopolitanus in Chronolog. *φυγῶν ἐαυτὸν ζῶντα ἔχασεν* ubi Contius legendum censebat, *κατέσφαξεν*. Procliviori emendatione *ἔχρησεν* dixisset, quae vox Graecis idem sonat quod *κατέσφαξεν*. Idem Fasti Idatiani de extincto Valente: *ex ea die Valens Augustus nusquam apparuit*, igne scilicet in tugurio consumptus. Scaliger explicans haec in Abydeni fragmento ex Historia Assyriorum: *ὁ μὲν Θεσπίσας παραχρημα ἠφάνισεν*: id est, inquit, obiit. At in Chronico nostro pag. 26. aliter haec vox *ἀφανής* sumitur, ubi de Saturno: *ἀφανής ἐν τῇ Συρία γενόμενος*, non amplius scilicet reversus in Syriam: neque enim in Syria obiit. An igitur Scriptor Chronici vanum illam quorundam errorem attigit, cujus meminit Augustinus lib. xx. de Civit. Dei cap. cix. et Severus lib. ii. Hist. Eccl. qui nec eum occisum putabant, sed subtractum potius, cum putaretur occisus, vel etiamsi se gladio ipse transfixerit, curato vulnere ejus, vivum occultatum donec suo tempore revelaretur et restitueretur in regnum, sed et neque alium esse ab Antichristo existimabant: cui quidem confirmando errori ipsorum Gentilium accessit vulgata opinio, cum haud multo post illius necem, adhuc in vivis esse, et brevi magno inimicorum mole reversurum quidam jactarent, quod testantur Suetonius et Tacitus. Sane de Nerone idem fere quod Scriptor Chronici narrat Lactantius de Mortibus Persecut. n. ii. ubi etiam vulgarem hanc opinionem attigit: *Dejectus itaque fastigio Imperii, ac devolutus a summo tyrannus impotens, nusquam repente comparuit, ut ne sepulturae quidem locus in terra tam malae bestiae appareret. Unde illum quidam deliri credunt esse translatum ac vitium reservatum, Sibylla dicente matricidam profugum a finibus esse venturum, ut quia primus persecutus est, idem etiam novissimus persecutur, et Antichristi praecedat adventum*. Secus tamen de Neronis tumulo scribunt Suetonius et Eutropius.

Pag. 459. 14. *Ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων*] Haec ex libris apocryphis desumpta.

Pag. 459. 15. *Ὡς ἐκδικῆσιν*] Cod. Vatic. *καθότι Πιλάτω ἀπεκεφάλησεν ὡς εἰς ἐκδικῆσιν*. Rader. *Καθότι Πιλάτον ἀπεκεφάλισεν ὡς ἐκδικῆσιν*. Vide quae supra annotamus de Pilati morte.

Pag. 459. 16. *Ἐτῶν ξθ'.*] Sic etiam Cod. Vatic. Sed est error in numero: obiit enim Nero xxxii. aetatis anno. Suetonius.

Ibid. *Μετὰ Νέρωνα*] Ex Eusebii Chronico.

Pag. 459. 17. *σζ'. ση'. σθ'. σί'. σιά'.*] Haec post vocem *Ῥώμης* desunt in edit. Scaligeri, eaque omisimus, atque Raderus uncis incluserat.

Pag. 459. 18. *Ἐκαστος*] De annis Imperii Galbae, Vitellii et Othonis, qui alias perobscuri sunt, egerunt praeter Clementem Alexandrinum Scaliger lib. v. de Emendat. temp. V 447 Petavius ad Epiphanium p. 385. et Pagius in Prolog. ad Dissert. Hypat. n. xix.

Pag. 460. 4. *Ῥωμαίων ζ'.*] Plerique Scriptorum, Galbam, Vitellium et Othonem in Imperatorum serie omittunt, quod, ut ait Scaliger, *de iis vix quidpiam colligi possit praeter argumenta, incertaque eorum sint initia*: adde et quod arrepti, vel delati, gestique Imperii per tumultum quendam militarem tempus brevissimum fuerit. Unde tres hos Principes *ἀθλίους καὶ ἐνιαυσίους ἄρχοντας* vocat Eunapius in Prooemio. Proinde ex iis sunt quos Lampridius in Heliogabalo et in Alexandro Severo, *semestres et vix annuos et bimos*, Pollio vero in Claudio, *tumultuariis Imperatores ac regulos* appellat, *τῶν ἐν τοῖς ὀνειροῖς φαντασιῶν οὐδὲν ἀλλοιότερον γεγνότας*, ut addit Zosimus. Iis igitur, ut dixi, omissis, Neroni Vespasianum statim subdunt, ut Auctor Chronici rursum pag. 166. ubi Vespasianum post Neronem imperasse exerte ait, Hippolytus et Eusebius in Chronicis, idem Zosimus lib. i. Epiphanius in Ancorato n. lx. Marcellinus Comes, Senator, Mellitus in brevi temporum Expositione MS. Gregorius Turon. lib. i. Hist. cap. xxxiii. xxxiv. Freulfus, Auctor Collectionis Historicae apud Canisium to. ii. Antiq. Lect. et aliquot alii, qui Vespasianum vii. ex Romanis Imperatoribus fuisse aiunt, caeteros deinceps Augustos, adjecto ad septimum numero recensentes: quod scilicet Vespasianus statim fere post mortem Neronis Imperator acclamatus fuerit, tres vero alii pro tyrannis habiti sint, quorum Principatum, non Imperium, sed *rebellionem* ideo vocat Tranquillus in eodem Vespasiano cap. i. Clemens Alexandrinus lib. i. Stromat. et Orosius lib. vii. cap. ix. Vitellio et Othone duntaxat ex Imperatorum serie segregatis, ab Augusto, cui Monarchiae Romanae inchoatae primordia adscribunt plerique, ut observat

P 530

Usserius, octavum Titum, Domitianum vero nonum ponunt, ita ut Galbam non subtrahant, cum is primus a Nerone defecerit, a Galba deinde Otho et Vitellius: quos tamen idem Epiphanius lib. de Ponder. n. xi. in Imperatorum serie admittit.

Pag. 460. 4. *Ετη θ'.*] Obiit nempe Vespasianus anno Imperii ix. et die vii. ut est apud Eutropium et Orosium. Dio vero annos x. diebus vi. minus, Clemens Alexandrinus an. xi. menses totidem, dies xxii. imperasse scribunt. Cujus tantae diversitatis causam recitat idem Dio apud Xiphilinum, quod scilicet inter mortem Neronis, et initium Imperii Vespasiani, annus et xxii. dies intersint, qui eidem Vespasiano adscribuntur a Dione, quod Nerone superstite Imperator acclamatus fuerit. At cum Paschalis Auctor Vespasiani Imperium incipiat a morte Neronis, ac ix. duntaxat annos eidem tribuat, factum inde ut infra duos sub eo Consulatus omiserit, uti mox docemus.

Pag. 460. 6. *Τίτου Ρουφίνου*] Ita Fasti Idatiani. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 46. 47:

Pag. 460. 7. *Επὶ τούτων*, etc.] Haec desumpta sunt ex Apocryphis.

Pag. 460. 11. *Τῶ αὐτῷ ἔτει*] Desunt ista in Cod. Holstenii, usque ad *γίνεται Πατριάρχης*. Caeterum eorum errorem secutus est Auctor Chronici, qui Petro Jacobum fuisse superstitem volunt, de quorum sententia consulendus Cotelerius in Epistolam Clementis ad Jacobum p. 406.

Ibid. *Πατριάρχης*] Atqui ea aetate nondum id nominis notum erat apud Christianos, de cujus initio apud Constantinopolitanos egit prae caeteris Allatius in libris de Consensu utriusque Ecclesiae.

Pag. 460. 13. *Ανιὼν ἐπὶ τὴν Ρώμην*] Jacobum eodem anno quo Christus in coelum ascendit, ordinatum Hierosolymorum Episcopum docet Eusebius in Chronico. Neque verum est quod ait Auctor Chronici, tum a Petro ordinatum esse cum is Romam proficisceretur. Occisus est autem anno Neronis vii. testibus eodem Eusebio et Hieronymo in Scriptoribus Ecclesiasticis. Longe enim aberrat, quod Vespasiani primo, Ind. xi. Galba et Tito Rufino Cosa Jacobi necem consignat. V 448 Haec Petavius ad Epiphanium pag. 466.

Ibid. *Ετελεύτησεν*] Vide Epiphan. Haer. lxxviii. n. xiv.

Ibid. *Τὸ σχῆμα*] Sic infra in Juliano. Joan. Malela de Ignatio Episc. Antiocheno: *καὶ ἔλαβε τὸ σχῆμα τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀντιοχείας μεγάλης*. Herodianus lib. vi. init. *παράλαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν Ἀλεξάνδρου*, *τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνω περιέκλειτο*. et lib. vii. *φέρων Βασιλείας ὄνομα καὶ σχῆμα*. Chronicon Paschale an. xi. Theodosii Jun. *Ἐισελθόντος Ἀετίου*

Τυάρχου πόλεως μετά τοῦ στήματος ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, etc. Vide Theophanem anno x. Constantini M.

Pag. 460. 17. Τῆς Βιθυνίας] Reliqua deesse in MS. annotatur in edit. Raderi: proinde incertum an ex terrae motu labefactata vel eversa intelligatur Nicomedia.

Pag. 460. 19. Ἀγρίππας] Chron. Eusebii: *Judaeorum Agrippa, superioris Agrippae filius, ann. xxvi. ubi Scaliger observat hunc Agrippam, non eo quo excisa sunt Hierosolyma, sed tertio Imperii Trajani anno obiisse, ex Photio Cod. xxxiii. in Justo Tiberiensi.*

Ibid. Ούισπασιανός] Ex Chronico Eusebii.

Pag. 461. 10. Ἀυτοκράτορος μόνου] Fasti Idatiani, *Vespasiano n. solo.* Fasti alii *Titum Caesarem* adjungunt.

Pag. 461. 11. Τριακοστῶ ἐνάτῳ] Haec expungit Cod. Holstenii usque ad vocem *Κυρίου.*

Pag. 461. 18. Ἰώσηπος] Lib. vii. de Bello Judaïco cap. xvi. Vide Scaligerum lib. v. de Emend. temp. p. 474.

Pag. 464. 20. Πάσας δὲ ἐπαρχίας] Haec et quae sequuntur usque ad haec verba, *ἀλώσεως καταλαβούσης,* desunt in Cod. Holstenii.

Pag. 461. 21. Εὐσέβιος] In Chronico, et lib. iii. Hist. Eccl. cap. v. Severus Sulpitius: *nimirum ita Deo placitum, ut eo tempore quo Dominum cruci affixerat, gens impiâ neci daretur.*

Pag. 462. 9. Πραΐδας] Cod. Vatic. *πρέδας.*

Pag. 462. 10. Καὶ τὰ μεγάλα Χερουβειμ] Perstabant adhuc eo ipso loco, imperante Justiniano, ut auctor est Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Stylitae Junioris n. ii. *Συμβάν δὲ τὸν Συμεὼν μετὰ ταῦτα κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Αντιόχου διάγειν, ὃ Χερουβειμ εἰκότως ἀπὸ Τίτου ἐλόντος Ἱεροσόλυμα λέγεται, εἰκόνας τε περιωνύμους τῶν Χερουβειμ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀνελομένου ναοῦ πρὸς τε τὴν Αντιόχου μετακομίσαντος, κἀναυθὰ τῆς πόλεως ὡς ἐν ἐπιφανεστάτῳ στήσαντος.* Quas vero Cherubinorum figura fuerit, docent liber iii. Reg. cap. vi. et Josephus lib. viii. Antiq. Jud. cap. ii. Porro pro τῆς πύλης, in hoc loco Chronici, ταῖς πύλαις emendavimus. Ita enim legendum fuit, aut τῇ πύλῃ. Mox pro τὰ Χερουβειμ, legendum videtur *Σεραφειμ*: atque ita reddidimus.

Pag. 462. 19. Λάφνης] De quo quidem Antiochiae suburbano multa multi sunt commentati, ac in primis Scaliger ad Eusebii Chron. p. 152. Casaubonus ad Capitolinum pag. 64. et P 531 Petavius ad Epiphanium p. 305. Vide praeterea *Baldricum* lib. ii. Hist. Hierosol. p. 104. Will. Tyr. lib. iv. cap. x. et Fulcon. lib. iv. Viae Hierosol. sub fin. quibus addendus Choricus Rhetor in Encomio MS. Summi, Ducis Palaestinae, sub Justiniano, ex Codice Regio ii. *μρολχιλ.*

Pag. 462. 21. Συναγωγῇ] Josephus lib. xii. Antiq. Jud.

cap. III. lib. II. de Bello Jud. cap. X. lib. VII. cap. XXI. et XXIV. Judaeos Antiochiae habitasse, et Synagogam habuisse testatur. Universitatis etiam Judaeorum, qui in Antiochen- sium civitate constituti erant, meminit lex prima, quae est Antonini, Cod. de Judaeis et Coelicolis.

Pag. 463. 7. *Συνάγεται*] Similem annorum *δμάδα*, sive collectionem, hoc loco habet Euseb. in Chron. et ex eo Pro- sper, ut et Cedrenus pag. 241. tametsi in annis ubique Scri- ptori non concinant.

Pag. 463. 10. *Τεσσαράκοντα δύο*] Non praecise anni XLII. sunt, nisi tantum XLI. fluente XLII.

Ibid. *Ἀπὸ δὲ ἔκτου ἔτους*] Eusebius: a *Darii secundo anno, sub quo rursum Templum aedificatum est.* Sed ex superioribus, anno scilicet II. Olympiadis LXI. anno VIII. Julii Caesaris, et anno XXI. Constantini, legendum *octavo.* Unde pro *ἔκτου*, quidam reponendum *ὄκτου* censent: sed ita etiam habet Cod. V 449 Vatic.

Pag. 463. 18. *Ἐἰς ἔτη φ'ζ.*] Euseb. *anni DXC.*

Pag. 463. 14. *αγ'*] Euseb. *anni MCM.* Prosper *MCM.*

Pag. 463. 16. *Ἰωσήπος*] Deest haec periocha in Cod. Holsteniano, usque ad *λιθοβοληθέντα.*

Pag. 464. 1. *Κομμαγηνοὶ*] Sueton. in *Vespas.* cap. VIII. *Thraciam, Ciliciam, et Commagenem in Provinciarum formam redegit.* Chron. Eusebii: *Achaia, Lycia, Rhodus, Byzantium, Samus, Trachea, Cilicia, Commagene, quae antea liberae erant, et sub Regibus amicis erant, in Provinciam redactae.* Quippe antea Com- magene, quam deinde Augustaphratensem dictam scribit Victor in Diocletiano, cujus metropolis fuit Samosata, ut auctor est Strabo libro XVI. Syria in Provinciae formam redacta, data seu relicta fuerat Antiocho, ultimo Syriae Regi ex Seleucidia, cujus extant nummi aliquot, ut et Jotappae filiae, cum voce *ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ*, post quorum obitum Commagene in Ro- manorum potestatem concessit, Flavio Vespasiano imperante, a quo Samosata, quae *Comageni Regni clarissima sedes* ab Am- miano appellatur, jus non modo *εὐνονομίας* consecrata est, sed etiam de ejus nomine *Flavia* est cognominata, quod testatur passim istius urbis nummi, quos prae caeteris descri- psit vir eruditissimus Joannes Harduinus in Nummis antiquis illustratis, hoc scilicet quarto ejusdem Augusti anno, a quo annes suos deinceps putare coeperunt Comageni et Samosatani. Vide Scaliger. ad Eusebium p. 199. et Herwart. in Chronol. p. et II.

Pag. 464. 7. *Πάντας ἀπὸ γένους Δαβίδ*] Ex Eusebio lib. III. Hist. Ezech. cap. XIX.

Pag. 464. 12. *Τίτου τὸ γ'.*] Censorin. cap. XVIII. *Vespa- siano v. et Caesare Cos.*

Pag. 464. 13. *Ο Κολοσσός*] Ita Dio apud Xiphilinum, Eusebius in Chron. Syncellus pag. 842. et Senator in Fastis. Mirum porro cur ab iis Colossus tum primum erectus Vespasiano imperante dicatur, quem sub Nerone confectum exerte ait Plinius lib. xxiii. cap. vii. cum Vespasianus dempto Neronis capite, et Solis adjecto cum vii. radiis, Soli dicaverit. Et sane Sueton. cap. xviii. refectorem duntaxat fuisse ait. Vide Scalig. ad Euseb. pag. 200. et 226. et Casaubonum ad Spartianum in Hadriano. Perperam porro apud Auctorem Chronici ἐν Ρόδῳ irrepsit.

Pag. 464. 20. *Αλιέπη*] Ita finxere Graeci Glaucippem elephantum enixam esse, ut auctor est Tatianus contra Graecos.

Ibid. Εν ᾧ καιρῷ] Istius luis hoc anno meminit Eusebius in Chron.

Pag. 465. 1. *Τίτου τὸ ε΄.*] Hic omittuntur duo Consulatus, quorum alter fuit *Commodi et Prisci*, qui pariter praetermittitur in Fastis Idatii, de quo pluribus egit Norisius in Epistola Consulari pag. 87. ubi hos ille privatos Consules vocat. Alter est *Vespasiani ix. et Titi vii.* sub quo Vespasianus obiit, ut est apud Suetonium et alios. Proinde reponendus in Chronico Consulatus *Titi et Domitiani*, post obitum Vespasiani.

Ibid. Καὶ Δομετιανοῦ τὸ β΄.] De Consulatibus Domitiani egit vir doctissimus in Dissertatione Hypatica pag. 64. Sed in eo quod primam seriem Dioni adscripserit, errasse recte Norisius deprehendit. Quoad numeros in Chronico adscriptos non consentiunt Fasti Idatii, Prosperi, et alii. Notum ex Suetonio cap. xiii. Domitianum Consulatus xvii. cepisse, quod, inquit, ante eum nemo, ex quibus septem medios continuavit, omnes autem paene titulo tenuis gessit, nec quempiam ultra Kal. Maii, plures ad Idus usque Januarias. De annis porro Domitiani consulendus Petavius ad Epiphan. pag. 386.

Pag. 465. 7. *Γάλβα καὶ Πολλίανος*] Fasti Idatii, *Galba et Pollione*. Alii pro *Galba* Silvanum legunt. Prosper, *Silvane et Vero*. Vide Norisium in Epist. Consulari pag. 50.

Pag. 465. 8. *Εως τούτου τοῦ χρόνου*] Eusebius in Chron. ad ann. xiii. Domitiani: *Flavius Josephus vicesimum librum Antiquitatum hujus temporis scribit*. Vide Scaligerum.

Pag. 465. 11. *Πάθει δεινῷ*] Vide praeter alios Scriptores, Albupharaijum in Dynast. pag. 75. et Theod. Marsilium ad Suetonii Titum cap. x. ubi plura de genere mortis Titi.

V 450 P 532 Pag. 465. 14. *Σαβίνου*] *Messalinum* vocat Prosper.

Pag. 465. 16. *Εὐνοχιεῖν*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scalliger.

Pag. 465. 18. *Τὸ ε΄.*] viii. apud Gruter. xxviii. i. suffectis scilicet numeratis.

Pag. 466. 19. Τὸ ζ'.] Domitiani vii. Consulatum cum Q. Petilio Rufo jungit vetus Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae Antiquitatis pag. 352.

Pag. 466. 2. Τὸ η'.] xii. apud Gruter. v. 2. et Capitolinum in Pio, sub init. suffectis pariter numeratis.

Pag. 466. 3. Τὸν ἄζυλον ναόν] Chron. Eusebii Hieronymianum: *Templum sine lignorum admistione construxit.* Ubi Scaliger pro ἄζυλον, legendum ἄσυλον conjicit. Syncellus p. 343. Τότε καὶ ἄζυλον ἀποδόμησεν. ubi Interpres *asylum* vertit. Sed leg. ἄζυλον videtur.

Pag. 466. 4. Πρώτη πενταετηρίς] Censorinus de die natali cap. xviii. *Rursus tamen annus idem magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari: quorum agonom primus a Domitiano institutus fuit, duodecimo ejus et Servii Cornelii Dolabellae Consulatu, annis cxiii. post institutum ab Augusto agonem Actiacum anno U. C. dccxxvi. ut est apud Clement. Alexandrin. Stromat. lib. i. pag. 451. Vide Scaliger. lib. v. de Emendat. temp. p. 481. et Casaubon. ad Sueton. in Domit. cap. vi.*

Pag. 466. 6. Δύο μῆνες] Chron. Eusebii, ex Sueton. cap. xiii. Vide Scalig.

Pag. 466. 7. Διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς] Aliter Sueton. *quod altero suscepisset Imperium, altero natus esset.*

Pag. 466. 11. Τὸ ε'. Vetus lapis apud Norisium pag. 53. habet ix. Collegam vero Q. Petilium Rufum ii. Sic etiam Phlegon cap. xxiv.

Pag. 466. 14. Κορονήλια] Ita Chron. Eusebii et Syncellus, ex Suetonio cap. vii. Plinio lib. iv. cap. xi. etc.

Pag. 466. 19. Ἀμπελον] Chron. Euseb. ex Suetonio, cujus locum expendit Scaliger. Vide praeterea Cedrenum pag. 245. Theodor. Marsilium in Tito cap. vii. et Casaubonum ad Vopiscum in Probo.

Pag 467. 1. Λαβρίωνος] Ita etiam editio Scaligeri. Fasti Idatiani MSS. *Grabrione et Gralano* habent. Sed leg. *Glabrione et Trajano.*

Pag. 467. 2. Ηγεῖται τρίτος Κλήμης] Ex Chron. Euseb. Quartum statuit Epiphanius Haer. xxvii. n. vi. Vide quae ad eundem hic annotat Petavius, praeterea Pearsonium, et Papebrochium, in Romanorum Pontificum, qui a Petro proximi fuerunt, serie.

Pag. 467. 6. Τὸ ιβ'.] Ita Fasti Idatiani. At apud Gruter. ccc. cum suffectis, numeratur xvi. Consulatus Domitiani cum Q. Volusiano. De hoc Consulatu vide Casaubonum in Pio p. 43.

Pag. 467. 8. Πομπηῖον καὶ Κρίσπον] Fasti Idatii: *Pompeiano et Prisciano.* Prosper, Victorius et Senator, *Silvano et Prisco.*

Pag. 467. 9. Ἀπολλώνιος.] Vide Cedrenum pag. 245. 246.

Albapharajum in Dynastiis pag. 75. et quae passim observamus in Constantinopoli Christ. de ejusmodi Apollonii telesmatis: *τελέματα* enim hoc loco non sunt *vectigalia*, uti verterat Raderus. Vide Glossar. med. Graecit. in hac voce.

Pag. 467. 12. *Τὴν ἀπὸ τῆς τύχης*] Tametsi Fortunae statuem et aedem servarit ac coluerit Constantinus M. non ideo tamen Byzantium ex hoc simulacro vel templo Constantinopoleos nomen obtinuit: de qua quidem Fortunae statua, locisque urbis hic descriptis pluribus agimus in Constantinopoli Christ. Sed aliud a Fortunae statua fortasse hic sonat vox *τύχης*, ut ex *successu* vel *occasione* appellata fuerit Constantinopolis: atque sic vertimus.

Pag. 467. 17. *Δομητιανοῦ*] Hic Consulatus jure abeat in Fastis Idatianis, cum idem sit cum Consulatu Indictionis xv. Ideo asterisco notatur in editione Scaligeri, ac proinde expungendus.

Pag. 467. 19. *Δεύτερος μετὰ*, etc.] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger.

Pag. 468. 3. *Τοὺς ἀπὸ γένους Λαβίδ*] Ex eod. Chron. Eusebii, ubi consulendus perinde Scaliger.

Pag. 468. 6. *Λατρεῖαν*] Ita Fasti Idatiani. At Victorius, Prosper et Senator Asprenati Clementem Collegam adjungunt: alii *Arvicinam*, qui idem est cum Clemente.

V 451 Pag. 468. 7. *Ἰστορεῖ ὁ Βρούτος*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger disquirat quis ille sit Brutus, de quo quaedam supra attingimus ad pag. 90. Scaliger et Syncellus p. 344. *Βροῦτιος* habent hoc loco.

Pag. 468. 9. *Τὸ εἶ.*] Cum suffectis is Domitiani Consulatus est xvii. sed xii. ordinarius, ut ex Suetonio, Statio, Ausonio, et aliis, a viris doctis pridem annotatum.

Pag. 468. 10. *Τὸ β.*] Ita etiam Victorius et Senator: alii emittunt.

Pag. 468. 13. *Ἀσκληπίων*] Is *Asclepiarian Mathematicus* appellatur a Suetonio cap. xv. et a Zonara, ex quibus emendanda Auctor Chronici. Perperam hunc Nervam vocant Cedrenus et Symeon Logotheta: de quo quidem Nerva aliter Georgius Syncellus, ubi de Domitiano: *οὗτος Νερβῶν μετέστησεν εἰς ἐπιβουλον τῆς ἀρχῆς*. Sed haec probo vade indigent. Nervam etiam, quem Asclepiarionem Tranquillus, vocat Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem: tum haec subdit: *Λάμπρος δὲ ἀστρονόμος εἶπεν εἰς ὄψιν τοῦ Δομητιανοῦ τὸ Δομητιανῶ τεθνήξασθαι ἡμέρας τῆδε· ὁ δὲ ἐκέλευσε αὐτὸν φυλαχθῆναι ἐν δεσμῶι ὡσάν τῆς ἡμέρας διελθώσης τῇ ἐπ' αὐριον ἀναιρήσειν· ἀλλὰ θανόντος τοῦ Δομητιανοῦ, ἀπελύθη ἀβλαβῆς*.

Ibid. *Σφαζόμενος*] Ita editio Scaligeri: Raderus *σφαζόμενος* ediderat.

Pag. 468. 15. *Αφανής γενόμενος*] Instar Romuli, qui P 533 Nonarum Juniarum die in terris non apparuit, inquit Lampridius in Commodo, seu, ut est in Sylloge Histor. Scaligeriana; *ἐξαφνης μεγάλης περι τὸν ἄερα τροπῆς γενομένης ἀφανῆς ἐγένετο*, vel denique ut Empedocles, quam φιλοσόφον nomine hic intelligi existimaverim, qui convivis in somnum datis, postero die solus ex iis desideratus, pro Deo habitus est. Sed unde hauserit Scriptor Chronici quae de Domitiani ἀφανείᾳ scribit, nescio an alii indicarint.

Pag. 468. 20. *Κανδήλων*] Quid haec vox significet docuimus in utroque Glossario. Adhibitas vero lucernas facesque in Deorum cultu observant Tatianus lib. contra Graecoa pag. 110. et alii quos laudat Lipsius lib. 1. Elector. cap. xv. idque adstruit vetus Euseptie apud Gruterum *ελκηνι*. 3.

Pag. 469. 5. *Επας α΄.*] De tempore Imperii Nervae egere Scaliger lib. v. de Emendat. temp. pag. 487. et Petavius ad Epiphan. pag. 388.

Pag. 469. 6. *Νερουᾶ Ἀνγούστου*] Addenda litera numeralis γ', ut in Fastis Idatianis et aliis, nisi quae describitur post vocem Ρούφου, ad utrumque pertineat. Hic porro observat Scaliger pag. 488. recte hoc loco unum par Consulatum attribui Imperio Nervae, contra quam in Fastis Ouzphrii. Alioqui, inquit, praeter xv. menses non annum, sed biennium imperasse. Id negat Petavius ad Epiphan. p. 389. Hos consule, ut et Norisium in Epist. Consulari p. 57. Hic porro Consulatus emittitur a Prospero.

Pag. 469. 7. *Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον*] Ex Chronico Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 469. 10. *Μίνης*] Euseb. lib. vii. Hist. Eccl. cap. *κτκλ*. et ibi Memr. Valesius, et alii passim.

Pag. 469. 12. *Ἐπιλύθησαν οἱ Μονομάχοι*] Dio apud Xiphilinum, de Nerva: *πολλὰς τε ἰσχυροφρομίας, ἄλλας τε θείας τιμὰς πατίλισσι*.

Pag. 469. 14. *Πρὸ ἧ΄ Καλ.*] Leg. ε΄.

Pag. 469. 16. *Ἐτη ιθ΄.*] De annis Trajani agunt Scaliger lib. v. pag. 487. et Petavius ad Epiphan. pag. 389.

Pag. 469. 17. *Τραιανῶ Ἀνγ. μόνου*] Fasti Idati: *Nerva ιι. et Trajana ιι.* Prosper ιι.

Pag. 469. 18. *Σενεκίανος*] Ita Fasti omnes. Idatiani MSS. *Senecio*.

Pag. 469. 19. *Παντανοῦ*] Fasti Idat. Pontino. Prosper, Victorius et Senator, *Frontone*. Sed *Frontino* legendum contendit Norisium ex Anonymo Cuspiniani. Hunc adi pag. 59.

Pag. 470. 2. *Τραιανῶ Ἀνγ. τὸ γ΄.*] Leg. δ΄. ex Spartiano: *Traiano quater et Arunculeio Pseto Cos.*

Pag. 470. 4. *Εὐρηναῖος*] Lib. iv. cap. iii. ex Chron. Euseb. ex quo Syncellus p. 345.

Pag. 470. 8. *Καὶ νεανίσκος*] Ex Clemente Alexandrino in lib. *τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος*, et ex Eusebii Hist. Eccl. lib. iii. V 452 cap. xxiii. Ex iis Historiam etiam narrat Georgius Syncell. p. 345.

Pag. 470. 11. *Συριανού*] Fasti Idatii MSS. *Severiano et Syrio*. Victorius, Prosper et Senator, *Senecione et Sura*. Spartianus in Hadriano, *Sura bis*, et *Serviano iterum Coss.*

Pag. 470. 13. *Συριανού τὸ β.*] Idat. *Suburano ii. et Marcello*. Victorius, Prosper et Senator, *Urbano et Marcello*. Alii, *Surano*, vel *Suriano*, ut in Chron.

Pag. 470. 14. *Διήρκεσεν ὁ Θεολόγος*] De Joannis Evangelistae, Clementis, Simonis Cananitae, Marci, Crescentis, etc. Martyriis, consulendus in primis Baronius.

Pag. 470. 16. *Διωγμὸς Χριστιανῶν*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide praeter Baronium et alios, Norisium in Epist. Consul. pag. 68. etc.

Pag. 471. 6. *Βουκολίων*] Editio Scaligeri, ἀπὸ τῶν λεγόμενων *Ταβουκολιῶν*. Sed legendum τὰ *Βουκολίων*. Sic enim dicere amabant, ut in Chron. an. ii. Arcadii: *ἔκτισε καὶ τὸν ὄκον τοῦ ἁγίου Ανδρέου ἐπικλην, τὰ Ἀρκαδίας*. Alia istius formulae exempla suggerit Constantinopolis Christiana non semel, ubi subintelligitur *λεγόμενα*. Michael Monachus in vita MS. S. Theodori Studitae ex Cod. Reg. *τοῖς ὁμοροῦσι μέρεσι τὰ λεγόμενα Λάικου μιτάτα*. Et paullo infra: *καὶ κατασκηναί εἰς τὰ λεγόμενα Κρισκεντίου*. De Bucoliis vero Aegyptiis, et Bucolis militibus et latronibus egerunt Casaubonus ad Capitolinum pag. 72. 2. edit. et Bourdelotius ad lib. i. Heliodori pag. 14.

Pag. 471. 12. *Κουαδράτου*] Iterum addit Spartianus.

Pag. 471. 13. *Ὁ τοῦ Κλωπά*] Cujus genealogiam hic datus excerptam ex Cod. MS. Reg. nuper ex Chio insula advectus: verane illa sit an supposititia, non hic disquirimus. *Περὶ Μαρίας τῆς τοῦ Κλωπᾶ*. *Χρῆ εἰδέναι ὅτι ὁ Κλωπᾶς ὄντος ἀδελφὸς ἦν Ἰωακεῖμ τοῦ πατρὸς τῆς Θεοτόκου. Ἐγχε μὲν γυναικί ὀνόματι Ἀνναν καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Κλωπᾶς ἀτεκνός. Ὁ γόνυ Ἰωακεῖμ εἶχε καὶ αὐτὸς γυναικί ὀνόματι Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγέννησεν δυο θυγατέρας, τὴν Ἐσθήρ καὶ τὴν Θάμαρ· καὶ ἐτελεύτησεν ἡ Σαλώμη, καὶ ἰδοὺ ἐχρησεν Ἰωακεῖμ· ὃς χρηρῆσας ἡγάγετο πρὸς ἑαυτὸν Ἀνναν τὴν γυναικί τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ, ἐξ ἧς ἐγέννησεν τὴν Μαρίαν, ἣν μνημονεύει ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων, Μαρίαν τοῦ Κλωπᾶ. Ὁ δὲ Ἰωακεῖμ εἰ καὶ εἶχεν Ἀνναν τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῶ νόμου, ὃς χρηρῆσας καταλογίζετο. Ὅθεν δευτέραν νόμῳ ἡγάγετο γυναικί ὀνόματι Ἀνναν, ἐξ ἧς καὶ ἐγέννησεν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Μαρίαν. γεννᾷ λοιπὸν οὗτος ὁ Ἰωακεῖμ ἐκ μὲν τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ Σαλώμης τὴν Ἐσθήρ*

καὶ τὴν Θάμαρ· ἐκ δὲ τῆς Ἀννης τοῦ Κλωπᾶ, τὴν Μαρίαν καὶ μόνην ἢν μνημονεύει ὁ Εὐαγγελιστῆς. Ἐκ δὲ τῆς δευτέρας καὶ παρθενικῆς Ἀννης τὴν Θεοτόκον. Συνάγεται οὖν ὅτι εἰσὶν ἀδελφαὶ ἥτε Ἐσθήρ, ἢ Θάμαρ, ἢ Μαρία, καὶ ἡ Θεοτόκος, ἐκ τριῶν μὲν μερῶν, ἑνὸς δὲ πατρὸς, τοῦ Ἰωακείμ. Δικαίως τοίνυν ὀνομαζέται ὁ Εὐαγγελιστῆς τὴν Μαρίαν, ἀδελφὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων, Καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἢ τοῦ Κλωπᾶ. De Symeone Cleopae filio eadem narrat Joelus. P 534

Pag. 471. 15. Διαβληθεῖς] Ita Cod. Vatic. Perperam diokληθεῖς ediderat Raderus. Vide Cotelerium ad Constitut. Apost. p. 297. ubi multa de Cleopa Simonis parente.

Pag. 472. 2. Καὶ Ἰγνάτιος] Ex Chron. Eusebii, ubi Scalliger disquirat cur ex Syria bestiis objiciendus Ignatius Romam perductus sit. Vide eundem Eusebium lib. III. Hist. Eccl. cap. XXII. et XXXVI. Joannes Malela in Trajano: ἐμαρτύριος δὲ ἐπὶ αὐτοῦ τότε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας· ἠγανάκτησε γὰρ κατ' αὐτοῦ ὅτι ἐλοιδορεῖ αὐτόν.

Pag. 472. 3. Ἐβυνναίων] Leg. Ἐβωνναίων, ut est apud Euseb. lib. III. Hist. Eccl. cap. XXVII. Epiphanium Haeresi XXX. et alios. Vide Petavium ad eundem Epiphani. et Cotelerium ad Constitut. Apost. lib. VI. cap. VI.

Pag. 472. 8. Πετραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ] Eutropius lib. VIII. Arabiam in Provinciae formam redegit Trajanum scribit. Dion vero apud Xiphilinum per Palmam Syriae Praefectum eam Arabiae duntaxat partem cepisse quae Petram attingit, et sub Imperium ditionemque Romanorum subjunxisse ait. Sed utramque Arabiam ea tempestate a Trajano expugnatam, vel inde haurire liceat, quod utriusque Metropoleos Bostra et Petra, ex quo Romanorum esse coepere, annos suos putare incoeperint. Nam, V 453 ut est apud Willelmum Tyrium lib. XIII. cap. II. fuerit Syriae partes utraque Arabiae. prima, cujus metropolis fuit Bostrum; secunda, cujus fuit metropolis Petra deserti. Bostrum vero Bussereh sua tempestate dictam idem ait lib. XVI. cap. VIII. et ex eo Jacobus de Vitrisco lib. I. Hist. Orient. cap. XLVII. et Sanutus lib. III. part. XIV. cap. I. ubi utriusque Metropoleos situm pariter describit. Bethseret, vero vocant Assisae Hierosolymitanae. Utramque urbem ampliasset, novisq. aedificiis exornasse Trajanum, atque adeo privilegio αὐτονομίας donasse, vel hinc conjicere est, quod annos suos, ut dixi, putare exinde coeperint, in accepti ab Trajano beneficii argumentum, vel quo Augustorum gratiam captarent, more tum recepto, adeo ut quasdam civitates diem quo primum Augusti ad se venissent interdum initium anni fecisse tradat Suetonius in Octavio n. LIX. Instauratae vero a Trajano Bostrensis Metropoleos praecipuum indicium praebent nummi ab incolis cusi, in quibus Nova Trajana Bostra dicitur, de quibus egit in Nummis Antiquis illustratis vir singularis eruditionis Joan.

Harduinus. Deinde ex hoc Chronici loco saltem docemur quando haec Arabica expeditio contigerit, scilicet circa annum vii. aut viii. Trajani.

Pag. 472. 10. Κερατανού] Leg. Κεραλλου ex Fastis omnibus.

Pag. 472. 13. Αφειν έχαρλατο] Vir doctissimus in libro de Praestantia et usu Numismatum, ubi de similibus tributorum remissionibus agit, hanc siluit.

Pag. 472. 15. Συριανού] Fasti Idatiani MSS. Syra III. et Senecione. Victorius, Prosper, et alii, Sura, qui tamen variant in numero Consulatus.

Pag. 472. 16. Ιούστος] De quo egit prae caeteris Cotelarius ad lib. vii. Constit. Apostol. pag. 297.

Pag. 473. 3. Πρισκιανού] Ita Fasti Idatiani. Alii *Oripium et Solum* habent.

Pag. 473. 4. Πισωνος και Ιουλιανού] Sic etiam iidem Fasti Idatii: alii Pisoni Rusticum adjungunt.

Pag. 473. 5. Τραϊανού τὸ ε΄.] vi. Fasti Idatii. Phlegon cap. xxv. *ὀπατερόντων ἐν Ρώμῃ Αὐτοκράτορος Τραϊανού τὸ ἕκτον, καὶ Τῆου Σεξιλιου Αφρικανού.* Perperam igitur vii. habent Prosper, Victorius et Senator.

Pag. 473. 8. Μάλσου και Βουλίσκου] Fasti Idatii MSS. *Malsa et Volcisco.* Victorius, Prosper et Senator, *Asa et Pisono.* Alii, *Hasta et Vopisco.* Atque ita legendum.

Pag. 473. 9. Μεσσαλα και Πόδανος] Sic Fasti Idatii MSS. praeferunt: caeteri *Pedonem* legunt. Vide Petavium lib. x. de Doctr. Temp. cap. lxxii. extr.

Pag. 473. 10. Αλλιανού] *L. Lamia* dicitur Phlegonti cap. ix.

Pag. 473. 11. Ἐν Σελινοῦντι] Ex Chron. Eusebii, qui in annis vitae Trajani minime concinit. Vide Scaligerum.

Pag. 473. 13. Ἐτη κα΄] De annis Hadriani agunt Scaliger ad Eusebium, et lib. v. de Emendat. temp. p. 488. et Petavius ad Epiphan. p. 38.

Pag. 473. 16. Αμπρονίου] Leg. *Απρονιανού*, ex Fastis. Vide Norisium in Epist. Consul. pag. 77.

Pag. 474. 3. Ἐπὶ τούτων] Hunc locum ut singularem omnino pluribus expendit Scaliger ad Eusebium pag. 209. ubi etiam de Terebintho urbe agit: ut et Petavius ad Epiphan. pag. 393. qui quae hic narrantur, partim falsa, partim alieno tempore posita contendit. Utrumque Lector adire potest: nos enim cursim res pertractamus.

Ibid. Ιουδαίων στασιασάντων] Vide Scaliger. ad Euseb. pag. 215. 216. et Albupharaijum in Dynast. pag. 76.

Pag. 474. 8. Πανήγυρις Αδριανίς] Hieron. in cap. xv. Zachariae. Locum exscripsit Scaliger.

Pag. 474. 10. Εκτισε] Orosius lib. vii. cap. xiii. de Hierosolymorum urbe: *quam ille in optimum statum murorum etstructione reparavit.* Quid sint *δημόσια* diximus in Gloss. med. Graecit. *Τριπάραρον* aedes fuit, mi fallor, tribus constans coenaculis, quam alii *τριστεγον* vocant. *Τετράνυμφον*, quadruplex Nymphaeum, seu aquarum receptaculum interpretor. *Δωδεκάπυλον*, aedificium xii. portis pervium, ut *τετράπυλον*, quatuor, de quo diximus lib. ii. Constantinopoleos Christ. et *τριπυλον*, tribus. *Ανάβαθμοι*, Gradus qui in compitis erant, de quibus egimus in Constantinopoli: nam alii sunt *ἀναβαθμοί* Circenses, in quibus consistebant Factiones. Vita MS. S. Stephani Junioris: *ὁ δὲ τύραννος τὸν λαὸν συναθροίσας ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἰπποδρομίου πρὸς τοὺς ἀναβαθμοὺς, ἔρθα ἐπιλέγεται τὰ τοῦ Ρουαίου*, ubi scilicet Russata Factio Circenses spectabat. *Κόδρα*, quaedam in Glossis exponitur, sed quid hac voce hic innuatur fateor me nescire. Quid sint *ἄμφοδοι* et *ἄμφοδόρχαι* diximus in eodem opere, ubi de Regionibus urbis egimus.

P 535

V 454

Pag. 474. 16. Ἀλλίαν αὐτὴν ὀνομάσας] Nummi Hadriani, apud V. C. Joan. Harduinum, et alios. Euseb. lib. xv. Hist. Eccl. cap. vii. Epiphanius lib. de Ponder. et Mensur. n. xix. etc.

Pag. 474. 18. Σεβήρον καὶ Φούλκον] Fasti Idatiani MSS. Severo ii. et Fulgo. Prosper: *Serviliano et Fausto.* Caeteri *Fulviam* vocant, isque est Antoninus, postmodum Imperator, Pius dictus, ut est apud Capitolinum.

Pag. 474. 20. Σεβήρον τὸ β', καὶ Αὐγουρίνου] Prosper, Vero et Augurino. Idatius, Vero ii. et Augure. Ita etiam Victorius, Senator, et alii.

Pag. 475. 3. Τὴν Αντιόου] Quae *Αντιόεια* dicitur Stephano, de qua praeter ejus Interpreter, Scaliger ad Euseb. Casaubonus et Salmasius ad Spartianum, Santamantius in Commentariis Histor. Joan. Harduinus in Nummis illustr. etc.

Pag. 475. 5. Παμπίνου] Fasti Idatii MSS. *Aproniano et Pampino.* Sed leg. *Paetino.* Hos Coss. miscent Prosper, Victorius et Senator, qui *Torquatium* Consulium anni proxime sequentis cum Paterno, *Glabrionem* cum *Aproniano* jungunt.

Pag. 475. 6. Απολλώνιος Τυανεύς] Syncellus Nerva imperante decessisse Apollonium ait, Auctoremque Philostratum laudat, qui tamen hoc non exerte scribit.

Pag. 475. 8. Ἐν Νικομηδείᾳ] Quae sub ann. iv. ejusdem Hadriani cum vicinis urbibus eversa fuerat: ad quarum instaurationem de publico is largitus est impensas, ut ait Eusebius in Chron. et ex eo Georgius Syncellus, et Senator in Fastis.

Pag. 475. 14. Τορκονάτου] Sic emendavimus ex edit. Scalig. et Fastis, cum prave editum esset, *Τουρωνάτου.*

Pag. 475. 16. Καὶ Ακυλλίνου] Sic Fasti Idatii. Prosper,

Quintillo. Victorius et Senator, *Quinto*. Is nempe vocabatur *Q. Vettius Aquilinus*.

Pag. 475. 17. Σεβήρου καὶ Ἀμφιγούλου] Idat. *Vero* III. et *Ambigulo*. Prosper, Victorius, Senator, etc. *Vero et Ambigulo*. Sed leg. *Vero* III. et *Ambibulo*, ex veteri Inscript. et Anonymo Cuspiniani contendit Norisius pag. 79. proindeque pro *Ἀμφιγούλου*, legendum *Ἀμφιβούλου*, tametsi ita praetulisse Codicem Scriptoris ex Idatio appareat. Sic *Severum et Antoninum* perperam scriptum apud Theophilum Instit. de Excusat. pro *Vero et Antonino* observarunt alii. Sed cum *Verum et Bibulum* scribat Capitolinus in Pertinace, quem iis Coss. natum tradit, videat Lector quem sequi velit.

Pag. 475. 18. Πατὴρ πατρίδος] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide etiam Georgium Syncellum.

Pag. 476. 1. Ἐπὶ τούτων τῶν Τηάτων] Chronicon Eusebii, et ex eo Georgius Syncellus: *Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῷ κατεπτόθησαν*, atque inde emendandum Chronicon, in quo perperam *Nicomedia* pro *Nicopoli*, et *Aoria* pro *Caesarea* irrepsit, delendaque vox *τῆς Βιθυνίας*. Quippe paullo ante Nicomediae casum retulit idem Eusebius, et ex eo Scriptor Chronici ad ann. VII. Hadriani. De Nicopoli supra egimus. [In annot. nostra dele verba *τῆς Βιθυνίας*, quae in Chronico non debebat delere Ducangius.]

Pag. 476. 5. Ἀβωνος] Ita Fasti Idatiani. Alii *Aprum* Catullino Collegam adjungunt, ut et vetus Inscriptio.

Pag. 476. 6. Ὁ ἐν Ρόδῳ] Vide quae de Colosso Rhodio congressit Allatius ad librum Philonis de VII. orbis miraculis.

Pag. 476. 9. Σεργιανού] Fasti Idatiani MSS. *Auguriano et Sergiano*. Alii *Augurinum et Severianum* habent: atque sic legendum.

Pag. 476. 10. Ἀκύλας] Quae hic de Aquila, et ejus cum Hadriano affinitate narrat Scriptor, hausit ab Epiphanio lib. I. de Ponder. et Mensur. n. XIII. et XIV. qui Aquilam non *πενθερόν*, sed *πενθερίδην* Hadriani fuisse scribit. Sed haec omnia fabulosa, et ab otiosis conficta videri censet Petavius in Not. ad eundem Epiphan.

Pag. 476. 15. Προσήλυτος] Editio Scaligeri: *προσηλυτεύετε Ἰουδαίοις*.

V 455 Pag. 476. 18. Ταῦτα ἱστορεῖ] Tota haec perioche deest in Cod. Holstenii.

Pag. 477. 2. Τιβερίου] Scaligeri edit. *Τιβερίου*. Victorius et Prosper, *Tiberio et Silano*. Fasti Idatii, *Hibero et Sisenna*. Senator, *Hibero et Silano*. Is porro *Julius Silanus Sisenna* vocabatur: alter vero *Hiberus*.

Pag. 477. 3. Σεβήρου καὶ Οὐάρου] Idat. *Severo* III. et *Vero*. Prosper et Victorius, *Sergiano* II. et *Vero*. Senator, *Sergio* II. et *Vero*. Sed legendum *Σεργιανού καὶ Οὐέρου*, ex veteri Inscriptioe docet Norisius pag. 82.

Pag. 477. 4. *Ὁν μὲνηται Εὐσέβιος*] Meminit quidem Eusebius lib. iv. Hist. Eccl. aliquot Apologiarum pro Christianis Hadriano oblatarum, Aristidis et Quadrati cap. III. Antonino vero Justini Martyris cap. VIII. et XXII. Sed de Apelle et Aristone silet, tametsi Aristonem Pellaeum laudet cap. VI. non indicato operis titulo. Jure igitur totam hanc periochen omittit Codex Holstenii.

Pag. 477. 8. *Ποντιανοῦ*] Fasti Idatii, Pontiano et Aquilino Rufo. Prosper, Victorius et Senator, Pompeiano et Atiliano. Atque ita legendum ex veteri lapide colligit Norisius p. 85.

Pag. 477. 9. *Ποντιανοῦ τὸ γ'.*] Pompeianum II. habent Fasti alii. Ita alterum Consulatum frustra quaerebat Casaubonus ad Capitolinum in Marco, a quo Pompeianus bis Consul factus dicitur: siquidem anno superiori hanc dignitatem obtinuerat.

Pag. 477. 11. *Αλλιανῶ*] Idat. Caesare II. et Balbino. Senator, L. Aelio et Balbino. Prosper, Laelio et Balbino, ubi scribendum L. Aelio, nempe Vero II. Proinde hic legendum esset *Ἄλλιον*, nisi ita ejusmodi efferre nomina solenne esse Scriptori constaret, ut de Octaviano, Tiberiano, et aliis observavimus. Vide Pagium in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. XXXII.

Pag. 477. 12. *Νοσήσας*] De morbo et anno aetatis quo Hadrianus interiit, agit Scaliger ad Euseb. pag. 218.

Pag. 477. 14. *Ἐτη κγ'.*] Annos Imperii Antonini Pii pluribus expendunt idem Scaliger lib. v. de Emend. temp. p. 498. et Petavius ad Epiphan. pag. 395.

Pag. 477. 16. *Καμερίνον*] Non plane video cur Camerino Antonium Pium adjungant Fasti Savilliani apud V. C. Henr. Dodwellum, nisi forte quod ab illo ii initium ducant.

Pag. 477. 17. *Αντωνίνου Ἀγγ.*] II. addunt iidem Fasti, et recte: nam primum Consulatum gesserat cum Catillo Severo anno IV. Hadriani, ut est apud Capitolinum. Sed et eundem numerum adscribit utrique Consuli Florentius Wigorn. ita ut ad hunc annum referenda sit Inscriptio allata a Sponio in Miscell. erud. antiq. p. 352. Caes. Antonino II. et Praesente II. Cos. Secundi istius Antonini Consulatus meminit idem Capitolinus.

Pag. 477. 18. *Κέθων*] Vide Chron. Prosperi, et Scaligerum ad Euseb. praeter Baron. et al.

Ibid. Μααρίωνα] De haeresi Marcionitarum, unde fluxit Manichaeorum haeresis, agunt passim Scriptores, ac in primis Epiphanius Haer. XLII. n. I. ubi Petavius de tempore quo is vixit sat fuse disserit, ut et Joannes Pearsonius in Dissert. de annis priorum Romae Episcoporum cap. VIII.

Pag. 478. 6. *Αντωνίνου Ἀγγ. τὸ β'.*] Varie hic annus in Fastis Coss. consignatur. In Idatianis, Antonino II. et Praesente. Apud Prosperum, Victorium, Senatorem, Marianum, etc. deest numerus Consulatus. Florentius Wigorn. utrique II. assignat.

Sed in *Antonino* recte subdunt Fasti Savilliani, in quibus pariter pro *Præsente*, Aurelius Caesar Antonino Collega adiungitur. Ad hunc annum referuntur verba Capitolini: *adhuc Quaestorem et Consulem verum Pius Marcum designavit, et Caesaris appellatione donavit, cui forte suffectus Praesens, nisi ille Praesenti suffectus fuerit. Filium autem Antonini Marcum Aurelium Verum vocat Scriptor Chronici, quod ab eo adoptatus, et pro Anno Aurelius dictus fuerit, quod in familiam Aureliam adoptionis jure transisset, inquit Capitolinus. Nec refert quod Aurelianus hic dicatur, cum, quemadmodum non semel hic indicamus, sequioris aevi Scriptoribus, ac praesertim Auctori Chronici, solenne sit uti hoc additamento in similibus vocibus appellativis. [Erravit igitur Chilmeadus ad Malalam p. 225. 8. 306. 16. ed. Bonn.]*

V 456

Pag. 478. 9. Σιλανός] Ita Marianus. At Prosper, Victorius, Senator, Idatius, et Florentius Wigorn. Silvanum vocant. In Fastis Savillianis Σιλογάς scribitur: vocabatur quippe ille *M. Peducaeus Siloga Priscianus*. Vetus Inscriptio apud Sirmundum ad Sidonii carmen ix. *Dedic. viii. Kal. Jun. T. Hoenio Severo et M. Peducaeo Siloga Cos.*

Pag. 478. 10. Καὶ Κοναδράτου] Sic Fasti Idatiani et Savilliani. Sed Prosper, Victorius, Marianus, etc. *Torquatium* recte hic praefertunt.

Pag. 478. 11. Καὶ Ἡρώδου] Ἀττικοῦ Fasti Savilliani, qui idem est: is enim vocabatur *Tib. Claudius Atticus Herodes*, ut est in vet. Inscriptioe apud Georgium Velherum in *liner. pag. 377*. Marci praeceptor, de quo multa commentatus est *Salmasius* in *Notis ad Inscriptioem ejusdem Herodis Attici*.

Pag. 478. 12. Ἀβιόλα] Sic Prosper, Victorius, Senator, Marianus et Wigorn. At Fasti Idatiani et Savilliani *Avitum* habent. Rem conciliant qui hoc anno *Coss. legunt Lollianum Avitum, et C. Gavium Maximum*. Verum *Panvinius* *Lollianò C. Gavium. C. F. Maximum Avitum* adiungit.

Pag. 478. 14. Τὸ γ'.] Legendum τὸ δ'. De hoc enim Consulatu sic *Capitolinus*, ubi de *M. Aurelio*, qui hic rursus *Aurelianus* dicitur: *Secundum etiam Consulem designavit, quum ipse quartum pariter intret.*

Pag. 478. 16. Οὐρήγιου] *Clarum et Severum Coss. hoc anno* praefertunt Fasti Idatiani. Savilliani, *Clarum et Claudium*, qui idem est cum *Severo*. Hos Prosper, Victorius, Senator, Marianus, et alii omittunt: sed post Consulatum *Aviολαε* duos alios Consulatus interserunt, scilicet *Antonini iii. et Aurelii*: et Consulatum *Grati et Seleuci*. *Spartianus* ait *Severum Imp. natum Erucio Claro bis, et Severo Coss.*

P 537

Ibid. Ἀπεσις] *Mellitus* in *Brevi temporum Expositione MS. lste pro hoc tale cognomentum accepit, quia in omni Regno Romano cautionibus incensis, cunctorum hominum debita relaxavit:*

unde *Pater patriae appellatus est*. Ex hoc porro Chronici loco, et aliis ex Dione vel Xiphilino petitis, conficit Scaliger ad Eusebii Chronicon pag. 209. remissiones illas Fiscalium debitorum per Indictiones factas; id est per tria lustra, seu annos xv. indeque Indictionum originem arcessendam. Sed an quod Pio tribuit Chronicon ad Hadrianum aut Marcum, qui *pecuniam, quae Fisco debebatur, Provinciis concessit*, ut scribit Senator, referri debeat, addubitat Spanhemius lib de Usu et praestantia veter. Numism. cum altum, inquit, apud Auctores in rebus Pii de eo facto sit silentium. Vide quae de ejusmodi reliquorum remissionibus docte, ut solet, commentatur idem vir eruditus pag. 811. praeterea Syncellum p. 353. et Sirmondum ad carmen XIII. Sidonii.

Pag. 479. 2. *Αφρικανός*] Quis ille Africanus qui Antonino Pio imperante mortem obierit, non omnino exploratum: neque enim haec de Africano Historico possunt intelligi, ut qui Historiam ad Antonini Heliogabali perduxerit, ut infra observamus: sed et neque de Africano Historico Christiano, qui sub Severo vixit, ut est in Chronico Graeco Eusebii, quem aliam a Chronographo existimat Scaliger, qui non alius videtur ab illo Africano, quem sub Pertinace una cum Porphyrio floruisse testatur Auctor Chronici ab Adamo ad Leonem Sapientem: *Πορφύριος Φιλόσοφος ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας, καὶ Ἀφρικανὸς σοφώτατος*. Proinde is forte fuerit Africanus Cestorum scriptor, quem Henricus Valesius ad Eusebii lib. vi. Hist. Eccles. cap. xxxi. paganum fuisse probare conatur. Verum cum Georgius Syncellus eundem esse Africanum Chronographum, qui *τὰς ἱστορίας ἐν πενταβιβλίῳ* scripserit, et qui *τῶν Κεστών* libros ix. quos Alexandro Severo dicaverit, evanescit conjectura viri doctissimi. Nam quod in Cestis nulla forte occurrat Christianismi nota, imo Paganismi plurima insint argumenta, id mirum videri minime debet, siquidem opus suum Principi pagano inscripsit.

Pag. 479. 4. *Ορφικόν*] De his Coss. consulendus Norisius in Epist. Consul. p. 89. 90.

Pag. 479. 5. *Γλαβρίωνος*] Ita Fasti Idatiani, Prosperi, V 457 Victorii, Senatoris, Mariani, etc. At Savilliani, *Γαλλικανού καὶ Οὐτέηρος* praeferunt, ut Panvinius et alii.

Pag. 479. 6. *Κορδιανού*] Editio Scalig. *Κορδιανού*. Fasti alii *Gordianum* vocant. Sed *Condianus* rursus occurrit anno Chr. clxxx. in Fastis Idatii et Cuspianiani: cujus filius forte fuit *Sextus* ille *Condianus* sub Commodo, quem Maximi filium fuisse ait Dio apud Xiphilinum: Condiani vero (sic enim leg. pro *Cocidiani*) recte advertunt Casaubonus et Salmasius) meminit Lampridius in eodem Commodo, ita ut forte *Condianus Maximus* appellatus fuerit.

Pag. 479. 7. *Ιουμύλλου*] Fasti Idat. *Humillio*: Savilliani, *Ομμούλου*. Senator et veteres Inscript. *Homulo*, vel *Homullo*. Alia nuper edita a viro doctissimo Joan. Mabillonio in Itinere Italico, *Glabrione* et *Homulio Coss.* Prosper, Victorius, Marianus, et Wigorn. *Romulo*. *Omuli* meminit Capitolinus in Pio et in Alexandro. Vide Casaubonum ad eundem pag. 54. et Norisium pag. 91.

Pag. 479. 10. *Κομμόδου καὶ Λατ.*] Capitolinus in Vero: *Post Quaesturam statim Cos. factus est cum Sextilio Laterano*.

Pag. 479. 11. *Σεβήρου τὸ ζ΄.*] Delenda haec nota numeralis, cum absit a Fastis Idatii et aliis, in quibus hi Coss. ita nominantur. *Sabinum* et *Severum* Fasti Savilliani: *Verum* et *Sabinum* habent Prosper, Victorius, Senator: praeterea *Marianus*, ubi haec addit, *qui Caesaris praeceptores fuerunt*. Sed unde hauserit videant alii.

Ibid. *Σισβανού*] Editio Scalig *Σιλβανού*. Fasti Savilliani, *Σουλιανός καὶ Αύριανός*. *Silvanum* et *Augurinum* habent caeteri. Vide Norisium pag. 197.

Pag. 479. 14. *Βαρβάρου*] Ita Fasti Savilliani et Prosper: caeteri *Barbatum* legunt.

Pag. 479. 16. *Πολύκαρος*] Ex Eusebio lib. iv. cap. xiv. de cujus Martyrii anno et die multis egerunt Baronius, Usse-rius, Petavius, Halloixius, Bucherius, Bollandus, Henric. Val-esius, Blondellus, Jacobus Grandamicus, et novissime Joannes Pearsonus in Dissert. ii. de Annis priorum Romae Episcoporum cap. xv. xvi. xvii. et xviii. ubi post alios hunc Chronici locum examinat, et multa de Tatio Quadrato Proconsule profert, ac lectionem quoad diem Martyrii hic designatum, quam quidam vellicant, tuetur. Hunc igitur adeat qui plura nosse volet.

Pag. 480. 8. *Εν Προικονήσῳ*] Ioeles: *μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Σεβήρος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η΄, καὶ ἐσφάγη ἐν Προικονήσῳ*. Portentum fabulae jure exclamat Scaliger, cum Antoninum *Loris* villa, xii. ab urbe milliario mortuum tradant Scriptores: cui quidem aliud adjungi potuerit, quod habet Scriptor Spurius Vitae S. Meletii n. cxxxii. ubi Antoninum in Aegypto fulmine exanimatum scribit. Sed mendo apud Scriptorum Chronici locum dedit male intellecta vel lecta vox. Sic enim Georgius Hamartolus et Georgius Monachus in Chronicis MSS. *μετὰ δὲ Μάρκον ἐβασίλευσε Βῆρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη η΄. καὶ ἐσφάγη ἐν Προκένσῳ*. Quid autem haec vox significet docemus in utroque Glossario: neque enim aliud sonat quam *villam*. Sic Antiquariorum errata Scriptoribus ipsis adscribi persaepe solent. At uterque Georgius et Joeles Vero adscribunt quod Marco convenit: Verum enim Altini Venetiae urbe consumptum tradunt alii. Haec porro nondum sub ma-

nas venerant, cum Chronici locus editus est, alioquin emendatum dedissemus.

Pag. 480. 11. Τῶς] Filius adoptivus in familiam atque Imperium adscitus, ut loquitur Victor Schotti.

Pag. 480. 14. Μάρκου Ἀύρηλου, etc.] Hoc loco mire turbant Fasti, ac primum hi quos ad examen revocamus: neque enim Pius, uti mors illius hic consignatur, obiit *Bradua et Vero*, sed *M. Aurelio Antonino* III. et *L. Aurelio* II. *Coss.* Quinetiam fallitur Auctor, quod eundem Consulatum cum nona Indictione statim repetat, qui idem cum proximo fuit. Neque solus hunc errorem erravit: nam Prosper. Victorius et Senator ex unico Consulatu tres confecerunt, hac scilicet ratione, post Consulatum *Braduae et Veri*. Ac Prosper quidem: *Antonino* III. et *Aurelio* III. deinde, *P. C. Antonini* III. et *Aurelii* III. V 453 Postremo, *Duobus Augustis*, ad alterum Consulatum mortem Pii revocat. Victorius autem et Senator ita: *Antonino* v. (leg. III.) et *Aurelio* III. (leg. II.) deinde, *Antonino* VI. et *Aurelio* IV. ubi loco istius Consulatus, Senator et quidam Codd. Victorii habent, *P. C. Antonini* v. et *Aurelii* III. Tertius demum ex iis Consulatus sic describitur: *Duobus Augustis*. Sed hanc hallucinationem emendant non modo Fasti Savilliani, qui hos tres Consulatus in unicum conferunt, *Antonini* III. et *Veri* II. sed et Fasti Idatiani, in quibus is ita consignatur: *Antonino* v. (leg. III.) et *Aurelio* *Caesare* *duobus Augustis*. Quippe post mortem Pii *M. Antoninus a Senatu coactus est regimen publicum capere*; qui quidem fratrem sibi participem in Imperio designavit, quem *Lucium Aurelium Verum Commodum* appellavit, *Caesaremque quem Augustum dixit*: atque ex eo pariter coeperunt *Rempublicam gerere, tuncque primum Romanorum Imperium duos Augustos habere coepit*. Ita *Capitolinus*. *Galenus* lib. adversus illos qui de *Typis et Periodis* scripserunt: *Μεθεστήκει μὲν ἐξ ἀνθρώπων ἕνα γὰρ Ἀντωνίνος, ὁ μετ' Ἀδριανὸν γενόμενος Ἀυτοκράτωρ ἦρχεν δὲ τότε Σεβήρος, ἑαυτὸν μὲν Ἀντωνίνον μετονομάσας, εἰς δὲ τῆς ἀρχῆς κοινωνίαν προσλαβὼν Λούκιον, καὶ μετονομάσας Σεβήρον*. Sed pro *Sebēron* utrobique legendum *Bēron*, ex *Capitolino* satis patet, et ipso *Galeno* lib. de *Scriptis* suis, ubi de *Marco*: *ὃς ἐκαλεῖτο μὲν ἐξ ἀρχῆς Βῆρος· ἐπεὶ δὲ Ἀντωνίνος ὁ μετὰ τὸν Ἀδριανὸν ἀρχὰς διαδοχὸν αὐτὸν ἔθετο τῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν ἔμπροσθεν ὀνομαζόμενον Λούκιον κοινωνὸν ἐποίησατο, καλέσας Βῆρον, ἑαυτὸν δὲ μετωνόμασεν Ἀντωνίνον*. *Spartianus* in eodem *Vero*, in eandem sententiam scribens, *Verus*, inquit, certe cum *Marco* aequale gessit Imperium: nam ipsi nunt qui primi duo Augusti appellati sunt, et quorum Fastis *Consularibus* sic nomina praescribuntur, ut dicantur non tantum duo *Antonini*, sed duo *Augusti*: tantumque hujus rei novitas et dignitas valuit, ut *Fasti Consulares* nonnulli ab his sumerent exordium *Con-*

solum. Quae postrema verba ita interpretatur Casaubonus, ut fuisse velit, qui in digerendis Consularibus Fastis, basim supputationis suae ponerent Consulatum Marci et L. Veri duorum Augustorum, ab eo capite annos posteriores numerarent, ut dicerent, hoc illudve accidisse anno post Consulatum duorum Augustorum tali. Ad quam sane formulam referri fortean possit, quod Scriptores laudati, descripto Consulatu M. Antoniani, (qui non alius est a successore Pii) et L. Aurelii Veri, addidere, P. C. eorundem, et *Duobus Augustis*: non quod essent diversi Consulatus, sed ut indicarent formulam exinde receptam in describendis Fastis, ita ut loco ejusdem Consulatus scriberetur duntaxat: *Duobus Augustis Coss.* ut in Fastis Cassiodori: et anno dein proximo, *P. C. duorum Augustorum*: quae cum non adverterent, totidem esse Consulatus existimarunt.

Pag. 480. 18. Ρουσικίου] *Rusticum* vocant Fasti omnes, atque Capitolinus in Pio, a quo *Junius Rusticus* appellatur: solus *Idatius Rufinum* vocat.

Pag. 481. 6. Πρὸς ζ' Καλ. Ιουνίων] Locum hunc multis expendunt Scaliger ad Eusebium pag. 221. et Henric. Valesius ad ejusdem Eusebii Hist. Eccl. lib. iv. cap. xv. quae adire cuivis licet.

Pag. 481. 9. πζ'.] Holsten. πς'.

Pag. 481. 12. πς'.] Holsten. πς' ἐτη δουλεύα. Ex Eusebio.

Pag. 482. 4. Ιουστίνος] Vide Euseb. lib. iv. cap. xvi. et alios passim.

Pag. 482. 8. Μελίτων] Ex Eusebio in Chron. et lib. iv. cap. xiii. xxvi. lib. v. cap. xxiv. xxviii. ex eo, et aliis. Gotsfr. Henschenius de Melitone ad illius vitam to. i. April. multa commentatur.

Pag. 482. 11. Ἐπέθηνεν] In Apolog. x. pro Christianis, sub initium, ex qua variantes lectiones subinde hic apponam.

Pag. 482. 13. Κρίσκεντος] De quo Scaliger ad Eusebium.

Ibid. Φιλοσόφου] Ed. φιλοσόφου. Deinde, pro φιλόσοφον, φιλόσοφον. Ως γε] Ed. ὅς γε et sic legendum. Ημῶν, abest ab ed. Τινὰς] Ed. addit, τοιαύτας γε. Deinde, οὐδέν, ed. μηδέν. Ἐτοιμός εἰμι] Edit. ἔτοιμος καὶ ἐφ' ἡμῶν. Μοχ, γὰρ ἄν, ed. δ' ἄν.

Pag. 483. 3. Καὶ αἱ ἀποκρίσεις] Edit. καὶ αἱ ἐκείνου ἀποκρίσεις φανερόν, etc. Τῶν ἡμετέρων] Desunt in Ed. Μοχ, ἐνδὲ, ed. ἢ εἰ καὶ. Ἀγγεῖν] Edit. addit, ὁμοίως Σακρατίου, αἰς προφήτην. Σωματικόν] Edit. Σωματικὸν ἀξίωμασιν ὄν ννα.

Pag. 483. 13. Τὸ β.] Ita apud Prosperum. At haec nota P 539 iterati Consulatus abest a Lampridio in Commode, ab Idatio, et a veteri Inscriptione. Unde hunc Pudentem alium esse qui cum

Orphito Cos. fuit anno praecedenti, atque adeo ex alia familia, conjicit Norisius in Epistola Consulari p. 107.

Pag. 483. 14. Μάρκον Ἀνρήλιου] Idatius et Senator, Vero III. et Quadrato. Prosper, Vero IV. Sed hoc loco legendum, ut in Fastis Savillianis, Λουκίου τὸ γ'. Is enim fuit Lucius Aurelius Verus, non vero Marcus: atque ita habet Panninius.

Pag. 483. 16. Ἀπρωνιανού] Sic Idat. Prosper, Victorius et Senator. Alii Junium Pontanum Collegam adjungunt. Fasti Savilliani Apronianam notam II. addunt.

Pag. 484. 1. Λούκιος Ἀνρήλιος, etc.] Sub mediam hyemem, ut scribit Galenus lib. περὶ τοῦ προγινώσκειν, et lib. de Scriptis suis, cum una cum fratre Marco in bellum contra Germanos proficisceretur.

Pag. 484. 7. Μελλίων] Ex Chron. Eusebii. Vide Henr. Dodwellum in Dissertatione Cypriatica XI. n. XXXIX.

Ibid. Καὶ Ἀπολλινάριος] De quo idem Eusebius in Chron. et lib. IV. Hist. Eccl. cap. XXVII. lib. V. cap. XIX. Photius Cod. XIV. et alii.

Pag. 484. 14. Μάρκος Ἀνρήλιος] Describitur haec Epistola post secundam Justinii Apologiam, et ab Eusebio lib. IV. Hist. Eccl. cap. XII. quam peritiores multis de causis Justino abjudicant, cujus variantes lectiones hic descripsimus. Σέβαστος, addit Euseb. Ἀρμένιος. Deinde, τὸ πέντε, Euseb. τὸ πέμπτον. Πολλῶ γάρ, Euseb. πολὺ γάρ. Ἀντοῦς μὴ, Euseb. τοὺς μὴ. Ἀντοῖς, Euseb. αὐτοῖς. Εμβάλλοντες, Euseb. ἐμβάλλετε βαβαιοῦντες. Πειθόθασον, Euseb. πειθόμενοι. Τῶν γενομένων, Euseb. πῶν γενοτότων. Ὅτι περ, Euseb. ὅταν περ. Οἱ μὲν, Euseb. οἱ μὲν οὖν. Τῶν Θεῶν, Euseb. τῶν τε Θεῶν. Ἀμελεῖτε, Euseb., addit, καὶ τῆς θερησκείας περὶ τὸν ἀθάνατον· ὃν δὴ τοῦς Χριστιανούς. Οηλοῦν, Euseb. ἐνοηλοῦν. Προέγραψα, Euseb. ἀντέγραψα. Ὁρ τοσοῦτον, Euseb. ὡς δὴ, etc. Ἐν Ἐφέσῳ, addit Euseb. ἐν τῷ κοινῷ τῆς Ἀσίας.

Pag. 485. 18. Προτιέθη] Formula vulgaris, de qua Brissonius lib. III. Form. p. 356.

Pag. 486. 2. Ἡ τῶν ἐγκρατιῶν] Vid. Eriphan. Haer. XLVI. et ibi Petavius et alii.

Pag. 486. 9. Τὸ ἄρξεν καὶ τὸ θῆλυ] Vide Cotelerium ad Constitut. Apost. p. 266.

Pag. 486. 14. Καὶ Αἰῶνας] De quibus multis egit idem Cotelerius ad lib. VI. Constitutionum Apostol. cap. VIII.

Pag. 486. 18. Μουσανός] Georgio Synoello pag. 355. Μουσιανός. Μουσιῆ Scriptoris meminit Eusebius in Chron. et lib. IV. Hist. cap. XXVIII. et Hieronymus de Scriptorib. Eccl.

Pag. 486. 19. Ἀντωνίνος] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. V. cap. V. et Chronico, ubi consulendus Scaliger, qui quod hic narratur non sub Antonino Pio, uti scripsit Themistius Orat. XV.

pag. 191. edit. Reg. sed sub Marco Antonino Vero accidisse probat, ut et vir doctissimus Joannes Harduinus ad eandem Orat. pag. 470. tametsi forte aliquatenus Themistio favere videatur Capitolinus in eodem Pio: *Tantus autem terror belli Marcomannici fuit, ut undique Sacerdotes acciverit, peregrinos ritus impleverit, Romam omni genere lustraverit: ubi per peregrinos ritus, Christianos haud dubie intellexit.*

Pag. 486. 20. *Περτίνακι*] Qui postea rerum potitus est.

Pag. 487. 1. *Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ*] Edit. Scalig. *ἔκ τοῦ Θεοῦ.*

Ibid. Γερμανικοῖς] Belli Germanici sub Marco meminit Galenus de Prognost. p. 459.

Pag. 47. 4. *Ἐπιστολαὶ*] Orosius lib. vii. cap. xv. De iis Epistolis pluribus egit loco laudato Scalig.

V 460

Pag. 487. 8. *Ορφίτου τὸ β'.*] Abest nota iterati Consulatus apud Lampridium in Commodo, Prosperum, Idatium, et alios.

Pag. 487. 9. *Πομπηϊανοῦ*] Is est Claudius Pompeianus, patria Antiochenus, M. Antonini Philosophi gener, qui bis Cos. fuit, cujus semel ac iterum meminit Herodianus lib. i. et Dio in Excerptis Valesianis p. 729.

Pag. 487. 10. *Σέβηρος*] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. iv. cap. xxix.

Pag. 487. 20. *Φύσεως*] Forte *φράσεως*, nisi forte *naturalis* et *genuinus sensus*, uti sumus interpretati, intelligatur.

Pag. 488. 2. *Λόγος πρὸς Ἕλληνας*] Euseb. lib. iv. cap. xvi. Tatiani opus primo editum ab Joanne Heroldo an. mclv. in Bibliothecam Patrum deinde relatum est. De aliis Tatiani libris agit prae caeteris Clemens Alexandrinus lib. iii. Strom.

Pag. 488. 8. *Ορφίτου καὶ Ρούφου*] Hic Consulatus temere hoc loco est insertus, qui in an. clxviii. cadit. Consules enim hoc anno fuerunt *Piso et Julianus*, de quibus Lampridius in Commodo: atque ita Fasti omnes.

Pag. 488. 9. *Ποθεινός*] Vide Henr. Valesium ad Eusebii Hist. Eccl. lib. v. in Prooemio, ubi de hac persecutione sub Antonino Vero plura congerit.

Pag. 488. 12. *Ἀλλὰ καὶ Ἀτταλος*] Ex Eusebii lib. v. Hist. Eccl. cap. iii.

Pag. 489. 5. *Πολλίωνος καὶ Ἀπρου*] Utrique n. apponit vetus Inscriptio. Lampridius, *Pollione*. Fasti Savilliani, *Apru*. Senator, *Apru*. Vide Norisium in Epist. Consul. p. 112.

P 540 Pag. 489. 6. *Νόμος ἐτέθη*] Eadem iisdem verbis habentur apud Nicephorum Call. lib. iii. cap. xxxi. et in Synagoge Historiarum Scaligeriana pag. 342. quae quidem obscura videntur propter duos accusativos. Unde Raderus in Chronico Paschali, et Joannes Langus apud Nicephorum, ita sunt haec interpretati, ut cautum fuerit, ut in posterum filii parentibus ab intestato suc-

cederent. Neque id tamen novum fuit sub Marco, quod non modo naturalis, sed et Lex XII. Tabularum de *suis haeredibus*, uti vocant Jurisconsulti, pridem statuerat. Quin potius ita forte capienda haec verba, ut parentes filiis intestatis succederent, quod videtur indicare Zonaras, qui hanc legem Pio adscribit: *τούτου λέγεται νομοθέτημα εἶναι, τὸ τῶν τέκνων ἀδιαθέτων τελευτώντων κληρονόμους ἀναφαίνεσθαι τοὺς γονεῖς, καὶ διατιθεμένοις τοῖς παισὶν ἐν ἀπαίδᾳ ἀνάγκη εἶναι τὸ νόμιμον μέρος τοῖς γονεῦσι καταλιμπάνειν.* Ac siquidem eadem Lex censeri hoc loco debet cum Lege quae Marco tribuitur, utriusque prorsus diversa est sententia, tametsi duo similia fere capita utraque contineat, nempe de successione in bona intestati, et de quadrante haereditatis. Quod si verba Chronici intelligi debeant de successione liberorum in bona patris intestati, dicendum erit cum Cujacio ad lib. III. Sentent. Pauli tit. VII. et in lib. III. Observat. cap. VIII. pro τὸν πατέρα legendum esse τὴν μητέρα, cum certum sit Marcum Senatusconsulto, quod Orphitianum, utpote latum Orphito et Ruffo Coss. sive Orationem D. Marci vocant, statuuisse ut matribus liberi ab intestato succederent, cujus quidem Senatusconsulti passim mentio est, meminitque Capitolinus in Marco: seu potius ut μητέρες τε καὶ παῖδες ἀλλήλων διάδοχοι fierent, ut est in Leg. VII. Cod. de veteri Jure enucleando §. 7. Quod vero alteram Legis Marci partem spectat, uti refertur ab Auctore Chronici, et a Nicephoro, ita capiendum censet Cujacius, ut ἀμνημονεύτοις καὶ ἀχαριστομένοις, id est, praeteritis et nihil e judicio patris accipientibus, quadrans haereditatis debeatur: quod si patres fecerint, rescindi testamentum querela inofficiosi non possit. Has forte atque adeo leges alias Marci, quae plurimae fuere, respexit Eusebius, et ex eo Senator in Chron. ubi de Marco: *ac ne quid bonitatis deesset, severiores quasdam Leges novis Constitutionibus temperavit.*

Pag. 489. 9. *Ἐπετάξατο ἔθνος τῶν Γερμανῶν*] Ex Chron. Eusebii an. XVIII. Hoc anno profectum cum patre (M. Antonino) Commodum ad Germanicum bellum scribit Lampridius.

Pag. 489. 11. *Ρούφου*] Supra laudata Inscriptio Orphito Julianum collegam adjungit: unde, inquit Norisius, dictus forte fuerit *Julianus Rufus*. Lampridius *Orphitum et Ruffum* Coss. pariter habet. V 461

Pag. 489. 12. *Σμύρνα*] Addit Chron. Eusebii, *ad cujus instaurationem decem annis tributorum immunitas data est.* Extat lib. IV. Anthol. cap. I. epigramma in imaginem Damocharidis, ob instaurationem Smyrnam post terrae motum, atque adeo hunc forte. Prostat ibidem aliud in Theodosii aliam imaginem, ob praeclara in eadem urbe excitata opera: sed Theodosii nomen recentius forte videri possit.

Pag. 489. 13. *Ἐν Παιωνίαις*] Pro *Παιωνίαις*, vel *Πανωνίαις*, uti habetur in Chron. Gr. Eusebii, et apud Syncellum. Porro Sirmii urbe Pannoniae obiisse Marcum die xvi. Kal. April. scribit Tertullianus. Vide Casaubonum ad Capitolinum.

Pag. 489. 16. *Καὶ Βήρου*] Ita Fasti Idatiani et Savilliani. At Prosper, Victorius, Senator, et veteres Inscription. addunt π. Vide Norisium pag. iii.

Pag. 490. 1. *Ἡγήσιππος*] De quo consulendus Henric. Valesius ad Eusebii Hist. Eccles. lib. ii. cap. xxxiii.

Pag. 490. 4. *Πραίσεντος*] Lampridius addit, *ἕτερον*.

Ibid. *Γορδιανῶ*] Fasti Idatii, Savilliani et Anonymi Cuspiniani *Condianum* vocant, cujus nomen, cum hostis appellatus condemnatusque fuisset, erasum e Fastis. Unde apud Lampridium solus *Præsens ἕτερον Cons.* dicitur. Vide Casaubonum ad eundem Lampridium in Commodio p. 99. Norisium in Epist. Consul. p. 114. et quae annotamus ad ann. Chr. cll.

Pag. 490. 5. *Καὶ Βήρου τὸ β.*] Fasti Idatii, Victoris et Senatoris, *Commodo* π. et *Byrro*. Savilliani, *Βουρῶδου*. Prosper Praecepti *Burrum* Collegam adjungit. Chronicon Eusebii Scalligerianum *Βουρῶδον* edidit. Panvinius Antiatium Rufum vocat. *Byrrum* sororis Commodi virum memorat Lampridius in Commodio.

Pag. 490. 6. *Εἰσηναῖος*] Ex Chron. Eusebii.

Pag. 490. 8. *Κτήτωρ*] *Possessor*, civis qui in urbe domum possidet, ita ut ab inquilino distinguatur. Valerianus Imp. apud Pollionem in Balista: *non provincialem, non possessionem cogat illic frumenta ubi non habet dare*. Vide utramque Glossarium nostrum. Caeterum similia de Artabano habet Sylloge Historiarum Scaligeriana ad Olymp. ccxli.

Pag. 490. 10. *Καλάμια συντόμια*] Editio Scalig. *συντόμια πολλά ἄρων*. Sed rectius editio Raderiana, nisi legendum sit *σύντομα*, ex Glossis Lat. Gr. in quibus, *tessera*, *κύβος*, *σύντομον* *σύμβολον* exponitur. Rursum: *tessera*, *σύμβολον*, *σύνθεμα*, *σύντομα*. At in Glossis Graecolat. habetur etiam *συντόμια*, haec *tessera*, *singulare non habet*. Unde videtur addendum post *καλάμια*, vox *ἢ*, vel, seu, cum *συντόμια* substantivi vicem tenuerit. De ejusmodi tessera egere viri eruditi, Salmasius ad Vopiscum pag. 375. Petavius et Joan. Harduianus ad Themistii Orat. xxiii. edit. Reg. Nos etiam quaedam de iis attigimus in Glossar. med. Lat. in v. *Πανος Civiles*.

P 541 Pag. 490. 11. *Ἐκάλισον*] Ita Cod. Vatican. pro *ἐκάλισον*, uti utraque editio praetulit.

Pag. 490. 15. *Ἀρταβάνην*, etc.] Edit. Scaligeri, *Ἀρταβάνει αἰωνία μνήμη* nec refert quod paulo ante *Ἀρταβανος*, hic vero *Ἀρταβάνης* dicatur: nam et Artabanum Parthorum

Regem *Artaxanem* vocat Capitolinus in *Maerino*: *Αρταβάνην* Georgius Syncellus pag. 356. et Zonaras lib. vi. *Annal. n. xii.* quem *Αρτάβανον* Zosimus lib. ii., Dio apud Valesium, et alii appellant.

Pag. 490. 18. *Η κατά Φρύγας*] Ex Chronico Eusebii, et illius *Hist. Eccl. lib. v. cap. xvi.* cui adiungendus Proseper ad *Consulatum Cethegi et Clari.*

Pag. 490. 20. *Αλκιβιάδης*] Ex Eusebio lib. v. *Hist. Eccl. cap. iii.* Caeterum de Theodotionum haeresi egit in primis Epiphanius *Haer. cdlxii.* et ex eo alii.

Ibid. Καθόν] Ita editio Raderi: quae quidem vox non semel pro, *qua tempestate*, ab Auctore Chronici usurpatur, ut in *Gloss. med. Graecit.* observamus. Sed videtur legendum, *καθ' ὄν*, quomodo praefert Scaligeri editio: quippe Apollinaris et Miltiades contra *Cataphryges* scripserunt, ut testatur Eusebius.

Pag. 491. 1. *Απολλινάριος*] Eusebius lib. iv. *Hist. Eccl. v. 462 cap. xxvii. lib. v. cap. xix.*

Pag. 491. 2. *Μιλτιάδης*] Idem Eusebius lib. v. cap. xviii. *xxviii.*

Pag. 491. 3. *Σεραπίων*] Serapion octavus Antiochiae Episcopus, ut est in *Chron. Eusebii*, qui de illius scriptis agit lib. v. *Hist. Eccl. cap. xix. et lib. vi. cap. xii.*

Pag. 491. 5. *Απολλώνιον*] Vide Suidam in hac voce.

Pag. 491. 6. *Σεβήρου Βιθυνίας ἡγεμονεύοντος*] Is est forte *Severus clarissimus miles*, cujus meminit Spartianus in *Didio Juliano*: qui quidem Julianus Commodi imperante *Bithyniam* pariter rexit; vel etiam is Severus fuerit qui postea Imperator: nam Proconsulatus plures adeptus dicitur.

Pag. 491. 9. *Μαρκέλλον*] *Marullum* Idatius et *Fasti alii* praefereunt. Vide *Norisium p. 116.*

Pag. 491. 10. *Θεοδοτίων*] Eusebius lib. v. cap. viii. Vide *Baron. anno clxxxiv.* et alios passim.

Pag. 491. 12. *Μηνίων*] Sic reposuimus cum Scaligero, cum Raderus edidisset *μηνύων.*

Pag. 491. 15. *Ανάδοντα*] Scalig. edit. *επάδοντα.* Sed legendum *συνάδοντα*, ex Epiphanio.

Ibid. Ως ἰστορεῖ, etc.] Haec absunt a *Codice Holstenii.* Hunc porro Epiphanii locum ex lib. de *Ponder. et Mensur. n. xvii.* multas expendit Petavius pag. 399. ubi disquirat an *Symmachus* post *Theodotionem* extiterit.

Pag. 492. 1. *Κολοσσού*] Ex *Chron. Eusebii*, ubi multa Scaliger.

Pag. 492. 3. *Ωριγένης*] Euseb. lib. vi. cap. ii.

Pag. 492. 4. *Καπιτωλία*] Scalig. *Καπιτωλία*, quomodo

fere semper Graeci efferunt. Ex Chron. Euseb. ubi idem Scaliger.

Pag. 492. 7. Θερμαὶ Κομμοδιαναί] Ex Chron. ejusdem Eusebii.

Pag. 492. 9. Φουσιανου] Deest utrique nota iterati Consulatus in Fastis Idatii, Prosperi, Victorii et Senatoris, quae adscribitur in veteri Inscript. MVI. 9. in Fastis Savillianis, et apud Lampridium, a quo omittitur nomen Silani, quo postea occiso jussa Commodi, nomen illius e Fastis exemptum est. Omittitur deinde in Chronico Consulatus duorum Silanorum, qui cadit in ann. Chr. CLXXXIX. Servilii scilicet et Dulii, quos Commodus cum suis interfecit, ut scribit idem Lampridius: et post Consulatum Commodi VII, et Pertinacis, Consulatus *Aproniani et Braduae*, qui in Fastis omnibus recensentur.

Pag. 492. 14. *Ev oikía Beστiανου*] Ex Chron. Eusebii, qui habet, in *domo Vestiliani*: ubi consulendus Scaliger, ut et Casaubonus in Notis ad Lampridium, ubi hunc locum describit, et pro *Καλάνδης*, emendat *Καλανδών*. Vide eundem in Pertinace p. 104.

Pag. 492. 17. Λούκιος] Hic et infra errat Auctor: neque enim Pertinax *Lucius* vocabatur, sed *Publius Helvius Pertinax*. Testes illius nummi, Capitolinus, et Scriptores alii. *Aulum Helvium* vocat Victor Schotti.

Pag. 492. 18. Μήνας β.] Scalig. ad Euseb. p. 227.

Pag. 492. 19. Εξιούση] Scalig. ἐξ... Chron. Eusebii: *Pertinax obsecrante Senatu, ut uxorem suam Augustam, et filium suum Caesarem appellaret*, etc. Unde videretur legendum *ἀξιούση, petenti, obsecranti*. Aliter vero hanc periochen exscripsit Scaliger in Chron. Gr. p. 216. *Περτίναξ τῇ Συγκλήτῳ Ρωμαίων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σεβαστὴν ὀνομάσαι, καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀποδείξαι . . . ἀντεῖπε βουλομένη*. Capitolinus: *filium ejus Pertinacem Senatus Caesarem appellavit, sed Pertinax nec uxoris Augustae appellationem recepit, et de filio dixit, Quum meruerit*. Fuit autem Pertinaci uxor *Flavia Titiana*, ut est apud Lampridium.

Pag. 493. 2. Βεβιασμένως] Scalig. βεβιασμένος, quomodo edidimus. Euseb. *sufficere testatus quod regnaret invitus*. Vide Scalig. p. 227.

Pag. 493. 3. *Από τῶν στρατιωτῶν*] *Τοῦ περὶ τὴν φυλακὴν τῶν βασιλείων τεταγμένου στρατιωτικοῦ τὴν τοῦ καταστῆσαι μόναρχον ὑφαρπάσαντος ἐξουσίαν, παρελομένου τε βίᾳ τὴν Γερουσίαν ταύτης τῆς κρίσεως*, inquit Zosimus. *Milites enim jam insueverant sibi Imperatores tumultuario judicio facere, et item facile V 463 mutare, afferentes nonnunquam ad defensionem, se idcirco fecisse, quod nescissent Senatum Principem appellasse*. Verba sunt Lampridii in Alexandro. His accedebat quod *ὑποδιεφθάρησαν τὰ τῶν στρατιωτῶν ἔθνη καὶ χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἄπληστον, καὶ αἰσχρὰν*

ἐπιθυμίαν, καταφρόνησιν τε τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, ut P 542 ait Herodianus in Didio Juliano. Unde raro accidebat ut *per omnes honores et magistratus insigniter gestos, ac jure meritorum, et quasi ex totius orbis una sententia*, sed fere semper *tumultuario populi concursu et militum strepitu* Imperator fieret, ut loquitur Trebellius Pollio in Valeriano. Quantum vero felicior hodie orbis Christianus, in quo nihil ejusmodi ferale accidit, non modo iis in regionibus, in quibus jura regiae successionis trabali veluti lege semel fixa sunt, sed in iis etiam ubi Principes communi calculo eliguntur, licet prava ista per neces et scelera, et per militares tumultus, invadendae tyrannidis ambitio apud Imperatores Constantinopolitanos, Christianae tametsi Fidei initiatos, semper obtinuerit, ex hac procreato toti Imperio extremo tandem excidio.

Pag. 493. 4. *Εἰς τὸν Μάρτιον*] De hac itione in Campum Martium silent Historici, nisi huc referantur verba Capitolini, qui caesum Pertinacem in Palatio scribit, *quum ille aulicum famulitium ordinaret*, in Campum Martium forte processurus. Haec porro perperam extulit Georgius Hamartolus in Chron. MS. *καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ Παλατίου τὸν Μάρτιον μῆνα.*

Ibid. *Ὡν ἐτῶν ο΄.*] Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 227. et Casaubonum ad Capitolinum in Pertinace.

Pag. 493. 5. *Ρωμαίων ἐξ΄.*] Didium Julianum in Chronico Hieronymi omittit Eusebius, numerumque xvii. Severo adscribit. Vide Scalig. p. 425.

Ibid. *Ὁ καὶ Σάλβιος*] Leg. *Σάλβιος*, ex Eutropio, Victore, Dione et aliis: nam Imperator factus his nominibus donabatur, ut est 'apud Panvinium, *M. Caesar Didius Salvius M. F. Commodus Severus Julianus.*

Pag. 493. 6. *Μῆνας ξ΄.*] Spartianus ait Didium imperasse mensibus ii. diebus v. Dio apud Xiphilinum, dies lxxvi. Victor Schotti lxxx.

Pag. 493. 7. *Φλάκκου*] Ita Fasti Savilliani. Idatiani MSS. *Flaccone.* Prosper et Victorius, *Falcone.* Senator, *Falcone.* Vocatur ille Q. *Sossius Falco*, in veteri lapide, cujus meminit Scaliger in Euseb. pag. 130. cui C. *Julius Eructus Cos.* collega adjungitur. *Erucium Clarum* vocat Dio in Excerptis Valesianis p. 737. et Spartianus in Severo, a quo is interfectus fuit. Proinde idem videtur cum Claro, qui Flacci collega hic dicitur. Falconis meminerunt Capitolinus, Dio apud Xiphilinum et Valesium, et Zonaras in Pertinace.

Pag. 493. 8. *Εσφάγη, etc.*] Georgius Hamartolus in Chron. MS. et Joëlus: *καὶ ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγήν τοῦ Παλατίου θεωρῶν τοὺς ἰχθύας.* Sed unde ii hauserint incertum: certe Didium Julianum caesum in Palatio, non a suis,

sed a gregario milite scribit Spartianus, vel ut Herodianus ait, ab uno e Tribuni a Senatu submisso. Victor. in Epit. in abditas Palatii balneas ductum extenta damnatorum modo cervice decollatum ait.

Pag. 493. 10. *Ἐν ἐτῶν ζ΄.*] Spartianus an. LVI. mens. IV. Dio apud Xiphilinum ann. LX. mens. IV. dies totidem.

Pag. 493. 12. *Λούκιος*] Scalig. edit. *Λεύκιος*.

Ibid. *Ἀπὸ τῆς Συγκλήτου*] A militibus apud Carnuntum Imperator primo dictus Severus, deinde Juliano Imperio abrogato, a Senatu appellatus est. Spartian. et alii.

Pag. 493. 14. *Σεβήρου*] Fasti Idatiani et Savilliani notam iterati Consulatus addunt, et recte: nam Consulatum cum Apuleio primum egisse testatur Spartianus. Porro in edit. Scalligeri post Consulatum Tertulli et Clementis, subsequitur Consulatus Laterani et Rufini, deinde Consulatus Dextri et Prisci. Idatius vero Scriptori nostro recte concinat.

Pag. 494. 4. *Κτίσαι*] Sic reposuimus pro *κτίσας*. Caeterum ad eorum illustrationem quae hic de Byzantii Originibus narrantur, conferre Lector poterit quae copiose satis diximus in ejusdem Urbis Originibus, et in Constantinopoli Christiana.

V 464 Pag. 495. 2. *Ἐν τῇ ἀκροπόλει*] Vitruvius lib. I. cap. VII. *Ἀεθῖβυς* vero sacris, quorum Deorum maxime in tutela civitas videtur esse, et Jovi, et Junoni, et Minervae, in excelatissimo loco, unde moenium maxima pars conspicitur, aerae distribuuntur. Edictum de his qui ad Ecclesias confugiunt, in Concilio Ephesino, de Paganis, *τούς τε ναοὺς ὡσπερ καὶ διὰ τῆς γῆς ὑψοσμένον ἐν τοῖς ἀκροπόλεσι, καὶ τοῖς ὄχυρωτέροις τῶν πόλεων ἀναθεῖναι τόποις* neque Paganorum duntaxat sana, sed et Christianorum Ecclesias in eis constitutas testatur Lactantius lib. I. de Mortib. persecut. n. XIV.

Pag. 495. 4. *Ἀρτεμίδιον ἐλάφω*] Legendum *Ἀρτέμιδος* *Ελαφιας* docuimus in Orig. Byzantii sect. XIV.

Pag. 495. 8. *Καὶ τὸ Ἰππικόν*] Anonymus MS. in Collectione Historica, usque ad Anastasium Imp. *Τὸ δὲ τοῦ Βυζαντίου Ἰππικόν ἐπίσπε Σεβήρος ὁ Ρωμαίων Βασιλεὺς πρὸς θεραπείαν τῶν Βυζαντιῶν, ὅπερ οὐκ ἔφθασε τελειῶσαι, καὶ ἐπειρεν ἀτέλεστον μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου Χριστιανῶν Βασιλέως, ὃς κτίσας τὴν πόλιν, ἣν καὶ κοσμήσας χαλκοσρηγμάσει, καὶ τὸ Ἰππικόν ἀναπληρώσας, πρώτος ἐπετέλεσε ἐν τῇ γενεθλίᾳ ἡμέρᾳ τῆς πόλεως τὴν Ἰππικὴν ἀγωνίαν, ἣτις τελεῖται ἐὰν ἡμέρᾳ Μαΐου.* Sed de Circo Byzantino consulenda Constantinopolis Christiana lib. II. ubi multa congestimus.

Pag. 496. 3. *Καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν*] Atque in iis Leonides Origenis pater. Chron. Euseb.

P 543 Pag. 496. 6. *Σύμμαχος*] Hieron. in Hierem. cap. XXXII. Epiphani. de Mensuris et Ponder. etc.

Pag. 496. 12. Ταῦτα Επιφάνιος] Haec desunt in Codice Holstenii.

Pag. 496. 15. Πλουτιανός] De quo Spartianus in Severo pag. 69. edit. Salmasii, et Dio in Excerptis Valesianis p. 737. 738.

Pag. 496. 17. Χίλωνος] Is iterum Praefectus Praetorio, in vitae discrimen incidit, Caracalla imperante, quod concordiam inter fratres suaserat. Idem Spartian. Vide Excerpta Dionis Valesiana pag. 743.

Pag. 496. 19. Τούτοις τοῖς Τηάτοις] De hac sub Severo Persecutione, praeter Baronium, egerunt Scalig. ad Eusebium, et Henr. Dodwellus in Dissert. Cyprian. xi. n. xli.

Pag. 497. 3. Σεβηριανὸν Γυμνάσιον] De quo Spartianus in Caracalla: inde Alexandriam petiit, in Gymnasium populum convocavit, etc.

Pag. 497. 4. Πάνθρον] De variis Pantheis quae Romae extitere agit Scaliger ad Eusebium p. 207. 208. ubi et Alexandrini meminit, ex Chronici Scriptore.

Pag. 497. 6. Αββίνου] Qui postea Imperator fuit: de cujus Consulatu Capitolinus in illius vita.

Pag. 497. 9. Πορπειανού] De quo idem Spartianus p. 86.

Ibid. Καὶ Αουίνου] Ita emendavimus, cum prave editum esset a Radero Avrou, et a Scaligero Αῦρου: ita enim in Fastis omnibus; isque est Lollius Avitus, de quo Capitolinus.

Pag. 497. 13. Απρου καὶ Απρου] Leg. Ασπρου τὸ β. καὶ Ασπρου, ex Fastis omnibus, et Legibus Antonini, quae habent, Duobus Aspris. Juliani, seu Julii Aspri sub Caracalla meminit Dio in Excerptis Valesianis p. 743. et in Ursinianis p. 442. Alterum ex Aspris M. Pompeium M. F. Asprum vocat Panvinius.

Pag. 497. 15. Ων ἐτῶν ξξ.] Vide Scaligerum ad Eusebium p. 130.

Pag. 497. 17. Ετη ζ'.] Ita Eusebius in Chron. ubi Scaliger. Spartianus ann. vi.

Pag. 497. 18. Αββίνου] Leg. Βαββίνου, ex Fastis omnibus et Inscript. Is postmodum Imperator fuit.

Pag. 497. 20. Καὶ Σαββίνου] Cui Ulpianus libros inscripsit, et quem Heliogabalus occidere praeeperat. Lampridius.

Pag. 498. 1. Αεντιούλου] Fasti Idatii et alii, Laeto. Aemilio scilicet, cujus meminit Dio in Excerptis Valesianis p. 731. et 743. et ex eo Zonaras in Commod.

Pag. 498. 2. Αουλλίνου] Legendum Αουλλίνου, ex Fastis omnibus et Inscriptionibus.

Pag. 498. 5. Αντιανίνου τοῦ Αὔγ. τὸ ε'.] Is est Heliogabalus, qui Macrino acie victo, illius Consulatus nomen suum substituit, ut scribit Dio in Excerptis Ursinianis p. 446. Sed delenda nota numeralis.

Pag. 498. 6. *Αντωνίνου Αύγ. τὸ ε΄.]* Dio lib. LXXIX. ex
 V 465 Excerptis Ursini, Pseudantoninum, seu Heliogabulum II. et Li-
 cinium Sacerdotem Coss. et Fasti alii praeferunt.

Pag. 498. 9. *Μέσον Αιδέσεως καὶ Κάβρων]* Ex Eusebii
 Chron. ubi Scaliger. Addit Georgius Syncellus, *πόλεις δ' αὐ-
 ται τῆς Οσορονηῆς.* Vide Spartian. Hic porro et infra *Αἰδεσσαν*
 cum diphthongo scribitur, ut et apud Dionem in Excerptis Vale-
 sianis pag. 711. et apud Eriphanium Episcopum Tyri de San-
 ctis Apostolis in Cod. Reg. II. MDCCL. in S. Juda: licet in num-
 mis et apud Scriptores alios per *ε* duntaxat scribatur.

Ibid. *Ὡν ἐτῶν ξ΄.]* Vide Scaligerum ad Euseb. et Casaubo-
 num ad Spartianum in Caracalla pag. 133.

Pag. 498. 11. *Καὶ Κωμάζοντος]* De quo consulendi Ca-
 pitolinus et Dio lib. LXXIX. et ex eo Xiphilinus.

Pag. 498. 12. *Ἐν Αρχελαίδι]* Ex Chron. Eusebii. Editio
 Scaligeri, *Αρχελαίσιον*, cum nota mendii. Sed facilis emendatio,
 si legatur, *ἐν Αρχελαίδι ὧν*, etc. Zosimus, *εἰς τὸν μετὰ πορ-
 θεμόν Βυζαντίου καὶ Καληθόνο*s captum, ac neci datum Macri-
 num scribit, Capitulinus, in suburbio Bithyniae: sed id refellit
 Scaliger. Vide Casaubonum ad eundem Capitolinum in Macrino.

Pag. 498. 13. *Ἡλιογάβαλος]* Hamartolus et Joeles: *μετὰ
 δὲ Μάκρινον ἐβασίλευσεν Ἀντωνίνος ὁ Γάβρας* *ἔτη δ΄.* An sic
 expresserunt nomen Heliogabali?

Pag. 498. 15. *Γράτου καὶ Σελεύκου]* Fasti Savilliani Sa-
 binianum et Seleucum praeferunt. Ita nempe *Gratus Sabinianus*
 appellabatur, ut colligitur ex Dione lib. LXXIX. et ex Fragmento
 Africani apud Georgium Syncellum pag. 212.

Pag. 498. 17. *Ἀντωνίνου Αύγ. τὸ β΄.]* Fasti Idatiani, An-
 tonino IV. et Alexandro. Victorius et Senator, *Alexandro et Augu-
 sto.* Marianus, *Alexandro et Antonino.* Nimirum hoc anno Coss.
 fuerunt *Heliogabulus IV. et Alexander Severus Caesar*, ut est in vet.
 Inscript. apud Panvinium. Statim enim atque factus est Caesar
 Alexander, Consulatum cum Antonino gessit, ut scribit Hero-
 dianus. Igitur pro *β΄. leg. δ΄.* ut est apud Dionem.

Pag. 499. 1. *Μαξίμου]* Addant τὸ β΄ Fasti Idatii, Re-
 scripta Alexandri et Inscriptiones, ut observatum a Norisio.
 Hos Coss. alia Inscriptio apud Sponium in Miscellan. eruditae
 antiq. p. 280. 281. sic consingat: *L. Mario Maximo II. et L. Ro-
 scio Aeliano Cos.* *Ἡλιανόν* pro *Αἰλιανόν* habent Fasti Savilliani.

Pag. 499. 2. *Διανυκτέρευσις]* Has *διανυκτέρευσεις* refert
 Scaliger ad eas quas Eusebius, et ex eo Senator, in Chron. fa-
 ctas scribit Urbis Conditae millesimo, Philippis imperantibus
 P 544 an. II. *Ludique in campo theatrales tribus diebus et tribus noctibus pu-
 populo pervigilante celebrati.* Hincque concludit prochronismum esse
 annorum XXXV. Similes vigiliis ac ludos celebrasse Severum
 Auctor est Herodianus lib. III. quos ad Consulatum Chilonis et

Libonis refert Zosimus lib. II. ubi fuse de iis agit. Vide Horatium in carmine saeculari, et ejus Commentatores.

Pag. 499. 5. *Νικόπολις*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger. Vide praeterea Willelmum Tyrium lib. VII. cap. XXIV.

Pag. 499. 7. *Αφρικανού*] Historiam is perduxit ad tempora Antonini, ut scribit Georgius Syncellus pag. 107. et 212. (illius nempe qui Heliogabalus dictus est, ut infra in hoc Chronico habetur, et apud Hieronymum in libro de Scriptoribus Ecclesiast.) quem etiam *Κεστῶν* Auctorem facit, uti supra observavimus, de quo ita Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem in Maximo et Balbino: *Αφρικανὸς ὁ συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο*. Et in Decio: *ἐπὶ τούτου ἦν Κλήμης ὁ Στροματεὺς καὶ Αφρικανός*. Adde Freculfum to. II. lib. III. cap. IV. Sed de hoc Africano multa conguessere Scaliger ad Graeca Eusebii pag. 414. et ad Chronicon pag. 232. Casaubonus ad Suetonium in Julio sect. XXXI. Bellarminus de Scriptoribus Eccles. et ibi Labbeus, Possevinus in Apparatu, Herwartus in Chronolog. cap. CCXXXV. Vossius de Historic. Graec. lib. II. Petavius lib. VIII. Caeterii cap. II. Valesius ad Hist. Eccl. Eusebii lib. VI. cap. XXXI. Goarus ad Syncellum, et alii.

Pag. 499. 8. *Φλαβιανού*] Fasti Idatiani, *Fabiano et Crispo*. Caeteri, et Inscriptiones Julianum vocant. Vide Norisium p. 134.

Pag. 499. 9. *Ἐπὶ τούτων τῶν Ἰπᾶτων*] Immo anno Chr. V 466 CCXXII. VI. Marfii, quo Alexander Severus Imperium est auspiciatus, ut Scaliger, Bucherius, Petavius, et alii docuere ex Canone Paschali Hippolyti.

Pag. 499. 10. *Ἐπὶ τοῦ ἰδίου συγγενούς*] Alexandrum consobrinum intelligit, quem cum occidere decrevisset, a militibus et Praetorianis facta conspiratione, ad liberandam Rempublicam, ipsemet occisus est. Lamprid.

Pag. 499. 13. *Φουσιανού*] Sic Fasti Idatiani: sed ex Savillianis, Prosperi, Rescriptis Alexandri, et Inscriptionibus leg. *Φούσκον τὸ δ'*. Ita nempe Scriptor Chronici, ut non semel monemus, ejusmodi terminationes vocibus appellativis addere solet.

Pag. 499. 16. *Αλβίνου*] Leg. *Βαλβίνου*, licet ita Fasti Idatiani praeferant. Prosper, Victorius, Senator, et Marianus duplicem Consulatum ex hoc unico perperam fecerunt: ubi *Aurianum et Maximum*: deinde *Albinum et Maximum* scribunt, cum unus idemque sit, alterque *Clodius Balbinus*, alter *Pupienus*, cognonine *Maximus*, inquit Capitolinus, appellentur qui Imperatores a Senatu electi fuerunt post Gordianum Seniore, ut est apud eundem Capitolinum et Herodianum lib. VII. *Sabinum* pro Balbino perperam scribunt Fasti Savilliani.

Pag. 499. 18. *Αλεξάνδρου τὸ γ'*] Lampridius de Alexandro: *Consulatum ter inuit tantum ordinarium, ac primo mundano sibi*

alios suffecit: ad quem Consulatuum III. Alexandri illum quidam referunt, quem Gordianum Seniore[m] cum eo gessisse Capitolinus tradit.

Pag. 499. 20. *Κλήμεντος*] Sic Fasti Idatiani: quem *Clementinum* alii vocant. Priscillianum pro Clemente legunt Fasti Savilliani. Prosper, Victorius, Senator, Marianus, Wigorn. hoc anno Coss. describunt, *Gratum et Seleucum*.

Pag. 500. 1. *Καὶ Πελεγμιανοῦ*] Ita editio Scalig. *Pelagianum*, Fasti Idatiani MSS. *Πελεγμιανόν*, Savilliani legunt: rectius alii *Felicianum*.

Pag. 500. 7. *Μαξιμου τοῦ ζ'*] Notatur hic Maximi sextus Consulatus in Testamento Hildevarae illustris feminae Ravennae exarato coram ejusdem Civitatis Ecclesiae Episcopo, ex Bibl. Reg. pridem publicato. Fasti Idatiani: *Maximo III. et Africano*. Apud Victorium deest nota numeri. Prosper et Senator *Maximinum* legunt, cui forte suffectus *Maximus* fuerit.

Pag. 500. 8. *Περπέτου καὶ Κορνηλλου*] Ita edit. Scalig. Sed leg. *Περπετούου καὶ Κορνηλλου*, quem Fasti Idatiani, Savilliani, Prosperi, etc. *Cornelianum* vocant. Sed turbant hoc loco Savilliani: *Perpetuum enim Africano: Pium*, seu Ulpium *Corneliano* perperam adjungunt. Eodem etiam anno Cos. fuit Junius Syllanus, suffectus forte, de quo Capitolinus in Maximinis.

Pag. 500. 10. *Κυπριανός*] Haec perperam intrusa: quippe Cypriani Martyrium rursus refert Auctor ad annum n. Valeriani, quod ad primum Fasti Idatiani, ad III. Chronicon Eusebii referunt.

Pag. 500. 11. *Ἐπὶ τούτων*] Immo *Severo et Quintiano Coss.* ut est apud Eusebium, Senatorem et alios, anno Chr. DCXXXV. Vide praeter Scaligerum, Petavium, Bucherium, etc. et quae observamus in Praefat.

Pag. 500. 12. *Ἐν Μογοντιακῷ*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scaliger.

Pag. 500. 16. *Ἐτη γ'*] Vide Capitolin. et al. praeterea Petavium ad Epiphan. pag. 402. ubi de annis Maximini agit.

Pag. 500. 18. *Οὐλπικίου*] *Pium* Fasti Idatiani, Savilliani, et alii vocant: sed leg. *Οὐλπίου*, ut est apud Censorinum qui hoc anno scribebat.

Pag. 500. 19. *Αβιόλα*] Rectius editio Scaligeri *Αβιόλα*, cui *Αττικόν* collegam perperam adjungunt Fasti Savilliani, qui biennio post demum Cos. fuit.

P 545

Pag. 501. 1. *Αβίνου*] Sic Fasti Idat. Caeteri, et Capitol. in Gordiano III. *Vettium Sabinum* vocant. *Arianum Venusto* adjungunt collegam Savilliani, qui in aliis biennio post Cos. recensetur.

Pag. 501. 3. *Ἐὶς Ακύλειον*] Ex Chron. Eusebii, ubi

Scaliger, qui recte annum caedis Maximini in Consulatum Ulpii et Pontiani rejicit.

Pag. 501. 4. *Μῆνας γ'*] Ita etiam Georgius Monachus in Chron. MS. At Maximum et Balbinum annum unum imperasse auctor est Capitolinus, qui (ut et Herodianus, horum temporum Scriptor, et alii,) una in Palatio occisos tradit. Perperam igitur Auctor Chronici Balbino Publium successisse scribit, qui simul eodemque die a Senatu Imperatores sunt electi, quo in errore versantur praeterea Cedrenus et Zonaras.

Pag. 501. 5. *Πούβλιος*] *Πουπλιανόν* vocant Cedrenus, Georgius Hamartolus, et Georgius Monachus in Chron. MSS. *Πομπηϊανόν* Zonaras, et Catalogus Imp. Leunclavianus, quibus forte Pompeiani, qui Cos. cum ipso Gordiano statim fuit, V 467 nomen imposuit: iis porro ita Pupienus indigitatur. Entropius: *Bulbinus et Pupienus in Palatio interfecti sunt, soli Gordiano Imperium reservatum: cujus pater, subdit ille, senior Gordianus consensu militum, cum Proconsulatum Africae gereret, Maximino impetrante fuerat electus.*

Pag. 501. 6. *Σενίωρ*] *Σέννωρ* habet editio Scaligeri, ut infra in Philippis *Ιούννωρ* pro *Ιουνίωρ*. Cod. Vatic. *Ενίωρ*. Georgius Hamartolus in Chron. MS. et Cedrenus: *Μετὰ δὲ Μαξιμίον βασιλεύσει Πουπλιανὸς μῆνας β', καὶ ἐσφάγη ἐν πολέμῳ. Μετὰ δὲ Πουπλιανὸν βασιλεύσει Ιούννωρ μῆνας γ'. ὃς πρῶτος ἐποίησεν Κανδιδάτους καὶ Προτίκτορας, καὶ τὸ ταγμα τῶν Σχολαρίων συστησάμενος ἐκάλεσεν αὐτὸ Ιουννόρων εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.* Panilo aliter Georgius Monachus in Chron. MS. *Μετὰ δὲ Πούπλιον βασιλεύσει Βαλβίνος Ἰαννῶς μῆνας γ' ὃς πρῶτος, etc.* ut Hamartolus. Catalogus Imp. Leunclavianus Gordianum Pupieno successorem, eique vi. Imperii annos tribuit, ex quibus palam fit tres Gordianos his locis Graeculq; istos Scriptores confundere. Idem denique Catalogus Gordiano Marcum, Marco Juniorem, Juniori denique Philippum successores dat, ac Marco an. iii. Juniori an. ii. Imperii. Verum Marcus et Junior, atque adeo Gordianus senior hic intelligi debent tres ejusdem gentis Augusti, Gordianus scilicet pater, alter filius, alter denique nepos ex filia Senioris: cujus postremi Imperium vi. annorum fuit, patris vero et filii unius anni et paucorum mensium. In nummis Pater, IMP. M. ANT. GORDIANUS AFR. AUG. seu Africanus inscribitur: nepos vero absque hac voce. Ita Marcus Gordianus Junior, tertius fuerit Gordianus qui vi. annos imperavit, cui Senioris epitheton perperam adscripsit Auctor Chronici, cum absit ab Eusebio, ex quo sua hausit: *Romanorum xxiii. Gordianus annos vi. ex quibus patet duos alios Gordianos omisisse Eusebium, ut qui paucis tempore imperaverint.*

Pag. 501. 8. *Καὶ Πομπηϊανού*] Ita Fasti omnes: at Pan-

vinus *Papinianum* legit. Pompeiano Peregrinum collegam male adscribunt Fasti Savilliani, qui triennio post demum Cos. fuit.

Pag. 501. 12. Ἀρρηλιανού] *Anianum*, vel *Artianum* habent Fasti omnes. *Arpianum* et *Pappum* hos Coss. in Gordiano III. Capitolinus: *Arrianum* et *Papum* (al. *Pupam*) vocat Anonymus Afer de Paschate editus ab Episcopo Oxoniensi post Cyprianum, ubi is Consulatus dicitur esse v. annus Gordiani: idque probat primum ejus annum fuisse, quo Consul fuit cum Aviola, juxta virorum doctorum sententiam.

Pag. 501. 13. Γορδιανός] Hunc locum laudat Casaubonus ad Capitolinum, quem ut et alium Cedreni eadem fere de hac schola a Gordiano instituta scribentis, confictum esse prorsus existimat.

Pag. 501. 14. Τελελους και εὐσθενεῖς] Quomodo legi solebant milites, σώματος εὐεξία και ἡλικίας ἀκμῇ εἰς μάχην ἐπιτηδεῖοι, ut est apud Herodianum lib. vi. *statura decore, virtute graves*, apud Pollionem in Trebelliano tyranno: Spartianus in Caracalla: *legi etiam validos ad militiam praecepit*.

Pag. 501. 15. Καὶ μεγάλης ὄντας θείας] Vide Gloss. med. Lat. in v. *incomata*, et in *Addit*.

Pag. 501. 17. Σενιωρών] *Ιοννιωρών* Cedrenus et Hamartolus legunt, et recte forte: siquidem hanc cohortem de suo nomine appellavit Gordianus Junior, seu Tertius: nam et Senioris cognomen Tertii patri adscribit Capitolinus. At, ni fallor, aliunde nominis origo petenda. Neque enim *Juniores* se unquam appellasse Gordianum legimus, nec id vero videtur simile. Nam si revera Candidatorum cohortem seu numerum instituit Gordianus, cohors illa dicta fuerit *Gordianorum Seniorum*, non a Gordiano Seniore, qui Seniore pariter nunquam se appellavit, sed quo ab altera quae *Gordianorum Juniorum* dicta fuerit, distingueretur, quomodo in Notitia Imperii, *Constantini, Arcadiani, Theodosiani, etc. Seniores et Juniores* passim leguntur: ubi *Seniores* Junioribus semper praeponuntur, servato scilicet institutionis ordine: unde colligere est binas a Gordiano institutas cohortes, ac diverso tempore, ita ut quae prima, *Seniorum*, altera quae secunda, *Juniorum* appellatae fuerint, proindeque cohors illa *Candidatorum Juniorum*, quam a Philippo institutam scribit Auctor Chronici, ad Gordianum omnino pertineat, perperamque Philippo attributa sit. Meminit porro vetus Inscriptio apud Gruterum LIII. 10. *Legionis III. Felicitis Gordianae*.

P 546 Pag. 501. 19. Ταιτιανού] *Titianum* habent Fasti omnes.

Pag. 502. 3. Νόσση βληθεῖς] Aqua intercute *Juniorum* Gordianum, quem *Οὐνιόρον* vocat, decessisse scribit Cedrenus, qui Augustorum Historiam mire hoc loco turbat, ut et Zona-

ras. Nam constat a Philippo Praefecto Praetorio, accensis in seditionem militibus, interfectum vi. Imperii, xix. aetatis anno. *Ιούνωρα* etiam vocat *Ιοῦλες*: *Μετὰ δὲ Πουπλιανὸν ἐβασίλευσε Ιούνωρ ἔτη η΄. Μετὰ δὲ Ιούνωρα ἐβασίλευσε Γορδιανὸς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ΄.*

Pag. 502. 5. Φίλιππος ὁ Ιουνίωρ] Plerique Scriptores, inquit Casaubonus, perperam existimant Philippo Junioris epitheton adscriptum, ad patris discrimen, cum id cognomen Philippi patris fuisse, vel ex hoc loco satis colligatur, et ex iis quae deinde narrantur in Chronico an. iv. et vi. ejusdem Augusti, anno i. Decii, et anno xxv. Justiniani. Verum ut dicam quod sentio, ut nec utrique Gordiano, ita nec Philippo patri, nec filio Junioris cognomen unquam fuit. Quod si ita esset, descriptum legeretur in veteribus Inscriptionibus, et in ejus nummis, in quibus M. JUL. PHILIPPUS AUG. duntaxat inscribitur. Baronius Inscriptionem refert, quam Veronae juxta portam Bursaraeam esse observat, hisce verbis: *Anno Christi ccliii. Imp. Divus Philippus Senior Veronae, et Romae Junior a satellitibus interficiuntur.* Sed nemo non videt hanc esse multo recentioris aevi. *Junioris* igitur Philippo patri cognomen a Graeculis scriptoribus, qui Latinae vocis vim ignorabant, adscriptum forte aut ex *Julii* praenomine male intellecto, aut quod cum Scriptor Chronici in aliquot Imperatorum Catalogis *Ιουνίωρα* ante Philippum nude positum legisset, idque nominis, Gordiani Imperatoris adscriptum epitheton non advertisset, illud Philippi esse existimaverit, cum praeterea Gratianus iii. et *Junior* in iisdem Catalogis interdum distinguantur, licet unus idemque sit. Proinde quod de *Schola Juniorum* a Philippo instituta subdit, eidem Gordiano competit, ut qui utramque *Seniorum* scilicet et *Juniorum*, Gordianorum nempe, instituerit: ex quibus forte *Legio iii. F. Gordiana*, cujus mox meminimus, prior fuerit, quae tum demum *Gordianorum Seniorum* dicta fuerit, altera postmodum instituta, ac tum demum *Juniorum* appellata, uti paullo ante diximus.

Ibid. Φίλιππῳ τῷ υἱῷ] Caio Julio Philippo Saturnino. Victoris Epit.

Ibid. Ἐτη 5.] De annis utriusque Philippi agit Petavius ad Epiphanium pag. 402. ut et Joan. Pearsonius Episcopus Cestrensis in Annalibus Cyprianicis anno cxxlix.

Pag. 502. 13. Δεξιὸν] Addendum τὸ β. ex Fastis.

Ibid. Καὶ Γρατιανοῦ] *Gratum* vocant Fasti omnes. Vide Joann. Bollandum in Prolegom. ad vitam S. Pionii n. xvii. e' Joan. Pearsonium in Annalibus Cyprianicis. Omittitur deinde Consulatus Decii iii. et Decii Caesaris; qui apud Pollionem in Valeriano ita consignatur, *Duobus Deciis Coss.* qui quidem Con-

sulatus male rejicitur post ann. ccliii. Vide Joan. Bollandum in iisdem Prolegom.

V 469

Pag. 502. 20. Γάλλον] Idatiani Fasti et vetus Inscriptio apud Panvinium addunt notam iterati Consulatus: de quo quidem Consulatu Galli et Volusiani consulendi Papebrochius in prolegom. ad vitam S. Isidori n. v. Pagius in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. viii. et Pearsonius in Annalib. Cyprianicis.

Pag. 503. 1. Καὶ Μαξιμου] Vide eundem Pearsonium hoc anno.

Pag. 503. 2. Ο Ιουνιωρ] Exemplar Casauboni *Ιουίνωρ* praetulit, ut supra monuimus. Quod porro hic narrat Auctor Chronici de Morte Philippi Imp. caeteris Scriptoribus repugnat, tametsi invicem minime etiam consentiant. Zosimus quippe, Cedrenus et Zonaras utrumque Philippum in acie periisse scribunt, et utrumque occisum Capitolinus in Gordiano: patrem Veroque, filium vero Romae a satellitibus interemptum Eutropius, et ex eo Eusebius in Chron. filium denique Romae ad Castra Praetoria uterque Victor, vel in Hortis Tiberianis Nicephorus Constantinopol. in Chronol. adeo ut incertum sit, unde quae hoc loco narrat Scriptor Chronici, hauserit.

Pag. 503. 4. Μηρόκλαστος ἐγένετο] Id Gordiano tribuit Georgius Monachus in Chronico MS.

Pag. 503. 6. Ἐτος α΄.] Vide Petavium ad Epiphanium pag. 402.

Pag. 503. 8. Δεκτου, etc.] Perperam hic Consulatus intrusus fuit, qui ad annum ccli. referri debuit, ut supra inuimus.

Pag. 503. 9. Διωγμοῦ κατὰ Χριστιανῶν] De Persecutione Christianorum sub Decio egit prae caeteris post Baronium, Henricus Dodwellus in Dissert. Cyprianica xi. n. lxi. et seqq.

Pag. 503. 10. Φλαβιανός, etc.] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxix.

Pag. 503. 13. Φλάβιος] Φάβιος Euseb.

Pag. 503. 17. Ἀσέντιος] Vixit ille sub Juliano Apostata.

Pag. 503. 18. Οὐτος Ἀένιος, etc.] Historiam hanc nar-

V 470

rat Eusebius lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxiv. ubi Babylam nominat, quam quidem eidem Decio adscribit Chrysostomus Orat. de S. Babyla, Imperatoris tacito nomine. Philostorgius lib. vii. cap. viii. Numerianum Cari filium, vel Decium fuisse ait, remque paullo secus refert, ut et Georgius Syncellus p. 363. et 386. Seidas in Babyla, et Nicephorus Call. lib. vi. cap. xxxiii. Vide infra ad ann. iii. Cari.

Pag. 503. 20. Χριστιανός ἕντας] Eusebius Philippum pariter primum omnium ex Imperatoribus Christianum fuisse: illoque una cum filio interfecto, ob odium eorum Decium in Christianos persecutionem movisse scribit. Anonymus Valeria-

nas: *Constantinus Imperator primus Christianus, excepto Philippo qui Christianus admodum, ad hoc tantum constitutus fuisse mihi visus est, ut millesimus Romae annus Christo potius quam idolis dicaretur. Sed quod ii alii que de Philippi Christianismo tradidere, pluribus ad examen revocat Scaliger. Enimvero ut post Philippum caeterorum Augustorum seriem et annos Imperii usque ad Diocletianum turbent passim Graeculi Scriptorum, patet ex P 547 Cedreno, Zonara, et aliis, ac praesertim ex Georgii Hamartoli Chronico inedito, ex quo in specimen quae de iis tradit hic subjiciam.*

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς ἔτος Ξν, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ Οὐαλεριανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος υἱὸς αὐτοῦ μῆνα ἕνα, καὶ ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός.

Μετὰ δὲ Γάλλον ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ καλατῷ.

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσε Γαλλινὸς ἔτη γ΄, καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

Μετὰ δὲ Γαλλινὸν ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτη β΄.

Μετὰ δὲ Κλαύδιον ἐβασίλευσε Κυντιλιανὸς ἡμέρας ζ΄.

Μετὰ δὲ Κυντιλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ε΄, καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κουβικουλαρίου.

Μετὰ δὲ Αὐρηλιανοῦ ἐβασίλευσεν Τάκτιος μῆνας ε΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φλοριανοῦ.

Μετὰ δὲ Τακτίου ἐβασίλευσεν Φλοριανὸς μῆνας β΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Πρόβου.

Μετὰ δὲ Φλοριανὸν ἐβασίλευσεν Πρόβος ἔτη ε΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Κάρου.

Μετὰ δὲ Πρόβου ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος α΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Καρίνου.

Μετὰ δὲ Κάρου ἐβασίλευσεν Καρίνος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β΄. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Νουμεριανοῦ.

Μετὰ δὲ Καρίνον ἐβασίλευσεν Νουμεριανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτος α΄. καὶ πολεμῆσας Πέρσας, καὶ συληφθεὶς, ἐξέδειραν αὐτὸν ζῶντα.

Pag. 504. 2. *Ἐπαρχος ὧν] Praefectus Praetorio tum primam fuit Philippus post mortem Misithi, Gordiani socii, eadem dignitate donati, qui rerum summam gerebat, indeque Tutor Reipublicae dictus est, viri eximii, quo Philippi actibus, ut plerique dicunt, inquit Capitolinus, extincto, in ejus locum ille factus est Praefectus Praetorio a Gordiano, a quo in locum parentis ascitus est, non vero a parente vel ab avo Gordiano, ut ait Scriptor Chronici.*

Pag. 504. 5. Σφάξας τὸν παῖδα] Ut interfectus fuerit Gordianus narrant Capitolinus, Eutropius, uterque Victor, etc.

Pag. 504. 7. Πιόνιος] Eusebius lib. vi. Hist. Eccl. cap. xv. Vide Bolandum i. Febr. in vita ejusdem S. Pionii, Jacob. Grandamicus in Chronologia Christ. parte iii. pag. 73. et Joannem Pearsonium in Dissert. ii. de annis priorum Romae Episcoporum cap. xix. ubi de tempore martyrii S. Pionii.

Pag. 504. 9. Ἐπὶ Πρόκλου Κωντυλιανοῦ] Acta martyrii S. Pionii apud Bolandum i. Febr. *Acta sunt haec sub Procos. Julio Proculo Quintiliano, C. Messio Quinto, Trajano Decio Vicio Grato (Cos.) ut Romani dicunt, iv. Idus Martii, ut Asiani, mense vi. die Sabbato, hora diei x.* Acta alia apud eundem Bolandum paulo aliter haec describunt.

Pag. 504. 10. Ὁ ἐστὶ κατὰ Ἀσιανούς] Quippe annus solaris Syromacedonum, quos Asianos vocat Auctor, incipiebat mense Octobri: proinde Martius iis sextus fuit mensis: ut apud Chrysostomum Orat. de Paschate apud Savillum to. v. p. 940. et 941. quartus apud Asiaticos mensis dicitur Januarius, ut octavus, Maius. Vide Scaliger. lib. ii. de Emend. temp. p. 94. et Petavium ad Epiphanium p. 132. 138. 139.

Pag. 504. 13. Ἀλέξανδρος] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. xxxix.

Pag. 504. 14. Ἐπὶ δευτέρῃ διαπρέψας ἴσολογία] De qua idem Euseb. supra cap. xi.

Pag. 504. 19. Κερκεσίον] *Circessum* vocat Eutropius, et ex eo Orosius in Gordiano, *Castrum Euphrati imminens: Circæium in finibus Persidis*, Capitolinus.

Pag. 505. 4. Κατὰ Φράγγων] Atque tum primum auditum Francorum nomen sub Decio, qui cum in praelio contra Carpos, qui Daciam et Moesiam occupaverant, periisse dicitur a Lactantio in lib. de Mortibus Persecut. n. iv. quos Getas sive Gotthos vocat Constantinus M. in Orat. ad Sanctorum coetum, Zosimus Scythas, qui non alii sunt ab iis quos alibi Gotthos, Voranos, Urugundos et Carpos vocat, ac propter Istrum habitasse testatur, inde eorum origo et prima sedes videtur repetenda. Constat quippe ex Pannonia Francos primum fuisse digressos, ex Gregorio Turon. lib. ii. Hist. cap. ix. quibus devictis assignatae deinde sedes aliae ab Imperatore Probo, uti narrat Zosimus lib. i. Et licet quo traducti sint is non tradat, vero tamen videtur simile in proxima Germania illas iis assignatas, cum Hieronymus suo aevo Germaniam Franciam vocatam auctor sit, et Germanos cum Francis confundat vetus Interpres Juvenalis, uti docuimus in Dissert. de Nummis Byzant. n. lv. unde postea trajecto Rheno in Gallias irruerint. Horum enimvero Francorum in Pannonia sedem circa illam quae inter Savum et Istrum adjacet regionem, eamque

fertilissimam et habitatoribus frequentem, primitus extitisse indicare videtur *Φαργγοχωριον*, quam diu retinuit appellatio, uti testatur Nicetas in Joanne Comneno n. v. et in Manuele lib. II. n. VII. ubi, inquit ille, Zeugminum castrum munitissimum, postea Sirmium dictum, aedificatum est. Regionem hanc Saviam a Savo fluvio, et Interamnensem, quod binis fluvij Savo et Dravo, vel etiam Istro includeretur, appellant: in cuius confiniis habitabant Amantini, Marcomanni, et Quadi, qui Francis et vicinis aliis gentibus adjungi solent, et circa eodem fluvios in secunda Pannonia et in provinciis Saviensi et Valeria habitasse dicuntur apud Rufum Festum: ubi etiam, aut in confiniis, Contriguros, Gepidas et Avares statuit Menander Protector. Justino Thrace imperante, qua tempestate Sirmium Romanis parebat, cum Avares hanc civitatem sibi, ut regiam suam, reddi postularent. Exactis enim a Probo Francis, hanc sibi Romani asseruerant, ut et Francorum regionem, quam proximae deinde nationes invaserant, Gepidae scilicet et Avares. Franci vero etsi sedibus suis pulsati, ac in proximae Germaniae fines traducti, non ideo tamen quieverunt, sed cum Romanis bella subinde gesserunt, atque adeo cum Gallieno, ut docet Zonaras lib. XII. Annal. sect. XXIV. ac postmodum cum Constantino M. quod indicat in primis illius nummus aureus quem descripsimus in Familiis Byzant. pag. 17. in quo mulier habitu et gestu ejulantis tropaeo adsidet cum hac voce subjecta, FRANCIA, et hisce in circuitu adscriptis, GAUDIUM ROMANORUM. Quippe Constantinus plures expeditiones suscepit in Sarmatas et Pannonos, quod testantur praesertim a nobis pariter descripti illius nummi, in quibus leguntur haec verba, SARMATIA DEVICTA, (ubi consulenda adjuncta nota) saepeque trajecisse Danubium refert Auctor Chronici Paschalis sub ann. XXIII. ejusdem Augusti: cui quidem Sarmatiae adjaquit Francia illa, in eundem scilicet Provinciae seu Pannoniae et Germaniae confinibus tum sita, de qua forte intelligendus Constantinus Porphyrogenitus lib. de Administr. Imperio cap. XIX. ubi ait Turcos habere ad Occidentem *Φαργγλαν*, ad Septentrionem Patzinacas, et ad Meridiem magnam Moraviam et Chrobatos qui ad montes adjacent. Certe Chazariae, de cuius situ quaedam in eodem libro attingit idem Constantinus, adiacuisse versus Danubium testatur locus allatus ex Cod. MS. in his Notis ad p. 85. De Proinde Francia illa est quam *Franciae Septentrionalis plagam* vocat Rex Theoderbertus in Epistola, qua accitanti Justiniano quibus in Provinciis habitaret, aut quae gentes essent illius, ditioni subjectae, haec rescripsit: *Dei nostri misericordia feliciter subactis Thuringis, et eorum provinciis acquisitis, extinctis ipsarum tum temporis Regibus, Nervensium gentis Nobis placata Majestas colla subdidit, Deoque pro-*

pitio Wisigothis qui incolebant Franciæ Septentrionalem plagam, Pannoniam, cum Saxonibus Eucis, qui se Nobis voluntate propria traderunt, per Danubium et limitem Pannoniæ usque in Oceani littoribus, custodiente Deo, dominatio nostra porrigitur. Ex quibus satis percipitur Franciam illam Septentrionalem finitimam fuisse Pannoniæ, ac in interiore Germania, cum hodierna, seu potius Franciæ, cui etiam imperabat, pars *australis* seu meridionalis appellaretur, Austrasiæ vulgari nomenclatura donata. Quintetiam ab iis Francis in Germaniæ fines traductis devictis, Pompeianus civitate Antiochenus, dux insignis, qui in praelio contra Odenatum, Aureliano imperante fortiter pugnavit, Francus appellatus fuit, ut est apud Eusebium in Chronico. Atque hæc fusiori forte quam par est commentario de primis Francorum nostrorum sedibus ad hunc Auctoris locum disseruimus, ubi tum primum eorum auditum nomen.

Pag. 505. 5. *Ἀπό τινος τῶν ἐξάρχων*] Victor Schotti Decium Bruti fraude cecidisse scribit. Ita etiam Eutropius, ut quosdam Codices præferre monet Scaliger: ubi ille, Quis non miretur nomen loci in nomen hominis descivisse?

Pag. 505. 6. *Ἐν Ἀβύρῳ*] Eusebius, in *Abritto*. Unde perperam *Brutum* confecere Victor et Eutropius. Senator, *Abricio*. Jornandes, *abrupto*. Nicéphorus Constantinopol. in Chronol. et Catalogus Imp. Leunclavianus, *ἐν τῷ φόρῳ*. Georgius Syncellus ex Dexippo, *ἐν Ἀβύρῳ τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμβρωνίῳ*. Casaubonus edidit *Θεμβρωνίῳ*. Miscell. *apud Abrutum, qui foro Terebronii dicitur*. Sic variant Scriptores.

V 472

Pag. 505. 8. *Ἐτη γ'*] Vide Georgium Syncellum p. 376. et Petavium ad Epiphān. pag. 405.

Pag. 505. 11. *Οὐαλεριανοῦ τὸ β'*] Vide Anton. Pagium in Dissert. Hypat. pag. 47. 48. et Pearsonium in Annalib. Cyprian.

Pag. 505. 13. *Ἐτελεύτησε*] Interemptus Interamnae cum filio. Eutrop.

Pag. 505. 14. *Ἐτη ιδ'*] Vide Petav. ad Epiphān. p. 406.

Pag. 505. 16. *Οὐαλεριανοῦ Ἀύγ. τὸ γ'*] In digerendis laterculis Consulium, Gallieno et Valeriano Imperantibus, non consentire Panvinium, Baronium, Petavium, Cointium, et alios pluribus ostendunt viri doctissimi, Pagius in Dissert. Hypat. cap. vi. et ult. Norisius in nummo Licinii cap. v. et Pearsonius, qui rursus haud invicem conveniunt. Hos adeat qui volet, et Scaligerum ad Euseb. pag. 231.

Pag. 505. 18. *Διονύσιος*] Ex Eusebio lib. vi. Hist. Eccl. cap. XLIV. XLV. etc.

Pag. 505. 19. *Ορέγων αὐτοῖς τὴν χεῖρα τῆς μεταβολῆς*] Idem Eusebius lib. v. cap. iv.

Pag. 505. 21. *Ἀρθεῖς ὑπερηφανείᾳ Νανάτος*] A quo na-

tum Proverbiū, τὸ Νεώτερον φησὶν, de quo diximus ad Alexiadem Annaeam p. 326.

Ibid. Νεώτερος] Ita plerique e Scriptoribus Graecis hunc Haeresiarcham, quem Latini omnes *Novatum*, vocant. Sed negat Scaliger ad Eusebium neque *Novatum*, neque *Novatum* appellatur, sed *Novatianum*, ex Epist. S. Cypriani XLVIII. et XLIX. quomodo etiam appellatur a Senatoribus in Fastis Consularibus. Sed *Novatianus* alius fuit a *Novato*, ejus sectator fuit. Vide Baronium anno ccliv. n. LXXI.

P 549

Pag. 506. 20. Τεύξων] Ita Fasti Idatiani et veteres Codd. Trebellii Pollionis in xxx. Tyrannis, ut monet Casaubonus: sed alii *Fuscum* legunt. Vide Pearsoniam in Annalibus Cyprianicis.

Pag. 507. 1. Ο ἅγιος Κυρκιανός] Ex Eusebii Chron. ubi Scaliger. Ita etiam Fasti Idatiani hoc anno, qui diem addunt xviii. Octobr. Hujus martyrium ad Consulatum Valeriani et Gallieni, an. Chr. cclvi. refert Prosper, de quo in primis consulendas eruditissimus Pearsonius hoc anno,

Pag. 507. 2. Τῶ Ἀμμιανῶ τῷ γ.] Vide eundem Pearsonium.

Pag. 507. 7. Φουστινιανῶ] Sic vocatur in Fastis Idatianis, ubi nota numeri v. apponitur. Caeteri, ut et Pollio in Gallianis, *Faustinum* legunt.

Pag. 507. 10. Καὶ Λουκιανῶ] Leg. *Λουκίλλου*, ex Fastis omnibus.

Pag. 507. 13. Οὐάλεριανῶ Ἀγγ. τῷ ε.] Omittitur hic Consulatus in Fastis.

Pag. 507. 15. Καὶ Σαβιανῶ] Leg. ex Fastis *Σαβινίλλου*.

Pag. 507. 17. Μαυριανῶ] Ita Idat. At Scaliger, *Μαυριανῶ*.

Pag. 507. 19. Κλαύδιον καὶ Πατήμονα] Consulatum seriem sub Claudio et Probo AA. expendit Norisius in nummo Liciniani cap. vi.

Pag. 508. 4. Ἀντιοχινῶ] Ita Fasti Idatiani, Prosperi, Mariani, etc. *Attilianum* vocat Pollio in Claudio.

Pag. 508. 5. Αὐρηλιανῶ καὶ Βάββαρον] Consules istos, et qui sequuntur usque ad annum cccxvi. varie apud Auctorem Chronici, Idatium, Senatorem et alios describi observat Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxvii. quem consulat qui vadet.

Pag. 508. 6. Ἐνικήθησαν Ἴστροι] Ex Chron. Eusebii: is vero ex Eutropio. Adde Orosium lib. vii. cap. xxiii. *Ἀλούρονος* hos vocat Syncellus.

Pag. 508. 8. Κλαύδιος καὶ Σεύτα] Ex Chron. Eusebii: cum annis ii. et menses vii. imperasset, ut probat Norisius.

Pag. 508. 9. Ἐπὶ εὖ.] Minus paucis diebus, ut ait Vopi-

scus. Vide Petavium ad Epiphan. p. 406. et Pagium in Dissert. Hypat. cap. ult.

Pag. 508. 10. Καὶ Βραδουμιανού] *Valdumiano*, Fasti Idatiani: alii, *Voldumiano*.

Pag. 508. 13. Τούτοις τοῖς Πράτορις] Ex Chron. Eusebii: is vero ex Eutropio, ubi Scaliger. Vopiscus: *adhibito consilio Senatus muros urbis dilatavit, nec tamen Pomaerio addidit eo tempore, sed postea. Pomaerio autem nemini Principum licet addere, nisi qui agri barbarici aliqua parte Romanam Rempublicam locupletavit.* Vide Victorem in Epit. Orosium lib. vii. cap. xxiii. et Zosimum lib. i.

Pag. 508. 15. Κνιέτου τὸ β.] Hic Consulatus n. Quietii et Bradumiani seu Voldumiani, qui nullus fuit, perperam hoc loco est intrusus.

Pag. 508. 18. Καὶ Μαρκελλόν] Ita Prosper, Victorius, Senator, Marianus, etc. *Marcellino*, Fasti alii.

Pag. 509. 1. Ἀυρηλιανὸς Ἀύγ. τελευτᾷ] Mortem Aureliani in annum v. ejusdem Augusti refert Chronicon Eusebii: id est Aureliano iii. et Marcellino Coss. quomodo etiam Fasti Idatiani, et Prosper: Senator biennio post. Vide Pagium cap. ult. n. xvi. Periit autem Aurelianus *Coenofrurio, qui locus est Thraciae*, inquit Lanctantius de Mortib. persecut. n. vi. falsa quadam suspitione ab amicis interemptus. Vide Syncellum et Scaligerum.

Pag. 509. 2. Ημέρας 49.] Chronicon Euseb. *dies lxxxix.* Prosper, *lxxxviii.* Eutropius, *mensibus ii. et diebus xx.* Victor in Epit. *dies lx. alter, uno mense et altero, etc.*

Ibid. Καὶ ἐσφάγη] *Apud Tarsum.* Chron. Euseb.

Pag. 509. 3. Τὶς Μανιχαῖος] Manichaeum Cerdonem vocat, ut qui Manetis qui postea vixit haeresi initium dedit, et, ut ille, duo introduxerit principia, seu duos Deos, unum bonum, alterum saevum, ut testatur Tertullianus. Manes autem vixit circa tempora Gallieni, vel Aureliani, seu Taciti, ut est apud Prosperum, vel Probi, ut apud Eusebium. Proinde aut haec spectant ad Imperium Antonini Pii, sub quo Cerdo vixit, ut testantur Irenaeus, Clemens Alexandrinus, Eusebius, et alii, aut expungenda verba, *ὀνόματι Κέρδων.* Nec refert quod Manes *Μανιχαῖος* hoc loco dicatur, cum non fere aliter a veteribus appellentur. Et sane Eusebius in Chron. et ex eo Syncellus, Cerdonis non meminit, ubi ille anno ii. Probi *ἢ τῶν Μανέντων Μανιχαίων πανόλεθρος ἀπόλειτα τῶν ἀνθρώπων παρεσχήθη βίη.* et Hieron. *Insana Manichaeorum haeresis in commune humani generis malum exorta.*

Pag. 509. 5. Ἐτη 5.] Annos Probi expendunt Scaliger lib. v. de Emend. Temp. pag. 493. et Petavius ad Epiphan. p. 406. praeterea Bucherius in Victorium pag. 241.

Pag. 509. 6. *Πρόβον Ανύ.*] Hoc par Consulium perpetuam expunctum esse ex serie Fastorum Panvini observat Scalliger lib. v. de Emend. temp. pag. 493. ac Imperium Prohibitria collegia Consulium in cclxiv. Olympiade recte habere in hoc Chronico. Hunc adi, ut et Herwartum in Chronol. cap. civ. et cclv. et Petavium ad Epiphan. p. 267. 407. 408. 409.

Pag. 509. 13. *Εν Σικμίω*] Ex Chron. Eusebii: is vero P 550 ex Eutropio. Prosper et Fasti Idatiani Probi mortem ad superiorem annum: Senator ad Consulatum Diocletiani II. et Aristobuli referunt.

Pag. 509. 15. *Ετη γ'.*] De annis Cari agit Petavium ad Epiphanium p. 410.

Pag. 509. 16. *Κάρου*] Notam iterati Consulatus addit Catalog. Pontif. Rom. apud Bucherium.

Pag. 509. 18. *Διοκλητιανού και Βάσσου*] Nescio cur hic intrusum sit hoc par Consulium, contra quam in Fastis omnibus, nisi suffecti fuerint. Certe Bassus an. cclxxxix. in Fastis, II. Cos. dicitur, nisi is sit qui Cos. fuit an. cclxxxi.

Pag. 510. 1. *Καρίνου τὸ β'.*] Ita Fasti Savilliani, Libellus de Praefectis Urbis Romae, Fragmentum Fastorum apud Bucherium, Marianus et Panvinius. Caeteri *Carum* II. praefereunt.

Pag. 510. 4. *Άγιος Γεώργιος*] Atqui S. Georgii Martyrium ad Diocletianeam persecutionem, seu ad annum xix. Diocletiani referunt ejus acta apud Bollandinos xxiii. April.

Ibid. *Καὶ ὁ ἅγιος Βαβύλας*] Illius Martyrium ad tempora Cari et Numeriani pariter adducunt Philostorgius, Georgius Syncellus, Cedrenus, et Auctor Chronici MS. ab Adamo ad V 474 Leonem Sapientem, ubi haec addit: *Τούτον ἀνείλε ὁ Διοκλητιανὸς Δουξ τῆς Μυσίας.* Auctor vero Chronici, ut et Cedrenus, sub Decio supra passum esse eundem Babylam asserunt. Sed cum Philostorgius incertum innuat an sub Decio vel sub Caro passus sit, videtur inde posse colligi diversos de S. Babylae martyrio Scriptores exscripsisse. Vide Jacob. Gottofred. ad eandem Philostorgium, et Goarum ad Syncellum.

Pag. 510. 5. *Καὶ ἐκεῖ κατέφθασεν ὁ Κάρου*] Haec perioche ut iis quae subsequuntur consentanea sit, ita, ni fallor, emendanda: *καὶ ἐκεῖ κατέφθασεν Κάρου ὁ Βασιλεὺς ἀπὼν πολέμους κατα Περσῶν μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Καρίνου.* Neque tamen verum est Carinum in expeditionem Persicam patrem comitatum, sed Numerianum, ut exerte aiunt Eutropius et Victor Schotti, cum Carinus ad munimentum Galliae missus esset.

Pag. 510. 7. *Εκερωννάθη*] Ex Chron. Eusebii, ubi Scalliger. *Apud Ctesiphantem*, uterque Victor: *supra Tigridem castra castratus*, Eutropius. Vide Sidon. carm. xxiii. et alios. Sylloge Scaligeriana: *κερανονοῦ τῆς ἐκείνου σκηπῆς βληθείσης, συνδιεφθάθη σὺν τῇ καὶ ἐκείνος.* Similia habet Zonaras.

Pag. 510. 8. *Kal παραφωσσεύσαντες*] Ita praefert Cod. Vatic. et editio Scaligeri. Raderus vero *παραφωθεύσαντες* edidit, legendumque ad oram loci, *παραφωθεύοντες*, ex conjectura adjecit. Atqui id alienum est a verborum sententia: immo Persae castra posuerunt ad Carras, quo se receperat Carinus, urbemque obsidione cinxerant: quod vox *παραφωθεύειν*, seu potius *παραφωσσεύειν* significat. Vide Gloss. med. Graec. in *φωσσεύον*.

Pag. 510. 9. *Αιγυπτίων*] Quae hic de Carino a Persis capto, postmodum interfecto, ejusque pelle in victorise signum servata, tradit Auctor Chronici, de Numeriano narrate quosdam Historicos, quos inter est Georgius Monachus in Chronico MS. ait Zonaras, licet nec Numeriano, nec Carino, sed Valeriano convenient: ita enim passim Scriptores, Lactantius de Mortib. Persecutor. n. v. Pollio, Eutropius, Victor in Epit. Constantinus M. in Orat. ad Sanctos. coetum n. xxiv. etc. Carinus vero trucidatus dicitur ejus praecipuus Tribuni dextera, cujus conjungem dicebatur poluisse, ut scribit idem Victor. Eusebius et Jornandes apud Margum in praelio occisum anno i. Diocletiani: Eutropius vero, et ex eo Orosius, et Victor Schotti a Diocletiano Carinum Caesarem flagitiose viventem in Dalmatia difficillimo et maximo labore superatam tradunt, proditum ab exercitu suo, quem fortiozem habebat, inter Viminacium atque Auream montem, ad Margum, ut est apud Victorem Schotti: cum ipso anno cum Aristobulo Consul processisset, ut addunt Fasti Idstiani. Verum, qui fieri potest ut Cos. cum Aristobulo Carinus processisset, aliquidem, quod exerte scribit Auctor Chronici, Diocletianus ipse Kal. Juniar. cum eodem Aristobulo processit, quem is Praefectum Praetorio fecit, Apro interfecto, ut ait Victor Schotti?

Pag. 510. 10. *Kal ἐδειξαντες αὐτὸν*] Lactantius de eodem Valeriano: *Postea vero quam pudendam vitam in isto dedecore sivit, atrepta est ei cutis, et exuta visceribus pellis, infecta rubro colore, (ut forte sanguinolenta effingeretur) ut in templo Barbarorum Deorum ad memoriam gloriosissimi triumpho poneretur.*

Pag. 510. 13. *Ἐπιτόπιον ἐν κατὰ Περσῶν*] Si Carinus Numeriano fratri superfuit, ut exerte tradant Vopiscus, Eutropius et Orosius, fratris necem ulcisci ille non potuit, suscepta in Persas expeditione. Sed Auctor rursus hic Numeriano affingit quae videntur esse Gallieni: nam Valeriano a Persis capto, licet Odenatus Palmyrenorum Rex statim bellum Persis in vindictam Valeriani, quam ejus filius negligebat (quod et tradit v 475 Lactantius) indixerit, inquit Pollio: Gallienus tamen, consilio Valeriani fratris sui et Luculli propinqui, ubi comperit ab Odenato Persas vastatos, Odenatum participato Imperio Augustum socorsit, ejusque monentem quia Persas captos traheret eadi jussit. Jure igitur

quae hic de Carino et Numeriano narrantur, *portenta* vocat Scaliger ad Eusebium pag. 242.

Pag. 510. 16. *Σφάζεται Νουμεριανός*] Chron. Eusebii: Numerianus cum ob oculorum dolorem lectica veheretur, insidiis Aprici neceri sui occisus est, etc. Similia habent Vopiscus in Numeriano et in Carino, Eutropius, uterque Victor, et alii.

Ibid. *Εν Περίθω, etc.*] Ita Zosimus in Tacito: *κατά τὴν Πέριθω, ἣ νῦν Ἡρακλεία μετωνομασται.* Hic porro scribi debuit, *τῇ καλουμένῃ Ἡρακλείᾳ.* P 551

Pag. 510. 18. *Εἰς κ'.*] Vide Petavium ad Eriphanium pag. 416.

Pag. 510. 19. *Ἀναγορευθεῖς*] Locus Chronici eximius, inquit idem Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxx. et in Rationario, et ad Eriphanium pag. 411. quo docemur haec tenus falso perhasum fuisse Chronologia, Diocletianum Palidius ipais, sive xi. Kal. Maii Imperium accepisse, quod longe post haec tempus evenit, quod multis probat, ut et vir eruditissimus Henric Norisius in Nummo Diocletiani cap. i

Pag. 511. 1. *Μετὰ τῆς πορφύρας*] Cum chlamyde purpurea, Imperatoriae dignitatis unico fere tum insigni, cum reliquis *εἰσὸς ἐμπυρία*, inquit Eutropius, et ex eo Eusebius in Chronico, cui postmodum idem Diocletianus, ut et caeteris vestibus ac calceamentis, ornamenta gemmarum indidit.

Ibid. *Καὶ Καλάγαιος Ιανουαρίαις παρήλθει*] Solebant enim novi Imperatores proximis post Imperii auspicia Kalendis Ianuariis Consulatum edere, ut observatum a Sirmondo ad lib. i. Sidonii Epist. ix. Valesio ad Anonymum de gestis Constantini, et Pearsonio in Praefat. ad Annales Cyprianicas n. ix.

Pag. 511. 5. *Ἀπὸ τούτων*] Petavius ad Eriphanium p. 413. *ἀσύστατον* ait esse quod hoc loco scribit Auctor Chronici, et Cosm. Diocletiano ii. et Aristobulo, Indict. iv. Diocletiani annos in Paschali cyclo digestos fuisse: cum secundum Aegyptios, qui ab Augusti mensis xxix. anni cclxxxiv. incipiunt, id. contigerit Indict. iii. ineunte, quarta vero non nisi ab Septembri sequente numerari coepta: ideo Chronicon Indictionem a Septembri ad antecedentem Martium retrahere videri, aut tunc anno tardius putare. Nam Diocletianus et Aristobulus Consulatum inierunt Indict. iii. anno Chr. cclxxxv. non vero sequenti, ut habet Chronicon. Haec discutiant quibus otium fuerit. Caeterum de aera Diocletiani multa multi commentati sunt, atque in primis Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. p. 497. lib. iii. Canon. Isagogic. pag. 274. et in Notis ad Eusebium pag. 242. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxx. xxx. et in Rationario, Bucherius ad Canon. Victorii cap. vi. Jacobus Grandaeus in Chronologia Christ. parte 2. pag. 67. et parte 3. p. 63. etc.

Pag. 511. 6. *Εἰς τὸ Πασχάλιον*] Vide nostram Praefationem.

Pag. 511. 7. *Μαξιμου*] II. addunt Fasti Idatiani, et libellus de Praefect. Urb.

Pag. 511. 9. *Διοκλητιανοῦ τὸ γ'*] Hic Consulatus notatur in Nummo quem observationibus eruditis, ut solet, illustravit Henric. Norisius, in cujus antica haec leguntur: IMPP. DIOCLETIANO ET MAXIMIANO AUGG. In postica vero, IMPP. DIOCLETIANO III. ET MAXIMIANO COSS. Qui quidem Consulatus primus fuit Maximiani, quomodo etiam notatur in Fastis Idatiani, Prosperi, et aliis, quem perperam Victorius secundo Diocletiani copulavit, quem is gessit cum Aristobulo.

Pag. 511. 12. *Ἐδειξε Μαξιμιανόν*] Id in annum praecedentem referunt Fasti Idatiani et Prosper: Senator, ad Consulatum Bassi et Quintiani. Sed de anno quo Maximianus revera Imperator dictus est, disputat prae caeteris Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxi. tum ex hoc Chronico, tum ex aliis Scriptoribus.

Ibid. Ἀρχομένον τρίτου ἔτους] Die Kal. April. ut est in Fastis Idatii.

Pag. 511. 13. *Παραχειμάσας Νικομηδεία*] In qua quidem urbe crebrius diversabatur, cum hanc a Scythis, Valeriano imperante, prius igne consumptam et paene eversam instauraret, ac studeret urbi Romae coaequare, inquit Lactantius de Mortib. Persec. n. VII. quam quidem Dio Chrysost. Orat. xxxix. *κατὰ τε ἰσχὴν καὶ μέγεθος οὐδεμίας ἠττωμένην τῶν ὅποι ποτε ἐν δόξῳν, γένους τε γενναιότητι, καὶ πλήθους συνοικίσει τῶν φανερωτάτων γενῶν*, Zosimus vero lib. i. *μεγίστην καὶ εὐδαίμονα διὰ τε πλοῦτον καὶ τὴν εἰς ἅπαντα εὐπορίαν ὀνομαστοτάτην* fuisse aiunt.

Pag. 511. 14. *Καὶ Ἰανουαριον*] Libell. de Praef. Urb. *Januarino* II. Fasti Idatiani *Anuarino*: caeteri, *Januario*, absque nota iterati Consulatus.

Pag. 511. 18. *Τιβεριανου*] Ita libell. de Praef. Urb. Prosper, Fasti Idatiani et Savilliani, et Senator: *Tiberio*, Victorius.

Pag. 512. 4. *Τούτω τῷ ἔτει*] Id in Consulatum Tiberiani et Dionis Fasti Idatii: Eusebius et Prosper in Consulatum Maximiani et Januarii referunt.

Pag. 512. 6. *Κωνσταντινον Καίσαρος, etc.*] Hic et alii eorumdem Caesarum Consulatus in l. vi. vii. viii. ix. et x. Cod. de Juris et facti ignor. notantur dantaxat cum duplici C. sic CC. Coss. id est, *Caesaribus*, vel *duobus Caesaribus Coss.*

Pag. 512. 12. *Ὁ ἅγιος Μηνᾶς*] Hinc annum quo S. Menas Martyrium subiit docemur, quem sibi incertum fuisse ait Baronius an. cccvii. n. xxxiv.

Pag. 512. 12. *Εν Κορναίῳ*] Sic reposuimus, (cum *Κορναίῳ* praeferret editio Raderiana, *Kornaelῳ* Scaligeriana) quomodo etiam in Strabonis et Constantini Porph. Codd. MSS. legi monet Holstenius ad Stephanum de Urbib.

Pag. 512. 18. *Πέρσαι*] Fasti Idatii: *His Cos. victi Persae*. Eutropius a solo Maximiano deletos scribit, nulla Constantii facta mentione. Meminit etiam istius de Persis relatae victoriae Lactantius de Mort. Persecut. n. ix. quam hoc anno contigisse probat Henr. Valesius in Not. ad Euseb. p. 170. licet in Chronico Eusebiano aliter scribatur. P 552

Pag. 513. 3. *Ἅγιος Γελασίῳ*] Sic etiam Cod. Vatican. [quomodo id nominis occurrit apud Martialem lib. vii. Epigr. xxiv. *Ex Addendis*.] Genesisium alii vocant, cuius festum agunt Graeci et Latini xxv. Augusti. Vide Baron. ad Martyrolog. et in Annal. Eccl. an ccciii. num. cxviii.

Ibid. *Τῆς Λιβανησίας*] Cur Heliopolis *Libaneria*, vel *Libanensis* dicatur, ex Damascio apud Photium discere licet, cuius sunt haec verba: *κατὰ τὴν Ἡλιούπολιν Συρίας εἰς ὄρος τὸ τοῦ Λιβάνου τὸν Ἀσκληπιάδην ἀπέλθειν φασί*. Laudat Holsten. nummum, in quo vir quidam equum manu trahit, cum hac Inscriptione: *ΛΑΙΟΠ. ΜΡΟΣ ΑΙΒΑΝΟΝ*. Alium profert vir doctissimus Joan. Harduinus, cum hac Epigraphe: *ΛΑΙΟΠΟΛΙΣ ΕΝ ΑΙΒΑΝΩ*. Plinius lib. v. sect. xix. *Annis Orontes natus inter Libanum et Antilibanum, juxta Heliopolim*. Ita sect. xix. *Laodiceam, Ad libanum cognominatam* scribit: cum alia esset quae πρὸς θάλασσαν diceretur, ut est in veteri nummo, quam eandem liberam vocat idem Plinius sect. xviii. Theophanes an. xi. Copronymi: *Θεόδωρος δὲ Λιβανίτης Σύρος κατὰ τὴν περιχώρον Ἡλιουπόλεως τὴν ἐπὶ Ἀιβανὸν ἐπανέστη τοῖς Ἀραβῶν*. Ubi Symeon Logotheta in Chron. MS. Theodorum hunc *Συρολιβανίτην* vocat. Ad Libanum etiam et Orontem fluvium Heliopolim statuit Will. Tyrinus lib. iv. cap. viii. et lib. xxi. cap. vi. ubi sua tempestate *Malbec* dictam docet.

Pag. 513. 5. *Εἰς Βουτίον*] Legendum *εἰς Βούτιν* indicat adjectivum *μεγάλην*. Vide Glossar. med. Graecit.

Pag. 514. 1. *Ανίκλον Φανύστου*] n. addunt Libellus de Praef. Urb. et Fasti Savilliani. Is Praefectus Urbi fuit anno sequenti.

Pag. 514. 7. *Πέτρος*] Euseb. an. xvii. Dioclet. *Alexan-* V 477
drinae Ecclesiae xvi. post Theonam Episcopus ordinatus Petrus, qui postea ix. persecutionis anno gloriose martyrium perpetravit. Vide eundem Eusebium lib. viii. Hist. Eccl. cap. xiii. Epiphanium Haer. Lxviii. Chronicon Orientale pag. 126. et Chronicon Alexandrinum Scaligeri p. 83.

Ibid. *Καὶ 15. τῆς Διοκλήν. Βασίλ.*] Glossema marginale in

textum extra locum insertum pro initio Petri: abest enim ab Eusebio.

Pag. 514. 16. Τούτων τῶ ἕκτα] Eadem iisdem verbis habentur in Chronico, quod Alexandrinum appellamus, edito a Scaligero post Eusebium p. 83. In eodem anno Castritius in Alexandria donatus est. Ubi additur eodem anno Imp. Diocletianum Alexandriam venisse. Nescio porro an huc respexerint Fasti Idatiavi ad hunc annum: His Cass. vitatatem iusserunt Imperatores esse. Vide quae commentatur Henr. Valesius ad Evagrii lib. II. cap. v.

Pag. 514. 19. Διοκλητιανῶ Ἀδύ. εὐ ἡ.] Lactantius lib. de Mort. Persecut. cap. XII. hunc Consulatum haece verbis consignat: agentibus Consulatum scribis ambabus octavum et septimum.

Pag. 515. 1. Ἐτους εὐ.] Ex Eusebio in Chron. et lib. VIII. Hist. Eccl. cap. II. Ita etiam Lactantius, Fasti Idatiavi, et Scriptores alii ad hunc XIX. annum persecutionem Christianorum et subversionem Ecclesiarum referunt: de qua quidem persecutione et anno quo illa coepta est egere passim recentiores, ac in primis Baronius, Scaliger ad Euseb. pag. 245. et lib. v. de Emendat. Temp. Petavius lib. XI. de Doctr. Temp. cap. XXXI. Henr. Valesius ad Eusebii Hist. Eccl. lib. VIII. cap. II. Joann. Broëus Antecessor Bituric. in Dissert. de Initio persecut. Diocletianae, et de Epocha Concilii Cithensis, Steph. Baluzius V. C. ad Lactantium, Henr. Norisius in Nummo Diocletiani, et Chronologi passim.

Pag. 515. 2. Δύστρον κέ.] Idem Valesius ubi de mense ac die agit quibus coepta est Persecutio Diocletianea, ista in hoc Chronico sic legenda senet: Ἐτους εὐ. τῆς Διοκλητιανῶ Βασιλείας, μηνὶ Δύστρον κέ. Ἀγούσιο δ' ἂν οὗτος Μάρτιος κατὰ Ρωμαίους. Scaliger μὲν Ἀγούσιου, cum nota mendae ediderat. Sed malim ita locum vitiosum emendare: Ἐτους εὐ. τῆς Διοκλητιανῶ Ἀγούσιου Βασιλείας Ἰνδ. ζ'. μηνὶ Δύστρον κέ. Nam haec nota numeralis ad Indictionem pertinet: vox vero Ἀγούσιου poni debet post Διοκλητιανῶ et ita sensus integer constat.

Ibid. Οὗτος] Ita edit. Scaligeri: οὗτος ediderat Raderus.

Ibid. Ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα] Atqui hoc anno Pascha in XV. Martii cadere non potuit, ut observatum a Scaligero, Petavio, Valesio loco laudato, Papebrochio in Prolegom. ad vitam S. Georgii n. XXXII. XXXIII. et aliis. Sed neque omnino verum est coeptam persecutionem XXV. Martii, nec circa Festa Paschalis, ut scribit Eusebius, cum Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. XII. et XIII. exerte dicat id contigisse VII. Kal. Martias, quo eversa primum Christianorum Ecclesia Nicomediae, scribens: Postridie propositum edictum, quo cavebatur ut Religionis illius homines carerent omni honore ac dignitate, tormentis subjecti essent, ex quocunque ordine aut gradu venirent, etc. Neque tamen, ut dicam quod res est, Auctor Chronici sit edita eiusmodi Imperatorum Edicta ipso die Paschatis. Sed, ut et Eusebius, ἡμετέρας,

seu *proposita* fuisse, in plerisque scilicet Christianorum Ecclesia, cum universi Christiani simul colliguntur, quo id omnibus pate-
 sceret, hujusce Festivitatibus tempore potissimum in eum finem
 delecto. Enimvero scitum quantum differant *datae*, *acceptae*, et
propositae Constitutiones, quarum diversus semper fuit adscrip-
 tus dies: nam etsi Edictum contra Christianos datum fuerit VII. P 553
 Kal Martii, *accipi* non potuit in Provinciis ab earum Praesidibus,
 et ab iis *proponi*, nisi post aliquot dierum intervallum, ita ut in
 plerisque id acciderit circa Festa Paschalia, atque adeo Provin-
 ciarum ac Civitatum Rectoribus praecipuum fuerit ut Edictum V 473
 istud in Festis Paschalibus proponerent et promulgarent. Sed et
 paullo ante emissum fuerat aliud Edictum, quo libri Christiano-
 rum de manibus Episcoporum et Presbyterorum extorqueri jube-
 bantur. Sic enim Passio S. Felicis Episcopi Tubyzaensis: *In*
diebus illis, Diocletiano octies et Maximiano septies Consulibus Augu-
stis, extitit edictum eorundem Caesarum vel Imperatorum super omnem
faciem terrae, et propositum est per colonias et civitates Principibus et
magistratibus, sub cuiusque loco, ut libros Deificos extorquerent de ma-
nibus Episcoporum et Presbyterorum. Tunc programma positum est in
edictis Tubyzense die Nonarum Januariarum, etc. proinde ante Fe-
stis Paschalia. Passus autem est Felix xviii. Kal. Febr.

pag. 315. 3. [Παυτογόνε] Nescio cur Kircherus in Pro-
 tomo Aegypto cap. II. laudans hanc locum ex Chronico, post
 hanc vocem addiderit, *ἐν τῇ Αἴγυπτῳ καὶ Ἐθιοπία*, cum verba
 ista absint in utraque editione: nisi forte ut quod probandum
 susceperat firmaret, ab hoc anno xix. Diocletiani Aegyptios et Aeg-
 yptios suscipiari annos suos, quos Martyrum vocant, a glorioso
 scilicet Martyrum circa Copton occisorum Martyrio: cum Aegy-
 ptii, Copti, et Alexandrii Christiani suos a primo Diocletiani
 Imperii annos auspiciari supra dicantur in hoc Chronico, et apud
 Athupharajum in Dynast. pag. 84. *Ab anno I. Imperii Diocletiani,*
quo annos supputant Coptitae, eumque vocant aeram Martyrum, videli-
cet eorum qui hoc anno Martyrium subierunt. Hoc enim anno I. Dio-
 cletiani, Christi cclxxxiv. ut est in hoc eodem Chronico, multi
 Martyrium passi sunt: tametsi forte paullo antequam levatus
 fuisset Imperator, quod xv. Kal. Octobr. ejusdem anni contigit.
 Sed et ante xix. annum Diocletiani, anno scilicet xi. dira perse-
 cutio extiterat, ut est in Sylloge Scaligeriana, quod alias fuse
 probat Baronius. De iis autem qui in Aegypto tum Martyrium
 passi sunt, quaedam attigit Eusebius lib. viii. cap. viii. Sed et
 Chronicon Alexandrinum, quod ex Bibl. Puteana edidit Scaliger,
 haec ad annum xviii. Diocletiani scripsit: *Constantio et Maximo*
(Maximiano) novorum Caesarum quarto. Idem Cass. venit Diocletia-
nus in Alexandria, et Ecclesias exterminavit, et multi martyrisaverunt,
in quibus et beatus Petrus Episcopus Alexandrinus capite truncatus est.
 Deinde addit anno sequenti factam persecutionem in Occidente:

quae quidam iis quae a Lactantio narrentur non omnino concinunt.

Pag. 515. 3. Βασιλικὰ γράμματα.] Quid illa Imperatorum continerent Edicta, docent Lactantius et Eusebius locis laudatis.

Pag. 515. 12. Πολλοὺς δὲ χαννοθέντας.] Quos inde traditores vocabant: de qua voce, post alios, egimus in Gloss. med. Lat.

Pag. 515. 16. Ἐν ἧ Βασιλεὺς ἐποιεῖτο διατριβῆς.] Vide superius notata ad annum III. Diocletiani.

Ibid. Δωροθέος.] Ex Eusebio lib. VIII. cap. VI. ubi consulendus Henr. Valesius.

Pag. 516. 3. Δουκιανός.] Vide eundem Valesium ad idem cap. VI. et ad lib. IX. cap. VI.

Pag. 516. 7. Διοκλητιανῶ Ἀ. τὸ Θ'.] De hoc IX. Consulatū Diocletiani Lactantius lib. de Mortibus Persecut. n. XVII.

Pag. 516. 9. Καὶ ἔδωκεν Τραπεζίας ἧ'.] Id est, octies Consul fuit, vel octies ut Consul missilia in populum sparsit, quod ἐπατεύειν Scriptores vulgo dicunt, vel καθυπατεύειν, ut Leo Imp. in Nov. xciv. Vide Gloss. med. Graecit. Sportulas Consulatus mittere dixit Symmachus lib. IX. Epist. ult. Epistola Episcoporum Arelatensis Provinciae, inter Epistolas Leonis M. PP. In hac urbe quicumque intra Gallias ex tempore praedictorum ostentare voluit insignia dignitatis, Consulatum suscepit et dedit: formula frequens in Chronico Alexandrino Scaligeriano. Vide Gloss. med. Lat. in v. Consulatus, et Gloss. med. Graecit. in Τραπεζία.

Pag. 516. 11. Ἐποήσαν δύο.] Delevimus vocem δύο post ἐποήσαν, quae mox rursus occurrit.

V 479 Pag. 517. 2. Αποθέμενοι τὰ σκήπτρα.] De anno quo Diocletianus Nicomediae, et Maximianus Mediolani purpuram deposuerunt, consulendi praeter Baronium Scaliger ad Eusebium, et lib. V. de Emendat. Temp. Petavius lib. XI. de Doctr. Temp. cap. xxxii. V. C. Stephanus Baluzius ad Lactantium, et alii Chronologi.

Pag. 517. 5. Μαξιμιανῶ.] Qui alius Maximinus. Vide Scalig. ad Euseb. pag. 248.

Pag. 517. 7. Ο νόθος ἐξ Ἑλένης.] Supra, ἐξ ἐτέρας μήξεως. Zosimus, ἐξ ὁμιλίας οὐ σεμνῆς, et ἐξ ἀστέμνου μητρὸς. Anonymus Valesii: de priore uxore Helena, quam mox vilissimam vocat. Sed an revera Constantinus nobis fuerit, multi disquisiere post Scaligerum ad Eusebium p. 246.

Pag. 517. 9. Μαξέντιον ἐν Ανατολῇ.] Ad oram libri notam hic adscriptam apposuerat Raderus [„Lege Μαξιμίον“], idque probat vir doctissimus Stephanus Baluzius ad Lactantium lib. de Mort. Persecut. n. XXXII. quem consule.

Pag. 517. 14. Ἐποήσεν Βασιλεὺς Δικέλιον.] Fallitur Au-

ctor Chronici, inquit Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxiv. quod sub obitum a Galerio Maximino Licinium Imperatorem dictum asserat. Vide Henr. Valesium ad Anonymum Ammiano subjectum pag. 488. r. edit.

Pag. 518. 8. *Κωνσταντῖνος*] De anno quo Imperium in-
iit Constantinus, agunt Scaliger lib. v. de Emend. Temp. pag. P 554
500. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxxvi. et Grand-
damicus parte iii. Chronologiae Christ. pag. 109. ubi Aucto-
rem Chronici in multis pervertere ordinem Imperii Constantini
observat. Hos adeat qui volet: nam hisce discutiendis immo-
rari non patitur Notarum nostrarum brevitās.

Pag. 518. 22. *Κωνσταντῖνος πατήρ*] De anno obitus Con-
stantii egere pariter iidem Scaliger in Prolegom. et lib. v. de
Emendat. Temp. pag. 500. et Petavius lib. v. cap. xxxiv. xxxv.
et xxxvi.

Pag. 519. 4. *Κωνσταντῖνου Ἀγ. μόνου*] Hic Consulatus
ita consignatur in Laterculo Praefect. Urb. Maximiano vii. et
Maximiano. *Ex mense Aprili factus est sextus Consulatus, quod est
novies et Constantino.* Et in Fastis Idatianis: *Novies et Constantino.*
Sic enim praefert Cod. MS. ubi Labbeus ante *novies* addiderat
Maximiano.

Pag. 519. 6. *Λικίνιος ἀνηγορεύθη*] Levatus est Impera-
tor: juxta vero Idatianos Fastos, anno sequenti, quod probat
Henr. Valesius in Notis ad Anonymum Ammiano subjectum,
ubi perperam Auctorem Chronici idem scripsisse quod Auctor
Fastorum dixit. Sed de hac controversia docte et copiose
scripsit Steph. Baluzius V. C. ad Lactantium de Mort. Persé-
cut. n. xxix.

Pag. 519. 8. *Πάλιν δέκατον*] Hos Coss. asterisco notat
editio Scaligeri: ubi legendum, *πάλιν δέκατον*. Sic enim de-
scribitur hic Consulatus in Fragmento Fastorum Bucheriano:
Decies et Maximiano vii. In Laterculo vero Praefect. Urb.
*Consules quos jusserint DD. NN. Augusti ex xii. Kal. Maii fa-
ctum est, Maxentio et Romulo, quod est decies et Maximiano.* Apud
Idatium: *Item decies et Maximiano vii.* ubi vox *item* per *πάλιν*
in Chronico redditur. Quo loco Labbeus contra fidem sui
Codicis, post hanc vocem, *Maximiano*, intrusit, quam recte
omittit Sirmendi editio. Vide Petavium lib. xi. cap. xxxviii.
ceter.

Pag. 519. 10. *Μαξιμου*] Leg. *Μαξιμῖνου τὸ β.* Qui
quidem Consulatus cadit in annum Christi vulgarem cccxi.
Proinde duo omittuntur anni, quorum Consulatus ita consi-
gnantur post Consulatum Diocletiani x. in Fastis Prosperi et
Idatii: *Post Cons. x. et septimum.* Deinde, *anno ii. post Cons. x.
et septimum, quod est, Maxentio iii. iulio.* (Et in Laterculo Praef.
Urb. Maxentio ii. et Romulo ii. Deinde, Maxentio iii. Co. Mox

sequentes duo anni sic consignantur: *Cos. quos iusservit DD. NN. Augusti. Ex mense Septembri factum est, Rufino et Eusebio. Deinde, Maxentio IV. Cos. qui sunt Constantino II. et Licinio II.* In Fastis Savillianis duo ista paria Consulum sic describuntur: *Αυλίνιος Σεβαστός τό α. καὶ Κωνσταντίος τό α.* et *Ανδρόνικος καὶ Πρόβος.* In Fastis porro duo paria interdum V 480 Consulum apponuntur, quod cum Tyranni Imperium alicubi per vim occupassent, Consules duos, aut eorum saltem alterum legebant, quorum nominibus Fasti signabantur iis in regionibus in quibus dominabantur, ut recte observat Petavias lib. XI. cap. XI. VI. extr. Vide Dodwellum in appendice ad Dissert. Cyprian. p. 6. 7. 8.

Pag. 519. 11. *Ἐφ' ὅλης*] Quae sequuntur hausit Scriptor ex Eusebii Hist. Eccl. lib. VIII. cap. XII. extr. et XIII. init. ex quo quaedam in Chronico emendavimus.

Ibid. Διαλάμποντες] Euseb. *διαλάμπαντες. Μεγαλοπρεπέστατοι.* Euseb. *μεγαλοπρεπέεις. Τῆς σωτηρίας.* Euseb. *τῆς δὲ σωτηρίας. Σκόλας.* Euseb. *στέλας. Αντιοχείας.* Euseb. *ἐν' Αντ. Διὰ καμίνου.* Absunt ab Eusebio. *Δι' ἔργου.* Euseb. *ἔργου. Αἰτίσης.* Euseb. *Ἐπίσης.*

Pag. 520. 8. *Τὸν ἀριθμὸν μ'.]* Euseb. *σὺν ἑτέροις ἐντὸς ἑξήκωτον τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα.*

Pag. 520. 18. *Βασιλέως εὐσεβοῦς τε]* Addit editio Scaligeri, *ἐν Βασιλέων,* ex Eusebio lib. IX. cap. IX. init. qui conferendus.

Pag. 520. 20. *Ἐν τούτῳ νίκῃ]* Eusebius lib. I. de Vita Constantini cap. XXVIII. *τούτῳ νίκῃ* habet, id est, *hac Cruce vince.* Aliter de hac Cruce a Constantino visa videtur scribere Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. XXIII. *Imminabat dies quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembriis, et Quinquennalia terminabantur. Commotus est in quiete Constantinus, ut caeleste signum Dei signaret in scutis, atque eis praedium committeret. Fecit ut iussus est, et transversa X habens, eummo capite circumflexo, Christum in scutis notat.* Quae quidem ad visionem illam quam idem Eusebius cap. XXX. Constantino factam narrat, referenda videntur. Unde factum ut deinceps, si non universam militem, Praetoriani saltem Christi monogramma in scutis descriptum deferrent: quod ex Museo Bavennensi sub Justiniano in Familiis nostris Byzantinis exarato colligere licet, uti monimus in Notis ad Zonarae Annales.

Pag. 520. 21. *Μαξέντιος πρηνής]* De anno quo Maxentius a Constantino fusus interiit, agunt Scaliger de Emend. temp. in Prolegom. pag. 24. et lib. V. pag. 502. 506. et Petavias lib. XI. cap. XXXVII.

Pag. 521. 1. *Μουλοβλου]* Qui Μουλοῦς dicitur Lactantio,

Orosio, etc. Procopio *Μιλβιος*, Latinis *Milvius*. Vide Notas ad Zonarae Annales.

Pag. 521. 9. *Ἐπὶ Ρώμης*] Quam post devictum Maxentiam postero die ingressus est iv. Kalend. Novemb. ut est in Calendario Hervagiano: ubi ad eum diem, *Adventus Augusti* describitur. Vide Eusebium lib. i. de Vita Constantini cap. κακ. Nazarium in Panegy. Zosimum, etc.

Pag. 521. 15. *Φαυδροῖς ὄμμασιν*] Ex Eusebio lib. ix. P 555 Hist. Eccl. cap. ix. et lib. i. de Vita Constantini cap. xxix.

Pag. 521. 18. *Μῆτε ἐπαρόμενος ἐπὶ τῶν ἐπαινῶν*] Id est *εὐφημιῶν*. Vide Gloss. med. Lat. in v. *Laudes*.

Pag. 521. 21. *Τὸ σωτηρίον*] Euseb. καὶ δὴ τὸ, etc.

Pag. 522. 2. *Ἐντάξαι*] Ita emendavius ex Cod. Vatic. et Eusebio, pro *ἐντεύξαι*.

Ibid. *Τούτῳ τῶ σωτηριάδι*] Habetur haec Inscriptio apud Euseb. lib. ix. cap. ix. et lib. i. de Vita Const. cap. xl.

Pag. 522. 3. *Ἀνδρίας*] Sic reposuimus ex Eusebio, pro *ἄνδρίας*. Nicephor. Call. *ἀνδρείας* habet. Posset etiam lagi *ἀνταρείας*, ut Cruce rebellionem arguerit et indicarit.

Pag. 522. 7. *Ἀπεκατέστησεν*] Ita Cod. edit. At Euseb. et Nicephorus sicuti edidimus praeferunt, cum haec verba pars sint Inscriptiois. [Apud nos in varietate scripturas corrigere *ἀπεκατέστησεν*.]

Pag. 522. 8. *Γαλέριος*] Morbum et mortem acerbam Galerii Maximiani Armentarii graphice describit Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. xxxvi. ut et Eusebius lib. viii. cap. xvi. Epiphanius lib. de Ponder. et Mensur. cap. xx. et alii.

Pag. 522. 10. *Ἐπὶ μυρίων ἀνδρῶν*] Lactantius: *undique nobiles Medici trahuntur*.

Pag. 522. 11. *Νόμους ἐξέπεμψεν*] Edictum Graece Euseb. lib. viii. cap. xvii. Latine vero Lactantius n. xxxiv. ediderunt: quod propositum Nicomediae pridie Kal. Maias, ipso octies et Maximiano iterum Coss. scribit idem Lactantius, V 481 anno Christi vulgari cccxi. Obiit vero Galerius Maximianus anno sequenti cccxii. ante Kalendas Martias, ut idem Lactantius innuit. Atque ex hoc quidem loco docemur Galerium Maximianum Consulatum viii. gessisse cum Maximino iterum, ut Fasti Savilliani recte praeferunt, cum caeteri solum Galerium hoc anno describant, et de utroque Maximini Consulatu sileant: nisi forte prior Consulatus referri debeat ad annum Christi vulgarem cccviii. quo Maximianus vii. et Maximinus Coss. fuisse dicuntur in Letercule Praefectorum Urbis, sic ut Maximino successus fuerit Constantinus. Ita enim hic legitur: *Maximino vii. et Maximiano* (Maximino, ni fallor, legendum, nam promiscuus est hic error in veteribus Codd.) *Ex mense Aprilis factus est sextus Consulatus, quod est, novies et Constantina*.

Maximiano igitur et Maximino suffecti Diocletianus ix. et Constantinus, quos Fasti alii duntaxat agnoscunt. Cum vero obierit Maximianus ante Kalendas Martias, anno post suum viii. Consulatum, qui incidit in annum vulgarem Christi cccxi. sequitur ejus mortem recte collocari sub ann. cccxii. in hoc Chronico, Constantino ii. et Licinio ii. Coss. contra quam Prosper et Idatius, qui anno secundo post x. et vii. decessisse volunt.

Pag. 522. 13. *Ἰνδικτιόνων*, etc.] Quae initium sumunt, inquit Scaliger, ab viii. Kal. Octobr. dicunturque Constantianae, vel Caesareae Germanicae, cum Caesareae Constantinopolitanae a Kal. Septembr. inciperent. Jacobus vero Gothofredus Constantianae hic appellari contendit, quod Constantini Imperatoris tempore eae extiterint, quemadmodum Valentiaca, Valentis; Honoriaca, Honorii, etc. uti suis locis subinde adnotamus. Neque enim ante Constantinum vocis *Indictionis* mentio occurrit, et ut sat recentis meminit S. Ambrosius de Noë et Arca: *quia etri a Septembri mense annus videatur incipere, sicut Indictionum praesentium usus ostendit*, etc. Et certe tam primum in Cod. Theod. sub Constantio Indictionum fit mentio, ut alibi observamus. Sed de Indictionibus, earum nomine, originae et usu, varias conjecturas suggesterunt Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. pag. 502. 503. 2. edit. in Not. ad Euseb. pag. 224. et in Canonib. Isagog. pag. 179. 301. 302. Paulus Petavius in libello de Epochâ annorum Christi, quem fere integrum in Notis suis ad Syncellum inseruit Goarus; Franciscus Pithoeus ad tit. Cod. de His qui ad Ecclesias confugiunt, Joan. Georgius Herwartus in Chronolog. cap. ccxxxix. Dion. Petavius lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xxix. et xl. Grandamicus in Chronolog. Christ. parte iii. p. 104. et alii. Vide istius Chronici pag. 374. d.

Pag. 522. 15. *Τὸ δ'*] Leg. γ. ex Fastis omnibus. Proinde ita deinceps emendandi numeri in Constantini Consulatibus.

Pag. 522. 19. *Ἀντινοῦ*] Ita Fasti Savilliani: caeteri *Antoninum* vocant.

Pag. 523. 3. *Τὸν ἴδιον εἶδὸν Κωνσταντίνου*] Hic errat Auctor Chronici: Constantinus enim Constantini M. filius, una cum Crispo et Licinio Liciniano, Licinii Aug. filio, tum deum Caesar. dictus est anno cccxvii. ut infra observamus.

Pag. 523. 5. *Γαλλήσεος*] Galerius Maximianus perperam hic pariter irrepsit pro Diocletiano, de quo Eusebius et Prosper ad hunc Consulatum: *Diocletianus haud procul a Salonis in villa sua Spalato moritur*. Et Idatius: *His Coss. diem functus Diocletianus Sola iii. N. Dec.* Ubi leg. *Salona*, vel *Salonae*.

Pag. 523. 7. *Γαλλικανῶ καὶ Σωμμάχου*] Prosper, *Ida-*

tias, et Fasti omnes pro Symmacho, *Bassum*, Gallicano (quem perperam *Γαλλικόν* vocant Savilliani) collegam adiungunt, et recte: nam Gallicani et Symmachi Consulatus ad annum cccxxx. refertur, cujus fit mentio in lege II. Cod. Th. de Judaeis et Coelicol.

Pag. 523. 8. *Κωνσταντῖνος*] Idatius: *His Coss. levati Caesares Crispus, Licinius et Constantinus*. Ita etiam Eusebius in P 556 Chron. Prosper, Victor Schotti, Zosimus, et alii, ex quibus V 482 emendandum hoc Chronicon: necdum enim Constantius et Constans nati erant hoc anno. Vide Familias nostras Byzantinas.

Pag. 523. 12. *Τὸ ε΄.*] Leg. *τὸ ε΄, καὶ Δικινίου Καίσαρος*. Ita enim Fasti omnes et Cod. Theod. passim.

Pag. 523. 17. *Ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς*] Ex Eusebii Hist. Eccl. lib. x. cap. II. v. VI. VII.

Pag. 524. 2. *Τὸ ζ΄.*] Leg. *ς΄*. Sic Fasti omnes et Cod. Theod.

Pag. 524. 4. *Κωνσταντίνου*] Leg. *Κωνσταντίου*, ex Fastis omnibus.

Pag. 524. 10. *Κωνσταντίνου τὸ γ΄*. Hic pariter leg. *Κωνσταντίου*, ex Fast.

Pag. 524. 12. *Ἀρα παιδὶ Κρίσπῳ*] Vide Euseb. lib. x. cap. IX.

Pag. 524. 17. *Ἰνδ. ιγ΄.*] Haec usque ad *αὐτῶς*, in lina tertia, desunt in Cod. Holstenii. Et paullo infra, post *πολλὰ ἰδιωγήσατο*, scribitur *Κ. Ἰνδ. ιγ΄. Τη. Παυλλῶν καὶ Ἰουλιανῶν*. Editio Scaligeri habet *Ἰουνιανῶν*.

Pag. 524. 18. *Ἐτους δ΄ς.*] Ubi observare licet Auctorem Chronici hic, ut et alibi, interdum Christi vitae annos xxx. ex veterum Patrum sententia adscribere, tametsi in aliis locis non semel xxxiii. tribuat, ut vel inde appareat variorum Auctorum periochas, nullo adhibito examine, in suum Chronicon intrusisse. Hunc porro annum initae Synodi Nicaenae, ex hoc loco et aliis Scriptoribus, pluribus expendunt. Scaliger lib. v. de Emendat. Temp. p. 507. et Petavius lib. IX. de Doctr. Temp. cap. III. et lib. XI. cap. XII.

Pag. 525. 2. *Ἐν Νικαίᾳ*] Mense Maio. Vide Chronolog. Cod. Theod.

Pag. 525. 9. *Κώνσταντα*] Sic Cod. Vatican. At quod hic traditur de Constante Caesare jam facto, ac tum Imperatore a patre renuntiato, nullatenus cohaerent cum his quae a caeteris Historicis potioris longe fidei scribuntur. Sive enim per Constantem, Constantinus Constantini M. filius intelligatur, nihil ejusmodi ab iis traditur. Immo tres Constantini filios Caesaris duntaxat dignitatem ad parentis usque obitum servasse exerte aiunt, atque in primis Eusebius lib. IV. de vita

Constantiani cap. xl. scribens tres ejus filios variis temporibus consortes esse factos Imperii: ac Constantinum quidem circa annum Imperii x. Constantium circa xx. Constantem denique anno xxx. Unde patet haecce Chronici verba intelligenda de Constantio, qui in vicennialibus Caesar dictus fuerit: quod Victor Schotti post delatum Licinium factum scribit, *quae*, inquit, *tempestate Constantio insigne Caesaris datum*: Themistius vero in Orat. ia Constantinum, ex quo pater urbem Constantinopolitanam muris circumdedit. Certe Idatius, cui concinit Eusebius in Chronico, Constantium (ita enim leg. pro Constantino) levatum Caesarem vi. Id. Novembr. post bellum Hadrianopolitanum et Calchedonense, Crispo III. et Constantino III. Coss. Prosper autem Severo et Rufino Coss. tradunt: proinde anno uno, vel biennio ante vicennialia Constantiui, adeo ut de anno quo Constantius Caesar dictus est non omnino constet; tametsi id peractum ἀμφὶ τὴν εἰκοσαετηρικὴν πανήγυριν, ut ait Eusebius. At cum Aurelius Victor scribat Constantium per annos xv. Caesarem dignitatem tenuisse, potior videtur Prosperi sententia, qui levatum Caesarem tradit Severo et Rufino Coss. anno scilicet Christi vulgari cccxxiii.

Pag. 525. 11. *Εἰκοσαετηρίδα*] Vicennialia Constantini Nicomediae acta, et sequenti anno, Romae, scribit Eusebius in Chron. et ex eo Prosper. Idatius vero Romae duntaxat edita memorat, cui concinit hoc Chronicon: siquidem per voce ὄρα, quae nihil sonat, *Ρείμη*, quod vult Holsten. reponatur.

Pag. 525. 15. *Τῶν Ἀδριανουπολιτῶν*] Has insignes Constantini victorias in Consulatum Crispi III. et Constantini III. recte referre Idatium, non vero in annum sequentem, colligunt viri docti ex Leg. 1. Cod. Theod. de Veterania, lata Paulino et Juliano Coss. Is vero de die Hadrianopolitani praeslii cum hoc Chronico non consentit, quem v. Non. Jul. fuisse ait. Istius praeterea Constantini victoriae meminit Anonymus Valesianus, praeter Eusebium lib. II. de Vita Constant. cap. V 488 xvii. ubi consulendus Valesius, et ad eundem Anonymum Ammiano subjectum pag. 439. I. edit.

Pag. 525. 16. *Καίχηθονίων*] Sic reposuimus, cum prae editum esset *Καρχηθονίων*.

Pag. 525. 17. *Κρίσπον*] De anno caedis Crispi dissentiunt Historici, quem expendunt praes caeteris Scaliger ad Chron. Eusebii, Petavius lib. xi. cap. xli. et Gotthofredus ad Philostorgii lib. II. cap. 17. et in Chronologia Codicis Theodos.

Pag. 525. 19. *Τῷ αὐτῷ ἔτει*] Hieronymus in Chronico: *Edicto Constantini gentiliū templa eversa sunt. Immo clausa duntaxat, ut infra annotamus. Adde Socrumenū lib. II. cap. xv. etc.*

Pag. 526. 11. *Αββών*] Leg. *Αββών*.

Ibid. *Ἐπὶ τὸ β.*] Vir doctus legit *α'*.

Pag. 527. 1. *σο' Ολυμπ.*] Leg. *σβ'*. ex pag. 215.

Pag. 527. 4. *Ἀπὸ γενέσεως ἡμοῦ*] Delevimus hanc postremam vocem cum Holstenio. Id porro videtur excerptum ex aliquo Paschali.

Pag. 527. 6. *Τὸ θ'.*] Fasti omnes, *Constantino VII. et Constantio Cesare*, absque numero Consulatus. Quaedam Leges Cod. Theod. habent *Constante*, aliae *Constantio*.

Pag. 527. 9. *Δεφρανον*] Ammianus lib. xxvi. *Drepanum*, nunc *Helenopolim*, venit. Urbs Bithyniae ad Astacenum sinum, P 557 Stephano Byzantio. Vide illius Interpretes, Hieronymum in Chron. et ibi Scaligerum pag. 250. et Jacob. Gotthofred. in Chronologia Cod. Theodos. anno cccxxviii.

Pag. 527. 15. *Ἰανουαριον*] Ita Fasti Savilliani, Prosperi et Victorii. At Laterculus Praefect. Urb. Fragmentum Fastor. et Paschalis centum annor. Bucherii, ut et Fasti Idatii MSS. *Januarinum* legunt.

Pag. 527. 16. *Δαρούβιν*] In Dacia Ripensi egisse Constantinum hoc tempore ex subscriptione Leg. v. Cod. Theod. de Privileg. eorum qui in sacr. Pal. colligit Gotthofredus in Chronolog. ad eundem Cod.

Pag. 527. 17. *Καὶ γέγραπται*] Nescio an huc pertineat Inscriptio in pontem Danubii ad ruinas urbis Warhel: PROVIDENTIA AUG. VERE PONTIFICIS. VIRTUS ROMANA QUID NON DOMET. SUB JUGUM ECCE RAPITUR ET DANUVIUS. Vide Theophan. an. xxii. et xxiv. Constantini.

Pag. 527. 19. *Ἐν Νικομηδείᾳ*] Ubi tam egisse Constantinum his Cosa. testatur subscriptio Leg. un. Cod. Theod. de Mensis olear.

Pag. 528. 1. *Τὸ πρῶτον τεῖχος*] Vide Constantinopol. Christ. lib. i. sect. de Byzantii Orig. n. viii. Ab iis porro quae ad ejusdem civitatis descriptionem, seu regiones, seu aedes sacras, et alia hujusmodi spectant, deinceps occurrent, enucleandis vel illustrandis abstinēbimus, locis duntaxat istius Incubrationis indicatis, ne actum agamus.

Pag. 528. 4. *Ἰκπιδόν*] *ibid.* lib. i. sect. i. n. v.

Pag. 528. 5. *Κάθισμα*] *ibid.* n. vi.

Pag. 528. 6. *Παλάτιον*] *ibid.* lib. ii. sect. iv. n. i.

Pag. 528. 8. *Κοιτίον*] *ibid.* lib. i. sect. i. n. v.

Pag. 528. 9. *Φόρον*] *ibid.* lib. i. sect. xxiv. n. i.

Pag. 528. 10. *Κίονα*] *ibid.* n. vi.

Pag. 528. 14. *Παλλάδιον*] *ibid.* n. vi.

Pag. 528. 17. *Τύχην*] *ibid.* n. xi. et lib. ii. sect. ix.

n. i. Vide praeterea Notas nostras ad Zonas Annales pag. 62. 68.

Pag. 523. 18. *Ανθοῦσαν*] Ibid. lib. i. sect. iii. n. ii. pag. 30.

Pag. 528. 19. *Δύο ἐμβόλους*] Ibid. lib. ii. sect. iii. n. ii.

Pag. 528. 21. *Πηγάιν*] Ibid. n. i.

Pag. 528. 22. *Βασιλικήν*] Ibid. lib. ii. sect. ix. n. i.

Pag. 529. 1. *Σενάτον*] Anonymus Valesianus: *Ibi etiam Senatum constituit, secundi ordinis Claros vocavit.* Ibid. sect. ix. n. i.

Pag. 529. 5. *Ζεύξιππον*] De Zeuxippi nomine ita Eusebius in Chronico lib. i. *Zeuxis praeclarus pictor insignis habetur, ex cujus nonnullis imaginibus, quas plurimas apud diversas civitates fecerat, lavacrum Byzantinorum arbitramur appellatum.* Sed longe alias fuisse Scriptorum sententias de Zeuxippi appellatione docemus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxvii. n. ii. Id duntaxat addimus ad illius aquaeductum tuitionem V 484 pertinere videri Legem i. Cod. Theod. de Aquaeductu, quae mense Maio data scribitur iv. post Encaenia die.

Pag. 529. 8. *Τὸ δέκατον*] Fasti omnes et Cod. Theod. Constantino viii. et Constantino iv. seu Constantino Caesare, ut est apud Prosperum. Fasti Savilliani habent, καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Pag. 529. 11. *Ετους τὰ.*] Immo, inquit Scaliger, anno cccxcviii.

Pag. 529. 15. *Πρὸ πέντε εἰδῶν*] Vide praeter nostram Constantinopol. lib. i. ii. iii. Scaligerum lib. v. de Emendat. Temp. p. 508. Petavium lib. xi. cap. xlii. et Gotthofred. ad Leg. i. Cod. Theod. de Feriis.

Pag. 529. 17. *Ρώμην δευτέρα*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. vi.

Pag. 530. 2. *Ἀπὸ ξοάνου*] Ex opere rastli, uti hanc vocem interpretatur Hesychius: *ξοάνα, κυρίως, τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα ἢ λίθων.* Glossae: *Delubrum, ξοάνου, καθίδρυμα, ἀνάθημα*, ligneum simulacrum radendo poliendoque factum, ut Pausanias in Achaïcis indicat.

Pag. 530. 19. *Ἀλέξανδρος*] De mense et die quo obiit Alexander, consentit Auctor Chronici Orientalis, additque diem fuisse Lunae: annum vero mortis Christi cccxxxii. notat.

Pag. 530. 21. *Ὁ μέγας πατήρ*] Holsten. *φωστήρ.*

Pag. 531. 5. *Ἀργός*] Vide Gotthofred. ad Philostorg. lib. ii. cap. xxix. et quae annotamus in utroque Glossario de Panibus Palatinis.

Pag. 531. 6. *Δαλμάτων καὶ*] Codex Holstenii *Δαλμάτου Ζενοφίλου, καὶ*, etc. Fasti omnes *Dalmatium et Zenophilum* Coss. hoc anno habent, cujus Consulatus mentio praeterea occurrit in Itinerario Burdegal. et in Cod. Theod. Consulatus vero

Paulini, qui hic nominatur, et *Optati*, et perperam cum altero copulatur, in annum sequentem cadit, qui quidem in Chronico omittitur: cujus prae caeteris meminit Julius Firmicus lib. i. cap. ii. sub quo accidit insignis Solis eclipsis.

Pag. 531. 9. *Τούτοις τοῖς Πράτοις*] Error est tam in die quam in Consule quo haec gesta sunt, cum ad annum sequentem referri debeant, quo haec Encaenia celebrata fuerunt Idib. Septembr. praesentibus Episcopis, qui jussu Imperatoris Constantini Hierosolymis convenant post Synodum Tyri eodem anno habitam, ut testatur S. Athanasius in Apolog. Neque tamen quoad annum omnino erravit Auctor Chronici, siquidem haec ad Consulatam Paulini videtur referre. P 558

Pag. 531. 11. *Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἴ'*] Rectius Nicephorus lib. viii. cap. xxx. *εἴ'*. nam Encaenia Ecclesiae S. Resurrectionis die xiiii. Septembris quotannis celebrari a Graecis notant Menea et Typicum S. Sabae.

Pag. 531. 13. *Κωνσταντῖνον*] Sic reposuimus ex Scaligeri edit. et Fastis omnibus, cum *Κωνσταντῖνον* edidisset Raderus. Is porro fuit Constantius Constantini M. frater, ut indicat subscriptio Epistolae Presbyterorum et Diaconorum Mareoticorum in Synodo Tyri habita eo anno: *Coss. Julio Constantio illustrissimo Patricio, fratre religiosissimi Constantini Augusti, et Rufino Albino clarissimis et Deo gratissimis viris.* Ubi *Caesaris* nomen minime tribuitur Constantio, qui Nobilissimus duntaxat a fratre designatus est, ut scribit Zosimus lib. ii. Et sane Fasti omnes hunc Consulatam ita consignant, *Constantino et Albino Coss.* praeter Laterculum Praefect. Urb. ubi pro Albino Paulinus scribitur.

Pag. 531. 14. *Κωνσταντῖνον τοῦ εὐσεβοῦς*] Vide Eusebium lib. iv. de Vita Constant. Idatium, etc.

Ibid. Ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρώμῃ] Ita apud Priscianum, *Romam Constantinopolitanam* dictam observamus in Constantinopoli Christ. lib. i. p. 35.

Pag. 531. 16. *Καὶ Κώνσταντα*] De anno quo Constans Caesar dictus est varie scribunt Historici. Eusebius lib. iv. de Vita Constant. cap. xl. id factum ait *ἀμφὶ τὴν τρίτην δεκάδα* ejusdem Augusti, seu circa xxx. Imperii annum. Hieronymus et Prosper, Pacatiano et Hilariano Coss. an. cccxxxii. *Constans filius Constantini provéhitur ad Regnum.* Id in annum sequentem rejicit Idatius die viii. Kal. Jan. Victor Schotti, post bellum Sarmaticum Caesarem dictum ait, quod gestum est anno cccxxxii. Sed cum infra scribat Auctor Chronici tres duntaxat annos parente superstite Caesarem dignitatem obtinuisse Constantem: inde omnino confici videtur dictam Caesarem anno cccxxxiii. Atque adeo expungenda haec verba in Chronico, *καὶ Κώνσταντα υἱὸν αὐτοῦ Αὐγουστον ἀνέδειξεν* sicque emendanda, *καὶ Δαλμάτιον* V 485

τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, etc. ut est in editione Scaligeriana, ubi pro Δαλματίων, perperam Κωνσταντα irrepit.

Pag. 531. 16. Καὶ Δαλματίων] Hieronymus, Prosper, et Orosius: *Tricennialibus Constantini, Dalmatius Caesar appellatur.* Addit Idatius xv. Kal. Octobr. Alia de Dalmatio vide in Famil. Byzant.

Pag. 531. 17. Κένσαρος] Baderus Κένσαρος ediderat, et ad marg. reposuerat, Κήναρος, an Καίσαρος: quomodo postremam hanc vocem habet Scabiger. Certe in Cod. Vaticano ita est exarata, ut Κήναρος videatur praeferre, ubi secunda litera non tam η quam h. latinum superius paulo truncatum, cum puncto, nisi sit accentus, refert. Sed uti edidimus prorsus legendum: Dalmatium quippe Constantini M. fratrem, Censorem dictum ex S. Athanasio et Socrate docuimus in Famil. Byzant. Adde tantum describi in Cod. Theod. tit. de His qui numero liberor. constitutionem Constantini ad Dalmatium, nulla addita dignitate, quam habere quiddam videri quod ad hanc spectet subodoratur Gotthofredus.

Pag. 531. 20. Καὶ Ζηνοῦ] cum Zenophilo an. ccccxxxiii.

Pag. 532. 1. Πήγα] Anonymus Valesianus: *ejus fratrem Annibalianam data ei Constantia sorore sua, Regem Regum et Ponticarum gentium constituit.* Vide Famil. Byzant. pag. 49.

Pag. 532. 6. Τυριανοῦ] Leg. Τιτιανοῦ, ex Fastis omnibus.

Pag. 532. 11. Βαπτίσματος] De Baptismo Constantini praeter Baronium consulendi Petavii lib. xi. de Doctr. Temp. cap. XLIII. et Gotthofredus in Chronol. Cod. Theod. an. ccccxxxvii.

Pag. 532. 15. Ἐχοντα] Sic Cod. Vatic. Leg. forte ἄγοντα, ut mox semel ac iterum.

Ibid. Ἐτος εἰκοστόν] Ex quo scilicet Constantinus Caesar dictus est anno cccxvi. usque ad parentis obitum tot intersunt anni.

Pag. 532. 17. Ἐτος ε΄.] Si Constantinus xi. dumtaxat annis Caesarem dignitatem patre superstite obtinuit, isque hanc inierit vi. Id. Novembr. ut est apud Idatium, sequi videretur tum demum Caesarem dictum anno cccxxv. qui est annus vicennialiorum Constantini. Vide quae supra annotamus.

Pag. 532. 19. Ἐτος ἄγοντα τρίτον] Huc rursus referenda quae paullo ante annotavimus de Constantis Caesarea dignitate.

Pag. 532. 20. Ἐτος ἄγοντα καὶ αὐτὸς τρίτον] Quippe Dalmatius biennio post datam Constanti Caesaream dignitatem, Caesar a patre dictus est, anno scilicet cccxxv. aut sub tantum cccxxxv. Ita enim Victor Schottii: *ablati: consumpto fore*

biennio fratris filium, cui ex patre Dalmatio nomen fuit, Caesarem iunxit, assistentibus valide militaribus, id est instantibus.

Pag. 532. 22. Ο τραπεζαρχος] De excessus Constantinū anno et die agunt prae caeteris Scaliger lib. v. de Emend. Temp. p. 510. et Petavium lib. xi. cap. xliii.

Pag. 533. 6. Εὐθέως ἐξώρμησεν] Eusebius lib. rv. de Vita Constant. cap. lxx. ex cuius verbis eruit Henr. Valesius falli ait P 559 Auctorem Chronici, qui Constantinopolim recta venisse, atque ibi paternas exequias celebrasse scribit. Veram non obstat quin in urbem veniens, Nicomedia parentis funus ipsemet secum deferri curaverit.

Pag. 533. 10. Ως ἐπιζῶντος] Melius ὡς ἐπιζῶντος atque sic edidimus.

Pag. 533. 12. Στομῆτρια] Glossae: στομῆτριον, demensum. Philostorgius lib. ii. cap. ix. καὶ σπηρσιδίου δαπάνην διανεῖμοι τοῖς εὐκλήτοις, etc. Adde Zosimum lib. ii. et Sozomenum lib. ii. cap. xxxii. praeterea l.eg. x. Cod. Theod. de Annona Civit. et Leg. ii. de Frumento urbis Constantinopolit.

Pag. 533. 18. Σάκωρις] Chron. Hieron. Sapor Rex Persarum Mesopotamiam vastata, duobus ferme mensibus Nisibim obsedit. Atque haec fuit prima Urbis obsidio sub Constantio: nam ter a Persis illa impetrante obsesam fuisse scribit Rufus Festus. De secunda V 486 obsidione agitur sub an. ccccl.

Pag. 534. 2. Ετος α'.] Haec delet Cod. Holstenii: et certe legendum fuisset γ'. Victor Schotti: Statim triennio post minimum maximumque, fatali bello Constantinus cadit. Perit enim Acindyno et Proculo Coss. ut est apud Socrat. lib. ii. cap. v. Vide Famil. Byzant.

Ibid. Κόνστας] Constant hoc loco ante Constantium nominatur, licet minimus natus fuerit: medius vero Constantius. Ita etiam Epiphanius Haer. lxxviii. num. ix. licet aliter Haer. lxxv. n. 1.

Pag. 534. 5. Οἴθρου] Edit. Scaligeri, Οἴθρου.

Pag. 534. 6. Κωνσταντίνου] Fasti omnes et Leges Cod. Theod. habent hoc anno, Constantio ii. et Constante Coss.

Pag. 534. 9. Πρόκλου] Ita Socrates lib. ii. cap. v. et Fasti Savilliani et Vossiani. At Fasti caeteri Proculum vocant, quod idem est. Indictio porro istius anni annotatur in Conciliabulo Antiocheno apud Athanasium lib. de Synodis, cuius ope Indictio- rum metemora retrahi potest ad annum cccxxvii. vel cccxxviii. inquit Gotthofredus.

Pag. 534. 11. Τὸ ε'.] Scribendum τὸ γ'. ut emendat Holstenius, et habent Fasti omnes, et Leges Cod. Theod.

Pag. 534. 13. Πλακίτου] Sic Fasti Savilliani. Πλακίτινος, Vossiani Sed Placidus dicitur in Fastis omnibus, in Cod. Theod. et in vet. ac praeclara Inscriptione, in qua illius nomina

omnia et dignitates continentur, apud Lud. Carionem lib. i. Antiq. Lect. cap. xiv. a Grutero ommissa. Placitum Cos. expungit Holstenius. Post hunc Consulatum inseritur in Cod. Vaticano Tabula, seu Rota, quam hic damus.

Pag. 534. 17. *Κωνσταντιναί*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.

Pag. 535. 1. *Κωνσταντιλου τὸ ε΄.*] Leg. δ'. ex Fastis et Cod. Theod. Fasti alii, ut Capitolini et Laterculus Praefector. Urb. sic annum hunc describunt: *Post Consulatum Amantii et Albini.* Fragmentum Consulare et Paschale centum annorum apud Bucherium: *Post Amantio et Albino.* Notam numeralem hic delet Cod. Holstenii.

Pag. 535. 3. *Ρουφίνου*] *Rufus* dicitur Hincmaro Remensi to. ii. p. 460. 475. Sed Fasti omnes *Rufinum* vocant.

Pag. 535. 6. *Λιμενίου*] Is *Ulpus Limenius* hoc quoque anno Cos. et Praefectus Urbi fuit, ut est in supra laudato Laterculo.

Pag. 535. 7. *Απεκτάνθη*] Iisdem paene verbis, quae versioni inseruimus, haec recte refert Idatius in Fastis ad Consulatum Sergii et Nigriani, quo contigere. Vide Victorem Schotti, Socratem lib. ii. cap. xxii. et alios, praeterea Scaligerum ad Chron. Eusebii p. 253. et Grandamicum parte iii. Chron. Christ. p. 116.

Pag. 535. 8. *Αρξας ἔτη ιβ΄.*] Haec verba duntaxat absunt apud Idatium.

Pag. 535. 10. *Νεποτιανός*] Eutropia sorore Constantini natus. Vide Famil. Byzant.

Pag. 535. 14. *Λεόντιος*] Vide Philostorgium lib. iii. cap. xvii. et xviii. Hunc inter Atrianos Antistites semper recenset Athanasius, et *ἀπόκοπον*, seu castratum vocat. Theodorus lib. ii. Hist. Eccl. cap. x. natione Phrygem fuisse ait, *τὴν δὲ γνώμην κρυψίνου, καὶ τὰς ὑφάλους πέτρας μιμούμενον.* Vide praeterea cap. xxiv. Unde a quodam Ariano Scriptore haec hausisse Auctorem Chronici quidam volunt, qui tantopere laudet, quem alii perstringunt: quod accidit in iis quae infra de Meletio narrat.

Pag. 536. 18. *Σάπωρις δὲ*] De hac altera sub Constantio Nisibensi obsidione agunt Julianus Orat. i. et ii. Philostorgius lib. iii. cap. xxiii. Theodorit. lib. ii. cap. xxx. Georgius Hamartolus in Chron. MS. Cedren. Zonar. Albapharajus, et alii. Sed in primis conferendus Theophanes, qui haec iisdem verbis quibus Auctor Chronici refert. Vide Henr. Valesium ad lib. xx. Ammiani.

Pag. 537. 1. *Καὶ Βασιλεῖς μισθωτοῦς*] Praefectos forte Provinciarum, quos *Βασιλεῖς* etiam appellabant Persae: quibus cum imperarent, inde *Βασιλεῖς Βασιλέων* se inscribebant.

Pag. 537. 3. Εχωρησαι] Ita emendavimus ex Theophan. V 487 ne, cum prave editum esset *ἐχωρίσειν*, tametsi ita praeferat Cod. Vatican. et Codex Theophanis, ut monet Goarus.

Pag. 537. 4. Τὸ λοιπὸν] Theophan. *τό τε λοιπὸν*.

Pag. 537. 6. Ποταμῶ] *Migdonio*, Theodorit. Vide Vin. P 560 centium Bellovac. lib. xxx. cap. lxxxii. et lxxxix. ubi simile quiddam refert.

Ibid. Οἶδεν] Leg. postea *οἱ δὲ Νησιβηνοὶ εὐχαίς ἐνίκουν*. Quippe, ut narrat Theodoritus, admirandus ille Ephraem, quem *Mar Ephraim* vocat Albupharaijus, (*Mar* autem Apostolos appellant Chaldaei hodierni, ut observat Scaliger in Prolegom. ad libros de Emendat. Temp.) praestantissimus apud Syros Scriptor divinum Jacobum Episcopum rogavit ut in murum ascenderet, Barbaros inspiceret, et imprecationis tela in eos immitteret: cui obsaecutus Jacobus in quandam turrin conscendit, visaque innumerabili hominum multitudine, nullum aliud malum iis imprecatus est: sed oravit tantum ut cinifes et culices in eos immitterentur, ut ex minutis illis animalculis, ejus qui ipsis auxiliabatur potentiam agnoscerent. Orationem Jacobi nubes cinifum et culicum protinus excepisse, etc. De Jacobo et Ephraïmo in sua narratione silet Theophanes: de Jacobo vero quaedam attigit Philostorgius, ut et Gregorius Turon. lib. ii. Hist. cap. xxxv.

Pag. 537. 8. Μέρος τοῦ τείχους] Theophanes, *μέρος μὲν τοῦ τοῦ τείχους ἀπεπόρθηται, καὶ τοῦτο κατὰ Θεοῦ συγχώρησιν*. Alii Codd. *ἐπεπόνθει* praeferunt.

Pag. 537. 10. Γίνεται γὰρ] Theoph. *εὐθέως γὰρ γίνεται τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι, καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ὕδασι νήχσθαι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ὕδατος διεφθάρθαι*.

Pag. 537. 14. Συμπεῖσαντες] Theophan. *εὐτρεπίσαντες προσέχειν τῷ πολέμῳ, μαγγανείαις τε παντοίαις*.

Pag. 537. 18. Κατατέλμασιν] Theoph. et Georg. Monachus, *κατατέλμασιν*.

Pag. 537. 20. Οπλίτας ἀπέτεινεν] Theoph. *ὀπλίται ἀπέθανον. Μοχ, ἐπέσειν. Theoph. ἐπέσειν*.

Pag. 538. 2. Δεινῶς καταντιλούμενος] Haec desunt apud Theophanem.

Pag. 538. 4. Ορασις ἐδείχθη] Idipsum etiam narrat Theodoritus: aliter vero Theophanes et Georg. Hamartolus: *ὄρα ἄγγελον ἐπὶ τὸ ἄκρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρά χειρά τὸν Βασιλέα κρατοῦντα Κωνσταντίου. Auctor infra, de Magis: διέγνωσαν τοῦ φανέντος Ἀγγέλου σὺν τῷ Κωνσταντῷ τὴν δύναμιν*: quae quidem aliter concepit Theophanes.

Pag. 539. 1. Τῇ φυγῇ] Ex hoc Chronici loco licet emendare Theophanem: *αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδοῖς φυγῇ ἐδίωκε τὴν πατριδα πρότερον λοιμικῇ νόσῳ διαφθαρέντες*: nam post

φρηῆ, addidimus μη, ita ut fuga arrepta, cum nemo cura concesseretur, domum concesserit, tametsi Theophani concinat Georgius Hamartolus.

Pag. 539. 2. Οὐαλογέσων] Cum hic Vologesus tempore istius obsidionis Nisibensis esset Episcopus, inde hallucinatum Theodoritum contendit Henr. Valesius ad Philostorgium, qui Jacobum ea tum dignitate functum scribit. Verum huic objectioni haud aegre reponi potest, non iade omnino evinci Vologesum, cum haec obsidio Nisibena contigit, istius civitatis fuisse Episcopum, cui forte interfuerit, antequam extincto Jacobo, hanc esset adeptus dignitatem.

Pag. 539. 6. Βετρανίωνα] De Vetramione, seu Veteranione, uti appellatur ab Eutropio et aliquot aliis, multa ex Scriptoribus commentati sunt Gotthofredus ad Philostorgii lib. III. cap. XXII et Santamantius in Commentar. Histor.

Pag. 539. 7. *Ev Naïσῶ τῆς Ἰαλλίας*] Cod. Vatic. *Ναϊσῶ τῆς Ἰαλλίας*. Sed leg. *τῆς Ἰλλυρίας*. Est enim *Naissus* urbs Illyriae, quinque dierum itinere expedito hemia ab Istro distans, in Romanorum et Scytharum limite, ut est apud Priscum in Legat. a quo *Ναϊσῶς* appellatur, ut et a Stephano Byzantio, et in Cod. Theod. locis a Gotthofredo indicatis. Quod quidem oppidum in Mediterranea Dacia statuit Hierocles Grammaticus in Notitia Provinciae: ut et Itinerarium Burdegalense, Constantini M. ortu, ut Anonymus Valesianus et alii quidam volunt, nobilitatum, quodque oppidum postea is magnifice ornavit. *Ναϊσῶς* vero dicatur Procopio lib. III. de Bello Goth. cap. XL. Zosimo lib. III. et Theophani anno XII. Theodosii Jun. ex Cod. Peiresciano: perperam vero *Νασσῶν* in edito: *Naessus*, Julio Firmico lib. II. Mathes. Marcellino Comiti, Ammiano, Anonymo Valesiano, et alii. *Νέσσος*, Georgio Synkello p. 382. Socrates vero lib. II. cap. XXV. in Illyrico apud Sirmium a militibus levatum Vetramionem scribit, ut et Auctor Chronici: in Illyrico pariter Orosius. Alii autem, ut Victor, Hieronymus, et Prosper, apud Mursam in Pannonia: apud Naissum vero a Constantie regium insigne ei detractum Hieronymus, et ex eo Prosper: apud Sirmium Sozomenus lib. IV. cap. IV. scribunt. Ex iis saltem liceat colligere hoc Chronicon ex variis Scriptoribus, sibi invicem non usquequam consentaneis, esse consarcinatum. Caeterum *Ναϊσῶν* ab Attila eversum fuisse et solo aequatum, scribit idem Priscus in Gothiis, et ex eo Theophanes loco laudato.

Pag. 539. 11. *Ev τῷ Κάμπῳ Τριβουνάλιον ποιήσας*] Georgius Hamartolus in Chron. MS. *Ἐξελθὼν δὲ ἐν Τριβουνάλῳ Κάμπῳ, καὶ στὰς ἐν μέσῳ ἐπ' ἑψους, συμπαρόντες τοῦ στρατοπέδου*, etc. ubi observanda haec loquendi formula. Cegabantur porro milites in Campo, ac structo Tribunali, inde eos

alloguebatur Imperator. Herodianus in Commodo: Προελθὼν δὲ ὁ Κομμοδος, τὰς τε βασιλείους θυσίας ἐπιτελεῖ, καὶ βήματος αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθένης ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτῷ. ἔλεξε τοιαύδε. Et in Alexandro Severo: ἀθροίσας τοὺς ἐν Ρώμῃ στρατιώτας, συνελθεῖν τε πάντας κελεύσας εἰς τὸ εὐνήθεις πεδίον, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, ἔλεξε τοιαύδε. Denique in Maximino: συγκαλέσας πάντα τὸν στρατὸν εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως P 561 πεδίον, προσελθὼν δὲ τῆς τρίτης ἡμέρας· ἀνελθὼν τε ἐπὶ τὸ βῆμα, etc. Lactantius de Mortib. Persecut. n. xix. *Erat locus extra civitatem ad millia fere tria, in cuius summo Maximianus ipse purpuram sumpserat. Infra: obstupescunt omnes in tribunali, etc. Renatus Frigeridus apud Gregorium Turon. lib. ii. Hist. cap. viii. Valentinianum iii. interemptum ait in Campo Martio, cum pro tribunali residens concionaretur ad populum. His adjungenda quae annotamus in Disceptat. de Hebdomo.*

Pag. 539. 17. *Ἐν πᾶσι δὲ*] An ex Ariano quodam Scriptore ista hausit Auctor Chronici, cum Constantius Fidei Catholicae hostis acerrimus, Arianam haeresim obstinatius tueretur, Catholicis omnibus infestissimus, tametsi simulata pietate supplicia vel poenas non adhiberet. Unde Hilarius: *Non dorsa caedit, sed ventrem palpat: non proscribit ad vitam, sed trudit in mortem: non trudit carcere ad libertatem, sed intra Palatium honorat ad servitutem, etc. Infra: Novo inauditoque ingenti triumpho de Diabolo vincis, et sine martyrio persequeris.*

Pag. 540. 1. *Δορυφορίας*] Sic reposuimus, cum editum esset *δωρυφορίας*.

Pag. 540. 2. *Προσάσι*] Philostorg. *Προσταν τῆς Βιθυνίας*. Ita etiam Georgius Hamartolus; sed et alii. Prusam duplicem fuisse in Bithynia observat Simmondus ad Sidonii lib. ii. Epist. ii. Alia est *Προάσα*, alia *Προσάσις*, quam in Honoradio Provincia statuit Notitia Leonis Imp. rectius scripsit. *Προσσιάδα* in Themate Buccellariorum, olim Marysdevorum Provincia dicta, statuit Constantinus Porphyrogen. lib. ii. Themat.

Pag. 540. 7. *Σεργίου*] Hic annus varie consignatur. Festi Idatiæ, Prosperi et Victorii: *post Consulatum Sergii et Nigriniani* habent. Vossiani: *ὁ μετὰ Πκατελαν Σεργίου καὶ Νιγρινιανουῦ*. Savilliani: *τοῖς ἐομένοις*, ubi legendum forte *τοῖς δεομένοις*. Fragmentum Pastorum, et Paschalis centum annorum apud Bucherium, *post Sergio et Nigriniano*. Laterculus demique Praefectorum Urbi, *Magnentis et Gaisiois*.

Pag. 540. 10. *Μετονομάσας*] Victor Schotti: *cujus nomen suo mutaverat*.

Ibid. Μοῖς Μαρτίας] Ita Idatius, Prosper, et alii.

Pag. 540. 13. *Τὸ σημεῖον*] Extat Epistola S. Cyrilli Hierosol. Episcopi de hac Crucis visione ad Constantium Imp.

de qua quidem Cruce agunt passim Scriptores, ac in primis Philostorgius lib. III. cap. xxvi. Sozomenus lib. III. cap. IV. V 489 Auctor vitae S. Artemii, etc. At cum id accidisse die Festo Pentecostes dicatur, qui anno cccli. in XIX. Maii incidit, qui fieri potest ut III. Kal. Febr. eodem anno contigerit, quod vult Idatius, ita scribens: *Et apparuit in Oriente signum Salvatoris die III. Kal. Februarias, Luna xxviii.*

Pag. 540. 18. *Στέφανος ὡς ἡ Ἰρις*] Sueton. in Augusto cap. xcvi. *Repente liquido ac puro sereno circulus ad speciem caelestis Arcus orbem Solis ambiit.* Ubi consulendus Casaubonus.

Ibid. Καὶ τῇ αὐτῇ ὥρῃ] Sed id neque verum esse potest, cum Mursense praelium contigerit sub finem Autumni, ut est apud Julianum Orat. I vel certe IV. Kal. Octobr. eodem anno, ut idem Idatius scribit: *His Coss. bellum Magnentii fuit Morsus die IV. Kal. Octobr.*

Pag. 541. 4. *Τὸ ζ'.*] Leg. *ς'*. Ita enim Fasti omnes: *Constantio v. et Constantio Caesare.* Paschalis Isterculus centum annorum: *Constantio v. et Constantio Juniore.* Victorius, Senator, et Leges aliquot Cod. Theod. ut et hoc Chronicon, *Constantio v. et Constante.* At Isterculus Praef. Urbi: *Decentio et Paulo,* ex parte scilicet Magnentii. Apud Holstenium, *καὶ Κωνσταντίου ναλου τὸ κ'.* scribitur. Fasti Vossiani, *καὶ Κωνσταντίου ναλου τὸ α'.* Rectius si scribatur *νέου.*

Pag. 541. 6. *Τὸ η'.*] Leg. *τὸ ζ'.* Sic enim praeter Fastos, Socrates lib. II. cap. xxxii. *ἐν Πρατείῃ τοῦ Κωνσταντίου τὸ ἕκτον, καὶ Κωνσταντίου τοῦ Γάλλου τὸ δεύτερον.* At pro Constantio Caesare, *Constantem* etiam legunt aliquot Leges Cod. Theod. Victorius et Senator, ut et in aliis ejusdem Galli Consulatus, adeo ut promiscue sic appellatum vero simile sit.

Pag. 541. 8. *Τὸ θ'.*] Leg. *τὸ ζ'.* quomodo Fasti omnes, ubi Cod. Theod. Victorius et Senator pro Constantio Caesare *Constantem* praeferunt, uti monuimus.

Pag. 541. 10. *Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει*] Perperam annus necis Magnentii his Coss. ascribitur, quae accidit Constantio VI. et Constantio Caesare Coss. ut est apud Socratem lib. II. cap. xxvii. et Idatium in Fastis, qui diem consignavit III. Id. Aug. contra quam Auctor Chronici qui IV. habet: *His Coss. Magnentius se interfecit in Galliis apud Lugdunum die III. Id. Aug. At Decentius frater Magnentii laqueo se suspendit xv. Kal. Sept.* Ubi Scalliger: *Valde, inquit, turbant illi Scriptores, dum alius Mursam in Gallia ponit, (Socrates loco laudato) alius Magnentium puncto temporis in agrum Lugdunensem volasse scribit.* Atqui Auctor noster solum fugisse scribit, nec omnino abludit Orosius. Sed fidem non meretur Georgius Hamartolus, qui matrem etiam et fratrem prius occidisse scribit, tametsi Decentium Caesarem laqueo se suspendisse mox addat: quo turpi et ignominioso

mortis genere Maximianum Herculum Imp. vitam detestabilem finisse scribunt Eusebius lib. viii. extr. Lactantius lib. de Mortib. Persecut. n. xxx. et Victor in Epitome.

Ibid. *Ἐν Μούσῳ Σελεύκῳ*] Sic Cod. Vatican. Editio vero Scalig. *Ἐν Μούρῳ Σελεύκῳ*. Socrates, *Μιλτοσελεύκῳ*, ubi Codd. alii *Μορτοσελεύκῳ* rectius praeferunt. Est enim *mons Seleuci*, ut vertit Epiphanius Scholasticus, cujus loci meminit Itinerarium Hierosolymitanum. Georgius Hamartolus habet tantum *ἔν Σελεύκῳ*. Vide Sirmondum ad Sidonii Epist. vi. lib. v. P 562

Pag. 541. 13. *Ἰδῶν Ἀγούστου*] In hac voce, uti in Praefatione diximus, Holstenii Codex desinit, qui caetera deinceps esse Continuatoris monet.

Pag. 541. 14. *Λουλλιανού*] Fasti Idatiani, *Arbitione et Lolliano*: alii, *Arbetione*.

Ibid. *Ἐπαρχον*] Domitianum.

Pag. 541. 17. *Κυέστωρα*] Montium. De utriusque caede agunt Ammianus lib. xiv. Philostorgius lib. iii. cap. xviii. Socrates lib. ii. cap. xxvii. et alii.

Ibid. *Μετασταλείς*] Hieronymus in Chron. *solicitatus a Constantio*, quod idem valet.

Pag. 541. 18. *Ἐν Ἰσῳ τῇ νήσῳ*] Sic etiam editio Scyligeri. At Holstenius in Notis ad Stephanum legit *ἔν Ἰσραῶ τῇ νήσῳ*, aitque Auctorem Chronici id ex eorum sententia scripsisse, qui Istrum fluvium hoc loco prope Istriam alio ostio in Adriam effluere crediderunt. Scymnus Chius:

— — *Ὁ Ἰστροὺς ποταμὸς*

Κατέρχεται ἀπὸ τῶν Ἐσπερίων τόπων,

Τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,

Ἀσὶ δὲ σχιζόμενος, κ' εἰς τὴν Ἀδρίαν ῥέει.

Et Marcianus Heraclaeota, quem eundem cum Scymno volunt quidam ex eruditis:

Ἐνετοί τε καὶ τῶν ἐντὸς εἰς τὸν Ἀδρίαν

Ἰστροῦ καθηκόντων.

Ammianus lib. xiv. in *Istria prope oppidum Polam* occisum Gallum tradit. Socrates lib. ii. cap. xxxiv. Sozomenus lib. iv. cap. vii. Eutropius et Idatius in *Insula Flanona*, quae urbs est maritima Istriae Ptolemaeo et Plinio lib. ii. sect. xxv. Quod vero Auctor Chronici *ἔν Ἰσῳ τῇ νήσῳ* sublatum ait, *Issam* forte intellexerit Dalmatiae Insulam, de qua copiose egit Joannes Lucius lib. i. de Regno Dalmatiae et Croatiae pag. 10. ubi relegatus primo, deinde translatus Flanonam, ibi intersectus fuerit. *Ἰστροῦ* oppidi meminit Symeon Logotheta in Chron. MS. quod *ὑπὸ Μιλησίου* conditum ait. Georgius Hamartolus in Chron. MS. ubi de caede Galli: *τοῦτον μεταπεμφόμενος ὁ Κωνσταντῖος περὶ Θαλάμον αὐτὴν νῆσον ἀναιρεθῆναι ἐπέλευσεν*. Ubi forte leg. *περὶ Φλανῶνα τὴν νῆσον*.

V 490

Pag. 542. 1. Περὶ τῆς Εἰδῶν Οὐκὸς] Idatius, Ammianus lib. xv. Socrat. lib. II. cap. xxxv. et Zosimus lib. III. scribunt Julianum factum Caesarem VIII. Iduum Novembrium: ex quibus emendandus Auctor Chronici. Joëles Caesaris functum dignitate annos IV. et menses VI. ait, id est ab VI. Novembr. ad ann. cccLv. ad id tempus quo Imperator in Gallia proclamatus est circa mensem Aprilem aut Maium anno cccLvi.

Pag. 542. 5. Ἰνδ. εἰ.] Hoc tum primum anno cccLvi. Indictionis vox occurrit in Codice Theodosiano *Legis II. de legatis*, quae ita subscribitur: *xviii. Kal. Febr. med. Indictione xv. Constantio A. VIII. et Juliano Caesare Cos.* Ubi tamen legendum videtur Indictione *xiiii.* cum hoc anno cccLvi. Constantius VIII. Cos. fuerit cum Juliano.

Ibid. Τὸ εἰ.] Scrib. τὸ ηῖ. Ita Fasti et Cod. Theod.

Pag. 542. 7. Ἐπὶ τούτων] Idatius hoc anno id refert ad Kal. Junii.

Pag. 542. 12. Τὸ καῖ.] *Leg. θ'.* Sic Fasti, Cod. Theod. et Holsten.

Pag. 542. 14. Ἐπὶ τούτων] Id ipsum habet Idatius, qui haec ad diem V. Non. Martii, seu ad V. ejusdem mensis refert, contra quam Auctor Chronici, qui ad III. Vide Constantinopolim Christ. lib. IV. sect. V. n. I.

Pag. 542. 20. Ἐν Πάμῃ] Diem notat Idatius: *Et introivit Constantius Aug. Romae IV. Kal. Maias, et edidit xxxv.* Ubi leg. xx. seu vicennalia.

Pag. 543. 3. Λατιανού] Victorius, Titianus: Cerealium vero Κεφέλλιον Fasti Savilliani: Vossiani Καράλλιον perperam vocant.

Pag. 543. 6. Σεισμός] Hunc terrae motum ad annum cccLviII, referunt Victor Schotti in Pio, Ammianus lib. xvII. Hieronymus in Chron. Socrates lib. II. cap. xxxi. et Idatius, qui diem notat viII. Septembr. de quo agunt praeterea Libanius in Monodia, Orosius lib. viI. cap. xxix. et alii. Vide Scaliger. ad Chron. Eusebii, et Gotthofredum in Chronol. Cod. Theod.

Pag. 543. 9. Γρατιανός] Aliter Idatius hoc anno quoad diem: *His Cos. natus est Gratianus filius Augusti, Valentiniani die xiv. Kal. Maias.*

Pag. 543. 10. Ἀπὸ τῶν ἑταίρων] Totidem habentur in Fastis Idatii, qui in mense et die processus Chronico non consentit: *Et ipso anno primum processit Constantinopolim Praefectus Urbis nomine Honoratus, die III. Id. Decembr.* Ita alibi semel ac iterum *Constantinopolim* pro *Constantinopoli* usurpat, vocem vero *primum*, ἢ *πρώτος*, hic exponitur.

Pag. 543. 11. Πάμης] Idatius, *Praefectus Urbis*, nude, scilicet Constantinopolitanae, ut est apud Socratem lib. II.

cap. xli. et Sozomenum lib. iv. cap. xxiii. non Romae, ut Auctor Chronici. Hieronymus in Chron. *Honoratus ex Praefecto Praetorio Galliarum primus Constantinopolis Urbis Praefectus factus.* Vide omnino ad huncce Chronici locum Jacob. Gotthofredum V 491 ad leg. xvi. Cod. Theod. de Praetorib.

Pag. 543. 14. *Ἰνδ. γ'.*] Haec Indictioni congruit Lex xi. P 563 Cod. Theod. de Cursu publ. quae data dicitur Kal. Decembr. Ind. iii.

Ibid. *Τὸ ββ.]* Scrib. τὸ ι'. Itē Fasti omnes, et Ammianus initio libri xx. *Consulatu Constantii decies terque Juliani, etc.*

Pag. 543. 19. *Εὐδόξιος]* Philostorg. lib. v. cap. i. Theodorit. lib. ii. cap. xxvi xxvii. et alii.

Pag. 543. 21. *Παρουσία Ἐπισκόπων ββ.]* In Concilio scilicet Constantinopolitano, cui adfuere qui hic recensentur Episcopi, sub quorum praesentia aedificata est magna Ecclesia.

Ibid. *Μάρτι, Ἀκακίου]* Ita edidimus, cum perperam scriptum esset apud Scaligerum, etiam in Cod. Vaticano *Μαρκιακισίου.* Utriusque, Maris scilicet et Acacii in Concilio Constantinopolitano meminit Philostorgius lib. iv. cap. xxi. et lib. v. cap. i. ut caeteros omittam, quos hic laudat Gotthofredus.

Pag. 544. 13. *Ἐγκαίνια]* Vide nostram Constantinopolim Christ. lib. iii. n. ii.

Pag. 544. 18. *Ἀναθήματα]* Quae sunt totidem Constantii pietatis argumenta, quam caeteroquin commendant S. Cyrillus in Epistola ad Constantium de Cruce in caelo visa Hierosolymis, in qua *σὺςββίστατον* vocat, (de qua consulendus Theophanes ad an. xix.) Gregorius Nazianzenus Orat. i. in Julianum Aug. ubi et ejus in Catholicos pro Arianis facta excusat, et in Orat. ii. S. Ambrosius, qui in Epist. ad Valentinianum, Constantium *Augustae memoriae* vocat. Epiphanius Haer. lxxix. n. xii. ubi de illius Arianismo agit, Theophanes an. xii. et Zonaras: contra quam Lucifer Calaritanus et S. Hilarius, a quibus illius impietas mire proscribitur. Hilarius de hac in sacras aedes munificentia: *Sacerdotes honorat, ne Episcopi sint, Ecclesiae tecta struit, ut fidem destruat.* Infra: *Auro Reipublicae Sanctam Dei honoras, vel detracta templis, vel publicata edictis, vel exacta poenis Deo ingeris.* Vide Gotthofred. ad Leg. iii. Cod. Theod. de Paganis.

Pag. 545. 7. *Ἀρχὴ τεταύτης Ἰνδ.]* Immo v. ut observat Scaliger ad Chron. Eusebii pag. 256.

Pag. 545. 8. *Μέγρον κρήνας]* Hieronymus in Epitaphio Nepotiani, in *Μορσι viculo* mortuam sit. Ammianus lib. xx. *Petit per vias difficiles Mopsucrenas, Ciliciae ultimam huc pergentibus stationem, sub Tauri montis radicibus sitam.* Ubi ultimam stationem vocat, quam Auctor Chronici *primam.* Unam porro eandemque cum Mopsuestia hoc loco usurpari observat Scali-

ger. Vide praeterea Libanium in Orat. Funebri in Julianum, Philostorgium lib. vi. cap. v. Socratem lib. II. cap. ult. Sozomen. lib. I. cap. v. Theodorit. lib. II. cap. ult. Idat. in Fast. Theophan. an. xxiv. etc.

Pag. 545. 12. *Μηνὶ Δίῳ*] Ita Socrates, Idatius, Theophanes, Cedrenus, etc. Ammianus vero III. Octobr.

Pag. 545. 13. *Ειρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν*] De qua Lactantius in lib. de Mortib. Persecutor. n. I. *Restituta per orbem tranquillitate, prostrigata nuper Ecclesia resurgit, et majore gloria templum Dei, quod ab impiis fuerat eversum, misericordia Domini fabricatur.* Infra: *Jam quasi discusso transacti temporis nubilo, PAX jucunda et serena laetificat.* Cum igitur quinquagesimum Pacis Ecclesiarum hunc annum fuisse ait Auctor Chronici, qui est Antiochenorum cxx. Christi vulgaris cccxxi. satis innuit ab Indictione Constantiniæ, anno Antiocheno cccxxi. Christi cccxiii. tum primum pacem Christianorum Ecclesiis datam, quomodo ad id temporis finem Persecutionis statuit Sulpitius Severus, qui scribebat anno cccc. Iccirco, inquit Scaliger lib. III. Canonum Isagogic. veteres Codd. Canonis Eusebiani ad illum annum Constantini qui fuit primus Indictionis Constantiniæ, haec apponunt: PAX NOSTRIS A CONSTANTINO REDDITA. Quae quidem Prosper in Chronico pariter adscripsit. Paulus Orosius lib. VII. cap. xxviii. *Constantinus pacem*
V 492 *Ecclesiae post decem annos, quam a persecutoribus vexabatur, indulsit.* Vide Gregor. Turon. lib. I. Hist. cap. xxxiv.

Pag. 545. 18. *Μαμερτίῳ*] Istius Consulatus meminit Ammianus lib. XXI.

Pag. 545. 19. *Ειρήνη τῶν Ἐκκλησιῶν*] De qua superius egimus: tum enim, ut est apud Hieronymum et Prosperum in Chron. *Juliano ad Idolorum cultum converso, blanda persecutio fuit, illiciens magis quam impellens ad sacrificandum, in qua multi ex nostris voluntate propria corruerant.* Eutropius: *Religionis Christianae insectator, perinde tamen ut a cruore abstineret.* Quae sic expressit Joannes Antiochenus: *Ἐβέβλαπτο δὲ μόνον περὶ τὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δόξαν ἐναντίας ἔχων, καὶ ἐνιστάμενος τοῖς τὰ Χριστιανῶν μετιούσι δόγματα, οὐ μὴν ὥστε ἁμὸν ἢ φονικὸν τι ἐργάσασθαι πώποτε.*

Pag. 546. 2. *Διατάγματα.*] Philostorg. lib. VII. cap. I. *Τοῖς Ἑλλήσι διὰ προγραμμάτων πᾶσαν ἄδειαν εἰσνεγκῶν, etc.*

Pag. 546. 6. *Γεώργιον Ἐπίσκοπον*] Qui expulso S. Athanasio, ac deinde Gregorio in Episcopatum Alexandriae successerat, ut est apud Socratem lib. II. cap. XIV. XXVIII. XXX. et alios: de cujus caede agit idem Scriptor lib. III. cap. II. ut et Sozomenus lib. V. cap. VII. Philostorg. lib. VII. cap. II. Hieronym. in Chron. Theophanes anno I. etc. Vide praeterea Epiph. Haer. LXXVI. n. I.

Pag. 546. 12. Τοῦ ἀγίου Ἰωάννου] Philostorg. eod. lib. cap. iv. ubi Gotthofred.

Pag. 548. 14. Πατροφίλου] Ariani, ut est apud Nicephor. P. 564 lib. x. cap. xiii. Illius semel ac iterum meminit Philostorgius, Theodorit. lib. i. cap. vii. Epiphanius Haer. xxx. et Nicetas in Thesouro Orth. Fid. lib. v. cap. vii.

Pag. 546. 18. Ἐν δὲ Γάζῃ] Ex Theodorito lib. iii. cap. vii.

Pag. 546. 21. Κύριλλον] Idem Theodorit. Nicephor. lib. x. cap. ix. Theophan. an. i.

Pag. 547. 6. Ἐν δὲ Ἐμέσῃ] Idem Theodorit. et Nicephor. *Ibid.* Τοῦ Διονύσου] Cogn. γύννιδος, ut est apud Theodorit. seu ἀνδρογόνου apud Nicephor. lib. x. cap. ix. Vide Henr. Valesium ad Theodorit.

Pag. 547. 10. Εὐστάθιος] Meminit Nicephorus lib. xiv. cap. lvii. alterius Eustathii Epiphaniensis Syri, qui Chronicon ab Aenea usque ad Anastasium Imp. conscripsit.

Pag. 547. 16. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιβάς] Constantinopolim tum primum introivit Julianus iii. Id. Decemb. an. ccclxi. ut est apud Idatium. Vide Panegy. Mamertini sect. vi. vii. viii. ix. Ammianum lib. xxi. Zosimum lib. iii. etc.

Pag. 547. 17. Πολυτρόπος] Paulus Orosius lib. vii. cap. xxx. *Christianam Religionem arte potius quam potestate insectatus, ut negaretur fides Christi, et idolorum cultus susciperetur, honoribus magis provocare, quam tormentis cogere studuit.* Vide quae mox in eam sententiam notavimus.

Pag. 547. 18. Εἰς σύγγυσιν] Theodorit. lib. iii. cap. v. Theophan. an. i.

Pag. 547. 23. Μελέτιος] Hunc locum laudat Henr. Valesius ad lib. iii. Theodoriti cap. xv. ubi observat haec esse optimae notae, ut ex veteri quodam Scriptore descripta, qui Meletio hand quamquam favebat, eoque, ut conjicit, Ariano: ut ea quae de Leontio supra narravit. Caeterum de Meletio consulendi in primis idem Theodoritus lib. ii. cap. xxxi. lib. iii. cap. iv. Hieronymus in Chronico, et Epiphanius in Haer. lxxiii. n. xxix. et Haer. lxxviii. Theophanes an. i. vi. Theodosii, etc. ubi de ejusdem Meletii Schismate.

Pag. 548. 1. Παλαιὰν ἤρπασαν Ἐκκλησίαν] Quam τὴν Ἀποστολικὴν vocat Theodoritus lib. ii. cap. xxxi. sitam, ut ille subdit, ἐν τῇ παλαιᾷ, id est πόλει, cum Antiochia ex multis, non urbibus, sed regionibus constaret, illaque esset antiqua, in qua sita erat Episcopalis Ecclesia a S. Petro fundata, seu in qua is tum primum aederat, unde Apostolica dicebatur, ut in Gloss. med. Graecit. docemus in voce Θρόνος. Certe Athanasius in Synodica ad Antiochenos hanc Ecclesiam παλαιὰν pariter vocat. Vide Valesium ad Theodoritum.

Pag. 548. 5. Βιτάλιος] Sozomen. lib. vi. cap. xxv. Epiphan. et alii.

V 493 Pag. 548. 10. Προσέφυ] Sic locum istum emendavimus, cum editio Raderi ita praeferret: Ταύτη τῇ αἰρέσει καὶ Ἀπολιναρίου, ὡς Ἀνδολαϊκεὺς τῆς Συρίας Γραμματικῶν υἱὸς γεγονὼς πρόσφυ. Quae ita is vertit: *Hac haeresi infectus fuit et Apollinarius, quemadmodum Andolaiensis Syrus Grammatici filius memoravit.* Sic infra pag. 335. A. Πέρσαι ἐπολέμησαν Τραθίω τῷ Λαζῶν Βασιλεῖ, ὡς προσφύεντι Ρωμαίοις. Porro nota sunt quae de hoc Apollinare, seu Apollinario, et ejus patre Grammatico narrant Scriptores.

Pag. 548. 11. Καὶ Σαλουστίου] De hoc Consulatu ita Ammianus lib. xxiii. *Julianus vero jam ter Cos. ascito in Collegio Trabeae Sallustio, Praefecto per Gallias, quater ipse amplissimum inierat magistratum: et videbatur novum adjunctum esse Augusto privatum Sallustium, quod post Diocletianum et Aristobulum nullus meminerat gestum.*

Pag. 548. 12. Ἐν στρατείαις ἐξεταζομένους] Sozomen. lib. v. cap. xvii.

Pag. 548. 15. Θεότεκνος] Vide Philostorgium lib. vii. cap. xiii.

Pag. 548. 20. Ἰρων] Qui Ἡρων dicitur eidem Philostorgio loco laudato, Nicephoro lib. x. cap. xxix. et Theophani anno iii.

Ibid. Θεβαῖος] Philostorg. *Ἡρώνα τινα ἐκ Θεβῶν τῶν Ἀγυπτίων ὀνομαζόμενον, καὶ εἰς Ἐπισκόπους τετέλεσται, etc.* Ita Iron non fuit Thebarum Episcopus.

Pag. 549. 6. Τριβούνος] Ex Philostorgio lib. vii. cap. vi. Socrate lib. iv. cap. 1, Sozomeno lib. vi. cap. vi. Eulropius: qui tunc Domesticus militabat.

Pag. 549. 7. Κορνοῦτων] Perperam Κορνοῦτων cohortem habet Theophanes. Inter numeros militares non aetiam occurrunt in utraque Notitia Imperii Cornuti Juniores, et Cornuti Seniores.

Pag. 549. 12. Ἀρτέμιος] Cujus meminit Julianus in Epist. x. Ejus vero Martyrium narrant Theodoritus lib. iii. cap. xvii. Theophanes anno iii. Cedrenus, et Auctor Martyrii ejusdem Artemii, qui latine editus a Surio, graece habetur in Bibliotheca Regia et Colbertes, ex quo excerpimus quae ad illius reliquiarum translationem spectant in Notis ad Zonaræ Annales pag. 37.

Pag. 549. 18. Ἀμιλιανός] Theodorit. lib. iii. cap. vii. Hieron. in Chron. Theophan. an. iii. Nicephor. lib. x. cap. ix.

Pag. 549. 19. Οὐίκαριου] Theodorit. τοῦ τῆς Θρακίης ἐπίσης Ἀρχοντος.

Pag. 550. 1. Θαλάσσιος] Theophan. an. iii.

Pag. 550. 6. *Δουμέτιος*] Nicephor. lib. x. cap. cx.

Pag. 550. 8. *Κυριστικῶν*] *Κυριστιῶν χάρις*, quae non alia est, meminit Theodorit. lib. rv. cap. xxviii. ubi de S. Acepsena.

Pag. 550. 20. *Τούτω τῷ ἔτει*] Quae deinceps hic narrantur de Juliani caede excerpta sunt ex Joannis Malalae Antiocheni Chronico, ex quo hocce fragmentum publicavit Eduardus Byssesus Anglus: cujus quidem Chronici editionis spem nobis fecerat in Notis ad Nicol. Uptonum pag. 75. Quod vero Malala narrat, id se hausisse profitetur ex Chronico Eutychiani Cappadocis, qui tum miles et Vicarius Numeri militaris Primorum merebat in castris Juliani: ex quo fragmento variantes Lectiones hic subinde adscripsimus.

Pag. 551. 1. *Τπάτου σχήμα*] Malala, *ἐνδεδυμένον ἔαβαν*.

Pag. 551. 3. *Ραδία*] Ita hoc loco praefert Cod. Vatican. Infra vero *Ρασσία*, ubi utrobique Scaliger et Raderus *Ραδία* ediderunt. Sed ad Lectionem Codicis Vaticani propius accedit Malala: *Ἐν πόλει λεγομένη Ἀσία, καὶ κρούσαντα αὐτὸν λόγχη· καὶ πτοηθεὶς ἐξενπίσθη, κρούξας, etc.* Zonaras habet *Φαργία*.

Pag. 551. 5. *Καὶ εἰσῆλθον*] Mal. *εἰσελθόντος*.

Pag. 551. 6. *Μετὰ λαμπάδων Βασιλικῶν*] Vide notata ad pag. 827. B.

Pag. 551. 7. *Σφαγὴν*] Malala, *σφαγέντα κατὰ τῆς μεσχάλης*. Per illa *istius sanguine tenuis*, apud Festum Rufum. Vide Socrat. lib. iii. cap. xxi.

Pag. 551. 9. *Καὶ εἶπεν*] Malala: *καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ἀσία λέγεται*.

Pag. 551. 10. *ὃ ἦμι.*] Ita etiam Zonaras. Vide Gotthofredum ad Philostorg. lib. vii. cap. xv.

Pag. 551. 11. *Ὡρα*] Malala: *ὄραν ὑπερτερηνήν πέμπτην, ἵτους κατὰ Ἀντιόχειαν χρηματίζοντος νιά*.

Pag. 551. 14. *Ἀξίαν*] Addit Malala, *ἔχοντος, καὶ ἀγνοοῦντα ἤγαγον αὐτόν*. V 494

Pag. 551. 17. *Ἐντέχοντες*] Malala, *αυσερόντες*.

Pag. 551. 18. *Πρὸς ἑ. Καλανθῶν Ιουλιῶν*] Ha Ammianus lib. xv. Socrates lib. iii. cap. xviii. Eutropius lib. x. Igotius, et alii: perperam vero vi. Kal. Maies Farrago Alexandrina.

Pag. 551. 19. *Διαφασάσαι*] Editum erat *διασφασάσαι*. Sed cum Interpres vertisset, priusquam diluculetur, ita ex Cod. Vaticano emendavimus: cum praeterea haec vox nihil sonet, et Malala scripserit, pro τοῦ διαφασάσαι, seu potius διαφασάσαι, vel certe διασφασκούσαι, de qua postrema voce agit Casaubonus in Exercit. Baron. pag. 675.

Ibid. Ὁν εἰς] Malala: *ἐπι*.

Pag. 551. 21. *Ἐπὼν ἀς*] Malala: *ἐπὼν ἐπιαντῶν ἀς*. Natus porro legitur Julianus vi. Novembr. an. Chr. ccccxxxiii. ut est in

Sylvii Polemei Laterculo: mortuus vero xxvi. Junii anno cccclxiii. Proinde vixit annos xxx. menses vii. dies xx. Vide Scaligerum ad Euseb. et Familias Byzant..

Pag. 552. 1. *Ἐν τῇ αὐτῇ νυκτὶ*] Eadem paullo aliter ac fusus habentur in vita S. Basilii, Amphilochio falso adscripta pag. 181. edit. Combesisii.

Pag. 552. 5. *Ἅγιος Μερκούριος*] Vide Familias Byzant. in Juliano.

Pag. 552. 6. *Σιδηροῦν*] Malala addit, *ἀποστλβοντα καὶ*, etc.

Pag. 552. 13. *Τὸν κλήρον*] Malala addit, *αὐτοῦ*.

Pag. 552. 16. *Σιωπᾶν*] Malala, *σιγᾶν αὐτόν*.

Ibid. *Τοιούτων*] Subdit Malala, *ὁ δὲ σοφώτατος Εὐτρόπιος ὁ Χρονογράφος ἔν τισι, τοῦτον ἀμοφώνησεν ἐν τῇ συγγραφῇ*. Hactenus Joannis Malalae Fragmentum.

Pag. 552. 21. *Ἐὶ θέλειται*] Haec Joviani allocutio varie a Socrate et Sozomeno refertur, tametsi eadem apud utrumque sonet, Addit Albupharaijus: *Indicarunt igitur illi se jam Christianus esse, licet metu Apostatae Religionem suam dissimulassent. Pro-lata ergo e gasophylacio Cruce, eam ipsis verillum statuit.*

Pag. 553. 4. *Ἀρβουαρσάκιος*] Sic Saporem vocat, cognomento Arsacem. Saporem etiam hoc loco vocat Chronicon Hebraeorum editum a Genebrardo.

Pag. 553. 6. *Προεβέων*] Festus Rufus: *Tanta reverentia Romani nominis fuit, ut a Persis primus sermo de pace haberetur.*

Pag. 553. 7. *Σουρέων*] *Post Regem apud Persas promeritae dignitatis*, inquit Ammianus libro xxiv.

Pag. 553. 15. *Ἀρινθαίων*] Cui adjunctus fuit Sallustius Praefectus Praetorio Galliarum. Ita Ammianus lib. xxv. qui Arinthaei praeterea meminit lib. xxvi. et xxvii. Is postmodum Consul fuit an. Chr. cccx.xxii.

Pag. 554. 6. *Ὀὐκ εἰσῆλθεν*] Ammianus: *Nisibi cupide visa, extra urbem statim castra posuit Princeps.* Ita etiam Zosimus: et Joannes Antiochenus biduo Nisibi commoratum scribit.

Pag. 554. 7. *Ὁ δὲ Ἰούνιος*] Binesem vocat Ammianus.

Pag. 554. 8. *Ἐὶς ἓνα τῶν πύργων*] Ammianus: *Postridie Bineses unus ex Persis, quem inter alios excellere diximus, mandata Regis complere festinans, promissa flagitabat instanter: et Principe permittente Romano, civitatem ingressus, gentis suae signum ab arce extulit, submigrationem e patria civibus nuntians luctuosam.* Istius porro in adeunda civitatum ac oppidorum possessione in turribus vexilla erigendi, in adepti domini argumentum, moris, exemplum prostat apud Constantinum de Administ. Imp. cap. xlvi. ubi de Adranutzio Imperatori Constantinopolitano, ac Iberorum Principe tradito. Alia paullo sequioris aetatis suggerimus in Dissert. xxx. ad Joinvillam p. 355. 356.

Pag. 554. 11. Σιλβανὸς Κόμης] *Is causarum defensor* dicitur Ammiano, quo loco miserabilem ac luctuosam Nisibiensium ex urbe excessum describit. P 566

Pag. 554. 13. Ομομοκέναι] *Idem Scriptor: Cumque nihil promoveretur, jurisjurandi religionem Principe destinatim praetendente, etc. Infra: Indignum Imperio facinus amictu perjurii fugiendi commisit.* Sed revera, ut ait Festus Rufus, *cupidor regni quam gloriae* iis conditionibus acquievit, licet Romanae potentiae minus consentaneis. Excusatur tamen utcumque ab Orosio lib. vii. cap. xxxi. Vide Procopium lib. i. Persic. cap. xvii. et Scaligerum ad Chron. Eusebii.

Pag. 554. 14. Δόξαν] *Quid si legatur νόξαν* voce enim V 495 latina id expressit Jovianus. Vide Glossas Basilic. in hac voce.

Pag. 555. 2. Σπουδαίον] *Malim, σπουδαίως.*

Pag. 555. 5. Μήνας ἰ.] *Leg. η΄.*

Pag. 555. 7. Ιοβιανὸς Ἀγούστου] *Jovianus cum Varroniano filio Ancyrae Consul processerat, uti narrant Theophanes et Georgius Hamartolus in Chron. MS. Καὶ ἐλθὼν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας, Πτατος προῆλθεν σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Οὐάρωνιανῶ Ἐπιφανέντα τοῦτον ἀναγορεύσας, id est Nobilissimum, seu Caesarem.* Post excessum vero Joviani hi Coss. nominati: *Δίῳ Ἰουλιανῷ et Varroniano Coss.* in Leg. iv. Cod. Theod. de Jurisdict.

Pag. 555. 8. Δάστανα] *Leg. Δαδάστανα, quomodo edidimus, tum ex Cod. Vatic. tum ex Ammiano, Joanne Antiocheno, Idatio, et aliis. Τὰ Δαδάστανα habet Philostorgius lib. viii. cap. viii.*

Pag. 555. 9. Πρὸ ιβ΄. Καλ. Μαρτ.] *Idatius, xi. Socrates, xiii. Eutropius, xiv. Kal. Mart. scribunt.*

Pag. 555. 10. Ρωμαίων] *Addit Holstenius λη΄.*

Ibid. Σαλουστίου] Is et Secundus dictus, Consul cum Juliano iv. erat, cum ille interiit, et Praefectus Praetorio Galliarum, de quo copiose egit Gotthofredus in Prosopographia Cod. Theod. ut et Lacarius de Praefectis Praetorio Galliarum.

Pag. 555. 11. Καὶ παλαιῦ Πατρικίου] *An Expatricio ita expressit Scriptor, an vero παλαιὸν adjecit, ut a Sallustio filio, qui perinde Praefectus Praetorio fuit, et de quo multa congerit idem Gotthofredus, distingueret? Certe Patricius rursum infra anno cccc.lxi. indigitatur.*

Pag. 555. 13. Σηλυμβρίαν] *Ita emendavimus, cum perperam Ολυμβρίαν editio praeferreret. Urbs caeteram nota, quae Σηλυμβρία et Σηλυβρία Scriptoribus promiscue dicitur: de cujus Conditore ita Symeon Logotheta in Chron. MS. Σηλυβρία τοῦ τῶν Θρακῶν Βασιλέως, ἧτις αὐτὴν ὄκισεν. Holstenius: Σολυμβρίαν hic, et ἀπὸ Σολυβρίας infra legit, sed male. Describit Sponius in Miscell. Eruditae Antiquit. Inscriptionem in ejusdem urbis muris repertam, quae docet urbem instauratam, Michaële,*

Theodora, et Thecla Theophili Imp. liberis imperantibus: *ΑΝΑΝΘΩΗ ΟΥΤΩΣ ΠΟΛΙΣ ΤΑΤΤΗ ΕΠΙ ΜΙΧΑΗΛ ΘΕΟΔΩΡΑΚ ΚΑΙ ΘΕΚΛΗΚ ΟΥΣ ΕΔΙΚΑΙΩΣΕΝ ΚΣ ΒΑCΙΛΑΕΤΕΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ:*

Pag. 555. 14. *Τριβούνον*] *Sculariorum*, ut est apud Oresium. Sed de hac Tribuni dignitate, qua prae caeteris domiti dicuntur Constantius Chlorus, Constantius M. et Valentinianus, pluribus egerunt Gotthofredus ad Philostorg. lib. vii. cap. vii. Henricus Valesius ad Ammian. et alii.

Pag. 555. 19. *Εν Νικαίᾳ*] Ammian. lib. xxvi. Eunapius in Excerpt. de Legat. Philostorg. lib. viii. cap. viii. Zosimus lib. iii. Extr. etc.

Ibid. Πρὸ ε΄.] vi. Kal. Socrat.

Pag. 555. 20. *Οὐαλεντινιανός*] De initio Imperii Valentiniani consulendi Scaliger lib. v. et Patavius lib. xi. cap. xlii.

Pag. 555. 21. *Εν η΄.*] Leg. ι΄.

Pag. 556. 8. *Πρὸ δ΄ Καλ.*] Ita Idatius: et Ammianus lib. xxvi. v. Kal. April. diebus v. post inaugurationem Valentiniani. Socrates lib. iv. cap. i.

Pag. 556. 9. *Ἦν Ἀρειανός*] De Arianismo Valentis egit prae caeteris Epiphanius Haer. lxi. ii. xiii.

Pag. 556. 14. *Οὐαλεντινιανού καὶ Οὐάλεντος*] Nescio cur Theophanes et Georgius Monachus dicant, Valentinianum statim atque Imperium adeptus est, Gratianum filium *κοινωνόν τῆς Βασιλείας καὶ Τραπον* fecisse, cum utrumque falsum sit.

Pag. 556. 20. *Ανάρτης*] Ita Scaliger. *Ανταρθεῖς*, Baderus.

Pag. 557. 1. *Νακολίας*] Sic pariter Scaliger, cum in editione Raderiana prave editum esset *Σκολίας*. *Νακόλειαν* scribit Theophanes, et Notitia Leonis Imp. Ad Nacoliā porro Phrygiae Salutariae oppidum, captum Procopium narrant Ammianus lib. xxiii. Socrates lib. iv. cap. v. Sozomenus lib. vi. cap. viii. Zosimus lib. iv. pag. 789. et alii.

Pag. 557. 2. *Πρὸ ιβ΄ Καλ.*] Idatius in Fastis caesum Procopium ait vi. Kal. Jul. iisdem Coss. Vide Gotthofred. ad Philostorg. lib. ix. cap. v.

V 496 Pag. 557. 3. *Ιοβιανού*] Ita Lex iii. Cod. Theod. de Indulg. Crim. Fasti et Lex xi. eod. Cod. de Jure Fisci, *Ιοβίνα*. In Lege vero iii. de Ponderat. hic Consulatus sic consignatur, *P. C. Gratiani et Dagalaist.*

Pag. 557. 4. *Χάλαζαν*] Saxaeae istius grandinis praeter Idat. et alios meminit Albupharaijus in Dynast.

P 567 Pag. 557. 7. *Εν Γαλλίαις*] Ambiani, ut scribunt Hieronymus, Idatius, Senator et Jornandes: urbe *Galliarum inter alias eminenti*, uti ab Ammiano indigitatur.

Pag. 557. 9. *Πρὸ θ΄ Καλ.*] Ita etiam Socrates et Idatius.

Pag. 567. 11. Οὐαλεντινιανοῦ Ἀύγ.] Fasti Idatii, Laterculus Paschalis Bucherii, et Cod. Theod. *Valentino Nob.* qui anno ccclxvi. *Augustus* pariter inscribitur: qui non alius est a Valentiano Valentis Imp. filio, uti exerte appellatur in Fastis MSS. Idatii eodem anno: ex quo Sirmondus *Valentinianum* prave ediderat, ut ab aliis observatum. Proinde is est *Valentinianus Nob. P.* in cuius Consulatum orationem xi. recitavit Themistius, quod multis probavit vir eruditissimus Joan. Harduinus. Istius Valentis filii, quem Galatem dictum alii scripsere, meminit Ephraemius in Encomio S. Basilii nuper edito a Joanne Bapt. Cotelerio to. iiii. Monument. Eccl. Gr. Meminit etiam Theodosius Jun. Indictionis huic Consulatu respondentis, quam et *undecimam Valentiam* vocat, in Leg. ix. et x. Cod. Theod. de Indulg. debit. quae in annum v. Valentis inciderat, cum ab Imperatorum nominibus designarentur, licet non inchoatae eorum temporibus.

Pag. 557. 13. Νικαίας] Chron. Hieronymi hoc anno: *Nicaea quae saepe corrueat, terrae motu eversa.* Ita etiam Albu-phantajus. Instaurata postmodum a Valente: siquidem huc spectant quae habet Themistius in Orat. xi. πόλειαν δὲ ἐκαστη, ἣ ἐκ καινῆς τι πρόεισιν, ἣ ἐπάνεισιν, ἣ συναυξάνεται. διακρίνεται δὲ καὶ τὰ τῆς φύσεως πάθη, καὶ τὰς κατασεισθείσας ἤδη ὄψει ἐγγηγομένας. Vide Socrat. lib. iv. cap. xi. et Sozomen. lib. v. cap. x. Atqui terrae motum hunc ad Indictionem x. referunt Theophanes et Georgius Hamartolus.

Pag. 558. 2. Ροδανόν] Vide Cedren. p. 310. et Symeon Logoth. in Chron. MS.

Pag. 558. 7. Βερενίκης] Infra, et Cedren. *Βερονίκης*, ut et Codd. MSS. Zonarae, uti monuimus in Notis p. 40.

Pag. 558. 10. Σαλούστιον] Illum, opinor, Sallustium, qui Praefectus Praetorio Galliarum fuit an. ccclx. quod vox *Πατρικίον* videtur indicare, uti mox observavimus. Sed an alius a Sallustio, qui eadem ipsa tempestate Praefectus Praetorio fuit, vel idem fuerit, non omnino exploratum. Vide Gothofred. ad Cod. Theod.

Pag. 558. 18. Πρώτῳ] Sic reposuimus, cum *πρωτ* esset editum. Vide Gloss. med. Graecit. in Βαίον, et in Addit.

Pag. 558. 20. Σπενδόνα] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. i. n. ix.

Pag. 559. 1. Απότομος] Valentiniანი severitatem nimiam et parcitatem, quidam crudelitatem et avaritiam interpretantur, ait Hieronymus, et ex eo Jornandes, cum, ut ait Sidonius lib. iv. Epist. ix. *correctio non cruentans, et severitas quae non sit tetra, sed tetrica esse debeat.*

Pag. 559. 4. Μαρίαν] Vide Familias Byzant.

Pag. 559. 11. Τὸ τέταρτον] Scribendum τὸ τέττον, ut in

Fastis omnibus: qui error inde forte ortus, quod anno superiori Valentinianum N. P. cum patruo confuderit Auctor Chronici. Atque ita emendandus pariter Consulatus Valentiniani iv. qui postremus illius fuit. Nam quod nummus ille aureus Valentiniani, quem ex Archeio Regio inter Valentiniani Senioris Nomismata in Familiis Byzantinis dedimus, cujus aversa pars Cos. xvii. praefert, non Senioris, sed est Valentiniani iii. qui cum Theodosio Jun. imperavit: cujus pars aversa ex Theodosii typario excepta est; quod non semel accidisse in Imperatorum monetis norunt qui huicce disciplinae sua studia addixere.

Pag. 559. 19. Τὸ ε'.] Leg. τὸ δ'. ut in Fastis omnibus.

Pag. 560. 1. Αὐτῶν] Qui *Εκνῆτος* Socrati et Zosimo: *Equitius*, Hieronymo, Idatio ex Cod. MS. Victorio, et in Cod. Theod. nuncupatur.

V 497 Pag. 560. 2. Γρατιανῶ τὸ δ'.] Ita hic annus consignatur apud Prosperum: at aliter in vet. Inscript. xxviii. 8. in Cod. Theod. In Paschali centum annorum Bucherii, et in Fastis Idatii, *Post Cons. Gratiani A. iii. et Equitii*.

Pag. 560. 5. Οὐίνδαννον] *Vindalonium Magnum* vocat hoc loco Idatius. Vide nostram Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. viii.

Pag. 560. 7. Πρὸ ε' Καλ.] Idatius, x. Kal. Decembr. *Et levatus est Valentinianus Junior Aug. filius Aug. Valentiniani ab exercitu in Tribunali die x. Kal. Decembr. in civitate Arinco. Leg. Acinco, seu potius Acuminco, vel Aciminco, urbe Pannoniae primae, ut est in Notitia Imperii. Vide Sirmondum ad Sidon. in Panegyrico Majoriani v. 107.*

Pag. 560. 9. Οὐαλεντινιανῶ τοῦ Καίσαρος] Idatius, *Valentiniano Juniore Augusto. Laterculus Paschalis centum annor. Valentiniano Caesare Jun. Cod. Theod. Valente v. et Valentiniano AA.*

Pag. 560. 11. Τὸ ε'.] iv. Idatius, Victorius, et Cod. Theodos.

Pag. 560. 12. Τὸ ζ'.] vi. iidem Idat. Victorius et Cod. Theod. Ita etiam Hieronymus in Epist. praefixa translationi Chronici Eusebiani, hac formula, *Valente sexies, et Valentiniano iterum. At in Laterculo Paschali hic Consulatus sic describitur, ut est apud Senatorem: Post Consulatum Gratiani iii. et Merobaudis. Quippe, ut est apud Hieronymum in Chronico, quia superiore anno Sarmatae Pannonias vastaverant, iidem Consules permansere. De Sarmatico autem bello consulendi Socrates lib. iv. cap. xxxi. Sozomenus lib. vi. cap. xxxvi. Theopha-*
P 568 nes, etc.

Pag. 560. 15. Νόσση] *Subita sanguinis eruptione, quod Apoplexia vocatur, inquit Hieron. Vide Ammian. et alios.*

Pag. 560. 16. Βεργετινῶν] Rectius editio Scaligeri *Βεργετινῶν*: nam *Virgilio* castellum istud dicitur Idatio: *Bregitia*,

Ammiano lib. xvii. et xxx. et Socrati lib. iv. cap. xxxi. Hieronymo vero et Senatori, *Brigitio*: Jornandi demique *Brigio*.

Pag. 560. 17. *Ανεκαλέσατο*] Quam ab urbe proscripterat conjux anno ccclxxix.

Pag. 561. 1. *Εν Σιρμίω*] Ita Socrates lib. v. cap. ii. Sozomen. lib. vii. cap. ii. Idatius, Sidonius, et alii: anno demum ccclxxix. ut est apud Idatium.

Pag. 561. 2. *Γυναικαδέλφον*] Necdum tamen Gratiani sororem Gallam Placidiam duxerat Theodosius, cum Imperator ab eo dictus est. Vide Famil. Byzant.

Pag. 561. 3. *Εν Κωνσταντινουπόλει*] Atqui Theodosium Constantinopolim tum primum ingressum anno ccclxxx. xvii. Kal. Decembr. tradit Socrates lib. v. cap. vi. et Idatius tum in Fastis, tum in Chronico, ubi ista scribit: *Theodosius Constantinopolim ingreditur in primo Consulatu suo, quem cum Gratiano agebat Augusto*. Paulus Orosius lib. vii. cap. xxxiv. de Theodosio: *Urbem Constantinopolitanam victor intravit, post deletas scilicet gentes Scythicas*.

Pag. 561. 4. *Πρό 18 Καλ.*] Socrat. τῇ ἑξκαιδεκάτῃ Ἰανουαρίου.

Pag. 561. 8. *Αρειανούς*] Sic reposuimus pro ἀριθμούς, uti praeferebat editio. Cur vero istius aevi Ariani ἐξοκιοῦνται appellati fuerint, docemus in nostra Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. xvi. n. xxxviii. et in Gloss. med. Graecit. ubi hic locus ex miraculis SS. Anargyrorum n. 17. addendus: *ἀνήρ τις τῆς τῶν Ἐξοκιοῦντων κακομάχου αἰρέσεως*, etc.

Pag. 561. 10. *Τὰ ἱερά μόνον ἔκλεισεν*] Paulus Orosius lib. vii. cap. xxviii. *Tum deinde primus Constantinus justo ordine et pio vicem vertit edicto: siquidem statuit citra ullam hominum caedem Paganorum templa claudi*. Extat Constitutio Constantii Imp. qua idipsum sanxit, in Leg. iii. Cod. Theod. de Paganis.

Pag. 561. 11. *Κατέλυσεν*] Iisdem verbis haec habet Prosper Pitheaeus anno viii. ejusdem Theodosii: *Apud Alexandriam templa destructa, in quibus Serapis antiquissimum et notissimum templum, quod quasi quaedam columna quasi ruentem sustinebat idololatricam*. Vide Socrat. lib. v. cap. xvi. xvii. Sozomen. lib. vii. cap. xv. xxii. xxix. Theophan. an. xiii. etc. Theodosii exemplum exinde secutus est Honorius filius. Sanctus Augustinus lib. xviii. de Civitate Dei cap. ult. *In civitate notissima et eminentissima Carthagine Africa Gaudentius et Jovius Comites Imperatoris Honorii xiv. Kal. April. anno cccxcix. falsorum Deorum V 498 templa everterunt, et simulacra frugerunt*. Idatius eod. anno: *His Coss. Manlio et Theodoro, templa gentilium demolita sunt, Joviano et Gaudentio Comitibus*. Et idem Prosper anno iv. Arcadii et Honorii: *Toto orbe Romano antiquae superstitionis fana, templa, delubra, si quae tum restabant integra, praecepto Magistratum de-*

atru jusit. Denique Mellitus in brevi Temporum Expositione MS. Gentium quoque templa per totum orbem, jubente Theodosio, eadem tempore subvertuntur: nam adhuc intemerata manebant. Edicto siquidem statuerat Constantinus citra ullam caedem hominum Paganorum templa claudi, ut ait Anonymus Valesianus.

Pag. 561. 12. Βαβαύλου] Thomas Reinesius lib. i. Var. Lect. cap. xxv. hunc locum expandens, pro Βαβαύλου, legendum Βαβύλου existimat. Holstenius vero in Notis ad Stephanum, id vocabuli pro Namine aliquo accipi subodoratur, et in eo latere nomen *Beli*, vel *Baal*, seu Solis putat; *Beleni* forte *Apollinis*, cujus mentio occurrit in veteribus Inscrip. pag. xxvi, et xxvii. ita ut legendum sit Βελενύλου. Nam urbem Heliopolitanam Soli sacram fuisse ipsa prodiit nomenclatura. Sed et *El*, et *Bel*, et *Belathen*, Chaldaeos et Babylonios, quem *Baal* Phoenices et adjacentes populi vocarunt, dixisse, pluribus observat Seldenus in Syntagm. ii. de Dis Syriæ cap. i. Certe apud Hesychium, Βέλα, ἥλιος et αὐγή exponitur. Damascius in vita Iasidori pag. 1049. apud Photium, Phoenices et Syros Saturnum *El*, *Bel*, et *Bolathen*, seu forte *Belathen* appellasse scribit. Tradit praeterea Heliopolitas coluisse Γενναίων, erecta quadam Leonis forma in templo Jovis: sub cujus nomine Solem coluisse Assyrios docet Macrobius lib. i. Saturnal. cap. xxxiii. *Quem, inquit, Dia Heliopoliten cognominant, et maximis ceremoniis celebrant in civitate quae Heliopolis nuncupatur. Templi Apollinis, qui idem atque Sol est, inquit Macrobius, in eadem civitate meminit rursus Damascius p. 1054. Sententiam denique Holstenii fulcit Herodianus lib. viii. quo loco ait Crispianus virum Consularem Επιχωρίου Θεοῦ consuluisse, ubi addit, Βέλεν δὲ καλοῦσι τοῦτον, σέβουσι τε ὑπερφυῆς, Απόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες. Quinetiam omnes Deos *Baal* appellatos a Tyriis, Sidoniis et Ammonitis, sed cum attributo, observat Scaliger in Notis ad Fragmenta Graecor. Scriptor.*

Pag. 561. 13. Τελλίθρον] De hac voce multis agimus in Glossar. mediae Graecitatis. [*Ducangii ad hunc locum annotationi addere placuit disputationem II. MM. (Jeremiae Marklandi, ut putatur) in Observat. Miscell. Amstelod. vol. II. t. 1. p. 172.—182.*

OBSERVATIONES IN QUOSDAM GRAECOS AUCTORES, DE TEMPO HELIOPOLITANO IN SYRIA.

I. Anonymum Graecum *Chronicon*, quod variis sub titulis¹⁾ inter eruditos notum est, loquens de templis Ethnicis,

1) Vocatur *Alexandrinum* ab Jesuita Radero, qui primus librum in lucem edidit, et *Chronicon Paschale* a Du Cangio, secundo Editore, et ab aliis *Constantinopolitanum*. Ultimum hoc nomen forte opti-

ab Imperatore Theodosio primo destructis, dicit Templum Heliopoleos, tam bene servatum esse, ac templum Damasci, et in Christianam aedem conversum.

Sed nomen Divinitatis, cui aedes haec consecrata erat, corruptum est, et praelerea unum ex epithetis, ei Templo datis, adhuc non bene intellectum est. Ut haec ambo illustremus, Lectori quasdam criticas et historicas observationes proponam.

Locus in Chronico ita se habet, Τὸ ἱερὸν Ἡλιοπόλεως, τὸ τοῦ ΒΑΑΝΙΟΥ, τὸ μέγα καὶ περιβόητον, καὶ τὸ ΤΡΙΑΙΘΟΝ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Ἐκκλησίαν Χριστιανῶν.

Prima vox, de qua loqui debemus, ΒΑΑΝΙΟΥ, ab eruditissimo Th. Reinesio ¹⁾ in ΩΝΙΟΥ mutabatur, qui hoc templum illud credidit, quod *Omas* ²⁾ in Aegypto extruxerat.

Haec emendatio non solum violenta est, ut alius Eruditus Luc. Holstenius ³⁾ eam vocat, sed et contraria historicae veritati. Nam 1. Templum *Omae* non erat in ipsa urbe Aegypti, quae *Heliopolis* vocabatur, lices in ejus dioecesi, sive *Nomo Heliopoli*, ut Josephus ⁴⁾ nobis variis in locis narrat. 2. Templum *Omae* a *Vespasiano* brevi post excidium Hierosolymorum (et plus quam tribus saeculis ante Theodosium magnum) clausum erat, ut testatur dictus Josephus, qui aliquo modo testis oculatus ejus facti erat. *De Bell. Jud. L. VII. c. x. p. 435. Ed. Amst.*

Cum e contrario manifestum sit, *Chronicon* loqui de templo in ipsa urbe *Heliopoli*, et hanc urbem in Syria existisse, ita a Graecis, in illa regione post *Alexandrum Magnum* habitantibus, vocatam, sed *Baalbec* ab incolis usque ad hunc diem nominatam. Hic ergo non aliam Divinitatem quærere debemus, nisi *BAAL Sotem*, magnum et communem totius Orientis Deum, et peculiariter Assyriorum, Syrorum, Chaldaeorum,

nam est, si consideramus, primo, in eo Aeram mundi eandem esse, qua utuntur *Constantinopoli*. Et secundo, MS. emptum esse ab aliquo ejus urbis civis, per Hier. Suritam in Sicilia, ut ipse adnotavit in prima pagina unci exemplaris, jam in Vaticanam Bibliothecam delati No. 1941. *Messanae emi a Georgio Constantinop.* vi. Kal. Octobris M. D. LI. Cujus notae *Du Cangius* sincerum apographum non habuit, nec plurium locorum in ipso codice. Vide Praef. N. 38.

1) Var. Lect. L. I. c. 25.

2) Cujus nomen Graeci Auctores scribunt *Ovias* non *Ωvias*.

3) Not. ad Steph. de Urbib. p. 129. nullam tamen dans rationem, cur eam improbet.

4) De B. I. Lib. VII. c. 10. Antiq. Lib. XII. c. 15. Lib. XIII. c. 3. Lib. X. cap. 20. Νῦμος δ' ὄνομα Ἡλιουπολίτης καλεῖται.

Phoenicum etc. ¹⁾ Huc usque ergo *Holstenius* rem acu tetigit, cum diceret, *Ego huc nomen (Βαλαβλου) pro numine accipio, et in eo latere Beli aut Baal, Solis existimo.*

Sed si dimidium vocis *Βαλαβλου* sumamus, quo alterum spectabit dimidium? *Holstenius* id intactum relinquit.

Quod ad me attinet, inde facerem *ΗΑΙΟΤ* aut *ΔΙΟΤ*, et legerem *BAA ΗΑΙΟΤ* aut *BAAA* ²⁾ *ΔΙΟΤ*. Utrumque praesenti materiae convenit, et mutatio levis et naturalis est.

Si legamus *BAA ΗΑΙΟΤ*, quam lectionem praefero, ultima vox erit Graecum adjunctum Epitheton, aut interpretatio primae vocis *Syriacae*, ut est in hoc loco *Malelae* ³⁾ *ἱερὸν Σεραπίδος Ἁλιου, templum Serapidis Solis.* Quibus addi potest quod in quibusdam Marmoreis Inscriptionibus ⁴⁾ invenitur, licet alio ordine, *ΔΙΙ ΗΑΙΩ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΡΑΠΙΔΙ*; et quod in aliis ⁵⁾ pertinet ad *Mithram*, Persicum *Solis* nomen, *ΗΑΙΩ ΜΙΘΡΑ*.

Aut si quis malit legere *BAAA ΔΙΟΤ*, id aliquibus auctoritatibus defendi potest. Nam certum est sub Romanis Imperatoribus, postquam *Severus* *Coloniae* *Syriae Heliopolim* fecisset, ejus Templum nomen *Jovis* habuisse, magni Romanorum Dei, qui ei summos Deos aliarum regionum assimilabant, et qui ante *Aurelianum* non videntur publicum cultum aut ad minimum Templum *Solis* habuisse. Hinc est quod in diversis numismatibus *Severi*, *Caracallae* et *Philippi*, patris et filii, posticam partem videamus pulcro templo ornatam, cum hac inscriptione *COL. HEL. I. O. M. H. Colonia Heliopolis, JOVI* ⁶⁾ *OPTIMO MAXIMO HELIOPOLITANO.* Et propterea *Macrobius* *Lib. I. c. 23.* probare volens *Jovem* et *Solem* eundem esse Deum, dicit *Syros*, et in primis *Heliopolitanos* Deum suum vocare *Jovem Heliopolitanum*, qui nullum aliud numen erat quam *Sol*. *Assyrii quoque Solem sub nomine Jovis, quem DIA HELIOPOLITEN cognominant, maximis ceremoniis celebrant in civitate, quae HELIOPOLIS nuncupatur. — Vehitur enim simulacrum DEI HELIOPOLITANI Ferculo, uti vehuntur, in Pompa Ludorum Circensium, Deorum simulacra.*

Idem prorsus nomen a quibusdam nuper in hunc locum iter facientibus in Latina inscriptione repertum est, in qua

1) Licet media vocalis non ubique esset eadem, quibusdam pronuntiantibus *Babal*, aliis *Bel* aut *Bol*.

2) Ita *Chronicon* id alibi scribit, et alii auctores.

3) *Hist. L. II. p. 46.*

4) *Gruter. p. xxii. n. 10. 11. p. 1010. n. 11. Reines. Inscript. p. 243.*

5) *Gruter. p. xxxiii. n. 9. Inscr. Rein. Cl. I. n. 292.*

6) Quocum convenit quoque *Aquila cum alis expansis*, frontispicio templi insculpta, ab omnibus itinerum scriptoribus descripta.

quidam Antonius dicitur JOVIS HELIOPOLITANI SACERDOS. Non hic multum temporis teram refutando Ducangii emendationem, qui legere vult *BEAENIOT*, quoniam aliquae inscriptiones habent Deum *Belenum*, qui quibusdam scriptoribus habetur Apollo, et per consequens *Sol*, et ut ille credit, *Βέλις* ab Herodiano ¹⁾ vocatur.

Sufficiet observasse hunc *Belenum* non *Orientis*, sed *Occidentis* esse Deum, *Gallis* et praecipue urbi *Aquileiae* proprium, in cujus vicinia multae tales Inscriptiones inveniebantur, huic *Beleno* aut *Belino* dedicatae. Et de hac urbe *Aquileia* sermo est, cum *Herodiani* contextus, uti eum nunc habemus, hunc Deum nominat *BEAIN*, quod *Salmasius* ²⁾ jure merito in *BEAINON* mutavit; et haec lectio merito probatur ab erudito Episcopo *Hadriensi*, *Philippo a Turre*, in longa et pulcra dissertatione de Deo *BELINO* aut *BELENO* ³⁾, quam si Lector consulat, manifestius ei apparebit, *Cangii* opinionem nullo fundamento niti, et non mereri ut eam sequatur *Abbas Renaudotius* ⁴⁾: liquebit quoque, in communi Gentilium Theologia et cultu, *Apollinem* Deum plane diversum esse a *Sole*.

II. Jam alterum verbum in Chronico aggrediar, scilicet *ΤΡΙΛΙΘΟΝ*, quod tantum explicatione, et non correctione *Reinesii* indiget, qui pro eo ponit *πολυθρόλλητον*, quae vox quam longissime a prima distat, et praeterea tantum mera est repetitio praecedentis verbi *περιβόητον*, cum utrumque *celebre*, *fama notum* significet. Ita hic eruditus Vir, non intelligens quomodo Templum dici posset *triplici lapide constructum*, maluit Graeco auctori insipidam tautologiam attribuere.

Neque *Holstenius* meliorem ideam Graecae vocis habuit, quamvis hanc secundam *Reinesii* emendationem eadem censura vexat ac primam. Suspicitur ita intelligi debere, ac si Templum *triplici genere lapidum* exstructum esset, simulque Auctori in laboris praemium *Alapam* infligit; *Τριλιθος* autem scriptori huic *Idiotae*, uti eum vocat *Scaliger*, forte dicitur ex tribus lapidum generibus constans.

Cangius prae se ferens, nobis dare novam et proinde meliorem Latinam versionem *Chronici*, locum non intelligibilem reddidit, cum dicat Templum factum ex *Trilitho marmore*; *Templum ingens*, et *celeberrimum ex marmore Trilitho constructum*. Sine dubio lectores sibi obstrictos reddidisset, si notam addidisset ut nobis indicaret, quale genus marmoris hoc *Trilithon* esset, et unde veniret.

1) Hist. Lib. VIII. c. 3.

2) Not. ad Capitol.

3) In Libr. de Monumentis Vet. Antii p. 255 — 288.

4) Memoir. de l'Acad. des Belles Lettres T. III. Hol. Edit. pag. 175.

Chilmeadius haud felicior fuit in Latina *Mateae* versione, qui fere ad verbum eundem locum habet, quem in *Chronico* legimus, excepta voce *Βαλανίου*, quam omisit, et verbum *λεγόμενον*, quod ante *ΤΡΙΑΙΘΟΝ* inseruit, nam etiam dicit de Theodosio ¹⁾, *κατέλυσε δὲ καὶ τὸ Ἱερὸν Ἡλιουπόλεως τὸ μέγα καὶ περιβόητον τὸ λεγόμενον ΤΡΙΑΙΘΟΝ, καὶ ἐποήσεν αὐτὸ Ἐκκλησίαν Χριστιανοῖς*, etc. quod *Chilmeadius* ita Latine reddidit: *quod vero Heliopoli erat, Trilithum vocatum, ingens illud et celebratissimum; Templum quoque Damascenam, aliaque plurima, in Ecclesias conversa, Christianis donavit.*

Ut brevissime confutem omnes has miseris versiones et emendationes, sciat modo Lector, veram explicationem eruendam esse ope hodiernorum itinerum a scriptorum, et in primis *Mamdrékii*. Diligens hic et fide dignus Theologus magnificas ruinas Templi *Balbeciani*, sive *Heliopoleos*, describens, sequentia observatione digna verba habet ²⁾.

„Templum est quadratum oblongum 32. cubitos (yards) latum, et 64. longum; quorum 18. occupabantur per *Πρόναον*, sive Vestibulum, quod jam sub ruinis jacet, cum columnae, quae id sustinebant; ruptae sint. Corpus templi, quod nunc subsistit, magnifica porticu cingitur, et fulcitur columnis Corinthici ordinis, quarum Diameter ³⁾ est sex pedum et trium pollicum, altitudo earum est circiter 45 pedum, **UNAQUAEQUE CONSISTIT TRIBUS LAPIDIBUS**“ etc. Hic videmus veram rationem, cur Templum a regionis incolis vocatum sit *Trilithon* aut *trium lapidum*. Nam cum tam alte elevatum esset, ut triginta gradus requirerentur, antequam illud intrare possent, et foris illa magnifica Porticu cinctum esset, Spectatores cominus et eminus tantum has pulchras columnas, ex *tribus lapidibus* constantes, videbant. Et nihil praeter hunc columnarum ordinem sive Porticum hujus templi videmus in Numismatibus, quae nobis lateris tantum aspectum ostendunt.

Hinc ergo tantum, et non a compositione totius *Fabricae*, et omnibus partibus Templi, Graeci nomen *ΤΡΙΑΙΘΟΝ* de-

1) Hist. Lib. XHI. P. 14. 89.

2) Journey from Aleppo to Jerusalem, p. 136. 2. Edit. Anno 1721.

3) Perspicuum est Auctorem tequi de ambitu et non de Geometrico Diametro, qui, cum proportione ad ambitum sit circiter ut 1 ad 3, has columnas prodigiosae crassitiei faceret, scil. plus quam octodecim pedum, contra omnes regulas, et ipsam longitudinem hujus Templi, designatam ab Auctore, cum intercolumniis aut distantia earum inter se. Et tamen eadem hallucinatio animadvertitur in descriptione *La Roquei*, licet cum ostentatione propriis Architecturae verbis utatur; *Toutes ces colonnes ensemble, dont la hauteur est de 52 pieds, et le diametre de six*, etc. Voyage de Syrie T. I. p. 109. Hol. Edt.

sumperunt, ut vocarunt *KIΩNA MΩNOAIΘΩN* illam celebrem columnam porphyream, *Constantinopoli* erectam, quoniam ex uno lapide constabat.

Verum est La Roquium dicere ¹⁾, *maximam partem harum columnarum tantum e duobus lapidibus constructam esse*. Sed, praeterquam quod id tantum de maxima parte affirmet, dicere licet, quod, quamvis per duas hebdomadas *Balbeci* manserit, et ejus antiquitates ad lubitum visitaverit, et ideo plures notitias quam *Maundrellius*, qui ne integrum quidem diem ibi impendit, narret; tamen *Maundrellii* testimonium in hoc casu magis admittendum esse, quoniam a duobus Graecis auctoribus, supra laudatis, confirmatur, nempe *Chronico* et *Mulela*: nam ut *Maundrellii* narratio explicat, quomodo eorum verba intelligi debeant, sic illi ab altera parte veritatem numeri in ejus narratione ostendunt; quoniam certo certius est, hunc auctorem notitiam non habuisse eorum, quae de hac re scripserant, et plane eorum *TPIAIΘΩN* ignorasse.

Ne ideo *Maundrellii* diligentiam, exactitudinem et fidem *La Roqui* meritis praeferamus ²⁾; animadvertere licet, hujus auctoris errorem, dum ponit *duos lapides loco trium*, inde ortum habuisse, quod primum hanc observationem in schedulis suis per figuram numeri, et non verbis adnotaverit; sic post triginta et plures annos ³⁾ cum observationes suas recenseret et in lucem ederet, falsebatur in numero, et ponebat 2. loco 3.

Ergo secure adquiescere possumus *Maundrellii* narrationi, tam bene suffultae: et ex testimonio duorum Graecorum auctorum, cui accedit illius auctoritas, has duas conclusiones, ut duo demonstrata Corollaria, efficere, quae ea, quae supra contra *Reinesium* in medium attuli, confirmabant.

Primo, Templum *Heliopoleos*, cujus mentio fit in *Graeco Chronico* et *Mulela*, idem esse atque illud, quod *Maundrellius* et alii Itinerum suorum scriptores *Balbeci* viderint, et non templum *Oniae* in *Aegypto*.

Secundo, Cum *Balbecum* prope montem *Libanum*, aut positus *Antilibanum* situm sit, in parte *Syriae*, quae ante *Coele-Syria* vocabatur, *Heliopolis* duorum Graecorum auctorum est eadem urbs, quae *Balbecum*, et non *Heliopolis* *Aegypti*.

Circa hoc ultimum caput plures alios auctores adducere possem, qui demonstrant, vel saltem affirmant, *Heliopolin* et

1) *Voyage de Syrie* T. I. p. 119.

2) Licet multa exempla parvae diligentiae adducere possem etc.

3) *Balbeci* erat mense *Novembr.* An. 1689. et librum in lucem edebat An. 1722. dedicationem 20. Januarii ejus anni notans.

Balbecum esse duo diversa nomina ejusdem ubis in Syria. Sed hoc fortasse nimis taediosum esset, et hic inutile.

III. Ideo unicum tantum *Josephi* locum addam, in quo *Heliopolis* in illa parte montis locatur, quae in *Coele-Syria* est, et opposita alteri parti, *Damascus* respicienti, et sic exacte situi *Balbeci*, ut ab hodiernis auctoribus et itinerum scriptoribus describitur, responderet. Hoc eo libentius facio, quia indigemus *Emendatione ejus loci Josephi*, qui invenitur in ejus narratione de Pompeji itinere per *Coele-Syriam Damascus* ¹⁾; ubi postquam dixerat, Pompejum arcem *Aramiae* diruisse, et *Lysiae* munimentum solo aequavisse, addit *Διελθὼν δὲ τὰς πόλεις τὴν τε Ἡλιόπολιν καὶ τὴν Χαλκίδα, καὶ τὸ διεύρονον ὄρος ἐπερβαλὼν τὴν κοίλην προσαναγορευομένην Συρίαν, ἀπὸ τῆς ΠΕΛΛΗΣ, εἰς Δαμασκὸν ἦκεν.*

Omnia bene se habent, excepta voce *Pella, Πέλλης*. Nam haec urbs ab altera parte montis erat, inferius versus *Judaeam*, in via, quae *Damasco* ad *Jordanem* ducit, in regione vocata *Decapolis*; et sic longe remota a via *Heliopoli* *Dama* cum ferente. Neque *Pompejus Pella* proficiscebatur, antequam *Damasco Hierosolyma* tenderet, ut *Josephus* in sequentibus narrat.

Et tamen vox *Pella* in omnibus *Josephi* Editionibus est, excepta antiqua *Latina* versione, cujus auctor praeterea Graecum textum perfecte non intellexit, et apud quem *Pompejus Coele-Syriam* tum demum intrat, cum montem jam superasset ²⁾. *Hudsonii* versio aliquantulum melior est, et *Gelenii* longe superat. *Cumque* (inquit) *urbes Heliopolim et Chalcida pertransisset, et montem superasset Coele-Syriam, ut appellatur, disterminantem, a Pella Damascus se contulit.*

Ex quibus apparet, *Hudsonium* bene animadvertere, quod secundum *Josephum Heliopolis* in una parte illius montis esset, et *Damascus* in altera, itemque quod mons *Coele-Syriam* separaret. Sed a qua re hic mons tunc separat *Coele-Syriam*? Hoc in *Josephi* contextu, uti nunc eum habemus, non dicitur,

1) Antiq. L. XIV. c. 5. vel 3. N. 2. Amst. Edit. quod caput sic incipit: *Μετ' οὐ πολὺ δὲ Πομπηίου εἰς Δαμασκὸν ἀφικόμενον, καὶ κοίλην Συρίαν ἐπιόντος* etc. id est paulo post, *Pompejo versus Damascus* tendente, et *Coele-Syriam* visitante, *Legati ad eum venerunt* etc. Et tamen *Hudsonius*, versionem *Gelenii* sequens, id sic vertit: *Non autem multo post, cum Pompejus Damascus venisset, et Coelen-Syriam obiret: ac si Pompejus Damascus jam intrasset, quamvis Josephus ejus adventum tunc demum narret, cum Coele-Syriam visitaverit, et montem superaverit.* *Hudsonius* antea c. 2. n. 3. recte verterat *ἀφικόμενος εἰς Δαμασκὸν, Damascus profectus.*

2) *Cumque civitates Heliopolim et Chalcidem transisset, in medio positum montem ascendit, et ad inferiorem Syriam Damascusque pervenit.*

et tamen dici deberet, et requiritur per verbum *διείργον*, post quod praepositio *ἀπό* sequi deberet et cum hoc verbum in Graeco contextu sit, ut eum habemus, Editores nostri debuissent suspicionem habere, aliam vocem loco *ΠΕΛΛΗΣ* requiri.

Hoc, puto, manifestum est, et proinde mihi aequè perspicuum videtur verbum omissum esse *ἄλλης*, id est *alteram* sive supremam *Syriam*. Ideoque sic construo haec verba, *ὑπερβαλὼν ὄρος τὸ διείργον τὴν κολίην Συρίαν ἀπὸ τῆς ἈΛΛΗΣ, εἰς Δαμασκὸν ἦκεν. Et Pompejus, montem superans, qui separat vel dividit Coele-Syriam ab alia Syria, venit Damascusum.*

Nemo hic minimam difficultatem objiciet, considerans quid dixerim, et praeterea Josephum ipsum paulo post (n. 4.) uti hoc ipso verbo cum voce *Syria*; *ἔκ τε Δαμασκοῦ καὶ τῆς ἄλλης Συρίας* etc. quod Hudsonius non tam bene vertit, ac deberet, loco *a Damasco alteraque Syria* ponens *a Damasco reliquaue Syria*. Hic locus ostendit Josephum locantem *Damascusum* in *altera Syria* sive *superiori*, primo loco intelligere debuisse, montem, quem superabat Pompejus, cum *Damascusum* proficisceretur, dividere *inferiorem* sive *Coele-Syriam* ab *altera* sive *superiori Syria*.

Ut hoc confirmetur, quaeso Lectores observent, *Philonem*¹⁾ quoque eodem sensu uti voce *ἄλλην*, cum has duas *Syrias* distinguat, *Legat. ad Cai. p. m. 798. c. Συρίαν τὴν τε ἄλλην, καὶ τὴν κολίην προσαγορευομένην*, etc.

Nisi summopere fallar, hoc sufficiet ad defendendam meam emendationem, et illustrandum Josephi locum. Sed praeterea omittere non deo confirmacionem magni momenti, quam in ultima Josephi Editione inveni. Nam cum inquirerem, num aliquis codex non haberet eandem lectionem, quam excogitaveram, licet eam ibi nullo loco indagarem, neque in hisce, quos ipse consulueram, videbam tamen in codice Gallici Regis scriptum esse *τῆς Τήλλης*, quae licet vera lectio non sit, tamen ostendit varietatem, et vocem *Πέλλης* hic non quadrare.

Cum longior in his observationibus fuerim, quam initio credideram, hic duas alias observationes non addam, quibus mens erat primo probare contra aliquos Antiquarios, *Helio-polim* factam Romanam Coloniam sub Severo, et non sub Julio Caesare aut Augusto, et secundo ostendere, *Balbecum* aut vocem appropinquantem antiquissimum ejus urbis fuisse nomen, quod

1) Confer cum istis *Strab. Lib. XIV. p. 462. de Solis Urbe Chlidiae secundae τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχῆ*, etc.

adhuc a Syris retinebatur, non minus quam antiqua nomina plurium aliarum urbium, licet Graeci nomen mutassent.

JJ. MM.]

P 569 Pag. 561. 13. Καὶ ἐποίησεν Ἐκκλησίαν Χριστιανῶν] Exempla alia templorum Paganorum in Christianorum Ecclesias conversorum prae caeteris habent idem Chronic. an. viii. Zenonis, Epiphanius, ubi de Hadriano, seu templo Hadriani Imp. Alexandriae in aedem sacram converso a Constantino Imp. de nomine Gregorii Meletiani appellato, Procopius lib. i. de Bello Pers. cap. xvii. Evagrius lib. i. cap. xvi. Theophanes anno xii. Justini, etc. ut paullo recentiores omittam. Sed de hoc more consulendus in primis Avitus Viennensis Epist. vi. et ad eam Sirmundus.

Pag. 561. 18. Τὸ ζ'.] Fasti omnes v. In aliquot Legib. Cod. Theod. legitur hoc anno: P. C. Ausioni et Olybrii.

Pag. 562. 5. Τοῦ Δελμίου] Sic infra in Zenone. Vide Constantinopolim Christ. lib. ii. sect. i. n. v.

Pag. 562. 8. Συναγῶλον] Ita Victorius, et Fasti alii: at Fasti Vossiani, Marcellinus Comes et Prosper edit. Pontaci, loco Syagrii, Evagrius legunt. Vide Pagium in Dissert. Hypat. in Proleg. n. xxvii.

Pag. 562. 9. Τῷ τριακοσιοστῷ, etc.] Ex veterum scilicet Patrum sententia, qui Christum xxx. aetatis anno passum censebant, ut non semel apud hunc Scriptorum observare est. Vide Grandamic. parte iii. Chronol. Christ. p. 118.

V 499 Pag. 562. 17. Ἀντωνίου] Ita editio Scaligeri, Fasti Vossiani, Paschasinus Episcopus Lilybitanus in Epist. ad S. Leonem, et Victorius. At Marcellinus Comes, Idatius, Prosper, Senator, Latercul. Paschalis, et Cod. Theod. Ἀντωνίου. Quaedam vero Leges ejusdem Codicis P. C. Syagrii et Eucherii habent. Syagrio vero notam iterati Consulatus addit Chronicon, cum absit in Fastis omnibus, et in Cod. Theod. quasi idem fuerit Syagrius iste cum proximo. Verum is qui cum Antonio Consulatum gessit, Afranius Syagrius vocabatur, ut Auctor est Sidonius lib. i. Epist. vii. ubi consulendus Sirmundus.

Pag. 562. 18. Μεροβαύδου] Fasti Vossiani, Idatius, Senator, et Cod. Theod. Merobaude ii. et Saturnino. Latercul. Paschal. Saturnino et Syagrio.

Pag. 562. 19. Ἐπὶ τούτων, etc.] Socrat. lib. v. cap. x. Sozomen. lib. vii. cap. xii. Marcellin. Prosper, Idat. etc.

Pag. 562. 20. Ἐν τῷ τριβ. τοῦ ἑβδομοῦ] Marcellinus, vii. ab urbe milliaro. Vide Disceptat. nostram de Hebdomo n. viii.

[Pag. 563. 6. καλανδαῖς] Scr. καλάνδαις.]

Pag. 563. 8. Πηχομήρου] Qui Ricomeres, Idatio: Rich-

meres, Ammisno, Marcellino, et aliis: *Recimer*, Prospero, Senatori, etc. *Richimer*, Gregorio Turon. dicitur. Vide *Secrat.* lib. v. cap. xii.

Pag. 563. 10. *Ονώριος*] Ita Socrates loco proxima laudato, Marcellinus Comes, et Idatius.

Pag. 563. 12. *Βαύτονος*] Holsten. *Βαύδωνος*.

Pag. 563. 13. *Πρώτην γυναῖκα*] Immo secundam: ad-
epto enim Imperio, et anno post extinctam Flaccillam prio-
rem uxorem, Gallam Placidiam Valentiniani filiam uxorem du-
xit Theodosius. Marcellinus Comes: *Galla Theodosii Regis al-
tera uxor his Coss. Constantinopolim venit.* Vide Familias Byzant.

Pag. 563. 18. *Οἶκον Πλακιδίας*] Constantinopolis Christ.
lib. ii. sect. vi. n. 1.

Pag. 563. 19. *Δευτέραν*] *Leg. Πρωτέραν.* Fuit enim, ut
dixi, Flaccilla prima Theodosii uxor.

Pag. 564. 2. *Κτίζει Φλακικλιανόν*] Constantinopol. Christ.
lib. ii. sect. v. n. iii.

Pag. 564. 3. *Καίσαρος*] Ita Marcellinus. Idatius, *Nobi-
lissimo.* Cod. Theod. NB. P. id est, *Nobilissimo Puero*, quas
idem sonant.

Pag. 564. 4. *Τὸ δ'*] *Leg. γ'.* ex Fastis: is enim est Con-
sulatus Valentiniani cum Eutropio, ut est in Idatianis, et in
Leg. viii. Cod. Theod. de Indulg. debet, qui in xiv. Indictio-
nem cadere dicitur. Quae quidem Indictio *prima* dicitur in
Leg. iii. eodem tit. ab aliis xv. Ita Indictio quae in Honorii
vii. et Theodosii ii. Consulatum incidit in dicta *Leg. viii.*
quarta: in *Leg. ix.* et x. infra a Theodosio Juniore *quinta*: ab
aliis *sexta* appellatur. Quae quidem ita conciliare conatur Ja-
cob. Gotthofred. ad d. *Leg. viii.* ut *Italica Indictio* ab anno
cccxx. ducatur: Karthaginensis Africae Proconsularis ab anno
cccxiv. Africae Dioeceseos denique ab anno cccxv. Quam
quidem Indictionum varietatem ab Imperio Valentiniani et Va-
lentis in Cod. Theod. obtinere idem observat. Vide Scalige-
rum lib. v. de Emendat. Temp. p. 504.

Pag. 564. 9. *Εστεψεν*] Errat Auctor Chronici, ut et Sy-
meon Logotheta in Chron. MS. cum aiunt Honorium Romae a
patre levatum Augustum hoc anno, quo scilicet Theodosium
Romam duntaxat venisse, et congiarium populo dedisse, nar-
rant Marcellinus Comes et Idatius. Quippe Theodosio iii. et
Abundantio Coss. Honorium in eodem loco, quo fratrem ejus
Arcadium, id est septimo ab Urbe milliaro, Caesarem demum
dictum a Theodosio parente, scribit idem Marcellinus.

Pag. 564. 11. *Νεωτέριον*] Ita etiam editio Scaligeri:
sed Fasti omnes *Neoterium* vocant.

Pag. 564. 18. *Τὴν κεφαλὴν*] Hoc loco Auctor tangit
Historiam primae Inventionis Capitis S. Joannis Baptistae sub

Theodosio M. quam etiam narrat Sozomenus lib. vii. cap. xxi. licet vix hanc agnoverit Graecanica Ecclesia, sed alteram quae Marciano imperante contigit, de qua agit idem Scriptor Chronici anno iii. ejusdem Augusti, et tertiam quae Comanis, unde

P 570 in urbem Constantinopolitanam translatum aiunt, atque ex ea Ambianum Picardiae Metropolim, post captam a nostris Constantinopolim, ubi hodieque colitur ac conspicitur, carne et facie nigricanti, quemadmodum describitur a Theodulo, seu Thoma Magistro, in Homilia inedita in eundem S. Joannem

V 500 Baptistam, uti prout indubie illud Constantinopoli viderat, haece verbis ex Cod. Reg. excerptis: *κόμη γὰρ αὐτῶ τραχεία καὶ δυσχερής, καὶ ἀγνώδης, καὶ ῥύπου πλέα, ἐς μὲν πολὺ τεταμένη κατασυστάδην, ἀλλ' οὐ κατὰ τρίχας διειλημμένη, ὡς καὶ ῥαδίως ἐντεύθεν ἀριθμείσθαι δύνασθαι. Πρόσωπον ἅπαν μέλαν τοσαύταις ἐνιαυτῶν περιόδοις, ταῖς τε συνεχέσι τοῦ ἡλίου βολαῖς, ταῖς τε τῶν ἀέρων χαλεπαῖς ἐμβολαῖς, ὡσπερ καὶ ψυχθῆν, καὶ παντάπασι μεταποιηθῆν τῆς φυσικῆς ὑγρότητος, καταναλωθείσης αὐτῷ ὑπὸ τε τῶν εἰρημένων, καὶ τῆς ὑπερφουοῦς ἀτροφίας, ἐπειδὴ μηδὲν ἕτερον εὐχροῖα, ἀλλ' ἡ τροφῆς μεμασημένης χυλός.* Verum primam istam sub Theodosio factam S. Praecursoris capitis Inventionem aliquatenus firmare videtur Severianus Gabalorum Episcopus, quem ab Joanne Chrysostomo, et Arcadio Imp. ad sermones habendos in Ecclesia Constantinopolitana saepe invitatum scribit Gennadius. Is enim in Homilia in S. Crucem ita loquitur: *Ἐλθῶμεν λοιπὸν ἐπὶ τὸν λατρὸν ἡμετέρων ψυχῶν τὸν καὶ θεῖον λόγον ἡμᾶς παιδεύοντα, καὶ τοῖς λειψάνοις τοῖς ἑαυτοῦ τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν τεύχοντα. Ἰωάννην λέγω τὸν Πρόδρομον καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Χριστοῦ λούσαντα ἡμᾶς σήμερον τῷ λόγῳ τῆς μετανοίας.* Quae quidem spectare videntur caput S. Joannis Baptistae sub eam tempestatem allatum, et in urbe Constantinopolitana cultum et asservatum: tametsi id ex verbis Severiani non posse omnino colligi fatendum sit. De hac porro triplici sacri Capitis Inventionem Tractatum olim edidimus.

Pag. 564. 17. *Ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐβδόμῳ*] Rectius Sozomenus lib. vii. cap. iv. *πρὸς τῷ Ἐβδόμῳ*, ut Κάμπος τοῦ Τριβουναλλίου πρὸς τῷ Ἐβδόμῳ esse dicitur apud Nicephor. Call. lib. xviii. cap. xli. id est juxta Palatium Hebdomi, de quo agimus in Constantinopoli Christ. et in Discept. de Hebdomo Constantinopolit.

Pag. 565. 1. *Θεοδοσίου τὸ γ'.*] Ita Fasti et Canones Africani c. 33. Perperam Idatiani Fasti MSS. iterum praeferrunt.

Ibid. Καὶ Ἀβουνδαντίου] De hoc Consulatu agit Sirmondus ad Sidon. in Panegyrico Anthemii, initio.

Pag. 565. 2. *Πρόκλος*] *Proculus*, filius Tatiani Praefecti Praetorio, qui Praefecturam urbi gessit anno cccxxix. ut ex

Leg. xxv. Cod. Theod. de Operib. Public. et Leg. ix. de Annonis civic. colligitur. Vide Zosimum lib. iv. p. 769.

Pag. 565. 3. *Εν Συκαῖς*] De Sycis copiose egimus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxii.

Pag. 565. 4. *Θεοδοσιακὸς φόρος*] Ibid. lib. i. sect. xxiv. n. ix.

Pag. 565. 9. *Διογένης*] Nemo non videt legendum *Εὐγέ- νιος*. Vide Idatium anno cccxcii. Socratem lib. v. cap. xxiv. Claudianum in Consulatu Olybrii et Paulini, etc.

Pag. 565. 11. *Τούτω τῷ ἔτει*] Immo anno proxime sequenti: quippe Socrates lib. v. cap. xxvi. et alii recte mortem Theodosii ad Consulatum Olybrii referant.

Pag. 565. 18. *Ἰνδ. η.*] Haec Indictio in Leg. iii. Cod. Theod. de Indulg. debet. nona dicitur: quam inde Italicam vocat Jacob. Gotthofred. uti supra observatum.

Pag. 565. 19. *Γάμος*] Cum Eudoxia Bantonis Franci Proceris et Cos. filia. Vide Famil. Byzant.

Pag. 566. 1. *Τὸ σήμερον*] Ita Marcellinus. Socrat. lib. vi. cap. i. *πρὸς τὴν ὀγδόην τοῦ Νοεμβρίου μηνός*. Vide Theophan.

Pag. 566. 4. *Πουφίνος*] Philostorg. lib. xi. cap. iii. Socrat. lib. vi. cap. i. Sozomen. lib. viii. cap. i. Marcellin. etc.

Pag. 566. 12. *Δημόσιον Ἀρκαδιανός*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. ix.

Pag. 566. 13. *Ὀἶκον τὸν Μαρίνης*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. vii. n. ii.

Pag. 566. 16. *Εἰσὼν*] Descriptum legitur ex prima operum Oecumenii editione Martyrium S. Pauli Apostoli, quod Romae subisse dicitur anno a Passione Christi xxxvi. iii. Kalend. Jul. xxix. Junii, lxix. a Christi Nativitate. Tum additur, *Ἔστιν οὖν ὁ πᾶς χρόνος ὁ ἐξ οὗ ἔμαρτύρησε τριακόσια τριάκοντα ἔτη μέχρι τῆς παρουσίας ταύτης Παναγίας, τετάρτης μὲν Ἀρκαδίου, τρίτης δὲ Ὠνωφίου, τῶν δύο ἀδελφῶν Ἀυτοκρατόρων Ἀγούστου, ἑννάτης Ἰνδικτιωνῆος τῆς πεντακαιτηρόδος περιόδου, μηνὸς Ἰουνίου εἰκοστῆς ἑννάτης ἡμέρας*. Quin hocce breve Pauli Martyrium Auctor Chronici respexerit, cum haec scripsit, nullus fere dubitaverit, tametsi in mensis die, qui revera non est xxviii. sed xxix. Junii, et in annorum summa quam cccxxxv. plenorum esse ait, cum hocce Martyrio non consentiat, ubi cccxxx. duntaxat esse dicitur, ex quo S. Paulus Martyrio vitam finivit, anno scilicet a Christi Natali lxix. quo accidis conveniunt Scriptores omnes: a quo quidem Natali ad hunc Consulatum vulgo putantur anni cccxvi. Nam si lxix. addantur cccxxx. erit annus cccxcix. Si vero cccxxxv. fiet annus ccciv. quae quidem minus invicem cohaerent cum ab anno lxix. ad annum cccxvi. fiant duntaxat anni cccxxv. Unde pro *τλς.* legendum *τκς.* recte ad oram Codicis sui adscripserat vir doctus. Observandum interim

V 501

in Martyrio S. Pauli Consulatum Arcadii iv. et Honorii iii. in Iuditionem ix. cadere, quam in Consulatum Olybrii et Probini referre Codicem Theodosianum supra notavimus.

P 571 Pag. 567. 4. Θεοδώρου μόνου] Ita Cod. Theod. Fasti vero Idatiani *Manitium*: Senator *Mallium* vocant. Fasti Vossiani hoc anno Coss. habent *Eutropium* et *Theodorum*: Marcellinus Comes *Maritium* et *Eutropium*, ubi haec subdit: *Hic Eutropius annuum spatorum primus atque ultimus Cos. fuit.* Quo quidem eodem anno interfecto, ac ejus nomine e Fastis eraso, ut scribit Joannes Antiochenus, solius Collegae nomen manavit; qui *Mallius Theodorus* vocabatur, ut est in Chronico Prosperi, *Mallio Theodoro V. C. Cos.* Unde duos Coss. alii perperam confecerunt. Codex Canon. Afric. c. lvi. P. C. Honorii Aug. iv. et Eutychiani V. C. hoc anno habet.

Pag. 567. 8. Στελιχωνος] Ita *Stelichonem* vocant Olympiodorus, Zosimus, Joannes Antiochenus, et Idatius, quem caeteri *Stilichonem*.

Pag. 567. 11. Νεωνων] Sic haec vox semper scribitur in Laterculo Paschali Hippolyti, ubi vox *πρω*, per *II* cum *P* transverso designatur, ut in Christi monogrammate.

Pag. 567. 8. Εκκλησία των Γονθων] De qua Theodorit. lib. v. cap. xxx. Eundem Scriptorem vide cap. xxxii. et xxxiii.

Ibid. Εν τῷ Λαιμομακελλῶ] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxiv. n. xv.

Pag. 567. 17. Φλαβιον] Sic Codex Canon. African. c. lxxv. Sed leg. ex Cod. Vatic. *Φλαβιου*. Ita Sozomenus lib. viii. cap. iv. Marcellinus Comes, Prosper, Victorius, Idatius, etc. quibus *Fravita*, vel *Fravitta* dicitur. Sic etiam Lex iii. Cod. Theod. de Equor. Collat. ubi Indictio xiv. notatur. more Africanæ Dioeceseos, contra quam hic et apud Marcellinum lib. xiv. *Fravitus* nuncupatur a Socrate lib. vi. cap. vi. In aliquot vero aliis Legibus Cod. Theod. hic Consulatus ita consignatur: P. C. *Stilichonis et Aureliani*. In Codice vero Canonum African. c. lvi. P. C. *Stilichonis V. C.*

Pag. 567. 18. Γαλνᾶ] Philostorg. lib. xi. cap. ult. Socrat. lib. vi. cap. vi. Sozomen. lib. viii. cap. iv. Marcellin. Theophan. an. viii. Cedren. p. 327. etc.

Pag. 567. 20. Εγεννηθη] Theodosius Junior: Socrat. loco laudato, et Marcellinus Comes.

Pag. 568. 6. Εἰς τὸ Εβδομον] Marcellinus: *In loco quo pater patrisque suus Caesar levatus est.* Addit Prosper, vii. ab urbe *milliario*. Vide Disceptat. de Hebdomo Constantinopolit.

Pag. 568. 9. Ρυμοριδου] Edit. Scalig. *Ρομοριδου*. Fasti Vossiani et Holstenius, *Ρομοριδου*. Codex Canonum African. c. xc. *Ρομοριδου*. Fasti alii *Romeridum* vocant.

Pag. 568. 11. Πρὸς τὸ Ἰωὴν Φεβρ.] Marcellin. iii. Id. Feb.

Pag. 568. 18. Ονωριού Ανγ.] Honorium vi. Coss. absque collega habent Canones Afric. can. xcii.

Pag. 568. 14. Εξασθή] Marcellin. Comes, Socrat. lib. vi. cap. xvi. Sozomen. lib. viii. cap. xxiv. Zosim. lib. v. etc. Vide praeterea Petavium lib. xi. de Doctr. Temp. cap. xlvii. et Chronolog. Cod. Theod.

Pag. 568. 15. Επάη η μεγάλη Εκκλ.] Constantinopolis Christ. lib. iii. sect. iii.

Ibid. Σύν τῷ Σενάτῳ] De qua aede agimus *ibid.* lib. ix. V 502 sect. ix. n. i.

Pag. 568. 16. Ἐυλοκρητηῶν] De hac voce *ibid.* lib. ii. sect. i. n. xvi. et lib. iii. sept. iii.

Pag. 568. 17. Ἀρσάμιος] Ita reposuimus cum Scaligeri Edit. cum Raderus *Ούρσάμιος* edidisset. Vide Leg. ult. Cod. Theod. de Hia qui super Relig.

Pag. 568. 18. Πρὸ ε' Καλ.] Atqui, inquit Petavium loco laudato, Feria ii. non Dominica illo die fuit: proinde legendum causet, *πρὸ ε' Καλ. Ιουλιῶν, v. Καλ. Jul.*

Pag. 569. 1. Χάλαζον] De hac insolenti grandine agunt etiam Philostorgius lib. xi. cap. vii. Socrates lib. vi. cap. xix. et Sozomenus lib. viii. cap. xxvii. Vide Petavium loco laudato. Hic porro Scaligeri editionem sumus secuti.

Ibid. Καρύων] Philostorgius: *καὶ δὴ καὶ χάλαζα μελίων ἢ κατὰ χρομάδα πολλοῦ γῆς ποτεφέρετο ἄχρι καὶ ὀκτώ τῶν λεγομένων λιτρῶν ἑκοντα βάρους.*

Pag. 569. 3. Παρασκευῇ] De die quo haec grando cecidit non consentiunt Scriptores. Socrates loco laudato id contigisse ait xxx. Septembris hoc anno, quartoque post die Eudoxiam a vita excessisse. Nec dissentit Sozomenus, scribens pariter quarto ab hac grandine obiisse eandem Augustam. Auctor vero Chronici scribit grandinem istam decidisse mense Hyperberetaeo, seu Octobri, mortuam vero Augustam eodem mense, pridie Nonas, seu vi. Octobris, feria v. Unde conficit Petavium, siquidem grando ista ceciderit mense Octobri, uti vult idem Scriptor: atque adeo ante mortem Eudoxiae, id accidisse feria vi. non potuisse, nisi per *Παρασκευῆν* intelligatur Sabbatum, id est *Παρασκευῆ τῆς Κυριακῆς*: isque dies primus fuerit mensis Octobris, quod vix quispiam existimaverit. Verum si grando ista Feria vi. ceciderit, dicendum cum Socrate et Sozomene revera cecidisse ultimo Septembris die, quo fuit feria vi. in eoque errasse Auctorem Chronici, ut et forte in die obitus Eudoxiae, quam vi. Octobris decessisse ait: contra quam Socrates, qui quarto a grandine hunc contigisse tradit. Vide Grandamicum parte iii. Chronol. Christ. p. 120.

Pag. 569. 5. Πρὸ δ' εἰδῶν] Leg. γ', vel ἡμέρας γ'.

Pag. 569. 7. Στελίχωνος] Ad hunc secundum Stilichonis

Consulatum pertinet illius Diptychon Consulare, a nobis explicatum in Gloss. med. Gr. in v. *Κόμης τοῦ σταύλου*. De Anthemio autem Stilichonis collega consulendus Sirmondus in Notis ad Sidonium in Paneg. Anthemii v. 94.

P 572 Pag. 569. 10. *Πραυνδιάρα*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. VI. n. I. pag. 138.

Ibid. *Εμβολοι*] Quibus instaurandis mox incubuit Arcadius sub mensem Novembr. ut colligitur ex Leg. XLV. et seq. Cod. Theod. de Operib. Publ.

Pag. 569. 13. *Χαλκηδονησίας σιάλας*] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. XVIII. n. III.

Pag. 569. 15. *Ανθημιου*] Cujus passim mentio apud Chrysostomum, Synesium, Sidonium, Socratem, et alios.

Pag. 569. 16. *Αιμιλιανου*] Istius Aemiliani Praef. Urb. hoc anno mentio est in Leg. XLIV. XLV. et XLVI. Cod. Theod. de Oper. Publ.

Pag. 569. 19. *Ινδ. ε'*] Indictio IV. notatur in Leg. VIII. Cod. Theod. de Indulg. debitor. more Karthaginensi, uti vult Gotthofredus.

Pag. 569. 21. *Κυϊνκουενάλια*] Marcellin. Comes. Quippe anno ccccl. Januarii x. a patre Imperator dictus est.

Pag. 570. 4. *Σεισμῶ*] Duo potissimum terrae motus contingere Constantinopoli, Arcadio imperante, anno scilicet cccxcvi. de quo Marcellinus Comes: *quo et coelum ardere visam est*, adeo ut sit ille terrae motus, de quo Augustinus lib. de Excidio Urbis Romae cap. VI. in quo *videbatur horrenda flamma pendere, nec odor sulfuris deerat*. Et Paulus Orosius lib. III. cap. III. *in quo denique defusa coelitus flamma pendere visa est*. Alter est cujus hoc loco meminit Auctor Chronici. Nam terrae motus ille ingens, de quo Evagrius lib. I. cap. XVII. videtur pertinere ad annum xxx. Theodosii Jun. cujus etiam meminerunt Theophanes, Cedrenus, et alii.

Pag. 570. 5. *Τὰς κεράμους τὰς χαλκὰς*] Constantinopol. Christ. lib. II. p. 115.

V 503 Pag. 570. 6. *Καινούπολιν*] *Ibid.* lib. IV. sect. VIII. n. V.

Ibid. *Καπετωλιου*] *Ibid.* lib. II. sect. IX. n. II.

Pag. 570. 9. *Αναβάθρα*] *Ibid.* lib. II. sect. I. n. II.

Pag. 571. 5. *Πραιτώριον*] *Ibid.* lib. II. sect. IX. n. VI.

Ibid. *Μοναξιου*] Monaxii Praefecti Urbi sub ann. cccclviii. et cccclix. non semel mentio occurrit in Cod. Theod. qui postea Praefectus Praetorio et Cos. fuit.

Pag. 571. 6. *Διά τὴν Ἰνδειαν*] Huc pertinet Lex I. Cod. Theod. de Frum. urbis Constantinopol.

Pag. 571. 8. *Τῶν Δουμίνου ἐμβόλων*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. III. n. VI.

Pag. 571. 9. *Οὐάρανᾶς ὁ Τπατος*] At is duntaxat postmodum Consul fuit, anno scilicet Chr. cdx.

Ibid. Συνέσιος] Delenda vox καί, tametsi ita praeferat Cod. Vatic. καὶ Συνέσιος. Synesius quippe Comes Sacrarum Largitionum fuit sub Theodosio Jun. ut ex Leg. x. Cod. Theod. de Curiosis colligitur.

Ουαγλου τὸ ἦ.] De hoc Consulatu egit Sirmondus in Notia ad Sidonii Epist. ix. lib. v. et ad Panegy. Aviti, initio.

Pag. 571. 12. *Λουκίου μόνου*] Ita Marcellinus et Prosper. Fasti Vossiani: *Λουκίου τοῦ λαμπροτάτου*. Victorie et Senatori *Lucianus dicitur*. At Idatius et Leges Cod. Theod. ita hunc Consulatum consignant: *P. C. Honorii viii. et Theodosii v. Lucii Cos.*

Pag. 571. 13. *Κωνσταντίου*] Sic etiam Fasti Vossiani, Marcellinus, Victorius, Senator, et Cod. Theod. Idatius vero et Prosper. *Constantio V. C. Holstenius Κωνσταντίου καὶ Κώσταντος* legit, atque sic scriptum in Cod. MS. Themistii monet. Ita etiam in Fastis Vossianis. Constantium Consulem jam antea designatum Ravennae: Constantem vero Constantinopoli processisse scribit Olympiodorus.

Pag. 571. 14. *Πουλχερία*] Marcellin. *Pulcheria Theodosii soror Augusta appellata est*. Ita vocem *ἐπιφανεστάτη*, quae *Nobilissimam* sonat, reddit. Vide Gloss. med. Graecit. Vox porro *Αὐγούση* abest a Scaligero.

Pag. 572. 8. *Κυῖνκωεννάλια*] Totidem verbis habentur supra anno cdxvii. quo revera exacta Theodosii Jun. Quinquennialia: quae quidem verba perperam rursus in hunc annum sunt illata etiam in Vatic. Cod. Neque enim *Δεκεννάλια* emendandum, cum ea Decennialia non hoc anno, sed anno cdxii. ediderit Theodosius, ut scribit Marcellinus Comes.

Pag. 572. 5. *Θερμουντίας*] Ita Cod. Vatic. Sed leg. *Θερμαντίας*. Vide Famil. Byzant.

Pag. 572. 7. *Παρασκευῆ*] Quae vox, hic et infra in edit. Scalig. per *παρη* cum linea supra exprimitur.

Pag. 572. 9. *Αταούλφου*] *Αδαούλφου* Olympiodorus, qui et ejus caedem refert. *Atavulfum* vero vocat Chron. MS. Idatii, cui tum nupta erat Placidia Theodosii M. filia, et cui *Caesareae* cognomentum datur in vet. Inscript. apud Sponium in Miscell. Eruditae Antiq. sect. v. pag. 159. Vide quae de hoc *Atavulfo* commentatur Catellus lib. iiii. Rerum Occitanar.

Pag. 572. 13. *Τῷ αὐτῷ ἔτει*] Constantinopol. Christ. lib. iii. sect. iii.

Pag. 572. 14. *Πρὸς ε΄.*] Leg. ε΄.

Pag. 572. 21. *Ἐν βοῦδὶχαλοις*] Id est in curru tracto a *burichis*, seu equis. Ita enim haec vox capienda, more scilicet *Episcoporum Urbis Regiae*, cum Patriarchae in publicis lita-

nisa seu supplicationibus, curru vehi solerent, ut pluribus docuimus in Discept. de Hebdomo. n. iv.

Pag. 573. 1. Οὐρσον] Cujus mentio in Leg. i. Cod. Theod. de Decur. et Silent. Leg. cxxx. de Decurion. et Leg. ii. de Frumento Urb. Constantinopol.

P 573 Pag. 573. 4. Ἀϋρηλιανού] Idem qui cum Stilichone Coa-
sult, bisque Praefectus Praetoria, ut hic indicatur, ac primum
anno cccc. ex Lege iv. Cod. Theod. de Legit. Haered. et ex
Leg. i. Unde liberi: deinde hoc anno ccccxv. Sed et tertio
Praefecturam Praetorio gessisse indicat Epigramma xvii. lib.
sv. Anthol. cap. iv. Vide Philostorgium lib. ix. cap. vi. et
Synesij. Epistolas.

Pag. 573. 9. Πορφυροῦ κλονος] Constantinopol. Christ.
lib. i. sect. xxiii. n. vi

Pag. 574. 1. Ἀπὸ Ηρακλείας] Eo mense Heraclaeas egisse
Theodosium testatur etiam Lex xi. Cod. Theod. de Indulg.
debit.

V 504 Pag. 574. 6. Κωνσταντινίου] Fasti Vossiani, καὶ Κώσταν-
τος. Sed leg. ex Fastis omnibus, Κωνσταντίου.

Pag. 574. 7. Σεισμός] Insignem terrae motum anno post
eclipsin Solis, quae anno x. Theodosii Jun. accidit, adscribit
Philostorgius lib. xii. cap. viii. proinde anno xi. ejusdem Au-
gusti, Monaxio et Plintha Coss. quo etiam multas Palaestinae
civitates terrae motu collapsas scribit Marcellinus Comes, cui
consentire videtur Idatius: *His Coss. Sanctus Joannes Hierosoly-
morum Episcopus, qui supra, Epistolam dirigit per Ecclesias orbis
terrarum, quae habetur de signis terroribusque divinitus perpetratis.*
Ubi per terrores, terrae motus ianni docet Chrysostomi Homi-
lia εἰς τοὺς φόβους, edita a Combafisio, ut infra observamus
ad pag. 317. Extat in Euchologio Goari pag. 786. *κατὼν εἰς
φόβον σεισμοῦ.* Nicephorus Gregoras lib. ii. Hist. cap. vii.
*ὥσπερ γὰρ εἰσιν οὐράνια μὲν δειμάτα θεόθεν τοῖς ἀνθρώποις
ἐπισειόμενα πολλάκις, κεραυνοί, καὶ πηρησῆρες, καὶ ὑετῶν πλη-
θος, ἐπίγεια δὲ σεισμοί, καὶ ῥήγματα γῆς, αἶγια δὲ τυφῶνες καὶ
λαίλαπτες, etc.* Vide notata ad pag. 310. At cum idem Mar-
cellinus, eodem anno quo Auctor Chronici, alterius terrae
motus meminerit, quo Cybera Asiae civitas, aliquantaque praedi-
a demersa sunt, de isto videtur intelligendus idem Auctor
Chronici. Alterius terrae motus sub eodem Augusto mentio-
nem agunt Menaeus xxvi. Decembr. Prae castaris autem terrae
motibus qui Theodosio Juniore imperante accidera, ille maxime
insignis habetur, qui anno illius xxx. quatuor mensium spatio
urbem concussit, qui is videtur qui *magnus* appellatur a Geo-
rgio Pachymere lib. ix. cap. xv. de quo Theophanes, Cedre-
nus, et alij.

Pag. 574. 9. Τὸ πάθος] Quippe litera Dominica erat C. Pascha xxii. April.

Pag. 574. 13. Ἐκλειψις] Istius Eclipsis meminerunt Philostorgius lib. xii. cap. viii. Marcellinus Comes, et Idatius. De eadem egit Jacob. Grandamicus iii. parte Chronol. Christ. pag. 122.

Pag. 574. 15. Πλίνθα] Plenta appellatur in Fastis Idatii, et in vet. Inscript. ml. 7. In Cod. Canon. Eccl. Afric. c. cxxvii. hic Consulatus ita signatur, P. C. Honorii xii. et Theodosii viii. At Can. cxxxvii. legitur ix.

Pag. 574. 16. Ἀετίου] Aëtii Praef. Urbi meminit Lex ult. Cod. Theod. de Caleis coctor.

Pag. 575. 2. Καὶ Κωνσταντίου] Holstenius et Fasti Voisiani, καὶ Κωνσταντος.

Pag. 575. 6. Συναναγινώσκων] Joannes Antiochenus de Theodosio Jun. Θεοδόσιος ὁ Βασιλεὺς χεῖρην εἰπὼν τοῖς κωρυφαίοις, ἐπὶ λόγους ἐλευθερίους μετέβαλε τὴν γνώμην, Παυλίνου τε καὶ Πλακίου συναναγινώσκόντων αὐτῷ, οἷς καὶ ἀρχαῖς καὶ ἄξουσας ἐχαρίσατο μεγάλας. Ubi minus recte dactissimus Interpres, Paulino ac Placito magistris usus. Paulinum Theodosii συνανάτροφον vocat Georg. Monachus in Chron. MS.

Pag. 576. 9. Ἡράκλειτος] Leontius appellatur a Socrate lib. vii. cap. xxi. Theophane anno xi. Theod. Cedreno, Symeone Logoth. in Chron. MS. Manasse, etc.

Pag. 576. 18. Ἐδυσώπει] Hesychius: πορνιάται, δυσωπῆ, ἐπικωλείται.

Pag. 577. 22. Ἑλλαδικὴν] Aclivam, Marcellin. Com. Ind. iv.

Pag. 578. 10. Τῆς Κιστέρνης] Constantinop. Christ. lib. i. sect. xxviii. n. v. ubi locum emendavimus ex Scaligero, cum vox ἰδῶν deesset apud Raderum.

Pag. 578. 14. Ἀθηναῖδα τὴν καὶ Εὐδοκίαν] Nam utrumque nomen servavit, ut Auctor est Priscus in Gotthic. p. 69. Ἀθηναῖς ἢ καὶ Εὐδοκία ἀμφοτέροις γὰρ ἰκαλεῖτο τοῖς ὀνόμασιν.

Pag. 579. 11. Συναριστοῦντα αὐτοῖς] Honore coenae dignatum, ut Tranquillus in Vespasiano cap. ii. honore mensae regalis, ut Ammianus lib. xv. loquuntur. Vide Gloss. med. Lat. in Conviva.

Pag. 579. 12. Μάγιστρον] Magistrum Officiorum, ut est apud Marcellinum, et in Lege ult. Cod. Theod. de Agent.

Pag. 579. 17. Ἡμέρα Σαββάτων] In ejusmodi statuarum dedicationibus sub Principibus Christianis ut plurimum designabantur dies festi, neque tamen semper, ut ex hoc loco patet. Lex ii. Cod. de Statuis et Imagin. Si quando nostrae staturae vel imagines eriguntur, sive diebus, ut adsolet, festis, sive

conmunicibus, adsit Iudex sine adorationis ambitioso fastidio, ut ornamentum dici et loco et nostrae recordationi sui probet accessisse praesentiam.

- V 505 Pag. 579. 19. *Νίκη κατὰ Περσῶν*] Marcellinus Comes.
 Pag. 580. 6. *Πολλοὶ σεισμοὶ*] Marcellin. *terrae motus multis in locis fuit.*
- Pag. 580. 13. *Ἐπήρθη*] Socrat. lib. vii. cap. xxv. *ἐμνήθη περὶ τὴν τρίτην καὶ εἰκάδα*, Constantinopoli scilicet, cum Augustus Ravennae antea fuisset renuntiatus. Vide Notas Valerii ad hunc locum Socratis, et Gotthofredum in Chronol. Cod. Theod. hoc anno.
- Pag. 580. 16. *Θεοδοσίου Ἀγ. τὸ ιβ΄.*] De hoc Consulatu egit Sirmundus ad Sidonium in Panegyrico Aviti, initio.
- P 574 Pag. 580. 18. *Ἱερὸν*] De quo idem Gotthofredus in Protopographia Cod. Theod. De Thermis Theodosianis diximus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.
- Pag. 580. 19. *Τὸ δημόσιον*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxvii. n. v.
- Pag. 581. 7. *Φλωρεντίου*] Quaedam Leges Cod. Theod. habent hoc anno P. C. *Felicitis et Tauri.*
- Pag. 581. 10. *Καὶ Βάσσου*] Subscriptio Constitut. Theodosii et Valentiniani de iis qui ad Ecclesias confugiant, in tertia Synodo: *Proposita Indictione χιηι. Pharmuti mensis χη. Dat. Kal. April. C.P. Antiocho V. C. et qui fuerit nuntiatus.*
- Pag. 581. 11. *Ἐν ἔτει να΄*, etc.] In quo quidem annorum calculo, ut et infra anno cdlxii. Christo xxx. duntaxat annos juxta veterum aliquot Patrum, atque adeo Africani sententiam, ut auctor est Hieronymus, adsignat: quo fit ut quae secundum illum calculum hic subinde inseruntur, ejusdem Africani esse existimare liceat, uti monuimus in Praefat. N. xxiii. Vide Grandamicum parte iii. Chronolog. Christ. p. 124.
- Pag. 582. 5. *Τὰ ὄρια*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. x.
- Ibid. Ἀχιλεὺς*] *Ibid.* lib. i. sect. xxviii. n. i.
- Pag. 582. 7. *Ἀρεοβίνδου*] Holsten. *Ἀρεοβίνδα.*
- Pag. 582. 12. *Σιγισβάλδου*] Rectius editio Scaligeri, et Fasti Vossiani, *Σιγισβούλδου*, qui Idatio et Victorio, et in Synodo Romana iii. cap. xvi. et xvii. *Segisvultus*: Prospero et Senatori, *Sigisvultus*: Marcellino denique *Sigisvuldus* dicitur. Hic porro Consulatus sic notatur in Cod. Theod. P. C. *Isidori et Senatoris.*
- Pag. 582. 13. *Ἐπὶ τούτων*] Marcellin. Prosper. Id in annum cxxxvi. rejicit Socrates lib. vi. cap. xliν. *Isidoro et Senatore Coss.*
- Pag. 582. 15. *Ἐπετέλεσεν τοὺς αὐτοῦ γάμους*] Simili lo-

cutionis formula Marcellinus: *Valentinianus Caesar creatus, Theodosii Imp. Eudoxiam filiam sibi desponsavit.*

Pag. 583. 3. Τὰ τεύχη] Inde muri isti Theodosiani appellati, de quibus agimus in Constantinopol. Christ. lib. i. sect. x. et xii.

Pag. 583. 12. Ἰωάννης] Marcellin. *Joannes natione Vandalus, Magisterque militiae, Arnegiscli fraude in Thracia interemptus est.*

Pag. 583. 15. Ἀττίλας καὶ Βλίδας] De utroque Prosper anno CDXLIV. Marcellinus Comes anno CDXLIII. Jornandes cap. xxxv. etc. Sic porro Attilae nomen effertur etiam apud Procopium, Evagrium, et alios, qui Ἀττίλα in nummo a nobis descripto in Famil. Byzantin. apud Priscum Ἀττήλα apud Prosperum Athula et Athela indigitatur.

Pag. 583. 16. Πατέρον] Leg. Πατέρον ex Holstenio et Fastis. Vide Sirmondum ad Ennodii Diction. vii.

Pag. 584. 5. Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει] Historiam hanc pariter narrat Cedrenus.

Pag. 584. 19. Κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας] Jurare per salutem Imperatoris olim solempne, ut est apud Sozomenum lib. ix. cap. vii. Palladium in Vita Chrysostomi cap. xiv. Codin. in Origin. Constantinopol. p. 200. ut infinitos alios praeteream. Vide Notata ad Cinnamum pag. 483. et Gloss. med. Lat. in v. *Juramentum*, sub fin.

Pag. 584. 21. Καὶ ἐκέλευσεν] Cedren. *κελεύει τὸ μῆλον εἰσενεχθῆναι*, quomodo vox postrema hic legenda.

Pag. 585. 3. Ἀποκτανθῆναι] Caedem Paulini ad ann. CDXL. refert Marcellinus: *Paulinus Magister Officiorum in Caesarea Capadociae, jubente Theodosio Principe interemptus est.* Perperam etiam scripsit Cedrenus hac ipsa nocte interfectum. Vide Codini Origin. Constantinopolit. p. 56.

Pag. 585. 7. Καὶ ἀπιούσα] Bis sacra loca adiit Eudocia, ut recte ait Evagrius lib. i. cap. xx. ac primo quidem sub ann. V 506 DXXXVIII. ex quibus saltem redux erat anno sequenti. Marcellinus: *Eudocia uxor Theodosii Principis, ab Hierosolymis urbem Regiam remeavit, beatissimi Stephani primi Martyris reliquias, quas in Basilica S. Laurentii positae venerantur, secum deferens.* Quae quidem Protomartyris reliquiae revelatae fuerant anno xxi. Honorii, ut est apud Sozomen. lib. ix. cap. ult. in Chron. Idatii, et apud Theophan. an. xix. Eo autem concesserat ex voto, si filiam suam nuptam vidisset, ut scribit. Socrates lib. vii. cap. XLVIII. Adde Theophanem an. xxvii. Theod. Anno sequenti, Paulino interfecto, secundum eundem Marcellinum, facultate a Theodosio impetrata, rursum eo concessit, ibique reliquum vitae exegit, ut narrat idem Marcellinus sub an. CDXLV. in quem Auctor Chronici, quae Eudociae ob pomum Phryginum contigere,

conjicit: non quod ea tum 'acciderint, sed quod isto anno Eudocia, cum ex iis minus se conjugi gratam animadverteret, sacra loca rursus adeundi facultatem ab illo obtinisset, ubi extremum diem obiit anno v. Marciani, ut est apud Theophanem, Cedrenum, et Symeonem Logothetam, proinde anno Christi cdliv. Indictione vii. At Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. xxv. ait obiisse xx. Octobr. Indict. xiv. quae in annum cadit cclx. Ut porro complures Aedes sacras in Palaestina aedificavit, hisce verbis refert cap. xxxiv. *Ἡ δὲ μακαρία Εὐδοκία Εὐκλησίας μὲν ὅτι πλείστας τῶ Χριστῶ ὠκοδόμησε, μοναστήρια δὲ καὶ πτωχεῖα καὶ γηροκομεία τοσαῦτα ἄπερ τῆς ἐμῆς οὐκ ἔστι δυνάμειος ἀριθμεῖν.* Meminit praeterea idem Scriptor in Vita S. Sabae, Eudociae in Locis sanctis commorantis, et ut cum eodem Sancto Euthymio conversata fuerit, enarrat.

P 575 Pag. 585. 9. *Ἐἶπεν ἐν τῶ βουλευτηρίῳ*] Deest vox ἐν. Vide Evagrium lib. i. cap. xx. et cap. xviii. ubi de hac aede.

Pag. 585. 13. *Στήλην Χαλκῆν*] Evagrius: καὶ εἰκόνι ἐκ Χαλκοῦ τεχνικῶς ἠσκημένῃ παιδες Ἀντιοχείων αὐτῇν τετιμῆσιν, ἧ καὶ μέχρις ἡμῶν σώζεται.

Pag. 585. 16. *Εἰς Ἱεροσόλυμα*] Evagrius lib. i. cap. xxi. xxii.

Pag. 585. 20. *Καὶ κτίσασα μνημα*] In aede S. Stephani, stadio ab Urbe, ab ipsa condita, ut est apud Evagrium cap. xxii. et Cedrenum pag. 337.

Pag. 586. 1. *Καὶ Νόμου*] Sic Cod. Vatic. non vero *Νόμου*, uti ediderat Raderus. Fasti etiam Vossiani, *Nomum*: Victorius, *Nomium*: Prosper, Senator, Marianus, Wigorn. *Nomium* vocant. Sed *Nόμιον* exerte appellat Priscus pag. 71. edit. Reg. quem Magistrum et Patricium fuisse ait. Idatius vero ex Cod. MS. ita hunc Consulatum consignat: *Valentiniano vi. et Actio ii.*

Pag. 586. 2. *Ἀεοντίου*] Scalig. *Ἀεοντίου*. Fasti Vossiani, *Ἀετλου*. Idatiani, *Actio iii.* ubi Symmachum omittit, quem alii habent.

Pag. 586. 3. *Ἀλυπίου*] *Callepium* vocant Marcellinus, Prosper, Idatius, Victorius et Senator. *Ἀλύπιου* etiam habent Fasti Vossiani.

Pag. 586. 4. *Μαρριανόπολις*] *Mysiae urbs a sorore Trajanæ Principis ita cognominata*, inquit Ammianus lib. xxvii. quam Scythae qui finitimi erant, ut ibidem et lib. xxxi. testatur, obtinebant, quamque ii Tiberio imperante rursus ceperunt, ut Auctor est Simocatta. Ab ea Scythicae regionis proximitate pars illa Thraciae *Θράκη Σκυθίας*, in qua extitit Dorostolus, dicitur in hoc Pasobahi pag. 297. Marcianopolis in Aemimonte statuitur in Notitia Leonis Imp. una cum Hadrianopoli.

Pag. 586. 5. *Ἀναργύριος*] Marcellinus: *Arnegisclus Magi-*

ster militiae in Ripense Dacia juxta Utum amnem, ab Attila Rege, viriliter pugnans, pluribus hostium interemptis, occisus est. Priscus Rhetor: Τούτο μαθῶν ὁ Ορηνιγίσκος (leg. Ἀρν.) αὐτὸς γὰρ εἶχε τὴν πρὸς Θρακίῳ μέρει τοῦ ποταμοῦ φυλακὴν, etc.

Pag. 586. 6. *Σεισμοὶ μεγάλοι*] Marcellinus Comes.

Pag. 586. 9. *Ἐγένετο γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη*] Ubi *ἀπειλὴ* idem valet quod *φόβοι*, in Chrysostomi Homilia inscripta, *εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Βάσσου*, quae dicta dicitur *εἰς τοὺς φόβους*, ubi in contextu, *τῶν φόβων ἀνάμνησις*, seu *terrae motus annua commemoratio*, non istius cujus hic mentio, siquidem multo post V 507 Arcadium accidit: sed alterius, de quo alibi egimus.

Pag. 586. 11. *Τῆς Λιτανίας*] Ejusmodi Litanias in hisce terroribus attingit ibidem Chrysostomus: *Τρεῖς δὲ παννυκίδα ἐπετελέσατε, καὶ τὴν πόλιν πᾶσαν τῇ βᾶσει τῶν ἁγίων ὑμῶν ποδῶν ἑξακαθάρσατε, τῷ περιπάτῳ τὴν ἀγορὰν ἀναμετρήσαντες, καὶ τὸν ἄερα ἅγιον ἐργασάμενοι, etc.*

Pag. 586. 12. *Τρικόγχῳ*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. IV. n. XI. lib. IV. sect. VII. n. I.

Pag. 586. 16. *Ποστονμιανοῦ*] Hanc vocem delet Holstenius, quam habent Fasti.

Pag. 586. 17. *Ἀστορίῳ*] Ita Victorius et Senator. Fasti Vossiani, *Ἀστορίῳ*, et *Asturio*, Prosper, Marcellinus, Idatius in Fast. et in Chronico an. XVII. XIX. et XXVI. Theodosii Jun. (ubi *Dux utriusque militiae* dicitur) et Victor Tinnunensis. Vide Sirmondum ad Ennodium lib. I. Epist. XXIV. et ad Sidonium lib. VIII. Epist. V.

Pag. 586. 18. *Μαρίνα*] Vide Famil. Byzant.

Pag. 587. 1. *Ἀββίῳ*] Ita Victor Tinnunensis: at Cod. Vatic. Scaligeri edit. et Fasti Vossiani, *Ἀβιηνοῦ*, *Abieno*, Marcellinus: *Avieno*, Prosper, Idatius, Victorius et Senator habent. Vide Sirmondum ad Ennodii lib. I. Epist. V. et XII. et ad Sidonii lib. I. Epist. IX.

Pag. 587. 3. *Δευτέρα Σύνοδος*] Hanc in annum CDXLIX. rejiciunt Marcellinus et Prosper, Victor vero Tinnunensis in annum CDXLVIII.

Pag. 587. 16. *Ἀλλάριχον*] De quo passim Scriptores, et ex iis Catellus in Hist. Occitanica.

Ibid. Εἰς τὰς Γαλλίας] Cod. Vat. *Εἰς τὰς Γαλλίους*. Mox: *προεστράτα ἅμα αὐτῷ κατὰ Ἀττήλα*. Raderi consentit Scaliger.

Pag. 588. 1. *Τελευτᾶ καταφορᾶ αἵματος*] Ita Jordanes de Rebus Getic. cap. XLIX. Theophanes anno IV. Marciani, etc. At Marcellinus Comes *noctu mulieris memu cultroque confossum* scribit.

Pag. 588. 4. *Πρίσκο*] Res etiam gestas Attilae praeter

Priscum alii sunt prosecuti, Jornandes in primis, Evagrius lib. I. cap. XVII. Marcellinus Comes, Prosper, Theophanes, etc.

Pag. 588. 6. Κύρος] De quo consulendus Henric. Vale-
sius ad Evagrium lib. I. cap. XIX.

Pag. 588. 8. *Εἰς τὴν καροῦσαν*] *Leg. προῆλθεν εἰς τὴν καροῦσαν.* Alia proinde fuit carruca Praefecti Urbi a carruca Praefecti Praetorio, quae longe forte ornatu alteram excesserit, tametsi in Notitia Imperii Occidentalis cap. III. et IV. utraque simili delineetur. Porro Praefecti Praetorio carrucae mentio fit infra sub annum XVI. Zenonis, ut Praefecti Urbi sub ann. XIII. Arcadii. Trahebantur carrucae IV. equis in fronte disposita, uti exhibentur in eadem Notitia. Theophanes describens adventum Heraclii in urbem Constantinopolitanam, confecto bello Persico: *Ἐφερον δὲ καὶ ὄχημα ὄπον ἐκαβαλίκευσαν οἱ πάλοι οἱ Βασιλεῖς μετὰ τεσσάρων τροχῶν ἀργυροδιαχρῦσων, καὶ φάρια τέσσαρα μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ ὀλόλευκα σύροντες τοὺς τροχοὺς, ὅπως καθίσῃ ὁ Βασιλεὺς ἐπ' αὐτοῦ.* Adde Chrysostomum Homil. IV. de Misericordia Dei.

P 576 Pag. 588. 11. *Ἐσπερινὰ φῶτα*] De hisce luminibus quaedam adnotavimus lib. I. Constantinop. Christ. sect. XXVII. N. II. pag. 90. Caeterum infra mox lege, *ἐχόλωσεν.*

Pag. 588. 16. *Εἰς Σμύρνην*] Ita etiam Theophanes.

Pag. 588. 21. *Ἡτῆσαν αὐτὸν προσφωνῆσαι*] S. Ambrosius lib. I. de Officiis Ministrorum, de se adhuc Catechumeno in Episcopum electo: *Ego enim raptus de tribunalibus, atque administrationis infulis ad Sacerdotium, docere vos coepi quod ipse non didici. Itaque factum est ut prius docere inciperem, quam discere.* Et paulo ante: *Cum jam effugere non possimus officium docendi, quod nobis refugientibus imposuit Sacerdotii necessitudo.*

Pag. 589. 5. *Ἔως θανάτου αὐτοῦ*] Testatur Suidas vitam produxisse Cyrum usque ad tempora Leonis M.

Pag. 589. 7. *Ἀύδυναίφ*] Cod. Vatic. *Ἀύδυνέφ.* Sic interdum variant Codd. MSS.

Ibid. Τρωαδησίων ἐμβόλων] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. III. n. III.

V 508 Pag. 589. 8. *Ἐπὶ χρόνον*] Legendum videtur *ἐκράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον*, etc. ut anno CDXLVIII.

Pag. 589. 17. *Τούτῳ τῷ ἔτει*] Quaedam hoc loco habet Scriptor Chronici de morte Theodosii Jun. ab aliis indicta, vel certe minus explicata.

Pag. 589. 19. *Λευκοῦ ποταμοῦ*] Sic Cod. Vatic. sed legendum *Λύκου*, ut supra anno XII. Domitiani, fluvioli scilicet ita appellati, qui Urbem Constantinopolitanam praeterfluit, tametsi ita habeat Theodorus Lector Eclog. I. init. ubi perperam scribit Theodosium ad venationem egressum, *εἰς Λεύκιον ποταμὸν παραχθῆναι*, et sequenti nocte mortuum: cum Scriptor

Chronici duntaxat dicat, per eum fluvium in Urbem delatum. Lyci autem istius fluvii mentio praeterea habetur apud Simeonem Logothetam in Chronico MS. in Domitiano, Cedrenum in Claudio, Codinum de Orig. Constantinopol. Chrysoloram in Comparat. veteris et novae Romae, etc.

Ibid. *Λεκτικῶν*] Addit Cedrenus, ἤτοι φορεῖω.

Pag. 590. 1. *Ἐἶπεν αὐτῇ*] Ita Cedrenus et Nicephorus Callist. lib. xiii. cap. lvi.

Pag. 590. 3. *Καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν*] Pulcheriam Senatus et omnium Ordinum consensu Imperium Marciano detulisse scribit Evagrius lib. ii. cap. i. nulla Theodosii facta mentione.

Ibid. *Ἐφάνη μοι*] Cedren. *ἔδειχθη μοι ὅτι σε δεῖ γενέσθαι Βασιλέα μετ' ἐμέ.* Quae porro illa fuerint Marciani Imperii signa passim recitant Scriptores, Procopius lib. i. Persic. cap. iv. Evagrius lib. ii. cap. i. Theophanes, Cedrenus, Logotheta, Zonaras, Manasses, Glycas, etc.

Pag. 590. 4. *Καὶ μεθ' ἡμέρας*] Δύο supplet Cedrenus.

Pag. 590. 6. *Σπαθάριος*] Chrysaphius Eunuchus, qui et Τζουμαῖς appellatus, ut est apud Theodorum Lectorem, vel Ζουμναῖς, ut habet Cedren. et *Βασιλέως ὑπερασπιστής* dicitur Prisco in Legat. pag. 37. Vide Notas ad Zonarae Annal.

Pag. 590. 7. *Πόρταν Μελαντιάδος*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. xv.

Pag. 590. 8. *Ἀπὸ τοῦ Κερκεσίλου*] Legendum forte *ἐξεροκτόν*, ut infra in Leone M. Nam a militibus praesertim Praetorianis fere semper, non vero a Factionibus Circensibus *levabantur* Imperatores, id est, in clypeum efferebantur. Vide Grandamicum parte iii. Chronolog. Christ. p. 125. ubi de Marciani creatione ex Chronico Paschali.

Pag. 590. 15. *Καὶ Ἀδελφίου*] Qui sub mensem Octobr. nondum notus erat Constantinopoli, ut colligitur ex Concil. Calchedonensi, quod initum dicitur sub viii. Id. Octobr. *Consulatu Domini Marciani PP. Aug. et qui fuerit nuntiatus.*

Pag. 590. 16. *Τῶν ἁγίων μ'*] Quae hic narrantur de Inventione Reliquiarum SS. xl. Martyrum, et de aede a Caesario Cos. et Praefecto Praetorio ibi extracta, videntur contigisse Sebastiae, non vero Constantinopoli, tametsi aedes S. Thyrsi in ea urbe extiterit. Nam Troadensium murorum Constantinopoli nulla, quod sciam, extat memoria apud Scriptores, qui ita appellati fuerint Sebastiae ex marmore Troadensi aedificati, quemadmodum Porticus Troadensis Constantinopoli.

Pag. 590. 20. *Καισάριος*] Quis hic Caesarius Consul et Praefectus mihi non liquet, cum hacce tempestate nullus in Fastis hac nomenclatura Consul occurrat. Alium enim prorsus a

Caesario, qui Praefectus Praetorio sub Theodosio M. et Consul cum Attico anno cccxcii. evincit temporum ratio.

Pag. 591. 1. *Ετους υκβ.*] Vide Grandamicum parte III. Chronol. Christ. p. 127.

Ibid. Πουλυερία] De die et anno mortis Pulcheriae egimus in Familiis Byzantinis, ex Scriptoribus ibi laudatis, quos si consulisset Petavius lib. III. de Doctr. Temp. cap. XLII. non dixisset ita ambigue locutum Auctorem Chronici, ut nescias an nota illa temporis proxime adscripta ad Augustae mortem, an vero ad Inventionem Capitis Sacri Praecursoris referri debeat, cui omnino et unice convenire testatur Marcellinus Comes hoc anno, ubi hac Inventionem narrata, subdit, non indicato die, Pulcheriae obitum.

V 509 Pag. 591. 6. *Επὶ τῶν προκειμένων Πράξεων*] Historiam secundae Inventionis Capitis S. Joannis Baptistae in Emesena civitate facta, ab Abbate Marcello scriptam, edidimus post Tractatum de Capite ejusdem Sancti Praecursoris, ex Cod. Regio; quae quidem laudatur a Nicephoro Urano in Vita S. Danielis Jun. Stylitae. n. VII. cum versione Dionysii Exigui, a quo prima dicitur, quasi illam quae sub Theodosio M. contigit, non agnoverit, licet alii tres Inventiones admittant, atque ipse Theodorus Studita ea Oratione quam *εἰς τὴν τρίτην εὔρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Προδρόμου* inscripsit, quamque edidimus post eundem Tractatum nostrum de his tribus Inventionibus, cum duabus aliis narrationibus de secunda.

P 577

Pag. 591. 9. *Τῇ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νηστειῶν*] Qui de Capitis S. Joannis Bapt. Emesae facta Inventionem scripsere, Marcellin. Comes, a qua ad XXIII. Februarii, Abbas Marcellus et Auctor Chronici Paschalis, a quibus ad XVII. ejusdem mensis refertur, hanc media Jejuniorum, seu Quadragesimae hebdomade, hoc anno hisque. Coss. contigisse volunt, quod a vero omnino alienum est. Anno quippe Christi Dionysiano, cclxii. quo, secundum Chronologos omnes, Vincomali et Opilionis Consulatus incidit, XVII. vel XXIII. Februarii dies in hac septimana occurrere debuerint: quod fieri nequaquam potuit, cum eo anno Pascha XII. Aprilis extiterit, proindeque Dominica tertia et quarta Quadragesimae, quae Jejuniorum hebdomadem includunt, in VIII. et XV. Martii mensis inciderint, juxta observatam et receptam a Graecis magnam Quadragesimam. Sed an ista possint conciliari videamus, et an anni Epocham ab Abbate Marcello indicata cum XVIII. Februarii convenire queat, quo sacrum istud Caput e terrae sinu primum est erutum, et cum XXIII. quo in Monasterii Secretarium illatum est. Marcellus quidem et Chronici Paschalis Auctor hanc factam Inventionem aiunt anno Syromacedonum DCCLXIII. Indict. VI. imperantibus Valentiniano et Marciano, atque adeo Antiochenorum DI. anno, ut subdit idem

Scriptor Chronici. Cum porro Syromacedonum Epochia vulgarem Christi Epocham cccxii. annis præcedat, illaque Kal. Octobris ineat, sequitur annum dclxiii. incidere in mensem Octobrem anni Christi vulgaris cclii. mensis vero Februario sequenti in annum Dionysianum cdlvii. quo Pascha extitit xxiiii. Martii, ac proinde media Jejuniarum septimana cœpit feria i. die xviii. mensis Februarii, qui eo anno xxix. dies habuit ob bissextum, desinebatque in Dominicam sequentem, xxiv. ejusdem mensis. Quae quidem quadrans omnino cum Marcelli Narratione, scribentis, Uranium Episcopum Caput S. Joannis Baptistae ex loco ubi inventum fuerat, in Secretarium attulisse die Dominica xxiv. ejusdem Februarii mensis. Alia quippe fuit media Quadragesimae septimana apud Graecos, ab ea quam Latini *Medianam* vocant, cum apud Graecos illa sit quae Medianam Latidorum praecedit. Quadragesimam quippe ii. aspiciatur a Feria ii. Sexagesimae, ita ut revera viii. septimanis illa constet, quarum quarta Dominica mediam Quadragesimae conficit, quae ideo *μέση τῶν νηστειῶν*, et *μεσονηστιαμος* appellatur. Nam apud eodem Graecos, ut recte observat Allatius, quaecvis septimana novem accipit a sequenti Dominica: quod etiam firmatur ex Calendario Aethiopico apud Scaligerum, in quo media Quadragesima ad diem xxvii. refertur, qui *Mons Oliveti*, ex Evangelio diei appellatur. Ex quibus omnino conficitur hanc Inventionem contigisse anno Christi Dionysiano cclvii. non vero sequenti, ut velle videntur Marcellinus Comes et Auctor Chronici Paschalis. Nec refert quod haec Inventio ad Indictionem vi. a Marcellino et Auctore Chronici referatur: id enim intelligendum de translatione ejusdem Capitis S. Joannis ex Secretario, ubi primum depositum fuerat, in Monasterium Spelaei appellatum, ac postea aedificatum, quam factam fuisse xxvi. mensis Octobris, Indict. vi. anno (Syromacedonum) dclxiii. recte scribit Auctor Narrationis V 510 istius Inventionis, a nobis olim editus. Quippe temporis plerique characteres quadrant in annum cdlvii. Nam Indictio vi. mense Octobri hoc anno extitit, et annus Syromacedonum dclxiii. hoc ipso mense initium sumpsit. Quadrans etiam (quicquid dicat Scaliger in Canonib. Isagogicis pag. 301.) annus Antiochenus di. qui inibat a mense Maio. At in anno a S. Joannis Baptistae caede, quae contigit anno Christi xxxi. Augusti xxix. ad annum quo illius Caput inventum volunt, mense Februario anno dlvii. putat Auctor Chronici annos cdxv. quibus si addantur xxxi. sunt anni cclvi. manifesto errore. Proinde ut hic characterismus cum caeteris quadret, pro *vix*. legendum *vix*. prona emendatione, ut fiat annus cclvii. mensis scilicet Octobris. Quod vero Marcellino Comiti et Auctori Chronici Paschalis hallucinationis occasionem praebuit, id fuit, quod inventionem Capitis S. Joannis Baptistae cum illius Translatione in Monasterium

Spelaei confuderint, cum Inventio facta revera fuerit anno CDLII. Februarii XVIII. in Secretario vero depositio XXIV. ejusdem mensis, interim dum Ecclesia in qua deponeretur, esset aedificata, quod demum anno proximo contigit sub mensem Octobrem.

Pag. 591. 10. *Αντιοχέων φα΄.*] Ad hunc locum consulendus praeter Scaligerum loco laudato, Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. LXII. pag. 266.

Pag. 591. 11. *Αφ' οὐ ἀπετμήθη*] Emendat Anton. Allenus, *ἐφ' οὐ, ἐπεί ἐτμήθη*, quo postquam capite truncatus est.

Pag. 591. 14. *Βασιλεύοντος Ἀνθημίου*] Atqui hoc anno nondum imperabat Anthemius: sed anno proximo Consul duntaxat fuit.

Pag. 591. 15. *Οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. v. n. XXXV.

Pag. 591. 17. *Ἀνθημίου*] Scaligeri editio, *Ἀνθήμου*, ut paulo ante.

P 578 Pag. 592. 1. *Μέσον τῶν δύο δαφνῶν*] *In Campo Martio* interemptum Valentinianum III. scribunt Victor Tunnunensis, Senator, etc. *In Campo Martio, cum pro tribunali residens, concionaretur ad populum*, Renatus Frigeridus apud Gregor. Turon. lib. II. Hist. cap. VIII. *Extra Urbem ludo gestationis intentum*, Idatius: *In Palatio*, Theophanes, Cedrenus, Symeon Logoth. et Zonaras. Duas vero istas lauros nemo ex iis attingit.

Ibid. Βασιλεὺς Μάξιμος] Vide Sirmond. ad Sidon. lib. II. Epist. XIII.

Pag. 592. 4. *Καὶ Ονωφίαν*] Solus Auctor Chronici Honoriam vocat, quam alii *Eudociam*, vel *Eudoxiam*: adeo ut binominem fuisse liceat existimare. Vide Famil. Byzant. p. 74.

Pag. 592. 6. *Ζινξίριχος*] Theophanes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses, etc. *Γιξίριχον* vocant: *Γεξίριχον* Damascius in Vita Isidori.

Pag. 592. 9. *Οὐαράνᾳ*] Ita Marius Aventic. Scaligeri editio, *Οὐαράνου*. Fasti Vossiani, *Βαράνου*. Senator, *Joanne et Varari*: sed legendum *Varane*, ut apud Marcellinum et Victorem Tunn. tametsi ita praeferat ejusdem Senatoris Cod. Colbert. MS. praeclaræ antiquitatis. Idatius vero hoc anno habet, *Avita Aug. Cos.* de cujus Consulatu consulendus Sirmondus ad Sidon. in Panegyrico ejusdem Aviti.

Pag. 592. 10. *Εφίλει τὸ Βένετον μέρος*] Ut Caracalla apud Xiphilinum, Justinianus apud Procopium lib. II. Pers. cap. XI. et Evagrium lib. IV. cap. XXXII. Focas apud Theophan. an. VII. et in Chronico Paschali an. I. Focæ, et an. XIII. Heraclii: quo etiam spectant quæ habet idem Theophanes anno IV. Justinii Jun. Caligula vero Prasinis, apud Dionem lib. LVII. et Xiphilinum: Nero apud Suetonium cap. XXII.

Verus apud Capitolinum, Commodus et Elagabalus apud eundem Xiphilinum favisse dicuntur: Chosroes apud eundem Proprium loco laudato, quod Justinianum Venetae factioni favere accepisset, ipse Prasinae favit. Denique Justinus Junior, cujus haec vox in Circo tumultuantibus Factionibus, ad Venetos, ὁ V 511
 Ἰουστινιανὸς ἐξελεύτησε, et ad Prasinos, ὑμῶν Βασιλεὺς ζῆ, ut est in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Sed de ejusmodi Factionum fautoribus copiose egit Caesar Bulingerus lib. de Circo cap. XLVI.

Pag. 592. 11. Κωνσταντίνου] De quo Priscus: Κωνσταντίνος τρίτον μὲν τῶν Παράρχων λαχὼν ἀρχὴν, πρὸς δὲ τῇ Πατρικῇ ἀξίᾳ, καὶ τῆς Πατρικιότητος λαχὼν ἀρχὴν.

Pag. 592. 17. Λέων] Cogn. Magnus, et Μακέλλης, ob caesum Asparem: quomodo Julius Capitolinus Macrinum Imperatorem ait a servis suis, non Macrinum dictum, sed Macellinum, quod macelli specie domus ejus cruentaretur sanguine vernularum.

Pag. 593. 1. Λέοντος, etc.] Ita Marcellinus, Senator, etc. Victor Tunnunensis Leonem Augustum Consulem solum habet: Idatius ex Cod. MS. perperam hos Coss. in sequentem annum rejicit.

Pag. 593. 2. Ρεκιμέρου] Patricio et Ricimero, seu Recimere Cos. apud Marcellin. Victorem Tunnunensem, Victorium, Senatorem, etc. Fasti Idatii MSS. Rechemero, et qui de Oriente. Is fuit Patricius Asparis filius.

Pag. 593. 4. Ἀύγουσταῖον] Constantinopol. Christ. lib. III. sect. XXIII.

Pag. 593. 7. Τὴν μεγάλην Κιστέρναν] Ibid. lib. I. sect. XXVIII. n. IX.

Ibid. Παλαιῶν τεύχους] Ibid. in Orig. Byzant. sect. VIII.

Pag. 593. 9. Ἀπολλωνίου] Sic Fasti. Apollinarem perpetram vocat Marius Aventic.

Pag. 593. 10. Σευεριανοῦ] Idatius, Severiano, et qui de Oriente, qui fuit Dagalaifus. Istius Severiani meminit, ni fallor, Damascius in Vita Isidori apud Photium pag. 1071. Severianus dicitur Marcellino, Victori Tunn. Victorio, Senatori, etc.

Pag. 593. 11. Καὶ Σερεντίνου] Cod. Vatic. et Scalig. Σερεντίνου. Sed legendum Σευερινοῦ, ex Vict. Tunn. quem Hilarus Papa, Idatius, Victorius et Senator Severum vocant. Marcellinus Comes Leonem solum Cos. hoc anno habet.

Pag. 593. 12. Βιβιανοῦ] Marius Aventic. Victorius et Senator, Basilium et Vivianum: Idatius, Basilium et Gadaifum: Marcellinus Comes, Vivianum et Felicem: denique Victor. Tunn. Leonem Aug. II. et Vivianum hoc anno legunt. Sed hic duos

Consulatus confidit Victor. Vide Sirmondum ad Sidorii lib. i. Epist. ix. et Bagium in Prolegom. ad Dissert. Hypat. n. xxxvii.

Pag. 593. 16. Ρουστικίου] Ita Marcellianus et Marius Aventic. quem alii Rusticum vocant.

Pag. 594. 2. Τὸ μαρτύριον] Quod Μάνδραν peculiari nomenclatura appellarunt, uti observamus in Gloss. med. Graecit. in v. Μάνδρα.

Pag. 594. 4. Ολίβριος] De qua in Famil. Byzant. pag. 74.

Pag. 594. 7. Τὴν Εὐφημίαν] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. vii. n. xiii.

Pag. 594. 9. Αρεοβίνδου τοῦ μονομαχήσαντος, etc.] Singulare istud Areobindi certamen sic describit Anonymus in Chronico MS. ab Adamae ad Leonem Sapientem, in Theodosio Juniore: *Ἐπέλευσε δὲ ὁ Βασιλεὺς Περσῶν κατὰ Ρωμαίων ἐπέστειλε δὲ καὶ Βασιλεὺς Προκόπιον στρατηλάτην κατ' αὐτῶν. Ὁ δὲ Περσῶν Βασιλεὺς δηλοποιεῖ Προκοπίῳ, ὡς ὅτι ποιεῖ πάντα εἰρήνης μετὰ Ρωμαίων ἐπὶ πενήτηντα ἔτη, ἐκ ἠτήθη δὲ προβάλλομαι Πέρσῃ εἰς τὸ μονομαχεῖν· εἰ δὲ ἠτήθη παρ' αὐτοῦ ὁ ἀπ' ὑμῶν μέλλων μονομαχεῖν, αὐτὸν λαμβάνειν μέχρι πενήτηντα πενήτηντα, καὶ τὰ ἐπ' ἔτους δῶρα. Πάντα ταῦτα ἀποδεξάντην, ἐπήλθεν ὁ Πέρσης. Ὁ δὲ στρατηλάτης ἀπέστειλε τὸν Ἀρεοβίνδον Κόμητα Φαιδεράτων· καὶ ἐπήλθον Ἴνοπλοι καὶ ἑρικπαι, τοῦ Ἀρεοβίνδου σφίστρον κατέχοντος, καὶ πρώτου τοῦ Πέρσου ὀρεγίσαντος κατ' αὐτοῦ, καὶ πλαγιάσας ὁ Ἀρεοβίνδος, ἐσώκισεν αὐτὸν τῷ σωλάτρῳ, ὃ ἐπεφύετο, καὶ κατενεγκῶν ἐκ τοῦ ἔπκου, ἔσφαξε· καὶ ἐποίησε πάντα εἰρήνης ὁ Βασιλεὺς Περσῶν. Ἐλαβιδῶν δὲ ἐν τῇ πόλει Ἀρεοβίνδος καὶ μεγάλως παρὰ τοῦ Βασιλέως ἀποδεχθεὶς, προήχθη Ἱππτος. Idipsum verbis aliis narrat Georgius Hamartolus, cujus locum attulimus in Glossar. med. Graecit. in v. Σῶκος, et Cedrenus p. 341. Huc porro respexit Theophanes an. xiv. Anastasii, ubi de Areobindo Dagalaiphi filio, qui Consul ordinarius fuit: *Τούτου πρὸς πατρός ἐγένετο πάμπτος Ἀρεοβίνδος, ὁ κατὰ τὸν Θεοδοσίου χρόνον εὐδοκίμησας κατὰ Περσῶν. Loco autem Chronici MS. allata, Areobindus Comes Foederatorum indigitatur, id est Gothorum: nam et ipse Gotthus erat, ut satis indicat idem Georg. Hamartolus. Vide utrumque Glossarium, ubi de hac dignitate.**

Pag. 594. 11. Ἀρμεναρίχου] Ita Candidus apud Photium, quem alii *Krmenericum*, vel *Hermenericum* vocant. Vide Epistolas Hilari Papae, et stemma Asparis in Famil. Byzant. pag. 79.

Pag. 594. 14. Ἐπὶ τῆς βαθείας] Scaliger cum nota mendii Βασιλείας ediderat. Est autem Βαθεία imā pars Circi, quae vallis nomine interdum donatur apud Ovid. Lucanum et Claudianum. Nam, ut est apud Dionem Chrysost. in Euboico, τῷ

Θεατρὸν ἔστιν ὡσπερ φάραγξ κοῖλον, πλὴν οὐ μακρὸν ἐκατέρωθεν, ἀλλὰ στερογγύλον ἐξ ἡμέσους.

Pag. 594. 15. *Ἐσκέλλησεν*] Sic Cod. Vatic. Sed leg. *ἐσκέλιον*, *supplantavit*, seu arreptum per crura in fundam Circensis flexus dejecit. Psalm. cxxxix. *Οἱ τινες διελογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου, καὶ cogitaverunt supplantare gressus meos:* ubi Chrysostomus, *ἔκρυψαν ὑπερήφανοὶ παγίδα μοι, καὶ θοινοῖς διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου.* Nec est quod *πεδίων* legendum censeat Raderus, pro *καίδιον*, quomodo etiā praeferret Cod. Vatic. quae postrema vox famulum significat, ut apud Latinos, *Puer*.

Ibid. *Ἐπὶ πρόσωπον*] Amphilochius Orat. de Poenitentia p. 104. *ἄνωθεν κάτω ἐπικέφαλα ἐκ τῶν οὐρανῶν κατακρημνίσως,* etc.

Pag. 594. 16. *Ὀβίων τοῦ Στευδίου*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. iv. n. xv.

Pag. 595. 1. *Ἐκίησεν*] Meminit istius incendii Priscus Rhetor pag. 43. edit. Reg. et Evagrius lib. xi. cap. xiiii. de ejus anno consentit Marcellinus Comes, quod a Theophane et Cedreno refertur sub ann. v. Leonis. Sancti autem Mamantis Festum agunt Graeci ii. Septembris, contra quam Latini, qui xvii. Augusti. De eo porro incendio intelligendus etiā Candidus apud Photium, ubi narrat multam in eo retinendo ab Aspare navatam operam. Nam anno xii. quod aliud incendium accidit, extinctus erat Aspar.

Pag. 595. 4. *Μόνου*] Sic etiam Marcellinus, Victor. Turl. Victorius, Senator, etc. *Tacianum*, vel *Tutianum*, Leoni adjungunt Anonymus Cuspiniani, et Marius Aventic. Hujus Tactiani meminit Priscus pag. 43. *ἐν τῇ τῶν Πατριῶν ἀξία καταλεγόμενου.*

Pag. 595. 5. *Ἰωάννου*] De quo Theophanes anno viii. Leonis.

Pag. 595. 6. *Ἰσοκάσιος*] Scaliger *Ἰσοκάσιος* hic edidit. Infra tamen *Ἰσοκάσιος* legit. Vide Theophanem an. xii. Cedren. an. x. Leonis, et Manassem.

Pag. 595. 7. *Κνεσάσιος*] Quaestorem fuisse Antiochiae scripsit Cedrenus. Unde infra pro *κνήτωρ*, legendum *Κοισάσιος* censebat Holstenius, quod forte idem sit *κνήτωρ* et *οικήτωρ*. Certe Quaestores in Provinciis fuisse constat: sed cum *Isocasius* dicat una cum Praefecto Praetorio se jus dixisse, in dubium venire potest an Constantinopoli, an vero Antiochiae, cum Praefectus Praetorio etiā in sua Provincia vel districtu jus diceret.

Pag. 595. 14. *Ἰάκωβος*] Jacobi istius Archiatri meminit Marcellinus Comes ad annum cmlxxi. quem natione fuisse Achivam ait. Illius quippe pater Hesychius, Medicas, patria

Damascenus, cum Rhodum, indeque Drepanum in Argivorum regione venisset, uxore ibi ducta Jacobum peperit: qua relicta, per XIX. annos peregrinatus, illaque interea alteri nubente, Constantinopolim rediit: quo cognito, Jacobus ad eum accessit, ubi Medicinae studium auspicatus, sub Leone Imp. inclauit. Ita Suidas, qui alium statim Jacobum, qui ἀπό Λαμασκου εἶλκε τὸ γένος, insignem pariter medicum memorat: cujus etiam meminit Damascius apud Photium pag. 1051. qui quidem non alius est a Jacobo qui Psychristus dictus est. [Qui quidem ψυχόχριστος semel ac iterum in eodem Suida edito appellatur, tametsi duo Codd. Reg. priorem lectionem praeferrant, ac tueantur. *Ex Addendis.*]

- Pag. 595. 20. *Ἐξετασθῆναι παρὰ Συγκλήτου*] Id nempe fere semper obtinuit apud Romanos, ut Senatores et summae dignitates non nisi ab ipso Senatu, vel a Praefectis Praetorio aut Urbi in causis criminalibus audirentur. Narrat Spartianus Severum Imp. dum Commodo imperante Siciliam Proconsul regeret, quasi de Imperio vel Vates vel Chaldaeos consulisset, reum factum, apud Praefectos Praetorio, quibus audiendus datus fuerat, absolutum esse. Idem factus Imperator, fieri Senatusconsultum coegit, ne liceret Imperatori, inconsulto Senatu, occidere Senatorem, ut Auctor est idem Spartianus. Alexander Severus idcirco Senatores esse voluit Praefectos Praetorio, ne quis non Senator de Romano Senatore iudicaret. Ita Lampridius. Idem Spartianus scribit dixisse Hadrianum Imp. se nunquam Senatorem nisi ex Senatus Sententia puniturum. Ex Constitutione Constantini Magni, quae habetur in Leg. 1. Cod. Theod. de Accusat. et in Leg. 1. Cod. Justin.
- P 580 Ubi Senator in criminalibus causis indistincte Legibus publicis subduntur Senatores, nulla iis indulta fori praescriptione. Ex Lege vero Valentiniani et Valentis, quae est IV. Cod. Theod. de Jurisd. Senator, si in eum ageretur, coram Praefecto Urbi duntaxat conveniri poterat, scilicet in civilibus causis. In criminalibus autem ita jus fuit ex Leg. XIII. quae est Gratiani et Valentiniani Impp. eodem Cod. de Accusat. ut si Senator in Provincia criminis reus accusaretur, Judex Provinciae de causa cognosceret, nihil tamen de capite decerneret, verum vel ad Principem referret, vel ad Praefectum Urbi, ex suburbanis Provinciis: de caeteris autem ad Praefectum Praetorio, ita tamen ut in iudicando quinque Senatores ei sociarentur: quod et statuit Honorius Imp. in Leg. ult. de Jurisd. ac observatum in Iudicio de Basilio et Praetextato apud Senatorem lib. IV. Variar. XXII. licet ex Lege Valentiniani Senioris, quae est II. eodem Cod. de Exhib. reis, de Senatoribus ordinarios Iudices ne cognovissent quidem posse videatur: denique Lege Zenonis ad Praefectum Praetorio, Cod. Justin. ubi Senatorem

summae dignitatis, in quibus Quaestoriam refert, a solo Principe, vel ab eo cui negotii audientiam vice sua sacris apicibus mandaverit, in causis criminalibus audiri poterant. Atque hinc patet cur Psychristus erga Imperatorem institerit, ut Isocasius coram Praefecto Praetorio audiretur.

Pag. 596. 20. Καὶ εἰς τὸν Ζεύξιππον προσενεχθεῖς [In textu restitue litteras inter imprimendum interceptas] Atqui Zeuxippus Balneum publicum fuit, proinde nec locus idoneus ubi reus audiretur. Sic sane apud Theophanem et Georgium Monachum legimus Constantium Augustum Hermogenem ob Paulum Sede Antiochena pulsum Constantinopolim εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζεύξιππον λουτρόν evocasse, quasi cum illo de re aliqua vellet colloqui. Ita Menam Praefectum Vigilum in ipso Hippodromo examinatum tradit Scriptor anno viii. Leonis.

Pag. 596. 3. Διελάλησεν] Vox Jurisc. Graecorum. Vide Gloss. med. Graecit. in Διαλαλιά.

Pag. 596. 7. Ἀλλὰ δίκη] Hanc vocem δίκη expungit Holstenius, tametsi habeatur in Cod. Vatic.

Pag. 596. 14. Θεῖον αὐτοῦ νόμον] Extat in Leg. Ubi, Cod. de Feriis. Vide Brissonium ad Leg. Dominico, de Spectaculis pag. mihi 27. Idipsum observant Theodorus Lector Ecl. i. et Nicephorus lib. xv. cap. xx.

Pag. 596. 17. Τοῦτῳ τῷ ἔτει] Immo, si Marcellinum audimus, Asparis et filiorum caedes contigit Ind. ix. an. cdlxx.

Ibid. Τυραννίδα μελετήσας τις] Atqui Asparem Leonis Imp. jussu in Palatio spadonum ensibus occisum scribunt Marcellinus, Candidus, Damascius in Vita Isidori, Procopius lib. i. Vandalic. cap. vi. Evagrius lib. ix. cap. xvi. Theophanes, Jordanes, et alii. Proinde ita emendanda censebam haec verba: Τοῦτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσαντα Ἀσπαρα τὸν Πατρικιον, καὶ πρῶτον τῆς Συγκλήτου, ἐφόνευσεν, nempe idem Leo. Caedem Asparis paullo aliter recitat Nicephorus lib. xv. cap. xxvii.

Pag. 597. 2. Οστρος] Qui Οστρις, Theophani.

Pag. 597. 4. Ἐκόπησαν] Forte ἐκοπήσαντο. Vocem κόπτειν non semel usurpat Scriptor, quomodo dicimus, *tailles en pièces*, delere, pag. 337. a. καὶ ἔκοψε πολλούς. Mox, καὶ V 514 γέγονε διακοπή. Vide Gloss. med. Graecit. in φονοκόπιον.

Pag. 597. 8. Νεκροῦ οὐδεὶς φίλος] Proverbium sat vulgare, cujus tamen non meminisse Paroemiographos sat mirandum.

Pag. 597. 13. Ἐφάνη ἐν οὐρανῷ] Id ad annum Leonis ix. refert Theophanes. Georgius Monachus in Chronico MS. ἐφ' οὗ (Λέοντος) σημείον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ νεφέλη σαλπυγοειδής ἐπὶ ἡμέρας μ.

Pag. 597. 16. Εβασίλευσεν Ἀνθήμιος] Marcellin. Senator,

Marias Aventic. Evagrius lib. II. cap. XVI. Theophan. an. VII. Leonis, Cedren. etc.

Ibid. Καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ρώμην] Is nempe natione Graecus fuit: unde Eunodio in Vita S. Epiphaniī Episcopi Ticinensis, et lib. I. Epist. VII. *Graeculus*, et *Graecus Imperator* dicitur. Sed et Constantinopolitanum fuisse testatur Sidonius in ejus Panegyrico:

— Tu tali civis ab urbe

Procopio genitore micus, etc.

Non mirum igitur si Constantinopolitanis et Constantinopoli degens aedem S. Thomae in ea urbe aedificavit. Quante vero apparatu ac cultu exciperentur ejusmodi in Provinciis laureatae Imperatorum imagines, docemur praesertim ex Chrysostomo et Severiano, locis allatis in Gloss. med. Graecit. in v. *Αυγατόν*, et in Appendice.

Pag. 597. 20. *Μόνου*] Ita Marcellinus, Victorius, Senator, etc. *Leonem IV. Cos.* adjungit Victor Tunhunensis.

Pag. 598. 2. *Βορβαϊδίου*] Cod. Vat. *Βορβαϊδου*.

Pag. 598. 8. *Δινζιριχος*] Ita praefert Cod. Vat. et Scalligeri editio, ubi *Γινζιριχος* ediderat Raderus. *Denzicem* vocat Marcellinus, qui id refert ad annum seq. *Δεργιζιχ* dicitur Prisco pag. 44. 45. ed. Reg. ubi hoc bellum describit: ex quo emendandus Scriptor Chronici.

Pag. 598. 4. *Τὸ Ανανάστου*] Is Magister militum per Thracias Arnegisilo Magistro successerat. Illius praeterea meminit Suidas in v. *ὑποστάς*.

P 581 Pag. 598. 6. *Ἐυλόκιου*] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. XV. n. I. et lib. II. sect. I. n. XVI.

Pag. 598. 9. *Ζήνωνος καὶ Μαρκιανου*] Ita in L. XXXI. et XXXV. Cod. de Episcop. et Cleric. ubi Franc. Pithoeus monet legi in vet. MS. *Zenone et Marco*. Marcianus vero Consul, sed solus, habetur in subscriptione Legis XXXIII. ut idem Pithoeus monet. Marcianum porro bis Consulatum gessisse sub Leone docent Fasti, anno scilicet illius XII. et XV. nisi *Marcu* alius fuerit a *Marciano*, quod vix putem: nam Lex XXXIV. et XXXV. subscribuntur pariter *Marco Cons.* ut XXXII. *Mar. Cons.*

Pag. 598. 10. *Εβρεξεν*] Id ad Indict. X. refert Marcellinus, subditque istius metuendi cineris memoriam quotannis a Byzantinis celebrari VIII. Id. Nov. quod rursus ait in Anastasio ad Consulatum Pauli et Musciani: tametsi apud Scriptorem Chronici cinerem istum contigisse XI. Novembr. legatur, quem ad hunc annum pariter revocat Cedrenus, contra quam Theophanes, qui ad annum XVII. Leonis. Illius etiam meminit Glycas.

Pag. 598. 12. *Καὶ λέγοντες, ὅτι, πῶρ*] Addidimus ἧ, ex Cod. Vatic. et Theophana. Theodorus Lector Ecl. I. *Εσ*

δὲ τούτω ἐπὶ χρόνῳ, ἡ κόνις κατέλθε μηνὶ Νοεμβρίῳ, πυρακτούτων νεφῶν φανέντων τῶν ἐν οὐρανῷ πρότερον, ὡς πάντας τοὺς δρωῶτας λέγειν οὐρανόθεν κατενεχθῆναι. Theophanes: καὶ πάντες ἔλεγον ὅτι πῦρ ἦν, καὶ ἐβέβηθη, καὶ γέγονε κόνις τῇ Θεοῦ φιλονηρωσίᾳ, propius ad mentem Auctoris. Adde Cedrenum an. xvii. Leonis, et Chron. MS. Symeonis Logoth.

Pag. 598. 15. *Ἐμπρησμὸς μέγας*] Aliud videtur incendium, quod descriptum diximus ab Evagrio lib. ii. cap. xiii. de quo praeterea Theodorus Lector Ecl. i.

Pag. 598. 17. *Πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα*] Constanti-nopolis Christ. lib. iv. sect. xii. n. iii. et sect. xv. n. xxv. ubi de aede sacra et Palatio S. Mamantis.

Pag. 598. 20. *Γορδιανῶ*] *Jordane*, apud Marcellinum et Senatorem, ubi Cod. MS. Colbert. *Jordannem* praefert. *Jordano*, apud Victorium et Marium Aventic. Perperam *Joanne* apud Victor. Tunnun.

Pag. 599. 1. *Καὶ Προβιανῶ*] Ita Marcellin. Victorius, Senator. Perperam *Probino* Marius Aventic. qui Leonis Angu- V 515 sti v. Consulatum esse ait, quem caeteri iv. dicunt, nempe eum iv. cum Anthemio gessisse scribat, qui solus Cos. fuisse aliis dicitur.

Pag. 599. 8. *Μαρκιανῶ*] Sic rursus Marcellinus, Vi-ctorius et Senator. Victor Tunnun. *Leone vi. et Probino Cos.* Marius Aventic. *Festum* duntaxat Cos. memorat.

Pag. 599. 6. *Λέων νέος*] Quem avus Leo paullo ante obitum Imperatorem dixerat, cum Zenonem generum, nisi plebs repugnasset, sibi successorem deligere statuisset, ut scribit Candidus.

Pag. 599. 7. *Λέωντος νέου μόνου*] Quo quidem anno προσελθὼν εἰς Τραπεζοῦς ἐταλεύθησεν, inquit Theophanes.

Pag. 599. 8. *Οὗτος ὁ Λέων*] Haec paullo sunt intricatiora. Theodorus Lector ait Zenonem a filio coronatum Imperatorem in Circo, ἐν τῷ καθίσματι τοῦ Ἰπποδρομίου, Verina et Ariadne impellentibus. Theophanes id mense Febr. actum scribit. Propius vero ad mentem Scriptoris Chronici Albu-pharaijus in Dynast. ubi sic ait: *Cum puerulus esset (Leo) decepit ipsam mater ipsius, dicens ipsi: Cum accesserit Zeno pater tuus ad ministerium exhibendum, oportet te ipsi honorem deferre, tecumque una in solio collocare, diademate tuo capiti ipsius imposita. Faciente igitur puero, prout ipsi dixerat mater ipsius, sedit una cum ipso in solio Zeno. Paucis autem elapsis diebus puer marbo contracto mortuus est, suspectos habentibus hominibus parentes ipsius, illos scilicet ipsi mortem conciliasse, quo soli imperarent.* Subdit Candidus, post Leonis Magni excessum, Zenonem a filio Leone, *συνανέσαι τῆς βουλής* dictum fuisse Imperatorem. Nec dissentit omnino Procopius lib. i. Vandal. cap. vii. qui ob teneram Leonis aeta-

tem *ξυμβασιλέα* Zenonem ascitum ait. Quae autem de suppositio Leone scribit Victor Tunnunensis, et ex eo Mellitus in Brevi Temporum MS. fidem non merentur. Certe ita *ξυμβασιλεύς* ascitus est Zeno, ut Leo primus semper in Edictis nominatus legatur, ut colligitur ex Inscriptione Legis xi. Cod. de Legib. et Constitut. data x. Kal. Maii, Leone Juniore A. Cons.

Pag. 599. 12. *Κοδιοσέυς*] *Κουκουσέυς* hic legit Holsten. *Ταρασικοδίσσα Ρουσουβλαδεώτου υιός* dicitur Candido apud Photium Cod. LXXIX. *Ταρασικοδίσσεος*, Agathiae lib. iv. *Τρασκαλισσαίος*, Theophani anno vii. ejusdem Zenonis: *Αρικμήσιος*, Evagrio lib. ii. cap. xv. Vide eundem Evagrium lib. iii. cap. viii. In Catalogo Imperatorum hic edito pag. 411. *Αξέφα* et *Αγόνατος*, in Catalogo vero edito a Leunclavio lib. ii. Juris Graecorum. *Αγόνατος* duntaxat cognominatus dicitur, quod *patellas in genacula non habuisse, sed mobiles fuisse perhiberetur, ut etiam cursus velocissimo ultra modum hominum haberetur, ut ait Anonymus Valesianus.*

Pag. 599. 15. *Νεστοριανός*] Nescio an istius Historici alii meminerint.

Pag. 599. 18. *Ζήνωνος Ανούστου*, etc.] Haec verba delet Holstenius, ponitque *άνύπατα*.

Pag. 600. 2. *Αρμάτου*] Addit idem Holsten. *μόνου*, deletque vocem *Βασιλίκου*, quia forte Basilisci post tyrannidem nomen e Fastis erasum.

Pag. 600. 3. *Βασιλίκου καὶ Αρμάτου*] Haec pariter delet Holstenius, ponitque *άνύπατα*. Cui consentit Marcellinus, scribens hunc annum *sine Cons.* fuisse. Apud Victorium vero, Marium Aventic. et Senatorem hic annus ita consignatur: P 582 C. *Basilisci ii. et Armati*. Victor denique Tunnun. ad hunc annum haecce adscribit: *Inter haec quae gesta sunt, quia nullus Cos. accessit, et Basiliscus tyrannus a Consulatu recessit, Armatus Cos. praesenti anno Cos. remansit.*

Pag. 600. 4. *Αιτηθείς πράγμα*] Glycas: *ὡς παρὰ γνώμην αὐτῆς βασιλεύσας.*

Pag. 600. 6. *Καὶ φοβηθείς*] Damascius in Vita Isidori *δειλὸν τῇ φύσει* Zenonem fuisse tradit. Contra, Anonymus Valesianus ait *Zenonem fuisse Isauriae nobilissimum, quique dignus esset filiam Imperatoris accipere, exercitum in arma, ac in Republica omnino providentissimum.*

V 516 Pag. 600. 7. *Ωκει*] Cod. Vatic. *οικεῖ*.

Ibid. *Ποιήσας πρόκεσσον*] Jornandes de Regnor. successa. *Dum processibus Chalcedone degeret.* Vide utrumque Glossar.

Pag. 600. 9. *Ὡς ἦν ὁ Βασιλεύς*] Videtur legendum *ἀφ' ἧς*, ut est apud Procopium lib. i. Vandal. cap. vii. *εἰς Ἰσαυρίαν, ἀφ' ἧς δὴ ὠρμάτο, διαφυγόντος*, id est, *unde ortus fuerat*, ut scribit Victor Tunnunensis. Perperam vero fugisse Zeno-

nem εἰς Συρίαν scribit Theophanes, et ex eo Symeon Logotheta, pro εἰς Ἰσαυρίαν. Anonymus Valesianus: *Huic insidiabatur Basiliscus ipse primus Senator: quo cognito Zeno cum aliquantis divitiis petiit Isauriam.* Chron. MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, ἐφηνυε ἐν Ἰσαυρίᾳ εἰς τὸ φρούριον ὄχυρόν. Hanc Zenonis fugam, ut et reditum respexit Ennodius in Panegyrico dicto Theodorico Regi: *pulsa est extemplo Principalis urbe reverentia, et in vacuam possessionem nullo ascitus sanguine tyrannus accessit, qui aula potitus, definivit, postquam metu hostes suos debellaverat, nihil superesse quod gereret: cum animos tuos sine annorum suffragio impulit lux naturae, ne aut causa melior te coramposito subjaeceret, aut non beneficium necessitatis tempore redderes, quod pacis acceperas. In ipsis congressionis tuae foribus cessit invasor, cum profugo per te sceptrum redderentur, de salute dubitanti.* Ex quibus patet in ea expeditione Zenoni auxiliatum Theodericum, quandoquidem restituti Zenonis laudem integram ei adscribit Ennodius; quod exerte firmat Anonymus Valesianus, ubi de Zenone: *Deinde misit ad Civitatem Novam, in qua erat Theodericus Rex Gothorum filius Walameris, et cum in solatium sibi adversus Basiliscum objectans militem post biennium veniens, obsidens civitatem Constantinopolim. Infra: Zeno itaque recompensans beneficium Theodericum, quem fecit Patricium et Consulem, donans ei multa, etc.*

Pag. 600. 13. *Εὐθέως προεχειρίσατο*] Immo invita Verina Basiliscus jam antea τῆς βασιλείας ἔκτοπως ἐρῶν, ut testatur Procopius lib. i. Vandalic. cap. vi. Imperator dictus et renuntiatus est a Senatu, cum illa generum suum Zenonem per fraudem in fugam egisset, quo Patricium Magistrum, quocum consueverat, ad Imperium proveheret: ita Candidus *In Campo* acclamatum scribunt Theodorus Lector, Theophanes et Cedrenus.

Pag. 600. 17. *Εστεψεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μάρκον εἰς Βασιλέα*] Atqui primo Caesarem, tum Imperatorem filium Marcum dixit Basiliscus, ut exerte scribit Candidus: quod etiam testantur Basilisci literae apud Evagrium lib. iii. cap. iv.

Pag. 600. 19. *Πλου μόνον*] Marcellinus, Victorinus et Senator: *Illo V. C. Cos. Victor Tunn. Post Cos. Armati V. C. Vet. Inscript. MLI. 6. P. C. iter. Armati V. C. Illum, Jornandes: Πλουῦν, Damascius, Malchus et Theodorus Lector vocant.*

Pag. 601. 1. *Αρμάτων*] Qui ἴδιος ἀνέψιος Basilisci dicitur Theophani an. iii. Zenon. unde Basiliscus Caesar, ejusdem Armati filius, Verinae Augustae ἐξάδελφος eidem Theophani nuncupatur.

Pag. 601. 3. *Ορκώσας εἰς τὸ ἅγιον Βάπτισμα*] Haud ab simile omnino sacramentum exegerat Areobindus Magister militum missus in Africam ab Justiniano: cum enim a Gonthari,

qui tyrannidem arripuerat, Carthagine in quodam firmato ac munito templo obsideretur, missus est ad eum Reparatus Urbis Episcopus, qui juraret Gontharis nomine ipsum ab eo nulla molestia affectum iri, si se dederet, ipsi non obsequenti extrema minatus. Territus Areobindus spondit Praesuli se continuo venturum, *εἰ τὸ θεῖον λουτρὸν ἱεροουργήσας ἤπερ εἰ-θίσται, εἶτα πρὸς αὐτοῦ οἱ ἐπομοσάμενος ἀμφὶ τῇ σωτηρίᾳ τὰ πιστὰ δολῆ·* si ipse divino rite operatus lavacro, per id juraret ac fidem faceret promissae incolumitatis. Id Episcopus pollicitus, puerum sacro Baptismo, solennibus adhibitis precationibus, initiavit. Areobindus vero e manu Antistitis accepto codice, apprehensoque puero baptizato, per quem Praesul fidem illi dederat, Gontharim supplex adiit: a quo tamen data fides

- V 517 minime est servata, interfecto postridie Areobindo. Haec pluribus narrat Procopius lib. II. Vandalic. cap. xxvi. extremo. Nec apud Graecos duntaxat id per Baptismum sacramentum obtinuit, sed etiam apud Latinos: idem enim valet *jurare sacramento Catholicae Fidei, sub testimonio Fidei Christianae, et sub adjuratione fidei qua Christiani sumus*: quam formulam passim in veteribus chartis reperiri observavimus in Gloss. mediae Latini. in v. *Juramentum*. Tabularium Persiacense Ch. XII. apud Perardum in Burgundicis: *et per illum professionem quam in Baptismo promiserunt, ut veritatem dixissent, etc.* Charta Joannis Episcopi Cameracensis an. mcccxiv. in Tabulario Montis S. Martini: *Ad omnia superdicta servanda, fide et juramento corporaliter et solenniter praestitis, se et sua coram vobis quilibet pro singulis obligavit, et Christianitatem suam nobis et Episcopo Noviomensi in obsequium posuit, etc.* Charta alia anni mcccxi. ejusdem Episcopi, in eodem Tabulario: *Sciendum quod praedicti Theodoricus et Sara uxor ejus Christianitatem suam vobis obligarunt, super jam dictis omnibus firmiter observandis.* In eandem sententiam Joannes Sarisber. Epist. 278. *Primo Deum, et, ut dicit solet, Christianitatem suam obsequium dabit*: id est, excommunicationi sese subdebat. Est enim Christianitas professio fidei quam in Baptismo damus, per quem Christiani sumus. Proinde *jurare per Christianitatem suam*, nihil aliud est quam jurare per suum Baptismum. Vide idem Gloss. in v. *Christianitas*. Idem porro narrat Theophanes quod Auctor Chronici.

Pag. 601. 8. *Εως τῆς αὐτοῦ ζωῆς*] Theophanes, *ὑποσχέσει ἀδιάδοχον στρατηλατίας*, uti emendat Henr. Valesius, cum prius legeretur *διάδοχον*, quomodo Chrysostomus recensens septem *ἐορτάς δεσποτικάς*, apud Georgium Hamartolum in Chronico MS. in Justiniano, *ἑβδόμη, ἡ προσδοκαμένη τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μετὰ Λουκᾶν ἀδιάδοχος ἡμέρα* dicitur, id est post quam festivitatem nulla alia subsequitur. *Λιάδεσθαι* autem sumitur praesertim apud Graecos

inferiores, pro exauctorare, Magistratu privare, quomodo apud Capitolinum in Albino, *successorem mittere, vel dare*, ut apud Lampridium in Alexandro. Vide Gloss. med. Graecit. in *διαδέχασθαι*.

Ibid. Καὶ προτραπείς Ἀρμάτων] Causam defectionis Armati paulo fusius narrat Candidus: ait enim Armatum cum Basilisci uxore adulteratum, ad summam pervenisse potentiam, cumque ei bellum quod adversus Zenonem gerebatur, creditum esset, certis pactis, Illi opera, a conditionibus defecisse. Vide Evagrium lib. III. cap. xxiv.

Pag. 601. 13. Ἀπὸ τῶν λεγομένων Πυλῶν] De his Pylis Theophan. an. xii. Heraclii: ἀπάρτας δὲ τῆς βασιλευσύσης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ τὰς λεγομένας Πύλας, πλοῖ τὴν πορείαν ποιησάμενος. Harum Pylarum Bithynicarum meminit praeterea Constantinus Porphyrog. lib. I. Them. iv.

Pag. 601. 17. Καὶ εἰσῆλθεν] Vicesimo mense ex quo urbe excesserat. Victor Tunnn.

Pag. 601. 20. Εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον] Sic infra appellatur Baptistarium Magnae Ecclesiae, seu ob amplissimam structurae speciem, seu quod alia Baptistaria in Ecclesiis Catholicis istius respectu μικρὰ dicerentur, prout in libro Miraculorum SS. Anargyrorum pag. 358. Baptistarium aedis SS. Cósmae et Damiani, seu uti efferunt Scriptorum Byzantini, Cosmidii, indigitatur: Ἦν δὲ οὗτος ἐν τῷ μικρῷ τῷ ἐνταῦθα φωτιστηρίῳ τῷ πλησιάζοντι τῷ Διακονικῷ. De Baptistario Ecclesiae Sophianae egimus in Constantinopoli Christ. lib. II. sect. LXXX.

Pag. 601. 21. Παρασχὼν τὸ βῆλον] Quod παραπέτασμα vocat Simocatta lib. I. cap. XII. ubi de terrae motu ipso urbis Encasimorum die: Τότε παραπέτασμα τὸ πρὸ τοῦ γυμνασίου τῶν Ἰππικῶν ἀγωνισμάτων (ὃ δὴ σύνθημα τῆς ἰακρίας ἐτύγγανεν) περιαιρεῖται διὰ τὸν ἀδόκητον κίνδυνον.

Pag. 602. 2. Καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ] Zenonidem Candidus, Theodorus Lector et Marcellin. vocant: Zenodiam Theophanes, Symeon Logoth. et Cedrenus. Zenobiam Anastasius Bibliothec. p. 45. edit. Reg. Xenodiam vel Zenodiam prima V 518 Marcellini editio.

Pag. 602. 3. Εξέβαλον αὐτὸν] Armati fraudibus ex Ecclesia abstractum scribit Candidus.

Pag. 602. 4. Οτι οὐκ ἀποκεφαλίζονται] Anonymus Valbianus: Dato sacramento secutum esse de sanguine. Vide Gloss. med. Lat. in sanguis.

Pag. 602. 5. Εἰς Λίμνας] Relegatum Basiliscum in oppidum quod Leminis in Cappadocia dicitur, scribit Marcellinus, seu, ut praefert prima editio, Lyminis. Jornandes de Regni Success. in oppidum Sleinii Provinciae Cappadociae. Victor Tun-

nun. in *Sasemis*. Theodorus Lector, ἐν Βουσάμοις. Theophanes denique et Symeon Logotheta, *Cucusum*, vel ut scribit Nicephorus Call. lib. xvi. cap. viii. *Acusum*. Ibi porro extinctum Scriptores omnes tradunt, παρανόμῳ κρίσει, inquit Malchus.

Pag. 602. 9. *Λιμοκτονηθείς*] De Basilisci mortis genere non consentiunt Historici. Procopius lib. i. Vandal. cap. vii. tradit Basiliscum cum liberis atque uxore in Cappadociam hyeme ablegatum, sine cibariis, sine vestibus, et sine ulla ope: hicque illos frigore et fame prementibus alterum ad alterum se applicasse, sicque animam efflasse. Nec omnino dissentit Jornandes, qui Basiliscum frigore consumptum: et Anonymus Valesianus, qui inclusum cum uxore et filiis intra cisternam siccam ibidem frigore defecisse scribunt: Nicephorus Acusi interfectum scribit: Joëles vero in castrum Cappadociae relegatum, ibique foribus occlusis ex vita excessisse.

Pag. 602. 13. *Βασιλείου μόνου*] Qui *Junior* dicitur Senatori, et Praetorio Praefectus fuit, ad discrimen Caecinae Basilii, qui Cos. fuit cum Viviano.

Pag. 602. 15. *Πλακίτα*] Leg. *Πλακίτου*. Extitit alius Placitus, quem Theodosii studiorum socium una cum Paulino fuisse scribit Joannes Antiochenus. Hunc vero Cos. *Placidum* vocant alii: *Placidium*, Senator.

Pag. 602. 16. *Τροκόνδου*] Marcellinus et Victorius, *Trocundo* et *Severino*. Senator Trocundum omittit, quem *Tricundium* perperam vocat Victor Tunn. ut *Προκοῦνδου* Theodorus Lector et Theophanes an. iii. et xiv. Zenonis, qui idem forte cum *Trobundo*, Illi fratre, de quo idem Theophanes anno xl. ejusdem Augusti.

Pag. 602. 17. *Φανύστου μόνου*] Hunc Consulatum delet Holstenius, et ἀνύπατα reponit. De hoc Consule egit Sirmondus ad Ennodii lib. i. Epist. iv. et ad Aviti Epist. xxxi.

P 534 Pag. 602. 19. *Θεοδορίχου*] Holsten. addit *μόνου*. Felix vero Papa iii. Epist. vi. et ix. Venantium solum agnoscit. Is est porro Theodoricus Rex Italiae, quem *Θεοδέριχον* vocant Malchus, Theodorus Lector, Evagrius et Theophanes: quemque, ut ait Jornandes cap. lvii. *genti suae Regem audiens ordinatum Imperator Zeno, gratum suscepit, eique evocatoria destinata, ad se in urbem venire praecepit, dignoque suscipiens honore, inter Proceres sui palatii collocavit, etc. Factusque est Consul Ordinarius, quod summum bonum, primumque in mundo decus edicitur.* Hunc Theodoricus Consulatum attigit Ennodius in Panegyrico eidem dicto: *Ille annus habuit Consulem, qui Rempublicam non tam sollicitudine quam opinione tueretur: quo in segmentis posite, quae ab hostibus sumpta fuerant arma, tremuerunt.* Ubi forte per hostes, Samaritas intelligit qui eo anno rebellarunt.

Pag. 602. 21. Καὶ συνεκάθισεν] Supplevimus haec verba ex edit. Scaligeri, quae deerant in Raderiana: *Εἰς τὸ θεωρεῖν, καὶ ἶδον τοὺς ἡνιόχους.* Quo loco Theophanes: *Βασιλικὸν τὸν Ἀρματίου υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων Καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν ἐαυτῶ ἐν τῷ Σένῳ, καὶ ἐτίμα τοὺς ἡνιόχους σὺν τῷ Βασιλεῖ.* Ubi vox *ἐτίμα* idem valet quod *certamina asperit et probavit*, ut loquitur Marcellinus an. 1. Justiniani, vel *sententiam de curribus tulit*, ut Sidonius lib. ix. Epist. ix. vel denique perinde ac Imperator, unaque cum illo agitatoribus praemia distribuit: de quo more Bullingerus lib. de Circo cap. i. iv. Porro apud Theophanem *Σένος*, est *Sesus*, ac idem quod *Κάθισμα*, seu tribunal Circi, ut in Gloss. med. Graecit. monemus. Marcellinus Comes anno 1. Justiniani V 519 ait eundem Augustum *priscum solium Circi ob aspicienda probandaque certamina, eminentius clariusque quam fuerat redintegrasse, bonis quidem agitatoribus praemium, ignavis autem severitatem in-nuentem.* Quae quidem non modice illustrant verba Auctoris Chronici et Theophanis. Istius in Circo throni Imperatorii meminit praeterea Christodorus lib. v. Anthol. Epigr. lxxvi.

Pag. 603. 3. Ο δὲ Βασιλεὺς Ζήνων] Huc pertinent verba Aureliani Imp. in Epist. ad Mallium Chilonem, de Heraclama-mone: *Occidi passus sum cuius quasi beneficio Thyamam recepi. Ego vero proditorem amare non potui, et libenter tuli quod eum milites occiderunt. Neque enim fidem mihi servare potuisset, qui patriae non pepercit.* Et ista Heraclii Imp. ad Crispum, seu Priscum Focae generum, a quo evocatus fuerat, illo in ordi-nem redacto: *Ταλαίπαρε, γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας, καὶ πῶς ἂν φίλον ἀληθῆ πηρήσεις.* Ita Andragathum, cuius proditione Amphipoliā ceperat, ab Lysimacho fuisse interfectum scribit Polyseus lib. iv. Strateg. pag. 320. tametsi Onosander cap. xxxviii. traditoribus fidem esse servandam contendat. Vide Balduinum ad Leg. Majestat. sub init. ubi multa de proditorib.

Pag. 603. 12. Εἰς τὸ Κοχλίον] Addit Theophanes, *ὡς ἀνέρχεται εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον*: eo ipso scilicet loco quo inter-emptum Gratianum Imp. scribit Auctor Chronici.

Pag. 603. 13. Κατὰ τὸ Δέκιμον] Ita Cod. Vatic. Per-peram *Δόκιμον* Scaliger et Raderus ediderant. *Δέκιμον* vero legendum supra in Gratiano monuimus.

Pag. 603. 14. Φουεουθῆναι] Candidus, *ἐκρεουρηθη, ἠ* frustra discerptus est.

Pag. 603. 15. *Επίσκοπον ἐμαρτόνησεν εἰς Κύκιμον]* Ita Constantinus Manasses. At Candidus, cui assentitur Theopha-nes, probabilis Marcum Lectoribus Blachernensis Ecclesiae primo allectum ait, siquidem tum junior adhuc erat, nec ae-tatem consecutus qua Episcopus fieret, sed postea hac digni-

tate donatum. Verba Candidi sunt: Καὶ ὁ παῖς ἐπὶ Καίσαρος εἰς τοὺς ἐν Βλαχέρνας ἀναγνώσας ἐτέλεσεν. Theophanes vero addit: ὃς μετὰ ταῦτα Κυζικίου ἐπισκόπου ἐρίστα.

Pag. 603. 16. Μητρόπολιν Ἐλλησπόντου] Vide Notitiam Leonis Imp.

Pag. 603. 17. Φορέσας πορφύραν βασιλικήν] Utebantur quippe Caesares Imperatoris insignibus. Spartianus in Severo: Caesarem deinde Bassianum filium suum Antoninum a Senatu appellari iussit, decretis Imperatoris insignibus. In iis praecipuum fuit purpura, sed sine auro, ut innuit Commodus ad Albinum, quem Caesarem appellari voluerat. Ammianus lib. v. de Juliano Caesare facto: Maxime indutum auro purpura Juliano et Caesarem cum exercitibus gaudio declaratum his alloquitur, etc. Et infra: Caesaremque admiratione digna suscipiebant Imperatoris meritis fulgore flagrantem. Unde Caesares cum Imperatoribus, quorum filii appellabantur, imperare dicebantur, ut ex Libanio in Panegyrico ejusdem Juliani docemur, ubi Constantium Aug. et Julianum Caesarem δὲ Βασιλεῖς vocat. Adde Pachymerem lib. vi. c. xxxviii. Servatum autem Basilicum ab Ariadne, cuius erat ἐξάδελφος, scribit Theophan.

Pag. 603. 19. Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις] Istius sub Zenone Samaritarum rebellionis meminit Procopius lib. v. de aedif. Just. cap. vii. et Albapharajus in Dynast.

Pag. 603. 21. Ἰουδαίων] Editio Scaligeri Ἰουδαίων semel ac iterum praefert. Mox Οὐδαίων legitur. Idem Albapharajus: Sub finem dierum ipsius (Zenonis) rebelles facti Samaritani Neapoli Regem sibi constituerant, qui magnam multitudinem trucidavit.

Pag. 604. 2. Τυροβόου] Episcopi Caesareae, cui forte successerit Sergius, cuius meminit Novella Justiniani cxxx.

Pag. 604. 8. Δουξ Παλαιστίνης] Duces Palaestinae non semel occurrunt apud Scriptores, in Notitia Imperii Orient. cap. i. apud Cyrillum Scythopol. in Vita S. Sabae cap. xv. Theophanem an. xxxii. Anastasii, n. Justiniani, etc.

P 585 Pag. 604. 4. Ὁς ἀποδιώκτης] Videtur legendum, καὶ
V 520 ἀποδιώκτης, vel ὡς καὶ. De hoc Magistratu agimus in Gloss. med. Graecit.

Pag. 604. 5. Ἀρχιδιακῶν] Cod. Vatic. [De quo mea excerpta tacent; quae hac occasione moneo sola me sequi, in medio relinquente, ubi a Ducangianis dissentiunt, utris fides habenda sit.] et edit. Scaligeri, Ἀρχιδιακῶν. Hunc vero Numerum seu cohortem instituit Arcadius an. v. Theophanes: Ἀρχιδιάκος δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐποίησεν ἴδιον ἀρχαῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὗς ἐκάλεσεν Ἀρχιδιακούς. Georgius Monachus in Chron. MS. qui Theophanem excerpit, habet Ἀρχιδιακούς. Sed potest videtur lectio Baderiana: siquidem ita appellantur

in Notitia Imperii, ubi sub dispositione Magistri militum Praesentalis, et Magistri militum per Orientem, occurrunt *Felices Arcadiani Seniores et Juniores*, tametsi promiscue interdum ita haec vox proferatur. Nam in eadem Notitia habentur *Comites Arcadiani, Comites Honoriaci*, etc.

Pag. 604. 6. *Ιουστουσαῖ*] Ita ediderat Raderus: at Cod. Vatic. et Scaligeri editio *Ούϊστασαῖ*, quomodo edidimus, habent. Sed lin. seq. *Ιουστασῆς* legunt.

Pag. 604. 9. *Γαριζίνην*] Legendum *εἰς Γαριζίνην*. Procopius lib. iv. de Aedific. Justin. cap. vii. *Ἐστὶ δὲ τις πόλις ἐν Παλαιστίνῃ, Νεάπολις ὄνομα, ἐπ' ἧς δὴ ἄρος ὑψηλὸν ἀνέχει, Γαριζίν ὄνομα*. De quo quidem monte non semel mentio occurrit in Libris sacris, et de cujus etiam situ agunt S. Hieronymus et S. Epiphanius, a quibus juxta Hiericho, una cum monte Gebal statuitur, non vero ad Neapolim. Subdit porro idem Procopius, Zenone imperante, Samaritas irruisse in Christianos Festum Pentecostes celebrantes, multisque ex iis interfectis, Terebintho Urbis Episcopo sacra facienti manum abscidisse: Zenonem vero in somnos animadvertisse, exactis monte Garizin Samaritis, eoque Christianis addicto, ac in culmine Deiparae Ecclesia posita. Neque enim, uti scribit Auctor Chronici, Synagogam Samaritarum in Ecclesiam convertit Zeno, cum exerte paullo ante testetur Procopius, nullam aedem iis colligendis eo tum in monte extitisse, sed cum hunc possiderent, assidue ejus verticem solitos conscendere precationis causa: *οὐχ ὅτι νεῶν τινα ἐνταῦθα προδομήσαντο πώποτε, ἀλλὰ τὴν ἀκρωρειαν αὐτὴν σεβόμενοι ἐθεθήπεσαν πάντων μέγιστα*. De hoc quidem Samaritarum cultu quaedam praeterea attigit Zonaras lib. vi. *Annal. sect. v.* ubi *ἀγιώτατον τοῦτο κῆρυξ τῶν ὁρῶν* ab iis habitum tradit, ut qui in eo defossa a Moysae sacra vasa persuasum haberent. At licet nullam ea aetate extitisse templam, in quo Samaritae colligere potuerint, dicat Procopius, saltem constat montem Garizin ab iis maxime cultum, quod in eo Sacrificium obtulisse Abrahamum fama esset, ut est in Itinerario Burdegalensi. In illo vero constructum deinde templum a Senaballeta Satrapa quodam Chutaseo, seu Chutaseo, refert Josephus lib. xi. *Antiq. Judaic. cap. viii. et lib. iii. cap. vi.* atque ex eo Georgius Syncellus, et Zonaras lib. iv. *Annal. sect. vii. et xv.* a Persarum Rege quem Alexander interfecit, in Judaeam misso: qui cum generum Manassem Hierocolyms Pontificem non posset constituere, accepta priusquam a Dario, deinde ab Alexandro Magno potestate, templum in monte Garizin extruxit, ipsumque Pontificem constituit, *ἐν τῷ αὐτῷ κῆρυξ ἀπὸ Σαμαρειτῶν προσηναμμένον*. Quod quidem attigit etiam Eusebius in Chronico: *Manasses frater Jaddu Pontificis Judaeorum, templum in monte Garizin constituit*. Proclus Diadochus apud Rhotium vidatur innuere ab ipse Abrahamo dicendam in eo

monte aedem, ἐν ᾗ Αἰὶ Τηρίστῳ ἀγιώτατον ἱερὸν, ᾧ καθιέρωτο Ἀβραμὸς ὁ τῶν πάλαι Εβραίων πρόγονος. Sed is indubie fallitar, cum id templo ab Antiocho Epiphane Aegypti Rege condito conveniat, qui, ut ait Euseb. lib. i. Chron. pervasa Judaea, in Samaria super verticem montis Garisin Jovis Peregrini templum aedificavit, ipsis Samaritis ut hoc faceret precantibus. Perstitit autem sanum istud Cuthaeorum circiter ducentos annos, donec Joannes cognomento Hircanus Regnum obtinuit. Is enim ascendens in Samariam evertit fanum a Cuthaeis aedificatum in monte Garizin, necavit haereticos qui offerebant holocausta et sacrificia extra

V 521 aedem Domini, et constituerant decreta et leges, sive jura ex animi sui libidine, uti narrat Abraham Levita in Historica Cabala. Alii vero Samaritae, qui Sanaballeti partes sectati non fuerant, in eum montem deinceps concesserunt, quo Deo preces funderent, patriae pietatis memores. Meminit porro aedis Deiparae in hoc monte aedificatae Sanutus lib. iii. parte xiv. cap. xviii.

Pag. 604. 12. Μὴ στρατεύεσθαι τὸν Σαμαρείτην] In alia Samaritarum rebellione, iis profligatis ac debellatis, Constitutionem edidit Justinianus, quae est Novella cxxxix. qua Samaritarum Synagogae claudi jubentur, iique πάσης τῆς πολιτείας ἀπολαύσθαι interduntur, id est tum civilis, tum militaris: cujus Constitutionis meminit etiam Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. lxxi. Vide Leg. xii. et xvii. Cod. de Haeretic. et Manich. et quae ad illas commentatur Frauc. Pithoeus.

Pag. 604. 18. Δικολόγους] Quid δικολόγων voce intelligat Auctor Chronici, haud facile est assequi: si enim advocati seu patroni, quae vis est vocabuli, ii non judicant: si iudices intelliguntur, quos Theodoricus sub finem Edicti sui *Cognitores et Jura dictantes* vocat, numerus videtur obsistere, tametsi ii satis indicantur voce καθίσαντες: nam Judices sedent, ut est in L. iii. Cod. ubi Senator. advocati vero stant, ut est in L. vii. Cod. de postulando. Verum numerus non obstat quin Judices intelligi possint: nam ut loquitur Valentinianus in Novella de confirmandis iis etc. *notum est post fatalem hostium ruinam, qua Italia laboravit, in quibusdam regionibus et caudicos et Judices defuisse, ac gnaros Juris et legum aut raro aut minime repertos, adeo ut (subdit idem Augustus) in diversis Provinciis advocati varias curias derelinquerent, dum certatim ad privilegia caudicis illustris Praetorianae Sedis atque Urbanae delata festinarent: et cum meliores natalibus suis effici vellent, non curarent urbes proprias spoliatas ministeriis et officiis debitis interire.* Unde cum mos esset ut quaeque pars sibi advocatos plures advocaret, ut docet L. pen. Cod. de Postul. et ad summum tres, postmodum cautum est ut cuique parti duo sufficerent, alter pro Oratore, alter pro Jurisconsulto, ita ut δίκη ὑπερεθέσθαι ideo non debuerit, quod minor repertus esset advocatorum numerus,

P 586

ne Provinciales tenues homines defensionis inopia ad requirenda auditoria sumptuosa venire cogerentur, ut loquitur idem Valentinianus. Vide Cujac. lib. xii. Obser. ii. Caeterum Theodorici justitiam, et in gubernanda Republica disciplinam et severitatem commendat prae caeteris Procopius lib. i. Gotth. cap. i. cujus haec sunt: *Δικαιοσύνης τε ὑπερφανῶς ἐπιμελήσατο, καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο* · sed et Anonymus Valesianus.

Pag. 605. 3. *Ἀψασα κηρῶν*] Cum cereis igitur accensis Theodoricum convenit Senatrix illa, quo ampliozem Regi honorem exhiberet. Ejusmodi autem cereis, vel etiam taedis accensis praelatis processisse Imperatores testatur in primis Herodianus pag. 26. 34. 44. 84. 145. et 153. edit. Henrici Steph. an. MDLXXXI. quos quidem cereos *πυρῶς* duntaxat nomine donat, quod recte Lipsius in Excursib. ad Tacitum ad cereos et taedas reduxit: quomodo Gallienum *inter togatos Patres et Equestrem ordinem, albatos milites, et omni populo praeunte, servis etiam prope omnium, et mulieribus, cum cereis et facibus et lampadibus praecedentibus Capitolium petiisse* scribit Trebellius Pollio. Has *λαμπάδας βασιλικὰς* vocat Scriptor in Juliano, ubi de ejus nece. Hinc in Notitia Imperii summis Dignitatibus cereos inter earum insignia referri advertimus, quod cum iis in Provinciis procederent et exciperentur: de quo more egimus in utroque Glossario, ubi de Lampadariis et Dibambulo egimus. Petrus Siculus in Hist. Maniobaeorum: *Δσμένως παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ (κώμῃ) κατοικούντων ἀπεδέχθη* · πάντες γὰρ λαμπάδας ἀνάψαντες ἐν μεγάλῃ τιμῇ αὐτὸν ὑποδέχονται. Vide praeterea hoc Chronicon Paschale, sub annum Chr. CCCXXX. CDXV. et annum VII. Focae, Theophanem ann. XVIII. Heraclii, Passionem S. Savini Episcopi et Martyris n. v. etc. V 522. Atque inde origo cereorum in Ecclesiis Christianorum petenda.

Pag. 605. 9. *Καὶ ἐποίησε διάταξιν*, etc.] Hoc est priusquam Roma excederet, et Ravennam se conferret, ubi vitae reliquum exegit. Eas Leges promulgavit Edicti titulo, quae editae habentur in Cod. Legum antiquarum, et cum Senatoris seu Cassiodori Epistolis: nam aliae sunt Leges Theodoricianae, de quibus Savaro et Sirmondus ad lib. II. Sidonii Epist. II. Falsum ergo quod ait Procopius, nullas edidisse Leges Theodoricum.

Pag. 605. 10. *Ράβαιναν*] Sigonius de Imp. Occid. lib. VI. Rubens lib. III. Hist. Ravennat.

Ibid. *Πόλιν παραθαλάσσιον*] Zosimus lib. V. de Ravenna: *Ρήνη κληθεῖσα, διὰ τὸ πανταχόθεν ὕδατι περιβρεῖσθαι*. Contra Procopius lib. I. Gotthic. cap. I. *Ραβέννα γὰρ αὐτῇ ἐν πεδίῳ μὲν κείται ὑπὲρ, δυοῖν σταδίοις διεργομένη μέτρω, τὸ μὴ ἐπιθαλάσσιος εἶναι*. Sed notus Ravennae situs hodiernus.

Pag. 605. 12. *Ἀτταλάρχος*] Ex Amalasuētha filia Theodorici nepos. Procop. eod. lib. cap. IV. Jornand. cap. LIX. etc.

Pag. 605. 14. *Λογγίνου καὶ Δεσίου*] Marcellinus, Longino

solo Cos. Ita etiam Victor Tammun. *Decto*, Victorius: *Decto* et *Longino*, Marinus Aventic. et Senator.

Pag. 605. 15. *Βοηθελου*] Qui in Fastis *Boëtius* sine aspiratione scribitur. Ita porro hoc nomen effertur anno iv. Justini. Tres autem Boëtii nomine Coss. occurrunt in Fastis: ac primus quidem hoc anno: alter anno dx. Boëtius scilicet ille Orator et Philosophus, cujus nomen cum aspiratione pariter scribitur in illius operibus editis, et lib. ii. Epigrammatum Veter. Pithoei:

Tu pater et patriae lumen Severine Boethi.

Tertius denique Cos. fuit cum Symmacho anno dxxxii. ambo Boëtii Philosophi filii, ut observatum a Sirmondo ad Ennodii Epist. i. lib. viii. *Βοήθου* viri Consularis meminit Galenus lib. de Scriptis suis.

Pag. 605. 16. *Σεισμού*] Is videtur terrae motus qui Constantinopoli contigit anno iv. Zenonis, de quo Theophan. et Cedren.

Pag. 605. 18. *Τάρον*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. xxiv. n. vii.

Pag. 605. 20. *Σιφιδίου*] *Siphidius* etiam appellatur in Epistola vii. Felicis Papae iii.

Pag. 606. 1. *Εύσεβλου*] Addit Holsten. *μόνου*, et reliqua delet.

Pag. 606. 2. *Φάστον τὸ β.*] Addit idem Holsten. *μόνου*. Fl. *Faustum Junioem* dictum observat Sirmondus ad Ennodii lib. i. Epist. iii. Vide subscriptionem Epistolae v. Gelasii Papae i. et notas Binii et Labbei.

Pag. 606. 3. *Μαυριανόν*] Cedrenus, *Μαυριανόν*. Symeon Logotheta in Chronico MS. *Μαυριανόν* vocant.

P 587 Pag. 606. 10. *Ἀνδρὰ σοφόν*] Pelagii praeclaras animi dotes multis prosequuntur Cedrenus anno xvii. et Zonaras. Illius etiam meminit Malchus in Byzantiis pag. 86. Edit. Reg.

Pag. 606. 11. *Ἐκνίξαν ἀγχόνῃ*] Marcellinus: *Zeno Pelagii gulam in insula, quae Panormum dicitur, laqueo frangi precepit*. Theophanes anno xvii. ait Zenonem morbo comitali correptum, Pelagii contra fas interfecti nomen assiduo repetentem, extinctum fuisse.

Pag. 607. 1. *Ολυβριου μόνου*] Hic Consulatus ita signatur in veteri charta Veneta, apud V. C. Joan. Mabillonium in Itinere Italico p. 201. P. C. *Flavii Fausti Junioris V. C.*

Pag. 607. 7. *Τιοῦ Ἀρεοβίνδου*] Vide Stemma Asparis in Famil. Byzant.

Pag. 607. 8. *Τῇ ε΄. τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.*] xi. Aprilis: nam hoc anno Pascha incidit in xiv. ejusdem mensis.

Pag. 607. 9. *Κατὰ Ἀντιόχειαν ζλ. καὶ ϑ΄.*] Ita hoc loco, ut et anno xi. Anastasii, et ix. Justini Thracis, Antiochenorum *χρηματισμούς*, seu annos, ordine in speciem retro-

grado, literis numeralibus describit Auctor Chronici, quomodo ii, Asiani et Syromacedones annos suos putare solebant. Neque enim id librariorum incuria factum, quod existimavit Raderus, cum non aliter exarati legantur in Nummis Regum Syriae haud ita pridem publicatis, et in Nummis Tripolitarum, V 523 Aradorum, Sidoniorum, Philadelphensium, Amisenorum, Laodicenorum, atque ipsorum Antiochenorum, quos illustravit vir doctissimus Joan. Harduinus, in quibus minores numeri majoribus semper praeponuntur, quomodo haec describere solebant, cum ii integre exararentur. Verbi gratia, in Historia secundae Inventionis Capituli S. Joannis Bapt. a nobis olim edita: *ἑκὼς τοῦ τετρακοσίου ἑξακοσίου*, Syromacedonum scilicet. Neque aliter habentur apud Evagrium lib. iii. cap. xxxix. lib. iv. cap. ix. et alibi non semel, Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Euthymii, et in Vita S. Sabae, locis descriptis in nostra Praefat. n. xix. et alios. Nec id peculiare forte Asiae fuerit, cum apud Athenaeum lib. vi. xi. et xii. Theopompum, Phylarchum, Agatharchidam et Posidonium libri praecipue majorem minore numero laudentur: ut exempli gratia, lib. vi. *Κτησιπλῆς ἐν τρίτῃ χρονικῶν καὶ δεκάτῃ πρὸς ἑκατόν*. Atque ut Graeci in numeris qui decimum usque ad vigesimum excedunt, aemper minorem praeponunt, in iis exarandis cum literis numeralibus idem observabant, ut in Canone Paschali Hippolyti *τεσσαρεσκαίδεκάτη* per *ΔΙ*. exprimitur, ut observatum a Scaligero lib. vii. de Emendat. Temp. pag. 724. Neque aliter interdum Latini. Sueton. de Julio Caesare: *Perit v. et l. aetatis anno*. De Octavia: *Obiit lxx. et vi. aetatis anno, diebus v. et xxx, minus*. Sic alii: quandoque tamen Scriptores non semper hac Asianorum annos putandi ratione utebantur, ut patet tum ex Nummo Antiochi Regis Syriae apud V. C. Vailantium pag. 150. et aliquot locis hujus Chronici, et ex Joanne Malelae loco allato ab Henr. Dodwello in Dissert. de Pontif. Roman. Successione cap. i. §. 1. Caeterum Petavius lib. x. de Doctr. Temp. cap. lxxii. pag. 266. Scriptorem biennio minus hic dicere observat, quoad Antiochenorum aera, quod vel ex unico Evagrii loco patet lib. ii. cap. xiii. ubi secundum annum Leonis sub mensem Septembrem in annum aerae Antiochenae dvi. conjicit, qui in annum Christi vulgarem cdlviii. incidit, a quo ad mensem Aprilem anni cdxci. quo Anastasius dictus est Imperator, intersunt anni xxxiii. initio ducto a mense Octobri, quo, ut is censet, exordium init aera Antiochens. Alias porro initi ab Anastasio Imperii, ad Zenonis obitum ex Eustathio Syro historico Epochas profert idem Evagrius lib. iii. cap. xxxix.

Pag. 607. 6. *Ex τῆς νέας Ηρείου*] Ex urbe Epidamno,

quae nunc Dyrrachium dicitur, inquit Evagrius lib. III. cap. XXI.

Pag. 607. 14. Καὶ Ἀβλίνου] Haec delet Holsten. et legit μόνου. At Epistola VII. Gelasii I. Papae data dicitur *Kal. Nov. Albino V. C. Cos.*

Pag. 607. 15. Ἰπ. Ἀστερίου, etc.] Is Asturius dicitur in Eburneo Codice Evangeliorum apud Leodicis, ut observatum a Sirmondo ad Ennodii lib. I. Epist. XXIX. Verum nescio cur haecce delet Holstenius, ponatque ἀνύπατα.

Pag. 607. 16. Βενάτωρος] Rectius editio Scaligeri, Βεάτωρος hoc enim anno Viator Cos. fuit. Perperam Victorem praeferre Epistolam XIII. Gelasii Papae I. alii adnotarunt.

Pag. 607. 18. Παύλου μόνου] Hic Consulatus in Actis Episcoporum Constantinensium cap. II. in Turibio sic consignatur: P. C. Viatoris II. V. C.

Pag. 607. 20. Σκυθοπολίτου] Fasti omnes Scytham appellant, ut et Evagrius lib. III. cap. XXXV. et Theophanes anno II. et V. Anastasii, et I. Justiniani: quo loco Joannis Scythae filium Rufinum nominat, Joannis patrem, quem ἀπὸ Τηάτων vocat, eum forte qui deinceps solus Consulatum gessit anno XI. Justiniani. Istius postremi Joannis Rufini filii meminit Procopius lib. II. Persic. cap. VII. nulla tum dignitate donati.

Pag. 608. 1. Ἰππικου ἀγομένου] Istius incendii et seditionis meminit etiam Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. LIV.

Pag. 608. 3. Λιθοβόλους] Id crebrius accidisse in Circensibus istis tumultibus docent Scriptores, ut se invicem lapidibus impeterent: quemadmodum in illa seditione quae sub Ind. IX. eodem imperante Anastasio contigit, in qua, ut sit P 588 Marcellinus, plus quam tria millia civium saxis gladiisque ac compressionibus perierunt. Similem ad Ind. V. Paulo et Musciano Coss. refert, in qua jactis pluviae instar lapidibus, Celerem et Patricium Senatores ad se supplicandi vel satisfaciendi gratia missos repulerunt. Adde Theophanem anno XXXV. Justiniani, ac notata ad annum IX. Justiniani Senioris, et Bullingerum de Circo cap. XLVI.

Pag. 608. 5. Ἀρμα] Holstenius legit αὐτόν. Malim ἀρμάτους.

Pag. 608. 13. Χαλκῆ τοῦ Ἰππικου] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. IV. n. II.

Pag. 608. 14. Ο δημόσιος ἔμβολος] Ibid. lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 608. 15. Εξαίπιον] Ibid. lib. II. sect. XVI. n. XLVI.

Pag. 608. 15. Φόρον Κωνσταντινου] *Ibid. lib. i. sect. xxiv. n. i. ii. etc.*

Pag. 608. 18. Πλάτωνος] *Cujus meminit Marcellinus Comes sub Consulatam Pauli et Musciani, et Victor Tunnum. anno seq. Nam alius fuit Plato Eunuchus, qui temporibus Basiliaci crematus fuit, de quo Suidas in Προκόπιος, et Codinus in Orig. Constantinopol.*

Pag. 608. 19. Μετὰ τὸ περιγενέσθαι] *Atqui Persicum bellum ad Indictiones duntaxat x. xi. et xii. revocat Marcellinus: Theophanes vero et Cedrenus ad ann. xiii. xiv. et xv. Anastasii. Proinde haec referenda ad annum ejusdem Augusti xvii. quomodo referunt iidem Theophanes et Cedrenus.*

Ibid. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς] *Vox ὅτι praefixa huic periochae, satis indicat haec exscripta fuisse ex quadam collectione historica. Vide Gloss. med. Graecit. in ὄτι.*

Pag. 608. 20. Τὸ Δῶρας χωρίον ὄντα] *Cod. Vatic. τὸ Δωρεχωρίον. Edit. Scaligeri, τὸ Δωραχῶ ὄντα. Sed leg. τὸ χωρίον ὄν, ubi χωρίον idem valet quod vicus, oppidum, κώμη, uti Daras appellatur a Procopio lib. ii. de Aedif. Justin. cap. i. siquidem antea oppidum vel vicus erat, tametsi scribat Evagrius, ἐξ ἀγροῦ πόλιν factam. Idem Procopius lib. i. Persic. cap. x. de Anastasio: πόλιν ἐδείματο ἐν χωρίῳ Δάρας, ἰσχυρὰν τε ὑπερφυῶς, καὶ λόγου ἀξίας, αὐτοῦ Βασιλέως ἐπόνωνμον. Dicta enim Αναστασιουπόλις, ut est apud Cedrenum. Hinc Φορῶριον Αναστασίον πόλεως Stephano seu Hermolao nuncupatur. Evagrius lib. iii. cap. xxxvii. ubi haec refert, χωρίου pariter voce utitur: Δάρας χωρίον τῆς Μέσης τῶν ποταμῶν. Urbis situm et aedificia pluribus describit variis locis Procopius, ac praesertim lib. ii. de Aedific. Justin. cap. i. ii. et iii. Subdit porro Evagrius oppido nomen inditum, διότι Δαρεῖον αὐτόθι κατηγωνίσατο παντάπασιν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ὁ Φιλίππου. At cum Δῶρας semel ac iterum habeat hoc loco Auctor Chronici, videtur existimasse vico nomen inditum, non ab ipso Dario eo in loco deleto, sed ab hasta, quam δόρυ Graeci vocant, qua Darius ab Alexandro percussus est, tametsi Δάρας reponendo sensus maneat integer. Addunt Theophanes et Cedrenus oppido jus civitatis dedisse Anastasium, quod postea a Saracenis Ταυρῆς appellatum invenio in Cod. Reg. m̄mccii. fol. 99. v. et in Excerptis Geographicis Vulcanii.*

Pag. 609. 3. Ἐκκλησίας] *Ex quibus memoratur a Procopio d. cap. ii. Ecclesia S. Bartholomaeo Apostolo sacra, ejusdem urbis jam olim peculiari Patrono, ut est apud Theodorum Lectorem Ecl. ii. Palatii Darenensis meminit idem Procopius lib. i. Persic. cap. ult.*

Ibid. Καὶ ὄρια] *Publica scilicet horrea et militaria, quae Condita Latini vocabant, in quibus ἐπέτειοι τροφαὶ ἀποτίθενται,*

nt de hortis Darensibus et Nisibenis loquitur idem Procopius lib. II. Persic. cap. XIX. Vide *Conditā* in Gloss. med. Latinit.

Pag. 609. 7. *Ἰωάννου τοῦ Κύριου*] Holstenius legit *Ἰωάννου ἄλλου Κύριου*. Ia porro *Joannes Gábbus* dicitur in Fastis quae via est vocis *Κυρός*, quam mala per *Cyrus* extulerat Baderus: per *Cyrus* vero *Gearys* apud Theophanem anno II. et III. Anastasii, cui dicitur, ut et Procopio in Hist. Arcana cap. VI. et Evagrio lib. III. cap. XXXV. *Ἰωάννης τὸ ἐπίτην*
 V 525 *Κυρός*. Lexicon MS. Reg. *κύρος, ὁ κυρός*. Nicarchus in Antholog. lib. II. *Ορθῶσαι τοῦ κυροῦ ὑποσχόμενος Λόδαρον*, etc. Ia videtur qui Praefectus Praetorio Illyrici fuit, cujus Epitaphium legitur in Antholog. Epigr. Gr. lib. III. cap. I. n. III. Hic autem Consulatus in Epistola I. Symmachi Papae ita consignatur: *P. C. Paulini Junioris V. C.*

Pag. 609. 11. *Πομπηίου*] Holstenius legit *Πομπηίου*. Verum hic annus ita consignatur in Synodo Romana III. sub Symmacho, ex Cod. Justin. *Rufo Magno Faust. Cos.*

Pag. 609. 17. *Ἀρσοβίνδου*] Addit Holstenius *γίου*. Fasti Senatoris MSS. *Ariovinnam* vocant. *Messalam* solum *Cos.* nominat Concilium Agathense. De *Messala* consulendus Sirmondus ad Ennodii lib. VIII. Epist. III.

Pag. 610. 1. *Ἰουλιάνης*] Quae hic narrantur de seditione *Circesii*, referri debent ad Consulatum Pauli et Musciani, quo excitatam scribit Marcellinus Comea. Unde cum post Consulatum Anastasii Imp. III. desint in MS. Cod. decem Consulatus, hos inseruimus, omnesque annis characteres minusculo descriptis, hacque seditione ad annum quo illa contigit relata, de qua sic idem Marcellinus: *Ibi Anastasio Caesare in Processibus degente, Areobindum sibi Imperatorem fieri clamant.* Fuit autem *Juliana*, cujus hic fit mentio, filia *Olybrii*, qui Romae Imperator dictus est, ex *Placidia* *Valentiniani* III. Imp. filia, ut paullo supra habetur anno VI. Leonis. Unde ejusdem Augusti *ἐκγόνη* dicitur *Cyrillo* *Scythopolitano* in *Vita S. Sabae* cap. LXX. ubi ut et cap. LXXIX. illius pietatem multis praedicat. Acrius enim *Calchedonensem* Synodum adversus Anastasium tutatam auctor est *Theophanes* an. XXXI. eisdem Imp. atque ex eo *populus Constantinopolitanus*, qui eidem Synodo favebat, illius nomen in *Cireo* acclamavit, *Areobindam*, vel *Areobindum* ejus conjugem in Imperatorem sibi fieri loco *Anastasii* haeretici postulans: de quo quidem *Areobindo* et ejus familia nonnulla attigimus in *Famil. Byzant.* p. 74.

P 589 Pag. 610. 2. *Βασίλει τῆ Ρωμαίης*] Sic in seditione *Victoriorum* an. V. *Justiniani*, Factiones clamarent, *Ἠρόδο Βασίλει τῆ Ρωμαίης*. In eo porro tumultu non *Areobindum*, sed *Vitalianum*, (*Patricii* filium, *Asparis* nepotem) rectae fidei ac Synodi *Calchedonensis* propugnatores Imperatores

acclamatum scribunt Theophanes an. xxii. et Georgius Hamartolus in Chron. MS.

Pag. 610. 3. *Καὶ λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς Αναστάσιος*] Cod. Vatic. καὶ λοιπὸν. Audito scilicet istius in Circo popularis seditionis nuntio, Anastasius Imp. qui tum in processibus degabat, ut scribit Marcellinus Comes, confestim in Urbem venit, et absque diademate, ut habet Evagrius, Circum conscendit: quo percepto, plebs universa eo statim advenit, ut hic narratur. Marcellinus: *Hos cives idem Anastasius Caesar solitis perjuriis, simulatisque vocibus, se se facturum cuncta promittens, tertio die quam in forum advenerant, sine ullo rerum effectu, ad sua fecit habitacula repedare.*

Pag. 610. 6. *Ἀποῦ καὶ*, etc.] Delevimus vocem καὶ, ex Cod. Vatic.

Pag. 610. 7. *Μακρὸν τεῖχος*] xl. ab Urbe lapide, quo gemina junxit maris littora, ubi inter se bidui itinere fera distant, de quo passim Scriptorum Byzantini, atque in primis Procopius lib. iv. de Aedif. Justin. cap. ix. lib. vi. Persic. cap. iv. lib. ix. Gotth. cap. xl. Suidas in v. *Τεῖχος*, Gyllius lib. i. Descript. Constantinopol. cap. xxi. etc. Extitit praeterea murus alter longus in Cherroneso Thracica, cujus meminit idem Procopius eodem lib. iv. de Aedific. cap. x. utriusque vero Justinianus in Notitia subjecta Novellae viii. ubi ut et Nov. xxvi. Vicarios duos iis praefuisse indicat. Hoc autem anno ab Auctore Chronici notato, Murum Anastasianum, nam et ita appellatur a Theophane an. xxxi. Justiniani, extractum fuisse non ausim asserere, cum hisce locis codex Scriptoris mutilus sit, desintque x. anni, nec annus quo fuit conditus a Scriptoribus exerte, ni fallor, notetur.

Πρόβου] Quem Junioem vocat vetus Inscriptio apud Sirmondum in Notis ad Ennodii carmen viii.

Ἀναστασιου] Is est Anastasius, cujus extant diptycha duo V 526 Consularia, quae in aedibus sacris Cathedralibus Bituricensi et Leodiensi asservantur, in quibus ejus nomina ita describuntur: F. ANASTASIUS PAULUS PROBUS SABINIANUS POMPEIUS ANASTASIUS VIR INL. COM. DOMEST. EQUIT. ET CONS. ORDIN. Alius porro is videtur ab Anastasio τοῦ Παμφίλου, qui Dux Palaestinae fuit, eodem Anastasio imperante, cujus meminit Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. lvi. quod vox Παμφίλου videtur suadere.

Pag. 610. 10. *Ἐπὶ τούτου τοῦ Πράτου*] Scalig. edit. ἐπὶ τούτων τῶν Πράτων. Certe Magno Florentium collegam addunt Fasti. Similia porro de somnio Anastasii et Amantii narrat pariter Theophanes anno xxvii.

Pag. 610. 14. *Διὰ τὴν ἀπλησίαν*] Anastasii avaritiam attigere Evagrius lib. iii. cap. xlii. et Theophanes an. xxiv.

Pag. 610. 17. *Αμάντιον*] *Amantium* alium *Magistrum* militum sub an. xxix. Justiniani memorat *Nicephorus Uranus* in *Vita S. Symeonis Stylit.* n. clxxiii.

Pag. 610. 18. *Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι Βασιλεῦ*] Haec omisit *Theophanes*. Caeterum formula sat frequens in sacris libris, ut *Dan.* vi. 7. 21. etc. quae occurrit etiam in *Martyrio SS. Anargyrorum*.

Pag. 611. 8. *Ἀρῳαστήσας*] *Anonymus Valesianus* de *Anastasio*: *Non post multum temporis in lecto suo intra Urbem Constantinopolim morbo tentus extremum clausit diem.*

Pag. 611. 9. *Ἀστραπήσ*] De hocce tonitruo vel fulgure, quo exanimatum *Anastasio* tradunt *Scriptores*, atque in primis *Cedrenus*, *Symeon Logotheta*, *Anonymus* in *Chron. MS.* ab *Adamo* ad *Leonem Sapientem*, et alii, consulendus in primis *Cyrillus Scythopolitanus* in *Vita S. Sabae* cap. lx. Auctor *Historiae summorum Pontificum*, qui sub *Justiniano* vixit, in *Hormisda*: *Percussus divino ictu Anastasio interiit.*

Pag. 611. 12. *Βενδερίτης*] *Scribendum Βεδερίτης* pridem monuit *Nicol. Alemannus* ad *Procopii Hist. Arcanam*. Est autem *Bederina* urbs *Illyriae*, ut scribit *Agathias* lib. v. seu ut *Justinianus* in *Nov. xi. secundae Pannoniae*, de qua copiose egit idem *Alemannus*.

Ibid. *Θράξ*] Ita *Evagrius* et *Basilius Cilix* apud *Photium*. *Illyrium* dicunt *Theodorus Lector*, *Procopius* loco laudato, *Theophanes*, et *Cedrenus*, qui haec addit: *οἱ δὲ Θράξα λέγουσιν εἶναι*. Sed haec conciliantur ex eo quod *Bederina* in limitaneis *Illyriae Thraciaeque agris* sita dicatur ab eodem *Procopio*.

Pag. 611. 13. *Ιουλιῶ θ'*] Nocte decimae diei mensis, quo extinctum *Anastasio* tradit *Cyrillus*.

Pag. 611. 14. *Κατὰ τοὺς Ἀντιοχείας*] Ita *Cod. Vatic. Scalig.* κατ' αὐτοὺς *Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας*. Possit etiam legi, κατὰ τοὺς *Ἀντιοχεῖς τῆς Συρίας*. De hoc autem aerae *Antiochenae* anno consulendus *Petavius* lib. x. de *Doctr. Temp.* cap. lxxi. pag. 266.

P 590 Pag. 611. 18. *Εὐθαρίχου*] *Eutharicus Cillica Cos.* in Occidente vocatur a *Senatore*, *Amalasuethae Gothorum* in *Italia Reginae* conjux, *Athalarici Regis* pater. Adde eundem *Senator* lib. viii. *Variar.* i. *Jornand.* in *Getic.* cap. lxx. *Epistolam Joannis Patr. Constantinopol.* ad *Papam Hormisdam*, *Anonymum Valesianum*, etc. *Perperam Eutherium* hic habent *Marius Avenitic.* et *Victorius*. Vide *Epistolas Hormisdæ Papæ* pag. 1487. 1496. et seqq. edit. *Labbei*, in quibus solus *Eutharicus Cos.* scribitur, ut pote in Occidente scriptis.

Pag. 611. 19. *Ἀνεῖλεν Ἀμάντιον*] *Marcellinus*: *Amantius et Andreas ferro trucidati sunt.*

Pag. 612. 1. *Δομέστικον*] *Κόμητα τοῦ Ἀμαντίου* vocat Theophanes, id est assecclam, non dignitate Comitum: *Satellitum*, Marcellinus et Jornandes: *Πιστόν οἱ τυγχάνοντα*, Evagrius lib. iv. cap. ii. Theocritum vero in carcere saxis contusum ingentibus petiit, salsoque in gurgite jacuisse, ac sepultura caruissae addit idem Marcellinus.

Pag. 612. 2. *Ὁν ἠβούλετο*] Cod. Vatic. *ὄν ἐβούλετο*. Videtur legendum *ὄτι*. Neque enim Andream Amantius, sed Theocritum Imperatorem renuntiandum decreverat. V 527

Pag. 612. 4. *Ὁ δὲ στρατός*] Milites Praetoriani, seu *Excubitores*, ut est apud Evagrium. A Senatu electum scribit Marcellinus.

Pag. 612. 6. *Ὡς τυράννους*] *Cum Justinii Augusti deprehensi essent proditores*, inquit Marcellinus.

Pag. 612. 9. *Ἀνεκαλέσατο*] Cyrillus in Vita S. Sabae cap. lxi. *οὕτως δὲ Ἀναστασίου τελευτήσαντος, Ἰουστίνος ἀντίκα τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, νόμοις ἐχρησατο, τοῖς κελύουσι τοὺς ὑπὸ Ἀναστασίου ἐξορισθέντας πάντας ἀνακληθῆναι*.

Pag. 612. 12. *Ἀπίωνα*] Qui cum duplici π, *Ἀππίων* dicitur Procopio et Theophani. Scribit Scaliger ad Eusebium pag. 254. hanc vocem apud Graecos semper scribi per simplex π, nomenque esse Aegyptium, ab *Api*: apud Latinos tamen semper efferi per duplex ππ. Certe Apionis Regis, qui, ut scribit Eusebius lib. i. Libyam testamento Romanis reliquit, nomen ita scribitur: ut Apionis Posidonii filii Historici non semel laudati a Georgio Syncello, qui idem forte cujus Historia Aegyptiaca laudatur a Clemente Alexandr. lib. i. Stromat. et idem etiam quem non semel laudat Stephanus. Ita cum unico π scribuntur Apion in quem scripsit Josephus, Apion Medicus apud Galenum, ac is denique Apion cujus hic fit mentio, genere Aegyptius: *ἀνὴρ ἐν Πατρικοῖς ἐπιφανής, ἐτ χορηγὸς τῆς τοῦ στρατοπέδου δαπάνης*, ut scribunt idem Procopius lib. i. Persic. cap. viii. et Theophanes anno xiv. Anastasii, a quo in exilium postmodum missus, Niceae invitus Presbyter ordinatus est, ut refert idem Theoph. an. i. Justiniani. Sed an idem qui sub Justiniano Consul fuit, infra disquirimus.

Pag. 612. 13. *Ἀπὸ στρατηλατῶν*] Immo *στρατηλάτην τῆς Ἀνατολῆς, Magistrum militum per Orientem*, ut est apud Theophanem.

Ibid. *Φιλόξενον ἀπὸ στρατηλατῶν*] Fuerat quippe Magister militum per Thracias, ut praefert Inscriptio Diptychi Consularis ejusdem Philoxeni, cujus ectypon publicavit Sirmondus in Notis ad Sidonium: FL. THEODORUS FILOXENUS SOTERICUS FILOXENUS VIR ILL. COM. DOMEST. EX MA-

GISTRO M. PER THRACIA. ET CONSUL ORDINAR. quem Consulatum is gessit cum Probo anno vii. Justiniani.

Pag. 612. 15. *Ασθη*] Ita Theophanes, Cedrenus et Symeon Logotheta in Chron. MS. Similem Cometam visum sub Justiniani an. xiii. narrat Procopius lib. ii. Persic. cap. iv.

Pag. 612. 20. *Ρουστικίου*] *Rusticum* Marcellinus et alii vocant, quomodo etiam legitur in Epist. Hormiadae Papae. *Vitalianum* vero hic delet Holstenius: et sane solus Rusticus interdum scribitur in Epistolis ejusdem Pontificis.

Pag. 613. 2. *Συμμάχου καὶ Βοηθείου*] De his Coss. agit Sirmundus ad Ennodii lib. viii. Epist. i.

Pag. 613. 3. *Τζάθιος*] Quae hic sub annum iv. Justiniani narrantur de Tzathio, seu Tzatho, uti appellatur a Theophane, Cedreno, et Symeone Logoth. in annum sequentem iidem referunt.

Ibid. Ζαρνάξου] Ita hic et infra Cod. Vatic. et editio Scaligeri. Perperam Rader. *Ξαρνάξου*.

Ibid. Λαζών] Qui Colchi olim dicti, ut ait Agathias lib. ii. et iii.

Pag. 613. 11. *Κανάδης*] Qui infra *Κωάδης*, Procopio, Theophani, et aliis *Καβάδης*.

Pag. 613. 16. *Ονίων*] *Ομοῦ* habet Theophanes editus: *Νεμοῦ*, Cod. Vatic. *Ρώμου*, Symeon Logoth. in Chron. MS.

Pag. 613. 17. *Ούελαριανήν*] *Ούελαριαν*, Cod. Vatic. Theophanis. Exhinc Lazorum Reges per Legatos Byzantium missos, affinitatem cum aliquibus Senatoribus, de Imperatoris sententia, jungebant, atque hinc ducebant uxores, inquit Procopius lib. iv. Gotth. cap. ix.

Pag. 613. 20. *Χλαμύδιν*] Scaliger, *Χλαμύδι*. Theophanes, *Χλαμύδι*. Notum autem quid proprie sit *χλαμύς*. Quae porro in hac narratione occurrunt voces Graecobarbarae, apud hanc Scriptorum, Theophanem, Cedrenum et Symeonem Logothetam, plenius explicantur in Glosa aed. Graecit. lunaeque aliam excipere possunt ex Agathia lib. iii. pag. 90. edit. Reg. ubi Lazorum Principis *παράσημα*, seu insignia, ita describuntur: *Εἶδ' δὲ πᾶσα σείρανος χρυσοῦς λιθοκόλλητος, καὶ χιτώνιον ποδιῆρες ὑπόχρυσον, πέδιλά τε κοκκοβαφῆ, καὶ μίτρα ὁμοίως χρυσοῦ τε καὶ λίθους πεποικιλμένη. Χλαμύδα δὲ ἐλουργή ταῖς Βασιλεῦσι τῶν Λαζῶν οὗ ὄψεως ἀμπέχεσθαι, λευκὴν δὲ μόνον, οὗ μέντοι παντάσῃ γε κοινήν οὕτω καὶ εἶδη πρέμνη. Αὐτὰ γὰρ τὸ μεσαιτατον ἐκείνη χρυσοῦ ὄφρασματι ἐκατέροθεν κατακλύπεται. Βασιλικὸν δὲ τὸ ἐμπερόνημα τῆς χλαμύδος, λίθους τε ἀκρεμῆσι, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ διακρίσσει. Quid autem sit χρυσόν illud ὄφρασμα docemus in Glosa. aed. Graecit. in v. *Ταβλα*.*

Pag. 615. 6. *Ζιγγί*] Editio Scaligeri, *Ζιγγί*. Infra,

Ζιῶγβιρος, ubi eadem editio *Τριῶγβιρος* praefert: Theophani et Logothetae *Ζιλλυδης* dicitur. Quae porro de hac Hunnorum ad Persas defectione anno iv. Justinii hic narrantur, sub an. iii. recitant iidem Theophanes et Logoth.

Pag. 615. 19. *Αδακῶν*] Sic nempe olim, ut et hodie, Reges sese invicem compellabant. Vide utrumque Glossarium.

Ibid. *Κυνῶν*] Sic reposuimus ex Theophane, cum prave in utraque editione scriptum esset *κουνῶν*. Holstenius scripserat, forte *Οὔνων*. Sed nihil mutandum: notum enim militare convicium, *Canis*. Terentius in Euncho: *ain vero Canis?* ubi Donatus observat hoc verbo impudentibus inimicis convitium fieri solere: *nam, ut subdit, militare dictum est in hostem canis*. Vincentius Bellocacensis lib. xxx. cap. lxxiv. de Tartaris: *Papam et omnes Christianos canes appellant*. Froissart. 2. vol. cap. xxii. *Et encore nous vaut mieux mourir, que vivre à honte et en servage dessous ces chiens de mécréans*.

Pag. 616. 8. *Διὰ Βρολου πρεσβευτοῦ*] Edit. Scalig. *διὰ Βρολου πρεσβυτέρου*. Raderus perperam ediderat, *διὰ Βρολου*.

Pag. 616. 9. *Μαξιμίνου*] Legendum *Μαξιμου*, ex Marcellino, Victore Tunnunensi, Mario Aventic. et aliis. Vide Epist. i. et ii. Joannis Papae i. et Sirmondam ad Ennodii lib. vii. Epist. xx.

Pag. 616. 11. *Ιουστινιανού*] Hic pariter leg. *Ιουστίνου*, ex iisdem: qui error etiam irrepsit in Leg. xli. Cod. de Episcop. et Cleric. quae hanc subscriptionem praefert: *Justiniano A. ix. et Opiliano Cons.* Additio MS. Chronico Senatoris: *Opilio et Justinus Augg. VV. CC.* ubi delenda postrema litera in *Augg.* Hinc porro in caeteros Justiniani Consulatus error irrepsit.

Pag. 616. 14. *Μαβοριτιου Παπαλου*] Haec delet Holstenius, at cur, nescio.

Pag. 616. 16. *Συμβασίλευσεν*] Ad hunc locum conferendus omnino Cyrillus Scythopolitanus de Vita S. Sabae cap. lxxviii.

Pag. 617. 2. *Μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν*] Id est plebem ad modestiam compellit, ut loquitur Valerius Probus in Cozialano. Vide Gloss. med. Graecit. in *Κατάστασις*.

Pag. 617. 8. *Εἰς τε*] Scalig. *ὄρα*.

Ibid. *Τοῖς ἀταξίαις καὶ φόβουσι σωμαῖνας*] Quae hic de punitis caedibus, in Circo maximae, auctoribus et lapidatoribus recitat Auctor Chronici, Justinianoque adscribit, ad annum vi. Justinii referuntur, eisdemque Justino tribuntur a Marcellino, Theophane et Symeone Logotheta. Idem Marcellinus ad Consulatum Maximi: *Placisque lapidatorum, perussorum, urbisque depopulatorum, sua ob scelera deprehensi, ferro, igni, suspendisque expulsi sunt, gratum hominibus civibus spectaculum exhi-*

bentes. Quod quidem Venetae praesertim Factioni adscribit idem Theophanes anno xi. ejusdem Justinī, cum in Prasinos aliosque promiscue impune grassaretur, (quippe ut est in Epigr. cxv. lib. v. Anthol.

Οἱ Βενετοὶ Πρασινοῖσιν ἐναντίοι ἀλλ᾽ ἴοντες.)

missusque esset Magistratus qui ejusmodi grassationes coercere auderet. Quae quidem, inquit ille, usque ad vi. Justiniani annum acta sunt. Et sane si hac in re fidem aliquam meretur Procopius in Hist. Arcana cap. vii. et x. tantum abest ut in ejusmodi Factionum licentiam edicta emiserit Justinianus, ut hanc ipse et Theodora fovisse dicantur: quod et tradit V 529 Evagrius lib. iv. cap. xxxii. Quantis porro odiis utraque Factio se se invicem prosequeretur, et nulla praevia offensa inter se digladiaretur, nec ipsa etiam germanitatis habita ratione, ipsis feminis, καὶ περ οὐδὲ ἐς τὰ θεάτρα τὸ παράπαν ἰούσαις, viris interdum se se adjungentibus, pluribus narrat idem Procopius loco jam laudato, et lib. i. Persic. cap. xxiv. Sed nemo melius expressit Circenses istos tumultus, et Factionum mutuas dissensiones, quam Amphilocheus, seu, ut alii volunt, Gregorius Nazianzenus, in Epistola Iambis scripta ad Seleucum, ex qua quaedam hic in specimen delibabimus:

Καὶ μὴν τὸ πολλοῖς μᾶλλον ἡμερώτερον
 Δοκοῦν θέαμα παλικῶν θεαμάτων,
 Καὶ τοῦτο λοιμός ἐστι, καὶ ψυχῆς νόσος.
 Πόλεις διασπᾶ, δῆμον εἰς στάσιν φέρει,
 Μάχας διδάσκει, λαιδορον θήγει στόμα,
 Τέμνει πολιτῶν φίλτρα, συγκρούει γένη,
 Κατασχύνει γέροντας, ἐκμαίνει νεούς,
 Ἐχθρας ἀνάπτει φιλιτάτων, πατεῖ νόμους.

Et infra:

Οὐκοῦν ἐναργῶς, καὶ τὸ δόξαν ἤμερον,
 Εριστικὸν θέαμα τῶν ἵπποδρόμων,
 Ψυχῶν ἀλεθρὸς ἐστι; σωμάτων μάχη,
 Καὶ πρὸς γε τούτοις χρημάτων σαφῆς βλάβη;
 Πόσους μὲν οἴκους ἀθρόως κατέσπασε;
 Πόσους προσαιτεῖν πλουσίους ἠνάγκασε;

P 592 Mitto reliqua, quae totidem Iambis Latinis expressit Joachimus Zehnerus, quos pariter omittimus. Adde Senatorem lib. i. Var. xxvii. xxxiii. et vide notata ad annum vii. Anastasii.

Pag. 617. 12. Ομοῦ σοῦ:] σοῦ. legendum observat vir doctus.

Pag. 617. 17. Τὸ τρίτον μόνου] Holsten. τὸ β'. In Epist. iii. Felicis Papae iv. hic Consulatus ita consignatur: P. C. *Mavortii* V. C. Vide Sirmondum ad Ennodii lib. ix. Epist. xxxiii.

Pag. 617. 20. Τσαῦτὰ ἐξόψις χορήματα] Marcellinus hanc

Justiniani in Consulatu munificentiam ad Indict. xiv. revocat, quo quidem anno cum Valerio Cos. fuit, Justino adhuc superstitite.

Pag. 618. 1. Τῷ αὐτῷ ἔτει] Belli Lazici meminit Procopius lib. i. Persic. cap. vii. quo loco scribit Lazis milites suos adversus Persas tueri renuentibus, Irenaeum eo cum copiis a Justino missum, cum Iberes ab ipsis Persis bello petiti, eorumque impetus sustinere minus idonei, in Lazicam se se receperissent. Quod quidem sub exitum Imperii Justini refert, proinde post inaugurationem Tzathi Lazorum Regis, quam anno iv. seu v. factam diximus. Tzatho successit Gubases, quem Romanae feminae filium fuisse ait idem Procopius. lib. iv. Gotth. cap. ix. Tzathi scilicet et Valerianae, cujus supra Scriptor meminit. Hunc Agathias lib. ii. pag. 56. ut et Lazos omnes Justiniano κατηκόους ὄντας καὶ εὐνοῦς, καὶ τὰ ἐς Θεὸν ὀμογνώμονας fuisse ait: quo quidem caeso, Τζάθης illius junior frater Byzantium veniens, τὴν τε πατρῶν ἀρχὴν, καὶ τὰ ταύτης παράσημα πρὸς τοῦ Βασιλέως Ρωμαίων, ἥπερ ἐκ παλαιοῦ γενόμεσται, accepit. Proinde Tzathus, cujus hic mentio fit, prior ille debet intelligi, quem in Regem Lazorum inauguravit Justinus, cui Gubases filius successit. Hoc autem bellum Lazicum in annum i. Justiniani pariter conjiciunt Theophanes, Cedrenus, et alii: illud vero describit Procopius lib. i. Persic. cap. xv.

Pag. 618. 5. Βηλίσάριος] Qua tempestate, id est anno i. Justiniani, is adolescens erat, et prima lanugine signatus, ut scribit Procopius lib. i. Persic. cap. xii. Jam vero hoc loco Βηλίσάριον, vel Βελισάριον fere semper effert Auctor Chronici, quomodo *Belisarium* adscripti Novellis Justinianeis anni, tum Scrimgerianis, tum Juliani Antecessoris, quem Βελισάριον idem Procopius et alii appellant, atque ipse Justinianus in Nov. clv.

Ibid. Κήρυκον] Ita appellatur in Codd. MS. Theophanis, apud Cedrenum, Logothetam, et alios. Perperam enim Κήρυκον praefert editio ejusdem Theophanis.

Pag. 618. 6. Εὐρηναῖον τὸν πενταδίας] Illum forte, quem a Justino paulo ante obitum in Lazicam, illius fines adversus Persas tuiturum, missum fuisse, ex Procopio diximus. Verum Belisario et Ceryco Petrum, non vero Irenaeum adjungunt Theophanes et Cedrenus: quibus revocatis, Petrus Notarius Imperatoris una cum Lazis Persas delevit. Postremi istius Petri fortunam, et in Lazica gesta, lib. ii. Gotth. cap. xv. locis vero aliis varias ejus expeditiones bellicas refert Procopius. Irenaei τοῦ Πενταδίας meminit rursum Auctor Chronici anno iii. Justiniani.

Pag. 618. 11. Τὸν ἀπὸ Νουαρίων τοῦ Βασιλέως] Fuit enim primitus hic Petrus Justini γραμματεὺς, ut ait Procopius.

Pag. 618. 15. Σύκας] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. κχιι.

Pag. 618. 18. Καὶ τὴν γέφυραν] Ibid. lib. iv. sect. xiv.

Pag. 618. 22. Ἐν τοῖς Δαγισταίου] Ibid. lib. i. sect. xxvii. n. xiii.

Pag. 619. 1. Μεσίτωλον] Perperam μεσίτωλον editio Scelig. Vide Gloss. med. Graecit in ἀνλή.

Ibid. Βασιλικῆς] Constantinopolis Christiana lib. i. sect. xxviii. n. xi. lib. ii. sect. ix. n. xiv.

Pag. 619. 3. Ἀγωγού] Ibid. lib. i. sect. xxv. n. ii.

Pag. 619. 7. Δελίου] Qui Junior dicitur in Subscriptione Concilii Arausicani et Vasensis iii.

Pag. 619. 8. Κώδιξ] Duplex fuit editio Codicis Justiniani, prior Decio Cos. Indictione vii. vim habitura, ex xvi. Kal. Maii, non April. ut in Chron. scribitur. Ita enim in Constitutione Justiniani praefixa ipsi Codici: quo quidem Codice confecto et edito, prodire subiunde aliae ejusdem Justiniani Constitutiones, seu decisiones, quae cum extra corpus ejusdem Codicis divagarentur, in eundem Codicem relatae sunt, Lampadio et Oreste Coss. quo anno *Codex Justinianus* rursus *orbi promulgatus est*, inquit Marcellinus, et ex eo Beda. Vide Paulum Warnesfridum lib. i. cap. xxv. Porro *Codicem Justinianum* vocat, non *Justinianicum*: sic enim varios Magistratus is instituit, cum simili adjuncto, quorum catalogum collegit Alemannus ad Procopii Historiam Arcanam.

Pag. 619. 11. Φιλανθρωπίαν] Ita rursum haec vox usurpatur a Scriptore pro *θεομηλία*, an. xvii. Leonis. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 619. 13. Σαμαριτῶν] Samaritarum hanc rebellionem narrant praeterea Procopius lib. v. de Aedif. Justin. cap. vii. et in Historia Arcana cap. xi. Theophanes et Cedrenus an. ii. Justiniani. Paulus Diac. lib. xvii. praeterea Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabae cap. lxx. et lxxi. Vide Leg. xi. et xvii. Cod. de Haeret. et Marichaeis.

P 598 Pag. 619. 15. Βασιλέα] Julianum σύνεθρον αὐτῶν, ut est apud eundem Cyrillum, et laudatos scriptores.

Ibid. Εὐρηναῖος ὁ Πενταδίας] Cyrillus missos a Justiniano in Samaritas Theodosium et Joannem VV. CC. ait, et ab iis occisum Julianum. *Pentadias filium* hic vertimus, incertum an bene.

Pag. 619. 18. Ἐπαμφοτερίζουσιν] Ὄνομα Χριστιανῶν τοῦ σφίσι παρόντος ἀνταλλαγέμενοι, τῷ προσηγήματι τούτῳ τὸν ἐκ τοῦ νόμου ἀποσεισάντες κίνδυνον, ut ait Procopius in Hist. Arcana. Idipsum iis objicit Justinus Junior in Nov. v. de Samaritis:

Κακορήκασι γὰρ εἰς τοσοῦτόν τινες αὐτῶν μανίας, ὥστε δὴ καὶ τοῦ σωτηριώδους τυχόντες Βασιλείματος, πάλιν ἐπανήλθον ὄθεν ἐξήλθον κακοῦ, ταῦτα Σαμαρείταις τιμῶντες καὶ λυτῶντες διηλέγηθησαν. Infra: σχηματιζομένους τὴν ὀρθὴν τῶν Χριστιανῶν προσδέχεσθαι πίστιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις οὐχ οὕτω φρονοῦντας, ἢ πρᾶττοντας ταῦτα συμβαίοντα.

Pag. 619. 20. *Ἐπὶ χανότητι δὲ ἀρχόντων*] Hic Praesidium et Ducum Palaestinae avaritiam perstringit, quos inter fuit imperante Justiniano Summus, τῶν ἐν Παλαιστίνῃ στρατιωτῶν ἡγούμενος dictus Procopio lib. II. Persic. cap. I. in quem extat ἐγκώμιον ἐκ τοῦ προχείρου, Choricij Rhetoris, hoc titulo in Cod. Reg. *Εἰς Σοῦμμον τὸν ἐνδοξότατου Στρατηλάτην*, ubi non modice laudatur, ita ut ab hac quae Ducibus Palaestinae hic adscribitur culpa prorsus vacaverit.

Pag. 620. 3. *Μηνὶ Ἰανουαρίῳ*] Famosam istam Constantinopolitanam seditionem per quinque continuos dies durasse, ac Idibus Januarii coepisse auctor est Marcellinus Gomes, id est XIII. Januarii: qua quidem in re non omnino concinit cum Chronici Paschalis scriptore, neque ille cum Procopio, qui ad VI. diem productam ait, quo Hypatius et Pompeius in Circi Tribunali comprehensi, ad Justinianum perducti, ac postero die caesi sunt. Tradit quippe scriptor Chronici, illos interfectos ejusdem mensis XIX. feria II. ac XX. feria III. quievisse civitatem. Perstitit igitur seditiosorum grassatio usque in XVIII. mensis diem, qui in Dominicam incidit, captis Hypatio et Pompeio, iis postero die XIX. interfectis. Ac siquidem per quinque dies continuos duraverit, illa coeperit XV. Januarii die, quod velle videtur Chronicon, in quo posterus dies initae seditionis mensis XVI. in feriam VI. ut XVII. in Sabbatum, et XVIII. in Dominicam incidisse dicuntur: ac tandem sedatam XIX. feria II. captis eo die Hypatio et Pompeio. Si vero juxta Procopium per VI. dies illa peratiterit, iis usque ad eorundem captionem putatis, seditio coeperit XIV. mensis die, non XIII. quod vult Marcellinus. Hic porro certissimae habentur notae anni Christi DXXXII. Bissextilis, quo Cyclos Solis fuit IX. Littera Dominicalis DC. Caeterum de hac seditione consulendi praesertim Procopius lib. I. Persic. cap. XXIV. et Theophanes.

Pag. 620. 4. *Τῷ λεγομένου Νίκα*] Ab hac igitur voce cognominata est ista seditio, quod crebrius in istis tumultibus inclamata sit, uti in faustis acclamationibus fieri solebat. Cum porro ex civibus Constantinopolitanis Graece alii, alii Latine loquerentur, utraque lingua illa efferebatur. Nam qui Graeca, *Ἰουστινιανὲ Αὐγουστε νίκα*, qui Latine, *Justiniane Auguste tu vincas*, acclamabant, ita tamen ut interdum vocem *νίκα* Latinis vocibus adjungerent, ut in Nummo Theophili Imp. a nobis delineate in Familiis Byzant. *PROFILE AVGOVSTE TV NI-*

KAS, ubi observare est haec partim Graecis, partim Latinis characteribus esse exarata. Ita apud scriptorem Chronici anno vi. Justiniani, in terrae motu plebs inclamasse dicitur, *Νικα ἢ τύχη τῶν Χριστιανῶν* et *Ἀύγουστε Ιουστινιανὲ τοῦ βίγκας*. Atque haec acclamationis species a Circensibus profluxit, quibus Factiones victoriam Factionariis suis agitatoribus adprecabantur, vel quod ut eam consequi conarentur, hisce stimulis illos incitarent: sed et interdum hanc consecutos innuebant. Hinc in aliquot nummis, quos *Contorniatos* vocant, ubi Euthymius quidam famosus pugil exhibetur, *EVTMI NIKΑ* legitur: et in antiquo lapide quem ex Bullingero hic describemus, quia deest apud Gruterum [*Bulengero* voluisse Ducangium, nec deesse lapidem apud Gruterum, notat Hagenbuchius Inscript. Orelli vol. I. p. 546.]:

A	M. AURELIO LIBERO	G
R	PATRI ET MAGISTRO	E
A	ET SOCIO DOMINO	N
M	ET AGITATORI FACTIONIS	T
A	PRASINAE.	I
N	AURELIUS CAECIL. PLANETA	NI
T	PROTOGENES OB III. PAL	C
I	MAS HOC DONUM VOVIT	A
NI	NATIONE AFR.	
CA		

P 594 Ubi Bullingerus non advertit has voces, *Aramanti nica*, et *Genti nica*, acclamationes esse factas *Aramantio* et *Gentio* agitatoribus: cujusmodi praeterea describuntur lib. v. Anthol. Epigr. lxxiii. in Porphyrium aurigam:

V 532 *Τέτραχα μὲν τοπάροιθε διάκριδον ἴαχε δῆμος,*
Τὸν Καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.

nempe ut vinceret. Sed de ejusmodi vocibus et acclamationibus alia attigimus in Dissert. de inferioris aevi Numismatibus N. lxxiv. et in Glossar. med. Graecit. in v. *Nικα*, et in Addit.

Ibid. *Ἀμαρτία*] *Ἀνταρσία*, et *ἀταξία* apud Theophanem et in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Hic porro forte legendum *ἀνταρσία*, quomodo conjicit Holsten. quam quidem utriusque Factionis seditionem vel dissidium *Πρασινοβένετον* hic vocat Georgius Hamartolus in Chronico MS. *Καὶ ὁ δῆμος ἀντάρας τὸ λεγόμενον Πρασινοβαίνετον*, etc. Hac enim tempestate, licet iv. essent Factiones, duae tantum ut primariae fere notantur, quod iis aliae forte adjunctae essent, quae est sententia Bullingeri lib. de Circo cap. xlviij.

Ibid. *Ἀνελθόντα*] Ab hisce verbis ac prima ista periodo exordium ducit gestorum in hac seditione narratio ex Actis publicis apud Theophanem, quam, antequam is ederetur, Notis suis ad Procopii Anecdota inseruerat Alemannus, addita Latina

versione. Theophanem excerpere Symeon Logoth. et Georg. Monachus in Chronicis MSS.

Pag. 620. 6. *Ἀκτα τοῦ Καλοποδίου*] Petebant nempe Prasinii, ut acta Calopodii rescinderentur, vel, uti vult Alemannus, in eum ex lege ageretur. Licebat enim ex Lege Constantini M. quae est iv. Cod. de Officio Rectoris Provinciae, ut *justissimos et vigilantissimos Judices publicis acclamationibus collaudare*, cujusmodi extat exemplum apud Capitolinum in Gordiano, ita e *contrario injustos et maleficos querelarum vocibus accusare*; sic tamen, ut si verae voces essent, nec ad libidinem per clientelas (seu ut loquitur Lampridius in Alexandro, an vere, non factionibus) effusae, ex relatione Praefectorum Praetorio et Comitum qui per Provincias constituti erant, Princeps diligenter inquireret. Vide infra anno xvi. Heraclii.

Pag. 620. 7. *Τοῦ βίγκας*] Perperam hanc vocem per tu vivas, extulit idem Alemannus. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 621. 1. *Τοῦ Μαγίστρου Ερμογένους*] *Magistri Officiorum*, cujus non semel fit mentio apud Procopium, Theophanem, et in Novellis Justiniani: cujus etiam tum vices in urbe agebat Basilides. Vide Marcellin. Ind. xi.

Pag. 621. 5. *Τοῦ Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος*] Cujus avaritiam perstringit Procopius lib. i. Gotth. cap. xxiv. et de quo multa Alemannus ad Historiam Arcanam.

Ibid. *Τοῦ Ρουφίνου τοῦ Κυέστωρος*] Rufinus, Joannis Scythae Exconsule filius, ex Magistro militum et Patricius, Theophani anno ii. et iv. Justiniani dicitur. Is non semel occurrit apud Procopium: sed an tum Quaestoris dignitatem obtinuerit, dubium facit idem Scriptor, qui, ut plebi pareretur, loco Triboniani Quaestoris, eandem dignitatem datam Basilidi tradit, viro caeteroquin spectatissimae clementiae et nobilitatis. Patricium etiam eundem Rufinum vocat sub Ind. xi. Marcellinus. Quaestoris vero dignitate insignem Thomam anno iii. Justiniani memorat idem Theophanes.

Pag. 621. 9. *Φωκᾶν τὸν Κρατερόν*] Theophanes ann. iii. *Φωκᾶν τὸν Πατρικίον τοῦ Κρατεροῦ*, Patricium vero nude vocat Procopius absque *Κρατεροῦ* nomine, quo donatur nescio quis Sophista lib. iv. Epigram. Graecor. tit. xxiii. Crateram *περὶ ψηφισμάτων* laudat Stephanus de Urbib.

Pag. 621. 13. *Τρύφωνα*] Praefectorum Praetorio sub Justiniano seriem descripsit Alemannus, in quibus Tryphonem et Theodorum illius fratrem ex hoc duntaxat Chronico recenset.

Pag. 621. 18. *Χαλκόςτεγον*] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Pag. 621. 19. *Πορτικὸν τῶν Σχολαρίων*] *Ibid.* n. xxxii.

Pag. 621. 20. *Σίνατον*] *Ibid.* lib. ii. sect. ix. n. i.

Pag. 621. 21. *Αύγουσταῖον*] *Ibid.* lib. iii. n. xxxii.

Pag. 622. 1. Εκτετραέντου] Theophanes: καὶ τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις χίσι, καὶ πᾶσα ἐκ τετραέντου κατηνέσθη. In alterutro horum scriptorum, licet alter ab V 533 altero acceperit, mendum latet, quod aegre sanari potest, cum haec vox ἐκτετραέντου nihil sonet. Melior tamen videtur lectio Auctoris Chron. quae sensum integram proferret, si pro ἐκτετραέντου, legatur ἐκ τετραλίθου, ita ut columnae istae stupendae ex marmore fuerint, quod τετραλίθον vocabant, de quo agimus in Gloss. med. Graecit. in v. Τρίλιθος, et in Ad-dit. Nam vox πᾶσι in hoc Chronici loco satis docet vocem istam ad columnas referri: quam περιοχὴν male interpolavit Theophanes, dum etiam pro φοβεροῖς, reposuit ἀμφοτέροις.

Pag. 622. 3. Ἰουλιανῷ λιμένα] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xix. n. i.

Pag. 622. 4. Πρόβον Βασιλῆα] Anastasii Augusti nepotem, de quo in Familiis Byzant. p. 87.

Pag. 622. 9. Καὶ μόνον] Vereor pariter ne et in hac voce mendum lateat. Scrinii vero et Scriuariorum Praefectorum Praetorio meminit Anonymus de Miraculis SS. Anagyrorum pag. 432. Καὶ ἐλθόντες σὺν αὐτῷ ἕως τοῦ σκοτεινοῦ ἑρβόλου μέχρι τοῦ μεγάλου Ἐπάρχων Πραιτωρίου, τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ ἄγιοι τὸ σκηνὸν ἔνθα ὁ Σκριναῖος ἱστρατεύετο. Adde pag. 436. ejusdem libri.

Ibid. Οἰκῶν Βασιλικῶν] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. v.

Pag. 622. 11. Βαλάνειον] Ibid. lib. i. sect. xxvii. n. ii.

Pag. 622. 12. Ξενῶν τοῦ Εὐβούλου] Ibid. lib. iv. sect. ix. n. ii.

Ibid. Ειρήνης ναός] Ibid. lib. iv. sect. vii. n. xx.

Pag. 622. 13. Τῆς Ἰλλου Ἰσαύρου τοῦ ἀντάρτου Ζήνωνος] Illi rebellionem pluribus refert Theophanes.

Ibid. Ξενῶν τοῦ Σαμφῶν] Ibid. sect. ix. n. ix.

Pag. 622. 17. Ἀπὸ τοῦ Ἐβδόμου] Ex praesidiis scilicet militaribus Palatii Hebdomiani, de quo multis egimus in Constantinopoli Christ. et in Disceptatione de Hebdomo Notis nostris ad Zonaræ Annales subjuncta: vel castelli Theodosiani in eodem Hebdomo, seu campo Hebdomi aedificato, cujus meminit Theophanes anno vii. Focæ. Nam Hebdomum unice appellatum Campum ad urbem docuimus, qui ita dictus fuerit, quod ab urbe ad septimum usque milliare protenderetur, nullumque unquam extitisse suburbanum septimo ab urbe milliari, quod Hebdomi nomenclaturam habuerit: adeo ut quicquid intra septimum hoc milliare fuerit, id in Hebdome situm esse ab Auctoribus dicatur, et in quavis sui parte, seu ad urbem, seu longius ab urbe, semper Hebdomum fuerit, quemadmodum utrumque Hexamiliium, murus nempe sex millium longitudine, in quavis sui parte eandem semper obtinuerit ap-

pellationem. Sicut etiam in Praefecti Urbi Jurisdictione, quae juxta Ulpianum ad centesimum lapidem protendebatur, quicquid intra hosce erat, vel agebatur, limites, id in centesimo lapide esse vel actum dici potuit. Atque hoc quidem loquendi genere nos Galli etiamnum utimur: nam quicquid intra leucam ab urbe est, intra quam illius Jurisdictionis fines coarctantur, *Banni leuca*, vel *leuca* nude, uti in veteribus chartis interdum occurrit, appellatur, statim etiam in ipso ab urbe egressu, licet leuca ipsa non finiatur, nisi in sui extremo. Quod vero *leuca*, et *Banni leuca* plerisque, id apud Pictavienas, Egolismenses, Andegavenses et Cenomanenses *Quinta* vocatur, scilicet *leuca*; interdum etiam *Quintum milliare*: quemadmodum apud Bituricenses, *Septena* dicitur, quod illis *Quinta*, quia ad septimum milliare civitatis districtus protrahitur. Quicquid igitur intra leucam, vel Quintam, vel Quintum milliare, vel denique Septenam situm est, id in leuca, in Quinta, vel Quinto milliari, et in Septena esse jure merito, sermone vulgari dicitur. Id multis probavimus in Glossario mediae Latinitatis. Sed et Hebdomum urbi Constantinopolitanae vice *Banleuca* nostrae fuerit, adeo ut qui intra vii. illud milliare sedes fixerint, eodem immunitatis jure quo urbis cives fruerentur: unde Campus ille Hebdomum Constantinopoleos appellatur a Scriptore Chronici, quod revera urbis quoad privilegia pars censita fuerit, iis donata a Constantino: quomodo idem Augustus instaurata Drepano, eaque Helenopoli de matris nomine appellata, hanc vectigalium immunitate donavit *ἕως φανεράς περιοχῆς τῆς πόλεως*. De Rhegio vero et Athyra hic V 534 memoratis egimus pariter ad Alexiadem Annaeam, et ad Villharduinum, ut de Calabrya, ad Bryennium, loco scilicet ita nuncupato in finibus citimis Asiae. Nemo enim erit, cui Calabriam Italicam hic intelligi minime posse non statim subleat.

Pag. 622. 21. *Καὶ πολλοὶ ἔσπασαν δημῶτας*] Legendum videtur *δημῶτας*, id est, in *Factiones sagittas emittebant*: Galli dicerent, *ils tiraient*. Vide Gloss. med. Lat. in *trahere*. Sic paullo infra *τραπατῆζειν* simili notione Auctor usurpat.

Pag. 622. 22. *Οκτάγωνον*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. ix. n. iv.

Pag. 623. 1. *Βασιλικὴ γουναρίων*] Ibid. lib. ii. sect. ix. n. xiv.

Pag. 623. 2. *Εμβολος τῆς Πηγίης*] Ibid. lib. ii. sect. iii. n. i.

Pag. 623. 4. *Περίξ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου*] Ibid. lib. iv. sect. vi. n. cl. xii.

Pag. 623. 5. *Τοῦ Φουρτίου*] Et hic latet mendum, ubi forte legendum *φρουρίου*, ut *Scevo-phylacium* Ecclesiae ita mu-

nitum fuerit ad servanda illius cimelia, ut arcis speciem retulerit, atque ita forte appellaverint Constantinopolitani.

Pag. 623. 6. *Αργυροκρατών*] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. III. n. VII.

Ibid. Καὶ ὁ οἶκος Συμμάχου ἀπὸ Πιάτων] Quatuor hoc nomine Consules ordinarios in Oriente praesertim agnoscent Fasti, ex eadem gente omnes, cujus stemma contexit Sirmundus in Not. ad Ennodii lib. VII. Epist. xxv. Sed ex iis quis hic intelligatur incertum, nisi vox *Exconsule*, postremo Symmacho, qui cum Boëtio Consul in Oriente fuit, id adscribendum videatur suadere.

Pag. 623. 7. *Ἡ ἄγία Ακυλίνα*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. VII. n. VII.

Pag. 623. 8. *Εμβολος τοῦ φόρου*] *Ibid.* lib. II. sect. III. n. II.

Pag. 623 10. *Ἐπὶ τὴν Μαγναύραν*] Ubi extitit Consistorium Justiniani, uti pluribus probavimus in Constantinopoli Christiana, et in Disceptatione de Hebdomo: quam sententiam nostram astruit praesertim Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. LXXXIII. quo loco ait Justinianum cum Triboniano Quaestore consilia sua in Magnaura exegisse: *Τοῦ τοιούτου Θεοφυλάκτου ἡμῶν Βασιλέως ἐν τούτοις ἀσχολουμένου μετὰ Τριβουνιανοῦ τοῦ Κυέστωρος ἐπὶ τὴν καλουμένην Μαγναύραν.*

Pag. 623. 12. *Ἀπονύχιον*] Leg. *ἀπονύχιος*, atque ita edidimus.

Pag. 623. 13. *Ἐν τῷ ἰδίῳ καθίσματι*] In tribunali seu Solio Circi, quod ipse Justinianus anno I. ob aspicienda probandaque certamina eminentius clariusque quam fuerat, una cum utraque Senatorum ex more spectantium porticu, redintegraverat, ut est apud Marcellinum Comitem. Solium vero istud Imperatorium inspicere est in Diptychis Consularibus, de quo praeter Bulingerum consulendus Sirmundus ad Sidonii carmen XXIII.

Pag. 623. 14. *Βαστάζων τὸ Εὐαγγέλιον*] Vide Dissertat. nostram de Numismat. Imprr. Constantinopolit. n. XXII.

Pag. 623. 15. *Ἐχώσθη*] Sic reposuimus, cum editum esset *ἐγνώσθη*, cum nota mendi.

Pag. 624. 1. *Γάδαρε*] Ita pariter emendavimus, pro *γαύδαρι*, quae vox *asinum* sonat apud Graecos aevi inferioris, uti docemus in Gloss. med. Graecit. in *Αἰδαρος*. Scribit Ordericus Vitalis lib. VIII. pag. 681. quendam Militem cognominatum *Caput asini*, pro magnitudine capitis et congerie capillarum. Apud Theophanem an. II. Leonis Isauri, nescio quis, et alius apud Nicephorum Constantinopol. in Brev. pag. 168. I. edit. *Ονομάγουλος* cognominati leguntur. Est autem *μάγουλον* Graecis recentioribus *maxilla*, *genae*, vel *bucca*. Sed an ejusmodi fuerit Justinia-

nus, ex illius corporis et vultus descriptione, quam proferunt Cedrenus et Symeon Logotheta, non percipimus. Procopius in Hist. Arcana cap. viii. de Justiniano: *Ἠλίθιός τε γὰρ ὑπερφυσῶς ἦν, καὶ νοθεῖ ὄνῳ ἐμφερῆς μάλιστα, καὶ οἶος τῷ τὸν χαλινὸν ἔλκοντι ἔπειθαι, συχνὰ οἱ σειομένων τῶν ὠτῶν.* Notum Asinos praeterea vocatos viros salaces et bene vasatos, de quibus Casaubonus ad Lampridium in Commodio: sed et istud Persii de Nerone: *Auriculas asini Mida Rex habet.* Ubi Scholiastes: *Tria genera sarrarum: aut manu significare ciconiam, aut opposito temporibus pollice auriculas asininas, aut linguam sitientis canis.*

V 535

Pag. 624. 5. Περσιῶ] Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ Βασιλέως Αναστασίου, ut est apud Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Sabae cap. lvi. Is porro et Pompeius, cum caeteris Proceribus, ut quamprimum se domum referrent jussi fuerant a Justiniano, sive, inquit Procopius, ab illis vitae timeret suae, sive ipsos eo deduceret fatum. Id quinto seditionis die actum, postero vero Hypatium Imperatorem acclamatum scribit idem Procopius.

Pag. 624. 8. Ἀνάγοντες αὐτὸν εἰς ὕψος] Id est, *elevantes in clypeum,* ut solenne erat: ita Zonaras. Hinc vox *levare* passim usurpata apud Scriptores Latinos, ut *ἀναίρειν* apud Graecos, pro *inaugurare.* Vide utrumque Glosarium.

Pag. 624. 9. Τοῦ κλονος] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xxiv. n. vi.

Pag. 624. 10. Παλατίου τῶν Πλακίλλιανῶν] Ibid. lib. ii. sect. v. n. iv.

Ibid. Σίγνα Βασιλικὰ] Id est, *Βασιλικὰ παράσημα,* ut loquitur Agathias lib. iii. pag. 90. edit. Reg.

Pag. 624. 12. Μανιάκιον] Ita cum Radero reposuimus, pro *μανίκιον,* de qua voce diximus in Gloss. med. Graecit. Quod vero Scriptor ait torquem collo aptatum Hypatii a seditionis, in eo errasse deprehenditur, cum aliter prorsus rem narret Procopius: *Καὶ (οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖς οὕτε διάδημα, οὐτέ τι ἄλλο, ὧν δὴ Βασιλέα περιβάλλεσθαι νόμος) στρεπτόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ θέμενοι, Βασιλέα Ρωμαίων ἀνεῖπον.* Et Marcellinus Comes: *Dum de foro Hypatius sceleratorum comitum manibus torque redimitus aureo, etc.* Torques igitur non collo, sed capiti Hypatii impositus est. In hisce quippe tumultuariis Imperatorum acclamationibus, cum fere semper deesset diadema, praecipuum Augustae dignitatis insigne, arrepto a quovis torque, illoque in modum diadematis composito, novi Principis capiti is aptabatur, ut hoc loco satis indicat Procopius. Ita Juliano militari tumultu in Imperatorem electo, *Maurus nomine quidam abstractum sibi torquem, quo ut Draconarius utebatur, capiti Juliani imposuit confidenter,* ut ait Ammianus lib. xx. Quod quidem ipsum notaverunt ipse Julianus, Liba-

nus, Socrates, et Zonaras. Idem Ammianus de Firmo lib. xxix. *E quibus unus torquem pro diademate capiti imposuit Firmi.* Denique Sidonius de Avito Imp. in ejusdem Panegyrico:

*Concurrunt Proceres, ac milite circumfuso,
Aggere composito statuant, ac torque coronant,
Castrensi moestum.*

Pag. 624. 15. *Ιουλιανὸν τὸν ἀπ' Ἐπαύρων Πρωταγῶν*] Alius Julianus iste videtur a Juliano, qui eidem Justiniano fuit a Secretis, fratre Summi, de quo Procopius in Persicis.

Pag. 624. 21. *Ἐσφαμίον*] Qui prox *Εὐσφραμίος* dicitur: quo nomine donatur quidam Comes Orientis apud Theophanem anno ix. Justini Senioris, et alius, Patriarcha Antiochenus, apud Liberatum cap. xxiii.

Pag. 624. 22. *Ἀηλοῖ τῷ Βασιλεῖ*] Procopius: *Τινὲς δὲ φασὶν ἐξεπίτηδες αὐτὸν ἐνταῦθα ἤκειν, Βασιλεῖ εὐνοϊκῶς ἔχοντα.*

Pag. 625. 3. *Θωμᾶς τις Ἀσηκηῆτις*] Is forte in quem P 597 extat Epigramma Agathiae lib. iv. Anthol. Gr. cap. i. hoc titulo: *Εἰς εἰκόνα ἀνατεθείσαν ἐν τοῖς Πλατίδου ὑπὸ τοῦ νέου Σκρινίου*, ex quo Imperatori percharum ac familiarem fuisse colligitur.

Pag. 625. 8. *Καὶ ταῦτα ἀκούσας*] Theophanes: *Φήμης δὲ γενομένης ὅτι ὁ Βασιλεὺς λαβὼν τὴν Ἀγούσταν, ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἀνηγόρευσε Βασιλέα Τπάτιον τὸν Πατρόκιον, καὶ καθεδόμενος ἐν τῷ Ἰππικῷ, εὐφημεῖτο ὑπὸ τῶν δῆμων, καὶ ἤκουσεν τὰς ὑβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν Βασιλέα.*

Pag. 625. 12. *Ἀπὸ Κωνσταντινῶν*] Leg. videtur *Κωνσταντιανῶν*, id est, ex urbis regione ubi erant Therinae Constantianae, de quibus egimus in Constantinopoli Christ. lib. i. sect. xxvi. n. v. et lib. iv. sect. vi. n. xc. At Theophanes hosce adolescentes Prasinus loricatedos venisse ait *ἀπὸ Φλαβιανῶν*, de quibus nihil in praesens succurrit.

Pag. 625. 13. *Φοροῦντες ζάβας*] Theophan. *λωρικᾶται*. V 536 Vide Gloss. med. Graecit. in Ζάβα.

Pag. 625. 17. *Διὰ τοῦ λεγομένου κοχλίου*] Procopius: *Μοῦνδος μὲν διὰ πύλης ἐξῆει, ἐνθεν δὲ ὁ κοχλίας ἀπὸ τῆς ἰδέας καθόλου κυκλοτεροῦς οὐσης ἀνόμασται.* Erat autem Mundus iste Magister militum per Illyricum, qui e bello Persico recens advenerat, ut scribit idem Procopius. De hac Cochles agimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. i. n. v.

Pag. 625. 19. *Θύραι χαλκαὶ τοῦ Παλατίου*] Ibid. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Pag. 626. 16. *Σφενδόνης*] Ibid. lib. ii. sect. iv. n. ii.

Ibid. *Διὰ τοῦ Μονοπόρου*] *Μονοπάτου*, Theophanes. Vide eandem Constantinopolim lib. ii. sect. i. n. ix.

Pag. 626. 18. *Τῆς Νικρᾶς πόρτας*] Procopius, *διὰ τῆς*

εἰσόδου, ἢ Νεκρὰ καλεῖται. De causa nominis consulendae Origines Constantinopolitanae Codini p. 62. edit. Reg.

Pag. 626. 22. Οἱ περὶ τὸν Βελισάριον] Ita etiam Theophanes: at Procopius ait arreptos Hypatium et Pompeium a Beraïde et Justo, Justiniani ex fratre nepotibus, et e Solio deturbatos, adductos ad Justinianum.

Pag. 627. 1. Καὶ συλλαβόμενοι] In Regio scilicet Circi Solio, uti scribit Procopius, non vero ante fores Palatii, ut Marcellinus.

Pag. 627. 4. Λέγοντες] Idem. Procopius ait Pompeium plorantem increpatum ab Hypatio, cum diceret non decere illos ploratum, qui insontes perirent, sibi initio renitentibus vim a populo fuisse factam, nec se postea infestis in Augustum animis venisse in Circum. Quae quidem longe distant ab iis quae referuntur a Marcellino Comite, qui in hisce Hypatio, Pompeio et Probo Anastasii nepotibus iniquior videtur, scribente ab iis concitatam seditionem, dum Imperium singuli indigna ambitione exoptabant: tametsi potior videtur habenda fides horum temporum scriptori Procopio, cum et illi concinant Auctor Chronici et Theophanes.

Pag. 627. 12. Εσφάγησαν, etc.] Ita Theophanes: at Procopius: θνήσκουσι δὲ τοῦ δήμου πλεον ἢ τρισμύριοι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Pag. 627. 17. Τάτιος καὶ Πομπήϊος] Nocte, ut scribit Victor Tannunensis, ubi de Hypatio: capitur, et nocte cum Pompeio occiditur, atque in thesura jactatur. Sic in Tiberim projecta Sabini fratris majoris Vespasiani, apud Plinium lib. lxx. Sejani et complicum corpora apud Tacitum lib. vi. Annal. legimus.

Pag. 627. 20. Μέσον τῶν βιοθανάτων] Quomodo apud Romanos perduellionum corpora a carnifice in Gemonias unco trahi solere docent passim Scriptores. De Βιοθανάτων loco, vide Constantinop. Christ. lib. iv. sect. vii. n. xxvi. et utrumque Glossar.

Pag. 627. 22. Ο Βασιλεὺς τῆς Λούππας] De hac voce nostras utcunque conjecturas damus in Glossar. med. Graecit.

Pag. 628. 3. Εἰς τὸ Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαύρας] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. xv. n. xxvii. Ejusmodi vero tyrannorum sepulcra humiliora fuisse docet Trebellius Pollio in xxx. Tyrannis in Victorino Juniore et Aureolo. Sic Eutropius lib. vii. Neronis exequias humiliter sepultas fuisse scribit. Adde Epitaphium Majoriani Imp. qui a Recimere Imperio ac vita spoliatus fuerat, apud Ennodium Epigr. cxxxv.

Pag. 628. 7. Φανεροὶ δὲ, etc.] Id est, in ipso crimine apprehensi. Sic manifestarius homicida apud Lactantium de Mortibus Persecutor. n. xx. id est, nocens. Horum autem numerum ad xviii. ponit Theophanes, quos inter memoratur a Joanne Carpa-

thi Episcopo in Narrationibus ineditis de Anachoretis Aegyptiis, quidam Eulogius, qui ex latrone Anachoreta factus, invento forte in spelunca thesauro, Constantinopolim venit, et a Justiniano Patricius et Praefectus Praetorio factus, orta deinde Victoriorum seditione, Hypatii partes secutus, ac fuga elapsus, bonis omnibus publicatis, rursus in eremum reversus, acta poenitentia, sancte obiit. Vide Notas nostras ad Zonarae Annales.

Pag. 628. 16. *Ασιτιόληπτος*] Ita emendavimus, cum editum esset *ἀσιτιόληπτος*.

Pag. 629. 2. *Μαγκλία*] Constantinopolis Christ. lib. II. sect. XI.

Ιβιδ. Ορτα] *Ibid.* sect. X.

Pag. 629. 6. *Εκ τοῦ Βενετοῦ μέρους*] Quorum Factioni caeteroquin favebat idem Justinianus, ut ex Procopio et Evagrius supra notavimus in Marciano; quod causae fuit cur in illos potissimum animadverteret.

Pag. 629. 8. *Τὸ β.*] Hunc annum, et qui proxime sequitur, ita consignat Marcellinus, Victor Tunni. et Marius Aventic. *P. C. Lampadii et Orestis Coss.* Victorius: *Lampadio II. et Oreste II.* Deinde anno proximo, *Lampadio III. et Oreste III.* Apud eruditum Mabillonium to. III. *Analector.* pag. 432. ex veteri MS. Vitonensi, Bonifacius II. Papa decessisse dicitur XVI. *Kal. Novembr. iterum post Consulatum Lampadii et Orestis VV. CC.* quomodo legendum censet Papebrochius V. C. in Propylaeo ad Acta Sanctorum Maii pag. 78. ubi de eodem Bonifacio et ejus Successore Joanne agit. Epitaphium Valentis Veronensis Episcopi: *Recessit sub VIII. Kal. Augustas, post Consulatum Lampadii et Orestis VV. CC. Indict. IX.*

Pag. 629. 9. *Μόνου*] Qui quidem Justiniani Consulatus tertius fuit, uti exerte dicitur in L. VII. Cod. de Veteri Jure enucleando, data VII. Kal. Januar. *Justiniano D. N. ter Consule*, Indict. XII. ut est in §. XXIII.

Pag. 629. 11. *Σεισμός*] Varii accidere terrae motus Constantinopoli, Justiniano imperante, quorum fere omnium meminerunt Scriptores, ac in primis Theophan. ann. XXI. XXVII. XXVIII. XXX. Cedrenus an. XIV. XVI. XXVII. XXVIII. XXXI. XXXII. De hocce qui anno VI. accidit, silent. Is porro cujus meminit Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabae cap. XC. baud multo post Concilium Hierosolymitanum actum anno XXVI. Justiniani, contigit: isque fortean est terrae motus, qui anno sequenti apud eodem Theophanem et Cedrenum extitisse narratur.

Pag. 629. 14. *Ο σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς*] De hoc additamento Trisagii multa diximus in Gloss. med. Graecit. in v. *Τρισάγιον*.

Pag. 629. 18. *Αρον, καῦσον*] Ita vox *αἶψ* usurpata in

ejusmodi tumultibus, Lucae cap. xxiii. 18. et in Act. Apostol. cap. xxi. 36. cap. xxii. 2.

Pag. 629. 19. Καῦσον τὸν τόμον, etc.] Nempe ea tempestate Constantinopolitani, ut et Justinianus ipse, *συνοδίται* erant, id est, Concilium Calchedonense impugniabant, ut est apud Evagrium lib. iv. cap. x. Victorem Tunnun. Leontium de Sectis, et alios.

Pag. 630. 1. ιβ. Ἰνδικτ.] Quae hoc anno mense Septembri inibat.

Ibid. Προέθηκεν θεῖον αὐτοῦ γράμμα] Quod descriptum legitur in Leg. vi. Cod. de Summa Trinit. et apud Francisc. Pithoeum ad i. libr. Cod. cum Antonii Contii versione Lat. quam hic damus: aliam confecit Raderus. Vocem *προέθηκεν* per *proposuit* reddidimus, formula in hisce usitata ac recepta. Lex vii. Cod. de Veteri Jure enucleando §. xxiv. Προθήσει δὲ αὐτήν (διάταξιν) ἐν τῇ μεγίστῃ καὶ Βασιλίδι ταύτῃ τῇ πόλει καὶ ὁ ταύτης ἐνδοξοτατος Τραρχος. Affigebantur etiam Constitutionis Imperatoriae in parietibus, ut hodie etiam fieri solet: unde *προγράμματα* appellabantur. Lexicon MS. πρόγραμμα, γνώρισμα, κήρυγμα, ἀπόδειξις φανερά. Vulcatius Gallicanus in Avidio Cassio: *Et programma in parietibus fixit, ut si quis cinctus inveniretur apud Daphnen, discinctus rediret.* Lex iii. Cod. de Legib. et Constitut. *Nam satis est Edicti eas nuncupatione censerī, vel per omnes populos Judicium programmatibus divulgari, etc.* Novella Valentiniani de Confirmand. iis etc. *Illustris itaque et praeclara Magnificentia tua hanc saluberrimam sanctionem programme suo ad universorum faciat notitiam pervenire.* Eadem formula finitur Edictum Licinii apud Lactantium lib. de Mortib. Persecut. n. xlviij. Ita etiam infra Justiniani Edictum de Fide ab Auctore Chronici indigitatur.

Pag. 630. 3. Καὶ ἀποπέμψας] Ad quos missa, et quando emissa haec Constitutio fuerit, docet tum Scriptor, tum Inscriptio quae Constantinopolitanis in Codice inscribitur, et haec Subscriptio quae hic omittitur: DAT. ID. MART. DN. JUSTIN. PP. A. III. COS. Deinde, τὸ αὐτὸ Εφεσίοις, τὸ αὐτὸ Καισαρεῦσιν, τὸ αὐτὸ Κυζικηνοῖς, τὸ αὐτὸ Ἀμιθηνοῖς, Τραπεζουνοῖς, Θεοπολίταις, Σεβαστηνοῖς, Ταρσεῦσιν, Ἀγκυραῖνοῖς.

Pag. 630. 6. Θεσσαλονίκη, etc.] Urbem Illyrici statuit Scriptor: quippe Dalmatia sub Praefecto Praetorio Illyrici extitit, ex statuto Constantini, ut auctor est Zosimus.

Pag. 630. 11. Πολίταις ἡμετέροις] In Cod. Κωνσταντινοπολίταις, ubi haec Justiniani Constitutio aliter paullo describitur, ex quo variantes Lectiones hic apposuimus. In hanc porro nuper editae sunt quaedam Annotationes Fr. Pithoei viri doctissimi.

Pag. 633. 17. Ἰουστινιανοῦ Ἀγγ. τὸ ε΄.] Nescio an ad hunc Consulatam referri debeat Subscriptio Novellae ακκxvii. DN. JUST.

PP. AUG. CONS. et Novellae cLvi. DN. JUST. PP. AUG. V, C. CONS. Hic autem Justiniano collega adjungitur *Paulinus*, V 538 qui *Junior* dicitur in Epistolis Agapeti Papae i.

Pag. 633. 19. *Ανευρώθη*] Priore Codicis Justiniani editione publicata anno DXXIX, eique insertis aliquot tam Decisionibus, quas Graeci *Λύσεις* vocant, quam Constitutionibus, quae post Codicis confectionem latae divagabantur: ac rursus eodem Codice promulgato Indict. ix. P. C. Lampadii et Orestis anno DXXXI, tandem suis numeris, ut videbatur, absolutum, titulo *repetitae praelectionis*, seu *secundae editionis*, quam Auctor Chronici *ἔκδοσιν* vocat, (quemadmodum Africanus iteratam Chronici sui editionem *δευτέραν ἔκδοσιν* appellavit) ex die iv. Kal. Januarii, sui Consulatus iv. (uti in Chronico legendum monuimus) et Paulini V. C. frequentari sanxit idem Augustus, edita sua Constitutione, data xvi. Kal. Decembr. Constantinopoli, quae descripta legitur initio ejusdem Codicis Justiniani. Perperam vero in hac Chronici perioche *Ἰσθικτιῶνος γ'* pro *β'* irrepsit, licet ita praeserat editio Raderi.

Pag. 634. 3. *Βιλισαρίου μόνου*] Hic Belisarii Consulatus sic non semel consignatur in Novellis Justiniani, sub quo pleraeque sunt ex iis editae, et ita subscriptae, BILIS. V. C. CONS. In prima, additur IND. XIII. In quarta, sic describitur: DAT. τῇ πρὸ ζ'. K. APRIL. IND. ιγ'. *Ῥαταλας* FABLOV P 599 BILIS. τοῦ λαμπροτάτου. Apud Julianum Antecessa. Constitutio vi. sic clauditur: DATA KAL. APRIL. VII. CONSISTORIO CONSULAT. BELISARII, ubi per VII. Septimum militare, seu Hebdomum intelligitur, ubi extitit Consistorium Justiniani, ut alibi indicamus. Idem hic Consulatus in Epistolis Agapeti Papae ita interdum consignatur: P. C. Paulini Junioris.

Pag. 634. 5. *Βιλισαρίου μόνου τὸ β'*] In Nov. XXXI. XXXIX. XL. XLVI. LII. hic annus ita exaratur: P. C. BILIS. V. C. CONS. et in Synodo Hierosolymitana cum Ind. xiv. In Fastis Italicis Pontaci, seu Pithoeanis, huic Consulatus et caeteris usque ad Consulatum Basilii, Paulinus cum numero Consulatum semper praepositur, verbi gratia, *Paulino i. et Bilisario i. Paulino ii. et Bilisario ii.* et sic deinceps.

Pag. 634. 6. *Βιλισαρίου μόνου τὸ γ'*] Marcellinus: *Iterum P. C. Belisarii.*

Pag. 634. 7. *Ἰωάννου μόνου*] Cui *Voluntianum* collegam adjungit subscriptio Epistolae II. Vigili Papae. Is autem est Joannes Praefectus Praetorio per Orientem, uti etiam indigitatur in Fastis Vossianis, cui pleraeque ex Justiniani Novellis inscribuntur hoc titulo: *Ἰωάννη τῷ ἑδοξοτάτῳ Ῥαταλας τῶν Ανατολικῶν Πραιτωρίων, τὸ δεύτερον ἀπὸ Ῥαταλας Ορδινάριου καὶ Πατριάρχου.* Illius vero Consulatus varie consignatur in ejusdem Justiniani Novellis, ex editione Saringeri, si numeri,

qui nomini praemittuntur, attendantur, in quibus ita exaratur: ANNO XI. vel XII. vel XV. JOHANNE V. C. CONS. Ita enim promiscue praeferunt a LXIII. usque ad LXVI. Novella vero LXXIV. Scrimgeriana ita subscribitur: DAT. NON. JUN. CONST. IMP. DN. JUST. PP. AUG. ANN. XV. JOHANNE V. C. CONS. IND. τοῦ θ' μω έτους, ubi annus Syromacedonum indigitatur DCCCLXIX. si notas numerales retrotrahas, ut in aera Antiochenorum appellanda seu putanda usum non semel Auctorem Chronici observavimus ad pag. 328. Cum enim aera Syromacedonica aeram Christianam cccxii. annis praecedere dicatur, Joannis vero Consulatus in annum Christi DXXXVIII. incidat, recte annus DCCCLXIX. conficitur, quandoquidem is mense duntaxat Octobri exordium sumit. Deinde Nov. LVII. apud Scrimgerum, et LI. apud Julianum Antecessorem: IMP. DN. JUSTIN. AUG. POST BILIS. V. C. CONS. ANNO III. Novella denique XLI. sic clauditur: DAT. XV. K. SEPT. ANN. XI. POST BILIS. V. C. CONS. IND. I. quae quidem Indictio L in Consulatum Joannis cadit. Sed quid sibi velint tot variantes adscripti Joannis Consulatus numeri fateor me non assequi. Ad hunc etiam annum referri posse videntur subscriptiones Constitutionum cxxiii. et cxxiy. ejusdem Juliani Antecess. P. C. BELISARII. ANNO III. IND. VIII. tametsi minime hic quadret Indictio VIII. quae I. fuit, nisi ex illis sit Indictionibus exoticis de quibus non semel egimus. Praeterea Novellae Scrimgerianae cxxx. et cxxviii. quae eadem sunt, hanc subscriptionem praeferunt: BASILIO V. C. CONS.

V 539

Pag. 684. 8. *Αριωνος*] Id nominis cum unico π, etiam scriptum supra observamus: neque aliter Julianum Antecessor, Victor Tannuagensis, et Victorius hoc anno. Marcellinus vero, Marius Aventic. et alii Apionem scribunt, quomodo hanc vocem efferunt Procopius et Theophanes. Sed an idem cum Appione, qui jam ab anno XIV. Anastasii, hoc est Christi DV. in aula dignitates obtinebat, vix est vero simile, cum praeterea tradat Auctor Chronici ab Anastasio exulem factum, a Justino Imp. revocatum, ac Praefecturae Praetorianae honore donatum, nulla Consulatus facta mentione. Deinde hic Strategii filius dicitur, ut ab alio qui sub Justino floruit distinguatur: illius forte Strategii Comitis Sacrarum Largitionum, Exconsule, et Patricii, cui inscribitur Novella Justiniani CV. Quem porro Apionem vel Applionem Fasti et Auctor Chronici, Arionem perpetuo vocant Justiniani Novellae Scrimgerianae LXXVIII. LXXIX. LXXXIII. XCIX. CI. et apud Julianum Antecess. Constat. LXXIII. et LXXV. illiusque Consulatus ita signatur: APIONE V. C. CONS. hisce numeris varie praepositis, ANN. XII. vel XIII. vel XV. mihi pariter incognitis, ubi editio Fr. Pithoei habet APIONE.

Pag. 634. 10. *Ιουστίνου νόου*] Victor Tannun. et subscriptio Epistolae v. Vigilii Papae, JUSTINO V. C. COS. Marcellinus: JUSTINO JUNIORE COS. Is filius fuit Germani Patricii, Justini Imp. consobrini, ut ait idem Marcellinus. Vide Familias nostras Byzant.

Pag. 634. 11. *Βασιλείου μόνου*] Hic Basilii Consulatus ita consignatur in Novellis Justiniani cviii. cix. cxiiii. cxv. cxviii. cxxxvi. et cxxxvii. DN. JUST. PP. AUG. BASILIO. V. C. CONS. In Novella vero tum apud Scrimgerum, tum apud Julianum Antecess. cxi. cxiii. et in Edicto vii. Imp. DN. JUSTIN. PP. AUG. ANN. XV. BASILIO V. C. CONS. Concilium Aurelianense iv. actum dicitur *Basilio V. C. Cons. Indict. iv.* Is porro Basilus Junior vulgo dicitur, ad discrimen Basilii patris: uterque autem patria Edessenus fuit, ac splendore generis opibusque clarissimus, ut auctor est Procopius lib. ii. Persic. cap. xxi. et lib. iii. Gotthic. cap. xx.

Pag. 634. 12. *Μετὰ Πρωτ. Βασιλείου μόνου*] Marcellinus et alii: P. C. Basilii anno ii. Subscriptio Epistolae ii. Vigilii Papae: Iterum P. C. Basilii V. C. Constitutio cix. apud Julianum Antecess. Datum vii. Kal. Aug. septimo Militario (al. Septimiliario.) Imp. DN. Justiniano anno xvi. post Consulat. Fl. Basilii V. C. ii. Incidit autem annus xvi. Justiniani in hunc Consulatum.

Pag. 634. 15. *Μετὰ Τρ. Βασιλείου μόνου γ'.*] Extat hujusce anni nota insignis in veteri scheda, quam ex viri illust. Claudii Pelleterii Franciae Protologothetae Bibliotheca descriptam ad calcem libri ii. Aratoris, hic damus, ut Sirmondi de Aratore observationi ad lib. ix. Epistolarum Sidonii adjungatur. Illa porro hisce verbis concipitur, adscriptis margini variis lectionibus ex alio Codice Pithoeano: *Beato*

- 1 *Dompno* ¹ Domino ² adjuvante, oblatu*s* est hujusmodi Codex ab Aratore Sub-
 - 2 *Petro* diacono sanctae Ecclesiae Romae, nomine sancto ³ et Apostolico viri
 - 3 *atque* Pap. ⁴ Vigilo, et susceptus ⁵ die viiii. Id. April. in Presbyterio ante
 - 4 *Vigilio* Confessionem ⁶ Domni Petri, cum ibidem plures Episcopi, Presbyteri,
 - 5 *ab eo* ⁷ Diaceni, et Claricorum pars maxima ⁸ pariter inesset. Quem cum
 - 6 *Beatio-* ⁹ ibidem legi max pro aliqua parte fecisset, ¹⁰ Burgentio viro vener-
 - 7 *Diaco-* ¹¹ bili Primicerio scholae Notariorum in scrinio dedit ¹² collocandum,
 - 8 *ni* ¹³ cujus beatitudinem literati ¹⁴ et omnes doctissimi continuo rogaverunt,
 - 9 *V 540* ¹⁵ ut cum juberet publice recitari. Quod cum fieri praecepisset in Ec-
 - 10 *inter-* ¹⁶ clesia S. Petri quae vocatur ad Vincula, Religiosorum simul et
 - 11 *sent* ¹⁷ Laicorum nobilium, sed et ¹⁸ populorum diversorum turba convocata,
 - 12 *Surgen-* ¹⁹ abest ²⁰ atque eadem Aratore ²¹ recitante distinctis diebus ambo libri iii. v-
 - 13 *tio* ²² abest ²³ et abest ²⁴ abest ²⁵ abest ²⁶ abest ²⁷ abest ²⁸ abest ²⁹ abest ³⁰ abest
 - 14 *populo* ³¹ abest ³² abest ³³ abest ³⁴ abest ³⁵ abest ³⁶ abest ³⁷ abest ³⁸ abest ³⁹ abest
 - 15 *Subdia-* ⁴⁰ abest ⁴¹ abest ⁴² abest ⁴³ abest ⁴⁴ abest ⁴⁵ abest ⁴⁶ abest ⁴⁷ abest ⁴⁸ abest
 - 16 *cono rec.* ⁴⁹ abest ⁵⁰ abest ⁵¹ abest ⁵² abest ⁵³ abest ⁵⁴ abest ⁵⁵ abest ⁵⁶ abest
- propter repetitiones assiduas, quas cum favore multiplici postulabant. Eadem haec recitatio facta est his diebus: prima Id. April. secunda*

xv. Kal. Maii: tertia viii. Id. Maii: quarta ¹ iiii. Kal. ² Maii, ¹ vero die
 textio ³ P. C. ⁴ Basilio V. C. Indictione ⁵ viii.

Versibus egregiis decursum clarus Arator
 Carmen Apostolicis cecinit insigne Coronis,
 Historiamque prius praeponens ⁶ Caustus ubique
 Substituit typicae sensatim verba figurae.
 Lingua canora bonum testatur jure ⁷ Poëtam,
 Mysticus ingenium sic indicat ordo profundum.
 Finis. Deo gratias. Amen.

2 Junias
 3 anno
 4 Basili
 5 vii. Ita
 etiam Cod.
 S. Vincentii
 Remensis,
 atque sic le-
 gendum.
 6 caustus
 7 Prophe-
 tam

Ex hoc porro adscripto duntaxat temporis characterismo re-
 fellitur vir doctissimus, qui negat ullum extare exemplum in
 quo vocibus *Post Consulatum*, annorum numerus praemittitur.
 Sed et neque hoc unicum superest, cum alia peti possint ex
 Epistolis Vigilii et Pelagii i. PP. Marcellino Comite ad ii. an-
 num Postconsulatus Basili, et ex Sponio in Miscellan. eruditae
 Antiq. p. 314. Quinetiam in Laterculo Consulium edito ab
 Arnaldo Pontaco, Consulatus omnibus ejusdem Basili numeri
 praeponuntur hac formula: ii. P. C. Ter P. C. iiii. P. C. etc.
 Proinde haud omnino improbanda videri debuit V. C. conje-
 ctura in explicatione Inscriptionis Basilicae Narbonensis, nisi
 forte aliunde posset confutari.

Pag. 634. 16. Μετὰ Τῆ. Βασιλείου δ.] Epist. iii. Vigilii
 Papae: iv. P. C. Basili V. C. Marcellinus Comes formula vul-
 gari: P. C. Basili anno iv. quomodo etiam apud Julianum An-
 tecess. Constitutio cxi. ex edit. Fr. Pithoei clauditur: Dat. vii.
 Id. Maias Constp. Imp. DN. Justin. Aug. xviii. post Cons. Basili
 anno iiii. Et Constitutio cxix. Dat. xi. Kal. April. DN. Just.
 PP. A. anno xvii. post Basili V. C. Cons. ann. iiii. Cassii Nar-
 niensis Episcopi Epitaphium in Ecclesia majore supra januam
 Cryptae S. Juliani: Rq. in pace prid. Kal. Jul. P. C. Basili V.
 C. ann. xvii.

Pag. 634. 17. Μόνου ε'.] Julianus Antecessor in Consti-
 tut. cxv. apud Fr. Pithoeum: Dat. Kal. Maii Constan. DN. Just.
 PP. Aug. anno xx. post Cons. Basili anno v. Indict. ix.

Pag. 635. 3. Μόνου ζ'.] Mentio est istius Postconsula-
 tus Basili vii. ad calcem Regulae S. Aureliani Episcopi Arelat.
 ubi pro anno v. legendum vii. ex Indict. xl. recte monent viri
 eruditi. Ad hunc etiam videtur referendus obitus Valentini
 Episcopi Curiensis apud Bucelinum in Chronologia Raetiae
 pag. 116. qui depositus dicitur Id. Jan. PC. Basili V.
 C.... Ind. xi.

Pag. 635. 4. Μόνου η'.] In Classensi Basilica ad Ra-
 vennam extat vetus Inscriptio, quae docet S. Apollinaris cor-
 pus per Maximianum Archiepiscopum in hanc aedem transla-
 tum vii. Id. Maias Indict. xii. Octies P. C. Basili, ut monent
 viri eruditissimi Joannes Mabillonius et Michael Germanus in

Itinere Italico pag. 41. ubi observandum Postconsulatum numerum praeponi. De Maximiano vero Praesule, Ravennensi Archiepiscopo, silent Catalogus editus ab eisdem viris doctis, et Ughellus.

Pag. 635. 5. *Μόνου θ'.*] Apud Bedam de Ratione Temporis. cap. XLIX. ita signatur hic Postconsulatus: xv. *Kal. Maias Indict. XIII. novies P. C. Basilii.* ubi pariter numerus praepositur.

Pag. 635. 8. *Τὸ α'. μόνου*] Variat hoc loco Auctor in recensendorum Postconsulatum formula, cum in aliis numerum praeponat. Hic porro ita signatur in damnatione Theodori Episcopi Caesareae: *DN. Justiniani PP. Aug. anno xv. P. C. Basilii V. C.* nisi hio annus Imperii Justiniani intelligatur.

V 541 P 601 Pag. 635. 9. *Τούτω τῷ ἐτει*] Hancce integram *περιοχὴν* descripsisse Leunclavium ex hoc Chronico, eamque sequenti Edicto Justiniani praemisisse monuimus in Praefatione, indeque colligi posse idem vidisse Leunclavium ac legisse Chronicon.

Ibid. Φιλοχρίστου] Leunclavium *Φλ.* id est *Flavio*, quomodo indigitatur in Nov. iv. Idem error irrepit in titulo sequentis Edicti, et in Synodo Constantinopolitana sub Mens, act. i. rectius vero *Φλαβίου* scribitur in aliis Actionibus.

Pag. 635. 10. *Ἡ ε'. Σύνοδος*] Vide praeter Svagrium lib. iv. cap. xxxviii. Theophanem, etc. Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Sabae cap. lxxiv. lxxxv. et lxxxvi. et Joannem Garnerium in Dissert. de v. Synodo, subjecta Breviario Liberati Diaconi, in qua pluribus disquirat, an revera damnatus sit in ea Synodo Origenes.

Pag. 635. 18. *Πρόγραμμα*] Hoc Edictam, Justiniani Fidei Confessionem continens, et refutationem trium Capitulorum, et haeresium sui temporis, ad annum dcli. Vigili Papae vit. revocat Baronius, qui de eo multis agit, ex Facundo Hermianensi, Liberato Diacono, Isidoro de Scriptoribus Eccl. et aliis, ut et ex eo Binius post Epist. ix. ejusdem Vigili Edictum vero illud Justiniani pridem Latine ex veteri versione in Conciliis editionis Crabbei, Surii, et Veneta prodierat: cum primus Graeca ex hoc Chron. tum inedito publicavit Leunclavium in Jure Graecorum. praefixa Ant. Contii de ea observatione, et addita eadem veteri Latina interpretatione, qua omissa, suam ipse Raderus Chronico a se edito inseruit, quam non omnino probasse virum doctissimum Franc. Pithoeum, ut quae naevis aliquot (quod semel ac iterum monet) haud esseret. observare est in Pithoetis hactenus ineditis, et a V. C. affini Petro Pithoeo Senatore Parisiensi collectis sub annum mxcvi. Ex Leunclaviana, deinde in Romana anni mdcviii. et ex ea in Coloniensi ac Parisiensi Conciliorum editione utraque lingua

descriptum est, nulla caeterum nota apponita, quae Codicem unde Graeca tum primum desumpta essent, Lectorem doceret. Nos vero illud hic editum non modo cum Leunclaviana editione, sed et cum Romana et Parisiensi contulimus, et ex iis perinde ac ex ipso Vaticano Cod. prout a viro doctissimo Claudio Stephanotio Benedictino exscriptus est, hiatum sat magnum, quem in Augustano Codice reperiri monuerat Raderus, supplevimus, veteremque Interpretam, quem pro Raderiana versione, utpote majoris auctoritatis adjunximus, cum Colberteio Codice non modicae vetustatis praeter comparatum, variis lectionibus subinde appositis. In eo, ut et apud Leunclav. et in Cod. Boheriano, quem laudat Labbeus, praefigitur hic titulus: *Edictum piissimi Imperatoris Justiniani, rectae Fidei confessionem continens, et refutationem haeresium quae adversantur Catholicae Ecclesiae.* Ubi Graeca duntaxat habent: *Ομολογία Πίστewς Ιουστινιανού Αυτοκράτορος κατά τριῶν κεφαλαίων,* quae esse Editoris Romani videntur, cum apud Leunclavium, hucque aliter legantur.

Pag. 680. 1. *Επίσκοπον Τυάνων*] In Notitia Episcopatum Leonis Imp. *Επαρχίας Καππαδοκίας, ὁ Τυάνων, ἦτοι Χριστουπόλεως* ε. statuitur: *Επαρχίας vero Καππαδοκίας δευτέρως ὁ Μωκισοῦ κζ.* Ita in aliis Notitiis apud Goarum pag. 343. et 348. Colonea et Nazianzus in secunda Cappadocia, pag. vero 356. Mopsuestia in secunda Cilicia, cujus Metropolis Anabartzus dicitur, ponuntur.

Pag. 680. 16. *Τὸ ιβ'. μόνου*] Huncce Consulatam cum Ind. i. praefert v. Synodus Constantinopolitana. Constitutum vero Vigili Papae de tribus Capitulis sic clauditur: *Datum pridie Idus Maii, imperante DN. Justiniano PP. Aug. anno xxvii.* (f. leg. xxvi.) *P. C. Basilii V. C.* In Epitaphio S Florentini Abbatis, is dicitur obiisse, *duodecies P. C. Basilii. V. C. Junioris Ind. i.*

Pag. 680. 20. *Τὸ ιε'. μόνου*] Epistolae Pelagii Papae i. clauduntur hac formula: *Data anno xv. vel xvi. P. C. Basilii V. C. Constitutio cxxv. apud Julianum ex MS. Pithoea-* V 542
no: Dat. Kal. Maii Imp. Just. PP. A. ann. xxvi. P. C. Basilii ann. xv.

Pag. 685. 2. *Τὸ ιη'. μόνου*] Subscriptio edicti xi. Justiniani: *Imp. Just. PP. Aug. anno xvii. Post Basil. V. C. Cons. anno xviii.* Subscriptio vero Nov. cxli. *DN. Just. PP. Aug. ann. xxii. Post Basilium V. C. Cons. ann. xviii.* Sed mendum esse in hisce numeris nemo non videt.

Pag. 685. 9. *Τὰ φλβ'. ἔτη ἑορταστικῶν Κύκλου*] Ex hoc loco conficit Bucherius pag. 182. Victorianam dxxxii. annorum periodum ab Orientalibus quoque admissam fuisse, tametsi diversi illius terminos aptarent, ut per se patet. Hocque,

inquit, ante nos alii adverterant, illam non a Christi Crucifixione, ut putat Victorius, sed a Baptismo deduci, eoque verius atque prudentius, triennio tardius a vero Passionis anno et Indictione iv. id est ab anno vulgari Christi xxxi. Periodi Victorianae quarto advocaverant, uti pluribus characteribus docet idem Chronicon. Unde cum hoc anno Christi dlxii. Indict. x. primam expletam periodum scribat, annum illum evolutum intelligit, prorsus ut primum repetitae periodi summum cum dlxiii. componat: alioquin aut uno anno minus diceret, aut Passionem non ab Indictione iv. et anno Juliano lxxvi. quem tamen tot notis designavit, advocaret, sed ab eo qui proxime Passionem antevertit. Vide quae de hac Periodo aannotamus in Praefatione n. xxxii.

Pag. 685. 17. Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου] Ex Gregorio Nazianzeno Orat. ii. de Pascha.

P 602 Pag. 686. 22. Ἐπὶ τὸ εἶ. ἅτος] Vir doctus hoc loco pro εἶ. reponit ἦ. ex pag. 219. 221. et infra pro ἦ. reponit θ'. Mox pro α'. reponit β'. Haec expendat cui otium erit.

Pag. 687. 17. Τὸ κγ'. μόνου] Notatur hic annus in Inscriptione Ravennensi apud Scaligerum lib. v. de Emendat. temp. pag. 386. *Imp. Domino Justiniano PP. Aug. anno tricentesimo octavo P. C. Basilii anno vicesimo tertio, Iduum Juliarum Ind. duodecima Raū.* Ubi Scaliger edidit, *anno vicesimo tertio Iduum Juliarum.* Sed vocem *tertio* adjungendam *vicesimo* indicat Indictio xii. ita ut ante vocem *Iduum* omissa forte sit alia, *prid.* nisi Cod. praetulerit, *Id. Jul.*

Pag. 687. 19. Ἰουστίνου νέου τὸ δεύτερον] Fasti Vossiani hoc anno Chr. dlxvi. habent: *Ἰουστίνου Ἀγούστου μόνου* deinde anno dlxviii. *Ἰουστίνου τοῦ Ἀγ. τὸ β'. μόνου* ita ut annus *ἀνάπατος* intercedat. Verum jure quaerunt viri eruditi quis ille sit Justinus Junior, qui hoc anno, Justiniano adhuc imperante, Consul vel primum vel secundum fuerit, cum pro certo sit, quandiu is vixit post Consulatum Basilii Junioris, nullos alios creatos Consules. Unde apud Continuatores Marcellini, et Marii Aventicensis, hic annus ita signatur: *P. C. Basilii xxv. Indict. xiv.* Iterati certe Consulatus nota spectare videretur Justinum Juniorem Germani filium, qui Coes. fuit anno dxx. quique Justino Juniore imperante demum interfectus fuit, cum Sophiae Augustae odium incurrisset. Deinde primus Consulatus Justini Junioris Imperatoris, in hoc Chronico et apud Marii Aventicensis, anno i. ejus Imperii, Indict. xv. primus videtur dici. Unde conjicere liceret, inquit Norisius, alium ab Augusto Justinum intelligi, nisi constaret Justinum Juniorem Imp. intermissam diu Consularem dignitatem a Justiniano tum primum rursus instauresse, indeque

Corippo dici *reparatorem optimi nominis*, qui Cos. processit Kal. Januarii Imperator appellatus, ut ait Corippus. Proinde expungenda videretur haec Consularis nota, scribendumque, ut apud Continuatore[m] Marcellini, qui in hunc annum desinit, et Marium Aventicensem, *P. C. Basilii xxv. Ind. xiv.* Sed cum Justinianum decessisse mense Novembri ejusdem Indictionis, ac proinde *P. C. Basilii xxiv. anno Chr. dlxv.* tradant Theophanes, Symeon Logotheta, et aliquot alii, in eamque sententiam V 543 eant plerique ex eruditioribus: contra quam Auctor Chronici, Joannes Biclariensis, et Marius Aventicensis, qui in annum sequentem ejus obitum referunt; admodum vero est simile, Justinum Juniorem Augustum hic intelligi debere, non quod secundum Consulatum fuerit, (absurda enim prorsus hic descripta anni nota, cum vox *μετά*, Consulatum alium praecessisse indicet) sed quod primus illius Imperii fuerit, tametsi rectius appositum fuisset, *μετά Τη. Βασιλείου τὸ κέ. μόνου*, qui genuinum est istius anni characterismus, ut est apud Continuatore[m] Marcellini et Marium: nullus enim eo anno Cos. fuit, sed anno demum *dlxvii. Ind. xv. Kal. Jan.* Justinus Cos. processit, ut mox docemus: a quo quidem cum anni deinceps illius Consulatus, non autem Imperii, interdum putarentur, id plerisque fraudem fecit, cum eundem esse Imperii et Consulatus annum sibi in animum inducerent. Alius quippe fuit Imperii, alius Consulatus: nam annum 1. Imperii anno *dlxv.* mense Novembri iniiit Justinus, ut docuimus in Familiis Byzant. idque patet ex subscriptione Novellae ejusdem Augusti, *Ut possit ex consensu dissolvi matrimonium, quae data dicitur xviii. Kal. Octobr. anno 1. Indict. xv. anno scilicet dlxvi.* nulla adhuc Consulatus facta mentione, quem postquam iniiit, anno scilicet *dlxvii.* ut diximus, tum illius Consulatus numerari coepere. Ad hunc porro Justiniani annum *xxxix.* pertinet Inscriptio Pontis Salarii apud Gruter. *clxi. 1.*

Pag. 688. 3. α'.] De annis Imperii Justini egit H. nr. Valesius ad Evagrium lib. v. cap. *xxiii.* Nos etiam in Famil. Byzant. *pag. 99.*

Ibid. Hν δὲ ἰδέα] Vide Cedrenum anno 1. Justiniani.

Pag. 688. 4. Μετά Τη. Ιουστινῶν νέου Αὐγ. μόνου] Delenda videretur haec vox *μετά*, nisi post abrogatum a Justiniano Consulatum, eadem formula deinceps fere semper legatur obtinuisse. Hoc enim anno tum primum Consulem processisse docet Panvinus ex Fastis Maffeiensis qui ita habent: *Anno secundo Justino Juniore Augusto primum solo Cos.* Sed et ipsemet Auctor Chronici id satis innuit, dum ab hoc anno sequentes Postconsulatus putat, cumque Justinus annos Imperii a primo suo Consulatu putare deinceps coeperit, quod testatur Corippus lib. *rv. n. xi.*

Hinc vester primus feliciter excipit annus.

Inde Auctor Chronici, omisso priore, Imperii Justinii annos ab illius Consulatu auspiciatur, ut praeterea ex iis quae sub Indict. viii. scribit, patet. Marius vero Aventicensis primum ejus Consulatum in Indict. xv. perperam consignat: rectius autem Theophanes in annum secundum Imperii rejicit, quo is *Ἰνδίκτων* sparsisse more caeterorum Consulum dicitur, quod pluribus etiam recitat supra laudatus Corippus. Ac licet in Justino primus Imperii annus revera idem fuerit cum Consulatu, siquidem primus Imperii annus tum demum in mensem Novembrem sequentis desiit, annus tamen Consulatus secundus Imperii censebatur, cum Consulatus usque ad Kal. Januarii sequentis putaretur. Solebant quippe novi Imperatores proximis post Imperii auspicia Kalendis Januarii Consulatum edere: unde post tempora Justiniani, sublatis Consulibus ordinariis, in publicis monumentis, ubi Augustorum Imperii simul et Consulatus notae junguntur, anno uno fere semper posterior est aera Consulatum, uti observatum a Sirmondo ad lib. 1. Sidonii, Epist. ix.

Pag. 688. 6. *Τὸ β. μόνον*] Ad hunc annum referenda subscriptio Sacrae Justinii Imp. pro privilegiis Concilii Vizaceni: *Dat. Kal. Maias Constantinopoli, Imperii Domini nostri Justinii PP. Aug. ann. iii. Cons. ejusdem ii.*

Pag. 688. 10. *Τὸ δ. μόνον*] Huc pariter spectat subscriptio Novellae ejusdem Justinii de Filiis liberor. apud Julianum Antecess. *Dat. Kal. Mar. Imp. Dom. nostro Justino PP. Aug. anno v. Indict. iii. et P. C. ejusdem anno iv.* Sic enim leg. pro ii. proclivi lapsu, licet editio Fr. Pithoei anno secundo etiam praeferat.

V 544 Pag. 689. 1. *Τὸ ζ. μόνον*] Hic annus ita indigitatur in subscriptione Novellae Justinii de Samaritis, apud Scripserum: *Dat. xv. Kal. Jun. Const. Imp. DN. Just. PP. Aug. anno vii. Post Cons. ejusdem anno iii.* Ubi leg. facili emendatione, *Post Cons. ejusdem anno vii.* In Chron. MS. ab Adamo ad Michaellem Theophili filium, annus vii. Justinii cum Indict. vi. jungitur: locum dedimus in Praefat.

Pag. 689. 5. *ἡ. τῆς αὐτοῦ Βασιλείας*] Immo mense Septembri erat octavus Imperii annus, Postconsulatus autem septimus. Imperium enim auspiciatus est Justinus xiv. Novemb. ann. DLXV. Consulatum vero Kal. Jan. ann. DLXVII. demittat iniiit.

Ibid. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ] Theophanes anno viii. Imperii Justinii: *Τούτω τῷ ἐτει μηνὶ Οκτωβρίῳ ε'. ἡσθένησεν ὁ Βασιλεὺς, νῦντε νόσῳ παραφορᾶς βεβλημένος, ut est apud Simocattam lib. iii. cap. xi. Nicephorus Uranus in Vita S. Symonis Stylitae u. cxcii. οὐ πολὺ δὲ ἐν μέσῳ καὶ φήμη κατὰ πά-*

σης ἡπείρου καὶ θαλάσσης ἐχώρει διεφθάρθαι τὸν Βασίλεα τὰς φρένας, κατόπισιν δὲ καὶ θάνατος εἶπενο. Meminit praeterea idem Scriptor, ut et hoc obiter adnotem, n. CLXXXIX. Justinifitiae, quam idem Symeon a daemonio liberaverit. Recitat deinde idem Theophanes aliquot phraenseseos Justinii argumenta, neque tamen hoc coeptae invaletudinis anno Caesarem Tiberium renuntiatum ait, sed anno demum x. τῆς νόσου δ' αὐτῷ ἐπιτιθεμένης λίαν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, γεννικῶς, inquit idem Simocatta. Proinde ita capienda sunt Chronici verba, ut in morbum soticum, seu in phraensin, vel *amentiam*, ut loquitur Paulus Warnefridus, tum primum incidere vii. die mensis Septembris, vel ut vult Theophanes, die vi. Octobris, ac postmodum Caesarem renuntiaverit Tiberium, qui hanc dignitatem eodem Justino superstitē per annos iv. obtinuerit. Unde cum Justinus obierit v. die mensis Octobr. Indict. xii. anno DLXXVIII. sequitur Tiberium Caesarem fuisse renuntiatum Ind. viii. sub mensem Decembrem anno DLXXIV. Imperii Justinii ix. non vero x. prout putat Theophanes, cum imperare coeperit xiv. Novemb. anno DLXV. Ac siquidem Tiberius per iv. annos Caesar fuerit, ix. annus Justinii coeperit xiv. Novemb. Indict. ix. proinde Caesaream dignitatem obtinuit Tiberius mense Decembri, hac eadem Indictione, ut notat Simocatta. Scribit Joannes Biclariensis sub ann. viii. Justinii, *hujus Tiberii Caesaris die prima, in Regia urbe inguinalem plagam sedatam esse.* Sed cum luis istius nulla, quod sciam, mentio agatur apud Scriptores, multo minus sedatae postridie Caesareae dignitatis Tiberio collatae, quando ille Caesar dictus fuerit, ex hoc loco colligi non potest. Sed et neque periter errat Auctor Chronici in annis Justinii, quos is semper iniit a suo Consulatu, ut ex Corippo indicavimus, et ex Fastis omnibus liquet, non vero ab initio statim Imperio. Praeclarā illius paraenesin ad Tiberium de Imperio legitime administrando, post datam Caesaream dignitatem, Evagrius lib. v. cap. xvi. et Simocatta; Theophanes vero et Cedrenus, cum paullo ante obitum Imperatorem renuntiavit, dictam scribunt.

Pag. 689. 7. Τιβέριον] Tum Comitem Excubitorum, ut est apud Theophanem et alios, seu ut habet Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, *Κάμητα τῶν Ἐκκουσάτορων*, ut iidem fuerint Excubitores et Excusati: de qua postrema voce quaedam attingimus in Notis ad Alexiadem Annesam.

Ibid. Μετρονομίας αὐτῶν Κωνσταντίνου] Inde Tiberii nomen Constantini sibi adjunxit, ut ex Inscriptionibus et ex ipsius nummis apud Gregorium Turon. lib. vi. Hist. esp. ii. et iis quos delineari curavimus in Familiis Byzant. abunde colligi potest. Cedrenus anno iv, tum primum in Actis publicis et in contractibus Tiberium, Constantinum appellari co-

piasse auctor est. At cur *νέος Κωνσταντίνος* deinceps indignitas sit, vero simile est id a populo profluxiisse, ob praeclaras animi dotes, quasi alter extiterit Constantinus Magnus.

V 545 An porro vox *νέος*, per *Junior*, vel per *novus* efferrī Latine debeat, pluribus disquirimus in Gloss. med. Graecit. in v. *νέος*. Addam dantaxat, per *Junior*, cum postponitur: per *novus*, cum praepōnitur, id vocabuli reddi ut plurimum videri debere.

P 604 *Pag. 689. 12. Τὸ ια'.*] Ad hunc annum DLXXVII. spectat characterismus notatus in Epitaphio ejusdem Boëtii in Roma subterranea lib. iv. cap. x. ubi depositus dicitur *oct. Kal. Novemb. Indict. xl. Imp. DN. Justino PP. Aug. anno xii. et Tiberio Caesare anno iii.* Ex quo recte conjicit vir doctissimus annum hic designari Christi vulgarem DLXXVII. quo mense Octobri erat Indictio xi. annus vero xii. Imperii Justini, non Postconsulatus, Tiberii autem Caesareae dignitatis iii.

Pag. 689. 13. ιβ'.] Inscriptio Christiana apud Sponium in Miscellan. eruditae Antiquit. pag. 814. *Obiit viii. Kal. Decembris, duodecies P. C. Justini, Indictione xv.* Consul tum primum processit Justinus, ut supra attigimus, Kal. Jan. an. Chr. DLXXVII. Indict. xv. Igitur xii. ejus Postconsulatus cadit in Indictionem xii. (quomodo hic emendandum) anno DLXXVIII. Sed cum hoc anno Justinus e vita excesserit v. Octobr. proinde ante ix. Kal. Decembr. hic notatum diem, dicendum illius obitus nuntium in Italiam nondum venisse, cum illud Epitaphium scriptum est. Ad hunc annum etiam forte spectat nota xii. apposita in nummo Justini a nobis descripto in Famil. Byzant. nisi sit annus Imperii.

Pag. 689. 20. Μετὰ Τη. Τιβέριου, etc.] Hic observandae voces *μετὰ* et *τὸ πρῶτον*, quae nihil aliud denotant quam annum i. Imperii, ut Justini primum *ἀνύπατον*, formula, ut dixi, tum recepta, licet nondum Consul processisset, sed anno demum proximo, Christi DLXXX. Neque enim a Chronici Scriptore anno DLXIX. Consulatus Tiberii consignatur, quod vult vir doctissimus.

Pag. 690. 2. Τη. Τιβέριου νέου Κωνσταντίνου] Ita etiam editio Scaligeri absque voce *μετὰ*. Consulatus igitur, juxta hunc Scriptorem, tum primum hoc anno DLXXX. inicit Tiberius, quod omnino indicant sequentibus Postconsulatibus appositi numeri ii. iii. etc. ita tamen ut annos Postconsulatum distinguat ab annis *μοναρχίας*, ut Indict. xv. ubi iv. annus dicitur Imperii, proindeque Marius Aventicensis ad Indict. xiii. primum Consulatum Tiberii recte refert, tametsi erret in Justini obitus anno, cum is e vita excesserit ineunte Indict. xii. anno DLXXVIII. Notandum porro Auctorem Chronici bis annum primum Tiberii notare, anno scilicet DLXXXIX. deinde an-

no DLXXX. Prior nempe annus primus fuit Imperii, alter Consulatus. At in edit. Scaligeri anni duntaxat Imperii singulis Tiberii annis praefiguntur: atque ita edidimus. Observandum praeterea in ipsius nummis a nobis delineatis habitu Consulari fere semper effingi, id est cum Loro et sceptro aquilifero, additis etiam annis Imperii, interdum etiam Caesareae dignitatis. Anni quippe III. et IV. in iis notati, annos Imperii: ut V. et VIII. annos Caesareae dignitatis spectant, quos cum annis Imperii connectebat: unde apud Paulum Warnefridum lib. III. de Gest. Longobard. cap. XV. dicitur Imperium rexiasse septem annis, cum annis duntaxat IV. post obitum Justini imperaverit. In iis enim omnibus PP. AUG. inscribitur, qui quidem adscripti numeri in solis duntaxat aereis habentur. Jam vero liceat hic expendere an intolerandus sit error Panvini, seu potius Auctoris Chronici et Marii Aventicensis, quod vult vir eruditus, qui Consulatum Tiberii in annum DLXXX. conjiciunt. Prostat Tiberii Pragmaticum a Fr. Pithoeo editum, a nobis pridem laudatum, cum hac subscriptione: *Dat. III. Id. Aug. CPL. Imp. Domini nostri Tiberii Constantini PP. Aug. anno octavo, et post Consulatum ejus tertio, et Nob. Fl. Tiberii Maur. Feliciss. Caesar. anno primo.* Hic igitur annus VIII. postremus fuit Imperii Tiberii, Christi DLXXXII. ac primus incoeptus Mauricii V 546 Caesaris. Tiberius enim mortuus est XIV. Augusti: Mauricius vero Caesar dictus est V. emissum denique Pragmaticum XI. die ejusdem mensis, proinde triduo aut quatruiduo ante obitum Tiberii. Deinde postremo hoc anno Tiberii, erat Proconsulatus ejusdem III. ita diserte hic consignatur. Si retrocedas, secundus incidit in annum DLXXXI. Ind. XIV. consequenter igitur Consulatus ipse Tiberii in annum DLXXX. Indict. XIII. juxta sententiam Panvini et Auctoris Chronici. Nam quod in anno DLXXIX. additur τὸ πρῶτον, intelligitur ἕτος: primus enim fuit annus Imperii Tiberii: qui sequitur absque ullo numero notatus, primus est illius Consulatus: annus deinde DLXXXI. est secundus: annus denique DLXXXII. tertius, quo is excessit, quique in Pragmatico describitur. Altero igitur post initum Imperium anno tum primum Consul processit, exemplo Justini decessoris, ut utriusque postmodum Focas. Ex quibus emendanda videtur Inscriptio Egiptiana apud eruditissimum Mabillonium et Labbeum (non ex duobus Codicibus, sed unico Sangermanensi eruta) quae sic edita est: *Sub die Idum Decembr. imperante DN. Tiberio Constantino Augusto anno VII. P. C. ejusdem Augusti anno III. Indictione quintadecima, obsidentibus Longobardis Neapolitanam civitatem.* Legendum enim anno II. Alias quippe haec Inscriptio in annum DLXXXI. non caderet, cum tertius Tiberii Consulatus, seu Postconsulatus incoeperit Kal. Jan. anni DLXXXII. nisi cum anno Caesareae

dignitatis aut Imperii semper concurrerit illius Postconsulatus, quo casu idem semper extiterit annus DLXXXII.

Pag. 690. 8. *Καὶ τῇ πέμπτῃ*] Vide praeter Scriptores Byzantinos Paulum Warnesfridum loco supra laudato.

Pag. 690. 18. *Πρώτος ἐνιαυτός*] Is annus Mauricii primus consignatur in Nummo ejus aereo, in quo Consulari habitu effingitur, in cujus postica, ANNO I. scribitur. Dicitur autem caruisse Consulibus, quod intelligendum de reliquo anno ab obitu Tiberii Constantini, cum proximo Consul processerit.

- P 605 Pag. 691. 8. *Μετὰ Τῆ. Μανουίλου τὸ α΄.*] Hoc anno DLXXXIV. Indict. III. Mauricium tum primum Consulem processisse narrat praeterea Simocatta lib. I. cap. XII. *χειμῶνος ἄρχῃ*, sub hyemem. Theophanes vero et Cedrenus XII. mensis Decembris actum Processum scribunt: ad quem quidem annum Mauricii Consulatum referunt Fasti Vossiani apud Henr. Dodwellum V. C. hisce verbis: *Μανουίλου Σεβαστοῦ Ἀγοῦστον μόνου*. Ind. β. quae quidem Indictio revera est II. si anni initium spectetur quo Consul processit. Neque tamen hic annus primus debuit censi Consulatus Mauricii, qui annus esse solebat, sed qui proxime sequitur, et primus notatur in Chronico, nulla licet adjecta numerali nota, cum sequens annus dicitur esse secundus, ac proinde ab eo caeteri numerentur. Nec refert quod vox *μετὰ* hoc anno DLXXXIV. apponatur, licet superflua, cum id scribatur recepta hac tempestate fere semper formula: ut et anno DLXXXV. quo annum Consulatum is gessit, juxta Chronici Scriptorem, in quo *μετὰ* vox pariter expungi debuit, siquidem annus est quo gestum Consulatum videtur innuere, licet coeptum sub mensis Decembris exitum anni proxime elapsi. Enimvero ab hoc anno DLXXXI. caeteros Mauricii Consulatus, seu Postconsulatus (nam promiscue appellantur in subscriptionibus) initium sumere patet ex Epitaphio descripto a Summontio et Ughello in Episcopis Neapolitanis: *Hic requiescit in pace Candida C. F. quae vixit P. M. ann. L. dies IIII. Id. Sept. Imp. DN. Mauricio PP. Aug. ann. IIII. P. C. ejusdem anno II. Ind. IV. Qui quidem characterismi omnes quadrant in annum DLXXXV. Annum enim*
- V 547 IV. Imperii initit Mauricius mense Aug. eodem anno DLXXXV. Indictio vero IV. coepit Kal. ejusdem anni. Extat ejusdem anni Inscriptio apud Reinesium pag. 960. quae sic clauditur: *Imp. DN. Mauricio PP. Aug. anno III. post Consulatum ejusdem anno II. Indict. IV. Annus III. Mauricii coepit mense Augusto anno DLXXXIV. quo Cos. processit sub mensem Decembrem, Indict. III. proinde annus post Consulatum, qui Postconsulatus et. hic dicitur, incidit in annum DLXXXV. quo ante mensem Augustum, quo Imperii annus IV. coepit, edita est haec In-*

scriptio. Neque alia ratione subscribitur Gregorii M. ad Augustinum Anglorum Episc. Epistola *data die x. Kal. Aug. imperante DN. Mauricio Tiberio piissimo Aug. anno xiv. post Consulatum ejusdem anno XIII. Indict. xiv.* Qui quidem characterismi quadrant in annum dxcvi. Ejusmodi formula subscribitur ejusdem Gregorii Epistolae LX. LXIII. et LXXI. libri IX. quae datae leguntur *mense Junio, imperante Mauricio Tiberio Aug. anno XIX. post Consulatum ejusdem anno XVIII. Ind. iv.* Quae quidem omnia conveniunt anno DCI. Ex quibus patet omnino putatos Consulatus seu Postconsulatus Mauricii ab anno DLXXXIV. Proinde haud aegre potest emendari Epistola XXII. ejusdem Gregorii hoc ipso lib. IX. quae quidem in uno Cod. MS. e Colberteis desideratur: in aliis vero et in editis illius Epigraphae prave concepta legitur, ut pridem observatum ab Henschenio in 1. Exegesi praeliminari ad to. III. Martii n. XXXI. Ita parvo editiones omnes: *I. N. D. N. imperantibus Domino Mauricio et Tiberio Augustis, anno Incarnationis Dominicae DCI. eodemque Domino undecies Consule, sub die III. Non. Octobr.* Paulo melius Codex alius MS. Colberteus: *In nomine Domini et Salvatoris I. C. imperante Domino Mauricio Tiberio PP. Aug. anno decimo tertio, eodemque Domino Cons. ann. undecimo, sub die III. Nonar. Octobr. Indict. IIII.* In altero, *quarta*: in alio, *III.* legitur. In Vaticano vero Cod. ita haec Inscriptio describitur, ut me monuit V. C. Stephanus Baluzius: *Imperante Domino Mauricio Augusto anno XIII. ejusdem Domini nostri Consulatus anno XIII. sub III. Kal. Octobr. Indict. XIII.* Sic variant Codices. At cum de Indictione constet, videtur sanari posse mendosa Inscriptio, si legatur: *Imp. DN. Mauricio Tiberio Aug. anno XVIII. Consulatus anno XVII. sub III. Kal. Octob. Indict. IIII.* Hac enim Indict. IV. mense Septembri erat annus Christi DCI. Imperii Mauricii XVIII. Postconsulatus vero, seu Consulatus XVII. quae quidem nota numeralis in editionibus perperam per undecies redditur, cum in MSS., ut est proximum vero, VII. decies scriptum esset, id est, septemdecim. Proinde hic Consulatus non est XVI. quod vult vir doctissimus, sed XVII. Jam vero quod primus Mauricii Consulatus dicatur annus integer DLXXXIV. licet sub illius exitum duntaxat processerit, ita ut Consulatus retroactus dicatur, istius anni elapso tempore illi adscripto: simili forte id praescriptum est decreto, quo sub Heraclio, ut mox observamus.

Pag. 691. 14. *Τούτω τῷ ἔτει*] Theodosium filium Caesarem antea dixerat Mauricius, anno scilicet Imperii V, ut scribit Joannes Biclariensis.

Pag. 691. 15. *Ὅ μὲν τοι ἐπάγη εἰς συμβόλαια*] Ita quippe Imperatores filios suos dignitatis consortes ac *Βασιλέας* renuntiabant, ut supremam auctoritatem sibi semper reservarent, solusque iis duntaxat Imperatoris daretur titulus, quo, si pa-

rentem mori contingeret, haberet populus quem Principem jam creatum agnosceret: unde postremis saltem saeculis, *Βασιλεῖς* nude indigebantur, cum parentes *Ἀυτοκράτορες* una et *Βασιλεῖς* inscriberentur. Ita apud Nicephorum Gregoram lib. iv. Hist. cap. xvi. Michaël Palaeologus Imp. filio Andronico Imperatori creato indulget, ut subscribere liceret literis Cinnabariis, caeterum sine mense et Indictione, hac duntaxat ratione:

P 606 ne: *ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΑΡΙΤΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕ ΡΩ-
ΜΑΙΩΝ*, cum ipse sese praeterea *Ἀυτοκράτορα* inscriberet:

V 548 lametsi a Joanne Cantacuzeno Imp. Matthaes filius Imperator factus, sese et *Βασιλέα* et *Ἀυτοκράτορα* dixerit, ut ex ejus subscriptione apud Gretzerum in Notis ad ejusdem Joannis Cantacuzeni Histor. pag. 983. docemur. Vide quae in hanc rem observamus in Gloss. med. Graecit. et in Addit. in v. *Ἀυτοκράτωρ*. Quod vero sit Auctor Chronici Theodosii nomen in tabulis et contractibus nequaquam una cum Mauricii nomine adscriptum, nescio an omnino verum sit, cum contrarium videantur indicare, quod olim monuimus in Famil. Byzant. gesta Synodi Romanae apud Gregorium M. lib. iv. Epist. xlv. quae acta dicitur *temporibus piissimor. ac serenissimorum Dominorum Mauricii Tiberii et Theodosii Augustorum, ejusd. Domini Mauricii Imperii anno tertio decimo, Indictione tertiadecima, quinto die mensis Julii*: hoc est anno Christi vulgari *DXCIII*. Sed cum annus renuntiati Augusti Theodosii omittatur, solusque Imperii Mauricii consulto describatur, sic capienda Chronici verba licet augurari, ut et si Theodosii nomen una cum parentis nomine in contractibus describeretur, anni tamen illius inaugurationis omitterentur, cum gesti Imperii appositus annus praecipuum censeretur Imperatoriae dignitatis argumentum, quod in Gloss. med. Graecit. praesertim docuimus in v. *Μηνολογείν*.

Pag. 691. 19. *Χοσρόης*] Vide Simocattam lib. iv. cap. vii. et seqq. Evagrium lib. vi. cap. xvii. xviii. xix. et Alupharajum in Dynast. p. 96. De anno vero quo id contigit consulendus Henric. Valesius ad d. cap. xvii.

Pag. 692. 3. *Ἀναστάσιος Πατρ. Αντιοχ.*] Notandum, inquit idem Valesius, Patriarcham vocari Anastasium ante restitutionem, quod cum per vim throno exactus fuisset, sua dignitate privatus non censeretur. Vide Lud. Mainburgium lib. i. de Pontificatu S. Gregorii M. sub initium.

Pag. 692. 4. *Μετὰ τελευτήν Γρηγορίου*] Dominico Episcopo Antiocheno successerat Anastasius, cujus laudes multis prosequitur Evagrius lib. iv. cap. xi. quo sede sua per vim a Justino Imp. expulso, ad eandem evectus est Gregorius, ut narrat idem Evagrius lib. v. cap. v. et vi. quo demum extincto, post *XXIII*. annos rursus in sedem suam est restitutus

Anastasius, quemadmodum idem Scriptor refert lib. vi. cap. xxiv. Nicolaus Ursanus in Vita S. Danielis Stylitae n. cxcii. Anastasium ex Palaestina ortum scribit.

Pag. 692. 10. *Ερη ιβ.*] Nicephorus in Chronogr. Zonaras in Foca, et Catalogus Patr. Constantinopol. Leunclavianus, annos xi. Cyriaco duntaxat adscribunt: atqui ab anno quo creatus est ad xxix. Octobr. dcv. quo obiit, intersunt anni xii.

Pag. 693. 1. *Ο γάμος Θεοδοσίου*] De anno et mense quibus actae nuptiae Theodosii non consentiunt scriptores, uti alias monuimus. Quippe Simocatta lib. viii. cap. iv. anno ix. Mauricii peractas omnino innuit, dum, postquam dixit anno xix. Mauricii nihil inter Romanos et Barbaros gestum esse, anno vero xx. Petrum fratrem Europae Ducem creatum a Mauricio, haec scribit: *πρὸ τούτου τοῦ ἐνιαυτοῦ Θεοδοσίου ὁ τοῦ Βασιλέως υἱὸς, νυμφίος πομπεύεται, καὶ πρὸς ἔννομον γάμον δίδωσιν αὐτῷ πατὴρ Γερμανοῦ τὸ θυγάτριον.* Denique subdit paucis diebus a nuptiis, ipsa hyeme, Byzantios ob annonae gravitatem fame laborasse, dieque (a nuptiis) quadragesimo elapso, ipso Natalis Domini Festo, seditionem in Imperatorem a plebe excitatam. Cui quidem temporis characterismo concinere videtur Theophanes, scribens mense Novembri Indict. v. (anno Imperii xx.) Mauricium Germani Patricii filiae Theodosium filium copulasse, nuptiales coronas imponente Cyriaco Patriarcha. Ex quibus colligi potest peractas illas nuptias sub xv. Novembr. anno Christi vulgari dcv. Et sane xv. hunc mensis diem indicare videtur Auctor Chronici: dum ait solennia ista nuptiarum peracta per vii. dies integros, a ix. usque ad xv. mensis diem, quo fortean tandem matrimonium exactum fuerit, caeteris diebus in pompae apparatus insumptis.

Pag. 693. 8. *Καὶ Ἰππάρχος τοῦ αὐτοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν V 549 Δεσπότου τὸ δεύτερον*] Nescio cur hunc Mauricianum characterismum omiserit accuratissimus Hypaticae dignitatis Interpres: et quare tum demum a mense Julio ad mensem Januarium Consulem sese iterum, seu *secundum*, inscribi Edicto proposito decreverit Mauricius: neque enim haec verba ad Theodosium filium referenda censuerim. An igitur quod ea tempestate rursum ut Consul processerit, cum sese Consules tum indigarent, quoties ut Consules in publicum pompa solemnibus, sparsisque in populum missilibus, ejusmodi processus agerent. Annis enim aliis revera Consules non inscribebantur, cum in tabulis publicis acti Consulatus duntaxat memoria servaretur et inscriberetur. Semel enim, nec pluries, Consules processisse Imperatores, ex quo a Justiniano abrogatus est Consulatus, prorsus legimus.

Pag. 693. 15. *Φεύγων*] Simocatta lib. viii. cap. ix. x. xi. xii. Vide Famil. Byzant.

Pag. 693. 18. *Οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. iv. n. vi. et Discept. de Hebd. Constantinopolit. n. xix. xx.

Pag. 693. 21. *Τρωαδηςίων ἐμβόλων*] Ibid. lib. ii. sect. iii. n. iiii.

Pag. 693. 22. *Καὶ τῆς Μέσης*] Ibid. lib. i. sect. xxiii.

Pag. 694. 2. *Εἰς τὸν ἅγιον Ἀυτόνομον*] Qui locus, inquit Simocatta, ab urbe Constantinopolit. circiter cl. stadiis abest.

P 607 Pag. 694. 2. *Πλησίον Πραίνετου*] Urbs Bithyniae, ex adverso Nicomediae, de qua praesertim Socrates lib. vi. cap. xvi. Sozomenus lib. viii. cap. xviii. et Notitiae Episcopatum.

Pag. 694. 7. *Διαδρόμους*] Simocatta lib. viii. cap. xiii. *Εἰς τοὺς λεγομένους Διαδρόμους.*

Pag. 694. 8. *Ἀκρίτα*] Promontorium Bithyniae notum Geographis, de quo in primis egit Gyllius de Bosphoro Thracio.

Ibid. Κωνσταντῖνος ὁ Ἀρδύς] Simocatta lib. viii. cap. ix.

Pag. 694. 11. *Πλησίον τοῦ ἁγίου Κόνωνος*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. xv. n. viii.

Pag. 694. 19. *Ἐκ τοῦ μεγάλου Χρονογράφου*] Quis iste fuerit magnus Chronographus nescio an aliquis indicarit, πῶς prorsus incognitum.

Pag. 694. 20. *Μαυρίκιος*] Similia iisdem fere verbis refert Theophanes anno xviii. Mauricii, sed ex vulgi sermone narrationem suam orsus ab hisce: *φασὶ δέ τινες*, ut Zonaras, *ὡς λέγεται*; et Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem. Eo etiam spectant quae scribit Simocatta lib. vii. cap. xiii.

Pag. 695. 16. *Τῆς Θράκης*] Theophan. ἐν τῇ Θράκῃ.

Pag. 695. 22. *Ἀπέκτεινεν*] Idem Chronicon MS. addit, *χιλιάδας δέκα ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Τριβουναλίου τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἐβδόμου.*

Pag. 695. 1. *Τῆ. Φωκᾶ Ἀγ. μόνου*] An Focas hoc anno revera Consul processerit mox disquirimus.

Pag. 695. 3. *Ἐν Μοναστηρίῳ*] Scribit Simocatta lib. viii. cap. xv. et ex eo Theophanes, Constantinam nna cum tribus filiabus ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ κατακλειστον primum factam: deinde cum anno iv. Focae Germani Patricii consilio in aedem S. Sophiae confugisset, inde abstracta in Monasterium trusa est, ut narrat idem Theophanes, et ex eo Cedrenus. Privata autem domus ista, τὰ *Λέοντος* appellatur apud Georgium Monachum in Chronico MS.

Ibid. Φιλιππικός] Theophan. an. iv.

Pag. 695. 6. *Εκαύθη η Μίσση*] Alterius incendii, nisi idem fuerit, populari seditione in Focam a Prasinis mota, anno illius vii. meminit Nicephorus Constantinopol. in Breviario, et Theophanea.

Ibid. Από τῶν Λαύσου] Constantinopol. Christ. lib. ii. sect. v. n. viii.

Pag. 695. 7. *Εως τῆς Αρκας*] *Ibid.* sect. ix. n. xi.

Pag. 695. 9. *Τῶν Αντιόχου*] *Ibid.* sect. xvi. n. v.

Pag. 695. 10. *Τάξιν τοῦ Πραιτωρίου*] *Μεταξὺ* emendat Holstenius.

Pag. 696. 2. *Κρουῖκίς*] Deest vox *ἑσφάγη*. Is vero ignis supplicio damnatus est, quod in ea seditione Veneti Focae V 550 faverent, Prasini vero adversarentur, ut est apud Nicephorum et Theophanem.

Pag. 696. 4. *Μετὰ Τη. Φωκᾶ Ανγ.* In hunc annum Christi dciv. Consulatam Focae rejiciunt Fasti Vossiani, Panvinus et Pagius. Diem processus Focae notat Theophanes, et ex eo Georgius Monachus, Cedrenus et Symeon Logotheta ad annum ii. *τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ'. Ινδ. ζ'. προσηλθεν* (sic leg. pro *προσηλθεν*) *Φωκᾶς ἐν ταῖς ἑσφραῖς, ἕλπισας ὑπατεῖαν πολλήν*, non observato scilicet veteri Consulatum more, quo Kal. Januar. ut plurimum procedere solebant, quod etiam observatum a Justino Juniore, ut testatur Corippus. Ut porro Mauricius sub hyemem, quemadmodum scribit Simocatta, seu xx. mensis Decembris, ut Theophanes et Cedrenus tradunt, ita Focas eodem mense Decembri, anno Imperii ii. Christi vulgari dciii. Consulatum tum primum iniiit: a quo quidem caeteri deinceps Consulatus seu Postconsulatus putantur in hoc Chronico, tametsi revera primus iste Consulatus actus anno demum dciv. dici debeat, licet incoeptus anno praecedenti sub mensem Decembrem. Imperium enim auspatus est xxiii. Novembris Ind. vi. quo est corona donatus. Verum, ut jam supra attigimus, annus quo processit Focas, licet sub ejus exitum, totus illius Consulatus adscriptus est. De die vero iniiit ac coepti Consulatus dubium non modo injiciant verba Theophanis, qui *ἐν ταῖς ἑσφραῖς* id actum refert, sed et quod in omnibus aliis Scriptoris istius exemplaribus, uti monet Goarus, litera numeralis ζ'. Decembri mense addita desideratur, tametsi habeatur in Chronico MS. Symeonis Logothetae, qui Theophanem fere in eo excerpit. Et certe Cedrenus, non adjecto etiam mense, *ἐν ταῖς ἑσφραῖς* pariter processisse Focam tradit, id est in Festis Natalitiis, quandoquidem id mense Decembri contigisse exerte ait Theophanes: alias enim ita praesertim indignantur festivitates Paschales.

Pag. 696. 7. *Θεόδωρος ὁ Παρχος τῶν Πραιτωρίων*] Qui Theophani anno iv. ὁ τῆς Ανατολῆς Παρχος dicitur.

Pag. 696. 8. Ρωμανὸς Σχολαστικός] Is forte Scholasticus Eunuchus, ἀνὴρ ἔνδοξος τοῦ Παλατίου, qui paullo ante Constantinam Augustam cum tribus filiabus, Germani Patricii consilio, in Magnam Ecclesiam adduxerat, ut pluribus narrat Theophanes anno iv.

Ibid. Θεοδοσίος] Theophan. τὸν τὴν Αβιουμᾶν περιχειρῶν ἄξιαν, id est, *Adjuvae*.

Pag. 696. 9. Πατριτικός] Romanus Patricius dictus eidem Theophani.

Ibid. Δομνιζόλου] Putabam legendum *Δομνιζιόλου*, quo nomine donatur frater Focae Imp. a quo Magister est appellatus. Illius filius fuit, ni fallor, alter Domentiolus, qui ἴδιος P 608 ἀνεψιὸς Focae dicitur Theophani anno ii. ejusdem Focae, et ejus Interpretibus, quem idem Focas Curopalatam dixit, et in Narsem qui rebellaverat cum copiis misit. Sed an idem sit cum Domnizolo Curatore Palatii Hormisdæ (de quo agimus in Constantinopoli Christ. lib. ii. sect. iv. n. 5.) vix ausim quidpiam asserere.

Pag. 696. 10. Ἰωάννης καὶ Τζίτας] Τζίτταν, Theophanes: *Γισαν* vero Historia Miscella et Anastasius vocant. Τζίτζαν alium στρατηγὸν τοῦ θελου Πραισέντου habet Justinianus in Nov. xxii.

Ibid. Σπαθάριος] Leg. forte Σπαθάριος: ut uterque Johannes Σπαθαροκανδιδάτοι fuerint. Vide Gloss. med. Graecit.

Pag. 696. 11. Αθανάσιος] Alius forte ab Athanasio Comite Sacrarum Largitionum, qui cum in Focam conspirasset, capite caesus est anno vii. ejusdem Focae, ut narrat Theophanes.

Pag. 696. 12. Ἐλπιδίος] Idem Theophan. *Ἐλπιδίου* δὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας κόψας τῷ πυρὶ παρέδωκεν.

Pag. 697. 3. Καὶ αὐτὸς γε Γερμανὸς] Germanum ἐν τῇ πρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαιρας occisum refert idem Theophanes.

Pag. 697. 5. Τοῦτω τῷ ἔτει] Ex his emendandus idem Theophanes anno iv. Focae, qui mortuo Cyriaco, Thomam Diaconum et Sacellarium creatum esse Patriarcham Constantinopolitanum hoc anno, mensis Octobr. xi. tradit.

V 551 Pag. 697. 14. Ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν] Vide Gloss. med. Graecit. in Σκελλάριος.

Pag. 698. 8. Δευτέραν] Nam apud Graecos prima hebdomadis feria est Dominica, contra quam apud Latinos, quibus Dominica est septima.

Pag. 698. 9. Ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης, etc.] Legendum videtur, ἰβ'. Ἰνδικτιῶνος ἡλιακῆς (subintelligitur περιόδου) γ'. σεληνιακῆς δὲ ἰθ'. Nam hoc anno dxc. Cyclos Lunae erat xix.

Solis III. tametsi constet Auctorem vocem Indictionis pro Cyclo Solis vel Lunae interdum usurpare.

Pag. 698. 15. *Ἐν Ἰνδικτιῶνι σελήνης ιγ'.*] Addendum *ι'*. legendumque *σελήνης ις'*. quomodo edidimus. Nam hoc anno Christi vulgari CCCXXXVII. Luna XIV. erat ipsis Kal. April.

Pag. 698. 18. *Ἐως τοῦ Πάσχα*] A Paschate anni Christi CCCXXXVII. quo e vivis excessit Constantinus M. ad Pascha anni DCIX. quod incidit in diem XXX. Martii, intersunt *Ἰπᾶτοι*, seu potius *Ἰπᾶσιαι*, CCXXII. quo quidem anno, quaere Indictione XII. currebat Cyclus Solaris XII. juxta Auctorem Chronici, prout supra ponitur. Ita enim recte praefert hoc loco Codex Vaticanus *ιβ'*. pro *ιδ'*. quomodo ediderat Raderus: quod mendum subodorati erant viri doctissimi Holstenius et Ant. Allenus. Hautinus vero pro *τῆς ιδ'*. *ἡλιακῆς* reponendum censebat *σεληνιακῆς*.

Pag. 699. 1. *Τῶν ἀγίων μ'.*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. V. n. LXXXV.

Ibid. *Πηλὸν τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου*] *Ibid.* lib. II. sect. XVI. n. LXXXVIII.

Pag. 699. 3. *Τούτω τῷ ἔτει*] De hac Africae et Alexandriae defectione, et interfecto Alexandrino Patriarcha, silent Theophanes, Cedrenus et Auctor Chronici Orientalis. Is est perro Patriarcha Theodorus, quem idem Theophanes annos II. Pontificatum tenuisse innuit, cuique successorem tribuit Joannem statim sub annum Focae VII.

Ibid. *Καὶ σφάζεται ἀπὸ ἑναντίων*] An ab haereticis, quomodo II *ἀντίπαλοι* dicuntur in Epitaphio Nicolai Patr. Alexandrini lib. III. Anthol. cap. I.

Pag. 699. 4. *Πάντα δὲ καὶ Ἰσαάκιος*] Cui annos VII. Pontificatus tribuunt Nicephorus Constantinopol. in Chronolog. et Theophanes: Zachariae vero Successori, *πρὸ τῆς αἰχμαλώσεως*, annos XXII.

Pag. 699. 7. *Αἰδέσα*] Edessa, quam *Αἰδεσσαν* supra appellavit, alii *Εδεσσαν*. Hanc paullo ante occuparat Narses Patricius, tum in Focam rebellis, ac deinde dimiserat, ut est apud Theophanem.

Pag. 699. 10. *Ἡμέρα ε'*.] Quippe Paschatis dies hoc anno extitit XIX. Aprilis. Proinde hic recte quadrant seriae, praeterquam in magno Sabbato, quod in edit. Raderiana ponitur VIII. pro XVII. Aprilis, et VI. Octobr. die Lunae, qui fuit V. atque ita emendavimus: haec enim per se patent. Sic in numeris saepe peccant Antiquarii. Sed et pro *τῇ η'*. *τοῦ Ἀρτεμισίου*, etc. leg. *Ἐανθικῶς*, cui respondet Aprilis.

Pag. 699. 15. *Καὶ Πρωτοτόμος*] Alius, ni fallor, a Sergio, quem Diaconum duntaxat indigitant Scriptores.

Ibid. *Φρονξ λιμένος*] Haec sic distinguit Raderus: *Pto-
Chronicon Paschale vol. II.*

*chodochiorum Praefectus, custosque portus et trans urbem, Septem-
bri mense Ind. xiv. renuntiavit, etc.* Nescio an bene.

Pag. 699. 16. *Καὶ κατὰ τὸ πέρας*] Haec verba sic ver-
tit Raderus, et *trans urbem*, ut referantur ad vocem *λιμένος*.
Sed cum *καὶ* subsequatur, videtur hoc loco *καὶ κατὰ τὸ πέρας*
referri debere ad τοῦ *Σεπτεμβρίου*, id est sub exitum Septem-
bris, quo mense currebat Indictio xiv. ut hic habetur.

Pag. 699. 17. *Ἀναστάσιος*] Anastasium Patriarcham sub-
latum e vivis a militibus ait Scriptor Chronici. At Theopha-
nes hoc anno auctor est Hebraeos Antiochenos, excitata sedi-
tione, Anastasium Magnum Antiochiae Patriarcham, virilibus
ejus in os immissis, per medias urbis plateas raptatum, mul-
tasque ex civibus interfecisse ac igne consumpsisse. Videndus
praeterea Zonaras.

P 609 Pag. 699. 20. *Πλοῖα ἱκανά*] Theophanes ex Georgio Fi-
side: *πλοῖα καστειλωμένα ἔχοντα ἐν τοῖς καταρτίοις κιβώτια,*
V 552 *καὶ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος.* Scriptor vero Chronici ab Adamo
ad Leonem Sapientem, et Georgius Monachus in Chron. MS.
imaginem Christi non manu factam secum habuisse Heraclium
narrant: *Ἐπιφερόμενος καὶ τὴν ἀχειροποίητον εἰκόνα τοῦ Κυρίου.*
Vide Theophanem p. 254.

Pag. 699. 21. *Στρογγυλοῦν καστέλλην*] In Constantinopol.
Christ. lib. i. sect. xvi. n. ii. de Castello rotundo pluribus dis-
seruimus, illudque *Κυκλόβιον* et *Ἐπταπύργιον* appellatum fuisse
docuimus, a vii. turribus quibus etiamnum constat, unde Turci
ἑπτὰ γουλάδες, quod idem sonat, dicitur. Ad singulas vero
istas turres extant hodieque Graecae Inscriptiones, ex quibus
harum vel conditores, vel certe instauratores qui fuerint deo-
mur. Has exscripsit Georgius Wheelerus Anglus, ex cujus li-
nerario Anglice scripto, hoc loco has licet mendosas insereamus,
quandoquidem nobis haud innotuerant cum Constantinopolim
nostram edidimus. Ad i. igitur haec visitur: *ΠΥΡΓΟΣ ΘΕΟ-*
ΦΛΑΟΥ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Ad ii. *ΠΥΡΙΟΣ*
ΘΕΟΦΛΑΟΥ ΚΑΙ ΜΙΧΑΗΛ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝ ΧΩ ΑΥΤΟΚΡΑ-
ΤΟΡΩΝ. Ad iii. *ΠΑΣΙ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΜΕΓΑΣ ΔΕΣΠΟΤΗΣ*
ΕΓΕΙΡΕ ΡΩΜΑΝΟΣ ΝΕΟΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΟΝΔΕ
ΠΥΡΓΟΝ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ. Ad iv. *ΙΩ. ΕΝ ΧΩ ΑΥΤΟΚΡΑ-*
ΤΟΡΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ. Ad v. *ΠΥΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ*
ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΙΣΤΩΝ ΕΝ ΧΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ-
*ΡΩΝ * ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ (leg. Εὐσεβῶν Βασιλέων) ΡΩ-*
ΜΑΙΩΝ. Ad vi. *ΑΝΕΚΑΙΝΙΘΗ ΕΠΙ ΜΑΝΟΘΗ ΤΟΥ*
** Ἰωάννου ΦΙΛΟΧΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΙΟΥ * ΕΝΝΙ ΚΑΙ ΑΥ-*
ΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΕΝ ΕΤΕΙ
** ΦΚΟΜΒ.* Aliam demique Inscriptionem ad turrin quae Saris
seu Palatio Turcico adjacet, hic etiam describam: *ΟΝ ΤΗΣ*
ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΠΑΤΡΙΣ ΜΑΚΡΩ ΧΡΩΝΩ ΚΑΤΑΡΝΙ

ΠΟΛΛΩ ΚΑΙ ΦΩΔΡΩ ΠΗΓΝΥΜΕΝΗ ΕΚΠΕΣΕΙΝ ΚΑ-
ΤΗΝΑΓΚΑΓΕ ΠΥΡΡΙΟΝ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΒΑΚΛΑΕΙΟC ΗΓΕΙ-
ΡΕ ΕΤΣΕΒΗC ΑΝΑΞ.

Pag. 700. 4. Βόνωσος] Bonosus Comes Orientis et Cotto
Magister militum, quem Coponam vocat Cedrenus, adversus
rebelles Hebraeos missi a Foca, illos aut interfecerunt, aut
membris mutilarunt, aut denique ex urbe exegerunt. Theo-
phan.

Pag. 700. 7. Τῶν Καισαρίων] Constantinopol. Christ. lib.
II. sect. XVI. n. XVII.

Pag. 700. 8. Εἰς τὸν Ιουλιανοῦ λιμένα] Ibid. lib. I. sect.
XIX. n. I.

Pag. 700. 9. Τὰ λεγόμενα Μαύρου] Ibid. lib. II. sect. XVI.
n. LXXIII.

Pag. 700. 14. Φώτιος] Ita Nicephorus in Brev. quem
Φωτισιὸν vocant Glycas, Auctor Chronici MS. ab Adamo ad
Leonem Sapientem, et Georgius Monachus, cujus uxori stuprum
Focas intulerat.

Pag. 700. 15. Τῶν Πλακιδίας] Constantinopol. Christ. lib.
II. sect. VI. n. I.

Pag. 701. 9. Τοῦ Επαρχίου τῆς πόλεως] Constantis, ut
est apud Theophanem anno VII. Focae, cui successit Leontius,
de quo Auctor Chronici anno V. Heraclii, et Nicephorus in
Brev.

Pag. 701. 15. Καὶ τῆς εἰκόνης Φωκά] Vide Theopha-
nem et Georgium Monachum. Nicephorus Constantinopol. de
Crispo: *Ἐπὶ ἀπηθέμετο Φωκά, ὡς δὴ παρῴρισμένος ὑπ' ἐπι-
νοῦ τυγχάνων, τῆς οὐκίας εἰκόνης ἔθηκεν, ἣν ποτε οἱ τῶν ἀντι-
θέτων χρωμάτων δημῶται τῆ τοῦ Φωκά συμπαρήγραψαν εἰκόνι,
αὐτὸν μεταθήκοντο.*

Pag. 701. 18. Καὶ τὸ βένετον βάνδον] Faverant nempe
Veneti Focae, contra quam Prasini, qui eo anno quo Impe-
rio et vita excidit, cum in Circensibus ludis multis contume-
liis proscidissent Focam, ab eo graviter mulctati fuerant, aliis
capite et suspendio, aliis in mare demersis, caeteris denique a
publicis muneribus amotis.

Pag. 701. 19. Ἡρακλείου] Holsten. addit *μόνον*.

Pag. 701. 20. Ἀπὸ ζ'. καὶ αὐτῆς, etc.] Hoc loco quae-
runt viri eruditissimi in I. Exegesi praeliminari ad tom. III.
Martii n. XXIV. quomodo primis Heraclii annis factum sit, ut
jussum ac praeceptum fuerit, ut ab die XIII. Januarii, usque V 553
in anni finem, XV. Indictio et Consulatus Heraclii scriberetur: ac
initium quidem Indictionum a Septembri ad aliud tempus
translatum fuerit, non tamen earum Cyclus anno uno accele-
ratus, quia nempe II. Heraclii annus non fuit signatus Indi-
ctione I. quod Cycli V. numerus anticipate expletus postulas-

set: sed ita scriptum fuit: *Indict. xv. Heraclii ii. post Consulatum Heraclii Aug.* et sic consequenter anno III. etc. Sed non plane video cur mutata ab Heraclio dicantur Indictionum initia: haec enim, ni fallor, recte cohaerent, si paullo attentius expendantur. Heraclius quippe in Imperatorem coronatus est VII. Octobris die, Feria II. *Indict. xiv.* anno Christi vulgari DCX. a quo initium ducit primus Heraclii annus. Ab hoc ipso die quo Imperium auspicatus est Heraclius usque ad XIV. diem Januarii ejusdem Indictionis (XIV.) scriptum est in Actis publicis, *Imperante Heraclio*, vel anno I. *Imperii Heraclii*. Et a XIV. ejusdem mensis (Januarii ejusdem Indictionis XIV.) scriptum est in reliquum tempus usque ad expletum Decembrem Indictionis XV. *Et Consulatu*, etc. Neque enim, ait Scriptor, quod volunt viri eruditissimi, et post illos V. C. in Dissertatione Hypatica p. 358. scriptum fuisse, XV. *Indictione*, et *Consulatu*, etc. cum Indictio illa XV. mensem Decembrem spectet. Sed an hic annus DCXI. revera fuerit primus annus Consulatus Heraclii, jure controversi potest, licet Fasti Vossiani ad hunc annum illum referant, cum apud Scriptorem Chronici Postconsulatus Heraclii ab anno DCXII. duntaxat prodeant, ut exerte indicatur ad annum III. ejusdem Heraclii, et omnino firmatur ex Inscriptione allata ad annum IX. adeo ut hoc anno DCXII. tum primum Consulem processisse existimandum sit, anno elapso a XIV. Januarii usque ad mensem Decembrem illius Consulatus adscripto, licet nondum Consul processisset. De annis porro Heraclii consulendus Petavius lib. XI. de Doctrina Temp. cap. XLIX.

Pag. 702. 11. *Ἐτέθη Ἐπιφανεία*] De liberis Heraclii, et eorum die natali egimus in Familiis Byzantinis.

Pag. 702. 12. *Ἐν προκίεσσον τῆς Ἰσουλίας*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. XIII. n. II.

Pag. 702. 17. *Εἰς πρόκίεσσον Σοφιανῶν*] Ibid. sect. XII. n. I.

Pag. 702. 19. *Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἀυγούστου*] Theophanes, 18.

Pag. 702. 20. *Ἐτελεύτησεν*] *Νόσω ἐπιληψίας ληφθεῖσα*, inquit Nicephorus in Brev.

Pag. 702. 21. *Ἡ καὶ Φαβία*] *Flavianam* dictam ait Isidorus Pacensis in Chronico anno DCXLVI.

Pag. 703. 4. *Ἰνδικτιῶνος α'*] Qua quidem ineunte Indictione post diem III. Octobr. incoepit annus III. Heraclii, qui fuit, ut in Computo a Cl. Dodwello edito idem Augustus scribit, annus a mundo condito VI. MXXX.

Pag. 703. 5. *Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον*] Constantinopol. Christ. lib. IV. sect. VI. n. LXXIX.

Pag. 703. 10. *Γέγονε κληρικὸς Πρίσκο*] Hunc Nicepho-

rus Constantinopol. Theophanes, et aliquot alii *Priscum* etiam vocant, quem caeteri Crispum. Vide Famil. August. Byzant. in Foca, cujus ille filiam Domentiam uxorem duxerat. Cur autem Crispus, seu Priscus, Clericus factus sit, prae caeteris narrat idem Nicephorus, qui inde *πάππαν*, quod idem valet, ab Heraclio compellatum scribit: quam vocem per *parens* perperam reddidit eruditus Interpres. A Nicephoro quae de Crispo narrat exscripsit Zonaras, a quo etiam Crispus appellatur.

Pag. 703. 10. Ο Κόμης τῶν Εξκουβιτόρων] Ita alii: at Georgius Monachus in Chron. MS. ait Focam Domentiam filiam copulasse *Πρίσκῳ τῷ Πατρικίῳ Κόμητι τῶν Μαρίνης*. Ubi *Comes* idem valet ac Curator, quomodo indigitantur qui isti Marinae aedi, in qua asservabantur Thesauri Imperatorii, praeerant: quos quidem Curatores *Λογιστὰς* vocat Lex III. Cod. de Modo multar. Vide Constantinopolim Christ. lib. II. sect. VII. n. II. Priscum autem seu Crispum Comitem Excubitorum dixerat Focas anno I. Imperii: generum vero V. ut est apud Theophanem. Post necem deinde Focae, *τῆς Καπαδοκίας στρατηγὸν* fecit Heraclius, ut est in eodem Chron. MS. V 554

[*Pag. 703. 11. αὐτοῦ*] Corrige errorem typ. *αὐτοῦ*.]

Ibid. Νικήτας Πατρικίος] Consule Famil. Aug. Byzant. in Famil. Heraclii sub fin.

Pag. 703. 15. Τῆς Βασιλικῆς] Constantinopol. Christ. lib. II. sect. IX. n. I.

Pag. 703. 17. Τούτῳ τῷ ἔτει] Scribit Theophanes Heraclium Constantinum coronatum Imperatorem a Sergio Patriarcha XXV. Decembris die, Indict. I. hoc est anno DCXII. vulgari. Nec abludit Nicephorus in Breviario, ubi Heraclium Constantinum (*διώνυμος γὰρ ἐτύγγανε*, inquit ille) statim post Baptismum a patre corona donatum, et Imperatorem proclamatum scribit, tametsi vox *αὐτίκα*, qua utitur, non obsit quin anno dein proximo coronatus intelligatur. Potior enim fides videtur danda Scriptori Chronici, ut qui Heraclio imperante vixerit.

Pag. 703. 18. Ἡμέρα δευτέρα] Hoc enim anno litera Dominicalis fuit G.

Pag. 704. 14. Ἠλω καὶ Ἱερουσαλήμ] Sarbara Duce. Id in annum V. Heraclii conjiciunt Theophanes et Cedrenus.

Pag. 704. 15. Καὶ σφάζονται πολλὰ χιλιάδες, etc.] Edidit Combesius istius cladis Hierosolymitanae Historiam ab incerto Auctore descriptam, in qua Persarum crudelitatem in ciues multis exagitat.

Pag. 704. 20. Καὶ Ζαχαρίας Πατρ.] Ita etiam Theophanes et Cedrenus. Edidit pariter idem Combesius Zachariae tum

apud Persas captivi Epistolam ad Hierosolymitanos, qua in hac calamitate illos ad constantiam hortatur. At Nicephorus ait Modestum Hierosolymorum Ecclesiae tum praefuisse, cum Choroës Sarbaro duce Orientem pervasit, et salutaris Crucis vivifica ligna e sacris locis abstulit. Sed de utroque Patr. consulendus vir eruditissimus Daniel Papebrochius in Serie Historica Patriarcharum Hierosol. n. lvi. et lvii. to. iii. Maii, dum prope-

P 611 *Pag. 705. 4. Εν τῇ τρίτῃ ὑψώσει*] Nempe in Festo S. Crucis Exaltationis, aut certe intra Octavam Festi ejusdem, illa in Ecclesia exaltabatur, ac populo adoranda ostendebatur a Patriarcha: qua vero ratione quove ritu prae caeteris docet Andreas Cretensis Orat. ii. in Exaltat. S. Crucis, loco allato in Append. ad Glossar. med. Graecit. in v. *Τρωσις*. Nec scrupulum movere debet quod anno demum Heraclii xxiv. Hierosolymis sacra ligna in urbem ab eodem Augusto relata sint, cum iis a S. Helena primum inventis, horum partem ad Constantinum filium illa detulerit, uti narrant Theophanes anno xxi. ejusdem Constantini, et alii passim: ex quo Festum Exaltationis deinde profluxit. Nam vel ex hoc saltem loco ante ea relata ab Heraclio illud obtinuisse palam est.

Ibid. Αποδεχθεις] Cod. Vatic. ἀποδεθεις, atque sic emendavimus.

Pag. 705. 5. Ο τίμιος σπόγγος] De sacra Spongia legendi praeterea Willelmus Tyrius lib. xx. cap. xxv. Ducas Hist. cap. xli. pag. 172. Bondelmontius in Descript. Constantinopol. et tom. iii. Hist. Franc. p. 343.

Pag. 705. 8. Ημέρα] Hoc anno litera Dominicalis erat F.

Ibid. Η τιμια λόγχη] De sacra Lancea Constantinopoli asservata sat multa conguessimus in Notis ad Alexiadem Annaeam p. 344. 370. et 402.

Pag. 705. 9. Σάρβαρα] Σάλβαρα legendum, ut infra sub ann. xvi. Heraclii: Σάλβαρον interdum vocat Theophanes, interdum Σαρβαραζα, ut xvii. Heraclii, ubi ζα, vel Σα, est nomen dignitatis, de qua egimus in utroque Glossario.

Pag. 705. 15. Ινδ. γ'. ε'.] In hunc annum v. Heraclii desinit brevis temporum Expositio Melliti MS. quem is ait fuisse annum a mundi exordio v. MDCCCXLVIII.

V 555 *Pag. 705. 20. Κατευθυνθήτω*] Vide Liturgiam Praesantificatorum apud Goarum in Eucholog. p. 191. et 204. Hinc conficit Allatius in Syntagmate de hac missa n. xx. in ejusmodi Liturgia nonnulla fuisse addita, detracta et immutata a recentioribus. Neque enim, ut idem subdit, post τὸ κατευθυνθήτω, sequuntur proxime haec verba Sacerdotis, κατὰ τὴν δωρεάν· sed et multa alia interjiciuntur. Secundo, quod peallitur a populo in eadem Liturgia, non est integrum, sed post τῆς δόξης posito

Ἀλληλούϊα, caetera desunt. Tertio, in eadem Liturgia Sacerdos assumit Sancta, et in altare transfert, post decantata superiora illa verba a populo, et postquam Sacerdos dixit, *Sicut filius prodigus*. At in Chronico transferuntur Sacra, cum populus praefatam oden decantat.

Pag. 706. 4. *Δορυφορεῖται*] Ita Cod. Vatic. Perperam Raderus *δωροφορεῖται* ediderat.

Pag. 706. 6. *Ἐν ταῖς νηστεῖαις προηγιασμένων*] Quadragesimae diebus (exceptis Sabbatis et Dominicis, quibus jejunium solvunt Graeci, et Annuntiatione Deiparae, in quibus *τελεία προσφορὰ* conficitur) ex Can. Trullano *λι. τὰ προηγιασμένα* conficiuntur apud Graecos: ceteris vero diebus, etiam *ἐν ταῖς νηστεῖαις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἧ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου Λειτουργία τελεῖται*, ut est in Typico S. Sabae. Quinam igitur illi alii dies extiterint, in quibus haec Praesantificata facta scribit Auctor Chronici, nescio an aliquis indicaverit, nisi ad ea *προηγιασμένα* respexerit, quae ad aliquas stas ceremonias servabantur, de quibus quaedam attigimus in Gloss. med. Graecit. in hac voce. Porro post *προηγιασμένων*, addit Holstenius *εἰσαγομένων*.

Pag. 706. 9. *Νόμισμα ἐξάγραμμον*] Vide Gloss. med. Graecit. in *Γράμμα*.

Pag. 706. 12. *Σαῖν*] Ita Theophanes. *Σαῖτον* vocat Nicephorus Constantinopolit. ubi colloquium Imperatoris et Saïti pluribus describit. Id porro in annum vi. Heraclii rejicit idem Theophanes.

Pag. 706. 13. *Μηκωνίου*] *Μήκωνα*, Insulam finitimam Delo memorat Tzetzes in Lycophronem: sed alius locus est *Μηκωνιον*, siquidem urbi, ut Calchedon, oppositus.

Pag. 706. 14. *Δὲ αὐτοῦ*] *Δὲ ἑαυτοῦ* legit Holstenius.

Pag. 706. 17. *Διεπέμφθησαν*] Idem Holsten. *δὴ ἐπέμφθησαν*.

Pag. 706. 18. *Ολύμπιος*] Qui *Ἰσακὸς τῶν Πραιτωρίων*, Nicephoro Constantinopol. Quemadmodum vero Heraclii Legati a Saïto, deinde a Chosroë pessime accepti sint, et in custodiam conjecti, silet Auctor Chronici: pluribus vero narrant idem Nicephorus et Georgius Monachus in Chron. MS.

Pag. 706. 19. *Ἀναστάσιος*] Nicephoro Constantinopol. *ὁ τὴν οἰκονομίαν τοῦ μεγίστου ἱεροῦ, ὃ Σοφία ὁ θεῖος Λόγος ἐκώσμησεν, τῶν πραγμάτων πεπιστευμένος*. In Epistola vero Senatorem ad Chosroëm in Chronico descripta, *Θεοφιλέστατος Πρεσβύτερος καὶ Σύγκελλος* indigitatur.

Pag. 707. 14. *Πολιτείας ἐπίβουλος*] Holstenius legit, *πολιτείας γενόμενος ἐπίβουλος*. Deinde pro *ἐποφθαίρει*, legit *ἐποφθαίρας*.

Pag. 708. 7. *Προτρέψαντος*] Quod in primis firmat Ni-

cephorus, scribens Heraclium ad Imperium capessendum Crispum cohortatum, cum non se illius usurpandi gratia venisse diceret, sed ut a Foca tyranno eorum quae in Mauricum ac Mauricii liberos commiserat, facinorum poenas repeteret: Crispoque abnuente, tandem Imperatorem Heraclium a Senatu populoque proclamatum esse, et a Patriarcha coronatum.

Pag. 708. 15. *Αρχιβασιλέα*] Quippe Rex Persarum Rex Regum inscribebatur, quod cum Provinciarum, vel etiam civitatum majorum Rectores *Βασιλεῖς* pariter dicerentur, qui iis omnibus imperabat Persarum Rex, ea de causa Regis Regum titulo vulgo donabatur, ut est apud Briassonium de Regno Persarum, et in Dissertat. nostra ad Joinvillam xxvii.

Pag. 709. 17. *Τούτο γάρ*] Holsten. *ταῦτα*.

Pag. 710. 10. *Διὰ τὸ νῦν*] Sic emendavimus ex Holstenio, cum prave esset editum, *διὰ τολῶν*.

Pag. 710. 13. *Ἐλοήρηται ἐν δευτέρῳ*] Hoc anno litera Dominicalis erat DC.

Pag. 710. 16. *ἀ'. οὖσαν Ἰνδικτιῶνα*] Id est Cyclum Lunarem: nam cum passus est Christus, erat Cyclus xi. ut Auctor supra scripsit, licet revera esset tum x. Hautinus.

P 612 V 556 Pag. 711. 6. *Γράφεται τῆς Βασιλείας*] Nulla scilicet, ac deinceps, adscripta Consulatus nota numerali, quem hoc ipso anno, Januarii i. die, Indict. v. iniisse Novum Constantinum scribit Theophanes, et ex eo Cedrenus et Symeon Logotheta. At licet minus probabile videri possit Scriptorem, qui hac ipsa tempestate vixit, silere debuisse, siquidem verum fuerit, Constantinum Consulem hoc anno dictum: illud tamen ipsum adstruere videtur adscripta temporis nota Honorii Papae Epistolae ad Honorium Episcopum Dorovernensem, apud Bedam in Hist. Angl. lib. ii. cap. xviii. edit. Chiffletianae, quae hisce verbis concepta legitur: *Data die tertia Iduum Januariarum, imperantibus Dominis nostris piissimis Augustis, Heraclio anno vicesimo quarto, post Consulatum ejusdem vicesimo tertio, atque Constantino filio ipsius anno vicesimo tertio, et Consulatus ejus anno tertio: sed et Heraclio Felicissimo Caesare item filio ejus anno tertio, Indictione septima, id est, anno Domini cae Incarnationis sexcentesimo tricesimo quarto: quae quidem anni nota est ipsius Bedae. Ex hac igitur Epistola tum demum Consulem factum Constantinum, Heraclium vero seu Heracleonam, filium alterum, una et Caesarem dictum, anno patris Heraclii xxi. colligere licet. Anni quippe Imperii Constantini a xxi. Januarii putari incipiunt: ac proinde x. die ejusdem mensis nondum quartus advenerat. De Caesarea vero Heracleonae dignitate, et quando illam consecutus fuerit, ut et Consularem, atque adeo Imperatoriam, non plane liquet ex iis quae a Nicephoro Constantinopol. traduntur, tametsi primo Caesarem, deinde Imperatorem, ac de-*

nique Consulem renuntiatum tradat, nullo tamen adscripto fere idoneo temporis characterismo.

Pag. 711. 11. *Τῶν πολιτικῶν ἄρτων*] De quibus copiose egimus in utroque Glossario, et in Constantinopoli Christ. lib. II. sect. XII. Interim ex hoc loco observare licet tempus et annum quo panes isti politici possessoribus seu civibus urbis Constantinopolitanae praeberi desierunt.

Pag. 711. 12. *Διὰ γραφῶν*] Ita etiam praefert editio Scaligeri: at Salmasius ad Vopiscum emendat, *διάγραφον*, ut intelligatur *capitatio* vel *tributum*. Ego vero legendum putem *διὰ διαγράφων*, ex Anastasio in S. Vitaliano PP. et talem *afflictionem* posuit in populo per *diagrapha* seu *capita*, atque *nauticationes* per annos plurimos; etc. vel potius *διὰ διαγραφῶν* quippe *διαγραφὴ* ejusmodi capitatio apud Justinianum, Procopium et alios dicitur, quorum locos dedimus in utroque Glossar. in *Diagrapha*, in *Descriptor*, et in *Διαγραφῇ*. Sed et idem Salmasius pro *νομίσματα γ'*. legendum *τρία νομύλια* contendit, quia, inquit, *νόμισμα* est solidus aureus. Ita sane, atque is exactus non pro singulis panibus; sed pro jure fruendi panibus civilibus in singulos panes: ita ut qui plures perciperet, totidem ternos aureos pro singulis exsolveret, non vero tribus aureis singulos panes compararet. Hic porro *διὰ διαγραφῶν* edidimus.

Pag. 711. 14. *Ἀνηρέθη*] Leg. *ἀνγρέθη*, ut olim monimus. Cod. Vatic. *ἀνηρέθη* legit.

Pag. 711. 19. *τῷ Ὀλυμπιάς*] Quae deinceps narrantur ab anno VII. Heraclii, usque ad annum XV. praeterquam quod duorum annorum characterismi omittuntur, praepostero ordine describi constat. Quod enim de Chagani consilii refertur, recte anno Heraclii IX. adscribunt Theophanes et Cedrenus. Proinde idipsum adjungendum statim post haec verba, *Κωνσταντίνου ἔτος ζ'*. usque ad vocem *ἀντιστατοῦντος*. Exhinc tres consequentes anni Heraclii X. XI. et XII. debuere describi, praemiassa CCCLI. Olympiade. Tum profectio Heraclii in Persiam, quae anno ipsius Augusti XII. contigit, ut recte etiam observant Theophanes et Cedrenus, qui Heraclium tradunt, peracta IV. Aprilis solennitate Paschali, postridie feria II. sub vesperam egressum esse in Persas expeditionem suscepturum: quo quidem anno Pascha revera IV. Aprilis contigit. Nec dissentit omnino Scriptor Chronici, scribens XXV. Martii urbe egressum Heraclium, ac juxta Nicomediam Paschali exacta festivitate iter arripuisse, et contra Persas perrexisse. Huicce demum narrationi subjungendus annus XIII. Heraclii, cum iis quae de Sergio Patriarcha referuntur, usque ad vocem *Ἀλληλούια*. Tum ponenda Olympias CCCLI. cum anno XIV. Heraclii, et ejus characterismis, quomodo haec omnia restituenda

duximus. Hic porro rerum gestarum seriem turbatam esse argumento cat, quod in edit. Raderiana Indictio IX. dicatur Postconsulatus Heraclii XII. qui IX. fuit, et quod τούτω τῷ ἔτει, vel ἐνιαυτῷ, sub eodem anno bis repetatur, contra morem Scriptoris. [Expressit ordinem hic propositum Ducangius in editione.]

P 612 Pag. 712. 17. *Χαγάνου τῶν Αβάρων*] Seu Hunnorum Regis: sic enim Hunnos dictos scribit Georg. Monachus in Chron. MS. Scribit Nicephorus Callist. lib. XIV. cap. LVZ. Gothos ac Wandalos et Gepidas, omnes unius linguae, Honorio et Arcadio imperantibus, Danubium transgressos in finibus Romani Orientalis Imperii consedissee, ac Gepidas quidem, qui in duos populos divisi erant, Longobardos et Avaros, oram eam quae Singidonem et inter Sirmium jacet, incoluisse.

Pag. 713. 6. *Τῆς Χρυσῆς Πόρτας*] Constantinopol. Christ. lib. I. sect. XV. n. XVI.

Pag. 713. 9. *Εἰς τοὺς ἀγίους Κοσμῶν*, etc.] Ibid. lib. IV. sect. XV. n. X. ubi docemus hanc aedem SS. Anargyrorum sitam fuisse in Blachernis, quod et hic infra notatur, id est in Blachernarum regione, proinde vicinam fuisse aedi Deiparae Blachernensi, quod exerte dicitur in libro Miraculorum SS. Anargyrorum in hac scilicet aede patratorum, cap. XVIII. ut et Clericos, non vero Monachos, in ea Sacra fecisse. Ac certe Ecclesiam fuisse Catholicam, id est quod nostri dicunt Parochiam, vel inde conjicere licet, quod in ea aede extiterit Baptisterium, quod Diaconico proximum fuisse ibidem dicitur pag. 358. Sed et illam conditam ab Imperatore, quem non nominat, testatur Nicetas Philosophus in ea Oratione quam de Sanctis istis Anargyris inscripsit p. 132. Theodosio forte Juniore, siquidem non desunt qui Paulino ejus studiorum socio hanc adscribunt.

V 557 Pag. 713. 10. *Προμόρου*] Ibid. lib. IV. sect. XV. n. XXX.

Pag. 713. 17. *Καὶ ἀπὸ κβ. καὶ αὐτῆς*] Huc pertinet subscriptio a Panvinio relata: *Data Kal. Maii Constantinopoli, imperantibus Augg. Fl. Heraclio anno IX. et post Consulatum ejusdem anno VIII. et Heraclio Constantino Juniore filio anno VII. Indict. VII. ubi delenda videtur haec postrema Indictio.*

P 613 Pag. 714. 7. *Μεσίστερου*] Holsten. *Μεσίστερου*.

Pag. 714. 14. *Μετὰ τὸ ἐκ τῶν*, etc.] Sic Cod. Vatic. Legendum videtur, *μετὰ τὸ ἐκ τῶν παρατραπέλων* (καὶ delet Holstenius) *διάδοσιν* et forte addendum *γίνεσθαι*, id est, *post datam fidelibus ex appositis mensis Communionem.*

Pag. 714. 16. *Ἀγύσθαι*] Sic reposuimus ex Cod. Vatic. pro *Ἀγύσαι*. *Τροπάριον* pro *τροπάριον* habet idem Cod. Vatic.

Pag. 715. 12. *Καὶ κατέκραξαν Ἰωάννου*, etc.] An is Prae-

fectus annonae fuit? nam illius curae urbis comestus et annonae publica incumberebat. Verum cur in M. Ecclesia semel ac iterum ob sportulas militares, tum a scholis, tum a plebe tumultuatum potius quam in Circensibus, ut in gravitate annonae ac fame ingruente fieri solitum fuisse docent Tacitus lib. v. Annal. Zosimus lib. v. Ammianus lib. xix. Eunapius in Aedesio, et Sidonius lib. i. Epist. x. non plane constat. Vide Notata ad ann. v. Justiniani.

Pag. 715. 20. Κόμης τοῦ ὀψαριῶν] Verti Comes piscium, nescio an bene: ὀψαριῶν enim est piscis, quod pluribus in Glossario mediae Graecitatis docemus, ita ut Leontius ille praefectus fuerit, non piscaturae, sed rei piscariae, seu piscium in urbe venditioni: Galli dicerent, *le Comte du poisson*, numero singulari. Plurimam autem fuisse Constantinopoli piscium copiam observavimus pariter in Originibus Byzantinis sect. iii. et in Notis ad Alexiadem p. 167. quo praeterea spectant ista Dionis Chrysost. in priore Tarsica: *Ἀλλ' ὁμῶς οὐδεὶς ἂν εἰποι διὰ τὸν ἰχθὺν εὐδαίμονας Βυζαντιῶν, εἰ μὴ καὶ τοὺς Λάρους. Sed tamen nemo dixerit propter pisces beatos esse Byzantios, nisi pariter et Laros.* Et in Orat. xxxv. *Φέρε δὴ, τίνας ἄλλους τῶν καθ' ἡμᾶς εὐδαίμονας ἀκούομεν; Βυζαντιῶν, χάραν τε ἀρίστην νεμομένους, καὶ θάλατταν εὐκαρποτάτην· τῆς δὲ γῆς ἡμελήκασι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς θαλάττης· ἡ μὲν γὰρ διὰ μακροῦ φέ- V 558 ρει τὸν καρπὸν αὐτοῖς, καὶ δεῖ λαβεῖν ἐργασαμένους· ἡ δὲ αὐτόθεν, μηδὲν ποιήσασιν. Age nunc, quomam alios nostro tempore audivimus esse felices? Byzantios? Illi et optimam incolunt regionem, et mare fructuosissimum. Terram autem neglexerunt propter maris virtutem: illa enim longo intervallo illis fructum affert, et eum quidem laboribus partum, mare autem affert ex se statim absque labore.*

Pag. 716. 17. Ο γὰρ ἐπικατάρματος Σαλβάρως] Qui interdum Σάλβαρος. Bellum hoc Avaricum ad muros urbis Constantinopolitanae libro unico, ac versibus Hexametris completus est Georg. Pisides, cujus libri, ut et trium de bello Persico Heraclii editionem apparaverat Claud. Maltretus, uti is monet in Praefatione ad Procopium.

Pag. 717. 9. Θεοδοσιακοῦ τείλους] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. x.

Pag. 717. 10. Μιλαντιάδος] Ibid. sect. xv. n. xv.

Pag. 718. 1. Οἴκου τῶν ἁγίων Μακκαβαίων] Ibid. lib. iv. sect. iv. n. xx.

Pag. 718. 2. Ἐν Συκαῖς] Ibid. lib. i. sect. xxii.

Pag. 718. 10. Βόνῳ τῷ ἔνδοξ. Πατριάρχω] Quippe Heraclius in Persas moturus, Sergio Patriarcha, Senatoribus et populo convocatis, filiisque eorum fidei commissis, Bonum Patriarchiam rerum administrationi praefecerat. Ita Nicephorus et Theophanes anno xii. et ex eo Symeon Logotheta, a quibus

Βόνωσος appellatur: quo nomine aliam quendam sub Foca praepotentem refert Auctor Chronici anno illius vii.

Pag. 718. 15. *Λοιπὸν δὲ μὴ μεμαθηκέναι*] Ubi vocem *μὴ* ex Cod. Vaticano supplevimus.

Pag. 718. 20. *Αρμαστατιῶνος*] Cod. Vatic. *Αρμαστατίονος*.

[Pag. 718. 23. *ἐπικατόρατον* peccatum tyrothetae pro *ἐπικατάρατον*.]

Pag. 719. 1. *Πλησιάσαι*] Leg. *μὴ πλησιάσαι*.

Pag. 719. 9. *Πολυανδρῶλου πόρτας*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. x.

Pag. 719. 10. *Πόρτας τοῦ Πέμπτου*] Ibid. n. xii.

Pag. 719. 21. *Ἐκαλάμωσε*] Sic etiam Cod. Vatic. Sed videtur legend. *ἐκάμωσε*, id est, *confecit*. Vide Gloss. med. Graecit. in *Καμώννειν*.

Pag. 720. 1. *Πόρτας τοῦ ἁγίου Ρωμανοῦ*] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xv. n. ix.

Pag. 720. 10. *Ὁ δὲ αὐτὸς ἐκκλιέστατος*] Supplevimus *αὐτὸς* ex Cod. Vatic. ubi leg. *εὐκλιέστατος*.

Pag. 720. 18. *Τὴν γέφυραν τοῦ ἁγίου Καλλινίκου*] Ibid. lib. iv. sect. xiv.

Pag. 721. 2. *Τοῦ ἁγίου Κόνωνος*] Ibid. sect. xv. n. viii.

P. 614 *Ibid. Εἰς Πηγὰς*] Ibid. sect. xii. n. ii.

Pag. 721. 19. *Ἐνι*] Holsten. *ἔστί*. Sed posterioribus Graecis *ἐνι* idem valet quod *ἔστί*.

Pag. 722. 17. *Διὰ Χαλαῶν*] Ita mox infra: locus porro olim dictus *Χηλαί*, a similitudine forcipum, sive brachiorum quibus portuum moles scalaeque similes esse solent. Quam autem celebres essent haec Chelae, quarum prae caeteris meminit Dionysius Byzantius in Anaplo Bospori, declarant piscatores, qui ex tot orae Bosporicae nominibus vix paucula quaedam retinentes, medium sinus fluxum Estiaco et Hermaeo Promontoriis clausum, etiamnum appellant Chelas, etc. Haec ex Gyllo lib. ii. de Bosporo Thracio cap. xi. ubi ille plura. *Χηλῆς, ἀμφιθαλασσιδίου φρουρίου*, in eadem ora Bosporica meminit Pachymeres lib. ix. cap. xv. lib. xiii. cap. xxv.

Pag. 722. 19. *Ὁρφανοτροφείου*] Constantinopolis Christ. lib. iv. sect. ix. n. xix.

Pag. 723. 17. *Ἀντιπέραν*] Ibid. sect. x. n. ii.

Pag. 723. 20. *Σαφοκάραβοι*] Sic edidimus, cum Raderiana editio cum nota mendii (*καν*)*οκάραβοι* praeferreret: vel expungenda vox *καν*, quod vult Holstenius, et leg. *οκάραβοι*.

Pag. 724. 12. *Ἐμβολον παρεκεῖ τοῦ ἁγίου Νικολάου*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. vi. n. lxxvii.

Pag. 725. 7. *Ἀπῆρον καὶ*] Sic reposuimus pro *ἐπῆρον* (*καὶ*) *ἀνεχώρησαν*.

Pag. 725. 10. *Ἐρῶ θεωρῶ γυναῖκα*] Symeon Logotheta et Cedrenus: *εἶδον οἱ Βάρβαροι πρώτης οὔσης, καὶ τοῦ ἡλίου ἀνατίλλοντος, ἀπὸ τῆς πόρτης τῶν Βλαχερνῶν ἐξελθοῦσαν γυναῖκα περιφανῆ μετὰ τῶν εὐνούχων τινῶν, etc.*

Pag. 726. 1. *Ἁγίαν σορὸν*] Constantinopol. Christ. lib. iv. sect. ii. n. vi.

Pag. 726. 7. *Ο ἀδελφὸς*] Fratres duos habuit Heraclius, V 559 Theodorum Curopalatum, et Gregorium: uter horum hic intelligatur incertum. Certe Theodorum in Persidem comitatum Heraclium scribit Theophanes.

Pag. 726. 14. *Τὸ τεῖχος πέριξ*, etc.] Constantinopol. Christ. lib. i. sect. xi.

Pag. 726. 18. *Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου*, etc.] Ibid. lib. iv. sect. iv. n. xv.

Pag. 727. 10. *Ἐπ' ἄμβωνος*] Ibid. lib. iii. n. lxxv.

Pag. 729. 4. *Πικροτάτῳ θανάτῳ*] *Cibo omni subtracto, ac auri et argenti lapillorumque vi maxima, quam hactenus collegerat, coram proposita, his vocibus insultantibus Proceribus: Frustré τίς αἰδέμ, quorum insana cupidine flagrasti, quaeque amasti tantopere ac collegisti.* Tandem fame enectus, ab iis interfectus est. Ita Nicephorus. Rem etiam pluribus narrant Theophanes p. 271. et Symeon Logotheta.

Pag. 729. 17. *Ἀπὸ τῆς 15. τοῦ Οκτωβρίου μηνός*] Idipsum ex hac Heraclii forte Epistola pluribus narrat Theophanes sub ann. xvii. Heraclii: et ex eo Georgius Monachus.

Pag. 730. 6. *Σιαρσοῦραν*] Theophani ann. xvii. pag. 270. *Ζιάρζουρος* dicitur.

Ibid. *Μικροῦ Ζάβα*] Georg. Monachus MS. *καὶ περάσας ὁ Βασιλεὺς τὸν μέγαν ποταμὸν Ζάβαν*, etc. Infra: *ἔκράτησεν τὰς δ. γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζάβα.* Quippe extitere duo in Perside fluvii hac nomenclatura, quorum alter *μέγας Ζάβαν*, alter *μικρὸς Ζάβαν* appellabatur. Utriusque meminit Theophanes, et ex eo Symeon Logotheta anno xvii. Heraclii. Vide praeterea Cedrenum p. 417. et Ortelium in *Zabatus*.

Pag. 730. 12. *Κανζάκων*] *Γαύζακων* Georg. Monachus in Chronico MS. *Γάζακων* vero vocat Theoph. et ex eo Cedrenus V 560 anno xiii. et xvii. *πόλιν ἐν τῇ Ανατολῇ Γαζάκην*, Symeon Logoth.

Pag. 730. 18. *Εἰς τὸ Ἀρμάν*] Idem videtur quod infra *Ναρβάν* dicitur: fluvius forte *Αρβᾶς* appellatus a Theophane an. xvii. pag. 270. qui *Ναρβᾶς* dicitur Symeoni Logoth. in Chron. MS.

Pag. 731. 8. *Γουνδάνασπα*] Qui *Γουνδαβούνας* et *Γουνδαβουζᾶς* dicitur Theophani anno xvii. pag. 270. ubi similia refert, Cedreno vero *Γουνουφουῦνδος* pag. 419.

Pag. 731. 11. *Ἐπιποιῆσαι*] Eadem voce haud minus trita utitur rursus infra.

Pag. 733. 17. *Κυριακῆς οὔσης*] Tertia enim Aprilis incidit in Dominicam hoc anno Chr. DCXXVII. quo Pascha incidit in XXVII. Martii.

Pag. 734. 13. *Ἡμᾶς δὲ τῆ ἡ΄.*] Ita reposuimus cum Holstenio, pro *ζ΄*. nam ipsemet Heraclius ad VII. Aprilis in castris ad Canzacos persistisse duntaxat paullo ante scribit.

Pag. 735. 1. *Ἰσον ὑπομνηστικῶ*] Istius Sirois commonitorii, seu Epistolae, meminit Nicephorus Constantinopol. qua, inquit ille, Heraclium hortabatur ut ambo invicem Imperia conjungerent, et concessa a Deo pace fruerentur, ea lege ut uterque suis se finibus contineret. Meminit pariter Theophanes ann. XVIII. Hac porro *ὑπομνηστικῶ* voce pro Epistola utitur etiam Chosroës Persarum Rex apud Simocattam lib. IV. cap. VIII. Sidon. lib. VIII. Ep. XI.

Dilectae nimis et peculiari

Phoebus commonitorium Thaliae.

Pag. 735. 8. *Καλοποδίνως*] Vox nihili, tametsi ita etiam Cod. Vatican praeferat: legendum enim videtur, *καὶ ἀνοδίνως*, quam vocem cum voce *ἀπόνως* jungit Plutarchus in Cicerone, absque ulla difficultate.

Pag. 735. 10. *Δισσοῦν*] In MS. Vaticano haec vox vix legi potest.

FINIS NOTARUM AD CHRONICON PASCHALE.

SYLLABUS AUCTORUM

QUI LAUDANTUR

IN CHRONICO PASCHALI.

- A**FRICANUS. 104. b. 164. a. 165. d.
Apollinaris Hierapoleos Episcopus. 6. c.
Apollonius Historicus. 113. c.
Artabanus. 64. b.
S. Athanasius. 4. a. 221. c. 396. c.
S. Augustinus. 371. d.
S. Basilius. 203. d. 228. a. 355. a.
Berosus. 23. a.
Brutius. 38. c. 250. c.
Callimachi Aetesia. * 111. d.
Charax. 112. a.
Clemens Alexandrinus. 7. a. 137. a. 145. a. 219. c. 224. c. 232. d. 251. d.
Clementina. 23. d. 28. b. d.
S. Cyrillus. 48. a. 241. 242. 248. 350. 369.
Diodorus. 44. c.
Dionysius Areopagita. 219. c.
Ecclesiastes. 3.
Enoch liber. 21. a.
Epiphanius Cypri Episcopus. 23. b. 25. d. 26. a. b. 30. b. 255. b. 263. c. 266. b.
Eupolemus. 91. b. 164. b.
Euripides. 38. c. 43. a.
Eusebius Pamphili. 247. a. 255. c.
S. Gregorius Nazianzenus. 228. b. 353. d. 374. a. b.
S. Gregorius Nyssenus. 355. a. b. Herodotus. 47. b.
Hesychius. 371. c.
Hippolytus Martyr Episcopus Portus. 6. a.
Homerus. 37. c.
S. Ignatius Martyr. 212. d.
S. Joannes Chrysostomus. 233. c. **Leg. Actia*
Josephus Historic. 23. b. 94. a. 102. c. 207. b. 209. c. 217. b. 224. c. 228. a. 230. b. 233. a. 247. a. 248. a. 249. a.
S. Irenaeus. 250. c. 251. d. 257. d.
S. Justinus Martyr. 258. c.
Leontius Antiochiae Episcopus. 270. b.
Licinius Historicus. 114. d.
Magnus Chronographus. 379. c.
Melito Sardium Episcopus. 259. a. c.
Menethon. 46. d.

496 SYLL. AUCT. QUI LAUD. IN CHRON. PASCH.

Mercurius Trismegistus.	47. b. c.	Semeronius Persa.	38. d.
Musanus.	260. d.	Silvius Historicus.	113. c.
Nestorianus	Chronographus.	Socrates Histor.	371. b.
	324. c.	Sosibius.	192. a.
Palaephatus.	44. b. 46. b.	Sozomenus.	371. b.
S. Paulus Apostolus.	20. a. b.	Suetonius Tranquillus.	117. c.
	<i>c. et alibi non semel.</i>	Synodus Nicaena.	8. b. c.
Pausanias.	40. d.	Tatianus.	91. c. 232. d. 261. c. d.
Petrus Alexandriae Episcopus.	1.	Tertullianus.	229. d.
Philo Judaeus. [3. ed. Bonn.]		Testamentum vetus et novum.	
	228. a. 230. d. 249. a.		
Phlegon.	219. c. 222. c.	<i>passim.</i>	
Polyaenus Historicus.	144. c.	Theophilus.	41. a.
Priscus Thrax.	318. b.	Virgilius.	113. c.

I N D E X

AD CHRONICON PASCHALE.

A

Aaron nascitur. 63. b. primus Pontifex. 76. c. ejus sepulcrum. 157. d	Adoc. 91. c
Abacuc. 119. d. 130. d. 142. b. 150. c	Adonis. 130. d. 37. a
Abdera. 35. b	Adramelech Aethiops. 108. a. 116. c
Abdiu Propheta. 96. b. 149. a	Adriace. 27. c
Abdonai Propheta. 97. c. 99. b	Aealon judex. 81. d
Abel. 20. b. c	Aedessa. 267. b
Abesmaül. 161. b	Aegyptii, ex quo orti. 28. b. c
Abenner. 84. c	32. b
Abiathar Pontifex. 85. a. 91. b	Aegyptus filius Beli. 42. c
Abilina. 208. d	Aela Rex Israël. 95. d
Abimelech Pontifex. 80. b. 84. a. 95. a	Aelia. 85. a
Abiud Rex. 79. a. 94. b	S. Aemiliani Martyrium. 297. a
Abraham. 49. 50. 51. 52	Aemilianus Praefectus Urbi. 808. b
Absalom. 85. b	Aeolia. 30. a
Absirtus. 111. c	Aeschylus Athenis regnat. 104. b
Abyrtum, urbs. 269. a	Aeschylus Poëta. 169. d
Achaz Rex. 109. a. b. c. 114. d	Aesculapius. 79. d
115. a. b	Aethiopes Libyci. 23. c. Aethiopia varia. 29. d. 30. d
Acarmania. 27. d	Aëtius Praef. urbi. 810. c. 317. d
Achab Rex. 97. b. c. d	Aetolia. 27. d
Achias. 91. c	Afri, ex quo orti. 26. d
Achias Silonites. 91. a. c. d. 93. c. d	Africa unde dicta. 169. a
Achaia. 27. d	Africae defectio sub Foca. 382. a
Achilleus, Balneum Constantinopoli. 314. d. 315. a	Africanus historicus. 267. d. ejus mors. 268. a
Achtob Pontifex. 97. a	Agar. 52. b
Acrisius. 38. c	Agareni, unde dicti. 52. b
Acrita, urbs. 389. a	Agenor. 42. b. c
Acropolis Constantinopolit. 265. c	Aggaeus Propheta. 130. d. 142. c
Acynceum, urbs. 303. a	151. c
Adam, 19. 20. Deus appellatus. 23. c	Agrippea, urbs. 193. d
Hunc damnatum aiebat Marcion haereticus. 260. d	Agrippa Rex Judaeae. 229. c. 230. b
Adiani. 83. a	246. c
	Ain. 107. c

- Ainon.** 107
Ala, munimentum urbicum. 397. d
Alamossyni. 34. a
Alasseni. 30. d
Alba. 109. d
Albani. 27. b
Albania. 27. d. 30. d
Alcimus Pontifex. 179. b. c
Alcippe elephantem parit. 248. d
Alexander Magnus. 177. c. 207. d
Hiereimiae ossa Alexandriam transfert. 156. d. urbes varias sui nominis aedificat. 170. d. 171. a
Alexander Rex Syriae. 180. c. d
181. a
Alexander M. Strategium Byzantii condit. 265. d
Alexander Severus Imp. 268. a. c
Alexander Episcopus Hierosolymitanus. 270. d
Alexander Episcopus Constantinopolaeos. 285. c
Alexander Praefectus Praetorio sub Heracdio. 391. c
Alexandri Balneum Constantinopoli. 337. c
Alexandria Aegypti condita. 193. b
207. d
Alexandria Magna. 341. c. deficit a Foca. 382. a
Alexandriae variae. 170. d. 171. a
Allarichi caedes. 318. a
Alorus Rex Chaldaeorum. 23. a
Amantius Praepositus. 330. d. ejus interitus. 331. c
35. d
Amastusii. 29. c
Amazones. 27. b
Amazonis. 27. d
Ambo. 319. c
Ambram. 62. c. 63. b. c. 64. d
Ambri Rex. 96. d. *Vide* Zambri.
Amessias Sacerdos. 106. c
Amessias Rex Judaeae. 101. a. 102. a. d
Amida, urbs. 300. a
Amiens. 35. d
Amisus. 33. b
Ammonophim lapis. 144. b
Ammoniacae. 35. a
Amon Rex. 118. d
Amos Propheta. 115. b. 97. c. 102. d
109. d. 147. d
Amphipolia. 85. c
Amplias. 213. c
Anabathmi. 254. a
Ananelus Pontifex. 190. b
Ananias Propheta. 94. b. 95. b
Ananias Pseudopropheta. 120. d
130. c
Anargiscus Magister militum interfectus. 317. a
Anastasia filia Valentis Imp. 301. a
Anastasia filia Mauritii Imp. 378. d
380. d
Anastasiae Balneae. 301. b
Anastasius Patr. Antiochenus. 337. d
382. c
Anastasius Imp. 328. d. ejus somnium. 330. d. mors. 331. a
Anastasius Presbyter et Syncellus. 386. c. 387. d
Anathema, quid? 367. a
Ancus Marcius Rex Romanorum. 120. c
Ancyra. 35. c
Sanctus Andreas Apostolus. 212. d
Sancti Andreae Aedes Constantinopoli. 306. c
Andromeda. 39. c. 40. d
Andronicus. 177. d
Andubarius. 36. a
Angeli Dei, qui? 22. b. c. d. 23. a
Angeli, locus Alexandriae. 252. b
Angelicus Hymnus. 22. c
Angelus dictus Malachias Propheta. 142. c. 152. c
Anianus Domesticus. 390. c
Annas Pontifex. 207. b. 228. d
Anni initium a. xxi. Martii. 75. c
211. c. d. 216. a. 219. d. 220. c
222. d. 225. c. 229. a. 288. d
Anni Aegyptiorum. 45. d
Anni captivitatis Judaeorum. 143. c. d
Anni Syromacedonum et Apamien- sium. 171. d. 320. a
Anni Ascalonitarum. 182. c
Anni Seleuciensium. 182. c
Anni Philadelphiensium. 185. b
Anni Gazensium. 185. c
Anni Diocletiani. 274. d. eorum initium, 274. d. 288. d
Anni Comagenorum. 248. b
Anni Samosatensium. 248. b
Anni Antiochenorum. 187. a. b. 294. d
320. a. 328. d. 331. b. 334. b
Anni Petraeorum et Bostrenorum. 253. a
Annibalianus Rex dictus. 286. b
Annuntiatio Deiparae. 198. b
Sanctus Anthimus Martyr. 277. c

- Anthemius Praefectus Praetorio.** 303. b
Anthemius Imp. 320. a. 323. c. d
Antioi urbs. 254. e
Antipater Vindex Antiochiae. 339. d
Antiochenerum anni. 187. a. b
Antiochia a Seleuco Nicanore condita, 41. d. Antiochenorum anni.
Vide anni.
Antiochia Magna. 341. c. et *abbi.*
Antiochus, tractus Constantinopoli. 339. d
Antiochus Rex Syriae. 177. b
Antipater Ascalonites. 189. a. 190. d
Antipatris. 193. d
Antonius Triumvir. 187. c. 189. c. 190. a
Antonius Heliogabalus Imp. 267. c
Antoninus Caracallas Imp. 267. a. b
Aod. 78. d
Apamia. 85. b. c
Apamiensium anni. 171. d
Apelles e Christi Discipulis, 213. c
Apellis Apologia pro Christianis. 255. c
Aper Praefectus Praetorio. 274
Aphraam Saturni filius. 36. d
Apion Patricius. 331. d
Apocastice. 10. b
Apollinaris haereticus. 237. a. 296. c
Apollinis fanum Constantinopoli. 265. c
Apollo, e Christi Discipulis. 214. a
Apollonias. 85. d
Apollonius Syriae Praetor. 177. d. 178. a
Apollonius Tyaneus, ejus Telesmata. 250. b. mors. 254. c
Apostolium. 320. b
Apostolorum corpora haemata. 246. b
SS. Apostolorum Aedis dedicatio. 302. d
SS. Apostolorum Aedes Constantinopoli. 381. a. 334. b
Appia, Christi discipula. 226. c
Apertus. 34. b
Aquaeductus Hadriani Constantinopoli. 335. c
Aquila e Christi Discipulis. 213. d
Aquila socer Hadriani Imp. astronomus, Christianismum ejurat. 255. b
Aquilina. 26. d. 119. a
Aquileia, urbs. 269. a
S. Aquilinae Aedes Constantinopoli. 338. a
Aquitani, ex quo orti. 26. d
Arabes, unde orti. 30. c. 31. a. interiores. 31. b. antiqui. c. Felices. d. Petraei. 35. b. Mesopotamitae. 35. b
Aramossyni. 31. b
Arbela. 35. b
Arca, urbs. 35. d
Arca. 347. b
Arca legis ubi recondita. 157. b
Arcadia, filia Arcadii Imp. 306. b. e nascitur. 307. a
Arcadiacum Forum. 313. b
Arcadianae, Balneum Constantinopoli. 306. c
Arcadianorum cohors. 327. a
Arcadius Imp. 304. c. 306. a. ejus nuptiae. *ibid.* statua. 313. b
Arcadius Praefectus Praetorio sub Zenone. 328. b. c
Archaeus e Christi Discipulis. 214. b
Sancti Archangeli Aedes. 389. d
Archelais, urbs. 267. c
Archelaus Rex Judaeorum. 191. b. 206. a. 220. d
Archimedes. 171. a. 175. d
Archieunuchus. 302. a
Ardaburius Comes Orientis, 321. b interficitur. 323. a
Areobindus, 321. d. Julianae maritus. *Vide Juliana.*
Areobindus Patricius. 330. b
Aretas Rex Petraeorum. 219. b
Argentariorum Porticus, Constantinopoli. 337. d
Argenteus nummus Romae signatus. 173. d
Argivi in Syria. 42. b
Argos. 35. c
Ariadne uxor Zenonis Imp. 324. c subit Anastasio Imp. 328. d
Ariani exagitati a Leone M. Imp. 323. c
Arianus, praedium. 370. d
Aristarchus Philosophus. 180. a
Aristarchus, e Christi Discipulis. 214. b
Aristides exal. 161. c
Aristobulus Judaeus Philosophus. 173. c
Aristobulus Pontifex. 184. a. d. 188. d. 190. b. 208. c
Aristobulus e Christi Discipulis. 213. d
Aristogiton. 145. d

- Aristonis apologia pro Christianis. 255. c
- Aristophanes. 169. d
- Arius haereticus in Concilio Nicaeno damnatus. 237. 282. c
- Armatus Magister militum interficitur. 324. c. d. 325. c. d
- Armenia Persica. 299. b
- Armenii, unde orti. 31. b. 32. a. b. 194. b
- Armodius. 145. d
- Arphaxad. 46. a
- Arrach Deus. 116. b
- Arriani, populi. 31. a. c
- Arsacia. 35. b
- Arsacius Episcopus Constantinopolis post Chrysostomum. 307. d
- Arsacius Magister militum. 308. b
- Arsenoitis. 31. b
- Arsiochus Persarum Rex. 170. b
- Artabanus Rex Persarum. 162. c
- Artabanus civis Antiochenus panes civiles instituit. 202. d. 203. a
- Artaxerxes Longimanus Persarum Rex. 162. c
- Artaxerxes Ochus Rex Persarum. 168. c. 170. a
- Artemas, e Christi Discipulis. 214. c
- Artemius Dux Aegypti. 297. b
- Asa Rex. 94. b. 95. a. c
- Asaph Propheta. 85. a
- Ascalon, urbs. 295. c
- Ascalonitarum anni. 182. a
- Asclepius a Domitiano interfectus. 250. d
- Asia major. 35. c
- Asinus, dictus Justinianus. 338. b
- Asoa. 28. b
- Asoed. 91. c
- Asopus. 35. c
- Asor. 107. c
- Aspar Patricius. 319. b. 321. a. b. c. interficitur. 323. a
- Asses lignei, coriacei. 117. c
- Assyrii. 30. d. Assyrii secundi. 31. b
- Astacia, Nicomedia dicta. 174. a
- Astarte. 92. a
- Astyages Rex Medorum. 141. d. 142. b
- Astynome. 37. a
- Asyncritus, e Christi Discipulis. 213. d
- Ataulfus caesus ab Honorio. 309. b
- Athalaricus Theodorico Regi Italiae succedit. 327. d
- Athanasius Alexandriae Episcopus. 285. d
- Athanasius Comes largitionum. 380. c
- Athanasius Patricius. 393. a. b. 394. b
- Athenae expugnatae a Xerxe. 166. b
- Athensis, uxor Theodosii Jun. Imp. ejus historia. 311
- Athenienses utuntur xxiv. elementis. 167. a
- Attalus tyrannus caesus. 310. a
- Athyra, urbs. 337. c
- Attica. 27. d
- Atticus Patr. Constantinopolit. 309. c
- Attila Hunnorum Rex. 315. c. 317. d. ejus mors. 318. a
- Avares. 393. 394. 395. 396
- Augustamnica. 266. c
- Augustaeum Constantinopol. 284. c. 321. 337. a
- Augustus. *Vide Octavius.*
- Augustus dictus mensis Sextilis. 191. c
- Aurelianus Imp. moenia Romae instaurat. 273. a. b. moritur. 265. c
- Aurelianus Praefectus Praetorio. 309. d
- Sancti Autonomi tractus, Constantinopoli. 379. a
- Autrigoni. 33. d
- Axiamaranan Persa. 399. d
- Axius fluvius. 34. d
- Azael Rex Syriae. 98. a. 99. c. d. 101. b. 102. a
- Azarias Propheta. 95. b
- Azarias Pontifex. 96. c. 120. d
- Azymorum dies. 211. c. d. 227. d

B

- S. Babylae Martyrium. 270. b. c. 274. b
- Babylonia. 35. b
- Bacchylides. 162. b
- Bactra. 28. b
- Baladad. 91. d
- Balanii Templum Heliopoli. 303. d
- Balbinus Imperator. 269. a
- Balneum publicum Alexandriae. 266. c
- Balneum Zeuxippi Constantinopoli. 284. d
- Balneum Dagistei, Constantinopoli. 336. c. d. Alexandri. 337. c
- Balthazar Rex Chaldaeorum. 138. b. c. 139. 140
- Bansa Rex Israël. 94. c
- Baptizandorum vestes candidae. 276. a

- Cari. 28. c
 Caria. 30. a. 175. a. d
 Carianthodon. 193. b
 Cariatus insula. 30. a
 Carinus Imp. 274. a. b
 Carnuntum urbs. 279. b
 Carosa filia Valentis Imp. 301. a
 Carosianae balneae. 301. b. 303. a
 Carrae, urbs. 267. b
 Carruca Praefecti urbi. 318. b. Praefecti Praetorio. 328. c
 Carthago. 35. a
 Carthaginem ingreditur Gensericus. 315. b
 Carus Imp. 274. a. moritur. 279. a
 Caspii. 32. a
 Cassandria. 35. c
 Castellum Rotundum Constantino- poli. 332. c
 Castimonia apud Persas inducta. 45 46
 Cathari haeretici. 271. c
 Caucasus. 34. b. 37. d
 Cayphas Pontifex. 208. d
 Cea. 33. a
 Cecropius Episcopus Nicomediae, terrae motu obrutus. 293. c
 Cedrusii. 31. a
 Celtei. 26. d. 32. c
 Celtiones. 32. c
 Celtiberi. 27. c
 Celtis. 27. d
 Cendocolpatae. 32. d
 Cepheus. 39. b. 40. d
 Cephas, e Christi Discipulis. 213. c
 Cepheus. 41. a
 Cephissus fluv. 34. c
 Cercina Insula. 30. a. 33. c
 Cerdo haereticus. 256. a. 273. c
 Cerei accensi, honoris indicium. 327. c
 Cericus Magister Militum. 335. a
 Cerinthus haereticus. 252. c
 Ceroë, genius Byzantii. 265. a
 Cetaei qui et Romani. 32. b. 33. c
 Chaganus Avarum. 379. d. 389. c. d 392. b
 Chalca, urbs. 399. c
 Chalce, Constantinopoli. 329. c
 Chalce Hippodromi. 383. b
 Chalcedonensis Synodus. 319. b
 Chaldaeorum Reges. 23. a
 Chaldaeii. 30. c. 31. c
 Chalyces. 27. b
 Chananaeae. 32. b
 Chelae. 395. c. 396. a
 Chelone, locus Constantinopoli. 250. b
 Chenebron. 63. c. 64. a
 Chenex. 107. c
 Cherronesus. 35. c
 Chetura. 64. b
 Cherubini Templi Hierosolymitani Antiochiam translati. 247. b
 Chilon e septem Sapientibus. 143. a
 Chiron. 37. a
 Chlamys candida Imperatorum. 338. c
 Chlamydes Senatorum. 117. b
 Chore. 86. a
 Chosroes Persarum Rex ad Roma- nos confugit. 377. c. ejus interi- tus. 399. a
 Christi genealogia. 245. nativitas. 189. d. 191. a. 199. b. 202. d 209. d. 226. d. Circumcisio. 203. a
 Epiphania. 209. b. Baptismus. 210. a. b. 224. b. 255. a. Prae- dicatio. 223. d. 224. a. b. d. Pa- scha. 210. d. 216. a. b. c. d 225. d. Passio. 222. a. 224. c
 Assumptio. 225. c. Discipuli. 208 214
 Christiani M. Antonino victoriam a Deo impetrant. 261
 Christiani unde dicti. 361. c
 Christianorum persecutio. *Vide Per- secutio.*
 Chrysopolis. 386. b
 Chus Aegyptius. 36. a
 Chusarsathem Rex Aegypti. 78. a. b
 Chuta. 108. b
 Chutei. *ibid.*
 Cicero ab exilio revocatur. 185. c
 illius mors. 190. a
 Cilicia secunda. 371. a
 Cilix. 42. d
 Cinis instar pluviae. 324. a
 Circenses ludi. 285. a
 Circenses factiones. 319. b. *Vide Factio.*
 Circi Constantinopol. portae com- bustae. 303. a. ascensus. 308. c
 incensus. 329. c
 Circumcisio Abrahami. 53. a. b
 Circus Romanus. 110. c. d
 Circus Constantinopolit. 284. a. b
Vide Hippodromus.
 Cisterna a Foca extracta. 382. a
 Cisterna Pulcheriae Constantinopoli. 312. c. Magna. 321. a. 335. c
 Cithaeron. 34. c
 Claudius Imp. 273. a. 231. a

- Clavi aurei et purpurei ophlamydam. 117. b. c
- Clazomenae. 33. b
- Clemens e Christi Discipulis. 214. b
Romae Episcopus. 250. a. moritur. 252. a
- Cleopas e Christi Discipulis. 213. c
- Cleopatra filia Mauricii Imp. 878. d
380. d
- Cleopatra Regina Aegypti. 186. a
191. d
- Clementis vii. orbis. 85. a. b. c. d
- Cnethi. 33. c
- Cnidus. 80. a
- Cochlea. 284. d
- Cochlea Palatii Constantinopol. 326. d
- Codex Justinianus. 335. c. renovatus. 343. d
- Codra, aedis species. 254. a
- Codrum rotundum. 237. b
- Coena Domini, quando acta. 225. d
- Colchia. 27. d
- Coli. 27. e
- Colossus Rhodius. 175. d. 255. a
263. d. Nereidis. 248. e
- Colonia, urbs. 371. c
- Columna Porphyretica Constantinopol. 284. b. 309. d. 310. a
- Columna et statua Constantini M. 333. c
- Columna a Foca extracta. 332. a
334. c
- Columnae Herculis. 29. d
- Comagenorum anni. 248. b
- Comana. 86. d
- Cometa sub Heraclio. 391. b
- Cometae alii. 815. c. 823. c. 831. d
- Comagenae. 31. d
- Comentiolus. 379. b
- Commerciarius glasti. 394. c
- Commodus Imp. 257. c. 259. b. 264. a
- Concilium Constantinopolit. sub Me-
ne. 344. d. Ephesianum. 314. c. al-
terum Ephesinum, 317. c. Calche-
donense. 319. d
- Conglarium. 117. c
- Conni. 27. c
- Sancti Cononis Aedes, Constantino-
poli. 379. b. 394. c
- Constantius filius Constantini M. 278
c. d. Caesar. 281. e. 282. c. 286. a
287. c
- Constantia filia Constantini M. 291. c
- Constantiae Constantini M. filiae
corpus Constantinopolim allatum.
304. c
- Constantianae, Constantinopol. 339. a
- Constantina filia Tiberii Imp. Mau-
ricii conjux. 876. d. in Monaste-
rium traditur. 380. a. occiditur.
378. d
- Constantinopolis condita a Constan-
tino M. 284. a. b. c. 285. a. Florens
dicta. *ibid.* Roma secunda
appellata. *ibid.* ejus Encenia et
Natalis, *ibid.*
- Constantinus M. Helenae filius, 278
imperat. 278. d. Byzantium in-
staurat. 278. c. fit Christianus.
ibid. Vicennalia celebrat. 282. d
- Drepanum instaurat. 283. d. Da-
nubium trajicit. 284. a. Constanti-
nopolim condit. a. b. ejus sta-
tua radiata. 284. b. aurata alte-
ra. 285. d. ejus Tricennalia. 286. a
- Persis bellum parat, baptizatur,
moritur. 286. c. ejus funus. 287. a
- Constantinus filius Constantini M.
287. b
- Novus Constantinus dictus Tiberius
Thrax Imp. 376. b. d
- Constantianus Lardis. 379. b
- Constantiolus. 336. d. 339. b
- Constantinus Chlorus fit Caesar.
275. b. deinde Imp. 277. d. mo-
ritur. 278. a
- Constantius frater Constantini M.
377. d
- Constantius filius Constantini M.
281. c. 286. c. 287. b. c
- Consulatum dare. 277. d
- Consulum Romanorum initium. 164. d
- Cordilia. 81. d
- Cornelia Vestalis ob stuprum de-
fossa. 249. c
- Cornelius baptizatur. 229. c
- Cornelius Papa Romae. 272. a
- Coranorum legio. 297. a
- Corura insula. 28. a
- Corzeni. 27. b
- SS. Cosmae et Damiani Aedes Con-
stantinopol. 389. d. 397. b
- Cosae. 31. c
- Cotyaeum, urbs. 275. c
- Crassi mors. 186. c
- Craterus Patricius. 336. d. 340. c
- Crescens e Christi Discipulis. 214. c
- Martyr. 252. b
- Cretes. 29. b
- Crispus fit Caesar. 281. c. interfi-
citur. 282. d
- Crocodilus. 146. c

- Croesus Rex.** 143. b
Sanctae Crucis festi Institutio. 286. a
Crux in coelo visa a Constantino.
M. 280. b. rursus sub Constantio Hierosolymis. 294. b
Crux Dominica capta a Persis. 385. b
Ctesias. 168. c
Curoa. 33. a
Cycli varii Ecclesiastici. 9. 10. 11
288. d
Cyclus annorum DXXXII. 374. a. d
375. a
Cyla. 35. c
Cyrestica. 297. c
Cyniras. 37. a
Cyphera insula. 28. a
Sancti Cypriani Martyrium. 272. b
Cypris mater Herodis. 189. a. 191. a
Cyrene. 32. d. 35. a
Cyrillus Diaconus Heliopolitanus.
295. c
Cyrtiani. 27. b
Cyrus Rex Persarum. 142. c. 143
b. d
Cyrus Praefectus Praetorio exactoratur. 318. b. c. Smyrnae fit
Episcopus, et concionatur. *ibid.*
c. d. lumina vespertina et nocturna invenit. 318. a
Cyrus Patr, Constantinopolit. 379
a. d. moritur. 381. a
Cyzici Templum condit Hadrianus.
254. c
Cyzicus quando condita. 80. b
- D**
- Dadan.** 64. b
Dadastana, urbs. 300. b
A Daemonariis quidam dictus. 383. b
Dagisthei balneum. 335. c
Dalmatius frater Constantini M.
277. d. 278. d. 286. a. Censor
ibid.
Damascus. 35. b
Danaüs, filius Beli. 42. c
Danaë. 38. c
Daniel Propheta. 122. a. b. 124. c
125. 126. 127. 139. 140. 141. 142
159. b. 160. Danielis Visiones.
155. c
Danubii pons. 284. a
Daphne. 262. d
Darius filius Assueri, Rex Medorum.
141. d. 142. a
Darius filius Hystaspis, Rex Persarum.
144. c. d
Darius Arsaces Rex Persarum. 170. b
Darius Rex Medorum. 140. d. 141. d
ubi occisus. 329. d
Darius Nothus Rex Persarum. 165. b
Destagargosa Persa. 399. b
David Rex Iudaeorum. 84. d. ejus
sepulcrum. 155. c
Dauni. 27. b
Deborra. 79. c
Decimum, Constantinopoli. 326. d
Decius Imp. 270. a. Christianos persequitur. 270. b. cur inter leones
et aspides depictus, 271. a. in
Francos bellum movet. *ibid.* occiditur. *ibid.*
Dedicationes Ecclesiarum. 281. d
Dedicatio Eccles. Sanctae Crucis.
286. a. M. Ecclesiae Constantinopoli.
309. c
Deifer dictus Sanctus Ignatius. 221. d
223. b
Delmatia. 27. d. 29. c. 32. b. 35. c
Demas, e Christi Discipulis. 214
b. d
Demetrius Sidetes Rex Syriae. 181
a. c
Democritus Philosophus. 146. c. il-
lius mors. 169. a
Demosthenes. 169. c. d
Dennageni. 27. b
Derris. 27. d
Dexiphanes Cnidius Phari Alexandriae architectus,
192. d
Diabateria. 227. c
Diadromi. 379. a
Didius Julianus Imp. 264. c
Diapsalma. 86. b
Dies pro annis, apud Aegyptios.
45. d
Dies Dominicus feriatas. 322. d
Dii Patrii. 108. c
Diluvium. 21. d. 22
Dinzirichus Attalae filius caesus.
323. d
Diocletianus Imp. Consul procedit.
274. d. ejus anni. *ibid.* Maximianum
consortem Imperii facit. 275. a
Nicomediae versatur. *ibid.* Christianos
persequitur. *Vide* Persecutio. Romae
imperat. 278. a
Imperium abdicat. *ibid.*
Diogenes Cynicus. 168. d
Diogenes haereticus. 296. c
Diogenianus Magister militum. 331. d
Dionysius Alexandriae Episcopus.
271. c

Dioscorus Alexandriae Episcopus	Edon.	57. b
damnatur. 319. d	Eglom.	78. c. d
Discipulorum Christi Catalogus. 212.	Elamitae.	30. c
d. 213. 214. 224	Eleazarus Pontifex. 76. c. d. 77. c	
Dodecapylon. 254. a	171. c. 188. a. 216. c	
S. Dometii Martyrium. 297. c	Elementa iv. Romae culta. 110. d.	
Dominica, primus dies hebdomadis.	Elephantem parit femina. 248. b	
17. d	Elephanti vino et thure inebriati.	
Dominicus dies feriari statutus. 322. d	176. a	
Domitianus Imperator vetat ne viri	Elephantorum certamen in Circen-	
Kunuchi fiant. 249. b. ne vineae	sibus. 185. d	
in urbibus colantur. 250. a. tem-	Eliacim Pontifex. 115. d	
plum absque ligno condit. 249. c	Elias Thesbites. 97. c. 99. d. 161	
interficitur. 251. a	Eliae mors. 97. a. elogium. 146. b	
Domnica, uxor Valentis Imp. 301. a	Elias Magister militum. 400. a	
Domnizolus. 380. c	Eliazibus Pontifex. 162. d. 188. a	
Domnus Antiochiae Episcopus dam-	Eliezer Pseudopropheta. 98. b	
mnatus in Synodo Ephesina. 317. c	Elissaeus Propheta. 97. a. 98. c	
Domus Regiae. 337. c. Placidiae,	99. b. d. 100. c. 101. a. 103. a	
Constantinopoli. 305. a. 383. a	161. b	
Doras, urbs; unde dicta. 329. d	Elizabelem Propheta. 120. a. d	
Dorostolum, urbs. 297. b	Elizabeth mater Sancti Joannis Ba-	
Dorotheus Martyr. 277. d	ptistae. 196. a. c. 198. c. d	
Dracon, fluvius. 412. b	Elpidius illustris. 380. c	
Drepanum Helenopolis appellata.	Emesa, urbs. 295. d	
283. d	Emesae caput Sancti Joannis Bapti-	
Drusus Magister militum. 171. b	stae inventum. 320. a	
	Emmaus, dicta Nicopolis. 267. d	
	Empedocles. 163. b	
	Encaenia M. Ecclesiae Constantino-	
	polit. sub Justiniano. 375. d	
	Encratarum haeresis. 260. c	
	Enoch. 21. a. ejus Prophetia. <i>ibid.</i>	
	Enos. 20. d	
	Enyalius. 42. c. certaminum eque-	
	strium inventor. 111. d	
	Epaenetus, e Christi Discipulis.	
	213. d	
	Ephraemius candidatus. 338. d. 339. a	
	340. d	
	Epaphras, e Christi Discipulis. 214. d	
	Epaphroditus, e Christi Discipulis.	
	214. b	
	Epidamnus. 35. c	
	Epiphania Christi. 209. b	
	Epiphania, Heraclii Imperatoris fi-	
	lia nascitur. 384. a. 390. b	
	Epiphania Syriae urbs. 295. d	
	Epirus nova. 328. d	
	Epistolae Canonicae quando scri-	
	ptae. 233. c	
	Eratosthenes. 175. d	
	Erechtonius. 111. d	
	Eridanus fluv. 34. d	
	Erimanthus. 34. c	
	Ermitzis Avarum Dux. 396. b	
E		
Ebionaeorum haeresis. 252. b		
Ecclesia Sanctae Crucis Hierosoly-		
mis dedicata. 236. a		
Ecclesia Magna combusta. 307. d		
dedicata. 309. c		
Ecclesia Sanctorum Apostolorum		
Constantinopoli. 287. b		
Ecclesiae reaedificatae sub Constant-		
tino M. 281. d		
Ecclesiae M. Constantianae Con-		
stantinopoli dedicatio. 293. c. 294		
b. c		
Ecclesiae Sanctorum Apostolorum		
Encaenia. 302. d		
Ecclesiae M. dedicatio sub Justi-		
niano. 375. d		
Eclipsis solis. 146. b. 162. d. 190. d		
221. c. 310. c		
Ectae. 30. c		
Edessa. 35. c		
Edessa a Persis capta. 381. a		
Edicta contra Christianos proposita.		
276. d. pro Christianis. 281. d		
Edictum Justiniani de Fide. 341. c. d		
Edictum aliud. 345. c. et seqq.		
Edicta in Ecclesiis promulgata.		
343. c		

- Errei.** 27. c
Erythrae. 33. b
Erythria. 108. d. 109. a
Esaias. 105. a. 109. b. 114. d. 116. b
 illius mors. 117. d. 154. elogium.
 154. c
Esdras Pontifex. 162. a
Esdras grammaticus. 163. a
Esdrae Liber. 162. d
Essedon Judex. 81. d
Etham. 86. a
Etimen. 91. d
Evaei. 32. a
Evangelium in Circo fert Justinianus. 338. a
Evangelium Sancti Joannis Ephesi servatum. 5. b. Evangelium Hierosolymis Matthaeus scribit. 233. c
Evangeliorum concordantiam scribit Tatianus. 261. b
Euboea. 33. a
Eubulus e Christi Discipulis. 214. c
Eucnus fluv. 34. d
Eudocia filia Valentiniani Jun. Imp. 315. a. 320. b.
Eudocia uxor Heraclii Imp. 384. a. b. coronatur. 384. b
Eudocia filia Theodosii jun. Imp. 312. d. nupta Valentiniano jun. Imp. 315. a
Eudocia uxor Theodosii jun. Imp. 312. Augusta dicta. c. d. ejus divortium. 316. b. Antiochiam venit, ibique in Senatu perorat. 316. c. d. Hinc Hierusalem venit, ibi moritur, et sepelitur. *ibid.* Vide Athemais.
Eudoxia uxor Arcadii. 306. d. ejus mors. 307. a
Eudoxia Nobilissima Augusta. 307. a
Eudoxius Episcopus Constantinopolit. 294. a. b. 296. a
Eudoxus Astrologus. 167. a
Eudoxus Philosophus. 169. b
Eugenii Tyranni mors. 305. d
Eugenius serpentem comedit innoxius. 289. d
Evilach Marodach Rex Chaldaeorum. 138. a
Eulalius Barbatus. 340. a
Eunice, Christi Discipula. 224. a
Eunuchi fieri vetantur viri ab Imp. Domitiano. 249. b
Euphrates. 34. c
Sanctae Euphemiae aedes Sacra. 321. c
Euripides. 162. a. ejus mors. 166. d
Eurotas. 84. c
Europa filia Agenoris. 42. d. 43. a
Eusebia uxor Constantii Imp. 293. c
Eusebius Episcopus Constantinopolitanus. 2
Eustathius Emesenus Episcopus. 296. a
Eustathius Tabularius. 401. d
Eutyches. 237. c
Eutyches haereticus. 319. d
Euzoios Episcopus Antiochenus Constantium baptizat. 294. b
Ezali. 35. e
Ezechias Pseudopropheta. 98. b
Ezechias Rex. 115. a. b. c. 116. a. b. c
Ezechiel. 96. d
Ezechiel Propheta. 121. d. 130. c. d. 157. d
Exocionitae dicti Ariani. 303. d. 323. c. 327. d
- F**
- Factiones Circenses, et earum colores III. dissidia.** 112. d
Fasti Consulares. 165. a. 331. d
Faunus Rex Italiae. 38. c. 44. d. ferri inventor. *ibid.*
Faustulus. 114. c
Ferentius Praefectus urbi. 321. c
Ferri inventio. 44. d. 45. c
Festum Apparitionis Sanctae Crucis. 236. a
Flaccilla uxor Theodosii M. 305. a
Flaccillianum Palatium. 305. a. 338. a
Flavianus Romae Episcopus, Martyr. 270. b
Flavianus Episcopus Antiochenus. 270. d. 271. a
Flavianus Episcopus Constantinopolitanus abdicatus. 317. c
Florianus Imp. 273. c
Focas Imperator acclamatur. 378. c. d. Mauricium, uxorem, et liberos interfecit, ipseque vicissim interficitur. 333. a. ejus imago exusta. c
Follis, monetae species. 521. 6
Fontes, sic dicta aedes Deiparae ad urbem Constantinopolit. 394. c
Fortuna, Callinice. 42. b. Persis. 39. d. Ceroë. 265. a. Fortunae urbis Constantinopolit. status. 284. c. 285. b
Fortunatus e Christi Discipulis. 214. a
Forum Boarium Romae. 109. d

Forum Theodosiacum Constantino- poli. 305. d. 308. c. 310. b. Ar- cadiacum. 313. b. Constantini. 284. b. 329. c. 338. c. 341. d 380. b	Gerdianus Senior Imp. 269. c
Fretum ad Constantinopolim. 324. a 391. d	Gergonis captus. 39. b
	Gortyna, a quo condita. 48. b
	Gothologomor. 50. b
	Gotholia Rex Juda. 99. a. b
	Gethoniel. 78. b
	Gotthi caesi sub Arcadio Imp. 307. a
	Graeci. 82. b
	Graecismus, haeresis species. 23. d 24. a. 48. b. 49. b
	Graecosarmatae. 33. d
	Grando insolita. 301. c. 307. d
	Gratianus Imp. 301. c. 303. c. in- terficitur. 304. a
	S. Gregorius Nazianzenus. 370. c. d
	Gregorius Patr. Antioch. 377. d
	Gratianus Imp. nascitur. 293. d
	Gunariorum Basilica. 337. d
	Gurdanaspa Persa. 398. d. 400. b
	Gymnosophistae. 30. d
	H
	Hadrianopolis. 85. c
	Hadrianus Imp. 253. d. Hierosolyma expugnat, et Iudaeos distrahit. 253. d. 254. a. in Aegyptum per- git, et urbem Antiochi condit. 254. b. Nicaeae, Nicomediae et Cyzici varia aedificia extruit. 254. Pater patriae appellatur. 254. d moritur. 255. d
	Haelimaei. 81. c
	Haereseon matres. 23. d
	Haereseos variae circa Christum. 204. c
	Haeretici etiam post mortem ex- communicati. 367. 368. 369. 370
	Halys fluv. 84. c
	Hamaxobii. 33. d
	Hannibalianus frater Constantini M. 277. d
	Hasta, cometes. 323. a
	Hebdomades Danielis. 164. a. 165. d 188. d. 189. b. 192. c
	Hebdomum Constantinepolit. 304. c 305. c. 307. b. 308. c. 319. b 337. c. 376. d. 378. d. 382. c
	Hebraeorum servitus. 62. e
	Hebrus fluv. 84. d
	Hedui, unde orti. 33. d
	Hegesippi scripta. 26. a. 262. c
	Helcias Sacerdos. 120. b
	Helena mater Constantini M. 278. a
	Helena uxor Juliani Imp. 293. a
	Helenopolis. 283. a
	Helia urbs. 169. a
G	
Gad Propheta. 84. d. 85. a	
Gaddi. 107. c	
Gadira, Gades. 29. d	
Gaina Gothus caesus. 307. d	
Galus, seu Calus, e Christi Disci- pulis. 214. a	
Galaad. 107. c	
Galata, filius Valentis Imp. 301. a	
Galate. 30. a	
Galatae. 32. a	
Galatia. 85. d	
Galba Imperator. 245. d. 246. a	
Galerius Maximinus. 277. d. 278. a b. 279. a. 280. a. moritur. 281. c	
Galliaea. 107. a	
Galla Placidia Theodosii M. filia. 304. d	
Galla uxor Theodosii M. 304. d	
Galli, unde orti. 27. b. e	
Galli Romam capiunt. 167. c	
Gallus Imp. 271. b	
Gallus frater Juliani Imp. Caesar dictus a Constantio. 278. c. d 292. a. b. d. occiditur. 293. a	
Garamantes. 27. a. 32. b. c	
Garizin, mons. 327. b	
Garpheni. 30. d. 31. c	
Gaulus Insula. 30. a	
Gaza urbs. 254. a. 295. c	
Gazed. 91. d	
Gedeon. 80. b. c	
S. Gelasini Martyrium. 275. d. 276. a	
Gentilitas. 49. b	
Genericus Vandalorum Rex. 315. b Romam ingreditur. 320. b	
Geon fluv. 29. d. 30. b	
S. Georgius. 274. b	
Gepidae. 270. a	
Gerba insula. 33. c	
Gergesaci. 32. a	
Germanorum nationes. 33. d	
Germanus Patricius. 380. c. d	
Gesius frater Eudociae Augustae. 311. c. 313. a	
Getuli. 26. d	
Gigantes. 22. d. 26. b	
Golgota. 161. a	

- Helias. 21. b
 Heli Hebraeorum Judex. 81. a
 Heli Pontifex Judaeorum. 83. c. d
 Helicon. 34. c
 Heliogabalus. *Vide* Antoninus.
 Heliopolis. 85. b. 63. c
 Heliopolis Libanensis. 275. d
 Hellanici Historici aetas. 146. a
 Hellas. 35. c
 Hellenes, seu Graeci, unde. 48. d
 Hellesponti provincia. 326. d
 Heracles. 35. d
 Heraclaea Europae Metropolis. 285. c
 Heraclitus philosophus, pater Eudociae Augustae. 310. c
 Heraclius Imp. dictus. 382. c. d
 ejus Consulat. 383. d. protectio in Persas. 390. b. epistola ad Pop. Constantinopolit. 398. b
 Heraclius Novus Constantinus nascitur. 384. d. Imperator dictus. *ibid.* et 390. d
 Hercules filius Jovis. 38. b
 Hercules Tyrius. 43. c
 Herculis Columnae. 29. d
 Herculis arma Romam allata. 109. d
 Hermas e Christi Discipulis. 213. d
 Hermei. 31. c
 Hermes e Christi Discipulis. 213. d
 Hermii. 35. a
 Hermeëli. 33. d
 Hermogenes Magister. 336. d
 Hermopolis a Mose condita. 63. d
 64. a
 Hermus fluv. 34. d
 Herodes alienigena Sebasten condit. 181. d. Regnat. 189. a. 191. b
 varia aedificia excitat. 193. b. d
 templum Hierosolymitanum aedificat. 193. c. conjuges Salomes sororis interficit. 202. d. pueros trucidat. 205. d. moritur. 206. a
 217. b
 Herodes frater Archelai Tetrarcha. 206. a. Rex Judaeorum, 206. c
 217. b. 218. d. 230. b
 Herodias. 217. b
 Herodoti Historici aetas. 162. b
 163. a
 Hexahippium, Constantinopoli. 329. c
 Hierapolis. 35. b
 Hieremias Propheta. 119. d. 120. b
 d. 121. d. 123. b. d. 124. b. c
 128. c. d. 136. a
 Hierius Praef. urbi et Cos. 314. a
 Hieroboam. 92. c. d. 205. d
 Hierusalem quando condita. 84. d
 obsessa. 109. b. capta a Tito. 246. d. 247. a. b. ab Hadriano. 253. a. quo varia in urbe aedificia extracta. 254. a. Aelia appellata. 254. b
 Hierusalem a Persis capta. 385. a. d
 Hippici. 27. c
 Hippias tyrannus. 145. d
 Hippodromus. 110. d. 111
 Hircani. 31. a. d
 Hircanus, cogn. Jonathas, Judaeorum Pontifex. 181. d. 185. a. b
 191. a
 Hispani, ex quo orti. 32. b. c. 33. d
 Hispania magna. 27. d
 Hispanogallia. 27. d
 Historia Judith. 144. b
 Hoessi portus. 34. b
 Homeri aetas. 84. c
 Honoratus Praefectus urbi Romae, Constantinopoli procedit. 293. a
 Honoria filia Valentiniani Imp. 320. b
 Honorichus filius Genseric. 320. c
 Honorius Imp. 306. a. nascitur. 304. d
 Horrea urbis Doras. 330. b
 Horrea Constantinopolitana. 314. d
 Hosee Rex Judaeorum. 107. c. d
 108. a
 Hunni Illyricum vastant. 315. c
 Hypatius Patricius Imp. appellatus. 338. c. ejus interitus. 339. a. b
 Hypepa. 35. c
 Hyperbasia. 227. d
- I
- Jabis. 78. b
 Jacob. 58. 59
 Jacobi filii Josephi reliquiae Constantinopolim translatae. 309. c
 S. Jacobus Zebedei Apostolus. 212. d
 S. Jacobus Episcopus Hierosol. 203. c. 226. b. 246. b. 248. a
 Jael. 79. c
 Jair Judex. 81. a
 Jannaeus Alexander Pontifex. 184. b
 188. d
 Jason. 41. c
 Jason e Christi Discipulis. 213. a
 Ibas damnatus in Synodo Ephesina. 317. c
 Ichthyophagi. 28. c
 Iconium, urbs, unde dicta. 35. d
 39. d
 Idithum. 86. a
 Idololatria quando coepit. 48. b

Idumaei, unde dicti.	32. a. 57. b	Joannis Vandali caedes.	315. c
Jebus, urbs.	84. d	S. Joannis Baptistae nativitas.	201. d
Jebusaei.	29. b	elogium.	201. b. 207. b. mors. 217. b
Jechonias Rex.	121. b. c. 122. a	S. Joannis Baptistae reliquiae exustae,	295. c
123. a. 127. d. 129. b. 130. a		S. Joannis Baptistae Caput constantinopolim allatum sub Theodosio M.	305. b. Emesae inventum sub Theodosio Jun.
136. b		320. a	S. Joannis Baptistae aedes sacra in Hebdomo.
Jehu Propheta.	95. c. 96. b. 99. b	378. d	S. Joannis Chrysostomi exilium.
Jehu Rex Israël.	98. a. c	724. a	Jocabeth.
Jejunia quando solvenda	17. a. b	63. c	Jodaë Pontifex.
Jejuniorum media septimana.	320. a	100. d. 101. c. 165 c. 188. c	Joïadam seu Joatham Rex.
Jejunium Manichaeorum.	17. b	105. a	c. d. 121. a
Jephthæ Judex.	81. c. d	Jonadab.	97. b. 99. b
Jerad.	21. a	Jonan, a quo Iones.	49. a
Jesdem, urbs.	399. c	Jonas.	102. a. b. d. 105. a. 149. a
Jesus filius Josedec.	142. d	Jonathas Maccabæus Pontifex.	181 c. d. 182. d. 188. c
Jesus Pontifex.	178. b. 188. a	Jopolis.	41. b. 42. a
Jesus e Christi Discipulis.	213. b	Joram Rex filius Jesaphat.	90. c
Jezebel.	97. b. 98. c	97. a. b	Joram Rex Samariae.
S. Ignatius Martyr.	252. d	96. d	Jordanis.
Ignis a Persis cultus.	40. c	34. c	Jordanis conversus retrorsum in baptismo Christi.
Ilum a quo conditum.	79. d	225. a	Josadech uxor Jodaë Pontificis.
Illus Isaurus antarta, seu rebellis.	337. c	99. c	Josaphat Rex.
Imperator Luppae.	340. c	96. a	Joses filius S. Josephi.
Inachus.	41. b. c. d	208. c	Joseph filius Jacob.
Incendium Constantinopoli sub Theodosio jun.	314. c. sub Leone. 322 a. 324 b	61. 62. c. ejus sepulcrum.	158. b
Indi primi et secundi.	31 b. c. 32. a	Josephus historicus Neronis mortem praedicit.	240. d
Indictionum initium.	187. a. c. Indictio Constantiniana.	240. d	Josias Rex.
280. b	374. b	63. a. 118. d. 119. a	121. a
Indus qui, et Physon fluvius.	34. c	Josue.	77. d
84. b		Jothor.	64. b
Inscriptio statuæ Constantini M. Romae.	280. d. 281. a	Jovianus Imp.	299. a. moritur. 300. b
Interpretes LXX.	173. a. 188. b	Iphiti Olympiades.	104. c
Jo Lucifera.	41. b	Irenaeus Pentadius Magister militum.	335. a. 336. d
Joachaz Rex.	103. a. 104. a. 121 a. b	S. Irenæus Lugdunensis Episcopus.	262. d
Joachim Pontifex.	161. d. 188. c	S. Irenæus aedes Constantinopoli.	337. c
Joachim Rex.	121. b. c	Iris Crucis in caelo signum ambiens.	292. b
Joas Rex Israël.	100. c. d. 102. d	Iron Thebis Aegyptiis ortus Episcopus.	296. c
103. d. 104. d. 161. c		58. 54. 55. 57	Isaacus Patriarcha Hierosol.
Joannan Pontifex.	96	382. a	
Joannes Crucis.	380. b		
S. Joannes Evangelista Evangelium Ephesi scribit.	246. d. ubi illud servatur.		
5. b. ejus exilium.	246. d		
Apocalypsis.	250. c. reditus Ephesum.		
251. b. mors.	252. a		
S. Joannes Chrysost. in exilium missus.	307. c		
Joannes Cappadox.	336. d		
Joannes Magister Scriptorum.	380. c		
Joannes Sismus.	391. c. d		

- Isachar. 60. a
 Isauricum bellum. 187. c
 Ismaël. 53. b
 Isminus fluvius 34. c
 Isocasius Quaestor. 322. b. c. d
 Isocrates Rhetor. 169. b
 Israël. 57. b
 Israëlitæ. 57. b
 Ister fluv. 34. d
 Isus insula. 293. a
 Itabeni. 28. c
 Ithobalus Rex Tyriorum. 97. b
 Iturea. 208. d
 Juda. 60. a
 Judaismus. 23. d. 49. d. 65. a
 Judæi, unde dicti. 92. c. horum
 captivitas. 136. c. d. 143. d. 144. d
 Judæi socii populi Romani. 179. c
 a Pompeio subacti. 185. a. in eos
 bellum movet Julius Caesar. 187. d
 eorum hæresis circa resurrectionem
 mortuorum. 237. c. Judæo-
 rum regnum deletum a Vespasia-
 no. 246. c. Judæi Cyrenium Prae-
 sidem interficiunt. *ibid.* eorum du-
 ces deficiunt. 247. d. Judæos e
 stirpe Davidis vexat Domitianus.
 250. c
 Judas Maccabæus. 179. b. 180. a
 181. c. 188. c
 Judas filius Josephi. 203. c
 Judith historia. 144. b
 Julia Augusti filia relegatur. 194. c
 Juliana Patricia, Areobindi uxor.
 321. c. 330. c
 Julianus Caesar dictus. 293. a. fit
 Imp. et Christianam religionem
 ejurat. 295. vexat Ecclesias. 296
 a. b. moritur. 298. a. b
 Juliani Imp. mors. 298. a. b
 Julius Caesar Graecis bellum infert.
 185. d. Gallos subigit. 186. a. pri-
 mus Imperator. 186. b. Romam
 capit. *ibid.* d. Tyrannus. d. orat-
 or. 187. b. annum emendat. d. in
 Judæos et Scipionem bellum movet.
 d. interficitur. 189. c
 Julius Africanus Historicus. 267. d
 Juliopolis. 35. c
 Juno jugalis. 36
 Jupiter qui et Picus multos procreat
 liberos. 44. d
 Justina noverca Gratiani Imp.
 304. a
 Justinianopolis, dictum Syces sub-
 urbanum. 335. c
 Justinianus factus Imp. 334. b. Se-
 ditiones urbis sedat. *ibid.* Sycas
 instaurat. 335. b. Samaritanos tu-
 multuantes domat. *ibid.* d. seditionem
 sedat. 336. b. ejus Edicta
 de fide. 341. d. Codicem renovat.
 343. d. 345. a. magnam Eccle-
 siam dedicat. 375. b. moritur. *ibid.*
 corporis habitus. c
 Justinianus filius Mauricii Imp.
 378. d
 S. Justini apologia pro Christianis.
 258. c
 Justinus Jun. Imp. 375. c. aegrotat,
 et Tiberium Caesarem renuntiat.
 376. a. moritur. b
 Justinus Thrax. Imp. 331. b. mori-
 tur. 334. c
 Justinus filius Mauricii Imp. 378. d
 Justus Episcopus Hierosolym. 253. b
 Justusa Dux Samaritarum caesus.
 327. a
 Juvenalia Senatrix Romana. 327
 b. c
- L
- Labdon Judex Hebraeorum. 82. a
 Labuarsacius Rex Persarum. 299. b
 Laceria. 37. a
 Lacones. 33. a
 Lamech. 21. c
 Lamet. 38. a
 Lampades Imperatoriae. 299. b
 Lampadusa insula. 30. a
 Lampon dictus Saturnus. 46. d
 Lampsacus. 35. c
 Laodicensium anni. 187. c
 Lapides projecti in Circensibus.
 329. b
 Larissa. 35. c
 Latini, ex quo orti. 27. d
 Latronum princeps a S. Joanne
 Evangelista ad Christum conver-
 sus. 251. d
 Latrunculator, dignitas. 327. d
 Lancea sacra Constantinopolim al-
 lata. 385. c
 Laureatae imagines. 323. c
 Lausi Palatium. 380. a
 Leges a Mose Judæis traditæ.
 64. a. Lex qua patres filiis inte-
 stato decedentibus succedunt.
 262. b
 Legestani. 27. b
 Legio Cornutorum. 297. a
 Lemnus. 33. b

Leo M. Imp. dictus. 320. d. Eudoxiam et filias redimit. <i>ibid.</i> b. moritur. 324. c	Lunae status Antiochiae a Vespasiano erecta. 247
Leo Junior Imp. 324. c	Lupae dictae rusticae mulieres. 114. a
Leo Syrus. 383. a	Lusitani. 27. d. 33. d
Leones et leaenas ex Oriente adducit Decius Imp. 271. a	Lybia, unde dicta. 111. d
Leontius Comes Piscium. 391. c	Lybia filia Inachi. 41. c. 42. b
Leontius Curator Palatii Antiochi. 380. b. 383. a	Lybies. 29. a. d. primi et secundi. 32. a
Leontius Antiochiae Episcopus. 289. b. c	Lycia. 30. a
Leontius Praefectus Urbi. 386. b. 392. b	Lycii. 29. b
Lepidus Triumvir. 189. c. 190. a	Lycus fluvius Constantinopolim influens. 250. b. 319. a
Leptis. 29. d	Lychauchi in templis Paganorum. 251. a
Lesbus. 28. a	Lychnites. 27. d
Levi. 59. a. 62. d	Lyd. 29. a. d
Libanus. 34. b	Lydia. 30. a. d
Libri Sacri traducti. 173. a. b	Lygdonia. 30. a
Licinius Imp. 278. b. c. 279. b. 282. b	Lysanias Tetrarcha. 206. a. 208. d
Ligures. 29. c	Lustra. 35. c
Limnae, Castrum. 325. a. b	
Linus e Christi Discipulis. 213. c	M
Litaniae ob terrae motus. 317. b. 318. d. 324. a	Macarius Episcopus Hierosol. 286. a
Literas Judaeis dat Moses, a quibus Phoenices et Graeci accipiunt. 64. b	Maccabaeorum Libri, quando scripti. 175. c. d. quid continent. 180. a
Locria. 27. d	Sanctorum Maccabaeorum aedes Constantinopoli. 392. d
Locus medius inter caelum et inferos. 239. a. b. c	Macedones. 32. b. 35. c
Lois, e Christi Discipulabus. 224. c	Macedonia. 27. d
Longus murus. 389. c. 392. b	Macedonius Patr. Constantinopolitanus damnatus. 304. b
Lot. 50. b. 51. c	Macedonius Episcopus Constantinopolitanus deponitur. 294. a
S. Lucas, Evangelista. 224. a	Maci. 29. d
Sanctorum Lucae et Andreae reliquiae Constantinopolim allatae. 293. b	Macores. 32. c
Luciani Presbyteri Martyrium. 277. c. 279. d. 283. d	Macuaci. 26. d. 32. c
Lucianus, quando vixit. 240. d	Madium minor. 34. b
Lucius, unus e Christi Discipulis. 214. a	Madianitae. 34. a
Lucius Aurelius Commodus Imp. 257. c. 259. b.	Madianaei. 30. d. 31. a
Luctus feminarum apud Hebraeos ob filiam Jephthae. 81. c	Maeander. 34. d
Ludi Antiochiae instituti. 192. a	Maetotae, Maeotis. 27. c. d
Ludi gladiatorii sublati. 251. b	Magdo. 91. b
Lugduni. 33. d. 35. d	Magi. 32. a
Lugdunum urbs Galliae. 217. c	Magister Militum Praesentalis. 326. c. d
Lugdunum. 292. d	Magnaura, Constantinopoli. 338. a
Lumina vespertina et nocturna invenit Cyrus P. P. 318. b	Magentius Imp. 278. d. 280. b. 289. b. 291. c. 292. b. d
	Malachias Propheta. 130. c. 152. c.
	Malaleel. 20. b
	S. Mamantis aedes Sacra. 334. a
	Manahim Rex. 106. d. 107. a
	Manasses Rex. 116. d. 118. b. c
	Manasses Pontifex. 174. b
	Manes haereticus. 251. b

- Manichaei die Dominico jejulant.** 17. b
Manichaei carnes rejiciunt. 237. c
Mapparius. 383. b
Marathon. 33. a
Marcianus fit Imp. 319. b. c. **Venetae factioni favet.** 320. c. **ejus mors.** d
Marcianopolis recepta. 317. a
Marcio Ponticus haereticus. 256. b
 257. b. 260. c. 263. c
Marcionitae haeretici. 237. c. 256. a
Marcomali. 33. d
S. Marcus. 224. a. **Alexandriae Episcopus.** 230. d. 252. b
Marcus Antoninus Verus Imp. 257. c
ejus Epistola pro Christianis. 259. a
Marcus Caesar Basilisci Imperat. filius. 325. c. d. 326. c
Mardochei aetas. 162. d
Mare Adriaticum. 27. d. **Erythraeum** 30. c
Mare aeneum. 115. a
Maria Prophetissa. 63. c
S. Mariae Virginis nativitas. 192. c
Mariamme, locus juxta Heliopolim. 276. b
Marina uxor Valentiniani M. 302. c
 321. a
Marina, filia Arcadii Imp. 306. b
domum aedificat. c. nascitur. 307. c
moritur. 317. c
Marodach. 116. c
Mariandeni. 27. b. 29. b
Marmarides. 28. c
Marmaris. 29. d
Mars. 37. d. 38. a
Martis templum Romae. 110. c
Martina uxor Heraclii. 390. b
Martyres plures sub Domitiano. 250. c
Mathusala. 21. c. d
Mattianus Rex. 129. c. d. 130. d
 135. b. c
S. Matthaes Apostolus. 213. b
 258. b
Mauri, ex quo orti. 26. d. 33. c
Maurianus Comes. 328. a
Mauricius Imp. coronatur. 376. b
capitur a Foca, et interficitur. 379. a
Mauritania. 35. a
Maxentius Imp. 278. b. c. 279. b
Maximianus Jovius Caesar. 275. b
Maximianus Caesar. 278. b. 279. a
Maximianus Hercules Imperator. 275. a. 277. d. **in Gallis regnat.** 278. a. **moritur.** 279. b. 281. a
Maximinus Imp. 268. d
Maximus Imp. 267. a. 320. d
Mazones. 30. c
Mazices. 27. a. 32. c
Medi. 27. b. c. 32. a. d. 35. b
Media, unde dicta. 40. b
Medusa. 39. b
Megista Insula. 30. a
Melantias, urbs. 392. c
Melchisedec. 49. d. 50. 51
Meletius Episcop. Antiochenus. 296. b
Melita Insula. 30. a
Melitene. 35. d
Melito Sardinum Episcopus. 258. c
 259. a. c. d
Memnon, lapis vocalis. 144. c
Memphis. 35. a
S. Menae Martyrium. 275. c
Menandri mors. 172. b
Menas Praefectus vigilum. 321. d
Menelaus Pontifex. 179. a
Menephot, seu crocodilus. 156. d
Meninx Insula. 30. a. 33. c
Menses lunares Hebraeorum 16
Aegyptiorum inventum. 16. c
Menses September et October nomen mutant sub Domitiano. 249. c
Menses Asianorum. 270. d
Menses Cappadocum. 371. a
Mensis novorum. 1. a. 2. 16
Mensis primus Hebraeorum. 16. b
Mercurius Pici filius. 41. d. **dictus Faunus.** 45. a
Mercurius Trismegistus. 47. b
S. Mercurius Julianum Imp. interficit 299. c. d
Merdius Rex. 144. c
Meroë. 35. a
Meronium, urbs. 386. b
Meropes dicti homines. 49. a
Meros. 41. a
Merrhi. 63. c. 64. a
Messalia. 27. d
Messana. 35. b
Mestram Rex Aegypti. 45. b
Metrophanes Episcopus Constanti-nopoleos. 280. b
Michaeas Propheta, 96. b. 104. c
 105. a. 109. b. 115. b. 116. d
 147. b
Midaba. 35. b
Minos. 43. a
Missa, seu dimissio. 338. b

Mitylene.	33. b. 35. c	Naxus.	33. a
Mezaca.	35. d	Neapolis.	35. d
Mogunciacum, urbs Galliae.	268. d	Nebdeni.	33. c
Monaxius Praefectus Urbi.	308. c	Nechao Nechepso.	121. a
Monoportum, Constantinopoli.	339. d	Nectenabus Rex Aegypti.	170. a
Montanus haereticus.	263. a	Neemias Hierosolyma instaurat.	163
Mopsucrenae.	294. d	c. d	
Mortalitas Constantinopoli sub Justiniano.	335. d	Nemrod.	36. c
Mortui nullus amicus.	328. b	Nemesis.	<i>ibid.</i>
Moses Episcopus Antaradi.	309. c	Neocaesarea.	35. d
Mossinaeti.	27. c	Neorium, Constantinopoli.	314. d
Moslani.	33. d	Nepotianus Imp.	289. b
Moyses. 63. 64. 65. etc. ejus elogium. 76. d. 7. Sepulcrum. 157. d		Neptunus.	48. a. b. 49. d
Cosmographus dictus.	238. h	Nereus, e Christi Discipulis.	214. a
Moyes dictus Psomtompacti ab Aegyptiis.	76. b	Nerea.	33. a
Mulvius pons, Romae.	280. b	Nero. Imp. 233. d. illius mors.	<i>ibid.</i>
Mundus an ab aeterno.	237. a	Nerva Imp.	251. b
Mundus Patricius.	339. b. d	Nestorius damnatus in Synodo Ephesina.	314. c
Murus Theodosiacus Constantinopoli. 392. c. Blachernarum. 396. c		Nicaea.	35. c
397. c		Nicaeae varia aedificia condit Imp. Hadrianus. 254. c. Synodus Nicaeae habita. 282. b. terrae motu subversa.	301. d
Muri Constantinopolit. 265. a. maritimi. 315. b. antiqui.	321. a	Nicanor, e Christi Discipulis.	224. b
Mursa, urbs.	292. c	Nicetas Patricius, Comes Excubitorum.	384. c
Murus Anastasiacus.	330. c	Nicetas Patricius sacram spongiam Constantinopolim mittit.	385. b. c
Musaeum Antiochenum.	316. d	S. Nicolai aedes Constantinopoli.	397. b
Musonius Philosophus.	240. d	Nicolaitae Haeretici.	252. c
Mustus Seleucus.	292. d	Nicolaus e Christi Discipulis.	224. b
Muza.	35. a	Nicomedes Rex Bithyniae.	174. a
Mygdonia provincia.	300. a	Nicomedia.	85. c
Myra, urbs.	183. b	Nicomedia a Nicomede Astacus dicta. 174. a. terrae motibus pene eversa. 246. c. 255. a. varia in ea aedificia extracta ab Adriano Imp. 254. c. Bithyniae Metropolis. 284. a. terrae motu subversa.	293. c
Mysi.	29. b. 30. a	Nicopollis.	35. d
Mysia inferior.	35. d	Nicopolis, Emmaus dicta.	267. d
N		Nigrae, urbs.	35. a
Nabothae.	32. c	S. Nili Martyrium.	280. a
Nabuchodonosor Rex. 122. a. b. 133 a. b. 125. 126. 132. 134. 159. c		Nilus, qui e Geon.	34. c
d. 160. a. b		Ninive a quo condita.	37. c
Nabuzardan.	135.	Ninus, urbs.	35. b
Nachor.	48. a. b. 49. d	Ninus.	36. c. 37. c
Nacolia.	301. c	Nisibis obsidetur a Persarum Rege.	287. b. 290. b. d. Persis traditur a Joviano Imp. 299. d. 300. a
Nadab Rex Israel.	94. a. b	Nisyus.	30. a
Nahum Propheta. 103. d. 104. c		Noë.	21. c. d. 24. a. b
105. c. 115. b. 119. d. 130. a. c		Nomades.	271. a
Naissus, urbs.	291. c		
Narbonenses.	33. d		
Narcissus, e Christi Discipulis.	213. d		
Narses.	339. d		
Nasamones.	33. c		
Nassamones.	29. d		
Nathan.	91. c. 85. a		
Nausthi.	32. b		

- Norici.** 32. b
Novatus haereticus. 271. c. d
Numa Pompilius Rex Romanorum.
 117. a. Capitolium condit. 117. c
 congiarium largitur. *ibid.* moritur
 118. c
Numerianus Imp. 274. a. c
Nummi cusi ab Heracio Imp. 386. b
Nundinae Hadrianae. 254. a
Nuptias damnant Valentiniani. 260. d
Nymphas, e Christi Discipulis. 214. c
Nyssus mons. 34. c
- O
- Oasis magna.** 35. a
Ochosias Rex Juda. 98. d. 99. c
Octagonum, Constantinopoli. 337. b
Octavius Augustus Imp. 189. d. Aegyptios vincit. 190. a. b. illius tituli et nomina. *ibid.* b
Oded Propheta. 104. c. 105. a
Odellam Propheta. 120. d
Oenomaus Circensium repertor. 110 d. 111.
Olde Propheta. 120. a
Olybrius Imp. 321. c. d
Olybrius minor. 321. d
Olympas, e Christi Discipulis. 214. a
Olympiadum initium. 104. b. c
Olympius Praefectus Praetorio, sub Heracio. 386. b. 387. d
Onesimus, e Christi Discipulis. 213. b
Onesiphorus, e Christi Discipulis. 214. c
Onia, urbs. 179. b
Onias Pontifex. 170. a. 172. d. 173 a. 178. a. 179. a. b. d. 188. c
Oppidaceum. 35. a
Oreb. 80. a
Oriens fluvius. 40. c
Orion. 36. a. 37. d
Orus Rex Aegypti. 46. c
Osee Propheta. 103. b. 104. c. 105 a. d. 109. b. c. 113. b. 116. e 147. b
Osiris Rex Aegypti. 46. c
Ostrus Comes Gotthns. 323. b
Otha Imp. 246. a
Ozi. 80. d
Ozias Rex. 103. a. b. c. d. 104. d 105. a
Oziel Propheta. 96. a. b. 99. b
- P
- Paeones.** 29. c. 31. c. 32. b
Palatium, unde dictum. 109. d
Palatium Magnum Constantinopoli. 234. a
Palatium Antiochi. 380. c. Hormisdade. c. Archangeli. 383. a
Palatium Flaccilianarum. 338. c
Placilianarum. 338. c. Lausi 380
Palladium. 109. d. 284. b
Palmyra urbs. 91. d
Pamphyli. 29. a
Pamphylia. 30. a. 33. a
Panaretus, Liber Sapientiae. 175. c
Panes civiles Antiochiae instituti. 263. a
Panes civiles abrogati ab Heracio. 389. a. b
Panes militares. 391. b. c
Panis Castrensis Alexandrinis praebitus. 276. d. civilis Constantinopolitanis. 285. d. panis penuria Constantinopoli. 321. d
Panium, urbs. 193. b
Pannonii. 29. c. 32. b
Paonia, seu Pannonia. 262. c
Pantheum Alexandriae. 266. e
Paphlagones. 82. b
Papias Martyr. 258. b
Papyrius Cursor, Dictator. 171. b
Paralipomenon Liber. 154. b
Paratonion. 35. a
Parmenides Philosophus. 163. b
Parmenion, e Christi Discipulis. 224. b.
Parnassus. 34. c
Parthenius mons. *ibid.*
Parthenope. 40. a
Parthi. 81. c
Pascha Judaeorum typicum. 2. a
Pascha verum Christus. 5. c. d
Pascha xiv. Lunae. 2. a. 211. d
ante et post aequinoctium. 3. a
eodem die celebrari praescriptum in Nicaena Synodo. B. c. d. a
Salomone celebratum. 108. b. ab Ezechia. 115. c. 120. b. in Aegypto quando celebratum. 75. c. d 76. a. Paschata a Christo celebrata. 21. d. 212. c. d. 218. b 229. b. 230. c. 225. a. d. Pascha primum Festum Judaeorum. 216 b. 226. d. quando celebratum. 226. a. Pascha, transitus. 226. b
Pascha, Passio et Resurrectio Christi. 226. c. 228. a. 229. a
Pascha Christianorum, Festum Festorum. 228. b

Paschales tabulae affixae in Ecclesia.	9. d	Phaser.	226. b
Paschalium.	371. a	Phedalia.	264. d
Patrius, filius Asparis, interfectus.	323. a	Phinippus Archon Atheniensis.	137. a
Patrius illustris.	380. c	Pherecidas historicus.	163. b
Patrebas, e Christi Discipulis.	213. d	Pherecidas.	144. a
Patrophili Episcopi Scythopolitani reliquiae.	295. c	Phidalia.	265. c
Patzates Rex.	144. c	Philaretus Cubicularius.	384. b
Paulinus Theodosii jun. familiaris	311. b. 313. b. interfectus. 316. c	Philegon, e Christi Discipulis.	213. d
S. Paulus Apostolus.	231. c. d. 232. ejus elogium. 234. d. 235	Philemon, e Christi Discipulis.	214. d
Paulus filius Mauricii Imp.	378. d	Philistaei.	82. b
Pax Ecclesiae reddita.	295. a	Philippicus Comes Excubitorum.	380. a
Pelagius Patricius.	323. b	Philippopolis.	35. b
S. Pelii Martyrium.	280. a	Philippus, e Christi Discipulis.	224. b
Peloponnesus.	27. d	Philippus Apostolus.	229. c
Pentateuchon.	154. b	Philippus Junior Imp. 269. a. Gordianum interfect. 270. Christianus, <i>ibid.</i> moritur. <i>ibid.</i>	374. d
Pentecoste.	223. b. d	Philippus Junior Imp.	374. d
Perinthus.	33. b	Philo Judaeus.	230. a
Perinthus, seu Heraclea.	274. c	Philologus, e Christi Discipulis.	213. d
Persae.	31. c. d	Philoxenus Consul.	381. d
Persabina, urbs.	193. d	Phison fluv.	34. b
Persae victi a Constantio.	275. d	Phoecea.	83. b
Persarum regnum deletum.	170. c	Phoebe, Christi Discipula.	224. c
Persae. 38. c. d. 39. b. c. 40. 41. a		Phoenices.	30. d. 81. d
Persicae arbores.	40. a	Phua Rex Assyriorum.	106. d
Persis, nomen fortunae.	39. d	Phryges.	29. a
Persis, Christi Discipula.	224. c	Phrygia.	30. a. 32. b
Persecutio Christianorum sub Domitiano. 250. c. sub Trajano. 252. a. sub Antonino. 257. d. 253. b. sub Severo. 266. a. c. sub Deldo. 270. b. c. sub Diocletiano. 275. 276. 277		Phrygia salutaris.	275. c
Perseus Imp.	264. b	Picus, qui et Jupiter. 86. c. 87. b. 33. b. ejus sepulcrum.	44. c
Petræorum anni.	253. a	Pilatus sit procurator Judaeae.	208. d
Petrus Alexandriae Episcopus.	1	Pindarus.	161. d
Petri Alexandriae Episcopi Martyrium.	276. c	S. Pionius Martyr.	270. a
S. Petrus primus Antiochiae et Romanae Episcopus.	224. b. 230. c	Pistrina Palatii Constantinopol. 341. a	
Petrus Magister militum sub Justiniano.	335. b	Placidia filia Valentiniiani junioris.	315. b. 320. b. Olybrii uxor. 320. c
Petrus filius Mauricii Imp.	378. d	Placidiae domus.	305. a
Petrus Cusopolata Mauricii Imp. frater.	379. a	Placidianarum Palatium.	333. c
Phaeacis Rex.	107. a. b	Plagae x. Aegyptiorum.	71. d
Phaeacus, Persa.	401. c. d	72. a	
Phaeacura uxor Saturni.	36. d	Plato Praefectus urbi. 167. d. 169. d. 329. c	
Phaeton dictus Sol.	46. d	Plautianus Cos. interfectus.	266. b
Phaeno Nachor. 43. a. Nethao. 121. a. d		Plutarchus Philosophus.	240. d
Pharus Insula.	173. a. 191. d	Poenitentiam abrogat Novatus.	271. d. 272. a
		Pogonias, <i>omissa.</i>	332. a
		S. Polycarpus, et ejus Martyrium.	257. a. d. 258. a
		Pompeiopolis.	85. c

- Pompeius Hierosolyma expugnat.** 184. d. Imperator appellatur, Theatrum Romae aedificat. 185. d gener Julii Caesaris. 186. d
Pompeius Hypatii frater occisus. 339. b
Pomum Phrygium insolitae magnitudinis. 316. a. divortii causa inter Theodosium Jun. et Eudociam Augustam. *ibid.* b
Pons ad Constantinopolim exstructus a Justiniano. 335. c
Pons S. Callinici. 394. b
Pontifices Hebraeorum, et eorum catalogus. 188. 207. c
Pontius, unde Pilatus dictus. 220. d illius mors. 229. d. 230. c
Porta S. Aemiliani Constantinopoli. 265. a
Porta Decimi, Constantinopoli. 304. a
Porta aurea Constantinopoli. 379. a
389. d. Polyandrii. 393. c. 394. a
Quinti. *ibid.*
Portae aereae, Constantinopoli. 339 d. Porta mortua. *ibid.*
Porticus templi Hierosolymitani. 205. c
Porticus variae Constantinopoli. 284 c. 303. a. 337. a. d. 338. a. 379. a 329. c. Domini. 308. d. Troadenses. 318. d. Nova. 324. a
Portus Juliani. 382. d
Pothinus Lugdunensis Episcopus. 261. d
Praedicationis Evangelii festum. 223. d
Praenetum, urbs 379. a
Praesantificata dona. 385. d. 386. a
Praetorium Praefecti urbis. 337. b 380. a
Prandiara, Constantinopoli. 307. a
Prasina factio. 112. b
Prasini a muneribus publicis interdicti a Marciano. 320. c
Prieme. 83. b
Prisca, Christi Discipula. 224. c
Priscilla et Maximilla, haereticarum. 263. b
Priscus Comes Excubitorum in clericum attonsus. 384. b
S. Probi aedes sacra, Caesareae. 327. a
Probi aedes, Constantinopoli. 337. b
Probus Imp. 273. c. Interficitur. 274. a
Probus dictus Imperator. 337. b
Praeceres Romani quando dicti. 165. d
Prochorus, e Christi Discipulis. 224. b
Proclus Asiae Proconsul. 270. c
Proclus Ex - Praefecto capite plectitur. 303. c
Proclus somniorum conjector. 331. a
Procopius tyrannus. 301. b
Prometheus. 78. b
Promoti suburbanum. 389. d
Prophetarum magni iv. 153. b
Prophetiae quomodo scriptae. 153. b 154. a
Protae Insula. 173. a. 191. d
Prusias, urbs. 292. a
Psalmi a quo compositi. 85. c. 86 87. 153. c
Psammeticus. 121. a
Pseudoprophetae. 96. b. c
Pseptomfacti dictus Moses. 76. b
Psychristus Archiater. 322. c
Ptolemaei 35. a
Ptolemaeus Rex Aegypti. 157. b
Ptolemaei alii Reges Aegypti, Ptolemaeus Alexander, 182. d 183. b. Dionysus. 183. d. 185. c 186. a. Epiphanes. 176. d. Evergetes. 174. b. 176. b. 180. c. Lagi filius. 171. a. Philadelphus. 172. d. Philopator. 176. a. Philometor. 178. c. Physcon. 182. a
Pothinus. 183. b. Soter. 172. d
Publius Imp. 269. a
Pudens, e Christi Discipulis. 204. c
Pulcheria Arcadii Imp. F. 306. b
naecitur. 306. d. Augusta resuscitatur. 309. a. 310. 311. Marciano nubet. 319. c
Pulpita Circi. 339. b
Purpureae inventio. 43. d
Pusaeus Consul. 322. c
Puteus juramenti. 55. d
Pylae. 324. d
Pyramus, mons. 34. d
Pyrodes, dictus Mars. 47. a
Pythagoras Philosophus. 143. b
- Q
- Sanctorum Quadraginta Martyrum aedes Constantinopoli.** 319. c
Quadri. 83. d
Quadriporticus Constantinopoli. 265. c
Quartus, e Christi Discipulis. 214
Quercus Mambre. 52. c
Quinquennalia Theodosii Jun. 308. b 309. b
Quintilis mensis Julius dictus. 137. c

R	S
Raasson Rex Assyriorum. 107. c	Sabaci. 143. c
109. a	Sabbatum, quivis dies feriatas. 211. b
Ravenna. 35. d	secundo-primum. 211. c. d
Ravennam concedit Theodoricus Rex	Sabec. 55. b
Italiae, et ibi moritur. 327. d	Sabinarum raptus. 113. b. c
Regia Constantinopoli. 284. c	Sadoc. 91. c
337. d	Saduc Pontifex. 99. b
Regiones urbis Constantinopol. viii.	Saei. 33. c
incensae. 322. a	Saen Persarum Dux. 387. c
Regnandi ars inventa. 36. b	Sagarius fluv. 84. d
Regni Juda exitus. 136. c	Salatiaei. 30. d. 81. c
Regni Judaeorum successio deleta.	Salem. 50. d
184. b. c	Safina. 185. a
Regnorum libri. 154. a	Salli. 34. b
Remus et Romulus nascuntur. 305. c	Sallustius nascitur. 183. b. moritur.
in silvis projecti, et a lupa edu-	189. c
cati. 113. d. Remi statua aurea.	Sallustius Praefectus Praetorio. 302
110. a. b	a. b. 304. c. d
Repromissionis anni. 51. 52. etc.	Salmanazar Rex Assyriorum. 107. d
Resurrectio mortuorum ex libero-	108. a
rum successione. 237. c	Salona. 85. d
Rharna, Persa. 401. a	Samaeas. 91. c. 92. d. 93. c. d
Rhagau. 48. b	119. a
Rhaguel. 64. b	Samaría, urbs. 181. d. 193. b
Rhasia, regio. 298. d	Samaritae in speciem Christiani.
Rhea. 36. c	336. a. b
Rhae simulacrum Romam addu-	Samaritarum et Judaeorum de Sa-
ctam. 176. c	cris dissidium. 180. c
Rhegium, urbs. 337. c	Samaritarum rebellio. 327. a. sub
Rhenus fluv. 34. d	Justiniano. 335. d. 336. a
Rhinocoruri. 28. a. 29. d. 30. b	Samosata. 35. b
Rhodani Praepositi Palatii interitus.	Samosatensium anni. 248. b
301. d. 302. a. b. c	Samothrace. 35. b
Rhodanus fluv. 34. d	Sampson Judex. 82. b. c. d. 83. a
Rhodus. 33. b. terrae motu labefa-	Samuel Propheta. 83. 84. a. b
ctata. 175. c. Rhodi Colossus.	Samuelis Prophetae reliquiae Con-
<i>Vide Colossus.</i>	stantinopolim translatae. 308. a. b
Rius fluv. 84. c	Samus. 83. b
Roma. 35. c	Sapor Persarum Rex Nisibem ob-
Roma condita. 109. d. 110. b	sidet. 285. b. 290. a. b. c
Romani ex quo orti. 27. a. b	Saraceni. 32. a. 52. d
Romani unde dicti. 109. d	Saraeas Pontifex. 131. a
Romanus Scholasticus. 380. a	Sarapion Episcopus Antiochenus.
Romulus fratrem interficit. 110. a	263. b
illius mors. 117. a	Sarazar. 116. b
Ruben. 59. a	Sarbaras, Persarum Dux. 385. c
Rufini Praepositi Palatii interitus.	Constantinopolim obsidet. 392. a
306. b	b. c
Rufini Praefecti Praetorio interitus.	Sardanapalus. 37. a. 40. a
<i>ibid.</i>	Sardania. 30. b. Sardinia. 33. c
Rufinus Quaestor sub Justiniano.	Sardis. 35. c
336. d	Sarinaei. 33. c
Rufus, e Christi Discipulis. 213. d	Sarmatae. 27. c. 29. c. 30. d. 32. b
Russata factio. 112. c	33. d
Ruth liber. 154. b	Sarra. 52. d. 53. 54. 57. a

- Satala.** 85. d
Saturnus. 36. b. 37. b
Sauromatae. 27. b
Saul Rex. 84. b
**Scala Chalcedonenſis, Conſtantino-
 poli.** 308. b. 309. c
Scamander fluv. 34. d
Scamma Circi. 285. b
Scévophylacium. 337. d
Schola Palatina vi. et vii. 269. b. d
Scholarii. 269. b. d
Scipio Africanus. 169. a
Sciavi. 395. d. 396. d
Scythiſmus. 23. c. 49. a
Scythae. 31. a. 32. b. 34. b
Scythae Aegyptii. 47. a. b
Scythopolis. 35. a
Sebaste, urbs. 181. d. 193. b
Sedecias Pseudopropheta. 96. b
Sedecias Rex. 129. c. d. 130. b
 136. d
Seditio sub Justiniano Nica dicta.
 a p. 336. ad p. 340.
Seleuciſmiſmi anni. 182. b
**Seleucus Nicator Antiochiaſis condi-
 tor.** 41. d
Seleucus Callinicus Rex. 175. a. 178
 a. b
Sellauns, urbs. 253. c
Sellum Pontifex. 119. b. d. 151. a. b
Selum Rex. 107. b
Selymbria. 304. d
Semegar. 78. a
Semeronius. 37. b
Semiramis Regina. 36. c
Senatus aedes Conſtantinopoli. 284. c
 307. d. 337. a
Senacherim Rex Aſſyriorum. 115. d
 116
Sephora. 64. c
**Sepulcrum Dominicum incenſum a
 Perſis.** 385. b
**Seraphini templi Hieroſolymitani An-
 tiochiaſis tranſlati.** 247. d
Serapion Epicoſopus Antiochiaſis.
 263. b
**Sergius Patriarcha Conſtantinopoli-
 tanus.** 382. b. Heraclium coronat.
 383. b. 390. c. 391. c
Serpens cultus ut Deus. 23. c
Seruch. 48. b
Seſoſtris Rex. 47. a. 48. a
Seſtus. 35. c
Seth, 21. a. id eſt fundamentum.
 77. c. Seth ad altare, proverb.
 94. a
Severianum Byzantii. 265. b
Severi Imp. moſa. 267. a
**Severus fit Imp. a Galerio Maxi-
 miano.** 278. b. 279. a
**Severus haereticoſus, a quo Severia-
 ni dicti.** 261. b
Siarsura urbs. 400. e
Sibyllarum nomina. 108. c. d
Sicani. 38. d
Sicilia vaſtata a Genſericio. 815. b
Sidonii. 27. d
**Signum Chriſti ſupra Capitulum
 Conſtantinopolit.** 308. e
Silas, e Chriſti Diſcipulis. 204. c
Silentarius, dignitas. 328. c. d
Siloam, id eſt, miſſus. 155. c. ſena.
 115. c. 118. a
Silpius moſa. 40. b. 41. d
**Silvani Emeſeni Epicoſopi Marty-
 rium.** 279. d
Silvani Gazaſis Epicoſopi Martyrium.
 280. a
Silvanus, e Chriſti Diſcipulis. 224. c
**Silvanus Comes et Decurio Niſibe-
 nus.** 300. a
Silvia a Marte compreſſa. 118. d
Simeon filius Jacob. 59. a
Simois, fluv. 34. d
Simon Cananita. 252. b
Simon Magus. 256. c
Simon Pontifex. 173. c. 172. b
 182. b. 188. b. 219. c
Simon Temple praepoſitus. 177. d
Simon filius S. Joſephi. 203. c
**Simon, vel Simeon Hieroſolymita-
 nus Epicoſopus.** 246. b
Simon Cleopa. 252. c
Simonides. 148. a
Sinetus Caſtreſis. 384. b
Sinope. 35. c
Smyrna. 85. c
Stypylus mons. 40. b. 41. d
Sirach, ſcriptor libri Sapientiaſis.
 175. c
Siroes Perſarum Rex. 398. d. 399
 400. ejuſ Epistoſa ad Heraclium
 Imp. 402. a. b
Sirmium. 289. b. 308. c
Sisara. 79. c
Smyrna terrae motu concuſſa. 262. c
Smyrna, urbs. 270. d
Socrates naſcitur. 162. b. meritar.
 188. c
Sogdianus Rex Perſarum. 168. b
Soine. 35. e
Sol, Rex Aegyptii. 46. d

Solis Status, Constantinopoli. 265. b	Synodus Constantinopolitana sub Justiniano. 344. d
Solomon. 91. 92. ejus liber de remediiis. 115. b. Libri alii. 154. b	Syri. 32. a
Sophianae. 384. c	Syria Judaeae. 85. a
Sephocles, 162. s. ejus mora. 166. d	Syromacederum anni. 171. d
Sephonias Propheta. 119. b. d. 151. a. b	Syrus, a quo Syria dicta. 42. d. 43. e
Sor, seu Tyrus, urbs. 136. b	
Sostibus Antiochenus. 192. a	T
Sospiter, e Christi Discipulis. 214. a	Tabarini. 27. c
Sosthenes, e Christi Discipulis. 218. b	Talasi. 34. a
Sperchius fluv. 34. d	Taramantes. 37. a
Spongia sacra Constantinopolim allata. 385. b	Tarquinius Priscus Rex Romanorum. 129. d
Sporacii tractus. 387. d	Tarsus, unde dicta. 39. d. 40. a
Status Constantini M. Romae, et ejus Inscriptio. 280. c. d	Tarsus urbs. 294. d
Status pectoralis Arcadii et Pulcheriae. 309. b	Tatiani haeretici scripta. 260. c. 261. b
Status Arcadii, Constantinopoli. 318. d. Theodosii M. 305. b. Theodosii Jun. 309. d	Tauchista. 85. a
Status hominis duplex. 234. c. 235. b. 236. 237. 238. 239. 240	Taunium. 85. d
Stephanus, e Christi Discipulis. 214. a	Taurianna. 27. d. 30. a
S. Stephani mors et elogium. 226. b. 231. a. b	Taurii. 27. b
S. Stephani aedes Constantinopoli. 384. b	Taurus Rex Cretae. 42. d. 43. a
Stilbon, dictus Mercurius. 47. a	Tautaraei. 29. d
Strategium, Constantinopoli. 265. d	Templa Paganorum destructa. 282. d
Studii aedes, Constantinopoli. 321. a	Templum Hierosolymitanum. 91. a. ejus instauratio. 145. b. c
Studii aedes S. Joannis Bapt. 397. d	Templum absque ligno. 249. c
Supplicia damastorum, quae. 239. c. d	Templum, Nestorio quid? 364. c
Surena Persarum Regis Senator. 299. b. e	Tenedus. 35. d
Susa. 35. b	Teoa. 83. c
Susacim Rex Aegypti. 92. a. 93. d	Terebinthus, urbs. 254. a
Susiana. 35. b	Teridon. 35. b
Sycaea, Regio Constantinopoli. 305. d	Terrae motus sub Constantio. 293. c. sub Theodosio Jun. 310. b. 313. d. 317. a. 318. d. sub Zenone. 327. d. sub Justiniano. 341. c
Sycae, instauratae a Justiniano. 385. b. 392. d	Tetranyphum. 254. a
S. Symeonis Styktae mors, et reliquiae. 321. a	Tetracylum aeneum Constantinopoli. 318. d
Symmachi Consulis aedes. 337. d	Tetrarchae creati ab Archelao Rege Judaeorum, ejus fratres, Herodes Antipas, Lysanias, et Philippus. 206
Symmachus sacrae Scripturae Interpreter. 266. a. b	Thalassius, vir nequam. 297. c
Synagoga Samaritarum. 327. b	Thales Milesius. 115. c
Synesius Comes Largitionum. 308. d	Thales Philosephus. 143. c
Synodus Nicaena coacta a Constantino M. 8. b	Thamnor. 91. d
Synodus Nicaena. 282. b. c. Constantinopolitana 304. b. Ephesina. 314. b. c. altera Ephesina. 317. b. Calchedonensis. 319. d	Thamis, idem cum Adonide. 130. d
	Tharac. 48. b. 51. b
	Thasus. 33. b
	Theatrum Pompeii Romae. 185. c. d. Marcelli. 198. a. Daphnes. 247. c
	Thebae. 27. a
	Thebais. 29. d
	Themistoclis mors. 162. c

- Theocritus sub Justino Imp. 331. c
 Theoctista filia Mauricii. 379. d
 380. d
 Theodora uxor Justiniani Imp. 334. b
 Theodora Maximiani Herculii privi-
 gna. 277. d
 Theodora, soror Constantini M.
 278. d
 Theodoretus damnatus in Synodo
 Ephesina. 317. c
 Theodoretus damnatus. 376. etc.
 Theodoricus Rex Italiae, ejus ju-
 stitia. 327. c. Ravannam conce-
 dit. d
 S. Theodori aedes, Constantinopoli.
 337. d
 Theodorus Mopsuestenus. 360. 361
 370. 371
 Theodorus Praefectus urbi sub Mau-
 ricio. 380. c
 Theodorus Patricius. 894. c
 Theodorus Syncellus. *ibid.*
 Theodorus Commerciarius. 394. c
 Theodosianae, balneum Constanti-
 nopoli. 314. a
 Theodosius M. Imp. 303. b. Ari-
 nos pellit, et Paganorum delubra
 diruit. *ibid.* d. Romam venit. 305. b
 Caput S. Joan. Bapt. reperit. *ibid.*
 ejus statuariae dedicatio. 305. d. mori-
 tur. 306. a. ejus corpus Con-
 stantinopolim affertur. 306. b
 Theodosius Jun. Imp. 306. b. na-
 scitur. 307. b. levatur Augustus.
ibid. b. ejus statua aurea. 309. d
 Constantinopolim ingreditur. 300. a
 ejus nuptiae. 312. d. Constantino-
 polim ex Asia redit. 315. d. mori-
 tur. 319. a. b
 Theodosius filius Mauricii Imp. co-
 ronatur. 377. c. ejus nuptiae. 378
 occiditur. 379. b
 Theodosius Subadjuva Magistri.
 380. c
 Theodotio. 263. c
 Theodotus haereticus. 263. b
 Theodotus Drungarius. 400. a
 Theognis Poeta. 143
 Theophanes vir nefarius. 382. d
 Theopolis dicta Antiochia. 340. c
 Theotechnus Presbyter Antiocheus.
 296. d
 Thermae Commodianae dedicatae.
 204. a
 Thermae Constantinianae, Constan-
 tinopoli. 289. a
 Thermantiae Honorii Imp. uxoris
 obitus. 309. 6
 Thesbis, urbs. 161. a
 Thessalonica, Illyrici urbs. 341. c
 Thilath Phalsar Rex Assyriorum.
 109. c
 Thiramus Rex Tyri. 91. c
 Thola. 80. d
 S. Thomae aedes sacra, Constanti-
 nopoli. 320. b. 323. d
 Thomas a Secretis sub Imp. Justi-
 niano. 338. d. 340. d
 Thomas Patr. Constantinopol. 381
 a moritur. 382. d
 Thracia Scythica. 297. b
 Thraces. 27. c
 Thraucun, locus. 289. c
 Thuberis fluv. 34. d
 Thulis Rex Aegypti. 46. c
 Thurras. 37. d
 Thuscene. 27. d
 S. Thyrsi aedes, Constantinopoli.
 319. c
 Tiberii Imp. in Britannos et Arme-
 nios expeditio. 194. b. 206. ejus
 mors. 230. a
 Tiberis fluv. 34. d
 Tiberius Constantinus Imp. 376. a. b
 ejus mors. c
 Tigsitani. 33. c
 S. Timothei reliquiae. 293. b
 Timotheus, e Christi Discipulis.
 214. a
 Timotheus Caesareae Episcopus.
 327. a
 Tirannii. 32. b
 Titus, e Christi Discipulis. 224. a
 Titus Judaeos domat. 246. c. fit Im-
 perator. 249. a. moritur. *ibid.*
 Tomiris regina. 144. a
 Torques aureus Imperatorum. 338. c
 340. d
 Trabs, cometes. 323. c
 Trachonitis, provincia. 238. d
 Trajanus Imp. Christianos persequi-
 tur. 250. a. tributa remittit. 253
 a moritur. *ibid.*
 Tribunal Circi. 284. a. 285. b. c
 Tributorum remissio a Trajano fa-
 cta. 253. a
 Tribunal Hebdomi. 304. c. 307. c
 329. b. 330. c
 Tricameratum, aedis publicae spe-
 cies. 254. a
 Trilithum. 303. d
 Triconchum, Constantinopoli. 317. b

Xerolophus, Constantinopoli.	319. e	Zacynthus.	28. a
Xerxes Rex Persarum. 161. e. Athenas expugnat.	166. b	Zabri Rex.	107. d
Xylocercetae.	307. d	Zames.	37. d
Xylocircus, Constantinopoli.	323. d	Zara.	409. b
Z			
Zaba Magnum et Parvum.	392. e	Zarath Aethiops.	95. b
Zabulen.	60. a	Zeb.	80. a
Zacharias Rex Judaeorum.	107. b	Zeno Magister militum.	324. c. fit
Zacharias Propheta.	139. d. 142. a. 151. b	Imperator. c. d. in Isauriam fugit.	325. a. Constantinopolim redit, et Palatium occupat. ibid. c. d. moritur.
Zacharias filius Jedaë.	101. a. 161. e		328. e. d
Zachariae patris S. Joannis Bapt. reliquias Constantinopolim translatae.	309. c	Zenobii Presbyteri Martyrium.	294. a
Zacharias Patr. Hierosol.	382. a	Zeuxippus, Constantinopoli.	265. b
captivus a Persis abducitur.	385. b		284. d. 285. a. b. 322. c. d
		Zilgbi Hunnorum Rex.	333. b. c. d
		Zoroastres.	37. d
		Zorobabel.	142. d. 145. a. b. c
			146

I N D E X

AD PRAEFATIONEM ET NOTAS.

P. PRAEFATIONEM DENOTAT.

A.

Acthimelech, an Pontifex fuerit. 502. b
Ἀδίδροζος. 583. a
Aera apud Graecos triplex. P. xvii. b. c. qua aera Cyrillus Scythopolitanus usus sit. P. xviii. a. b. qua Hippolytus. P. xviii. b. 21. a. qua auctor Chronici et Epiphanius. P. xx. c
Africanus scriptor. 537. b. 544. a
Ἀρόρατος, cur dictus Zeno. 581. d
Alcippe elephantum enixa. 581. d
Andreas Darmarius. P. ii. d
Anni Antiocheni et Syromacedonum literis numeralibus quomodo descripti. 587. b
Annas Passionis Christi juxta veteres Patres. P. xix. a
Anthemius Imp. natione Graecus. 580. d
Antiochenorum aera. 517. c. 518. b
Ἀπορῆς vox, quid sonet. 529. a. b. 533. a
Apion, cur cum unico p. scribatur. 509. b
Apion Cos. sub Justiniano. 599. d
Aratoris librorum recitatiō publica. 600. a
Arca, urbs. 497
Arcadiacae cohortes. 585. a
Arcobindi monomachia. 578. d. 579. a
Ascalonitarum aera. 516. b
Asinus dictus Justinianus. 596. b

Asparis caedes. 580. c
Atavulfus. 572. d
Attila. 574. c. ejus mors. 575. d
Ausonius Fastos scripsit. P. xxxvi. b
Ausonius explicatus. P. xxxii. d
Ἀύρατορες, an filii Imperatorum dicti. 605. d. 606. a

B

S. Babylae Martyrium. 550. b
Babylonia, urbs et provincia. 497. b
Balanius Deus. 568. d
Baptisterium majus Constantinopoli dictum Sophianum. 583. a
Basilii sub Justiniano Consulat. 599. d. 600. c. d
Basilisci Imp. mortis genus. 589. d
Bederina urbs Illyrici. 589. d
Belisarii Consulat. 598. d
Belisarii nomen varie scriptum. 592. b
Bissexti notati in Fastis. P. 34. a
Boëthius et Boëtius, promiscue. Boëthiorum stemma. 586. d
Bestra, urbs. 534. b. **Bostrenorum aera**. *ibid.*
Bucolia Aegyptiaca. 533. d
Byzantii Episcoporum series. 525. a. b

C

Caesarum purpura. 584. d
Calchedon. 497. b
Callinicon, urbs. 514. a
Campus tribunalis. 560. d
Canis, convitiū militare. 591. b

- Capitis S. Joan. Baptistae inventiones. 569. d. 570. a. 576. d. 577 a. b
- Carruca Praefectorum Praetorio et urbi. 575. d
- Castellum rotundum Constantinopoli. 609. a
- Censoris dignitas. 557. c
- Cerdo cur Manichaeus dictus. 549. d
- Cerei et taedae praelatae Imperatoribus et summis dignitatibus in processibus. 586. b. Inde cereorum in Ecclesiis usus origo. *ibid.*
- Chelae. 614. 1
- Cherubinatorum statuae. 530. d
- Chronici Paschalis auctores duo. P. viii. b. c
- Chronicon editum a Canisio et Labbeo Hippolyto asseritur. P. xiv. xv
- Chronicon Georgii Ambianensis Episcopi. P. iv. d. v. vi
- Chronicon Paschale male Alexandrinum dictum. P. iv. b. ix. b. Constantinopolitanum aliis dicitur. *ibid.* ix. a. cur Paschale dictum. P. ix. d. x
- Circi ac Circensium inventores. 503. a
- Cleopae genealogia. 533. d
- Codex Justinianus quando publicatus. 592. d
- Codex Vaticanus Chronici Paschalis. P. xxxviii. a
- Codicis Justiniani secunda editio. 598. d
- Colossus Neronis. 531. c
- Comagenorum aera. 531. b
- Comes opsarii. 613. d
- Commonitorium, pro Epistola. 614. d
- Consistorium Justiniani. 595. d
- Constans, quando Caesar dictus. 556. b. c. 558. b
- Constantii Imp. simulata pietas. 561. a 563. b
- Constantinus M. an nothus. 553. c an crucem in coelo viderit. 554. d
- Consularia. P. xxxvi. d
- Consulatum dare. 553. c
- Consulatus Justinii Imp. 602. b. c. d 603. a. Mauricii Imp. 605. a. b 606. d. Focae. 607. d. Heraclii. 609. 610. 612. a
- Consulatus per quadriennia digesti. P. xxxiii. b. 34. d
- SS. Cosmae et Damiani aedes Catholica seu plebalis Constantino- poli. 612. d
- Convivia ad sepulcra. 503. c
- Craterus. 594. d
- Crispus factus Pappas seu Clericus. 610. b
- Crocodili. 507. c. 508. a
- S. Crucis Exaltationis institutio. 610. d. 611. a
- Cyclus dxxxii. annorum seu annus magnus quando inventus. P. 26. d 27. illius varia initia. *ibid.* 27. d 28. a. a Latinis usurpatus. *ibid.* c 601. d

D

- Daphne, Antiochia. 530. d
- Daras oppidum, a quo conditum. 588. b
- Diagrapha. 612. c
- Dii Gentilium Reges olim fuerunt. P. xiii. a
- Diocletiani Imperii initium. 551. a
- Dionysus dictus Antiochus Epiphanes Rex Syriae. 516. c
- Dorothei martyres varii. 504. d
- Dorotheus fictivus scriptor. 504. c. d
- Duces Palaestinae. 584. d

E

- Edessenorum aera. 513. b
- Edicta data, accepta, proposita. 552. d. 553. a. 555. b. 598. c
- Edicti Justiniani de Fide vetus versio. 601. b
- Epiphanius liber de Prophetis, fictivus. 505. a
- Eudocia sacra loca bis adiit. 574. d
- Exocionitae Arriani. 568. b

F

- Factionum fautores. 578. b
- Fana Gentilium in excelsis locis aedificata. 542. d. in aedes Christianorum versa. 569. a
- Fasti Chronici Paschalis unde exscripti. P. xxxiii. d
- Fasti Consulares Paschalibus additi. P. xxxi. a. b. per lustra digesti. P. xxxii. a
- Fasti Graeci ab H. Doduello editi. P. xxxvii. a
- Fasti Idatiani. P. xxxiv. a. b
- Fasti Siculi cur dictum Chronicon Paschale. P. i. ii
- Factorum conditores varii. P. xxxvi. b
- Focae Imp. Consulatus. 607. c
- Fortunae urbium. 498. b

Francorum primae sedes. 547. d
548. a. b
Fulgure exanimatus Anastasius Imp.
589. d

G

Garizin mons. 585. b
Gazensium aera. 517. a
S. Georgii Martyrium. 550. a
Gizerichus. 578. a. 580. d
Gordianorum Seniorum et Juniorum
scholae. 545. d. 546. a
Graeca nomina accepta a Judaeis.
515. a
Grando insolentis magnitudinis. 571.
c. d

H

Hebdomum Constantinopolitanum, di-
ctus Campus ad urbem, seu septi-
mum milliare. 595. b
Heliopolis ad Libanum. 552. a
Heraclius Imp. computum Ecclesia-
sticum scripsit. P. 25 b
Herodes an Proselytus et Hierodu-
lus fuerit. 519. a. c
Heron Confessor, quis. P. xv. d
16
Hippolyti Portuensis Chronicon. P.
xxi. Paschale, et canon Pascha-
lis. P. xx. b. d. xi. xiii. b. ejus
scripta varia. P. xii. b. quando
is Martyrium subierit. *ibid.*
xiv. c
Hippolytus Presbyter in Sardiniam
deportatus. P. xvii. a

I

Jacobus Archlatter cogn. Psychristus,
seu Psychochristus, uti appella-
tur a Suida. 579. d
Imperatores semestres, annui. 529. d
Indictiones variae. 569. c
Indictionum duo initia. 517. d. a quo
et quando eae inventae. 518. a. b
537. a. 555. c
Inscriptiones ad Turres urbis Con-
stantinopolitanae. 609. b
Inscriptio reperta sub Manuele Pa-
laeologo quae etiam a Phranze.
l. i. c. 88. describitur. 499. d
Inventio reliquiarum SS. xl. Mar-
tyrum. 576. c
Joannes Gibbus Cos. 588. c
Joannes Scythia, seu Scythopolita
Cos. 587. d

Joannis Philoponi opus de Paschate.
P. xxiv. d

Joannis Praefecti praetorio Consu-
latus. 599. a. b
Issa insula. 562. b
Jovis Epitaphium. 499. a
Judices publice laudare et accusare
licebat. 594. b
Judices sedent, Advocati stant. 585. d
Juliana Areobindi uxor. 588. d
Juramentum in sanctum Baptismum.
582. d
Justini Imp. Consulatus. 602. 603
phrenesis. 603. b

K

Κατάσθημα, quid. 504. a

L

Laodicenses, Julienses dicti. 518. d
eorum aera. *ibid.*
Lazorum Regum vestes ac insignia.
590. d. 591. a. 592. b
Levare, vox. 596. c
Lex de filiis intestato morientibus.
540. a
Libri excudi debent cum suis nae-
vis. P. xxxvi. a
Litaniae in terrae motibus. 575. a
Lumina vespertina. 576. a
Lustra Juliana. P. xxxi. d
Lychni in Gentilium Fanis. 533. a
Lycus fluvius. 576. b
Lysanias filius Herodis. 523. c

M

Magnaure, ubi extitit Consistorium
Justiniani. 595. d
Magnentii necis annus. 561. d
S. Mamantis Festum. 579. d
Mauricii Imp. Consulatus. 605. a. b
606. a. d
S. Maximus, an auctor Chronici
Paschalis haberi debeat. P. xliii
d. xxiv
Media jejuniorum septimana. 577. a. b
Menses Asianorum. 547. c
Menses Macedonici. P. xli. c. d
Metrodori varii. P. xxvi. a
Milites, validi et statura decori le-
gi soliti. 545. d
Mons Seleuci. 561. d
Mundi regionum inter Noe filios di-
visio varie apud scriptores refer-
tur. 490. d
Murus longus Anastasiacus. 589. b

- N**
- Nacolia, urbs. 566. d.
 Naïssus, urbs Illyriae. 560. d.
 Nero, Antichristus. 529. b.
 Nica, unde dicta *seditio* sub Justini-
 niano. 593. d.
 Nicomedia a Diocletiano instaurata.
 551. d.
 Ninus, urbs. 497. d.
 Nisibis, urbs. 497. a
- O**
- Octavianus Aug. unde ex *Octavius*
 formatus. 520. b. c.
 Olympiades Alexandrinae. P. vi. c.
 Olympiades, quando putari desie-
 rint. P. xxxiii. c. Olympiades de-
 scriptae in Chronico. *ibid.* xxxiv. b.
 Iphiteae. *ibid.* c.
 Olympiades, seu lustra Juliana. P.
 xxxiii. a.
 Olympiadum nomine donata lustra
 Juliana. P. xxxii. c.
 Olympici ludi, quando aboliti. P.
 xxxii. c.
 Ομάς, annorum collectio dicta.
 489. a.
 Orontes fluv. Draco et Oriens dictus.
 498. d.
- P**
- Panes civiles extincti. 612. d.
 Panis Castrensis. 552. c.
 Panodorus Aegyptius. P. xvii. b. e.
 ejus aera. *ibid.*
 Παράλειπόμενοι. 501. b.
 Parembole, Absarus. 496. b.
 Paschale Metrodori. P. xxvi. a.
 Paschales Tabulae apud Graecos et
 Latinos. P. xviii. d. xxix. a. ce-
 reis Paschalibus appensae. P. xlix.
 a. b. c. d. xxx. a. b.
 Paschalia a Photio laudata. P. xxv. e.
 Paschalia recentiorum Graecorum.
 P. xxx. c. d.
 Paschalia ab ipso mundi exordio
 coepta. P. xx. b.
 Paschalia Anniani, Panodori, S. Ma-
 ximi et Bedae. P. xxiii. b.
 Paschalia. P. ix. d. horum conscri-
 bendorum methodus duplex. *ibid.*
 x. b.
 De Paschate ortae controversiae sub
 Heracleo. P. xxv. a.
 S. Pauli Martyrium. 570. d.
 Pax Ecclesiarum. 563. c. d.
- Persecutio Christ. sub Diocletiano.**
 552. c. 553. b.
- Petrus Alexandrinus Episcopus, Mar-
 tyr.** P. v. c.
- Pharus Alexandriae. 519. d. 520. a.
 Philippi Imp. Christianismus. 546. d.
 Physco cur Ptolemaeus II. Everge-
 tes dictus. 516. a.
 Pilati mors. 528. b.
 Pons Danubii. 557. a.
 Portus, urbs cujus Hippolytus Epi-
 scopus fuisse dicitur, quae? P.
 xvi. d.
- Praefatio Auctoris de Paschate prae-
 fixa Chronico Paschali.** P. xxxviii. c.
- Praefationum usus et utilitas.** P. i.
- Praesantificatorum liturgia.** 611. b.
- Πρασινοβέστηον**, utriusque factio-
 nis seditio. 591. a.
- Primae et secundae Provinciae quae
 dictae.** 494. d.
- Procerum nomen quando inductum
 apud Romanos.** 511. a. b. c.
- Proditoribus an fides servanda.** 584. b.
- Programmata.** 598. c. 601. a. b.
- Prusias, urbs.** 561. b.
- Pylae Thraciae.** 583. b.
- R**
- Raderi Latina versio.** P. xxxix. b.
- Religionis Christianae antiquitas,
 quomodo a SS. Patribus probata.**
 P. xi. d. xii. a.
- Rex Persarum Rex Regum appella-
 tus.** 611. d.
- S**
- Sacerdotes templorum feminae.** 498. b.
- Samaritae falsi Christiani.** 593. a.
- Samaritarum rebelliones.** 585. c.
 592. d.
- Samuel, an Pontifex fuerit.** 501. b.
- Seditio Victoriarum sub Justiniano
 quot diebus duravit.** 593. b.
- Seditiones in Ciresanibus coactae.**
 587. d. 591. c.
- Selymbria.** 566. c.
- Senatores nonnisi a Praefectis Prae-
 torio vel Urbi audiri poterant.**
 579. d. 580. a.
- Senior an dictus Philippus Impera-
 tor.** 545. b. d. 546. a.
- Sepulcra humilia tyrannorum.** 597. d.
- Serapis cultus in Portuensi et Ossi-
 ensi tractu.** P. xvi. d.
- Syene, urbs.** 496. d. 497. a.

I N D E X
 VERBORUM MIXOBARBARORUM
 CHRONICI PASCHALIS,

QUAE ENUCLEANTUR IN GLOSSARIO MEDIAE ET INFIMAE
 GRAECITATIS NUPER EDITO.

<i>Άγειν ἰππικόν.</i>	309. b. 310. a. 329. b	<i>Άπληκεύειν.</i>	298. c. 318. a
<i>Άγοράζειν.</i>	320. b. 321. c	<i>Άπληκτον.</i>	399. b. d. 401. b. c
<i>Άγριανός.</i>	112. d	<i>Άποζωννήειν.</i>	322. b
<i>Άδελφάποις.</i>	312. a	<i>Άποκουροκαλατωῶν.</i>	332. c
<i>Άδελφός.</i>	333. c. 402. b	<i>Άπόκρισις.</i>	317. d. 338. d. 386. b
<i>Άδίστρατος.</i>	400. a	398. a	
<i>Άίρεσις.</i>	296. c. etc.	<i>Άπονοταρίων.</i>	335. b
<i>Άκοή.</i>	326. a	<i>Άποσύχιος.</i>	338. a
<i>Άκτα.</i>	336. b	<i>Άποστολείον.</i>	320. b
<i>Άληθεΐδιν.</i>	332. c	<i>Άποστρατηλατωῶν.</i>	331. d
<i>Άλογον.</i>	295. b. 392. c. 401. b	<i>Άποσώζειν.</i>	387. d
<i>Άμαρτία.</i>	336. b	<i>Άργολάοι.</i>	157. a
<i>Άμβων.</i>	319. c. 391. c. 398. a	<i>Άριθμός.</i>	269. b. 297. a
<i>Άμφίδυρον.</i>	294. c	<i>Άρκα.</i>	380. a
<i>Άμφιδάροχης.</i>	254. a	<i>Άρμα.</i>	329. b
<i>Άναβαθμοί.</i>	254. a	<i>Άρμαστατίων.</i>	393. b
<i>Άναβάθρα.</i>	308. c	<i>Άρρενοθήλεια.</i>	271. a
<i>Άνάσκαφος.</i>	399. b	<i>Άρτοι πολιτικοί.</i>	379. a. b
<i>Άναστάσιμος.</i>	381. c	<i>Άρχιευνούχος.</i>	302. a
<i>Άναφαλός.</i>	375. c	<i>Άρχων.</i>	302. a. 322. b
<i>Άναφορά.</i>	386. c	<i>Άσηκρητίς.</i>	338. d. 399. d
<i>Άνηρ.</i>	202. d. etc.	<i>Άσκρός.</i>	312. b. 332. c. 338. c
<i>Άνωνα.</i>	292. a	<i>Άσπροφορεῖν.</i>	383. c
<i>Άντάρτης.</i>	387. c	<i>Άσπάριον.</i>	117. c
<i>Άντιγραφεύς.</i>	380. c	<i>Άσφαλίζειν.</i>	338. c. 339. b
<i>Άντικερῶν.</i>	395. c. d. 396. b. 397. b	<i>Άταξία.</i>	294. d. 321. a. 329. d
<i>Άνω.</i>	23. b	<i>Άυγόνστα.</i>	312. d. 313. d. etc.
<i>Άξιωματικός.</i>	318. a. 327. a	<i>Άβουστος.</i>	passim.
<i>Άκαντηθήναί.</i>	400. b	<i>Άόθενταΐσθαι.</i>	335. d. 344. a
<i>Άκλωμα.</i>	294. c	<i>Άμικρωθήναι.</i>	309. a. d. 313. b

<i>Βάϊον.</i>	302. b	<i>Δομέστικος.</i>	298. b. 331. c. 360. c
<i>Βάλλειν.</i>	339. c	<i>Δουξ.</i>	297. b. 327. a
<i>Βάνδον.</i>	383. c	<i>Δρογγάριος.</i>	400. a
<i>Βαρβαρικόν.</i>	267. a	<i>Δωδικάπυλον.</i>	54. a
<i>Βασίλειαι.</i>	154. a	<i>Δῶρον.</i>	385. d
<i>Βασιλειον.</i>	32. d. 46. d. 99. c. 170. a		
333. a		<i>Εγκαίνια.</i>	286. a. 294. b
<i>Βέλον.</i>	312. c	<i>Εγκαινίζειν.</i>	303. a. 314. a. 315. d
<i>Βενετός.</i>	112. b. 320. c	<i>Εγκρατηαί.</i>	260. b.
<i>Βερέδος.</i>	325. a	<i>Εἶδοι. passim.</i>	
<i>Βήλον.</i>	325. d	<i>Εἰκοσιετηρίς.</i>	282. c. 283. c
<i>Βίγκας.</i>	336. b. 339. c. 341. c	<i>Εισηγήτης.</i>	277. d
<i>Βικεννάλια.</i>	282. c	<i>Εἰς.</i>	322. a. 323. a
<i>Βινδιξ.</i>	339. d	<i>Εκδοσις.</i>	344. a
<i>Βιοθάνατοι.</i>	340. c	<i>Εκκλησία. passim.</i>	
<i>Βίσεξτος.</i>	388. c	<i>Εκτετραέντων.</i>	337. b
<i>Βοκάλιος.</i>	86. a. b	<i>Εκφωνεῖν.</i>	322. d
<i>Βούρδων.</i>	113. c. d	<i>Ελληνας.</i>	295. b. 322. b
<i>Βουφύχαλιον.</i>	309. c	<i>Εμβολος. passim.</i>	
<i>Βουττίον.</i>	275. d. 276. a	<i>Ενέγγειν.</i>	327. c
<i>Βραχιάλιον.</i>	393. d	<i>Εοθρονίζειν.</i>	294. a. b
<i>Βρομάλια.</i>	114. a. b. d	<i>Εξάγραμμος.</i>	386. a
<i>Βρουτιδες.</i>	113. a	<i>Εξαρχος.</i>	386. b. 387. c
		<i>Εξέμετος.</i>	306. b. 320. d
		<i>Εξουβίτωρ.</i>	328. b. 329. b. 331. b
<i>Γάδαρος.</i>	338. b	339. c. 382. d	
<i>Γενεαλογία.</i>	23. c	<i>Εξουσεύειν.</i>	316. a
<i>Γενέθλια.</i>	236. 2	<i>Εξεδίττον.</i>	314. d. 335. b
<i>Γέννημα.</i>	392. c	<i>Εξήλιος.</i>	191. c
<i>Γονναριοι.</i>	337. d	<i>Εξωκιονίτης.</i>	803. d. 327. d
<i>Γράμμα.</i>	386. a	<i>Οἱ Εξώθεν.</i>	23. b. 221. c
<i>Γυμνάσιον.</i>	266. c. 303. a	<i>Επαίρειν.</i>	303. a. c. 319. b. 320. b
		<i>Επώνω.</i>	329. b. 337. d
<i>Δαιμονάριος.</i>	383. b	<i>Επάνω τῶν χειροτονιῶν.</i>	381. a
<i>Δέσποινα.</i>	303. b. 311. a. etc.	<i>Επαρχος Πραιτωρίων. passim.</i>	
<i>Δέχεσθαι.</i>	332. b. 336. a	<i>Επινέμησις.</i>	334. c. 335. a. d. 374. a
<i>Δημιουργία.</i>	395. c	381. b. 383. d. 388. c. 395. c	
<i>Δήμοι.</i>	329. b. 336. b	<i>Επινύια.</i>	310. a
<i>Δημόσιον.</i>	254. c. 289. a. 306. c	<i>Επιποιήσαι.</i>	400. d. 401. b
314. d. 315. d. 329. d. 335. c		<i>Επίταγμα.</i>	282. c
<i>Δημῶται.</i>	337. d. 340. b. 389. b	<i>Επιφανέστατος.</i>	275. b. 306. d. 307
<i>Δηριγεύειν.</i>	285. b	a. b. c. 309. a. 324. c. 329. b	
<i>Διαγραφαί.</i>	389. a	<i>Εργαστηριακοί.</i>	389. b
<i>Διαδέχεσθαι.</i>	186. c. d. 318. c. 325. c	<i>Εοαγγελισμός.</i>	391. b
335. b. 336. d. 337. a. 377. d		<i>Εύφημειν.</i>	322. d. 384. d
<i>Διάδοσις.</i>	390. d	<i>Εχυν.</i>	395. a. 397. b. 401. d
<i>Διακοπή.</i>	323. a. 337. a	<i>Εωθινά.</i>	298. d
<i>Διασώζειν.</i>	399. d. 400. a		
<i>Διασώστης.</i>	400. a	<i>Ζάβα.</i>	339. b
<i>Διάφασμα.</i>	86. b	<i>Ζαβάτος.</i>	393. d
<i>Δικασταί.</i>	43. d		
<i>Διοικητής.</i>	380. b	<i>Ηδικτων.</i>	345. c. 378. c
<i>Διδόναι.</i>	326. a. 383. a		
<i>Δικτάτωρ.</i>	169. a. 186. c. d	<i>Θανατικόν.</i>	335. d
<i>Δισκάριον.</i>	390. d	<i>Θέατρον.</i>	312. d
<i>Δουξ.</i>	325. c		

530 INDEX VERBORUM MIXOBARBARORUM

<i>Θεόπρωτος.</i>	386. b	<i>Κηραψία.</i>	383. c
<i>Θεοφάνια.</i>	316. a	<i>Κηρός.</i>	285. b. 327. c
<i>Θεωρεῖν.</i> 310. a. 326. a. c. d. 327. a		<i>Κιβώριον.</i>	389. d
		<i>Κιστέρνα.</i> 312. c. 321. a. 335. c	
		382. a	
<i>Πλούστεριος.</i>	380. c	<i>Κληρικός.</i>	384. b. 390. d
<i>Ἰμπεράτωρ.</i>	192. b	<i>Κληρός.</i>	298. d. etc.
<i>Ἰνδικτίων. persim.</i>		<i>Κογγιάριον.</i>	117. c
<i>Ἰνδικτίων Ἠλιακή Σεληνιακή.</i> 381. a		<i>Κόδρα.</i>	254. a
382. a. 385. c. d. 388. c		<i>Κοιμηθῆναι.</i>	296. a
<i>Ἰνδικτός.</i>	187. c	<i>Κοινωνικόν.</i>	390. d
<i>Ἰονίωρ.</i> 269. c. 374. d		<i>Κοκκηρός.</i>	286. b
<i>Ἰππικόν.</i> 284. a. etc.		<i>Κόμβενδον.</i>	323. a
		<i>Κόμης.</i>	322. a. 327. a
<i>Καβαλλάριος.</i> 382. c. 393. b. 397. a		<i>Κόμης Δομειτίμων.</i> 298. b. 310. d	
<i>Καθαρός.</i> 271. c		<i>Κόμης ἔξκουβιτόρων.</i> 331. b. 380. a	
<i>Καθιμεροῦσθαι.</i> 802. d		384. b	
<i>Κάθισμα.</i> 329. b. c. 331. c. 338. a. c.		<i>Κόμης Λαργιτιώνων.</i> 308. d. 380. c	
339. b. d. etc.		<i>Κόμης ὄψαριον.</i>	391. c
<i>Καθόν.</i> 83. b. 188. a. b. c. 189. a		<i>Κομμεριάριος.</i>	394. c. 397. b
191. a. 263. b		<i>Κονάριον.</i>	383. a
<i>Καλανδαί. persim.</i>		<i>Κορυδαίλος.</i>	156. d
<i>Καλεῖν.</i> 114. a		<i>Κορυφαῖος.</i>	392. b
<i>Καλοποδίνως.</i>	402. b	<i>Κουβικονιάριος.</i> 231. a. 264. c. 298	
<i>Καμίσιον.</i> 394. d		a. 312. b. 330. d. 331. c. 336. b. c	
<i>Καμπάγιον.</i> 285. b		339. c. 382. b	
<i>Κάμπος.</i> 110. c. 319. a. 384. a		<i>Κουβούλιον.</i>	38. d. 312. c
<i>Καμπτός.</i> 112. a. 285. b. 321. d		<i>Κουράτωρ.</i> 379. b. 380. b. c. 383. a	
<i>Καμάννιον.</i> 394. a		<i>Κουροκαλάτης.</i>	382. c. 379. a
<i>Κάνδηλα.</i> 251. a. 295. c		<i>Κοχλίας.</i>	304. a. 313. b
<i>Κανδιδάτος.</i> 269. b. d. 337. a. 338. d		<i>Κοχλίων.</i>	326. d. 339. b
340. a. 380. c		<i>Κραββαταρία.</i>	380. c
<i>Κανονάρχης.</i> 235. a		<i>Κράξιν.</i> 816. c. 818. d. 323. b. 336. c	
<i>Κανόν.</i> 294. c		339. c. 391. b	
<i>Καπτεάλιον.</i> 167. c. 117. c. 308		<i>Κράτος.</i>	764. 8
<i>Κάραβος.</i> 380. c. 382. d. 383. a		<i>Κρήτωρ.</i> 262. d. 322. 6. 389. a. 400. d	
394. b. 395. c. d		<i>Κνίστωρ.</i>	321. b. c. 336. d
<i>Καρούχα.</i> 308. d. 318. b		<i>Κνίνκυσεννάλια.</i>	308. b. 309. b
<i>Καστέλιον.</i> 303. b. 332. c. 401. a		<i>Κονήγιον.</i>	265. c
<i>Καστηρίσιος.</i> 276. d. 384. b		<i>Κυριακή.</i>	329. c. 322. d
<i>Κάστρον.</i> 326. a		<i>Κυριακόν.</i>	283. a
<i>Καταιράξιν.</i> 391. b. c		<i>Καδίξ.</i> 330. d. 335. d. 343. d	
<i>Καταλέκτιον.</i> 395. c. d			
<i>Καταοτία.</i> 394. a		<i>Λαβράτον.</i>	325. c
<i>Κατασκευασθῆναι.</i> 150. 2		<i>Λαιμομαπέλλιον.</i>	307. a
<i>Κατάστασις.</i> 334. b		<i>Λαμπρόν.</i>	397. a
<i>Κατάστημα.</i> 118. c		<i>Λαός.</i>	379. d
<i>Κατηγίειν.</i> 322. d		<i>Λεβάνον.</i> 293. b. 295. b. c. 349	
<i>Κέλυσσις.</i> 398. c. 399. b. c. 401. c		b. c. 376. d. 381. a. 384. b. 397. d	
<i>Κελλαρικιά.</i> 294. a		<i>Λεκτίσιον.</i>	319. a
<i>Κένωρ.</i> 286. b		<i>Λεπτοχωράκτηρος.</i>	312. b
<i>Κενυφρίων.</i> 258. a		<i>Λήξισ.</i> 371. c. 377. a. 380. b	
<i>Κεράτιον.</i> 379. c		<i>Ληστοδιάκτης.</i>	327. a
<i>Κερύσιον.</i> 110. a. 319. b		<i>Λίβελλος.</i>	310. c
<i>Κεφαλίς.</i> 123. d. 129. c		<i>Λιθοβόλοι.</i>	329. b. 339. e
<i>Κηδέσιον.</i> 382. b. 384. d		<i>Λιμενάριον.</i>	324. a

<i>Διμητόν.</i>	43. a.	271. a	<i>Οίκος.</i>	319. c.	320. b.	321. c.	322. d
<i>Διανεύειν.</i>		324. a		325. d.	327. b.	340. c.	378. d. 392. d
<i>Διανία.</i>		319. a		397. c			
<i>Διτή.</i>		884. a	<i>Οινάριον.</i>				396. b
<i>Δογοθέτης.</i>	379. b.	394. c	<i>Οινολίβανον.</i>				176. a
<i>Δόγος.</i>	313. a.	326. a	<i>Όνομα.</i>				391. c
<i>Δούπκα.</i>		340. b	<i>Όξυλάβη.</i>				45. c
<i>Δυγραφία.</i>		309. b	<i>Όπισθάγγωνα.</i>				822. c
			<i>Όρδιναρίοι.</i>				338. a
<i>Μαγγανικά.</i>	290. a.	393. d.	<i>Όριον.</i>		314. d.		329. d
<i>Μάγγανον.</i>		290. c	<i>Όρος.</i>				327. c
<i>Μάγιστρος.</i>	171. d.	318. a.	<i>Όρφανοτροφεΐον.</i>				395. d
	393. a.	397. d	<i>Ότι.</i>		332. d.		<i>passim.</i>
<i>Μαγκίπιον.</i>		941. a	<i>Όδικάριος.</i>				297. b
<i>Μάθημα.</i>		358. c	<i>Όγλος.</i>				318. d
<i>Μακαρίτης.</i>	295. d.	297. b	<i>Όψάριον.</i>				391. c
<i>Μανδάτον.</i>		113. b					
<i>Μανιάκης.</i>		140. c	<i>Παιδίον.</i>				321. d
<i>Μανιάκιον.</i>		388. c	<i>Πακτυσαι.</i>				397
<i>Μαντεϊον.</i>		44. b	<i>Πάκτον.</i>	334. a.	394. b.		396. a
<i>Μακκάρης.</i>		383. b	<i>Παλάτιον.</i>		113. c.	117. b.	etc.
<i>Μάρτιος.</i>		264. c	<i>Παλληκάριος.</i>				392. c. d
<i>Μαρτυρεΐν.</i>	250. d.	252. a.	<i>Πάλλιον.</i>				44. b
	258. b.	266. a. c.	<i>Πανήγυρις.</i>				254. a
	272. b.	297. c.	<i>Πάπας.</i>		277. c.		382. a
<i>Μαρτύριον.</i>	270. b. d.	321. c.	<i>Παπυλεόν.</i>	268. d.	298. a. b		
<i>Μεγαλειότης.</i>		887. a	<i>Παραγαυδίν.</i>				332. c
<i>Μέρος.</i>	112. b. c. d.	318. b.	<i>Παρακινωτής.</i>				337. c
	329. b.	336. c.	<i>Παραλιπόμηναι.</i>				154. b
	339. c.	380. b.	<i>Παραμένειν.</i>	39. b.			112. b
	389. c		<i>Παράνυμφος.</i>				313. b
<i>Μέση.</i>	320. d.	330. a.	<i>Παρασυναγειν.</i>				273. c
<i>Μεσίαιλον.</i>		335. c	<i>Παρατάξις.</i>	236. a.			298. c
<i>Μεσοκιντηροστή.</i>		891. b	<i>Παρατραπέζιον.</i>				390. d
<i>Μεταλαβείν.</i>		890. d	<i>Παραφωστύειν.</i>				274. b
<i>Μηχανή.</i>		290. a	<i>Παροικία.</i>				279. d
<i>Μήκοθεν.</i>		155. d	<i>Πασχαλλιας έορτή.</i>				377. c
<i>Μικρός.</i>		155. c	<i>Πασχάλιον.</i>	171. d.	274. d.		381. d
<i>Μίλιον.</i>		401. a	<i>Πάτριχος.</i>				116. b
<i>Μίσσα.</i>		338. b	<i>Πατριχος.</i>				<i>passim.</i>
<i>Μονάστριαι.</i>		885. b	<i>Πελακίξειν.</i>				172. b
<i>Μονή.</i>		294. c	<i>Πέλλα.</i>				112. b
<i>Μόνον.</i>		387. b	<i>Πενώλιον.</i>				310. c
<i>Μονόξυλον.</i>	394. b. c.	396. a. c. d	<i>Πεντηροστή.</i>				381. b. 286. d
<i>Μονόπορον.</i>		339. d	<i>Περιοδείειν.</i>				281. a
<i>Μουσιον.</i>		316. d	<i>Πετραρία.</i>				394. a
<i>Μώλος.</i>		380. d	<i>Πέανιν.</i>	46. a.	216. a.	220. a.	281. c
			<i>Πλουμρία.</i>				332. c
<i>Νηστίαι.</i>		866. a	<i>Ποιείν.</i>	246. d.	295. c.	390. b.	399
<i>Νίκα.</i>	336. b.	341. c		a. c.	401. c		
<i>Νοτάριος.</i>	335. b.	364. c	<i>Πολιτενεσθαι.</i>			300. a.	320. c
<i>Νούμερος.</i>		297. a	<i>Πολιτικοί άγροι.</i>				369. a. b
<i>Νυκτέπαρχος.</i>		321. d	<i>Πομπενεία.</i>	46. b.	307. b.		325. d
<i>Νώναι.</i>		<i>passim.</i>		380. c			
			<i>Πόρτα.</i>	265. a.	318. b.	339. d.	393. c
<i>Ξυλοκρίται.</i>	307. d			397. d.	394. a.		396. b
<i>Ξυλόπικρος.</i>	323. d						

532 INDEX VERBORUM MIXOBARBARORUM

<i>Πόρτικος.</i>	337. a	<i>Σενάτος.</i>	307. d. 337. a
<i>Ποτήριον.</i>	390. d	<i>Σενίωρ.</i>	269. b. c
<i>Πούλιπτον.</i>	339. b	<i>Σημείον.</i>	289. c
<i>Πραΐδα.</i>	247. b. c	<i>Σίγνον.</i>	338. c
<i>Πραιδένειν.</i>	323. b. 389. d	<i>Σιγνόχριστον.</i>	308. c
<i>Πραιπόσιτος.</i>	330. d. 331. c	<i>Σιλεντιάριος.</i>	327. b. d
<i>Πραισεντεύνειν.</i>	112. c	<i>Σιτομέτριον.</i>	287. a. 294. c
<i>Πραισεντον.</i>	112. c. 325. c	<i>Σιτωνικόν.</i>	316. d
<i>Πραιτώριον.</i>	337. b. etc.	<i>Σκάλα.</i>	308. b. 309. c
<i>Πρεσβεία.</i>	258. b. 392. a. 396. c	<i>Σκαφοκάραφος.</i>	394. b. c. 396. a
<i>Πρεσβύτερος.</i>	295. c	<i>Σκενοφυλάκιον.</i>	332. a. 385. d. 390. d
<i>Πρίμος.</i>	110. c	<i>Σκενοφύλαξ.</i>	382. a
<i>Πρόγραμμα.</i>	345. a	<i>Σκήνωμα.</i>	286. d. 304. c. 306. b
<i>Προέχεσθαι.</i>	274. d. 383. d	321. a. 322. a. 382. d. 383. a. b	
<i>Προηγιασμένα.</i>	385. d. 386. a	399. d	
<i>Πρόκισσος.</i>	284. a. 325. a. 376. d	<i>Σκούλα.</i>	396. b. 399. d
382. c. 384. a. b		<i>Σκρίνιον.</i>	337. c
<i>Πρόκουρος.</i>	392. c	<i>Σορός.</i>	397. b. d
<i>Προμαχών.</i>	394. a	<i>Σουβαδιούβα.</i>	380. c
<i>Πρόοδος.</i>	687. a	<i>Σούδα.</i>	396. d
<i>Προσομιλείν.</i>	318. c	<i>Σουδάτον.</i>	396. d
<i>Προσφάνησις.</i>	330. c	<i>Σπαθάριος.</i>	231. a. 298. a. 318. b
<i>Πρόσωπον.</i>	401. d	336. c. 339. c. 340. b. 380. c	
<i>Προτίθεσθαι.</i>	343. d	391. c	
<i>Προτίκτωρ.</i>	337. a	<i>Σπαθίον.</i>	112. b
<i>Πρωθύπνιον.</i>	308. c	<i>Σπάσθαι.</i>	337. d
<i>Πρώτος συγκλήτων.</i>	323. a	<i>Σταυροφάνεια.</i>	286. a
<i>Πτερών.</i>	397. c	<i>Στηθάριον.</i>	111. b. 260. 7. 309. a
<i>Πτωματίζειν.</i>	400. c	332. c	
<i>Πτωχοτρόφος.</i>	382. c	<i>Στήλη.</i>	110. b. c. 285. b. 338. c
<i>Πυργοκάστελλος.</i>	393. a. 396. d	<i>Στιχάριον.</i>	382. c. 366. 31
		<i>Στίχος.</i>	390. d
<i>Ρεγών.</i>	208. d. 322. a	<i>Στρατήγιον.</i>	265. d
<i>Ρεφιεργενδάριος.</i>	297. d	<i>Στρατηλάτης.</i>	298. b. 317. a. 325. c
<i>Ρηγία.</i>	284. c	337. a. 379. b	
<i>Ρήξ.</i>	44. b. 286. b. 327. b. c. d	<i>Στρατηλασία.</i>	325. c
333. b		<i>Στρατοπεδον.</i>	287. a
<i>Ριπίδιον.</i>	390. d	<i>Στυλίας.</i>	321. b
<i>Ρόγα.</i>	386. a	<i>Συγγίλιον.</i>	395. d
<i>Ρογέτιν.</i>	331. c. 339. c	<i>Σύγκελλος.</i>	387. d. 394. d
<i>Ρουσαίος.</i>	44. b. 112. b. 117. a	<i>Συγκλητική.</i>	327. b
332. d		<i>Συγκλητικός.</i>	186. d. etc.
<i>Ρωμαίος.</i>	229. d	<i>Σύναξις.</i>	292. a. 321. a. 392. b
<i>Ρωμανία.</i>	330. b. 337. b.	<i>Συνάγεσθαι.</i>	323. c
		<i>Συνδιδάζειν.</i>	26. b
<i>Σάγιον.</i>	394. d	<i>Συντελεστής.</i>	107. d. 282. c
<i>Σαγίττα.</i>	318. a. 334. c	<i>Συντόμια.</i>	263. a
<i>Σακαλλάριος.</i>	381. a. 383. a	<i>Σφενδάν.</i>	302. a. b. 339. d
<i>Σάκρα.</i>	308. d. 334. b	<i>Σχήμα.</i>	246. b. 310. c
<i>Σάλπιγξ.</i>	323. c	<i>Σχολάριος.</i>	269. b. d. 337. a. 339. d
<i>Σαμαριτζειν.</i>	336. a	<i>Σχολαστικός.</i>	380. c. 382. c
<i>Σάνδαλις.</i>	895. c	<i>Σχολή.</i>	269. b. d. 391. c
<i>Σαράβαρα.</i>	182. c. 184. d		
<i>Σαράδαρος.</i>	Vide <i>Γάδαρος.</i>	<i>Τάβλη.</i>	9. d
<i>Σαλλάριος.</i>	400. a	<i>Ταβλίον.</i>	117. a. b
<i>Σεμνοφορεΐν.</i>	397. a	<i>Ταβουλάριος.</i>	401. d

<i>Τάγμα.</i>	299. a	<i>Φανερός.</i>	339. c. 340. d
<i>Ταγή.</i>	138. b. 254. a	<i>Φαντασία.</i>	293. c
<i>Τακτικός.</i>	140. d	<i>Φαμίλια.</i>	394. b
<i>Ταξιώτης.</i>	383. b	<i>Φέγγος.</i>	226. a
<i>Ταύλις.</i>	332. c	<i>Φίβλια.</i>	44. b
<i>Τελειωθήναι.</i> 258. a. 259. c. 261. c		<i>Φιλανθρωπία.</i>	324. a. 335. d
276. a. 277. b. c. 306. b		<i>Φιλικά.</i>	114. c
<i>Τελέσματα.</i>	250. b	<i>Φόλις.</i>	321. b. 391. d
<i>Τελική.</i>	39. b	<i>Φορσία.</i>	43. d. 44. a. 117. b
<i>Τετρανύμφον.</i>	254. a	<i>Φόρος.</i> 109. d. 284. b. 305. d. 313. b	
<i>Τετρακλατία.</i>	254. c	329. c. 338. a. 380. b	
<i>Τετρακύλον.</i>	318. d. 382. a	<i>Φραγγίλιον.</i>	389. c
<i>Τζάγγια.</i>	332. d	<i>Φρονέ λιμένος.</i>	332. c
<i>Τόγα.</i>	310. c	<i>Φυλακή.</i>	294. c
<i>Τοποτηρητής, Ποιῶν τὸν τόπον.</i>		<i>Φωνή.</i>	321. b
336. c. d		<i>Φωσατον.</i>	396. a. 400. d
<i>Τρακταίξιν.</i>	339. c	<i>Φωστήρες.</i>	388. d
<i>Τράπεζα ἁγία.</i> 339. d. 390. d. 685		<i>Φῶτα ἁγία.</i>	206. c
25		<i>Φωτίζειν.</i>	322. d. 332. c
<i>Τριακονταετηρίς.</i>	286. a	<i>Φωτιστήριον.</i>	325. d
<i>Τριβουνάλιον.</i> 291. c. 304. c. 307. c			
<i>Τριβούνος.</i>	297. a. 318. b	<i>Χαγάνος.</i>	393. etc.
<i>Τρικογχο.</i>	317. b	<i>Χαρτουλάριος.</i>	384. b
<i>Τρικόμαρον.</i>	254. a	<i>Χρηματίζειν.</i> 187. a. c. 220. d. 285. a	
<i>Τρίλιθος.</i>	303. d	323. d. 331. b	
<i>Τριουμβιατορία.</i> 186. c. 191. d		<i>Χρηματισμός.</i>	328. d
<i>Τριουμβιάτωρ.</i>	186. c	<i>Χρήσις.</i> 89. c. 90. a. b. 143. a. b	
<i>Τρισάγιον.</i>	384. a	149. a. 150. c. 152. a. c. 155. a	
<i>Τριστάτης.</i>	107. b	156. b. 234. b	
<i>Τροπάριον.</i>	390. d	<i>Χριστιανίζειν.</i>	237. b
<i>Τρωαδήςσιος.</i> 318. d. 339. d		<i>Χριστιανισμός.</i>	336. a. 344. d
<i>Τυμπανίζειν.</i>	148. a	<i>Χρόνος.</i> 232. a. b. c. 318. b. 381	
		c. d	
<i>Τδρύνεσθαι.</i>	335. c	<i>Χωρικός.</i>	39. a. 113. d. 114. a
<i>Τφωσις.</i>	385. b	<i>Χωρίον.</i>	323. b. 370. d. 371. a
<i>Τπατάριον.</i>	381. d		
<i>Τπατίας διδόναι.</i>	277. d	<i>Ψυχή.</i>	247. a. 379. d
<i>Τπονηστικόν.</i> 399. d. 401. a. c		<i>Ψωμιον.</i>	390. c. d
402. a			

A P P E N D I X.

Recepi in hanc Appendicem primum Clintoni de fastis Chronici consularibus usque ad annum XVI. Tiberii disputationem (Fast. Hellen. vol. II. p. IV—IX.), quam inter *Selecta ad illustrationem Chronici Paschalis* retulissem, si quo tempore illa imprimebantur liber huc perlatus fuisset; tum annotationes ab Ducangio ad margines Chronici positas, quae fere locorum S. Scripturae comparatione constant; denique animadversiones Raderi cum supplemento mearum.

The Alexandrine Chronicle has a list of consuls differing in many respects from other lists.

The first consuls are placed in this Chronicle ¹⁾ at Ol. 85. 1. *πέ Ὀλυμπιάς. ἀπό τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ῥωμαῖοι ὑπατοὶ χρηματίζειν καὶ διοικεῖν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη τῆδ', τοῦτ' ἔστιν ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ἐπὶ Ὀλυμπιάδος, ὑπατείας Δεπίδου καὶ Πλάγκου, ἧγουν καὶ ἐπὶ τῷ ἄ ἔτος Γάτου Ἰουλίου καὶ ἔκτον Κλεοπάτρας. ὀνομασίαι τῶν ἐν Ῥώμῃ ὑπάτων. λα' [31st Artaxerxes Longimanus]. ὑπατεία Βρούτου καὶ Κολλατίνου.* which is placed in Ol. 85. 1. This author fixes the first Olympiad nearly at its true date, B. C. 776, and the foundation of Rome at Ol. 7. 4. five years before the date of Varro ²⁾: so that in the date assigned to the first consuls there is a metachronism of about 65 years.

1) Apud Scalig. p. 248. [ed. Bonn. p. 308. 8.]

2) He places the first Olympiad in the 51st of Uzziab: p. 238. [ed. Bonn. p. 193. 15.] *να' ἔτει — ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς ἤρθη κατὰ τοὺς Ἑλλησιν, ἧτις ἐστὶ τετραστησίς. — τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθάμ Ἑβραίων τοῦ Ἰουδα βασιλεῖα συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν καθίστησι. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὡς πρὸς λέξιν: „Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἤρξεν Ἀθηναίων διὰ βίον ἔτη κγ'. ἐφ' οὗ Ἰωαθάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.“ καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθάμ βασιλεῖα Ἰουδα συνείληφεν. According to this computation, Ol. 1. 3. = 1st Jotham; and the 16th of Jotham is in A. M. 4749; κατὰ*

The consuls *Laevinus* and *Coruncanius*, who entered upon their consulship in the spring of B. C. 280, are placed by this Chronicle in Ol. 124. 4. which nearly agrees with their true position ¹). But, in the following period, by the omission of four pairs of consuls ²), the consuls are thrown back above their actual date in the following manner.

Ol. 124. 4. [125. 1.] *Laevinus* and *Coruncanius*.

* B. C. 270. *Genucius* and *Cornelius* omitted.

127. 2. [127. 4.] *Gallus* and *Pictor*.

129. 3. [130. 1.] *Scipio* and *Dullius*.

* B. C. 237. *Caudinus* and *Flaccus* om. ³)

Ὀλίαν ἐβασιλεύσεν — Ἰωαθάμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη 15'. ὀμοῦ δ' ἄμφω'. Therefore the 1st Jotham and Ol. 1. 3. would fall in A. M. 4734. and the 51st Uzziah and Ol. 1. 1. in A. M. 4732. The nativity of Christ is placed p. 268. [ed. Bonn. p. 194. 2.] ἐπὶ τῶν ὑπατῶν *Λερούλου καὶ Πισανος* ἔτους 19' ἡμετέρας πόλεως. But 5507 — 4732 = 775. The dates therefore are consistent. His date for the foundation of Rome is given p. 239. [ed. Bonn p. 204. 2.] τῷ τεταράτῳ ἔτει ἐβδόμῃς ὀλυμπιάδος — Ῥώμος καὶ Ῥήμος κτίζουσι τὴν Ῥώμην. The date of Varro coincides with Ol. 6. 3., and of the Marbles with Ol. 6. 4. From another notice of this author, p. 230. [ed. Bonn. p. 529. 11.] B. C. 751. results as his era for the foundation of Rome: Olymp. 277. 3. ἔτους τὰ τῆς εἰς οὐρανὸς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ κ' τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Κωνσταντίνου — πόλιν πόλιν

πόλιν Κωνστ. κέκληκε πρὸ πάντε ἰδῶν Μαίαν — τῇ ἰα' Ἀρ- πόλεως

ταμηαίου μηνός. — εἰσὶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως οὗ Κ. ἀνεκαυτίσθη ἔτη αα'. Constantinople was dedicated May 11. A. D. 330. U. C. Varr. 1083. But 1080 — 329 = B. C. 751. Africanus, according to Synocellus, placed the first Olympiad at the first year of Ahaz. It might therefore have commenced in the last year of Jotham. If the author of the Chronicle intended to express that Africanus placed it in the beginning of Jotham's reign, he probably gave an erroneous representation. [It appears from the Armenian copy of Eusebius p. 319. that the author of the Chronicle transcribed this passage [ἡ πρώτη ὀλυμπιάς κ. τ. λ.] from Eusebius himself: who therefore gave this erroneous representation of the Chronology of Africanus. ὁ ἡμέτερος κανὼν accordingly means the canon of Eusebius. See Scaliger prolegom. p. 6. 7. *Addit.* p. 567.]

1) Their consulship in reality perhaps coincided with. Ol. 124. 4. the end of the former year and the beginning of the latter.

2) In reality, five years omitted: but, as one year is interpolated, this leaves an actual deficiency of four consulships.

3) The three years,

*Γράκχον καὶ Φάλικνος,
Κανδίνου καὶ Φλάκιου
Κανδίνου καὶ Οὐάρον*

became

*Γράκχον καὶ Φλάκιου,
Κλανδίου καὶ Οὐάρον.*

- Ol. 135. 3. [136. 2.] *Torquatus* and *Bulbus*.
 * B. C. 174. *Albinus* and *Scaevola* om. ¹⁾
 158. 3. [159. 3.] *Metellus* and *Maximus*.
 * B. C. 141. *Servilius* and *Pompeius* om.
 158. 4. [160. 1.] *Scipio* (*Caepio*) and *Laelius*.
 after *Vatia* and *Pulcher* B. C. 79. he interpolates
Κλαυδίου καὶ Σεργιλίου.
 174. 3. [175. 3.] *Lepidus* and *Catalus*.
 * B. C. 75. *Octavius* and *Cotta* om. ²⁾
 175. 2. [176. 3.] *Lucullus* and (*Aurelius*).
 182. 1. [183. 2.] *Calenus* and *Vatinius*.
 183. 1. [184. 2.] *Pansa* and *Hirtius*.
 184. 1. [185. 2.] *Censorinus* and *Sabinus*, omitted by
 the transcriber.
 184. 3. [185. 4.] *Agrippa* and *Gallus*; 1st of *Augustus*.

The consulships by these omissions are gradually carried back till they are placed in the fifth year before their true date. Sometimes the facts recorded in the Chronicle remain fixed to their Olympic year, while the consuls have fallen back; and thus the transactions are disjoined from the consuls to which they belong, to the great confusion of history. The reign and death of *Caesar* are thus described ³⁾:

ρηγ' ὀλυμπιάς.

ε'. [5th Cleopatra] ὑπ. Πάνσα καὶ Ἰστίου.

Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ῥωμαίων ἡγήθη μονάρχης.
 τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἐδιοικήθη ὑπὸ Βρούτου καὶ
 Κολλατίνου καὶ τῶν μετ' αὐτοὺς ὑπάτων ἐπὶ ἔτη τῆγ', ἤγουν
 τοῦ παρόντος πέμπτου ἔτους Κλεοπάτρας, καὶ ἐπὶ τὸ πρῶ-
 τον ἔτος Γαίου Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τῶν προκειμένων
 ὑπάτων.

ρηδ' ὀλυμπιάς.

θ'. [9th Cleopatra] 4th year of *Caesar*. [the consuls are
 wanting.]

ι'. [10th Cleop.] ὑπ. Πούλχρου καὶ Φλάκου, 5th year of *Caesar*,
 Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη.

1) Perhaps *Albinus* καὶ *Scaevola* were omitted because *Scaevola* preceded [B. C. 175.], and *Albinus* followed [B. C. 173.]

2) On account of *Cotta* following [B. C. 74.] and *Octavius* preceding [B. C. 76.],

Ὀκταβίου καὶ Κορηϊανος,
Ὀκταβίου καὶ Κούττου,
Λουκούλλου καὶ Κούττου,

became

Ὀκταβίου καὶ Κορηϊανος,
Λουκούλλου καὶ Μικούττου.

3) P. 260. [ed. Bonn. p. 353. 14.]

A *metachronism* of five years in these events, as compared with the consulships to which they are referred.

With the exception of these omissions, (producing these consequences,) the list of consuls in the Chronicle, from B. C. 280. to the reign of *Augustus*, corresponds with the list obtained from the other testimonies; with only such variations as might arise, for the most part, from a transcriber in expressing Roman names in Greek characters.

From the consulship of *Agrippa* and *Gallus*, the list of consuls in the Chronicle varies so much from the true list, that a view of both is necessary to be given. The following columns exhibit the true list of consuls and the list of the Alexandrine Chronicle. That list begins, as we have seen, five years too high: which produces a *metachronism* of five years in assigning the first year of *Augustus* ¹).

-
- 1) The Chronicle ascribes to *Caesar* five years, and to *Augustus* 56; computing the reign of *Augustus* from the death of *Caesar*. The two reigns therefore are $5 + 56 = 61$ years. But these 61 years, being made to begin at the consulship of *Hirtius* and *Pansa* B. C. 48, instead of *Caesar* and *Isauricus* B. C. 48, are compared throughout with the wrong consuls.

B. C.		O. I.		CHRON. ALEX.		Aug.	
185.	4.	184.	3.	Agrippa and Gallus.			
186.	1.	185.	1.	Poplicola and Nerva.			
	2.		2.	Cornificius and Pompeius.			
	3.		3.	Antonius and Libo.			
	4.		4.	Octavianus Augustus and Cicero.			
187.	1.	186.	1.	Octav. Aug. II. and Corvinius.			
	2.		2.	Octav. Aug. III. and Crassus.			
	3.		3.	* Octav. Aug. IV. and Crassus II.			
	4.		4.	Ahenobarbus and Sossius.			
188.	1.	187.	1.	Octav. Aug. V. and Apuleius.			
	2.		2.	Octav. Aug. VI. and Agrippa.			
	3.		3.	Octav. Aug. VII. and Agrippa II.			
	4.		4.	Octav. Aug. VIII. and Taurus.			
189.	1.	188.	1.	Octav. Aug. IX. and Silanus.			
	2.		2.	Octav. Aug. X. and Flaccus.			
	3.		3.	Octav. Aug. XI. and Piso.			
	4.		4.	Octav. Aug. XII. and Arruntius.			
190.	1.	189.	1.	* 1) Kétiog and Tiberius.			
	2.		2.	Lollius and Lepidus.			
	3.		3.	Apuleius and Nerva.			
	4.		4.	Saturnilus and Lucretius.			

1) Kétiog Chron. Pasch.

B. C.		CHRON. ALEX.		Aug.		Ol.	
16.	Ahenobarbus and Scipio.	189.	4.	22.	<i>Lentulus</i> and <i>Lentulus</i> .	189.	4.
15.	<i>Libo</i> and <i>Piso</i> .	190.	1.	23.	* <i>Lentulus</i> II. and <i>Cornelius</i> .	190.	1.
14.	<i>Crassus</i> and <i>Lentulus</i> .		2.	24.	<i>Φορβιστος</i> (<i>Furnius</i>) and <i>Silanus</i> .		2.
13.	<i>Nero</i> and <i>Varus</i> .		3.	25.	<i>Domitius</i> and <i>Ahenobarbus</i> .		3.
12.	<i>Messalla</i> and <i>Quirinus</i> .		4.	26.	<i>Libo</i> and <i>Piso</i> .		4.
11.	<i>Tubero</i> and <i>Maximus</i> .	191.	1.	27.	<i>Crassus</i> and <i>Lentulus</i> .	191.	1.
10.	<i>Antonius</i> and <i>Africanus</i> .		2.	28.	<i>Nero</i> and <i>Varus</i> .		2.
9.	<i>Drusus</i> and <i>Crispinus</i> .		3.	29.	* <i>Messalla</i> and <i>Quirinus</i> .		3.
8.	<i>Censorinus</i> and <i>Gallus</i> .		4.	30.	* <i>Rubellius</i> and <i>Saturninus</i> .		4.
7.	<i>Nero</i> II. and <i>Piso</i> II.		1.	31.	<i>Marinus</i> and <i>Tubero</i> .		1.
6.	<i>Veter</i> and <i>Balbus</i> .	192.	2.	32.	<i>Africanus</i> and <i>Maximus</i> II.	192.	2.
6.	<i>Augustus</i> XII. and <i>Salla</i> .		3.	33.	<i>Drusus</i> and <i>Crispinus</i> .		3.
4.	<i>Sabinus</i> II. and <i>Rufus</i> .		4.	34.	<i>Censorinus</i> and <i>Gallus</i> .		4.
3.	1) <i>Lentulus</i> and <i>Messalinus</i> .	193.	1.	35.	<i>Nero</i> II. and 2) <i>Scipio</i> II.	193.	1.
2.	<i>Augustus</i> XIII. and <i>Syloanus</i> .		2.	36.	<i>Balbus</i> and <i>Veter</i> .		2.
1.	<i>Lentulus</i> and <i>Piso</i> .		3.	37.	<i>Octavianus</i> XIII. and <i>Sulla</i> .		3.
A.D.1.	<i>Caesar</i> and <i>Paulus</i> .		4.	38.	<i>Sabinus</i> and <i>Rufinus</i> (<i>Rufus</i>).		4.
2.	<i>Vincius</i> and <i>Varus</i> .	194.	1.	39.	<i>Octav. Aug.</i> XIV. and <i>Syloanus</i> .	194.	1.
3.	<i>Lamia</i> and <i>Servilius</i> .		2.	40.	<i>Lentulus</i> and <i>Piso</i> .		2.
4.	2) <i>Catus</i> and <i>Saturninus</i> .		3.	41.	<i>P. Caesar</i> and <i>Paulus</i> .		3.

3) *Πιτωρες* Chron. Pasch.

2) Ibid.

1) Omitted in the Chronicle.

Ol.	A. D.		Ol.	Aug.	CHRON. ALEX.
196. 1.	5.	<i>Magnus and Valerius.</i>	194. 4.	42.	<i>Vincius and Varus.</i>
2.	6.	<i>Lepidus and Amanius.</i>	195. 1.	43.	<i>Lamia and Servilius.</i>
3.	7.	<i>Creticus and Nerva.</i>	2.	44.	<i>Magnus and Valerius.</i>
4.	8.	<i>Camillus and Nonius.</i>	3.	45.	<i>Lepidus and Plancus.</i>
197. 1.	9.	<i>Sabinus and Camerinus.</i>	4.	46.	<i>Tiberius Caesar and Capito.</i>
2.	10.	<i>Dolabella and Silanus.</i>	196. 1.	47.	<i>Creticus and Nerva.</i>
3.	11.	<i>Lepidus and Taurus.</i>	2.	48.	<i>Camillus and Quintilianus.</i>
4.	12.	<i>Germanicus and Capito.</i>	3.	49.	<i>Camerinus and Sabinus.</i>
198. 1.	13.	<i>Silius and Plancus.</i>	4.	50.	<i>Dolabella and Silanus.</i>
2.	14.	<i>Sex. Pompeius and Sex. Apuleius.</i>	197. 1.	51.	<i>Lepidus and Taurus.</i>
3.	15.	<i>Drusus and Flaccus.</i>	2.	52.	* <i>Tiberius Caesar II. and Scipio.</i>
4.	16.	<i>Taurus and Libo.</i>	3.	53.	1) <i>Flaccus and Silanus.</i>
199. 1.	17.	<i>Rufus and Flaccus.</i>	4.	54.	<i>Sextus and Sextus.</i>
2.	18.	<i>Tiberius III. and Germanicus II.</i>	198. 1.	55.	* <i>Pompeius and Apuleius.</i>
3.	19.	<i>Silanus and Norbanus.</i>	2.	56.	<i>Brutus (Drusus) and Flaccus II.</i>
4.	20.	<i>Messalla and Colla.</i>	Tib. 1.		<i>Taurus and Libo.</i>
200. 1.	21.	<i>Tiberius and Drusus.</i>	3.		<i>Crassus (Flaccus) and Rufus.</i>
2.	22.	<i>Agrippa and Galba.</i>	4.		2) <i>Tiberius IV. and Rufus (Drusus) II.</i>
3.	23.	<i>Pollio and Vete.</i>	199. 1.		<i>Messala and Gratus.</i>
4.	24.	<i>Cethegus and Varro.</i>	2.		<i>Tiberius Caesar IV. and Drusus.</i>
			3.		

1) ΦΑΛΚΟΤ ΚΑΙ ΣΙΑΝΟΤ; perhaps a corruption for ΠΑΛΚΟΤ ΚΑΙ ΣΙΑΙΟΤ.
 2) Tiber. IV.] sic Scal. Tiber. III. Chron. Pasch.

A. D.		Ol.		Tib.		CHRON. ALEX.	
25.	201. 1.	199. 4.	6.	1)		
26.	201. 2.	200. 1.	7.		<i>Agrippa and Galba.</i>		
27.	201. 3.		8.		<i>Pollio and Veter.</i>		
28.	201. 4.		9.		<i>Cethegus and Varus (Varro).</i>		
29.	202. 1.		10.		<i>Agrippa II. and Lentulus.</i>		
30.	202. 2.		11.		<i>Getulicus and Sabinus.</i>		
			12.		<i>Crasus and Piso.</i>		
			13.		<i>Silanus and Nerva.</i>		
			14.		<i>Geminus and Geminus.</i>		
			15.		* <i>Rufus and Rubellianus.</i>		
			16.		<i>Vinicius and Longinus.</i>		

1) Perhaps *Silenus* and *Norbanus* were here omitted by the transcriber. In Chron. Pasch. p. 206, D. they are omitted at Ol. 199. 2. The editor observes p. 523. *Hic apponi debuit nota defectus, non vero, ut in ed. Scelig., post annum Tib. IV. et Drusi.*

The deficiency of five years in the preceding period is here compensated by the interpolation of five consulships¹). Four years are restored to the reign of *Augustus* by four interpolations; and the *metachronism*, which was five years in the first year of his reign, in the 56th is seduced to one. *Taurus* and *Libo*, the second consuls of *Tiberius*, are in the Chronicle the first. Another interpolated year brings back the 16th of *Tiberius* to its true place; and *Vinicius* and *Longinus*, his 16th consuls, are also the 16th in the Chronicle. When these interpolations are struck out, the two lists will nearly correspond, except in a very few instances, where the Chronicle has transposed the consuls. In the strange error of dividing the two *Sexti* and the two *Gemini* each into two years, the author concurs with Epiphanius, who has done the same thing²).

1) In reality seven pairs of consuls are interpolated, which are marked thus *; but, as two are omitted, the overplus is thus reduced to five years.

2) Epiphanius in part agrees with the list of the Chronicle in the thirty pairs of consuls from B. C. 2. U. C. 752. to A. D. 28. U. C. 781. Although he is more free from error than the Chronicle. Having given those thirty consulships down to *Silvanus* and *Nerva* inclusive, Epiphanius proceeds thus: p. 446. B. ὑπατία τῶν δύο Γεμηῶν, εἶτα ἄλλη ὑπατία Ῥούφου καὶ Ρουβελλίωνος. Then followed μετὰ τὴν ὑπατίαν Ῥούφου καὶ Ρουβελλίωνος ἡ Οὐίνου κλειον καλουμένη καὶ Λογγίνου Κασίου. p. 448. B. τὰς δύο ὑπατίας τῶν τε δύο Γεμηῶν καὶ τὴν Ῥούφου καὶ Ρουβελλίωνος.

<i>Pag. ed.</i>	<i>Bonn.</i>	10. 18.	Falsa sunt ista.
<i>Pag.</i>		10. 22.	Falso. Vid. Petav. lib. XII. de Doctrin. temp. cap. 19.
<i>Pag.</i>		13. 5.	ἐν ᾧ.
<i>Pag.</i>		17. 15.	S. Epiphan. haer. 69. n. 11. haer. 30. n. 9.
<i>Pag.</i>		26. 1.	Vide S. Maximi comput. part. 1. cap. 30. et Isaac. Argyr. cap. 2.
<i>Pag.</i>		26. 13.	ξ] Haec videntur mendosa.
<i>Pag.</i>		31. 6.	Ita Theophilus apud Bedam de natura rerum cap. 61.
<i>Pag.</i>		34. 2.	Coloss. 2. 14.
<i>Pag.</i>		41. 2.	Gen. 6.
<i>Pag.</i>		41. 13.	Jos. 19.
<i>Pag.</i>		92. 2.	Psal. 109.
<i>Pag.</i>		92. 4.	Hebr. 7.
<i>Pag.</i>		98. 5.	Gen. 21. 1.
<i>Pag.</i>		104. 13.	Gen. 27. 29.
<i>Pag.</i>		107. 1.	Gen. 27. 15.
<i>Pag.</i>		109. 7.	Gen. 29. 38.
<i>Pag.</i>		109. 9.	Gen. 30. 18.
<i>Pag.</i>		109. 11.	Gen. 30. 20.
<i>Pag.</i>		110. 2.	Gen. 33. 18.
<i>Pag.</i>		110. 8.	Gen. 49. 8.
<i>Pag.</i>		110. 17.	Gen. 37. etc.
<i>Pag.</i>		114. 29.	Exod. 1.
<i>Pag.</i>		115. 1.	Gen. 6. 16.
<i>Pag.</i>		115. 11.	Exod. 6. 20.
<i>Pag.</i>		115. 14.	Exod. 2. 10.
<i>Pag.</i>		116. 9.	Exod. 15.
<i>Pag.</i>		118. 1.	Exod. 15. 12.
<i>Pag.</i>		118. 13.	Exod. 24. 9.
<i>Pag.</i>		127. 5.	Exod. 6. 1.
<i>Pag.</i>		141. 6.	Gen. 41. 45.
<i>Pag.</i>		141. 9.	Deut. 18. 18.
<i>Pag.</i>		141. 15.	Exod. 29.
<i>Pag.</i>		141. 19.	Num. 20.

<i>Pag. ed. Bonn.</i>	143.	2.	Act. 3. 22.	Recogn. Clem. lib. 1. c. 36.
	<i>Pag.</i>	143.	18.	Josue 1.
	<i>Pag.</i>	143.	20.	Num. 20.
	<i>Pag.</i>	144.	2.	Josue 4. 19.
	<i>Pag.</i>	144.	6.	Jos. 10.
	<i>Pag.</i>	144.	10.	Jos. 2. 11.
	<i>Pag.</i>	144.	14.	Jud. 3.
	<i>Pag.</i>	145.	11.	Jud. 3.
	<i>Pag.</i>	145.	15.	Jud. 3.
	<i>Pag.</i>	146.	6.	Jud. 4.
	<i>Pag.</i>	146.	19.	Jud. 4.
	<i>Pag.</i>	148.	3.	Jud. 7. 8.
	<i>Pag.</i>	148.	9.	Jud. 6. 7. 8.
	<i>Pag.</i>	149.	3.	Jud. 8.
	<i>Pag.</i>	149.	8.	Jud. 9.
	<i>Pag.</i>	149.	12.	Jud. 9.
	<i>Pag.</i>	149.	15.	Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	1.	Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	5.	Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	10.	Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	150.	16.	Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	151.	2.	Jud. 10.
	<i>Pag.</i>	151.	15.	Jud. 12.
	<i>Pag.</i>	151.	15.	Jud. 12.
	<i>Pag.</i>	151.	19.	Jud. 12.
	<i>Pag.</i>	152.	5.	Jud. 13.
	<i>Pag.</i>	152.	21.	Jud. 13. 14. 15. 16.
	<i>Pag.</i>	154.	8.	1. Reg. 2.
	<i>Pag.</i>	155.	3.	Sam. 2.
	<i>Pag.</i>	155.	6.	1. Reg. 7.
	<i>Pag.</i>	155.	14.	1. Reg. 12. 5.
	<i>Pag.</i>	155.	17.	1. Reg. 8. 9. 10.
	<i>Pag.</i>	156.	10.	1. Reg. 22.
	<i>Pag.</i>	156.	12.	1. Reg. 16.
	<i>Pag.</i>	156.	14.	2. Reg. 1.
	<i>Pag.</i>	156.	20.	1. Paralip. 11. 5.
	<i>Pag.</i>	157.	6.	1. Reg. 2.
	<i>Pag.</i>	157.	10.	2. Reg. 2. 1. Paralip. 13. 9.
	<i>Pag.</i>	157.	14.	1. Reg. 22.
	<i>Pag.</i>	157.	16.	3. Reg. 1.
	<i>Pag.</i>	158.	1.	2. Reg. 18.
	<i>Pag.</i>	158.	6.	Deuter. 21. 23.
	<i>Pag.</i>	160.	15.	1. Paralip. 15.
	<i>Pag.</i>	165.	12.	Psal. 109. 4.
	<i>Pag.</i>	169.	6.	3. Reg. 1. 27.
	<i>Pag.</i>	169.	9.	3. Reg. 9. 17. 2. Paralip. 8. 3. 4. etc.

<i>Pag. ed. Bonn.</i>	169.	15.	3. Reg.	11.	7.
	<i>Pag.</i>	170.	3.	2. Reg.	11.
	<i>Pag.</i>	170.	7.	3. Reg.	11. 4.
	<i>Pag.</i>	170.	16.	3. Reg.	12.
	<i>Pag.</i>	171.	6.	3. Reg.	11. 3.
	<i>Pag.</i>	171.	13.	3. Reg.	22. 28.
	<i>Pag.</i>	172.	20.	3. Reg.	14. 10.
	<i>Pag.</i>	173.	12.	3. Reg.	7. 3. Reg. 14.
	<i>Pag.</i>	173.	19.	3. Reg.	13. 11. 15. 16.
	<i>Pag.</i>	174.	6.	3. Reg.	15. 25.
	<i>Pag.</i>	174.	9.	3. Reg.	15. 28.
	<i>Pag.</i>	174.	14.	3. Reg.	15. 9.
	<i>Pag.</i>	175.	8.	3. Reg.	16. 7.
	<i>Pag.</i>	175.	17.	3. Reg.	15. 9.
	<i>Pag.</i>	176.	2.	Joel.	2. 28.
	<i>Pag.</i>	176.	10.	2. Par.	14.
	<i>Pag.</i>	177.	1.	2. Par.	16.
	<i>Pag.</i>	177.	11.	3. Reg.	15. 33.
	<i>Pag.</i>	177.	14.	3. Reg.	16.
	<i>Pag.</i>	177.	20.	3. Reg.	22. 41.
	<i>Pag.</i>	178.	11.	2. Par.	19. 11.
	<i>Pag.</i>	178.	20.	2. Par.	26. 1.
	<i>Pag.</i>	179.	16.	2. Par.	21. 10.
	<i>Pag.</i>	180.	2.	2. Par.	25. 5.
	<i>Pag.</i>	180.	7.	2. Par.	22.
	<i>Pag.</i>	180.	11.	3. Reg.	16. 31.
	<i>Pag.</i>	180.	14.	3. Reg.	17. 18.
	<i>Pag.</i>	182.	2.	3. Reg.	18. 31. 22. 32.
	<i>Pag.</i>	182.	9.	3. Reg.	20. 42.
	<i>Pag.</i>	182.	11.	2. Par.	22. 1.
	<i>Pag.</i>	182.	15.	4. Reg.	9. 10.
	<i>Pag.</i>	182.	18.	4. Reg.	1.
	<i>Pag.</i>	182.	21.	4. Reg.	1.
	<i>Pag.</i>	183.	12.	4. Reg.	11.
	<i>Pag.</i>	183.	19.	2. Par.	24. 7.
	<i>Pag.</i>	184.	3.	4. Reg.	8. 15.
	<i>Pag.</i>	184.	7.	4. Reg.	11. 2.
	<i>Pag.</i>	184.	10.	4. Reg.	1. 19.
	<i>Pag.</i>	184.	13.	4. Reg.	6. 25.
	<i>Pag.</i>	184.	21.	4. Reg.	2.
	<i>Pag.</i>	185.	21.	4. Reg.	4. 3.
	<i>Pag.</i>	186.	11.	4. Reg.	11. 2.
	<i>Pag.</i>	186.	14.	2. Par.	24. 16.
	<i>Pag.</i>	186.	17.	4. Reg.	12. 2.
	<i>Pag.</i>	187.	13.	2. Par.	24. 21.
	<i>Pag.</i>	187.	16.	4. Reg.	12.

<i>Pag. ed. Bonn.</i>	188.	6.	4. Reg.	8.	
	<i>Pag.</i>	188.	12.	4. Reg.	10. 28.
	<i>Pag.</i>	188.	16.	4. Reg.	12.
	<i>Pag.</i>	188.	18.	4. Reg.	14.
	<i>Pag.</i>	188.	21.	2. Par.	25.
	<i>Pag.</i>	189.	4.	4. Reg.	13. 24.
	<i>Pag.</i>	190.	8.	4. Reg.	14.
	<i>Pag.</i>	190.	17.	4. Reg.	14.
	<i>Pag.</i>	190.	19.	2. Par.	25. 26. 1.
	<i>Pag.</i>	191.	2.	2. Par.	26.
	<i>Pag.</i>	191.	5.	4. Reg.	13. 20.
	<i>Pag.</i>	191.	9.	4. Reg.	13. 21.
	<i>Pag.</i>	191.	11.	4. Reg.	14. 2. Par. 23.
	<i>Pag.</i>	191.	20.	2. Par.	26. 6.
	<i>Pag.</i>	192.	4.	2. Par.	26. 20.
	<i>Pag.</i>	193.	5.	4. Reg.	13.
	<i>Pag.</i>	198.	8.	4. Reg.	14.
	<i>Pag.</i>	194.	14.	2. Par.	27.
	<i>Pag.</i>	194.	17.	Esaiæ	6.
	<i>Pag.</i>	196.	4.	4. Reg.	15. 32.
	<i>Pag.</i>	196.	9.	2. Par.	27.
	<i>Pag.</i>	196.	13.	4. Reg.	14. 23.
	<i>Pag.</i>	198.	9.	4. Reg.	15. 10.
	<i>Pag.</i>	198.	12.	4. Reg.	c. 15.
	<i>Pag.</i>	198.	15.	4. Reg.	c. 15.
	<i>Pag.</i>	198.	20.	4. Reg.	15. 25.
	<i>Pag.</i>	199.	5.	4. Reg.	15. 25.
	<i>Pag.</i>	199.	11.	4. Reg.	15. 20.
	<i>Pag.</i>	199.	18.	4. Reg.	15. 30.
	<i>Pag.</i>	200.	1.	4. Reg.	18.
	<i>Pag.</i>	200.	10.	4. Reg.	17. 18.
	<i>Pag.</i>	202.	11.	4. Reg.	16. 1.
	<i>Pag.</i>	202.	14.	4. Reg.	16. 6.
	<i>Pag.</i>	203.	7.	4. Reg.	16. 7.
	<i>Pag.</i>	203.	9.	2. Par.	28. 6.
	<i>Pag.</i>	203.	17.	2. Par.	28. 17.
	<i>Pag.</i>	204.	1.	2. Par.	29. 30. 31.
	<i>Pag.</i>	213.	7.	Esaiæ	c. 6.
	<i>Pag.</i>	213.	9.	4. Reg.	16.
	<i>Pag.</i>	213.	14.	4. Reg.	16. 17.
	<i>Pag.</i>	214.	2.	4. Reg.	18. 4.
	<i>Pag.</i>	214.	10.	2. Par.	32. 5.
	<i>Pag.</i>	215.	6.	Esai.	22.
	<i>Pag.</i>	215.	10.	2. Par.	22.
	<i>Pag.</i>	215.	17.	4. Reg.	19. 9. Es. 37. 9.
	<i>Pag.</i>	216.	6.	4. Reg.	19. 37. Es. 37. 38.

Pag. ed. Bonn. 216. 11. 4. Reg. 20.
Pag. 219. 18. 2. Par. 38. 11.
Pag. 220. 8. 2. Par. 33. 13.
Pag. 221. 8. 4. Reg. 21.
Pag. 221. 15. 3. Reg. 13. 2.
Pag. 221. 18. 3. Reg. 21. 26.
Pag. 221. 19. 3. Reg. 22. 1. 3. Reg. 23.
Pag. 222. 8. Soph. 3. 9.
Pag. 222. 14. Soph. 3. 15.
Pag. 223. 10. Hier. 1. 1.
Pag. 224. 1. 2. Par. 34. 22.
Pag. 224. 8. 4. Reg. 23. 23.
Pag. 224. 11. 2. Par. 24. 14.
Pag. 224. 14. 4. Reg. 23.
Pag. 225. 9. 4. Reg. 23. 29.
Pag. 225. 12. 2. Par. 25. 10.
Pag. 225. 16. Hier. 46. 1.
Pag. 225. 17. 4. Reg. 23. 3.
Pag. 226. 1. 4. Reg. 23.
Pag. 226. 14. Hier. 26. 9. 10. 11.
Pag. 227. 5. Hier. 25. 5.
Pag. 227. 12. Hier. 26.
Pag. 227. 15. Dan. 1.
Pag. 231. 5. Hierem. 30.
Pag. 231. 22. Vers. 32.
Pag. 238. 11. 4. Reg. 24. 15.
Pag. 240. 9. Dan. 1.
Pag. 240. 15. 4. Reg. 24. 10.
Pag. 241. 1. 4. Reg. 24. 6.
Pag. 241. 7. 4. Reg. 24. 10.
Pag. 241. 20. Hier. 24.
Pag. 242. 10. Hier. 21. 1. 5.
Pag. 243. 8. 4. Reg. 24. 23.
Pag. 243. 12. Ezech. 1.
Pag. 243. 21. Ezech. 8. 14.
Pag. 244. 20. Dan. 3.
Pag. 252. 19. 4. Reg. 25. 6.
Pag. 253. 15. Hier. 52.
Pag. 257. 9. 4. Reg. 25. 27.
Pag. 257. 15. 4. Reg. 25. 27.
Pag. 258. 15. Dan. 5.
Pag. 262. 19. Dan. 6.
Pag. 263. 15. Dan. 7. 1.
Pag. 263. 19. Dan. 7. 13.
Pag. 264. 6. Dan. 8.
Pag. 265. 6. Dan. 14. 22.

- Pag. ed. Bonn. 266. 2. 2. Par. 36. 22. Esd. 1. 7.
 Pag. 266. 15. Dan. 10. 4.
 Pag. 277. 15. Matth. 2.
 Pag. 284. 19. Matth. 26.
 Pag. 286. 1. Marc. 1.
 Pag. 289. 12. Is. 11.
 Pag. 289. 16. Act. 8.
 Pag. 289. 19. Is. 11.
 Pag. 290. 12. Luc. 4.
 Pag. 293. 1. 8. 12.
 Pag. 296. 10. Gen. 50. 13.
 Pag. 298. 4. Dan. 9.
 Pag. 298. 8. Dan. 2.
 Pag. 299. 6. Dan. 4.
 Pag. 306. 9. 2. Esdr. 3.
 Pag. 336. 1. 2. Macc. 3.
 Pag. 339. 3. 1. Macc. 6.
 Pag. 339. 14. 1. Macc. 8.
 Pag. 339. 20. 1. Macc. 7. 8.
 Pag. 340. 4. 2. Macc. 3.
 Pag. 341. 20. 1. Macc. 11.
 Pag. 381. 22. Exod. 13. Num. 18. Levit. 12.
 Pag. 394. 9. Matth. 3.
 Pag. 397. 4. Deut. 6. 10.
 Pag. 413. 4. Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.
 Pag. 420. 23. Cap. 4. 14.
 Pag. 421. 11. Ad Rom. 16.
 Pag. 421. 21. Matth. 3.
 Pag. 428. 12. Vide Nicetam in hunc locum.
 Pag. 430. 6. Act. 8. 27.
 Pag. 430. 10. Act. 10.
 Pag. 434. 7. Ad Gal. 1. 7.
 Pag. 438. 6. Gen. 22. 8.
 Pag. 450. 11. Gen. 4. 15.
 Pag. 462. 14. 2. Reg. 6. 22.
 Pag. 636. 6. Perperam apud Leuncl. *ιδότες*.
 Pag. 637. 7. * τῶ αὐτῶ] * τῶ τ' αὐτῶ.
Ibid. * κινήσεως] * ἴσ. δυνάμεως Labb.
 Pag. 637. 10. * σύγχυσιν] * ἴσ. ὁμολογούντες.
 Pag. 637. 12. * ἀλλοτριούντες] * ἴσ. τὰς ιδιότητας.
 Pag. 638. 5. λόγον] * τὸν θεόν.
 Pag. 638. 6. * τοῦ] * θεόν.
 Pag. 639. 7. * ἀμερὲς] * ἴσ. ἀνὰ μέρος. Leuncl.
ἄμερος.
 Pag. 648. 13. * πατρὶ] Leuncl. πνεύματι. Interpr.
leg. πατρί.

- Pag. ed. Bonn.* 651. 20. *Levit.* 14.
Pag. 652. 11. *Proverb.* 9.
Pag. 655. 9. Hoc loco magnus est hiatus in Cod.
 Aug. quem ex MS. Vatic. Leun-
 clavio et Conciliis supplevimus.
Pag. 657. 3. * εἰσάγοντες] * Sic cod. Vat. Alii
 εἰσάγουσι.
Pag. 658. 15. παρὰ] al. περί, ut in Concil.
Pag. 658. 17. Act. 5.
Pag. 659. 8. παράκρισιν] al. κατάκρισιν.
Pag. 660. 9. * λόγον] Leuncl. et Concil. τὸν θεοῦ
 Λόγον Χριστόν, etc.
Pag. 660. 13. * τοῦ θεοῦ λόγου] Ita Leuncl. in
 Conc. vero τοῦ Θεοῦ Λόγου τῶ
 ἀνθρώπου. Rader. τῷ Θεῷ Λόγω
 τοῦ ἀνθρώπου.
Pag. 662. 5. * Ἐφ' ἰσης] * Leuncl. ἐπίσης. Con-
 cil. ἐπίσης.
Pag. 665. 3. Haec absunt a Leuncl. et Concil.
Pag. 667. 19. * ἀναφέρεσθαι] Leuncl. ἀναφαίνεσθαι.
Pag. 670. 15. * τούτοις] * αὐτοῖς.
Pag. 670. 16. * Δεῖ δὲ] * εἰ καὶ.
Pag. 671. 22. *Gen.* 9.
Pag. 673. 5. *Sap.* 14.
Pag. 676. 8. Act. 1.
Pag. 676. 19. *Joan.* 11. et 14.
Pag. 676. 21. *Galat.* 1.
Pag. 677. 16. * παύσονται] * Ita Leuncl. Labb.
 παύειν edidit.
Pag. 678. 12. * εἶτα] * Leuncl. εἶναι. Labb. ἀπο-
 δείξας εἶναι. Sed εἶτα legit vetus
 Interpres.
Pag. 680. 7. * καὶ μηνῶν] * Leuncl. καὶ μὴν ὡς
 pro μηνῶν. Labb. καὶ μηνὸς τῆ.
Pag. 680. 9. * Κωλονίας] Ita Interpr. Labb. Κο-
 λωνίας.
Pag. 680. 10. * μνημονεύσαι] * Labb. μνημονεύου-
 σαι.
Pag. 680. 15. * Κιλικίας] * Leuncl. Κηλικίας.
Pag. 686. 2. *Dan.* 10.
Pag. 686. 4. *Num.* 2.
Pag. 686. 5. *Apocal.* 1.
Pag. 686. 15. *Luc.* 2.

ANIMADVERSIONES

A D

CHRONICUM ALEXANDRINUM.

QUIS AUCTOR, CUIUSMODI SCRIPTUM.

Est qui laudatissimi hujus Chronici scriptorem putavit Georgium Pisidem Constantinopolitanae hierarchiae diaconum et charophylacem, aevo Heraclii florentem, cujus res gestas, et Persica, oratione libera composuit, ut est apud Suidam; ratus ea verba, quibus opera illius enumerat, ad hoc Chronicon referenda. *ἑξαήμερον δι' ἰάμβων εἰς ἔπη τρισχίλια. εἰς Ἡράκλειον τὸν βασιλέα, καὶ εἰς τὸν κατὰ Περσῶν πόλεμον.* quasi Pisides coeptos ab O. C. usque ad Heraclium et Persicum bellum Heraclii annales prosecutus sit, ita enim τὸ [εἰς] interpretandum existimat, ut valeat non [de] Heraclio, sed usque ad Heraclium. Interpunctionem enim ante εἰς omnino tollit. Mihi, quo minus idem sentiam, tria obstant. Primum quod Suidas vere affirmet hexaëmeron jambo scriptum fuisse; habemus enim adhuc in manibus illius operis versus mille octingentos octoginta, quasi prooemium quoddam totius argumenti, ut ex MS. 8 cod. A. Bibliothecae apparet, quod in haec verba legitur. *Γεωργίου διακόνου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τοῦ Πισίδου προοίμιον τῆς ἑξαήμερου διὰ ἰαμβῶν στίχων.* Opus ergo illud ἑμμετρον est, et versu conscriptum, nec amplius sex dierum spacium continet, unde et *κοσμογονία*, ἢ *ἑξαήμερον* inscribitur. Deinde apud Suidam post vocem *τρισχίλια* sequitur interpunctio, ut ostendat, sequentem de Heraclio historiam diversam a *κοσμογονίᾳ*, eamque *λογάδην* ait scriptam fuisse. Postremo refert auctor Chronici alterius MS. (ex bibliotheca Collegii Annaei) ex Piside et Cyrillo decerpti, apud Georgium Pisidem Adami filias primas, alteram Azuram, alteram Asuam nominari, cum in hoc Chronico nulla fiat mentio nec Asuae, nec Azurae.

Hoc ergo Chronicon Pisidae esse non potest. Haec mihi videbantur, cui tamen prior sententia magis arriserit per me, quod volet, sentiet. Non ibo interim negatum, si vera est epigraphe illius Annaei Chronici MS. fuisse elaboratum à Piside Chronicon, sed soluta, non pedibus illigata oratione; ex Suida tamen id evinci non posse, qui illius nullam omnino facit mentionem.

Onuphrius Panvinus et castigator temporum anonymi nomine librum afficiunt, nisi quod hic Casaubonianum nonnumquam appellet in thesauro Eusebiano. Fasti Consulares inde deprompti, vulgo SICULI, aut TABULAE SICULAE dicuntur, quod liber primum in Siciliae perantiqua bibliotheca reperiuntur sit.

Mihi vero similis videtur non unum chronici hujus auctorem extitisse, quod primum ex inscriptione; deinde praefatiuncula, postremo ex Caesarum Syllabo conjicio. Panvinus inscriptionem legit, quae promittit anno a conditu rerum continuationem, usque ad primum Heraclii. Noster codex, ex quo Casaubonus sua decerpit, et Scaligero transmisit, continet omnes mundi annos usque ad xx. Heraclii. Videntur ergo ab alio adjecta, quae post primum Heraclii annum sequuntur.

Deinde Imperatorum Romanorum nomenclatura, quae Romanum Monachum ultimum nominat (quem anno Christi MXLV. Nisi malis imperasse scribunt) ostendit exerte vel totum Imperatorum Petri Alexacatalogum ab alio insertum, vel auctum; cum post Heraclium xandri triginta et amplius hic annumerentur Imperatores. Chronicon appellare.

Praefatiuncula vero inscriptum habet nomen Petri Alexandriae, Episcopi reor, ita enim millies in scriptoribus Graecis, his auctor praesertim Conciliis, nominantur: unde Chronicon potius hujus chron. * ALEXANDRINUM, quam SICULUM appellandum censeo, cum propter Petri Alexandriae, sive Episcopi, sive Lectoris, sive alterius rationem, nomen praeserat, et de agno typico ex paschalibus, ex Maese potuit: theseos rationibus frequenter disputet. quod Alexandrini Epi. In chronoscopi olim eam curam haberent, ut pascha totum per orbem logia Juris vulgarent, et Cyclos Solis et Lunae accurate definirent. Graeco-Romani lego

Tres porro tantum Alexandriae hoc nomine pontificatum gessere, ut ex Nicephori Chronico, quod ad DCCC. annum Alexandri perpetuatur, discis. Nisi posteriores addas, quorum catalogum Epigum non vidi. Petrus sanctissimus martyr sub paganis adhuc scopum Imperatoribus. Petrus qui a Valente proscriptus est, et Petrus Mongus haereticus **. Enimvero hoc Chronicon prorsus numero justum et Catholicum est, unumque tantum vel alterum erroquinque-ram habet, de quo suo loco monebimus. Atque haec de auctorem, qui vel is est Petrus praefationi inscriptus, vel plures, tuit auctor Possit etiam in Maximum Monachum, qui Heraclio imperante Chronici.

10 vixit, suspicio cadere, ubi de Melchisedece agit anno LXXIV. Abrahami se dicit auctor Salem vicum vidisse.

Laudatum est hoc Chronicon ab nostri saeculi scriptoribus, Carolo Sigonio primum in Comment. ad Fastos et triumphos Romanorum. Nos, inquit, Dionysium secuti sumus, quem Fasti quidam consulares Graece scripti, atque ex Sicilia (ut audio) advecti, et alii etiam Latini, quos citat Cuspinianus, sequuntur: in quibus consules deinceps collocantur, cognominibus eorum tantum allatis hoc modo Βροῦτον καὶ Κολλοτινον. Panvinio deinde, qui in generali praefatione Commentariorum ad Fastos ita scribit: *Novissimus omnium ex antiquis, qui Fastos consulares, quod sciam, scripserit, est alius sine nomine auctor, qui in universali Chronico a se Graece conscripto Consulium quoque nomina adjecit ab exactis regibus ad primum Heraclii Imperatoris an-*

* Codex Augustanus non est antiqua littera scriptus. *num. Is liber * vetustissimis literis exaratus inventus est in Sicilia, in antiqua bibliotheca a Hieronymo Surita, operaque Antonii Augustini Rotae auditoris factum est, ut ejus libri pars nobis transmitteretur, quae consules continebat. Cujus auxilio multum sublevatus sum in his fastis concinnandis.*

Idem lib. 2. praefat. Nam Orosio, Cassiodoro, et Fastis illis Graecis nuper Romam ex Sicilia viri eruditissimi Antonii Augustini opera adductis, et quidem depravatissimis tantum usus sum in ordinandis consulibus.

Et lib. 3. praefat. Nam usque ad Heraclii Augusti tempora Fasti Graeci Antonii Augustini et Hieronymi Suritae opera ex Sicilia in urbem advecti pertinent.

11 Quanti idem fecerit Sylburgius testatur ipse, qui hunc ipsum codicem, quem ex bibliotheca Augustana habemus, triginta sex aureis solaribus a se emtum, testatus est, illumque D. Hoeschelio, Hoescheli Reipub. obtulit.

Descripserit inde magnam partem Casaubonus, quam Scaliger in suum temporum (an errorum?) thesaurum contulit, Graeceque nuper primus edidit, itaque inscripsit: *Επιτομή χρόνων ἀπὸ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου ἕως κ' ἔτους τῆς βασιλείας Ηρακλείου.*

Compendium temporum auctoris innominati nunquam antea editum. Ab Adamo primo homine ad annum XX. imperii Heraclii cum consulibus opus utilissimum, quamquam scriptoris idiotae ex Bibliotheca V. C. Isaaci Casauboni.

** Miror ap-
pellari ἀνώ-
νυμον, cum
praefatione
Caeterum huic operi Eusebiano propter cognationem materiae, attencula praefeximus primum Chronicon ** ἀνώνυμον, hominis quidem idiotae cenrat nomen
tonem, sed ex bonis aliquando panis consutum, praesertim ex Eusebii et Africani analectis instructum. Fastos Siculos primus omnium, aut inter primos vocavit pater historiae Onofrius Panvinius amicus
seu Alexan-
driae. noster, quia primum in Sicilia inventi in aliorum manus pervenerunt.

Compendium temporum auctoris innominati nunquam antea editum. Ab Adamo primo homine ad annum XX. imperii Heraclii cum consulibus opus utilissimum, quamquam scriptoris idiotae ex Bibliotheca V. C. Isaaci Casauboni.

Nos * Casaubonianum vocavimus, quia ille a Graeculo quodam Magna et acceptum, et manu sua descriptum nobis communicavit. Quidquid^{gravis caus-} igitur boni ex ea farragine hauriri poterit, illi acceptum feret, cum^{sa; ut si} tenuis fructus non sit, qui ex hoc chronico colligi potest. Errores^{ego vocem} Orthographicos, qui in illo extant a Pluribus nolimus, quod nos mo-^{Raderia-} num quod nemus, ne quis errata typographica putet. Unusquisque pro captu aut^{mea manu} iudicio suo ea emendare poterit. Et ex praefatione. Quaedam^{descripse-} etiam a chronologo innominato, quos Fastos Siculos vocant, habemus.^{rim, trans-} tulerim, edi-

Intelligis ex his quid chronologi et temporum castigatores¹² do hoc Chronico sentiant. Quod Scaliger centonem ex Euse-^{derim, ob} bio potissimum, et Eusebio antiquiore Africano factum dicat, ^{servationes} id affirmat nostram sententiam a Pluribus illud auctoribus con-^{addiderim.} Numquam cinnatum, quando ex posteriore saeculo plura sunt adjecta. ^{tamen erit}

QUAE EX HOC CHRONICO

jam extant.

Raderia-
num, multo
minus Ca-
saubonia-
num.

Nudos fastos Consulares primus Graece et Latine vulgavit Panvinius. Jos. Scaliger in thesauro Eusebiano, chronologica usque ad XVIII. annum Mauricii Imperatoris excerptis passim et insertis historiis primus Graece tantum edidit, quae pars trientem libri totius continet. Cur sequentes paginas omiserit vel ille, vel Casaubonus, divinare non possum, nisi quod de sacris imaginibus ibi multa mentio, quam opinor iconomachi refugere.

Nos totum opus ab Orbe condito coeptum, et usque ad XIII. annum Heraclii deductum, Graece accepimus ex MS. bibl. Augustanae, nostraque manu exscriptum versumque juris publici fecimus. desunt duo duntaxat anni ad inscriptionis promissum, qui, uti testatur antiquarius Andreas Darmarius vetustate aboliti fuere.

Adjecimus Animadversiones et castigationes, cum enim, ut Panvinius et Scaliger experti sunt, codices mendis faede fuisse depravatos animadvertissemus plurimum nobis in iis curandis et sanandis fuit laborandum; ubi tamen nulla certa vestigia medicinae adhiberi potuerunt, immedicabile vulnus asterisco * † notavimus, ne ignoraret lector, et fidem nostram exploratam haberet. Quod si quis emendationem notarum suspectam habuerit, autographum MS. in biblioth. Reipub. Augustanae 13 servari sciat, ad quod appellatio fieri poterit.

I. CIO.CIO.CCLXII. anno mundi cataclysmus fuit.]

Cum disciplina chronographica una sit omnium maxime impedita et prope inextricabilis, non tricabor cum scriptoribus; nostri chronographi duntaxat sententiam exponam, et quos habeat sententiae suae auctores, sectatores, laudatores exponam, quos item refragatores.

De varie-
tate senten-
tiarum cir-
ca hunc lo-
cum vide
Jacobum
Capellum
p. I. et seq.

Primum constat hunc numerum ex septuaginta sacrarum litterarum metaphrasis acceptum. qui pluribus patribus familiae, seu generis humani conditoribus, centum annos plus tribuunt, quam Hebraei, praeter Lamechi annos, ubi sex tantum annis distant, et Noëthi, in cujus quingentesimo et 600. omnino conveniunt. qua de re copiose disputat D. Augustinus, D. Hieronymus, et qui postea relicta septuaginta patrum sententia Hebraeam et Latinam vulgarem cum Hieronymo et Augustino sunt secuti.

Ergo noster Chronographus secutus est septuaginta interpretes veteris editionis Graecae MS. quam Africanus legit et probavit, uti et Epiphanius, et Nicephorus Patriarcha, Anastasius bibliothecarius, Chronicon ex Pisida et Cyrillo, Honorius Augustodunensis, pro quorum decretis acerrime propugnat Antonius Contius legum et temporum peritissimus observator et scriptor, qui planissimis verbis docet, totam Ecclesiam Graecam et Latinam primitus secutam esse septuaginta seniores usque ad tempora DD. Hieronymi et Augustini, hodieque in quibusdam sequi. Graecam vero nunquam ab iis 14 defecisse, quorum interpretationem hodierna Ecclesia minime damnat, sed pro Canonica agnoscit recipitque.

II. PRIMA DECAS PATRUM FAMILIAS.

Adamus cxxx. genuit Sethum.	Heb. cxxx.
Sethus natus annos ccv. genuit Enos.	Heb. cv.
Enos cxc. genuit Cainam.	Heb. xc.
Caina clxx. genuit Malaleelem.	Heb. lxx.
Malaleel clxv. genuit Jaredum.	Heb. lxxv.
Jaredus clxii. genuit Enoch.	Heb. clxii.
Enochus clxv. genuit Mathusalam.	Heb. lxxv.
Mathusala clxxxvii. genuit Lamechum.	Heb. clxxxvii.
Lamechus clxxxix. genuit Noë.	Heb. clxxxix.
Noë d. genuit Sem, Cham, et Iapheth.	Heb. d.
Noë dc. ingressus arcam.	Heb. dc. Diluvium.

Sequuntur ergo hanc scripturam quos supra nominavi, et accedunt his etiam recentiores. Pererius colligit tantum 2242. quia Mathusalae xx. annos ex auctoritate DD. Hieronymi et Augustini detrahit, qui apud Septuaginta jam corruptos eum numerum notarant. Cum Africanus utroque major legerit apud eosdem clxxxvii. quem Graeci patres praesertim Hieronymi et Augustini (qui 167. legerant, et ad Hebraeum Codicem emendandum putarant) censura moti sunt secuti. Aldina tamen editio retinuit priscam et incorruptam lectionem. clxxxvii. Nicephorus, nostrum Chronicum Alexandrinum, Anastasius MS. latine scriptus, Contius, et alii eandem confirmant.

III. Hic prophetavit.]

Liber Enochi Ecclesiae censura notatus, auctoritatem amittit, et inter scripta apocrypha relatus, non plane quidem est rejectus, nec plenum tamen veritatis testimonium meretur, 15 quod sit a Judaeis et haereticis depravatus, uti et Moysis apocalypses, Heliae et Hieremiae ἀποκρυφαί, et his pares, de quibus consule D. Augustinum de civitate DEI, D. Hierony- 1, 15. c. 23. miam ad epistolam D. Pauli ad Ephesios. Non penitus autem proscripta haec esse, et damnata, constat ex testimoniis Apostolorum, qui inde quaedam in sua scripta et epistolas translulerunt, velut hic locus Judae ex Enocho petitus est, et S. Paulus in epistola prima ad Corinthios ex apocryphis Heliae prophetae transtulit illud: *quae nec oculus vidit, nec auris audivit, etc.* In epistola rursus ad Galatas ex Apocalypsi Moysis: *Neque circumcisio est aliquid, nec praeputium, sed nova creatura, etc.* Et ad Ephes. ex Hieremiae Apocryphis: *Surge qui dormis et exurge a mortuis et illuminabit te Christus.* pulcherrimus locus est apud Syncellum ab castigatore temporum adductus, quem transferam et transcribam. Ταῦτα μὲν (inquit) ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἐρηγήρων, εἰ καὶ μὴ τελείως ἤχη προσέχειν ἀποκρυφοῖς, μάλιστα τοὺς ἀπλουστέρους, διὰ τε τὸ περιττά τινα καὶ ἀκριβῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἔχειν, καὶ διὰ τὸ νεοθεῦσθαι αὐτὰ ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ αἰρετικῶν. Πλὴν καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, σπανίως ἐχρήσατο τισὶν ἐξ ἀποκρυφῶν χρήσεσιν, ὡς ὅταν φησὶν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ. Τὰ ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, καὶ τὰ ἐξῆς Ἡλία ἀποκρυφῶν. Καὶ ἄλλιν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐκ τῆς Μουσεως ἀποκαλύψεως· οὔτε περιτομὴ τί ἐστιν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐκ τῶν Ἱερειοῦ λεγομένων ἀποκρυφῶν, ἔγειραι, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπιφάνῃσει σοι ὁ χριστός· ταῦτα δὲ ἡμῖν εἰρηται οὐ πρὸς ἄδειαν τῶν βουλομένων ἀδιαφόρως ἐντυγχάνειν, μὴ γένοιτο. πολλοὶ γὰρ ἐβλάβησαν ἐν πᾶσιν αὐτοῖς πιστεύοντες. ὅθεν καὶ ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, καὶ ὁ χορὸς τῶν θεοφόρων ἡμῶν πατέρων ἐκαύσεν ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡσπερ τῇ θεῖα λοιπῇ γραφῇ. 16 Καὶ ἡμεῖς τὰς προγραφείσας χρήσεις ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι μόνον τῶν ἐρηγήρων παραβάσιν, καὶ τὴν τῶν γιγάντων ἀσέβειαν, περὶ ἧς καὶ ὁ θεῖος Μωσῆς μέμνηται, καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς ὁ κοσμικὸς γέγονε κατακλυσμὸς παρεθέμεθα.

Quae ita verto: Haec quidem e primo Enochi libro de Egregorius seu vigilibus. Etsi non omni ex parte apocryphis fides habenda sit, praesertim a rudioribus, partim quod quaedam contineant futilia et aliena a communi Ecclesiae more seu traditione, partim quod a Judaeis et Haereticis sint depravata. Enimvero et Divus Paulus nonnunquam usus est testimoniis ex Apocryphis quibusdam, veluti cum in prima ad Corinthios di-

cit: *Quae oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis descendit, et quae ex Divi Heliae apocryphis sequuntur. Idem rursus ad Galatas ex Apocalypsi Moysis: Neque circumcisio est aliquid, nec praeputium, sed nova creatura. Et ad Ephesios ex Hieremiae apocryphis quae appellantur. Surge qui dormis et exurge a mortuis, et illuminabit te Christus.* Proinde haec a nobis dicta sunt, non ad eorum temeritatem confirmandam, qui haec sine discrimine et iudicio volunt legere, absit hoc, multi enim dum omnia vera quae iis continentur, crediderunt, magnum inde detrimentum accepere. Unde et sancta Dei Ecclesia, et universus patrum senatus haec, perinde atque reliquam sacram scripturam, vulgo legi vetuit, a simplicibus nempe et indoctis. Nos ergo testimonia supra scripta tantum ad hoc adhibuimus, ut ostenderemus Egregorum seu ducum scelera, et gigantum impietatem, de qua et Divinus Moyses meminit, cum propter illam mundum aquis inundatum fuisse scribit. Haec 17 ex Syncello. Egregorii porro ducenti memorantur, quorum duces seu decuriones numerantur xx. quos in thesauro Eusebiano ex primo Enochii libro nominat castigator temporum Semixas, Atarcuph, etc. ubi multa de Egregoris, quamvis a Judaeis et haereticis depravata.

IV. *Videntes angeli Dei filias hominum.*] prorsus orthodoxe noster Chronographus disputat, et refellit eos, qui angelos caelestes spiritus, quos proprie angelos appellamus interpretantur, quod impium sentire cum universa Ecclesia affirmat, quae homines pios ex Setho natos angelos et filios Dei vocat. Notat Suidas ex veteri scriptore filios Dei, seu angelos illos, esse filios Sethi, Enochii, et Enosi, verba sunt haec: *Οἱ τοῦ Σήθ καὶ Ἐνώχ καὶ Ἐνώσ παῖδες υἱοὶ θεοῦ νοεῖσθωσαν, οὔτινες ἀλόγους ἀπολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Καὶν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλήλου μαιγαμίας γίνονται γίγαντες διὰ μὲν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι.* Sethi, Enochii, Enosi liberi intelligantur filii DEI dicti, qui capti amore filiarum Caini incestas cum illis nuptias copularunt, ex quibus nati sunt Gigantes, propter patres quidem justos, fortes et procerissimi, propter Cainum vero iniquum et sanguine fratris inquinatum, improbi pessimique.

Quod scripturam attinet apud septuaginta legebatur olim *ἄγγελοι θεοῦ*, quae hodie in Carafiana non extat, sed ita scriptum fuisse testatur D. Augustinus, Cyrillus et alii. Aquila vertit filios Deorum, i. e. angelorum vel sanctorum. Symmachus filii principum *υἱοὶ τῶν δυναστευόντων*. auctor nostri chronici utramque lectionem agnoscit, sed eandem utriusque explicationem. Damnat vero qui caelestes spiritus docent amore 18 faeminarum captos. Fuere enim qui dicerent sanctos angelos de caelo puellarum amore saucios descendisse; eosque ex na-

turalibus et suis, non simulatis corporibus compositos esse; Fuere alii, qui daemones interpretarentur lapsos, sed corpore item suo vestitos. Alii daemones assumpta corporum forma ex aëre fictorum vocatos Dei filios existimant, faeminasque iniisse, quod utrum fieri et homo inde procreari possit, disputat fuse N. Serarius quaest. 4. c. 6. ad Tobiam. Angelos ex mente et corpore concretos existimabat Philo de gigantib. qui genios appellat aëreo corpore indutos. cum hoc facit Joseph. l. 1. Antiquit. Justinus Martyr, Clemens Alexandrinus l. 3. Strom. Tertullianus de cultu muliebri. Lactantius l. 2. c. 15. Hinc existimant extitisse fabulas poetarum, qui metamorphoses et connubia, et adulteria Deorum cum hominibus confinxerunt, ut tradit Euseb. praep. Evang. c. 4. l. 1. Julianus teste Cyrillo. Sed de hac quaestione hic per transennam sat dictum. Lege doctissimos Pererii commentarios ad Gen. c. 6. de dilu-
vii causis.

Cur autem Sethus appellatus fuerit Deus, causas reperio tres, primam hausi e fragmento chronici ex palatina bibliotheca ab Hoeschelio accepti, Sethum quadragesimo anno aetatis, hoc est, cclxx. Adami, subito raptum ab angelo, et quadraginta dieb. (ut Moses) non visum, quo tempore divinitus didicit, filios suos, Egregoros dictos, quos et filios Dei nominabant, peccaturos, et orbem universum aquis inundatum iri, ac (praeter paucos) periturum, venturum etiam salutis auctorem Christum, atque haec omnia parentib. Adamo Evaque quae ab Angelo accepisset, exposuisse; in illo ergo cum Angelo congressu caelesti circumfusum splendore quem per reliquam vitam retinuerit, uti et Moyses quadraginta annis totis 19 faciem velavit. Hanc ergo primam ferunt causam, cur Sethus fuerit dictus Deus, quam ego in medio relinquo, veritus ne ex Sethianorum, qui haeretici fuere, libris sint decerpta, qui raptum ferebant Sethum, quamquam alia absurda, quae hic non tanguntur, attexuerint. lege Epiphan. haeresi 39. et 40. contra Sethianos et Archonticos. Alteram adfert Suidas in voce Σήθ, ubi ostendit Sethum Dei nomine dignatum, propter summam pietatem et justitiam et sanctitatem. Tertiam addit ob rerum caelestium siderumque cognitionem et scientiam.

Enimvero nomen Dei non referunt ad Sethum, sed ad ipsum Deum, quod boni et justi alias quoque in sacris litteris filii Dei nominentur. Ego dixi Dii estis et filii excelsi omnes. pari ratione Angeli vocantur filii Dei, ut est apud Jobum. et apud Joannem i. aliis multis locis.

V. *Apud Chaldaeos primus illorum dux Alorus*] Berosus primus edidit Chaldaeorum principum nomina, qui ante diluvium imperarunt, quamvis aliter sentiente Syncello.

Fuit Berosus, Tatiano teste Alexandro Macedonum rege imperante Babylone natus sacerdos Beli, sub Antiocho III. post Seleucum. scripsit de rebus Chaldaeorum et regibus libros tres. Secuti sunt hunc Abydenus, Apollodorus, Alexander Polyistor, Josephus, quorum fragmenta in thesauro Eusebiano leguntur. De Beroso vero et supposititio extat singularis disputatio, quam tamen non omnes sequuntur. falsam praeter alios Goropius tradit.

* Eusebium VI. Alorus] * Ex Apollodoro decem primi duces namerantur.

ἐν πρώτοις
τῶν χρόνων
λόγῳ
ἐξ Αβυδῆνος.

1. Alorus.
2. Alasparus vel Alaparus vel Alparus mendose credo.
3. Amilon.
4. Amenon.
5. Metalarus.
6. Daorus.
7. Aëdorachus.
8. Amphia.
9. Otiortes.
10. Xixuthrus.

Hos auctor Chronici nostri putat fuisse gigantes illos, de quibus divinae litterae meminere, sed ante diluivium claros tunc apud omnes.

VII. *Quod multa malitia esset hominum super terram.*] Occulta Enochi, referunt gigantes praeter alia veneficia scelera et flagitia humanas carnes degustasse, et anthropophagos fuisse. *μετὰ δὲ ταῦτα ἤρξαντο οἱ γίγαντες πατεσθίαν τὰς σάρκας τῶν ἀνθρώπων* plura enumerat S. Methodius Martyr, quem nemo frustra refutat propter *ἀλογιστίαν* chronologiae. Animadvertendum, in temporum ratione nullum esse errorem apud Methodium, sed apud enarratorem ejus Comestorem (et qui illum aequantur) qui pessime intellecta Methodii ratiocinatione tot Chiliares finxit, quot Methodius nunquam cogitavit. Recitabo ipsa verba Methodii, et subjungam falsa Comestoris glossemata. ** Sciendum namque est, inquit Methodius, ex quo interprete. Ante Adam et Evam de paradiso virgines fuisse. Anno autem tricesimo expulsionis eorum de paradiso genuerunt primogenitum et sororem ejus Deboraham. Anno autem tricesimo centesimo vitae Adae occidit Cain fratrem suum Abel, et fecerunt planctum super eum. Adam quoque et Eva amisit centum. Ducentesimo autem tricesimo anno primi millenarii quod est primum saeculum, natus est Seth vir gigas in similitudinem Adae.

21 Quingentesimo vero anno in eadem prima chiliade, filii Cain abutebantur uxoribus fratrum suorum in fornicationibus nimis. Sexcentesimo autem anno ipsius millenarii, viri magno

stupro amoris et fornicationis, et istorum mulieres collapsae sunt vel diffusae, et in vesaniam versae sunt, etc. Octingentesimo vero anno vitae Adae dilatatum est super terram fornicationis inquinamentum a filiis fratricidae Cain. Mortuus est autem Adam anno nongentesimo et tricesimo vitae suae in primo millenario. Et tunc distinctae sunt generationes ab invicem, ut puta generatio Seth a cognatione Cain. Et abstulit Seth suam cognationem sursum in quendam montem, qui erat proximus paradiso. Porro Cain et hujus cognatio in campo habitabant, in quo et nefandum fratris homicidium perpetravit.

Animadvertis lector juste a Methodio expensa annorum tempora, septuaginta patrum numerum secuto. Sed Petrus ille Comestor sus deque vertit omnia, cum illa Methodii verba exposuit: quingentesimo anno primae chiliadis id est, inquit Petrus, post primam chiliadem, quod a mente et verbis Methodii tantum abest, quantum a Gadibus Ganges, aut caelum a terra. Methodius enim primam chiliadem appellat annos ab Adamo coeptos, et in millesimo finitos. Illa ergo verba, quingentesimo anno primae chiliadis sunt referenda ad quingentesimum annum vitae Adami, non ad millesimum quingentesimum post Adamum. Sequitur enim Adamum in primo millenario, non post primum millenarium esse mortuum, mortuus est enim anno 930. defuerunt adhuc ad primam chiliadem plenam septuaginta anni. Subjungit postea Methodius.

Quadragesimo autem anno temporibus Iareth pertransit 22 primum millenarium seu prima generatio. Rectissime; nam Malaleel anno mundi 960. genuit Jaredum, Jaredi ergo quadragesimo aetatis anno pertransiit prima chiliadis annorum.

Sequitur in Methodio.

Anno autem quadringentesimo Iareth (ita legendum ordo ipse et graecum exemplar docent; non, tricesimo quadringentesimo, uti librarii, non Methodii manifestus error) secundi millenarii surrexerunt viri malae artis inventores iniqui, et omni nequitia pleni ex filiis Cain ut Jobeth Tholucel filii Lamech, qui fuit caecus, qui et Cain interfecit; in quos dominatus diabolus, convertit eos postea in omnem artem magicam, et omnem speciem Musicam componendi.

Anno autem quingentesimo secundi millenarii adhuc etiam exarserunt in nefandam fornicationem omnes homines in castris Cain, etc. septingentesimo autem ab anno temporis, Iareth scilicet vitae suae, in secunda chiliade composuit malignus et infestus diabolus bellum fornicationis adjungere filiis Seth, ut concupiscerent filias Cain, et profusi apparuerunt gigantes super terram de Seth, qui in peccati foveam lapsi atrocissimi fuerunt. Et iratus Dominus Deus in expletionem secundi millenarii factum est diluvium aquarum, etc.

Legisti secunda chiliade expleta factum esse diluuium, * ΜΜССLXII. hoc est, bis millesimo, ducentesimo * quadragesimo secundo, ut apud septuaginta hodie legitur, et olim legebatur, et chronographi praestantissimi scribunt, quamquam Hebraei et hodie Latini legant ΜDCLVI. Methodius ergo minus potius quam plus 23 pro Graecae Ecclesiae consuetudine et ratione ponit, cum in expleta secunda chiliade, hoc est, bis millesimo accidisse diluuium scribit. Interpretes Methodii rudis et barbarus fuit; numeri mendosissime editi, fortasse etiam ab interprete non intellecti. Auctor Methodius vir ingentis ingenii, doctrinae, sanctitatis, qui, teste Suida, Olympi filius, Pataris in Lycia natus, Tyri fuit Episcopus, et Decio ac Valeriano in Christianos saevientibus, pro Christo Chalcide occubuit. Laudatur a D. Hieronymo, Photio, Suida. In hunc Methodii libellum capita quinque conscripsit jam olim Wolfgangus Aitinger Augustae Vindel. clericus, ut ipse in fine libri suum nomen adscripsit. Sed de causis diluuii omnes tam Graeci quam Latini fuisse, ut hic operae non sit verbum addere. An porro libellus hic sit Methodii germanus partus, non disputo, tantum de iniqua Comestoris interpretatione questus sum, qua alios etiam in errorem induxit.

VIII. *A diluio usque admolitionem turris censentur anni dclix.]* Nicephorus duos addit. post diluuium, inquit, anno secundo Semus filius Noë natus annos centum genuit Arphaxad. Sed Nicephorus non constat sibi, cum supra dixerit Semum anno quingentesimo Noëthi natum esse, et sexcentesimo factum diluuium, quo anno Semus egit centesimum. non ergo genuit anno centesimo Arphaxadam, sed centesimo secundo. qui annus est dclxi. Enimvero ex Contii translatione Codex Graecus Nicephori iuste habet centum annos. *Μετὰ τὸν κατακλισμὸν Σημ υἱὸς Νῶε γενόμενος ῥ' ἐτῶν γεννᾷ τὸν Ἀρφάξαδ.* Eod. modo MS. Athanasii codex ipsum centesimum Semi annum 24 ponit. ut mirer hoc loco Contium addere duos annos. Cum ex Gen. cap. xi. Moyses affirmet quidem a Semo, anno secundo post diluuium genitum Arphaxadam, sed Semum non ait egisse tum cii. sed centesimum tantum, quamquam anno dc. Noë fuisse diluuium narrent sacrae litterae, quo anno jam Semus erat centum annorum, ergo biennio post cii. An Moses neglectis duobus annis rotundum numerum est secutus?

Illud hoc loci alba notandum gemma, Lucam in Christi genealogia recensenda, cum septuaginta septem patres familiae numerat, secutum esse LXX. seniorum scripturam, quando Arphaxadi filium scripsit Cainam, qui nec in Hebraeis postea codicibus, nec vulgatis editionibus Latinis repertus est, quam controversiam cum divinarum litterarum interpretes tractant, mirum quantum inter se dissentiant; singulorum fere opinatio-

nes noster Pererius ad 6. cap. Geneseos ponit, et diligenter exponit, tandemque concludit, ineluctabilem videri difficultatem. Toletus Cardinalis ad Lucam iisdem sententiis enumeratis et expeditis ita discernit. *Existimarem potius dicendum esse in Hebraeo deesse illam generationem, quae reuera legabatur; et a septuaginta conversa est in Graecum; non est credibile, septuaginta non solum numerasse Cainam, sed etiam annos vitae ejus, si non legissent in Hebraeo. Legerunt ergo, et exemplaria illa ita habebant, nec novum est illos alia atque alia etiam tunc legere, quae nunc non habentur vitio scriptorum, quod etiam in vulgato dicendum est; credere enim debemus Evangelistae id affirmanti, minusque periculum est dicere, exemplaria Hebraica ea in parte non haberi perfecta, quam asserere in Evangelio errorem seu mendacium vel minimum reperiri.* Eandem sententiam amplexus Salmeron in quatuor Evangelistis, qui ex Abulensi et Alberto Magno copiose super ea re disputat. Continus hic τοὺς ἑβραϊζοντάς triumphat, et nimis acerbe in codices Hebraeos invehitur. Sane ex hoc loco et Evangelista Luca auctoritas septuaginta patrum mirifice confirmatur, quam non immerito utraque Orientis et Occidentis, Graeca et Latina Ecclesia, et hoc et aliis quibusdam in locis prae Hebraica, secuta est, ita tamen, ut univrsae plus semper tribuerit tribuatque Hebraicae velut fonti, quam Graecae inde derivatae. Hoc miror, ab non nemine affirmari generationem illius Cainae, de quo hic quaeritur in Carasiana editione non legi, cum his legatur et decimo et undecimo cap. Geneseos. recitabo ipsa verba Graeca. Decimo cap. οὗτοι υἱοὶ Χάμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. καὶ τῷ Σήμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἑβραῶν, ἀδελφοῦ Ἰαφεθ τοῦ μεγάλου. υἱοὶ Σήμ, Ελαμ, καὶ Ασσουρ, καὶ Αρραξάδ, καὶ Λουδ, καὶ Αράμ, καὶ Καϊνᾶν. καὶ υἱοὶ Αράμ, Ουξ, καὶ Ουλ, καὶ Γατῆρ, καὶ Μοσδχ. καὶ Αρραξάδ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. καὶ Καϊνᾶν ἐγέννησε τὸν Σαλά. Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑβραῶν. Et undecimo. καὶ ἔζησε Σήμ, μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Αρραξάδ, ἔτη πεντακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησεν Αρραξάδ ἑκατὸν τριακονταπέντε ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. Non est ergo, quod narrat ille, cum dicit: *Antiqui et emendati codices septuaginta interpretum (qualis est, qui Romae nuper auctoritate et cura Illustris. Cardinalis Carasae prodit) non habent generationem Cainam.* Praeterea quod ex Epiphanio ex haeresi 55. contra Melchisedecianos adfert, non videtur firmum, cum idem Epiphanius in Ancyrate disertissime ponat ejus nomen his verbis: Σήμ δὲ πλεονεκτηθεὶς γεννᾷ τὸν Αρραξάδ, ὡς εἶπομεν. Αρραξάδ γεννᾷ τὸν Κινᾶ (Καινᾶ lege) Κινᾶ τὸν Σάλα, Σάλα τὸν Ἑβραῶν, καὶ γίνεται ἡ πυργο-26 ποιᾶ. Semus praerogativa donatus gignit Arphaxadum, Ar-

phaxadus Cainam (Sive Cainam) Caina gignit Şalam, Sala Heber, sub quo turris molitio coepta. Eodem modo in Panario: Σήμ τοίνυν γεννᾷ τὸν Ἀρφάξαδ, Ἀρφάξαδ τὸν Κηνᾶ, Κηνᾶ τὸν Σαλαῖ, Σαλαῖ τὸν Ἐβερ, etc. Quod autem in 55. haeresi omiserit Καίνα, fecisse videtur ob Samaritas, contra quos ibi disputat ex eorum volumine, qui Hebraicis utebantur exemplaribus, in quibus Καίνα deest. Lege Graecum Eusebii Chronicon, in quo verba ex Samaritarum exemplari ponuntur.

IX. *Qui ergo fuerint, et quas orbis partes divini habitaverint.*] Quae sequitur orbis terrae partitio ex Epiphanio, Eusebio, Josepho, Africano, et aliis est deprompta. Unde et anonymi duo latini seu barbarolatini chronographi suas terrae divisiones descripserunt, quorum alter secundo tomo Antiquae lectionis Henrici Canisii continetur cum hac inscriptione: *Collectio historica chronographica ex Anonymo qui sub Alexandro Severo Imperatore vixit, Collectore Gallo quodam Caroli magni temporibus.* Alter in thesauro Eusebiano cum hoc titulo: *Excerpta utilissima ex priore libro Chronologico Eusebii et Africano, et aliis latine conversa ab homine barbaro, etc.* Prorsus gemina sunt, quae hic in nostro Chronographo et illis duobus leges, quantum quidem ad has primorum hominum migrationes et colonias pertinet. Omitto hic qui in Genesin commentarios scripsere. nec exoticos Pausanias, Ptolemaeos, Strabones, Phrynichos, Stephanos, Plinius, Solinos, Melas, et alios recenseo, qui terras suis definire libris, populos, colonias deduxere, quae disciplina Geometrarum et Geographorum est.

27 X. *De Astronomia.*] Sequitur mythicum saeculum seu fabulosum apud exoticos scriptores, in quo si Latini cum Graecis, et Graeci inter se non convenient, mirum videri non debet, quia fabulosum. Sacra historia singillatim per familias patrum Hebraeorum continuatur.

XI. *E Semi stirpe.*] E Chami sanguine Chusum natum divinae litterae tradunt, corrigo ergo nostrum Chronicum. Cedrenus hoc loco eadem cum nostro de Saturno, Pico, Fauno, Mercurio, Venere, Belo, Zoroastre, Marte, Perseo et aliis narrat, multoque plura addit: nisi quod in Zoroastre noster auctor sibi non constet quod eundem modo Chami, modo Semi progeniem affirmet. faciunt eorundem alii Graeci mentionem. Unde porro simulacra, copiose Epiphanius tractat.

XIII. *Thara LXX. genuit Abrahamum.*] a M. C. 3334.

* Jacobum Capellum consule.

* Variant mirum in modum Chronographi latini et Graeci in annis ab Adamo usque ad Abrahamum.

D. Hieronymi vulgata ex Hebraeo editio ponit annos 1948. Judaei propter complendum Jubilaeum quadragesimum nonum, et quinquagesimum inchoandum apponunt duos dies. In quo multis modis vehementer Contius fallitur. Primum si 1960.

per 50. dividas, non colliges nisi triginta novem jubilaes, cum Contius ponat quadraginta novem. Deinde Eusebius non ponit quadraginta novem, ut Contius affirmat, sed duos annos addit ad 1948. ut fiant 1950. qui ex falsa putatione numerat quadraginta Jubilaes, cum tantum sint triginta novem.

Praeterea periodus Jubilaei constat septies septenis annis, qui efficiunt 49. non 50. si dividas 1950. per 49. colliges jubilaes 39 $\frac{2}{3}$.

Itaque si vera ratione putes annos Jubilaes, hoc est, per 28 septies septem, sive per quinquaginta annos nunquam prodibit quadragessimus Jubilaeus. Erravit ergo Contius totis decem Jubilaeis. Eusebius uno, si quinquaginta solidos annos Jubilaeo complectitur, si proprie, nihilominus decennio.

Editio Hebraica (inserta tamen ex Mariani Scoti sententia Cainana familia) hoc est, 130. annis, numerat ab Adamo ad Abrahamum annos MCLXXVIII.

Apud septuaginta, ut hodie leguntur, MCCCXCIV. Ex Origenis emendatione.

XII. *Unica lux erat intelligens.*] Librarii vitio locus hic penitus est depravatus, quem tamen exprimere voluimus, ut in Cod. MS. hodie legitur. Sed hic juvat Aesculapium adhibere, et affecta scripturae loca ex aliis scriptoribus, Cedreno, inquam, Suida, et maxime ex D. Cyrillo, unde hoc ex Triemegisto testimonium transcriptum est, persanare. Audiamus Cyrillum, sed Latinum, nam Graeci codicis instrumentum defuit. *Una sola erat lux mentalis ante lucem mentalem, et est semper mens mentis fulgida, et nihil aliud erat, quam hujus unitas semper in seipsa existens: semper sua mente, et luce, et spiritu omnia continet, (et post alia dicit) Extra illum non Deus, non angelus, non daemon, non substantia aliqua alia. Omnino enim est Dominus et pater, et Deus, et fons, et vita, et veritas, et lux, et mens, et spiritus, et omnia in ipso, et sub ipso sunt. (Et supra) Verbum enim ejus procedens perfectum existens et fecundum, et opifex, in faecundam naturam cadens, et faecunda aqua faecundam aquam fecit.* Ex hoc Cyrilli loco facile erit mendosum librarii calamum emaculare. Nam unam vocem illam *πρόφωτος* separo, et in duas distingo *πρό φωτός*, uti et apud Suidam legitur. Se- 29 quitur: *et est semper* (spud Suidam legitur *ἦν pro ἔστι*) *Et erat mens mentis fulgida, tollatur ergo (καί) interjectum inter νοῦς et νοός, uti et hic apud Cyrillum non reperitur, nec apud Suidam. Ergo emendate scribes hoc modo: Καί ἦν ἀεὶ νοῦς νοός φωταίνος.* Quae sequuntur penitus corrupta sunt, sed retinent vestigia, per quae ad veram scripturam perveniamus. *Καί οὐδὲν ἔτερον ἦν ἢ τοῦτου ἐν ᾧ τῆς, lege, καί οὐδὲν ἔτερον ἦν, ἢ τοῦτου ἐνότης ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ ᾧν.* *Et nihil aliud erat (nempe νοῦς) quam hujus unitas semper in seipso exi-*

stens. Corrige rursum quod sequitur ἀεὶ τῷ ἑαυτοῦ νοεῖ, scribe νοῖ semper sua mente. Illud πάντων γὰρ κύριος legit interpres Cyrilli πάντως omnino. sed aeque commode πάντων retinetur, omnium enim Dominus.

Præcatio Trismegisti a Cyrillo, Orpheo, non Trismegisto adscribitur.

Caelum adjuro te DEI magni sapiens opus

Vocem adjuro te patris, quam locutus est primum

Quando mundum universum suis firmavit consiliis.

Haec proloquuntur Cyrillus ait Orpheum ad Musaeum, ubi execratus idololatriam, quam prius contra mentem in celebrandis Diis secutus fuerat, meliorem de Deo sensum concepit. Alii haec ead. ut Suidas et Cedrenus cum nostro Trismegisto transcribunt. hos Orphei versus inter ejus opera ab Henrico Stephano edita, non reperio, sed Argonautica, hymnos Deorum, et de lapidibus preciosis tantum. Laudantur et alia ex testamento illius a Clemente Alexandrino et Justino Martyre. Suidas totum hunc locum paulo aliter ponit, ut hic legis.

30 *Ἦν φῶς νοερόν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰεὶ νοῦς νοῦς φωτεινός, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τοῦτου ἐνότης. καὶ πνεῦμα πάντα περιέχειν, ἐκτὸς τούτου, οὐ θεὸς, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάντων γὰρ κύριος, καὶ πατὴρ, καὶ θεὸς καὶ πάντα ὑπ' αὐτόν, καὶ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ παντέλειος ὢν καὶ γόνιμος ὕδατι ἔγκυον τὸ ὕδωρ ἐποίησε. καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἠῤῥξάτο λέγων ὀρκίζω σε οὐρανὲ θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον ὀρκίζω σε φωνὴν πατρὸς ἦν ἐφθέγγατο πρώτην, ἦνικα τὸν πάντα νόσμον ἐστηρίζατο. Ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς λόγου καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ περιέχοντος πάντα, ἢ ἄλλως ἔσο. Variat et Cedrenus nonnihil. Ἦν φῶς νοερόν πρὸ φωτὸς νοεροῦ, καὶ ἦν αἰεὶ νοῦς νοῦ αἰτίον, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ ἢ τοῦτου ἐνότης, ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ ὢν, ἀεὶ τῷ ἑαυτοῦ νοῖ, καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι πάντα περιέχει. Et mox: καὶ πάντα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἐστίν, etc. Et: Ὀρκίζω σε οὐρανοῦ μεγάλου ἐργάτα. etc.*

• Verbum.

Ἢα porro ex Orpheo: * *Vocem adjuro te patris quam locutus est primum, quando mundum universum suis firmavit consiliis, D. Cyrillus his verbis exponit: Vocem autem patris quam locutus est primum, unigenitum ejus verbum dicit, quod semper cum patre existit. Non enim erat tempus quando absque sermone proprio intelligeretur existens DEUS et pater: in ipso autem et omnium conditorem esse Deum demonstravit.*

XIV. *De Melchisedec.*] Cedrenus et Glycas Sida rege Aegypti filio natum affirmat, ubi et ejus Etymon adfert. Epiphanius lib. 2. t. 2. ger. 67. Melchisedecem ex stirpe Sidonis et Chananæis oriundum scribit. Samaritæ putant hunc esse ipsum Semum, Noëthi filium, alii Eraclum patrem, Asdaroth

sive Asteriam matrem Melchisedecis aiunt. Epiphanius haereti 66. Hieracitas Spiritum S. crediderunt; quos refellit Epiph. Origenes et Didymus Angelum fuisse putarunt, alii filium DEI. De hoc fuisse et multis paginis Pererius c. 14. ad Gen. tom. 3. p. 718. et seq. Villalpandus t. 8. p. 1. c. 1. p. 52. et seq. ostendit eum Samaritis Melchisedecem fuisse ipsum Sem filium Noë, sed Ignatium quoque modo refutat. Vide et Dionysium Areopagitam. De Salem vero urbe erudite idem Villalpandus 31 t. 8. p. 1. c. 7. et seq. Melchisedecem caelibem et incorruptum decessisse tradit S. Ignatius et Ignatium secuti.

XV. xxvi. *Primum enim ceperunt Josephum.*] Adverte lector numeros, qui decem Josephi tentationibus respondent in principio versus esse, post enumeratos casus Josephi simul ponendos, non eo ordine, quo in autographo, quod in ipso contextu mutare nolimus, positi sunt. neque enim verum est iis annis accidisse singulos, quibus adscribitur numerus. Sacrae quippe litterae contra veniunt Gen. 37. ubi Josephus uno eodemque die ad necem a fratribus destinatus in cisternam missus et venditus legitur, cum hic tres anni his tribus malis tribuantur. Eadem ratione cap. 89. alia falsa deprehenduntur. Proinde sic numeri collocandi sunt post illa verba: sequuntur decem Josephi afflictiones.

Anno Levi xxvi. xxvii. xxviii. xxix. xxx. xxxi. xxxii.

1. Primum enim invidentes ceperunt illum fratres ejus.
2. Deinde accuserant.
3. Decreverunt illum occidere.
4. Miserunt illum in cisternam.
5. Venditur Ismaëlitis.
6. Ab Ismaëlitis venditus est in Aegypto Butiphari.
7. Dein coepit Domina illius pudicitiae insidiari et nudari coram illo, et sollicitare illum.
8. Cum solum deprendisset, clausis omnibus januis nuda invasit illum, et vim adhibuit.
9. Deserta ab illo Domina, reum peregit apud herum.
10. Datus est in custodiam.

cc. *annus promissionis.*]

xxxix. hoc anno Levi. cxlii. Jacobi, Josephus natus annos xxxi.

XVI. *Assistit Pharaoni.*] Imo hoc accidit anno sequenti. 32 Nam Gen. 41. discrete narratur pincernam Pharaonis post duos primum annos memorem fuisse Josephi interpretis sui. Sed de hujusmodi anachronismis in praefatione ad Lectorem monui.

XVII. *Poculi initiationes.*] Usitatas in Perside et Aegypto jam inde a Pici seu Jovis temporibus, per scyphum, pelves,

aquam, et hoc genus alia divinationes exercendi, cum Brutius historicus, tum sacrae literae in historia S. Josephi docet, *scyphus quem furati estis, ipse est, in quo bibit Dominus meus, et in quo augurari solet.* Scyphorum et pelvium fœmæ ead. ratio augurandi fuisse videtur ei de qua Plinius lib. 30. Refert de pelvi magica Nicephorus prodigium ingens his verbis: *Minime vero abs re fuerit, si celeberrimæ Martyris istius prodigio, admirandæ Glyceriæ et ipsius Martyris miraculum conjunxero. Vir quidem cui Paulino nomen erat, obscuro loco natus, in bonis tamen disciplinis admodum educatus, manifesto in impostorum et maleficorum barathrum demersus esse deprehensus est. Incantatori huic et mago argentea fuit pelvis, in qua detestandum cruorem excipiens, per eum execrandus ipse cum apostatis virtutibus colloquebatur. Vasculum id necessitate flagitante argentariis vendidit. Qui precio numerato lancem eam receperunt, venalemque et ipsi pro foribus cuius prætereunti emendi liberam facultatem facientes proposuerunt. Accidit autem ut Perinthius antistes Byzantii esset, et pelvim eam, ita ut venundabatur compararet. Itaque cum vasculo empto se in sedem suam recepit, et ob reverentiam unguenti Martyris Glyceriæ, sublato priore vase aeneo, argenteum istud reposuit, cultui divinitus manantis unguenti id maxime convenire arbitratus. Atque ille quidem hoc sic* 33 *fecit. Rivus autem unguenti constitit. Martyr enim ipsa piaculum detestata, gratiam et donum id cohibuit. Haudquaquam enim fas esse, tacens enim dicebat, ut mundum immundo contingeretur. Hoc post quam diebus plurimis fieri cognovit episcopus, oppido quam graviter tulit, variasque curas in animo ipse suo, si ipsius culpa Ecclesia commoditate tanta orbari deberet, volutavit. Proinde ad lacrimas et preces conversus, Deo supplicavit, ut rem tam gravem auferret, et facti ejus causam latentem ostenderet. Deus vero rite abominationem eam amolens, et inscitiam misericordia legitime prosequens, antistiti in somnis lancis piaculum manifestat. Ille statim argenteam phialam subducit, et priorem illam aeream; perinde atque puram et quasi virginem atque immaculatam ministrum cultui religioso restituit. Et ecce tibi, derepente unguentum rursus scaturit, et miraculorum latex denuo exundat. Piaculum autem execrandum manifesto in apertum producit, et non aliter quam in publicis columnis incisum proponitur, urbiq; gloria sua redditur. Ea res ubi ad Imperatoris aures, per primariae sedis Episcopum (Joannes is Jejunus erat) relata est, princeps ab eodem Episcopo ad reos capitali supplicio persequendos excitatus est. (nam is respicientia atque poenitentia crimen corrigere voluit) iudicium igitur maximum cogitur, et maleficorum multitudo ingens producit. Qui in gravem carcerem conjecti, ad supplicia, debitas persoluturi poenas, traditi sunt. Inter quos Paulinus in palum summa parte hiantem actus, turpiter vitam finit: quem prius caedis filii sui spectator fuisset. Siquidem et hunc abunde impiæ imposturae et ma-*

lesicii portentis imbuerat. Atque hoc ita gestum. Joannes quoque apud Cedrenum patriarcha Lecanomantis fuit, ut Cedrenus in Theophilo scriptum reliquit, et Nicetas de Andronico Engastrimythos consuluit, qui ex pelvi vaticinabantur. Legatur Delrius Magic. Disq. lib. 4. c. 2. q. 6. sect. 4, et superiore de cyatho.

De Piço porro et fabuloso saeculo fabularumque origine 34 et Deorum cultu omnes fere chronographi et mythologi.

XVIII. *Quando decima primi mensis inciderit.*] Tria docet hic chronographus ex Matheseos disciplina, primum qua via luna decima primi mensis investiganda sit, deinde decima quarta, postremo ipsa feria, qua primum pascha celebratum est. Fundamenti loco tanquam fixum et confessum ponit, more Graecorum, a conditu mundi usque ad primum pascha fluxisse annos 3838. hanc annorum epocham dividit per enneadecaeteridem, sive novendecim annorum conversionem, quam alumni Mathematicorum cyclum lunae novemdecennalem nuncupant, quod post novendecim annos ad primum redeant, sicut in periodo solis post 28. et indictionis epinemesi post 15. Jubet porro novendecim duci in 200 quod in tribus millibus et octingentis enneadecaeteris exhauriat millesimum et centesimum numerum epochae. relinquuntur 38. Triginta octo non dividit per dyadem, sed monadem, ut remaneant 19. alioqui totus numerus 38. exhauriretur, et cum illo simul aureus numerus, qui nunquam tollendus est. Si ergo 19. ducantur in monadem, existunt 19. totidemque relinquuntur. Aureus ergo numerus illius anni 3838. est 19. Huic aureo numero 19. respondet, ex chronologi definitione, epacta *, seu trigesima (in Romano tamen antiquo, ponitur epacta 29.) cui si addas 31. dies Martii, colligentur dies 61. abice ex 61. quoties continetur triginta, remanebit 1. ergo is est 31. Martii. h. e. ultimus Martii, qui mihi designat neomeniam post Vernum aequinoctium. Crescat jam luna per primos novem dies Aprilis cum ultimo Martii, habebis nono Aprilis decimam lunam primi mensis, et quod inde sequitur. 13. Aprilis 14. lunam mensis, 35 qua primum pascha fuit celebratum. eodem enim modo 14. luna sicut 10. quaseritur, nisi quod pro 9. Aprilis ponam 13. Maximus monachus brevissime rem docet. ut novam lunam vel ejus aetatem pernoscas, adde epactae dies 11. a Cal. Martii. summam divide per 29. et $\frac{1}{2}$. (noster chronologus per 30. partitur) Annorum ergo 3838. epacta est * sive 30. Dies a Calendis Martiis usque ad 9. Aprilis 40. summa 70. si 70. divides per $29\frac{1}{2}$, relinquuntur 11. Cadet ergo ex Maximi sententia in 9. Aprilis luna 11. sed si dividamus 70. per 50. uti

chronologus noster, restant tantum 10. Tredecim autem priores vocat τὰς πρὸ τῶν φωσθηρῶν, dies antelunaria, sive dies qui post aequinoctium plenilunium praecedunt, sequentes septem προσεληνοὺς antelunares, quod proximè lunam plenam praecedant. Atque haec de neomenia, et luna 10. atque 14. Nunc feriam primi paschae hoc modo quaerit. Epochae anteriorum additur quadrans, hoc est, anni bissexti, cum quarto quoque anno intercaletur unus dies post 24. Febr. His adduntur dies anni currentis, demique alii quidam numeri summae adduntur vel detrahuntur propter feriarum radicem. Ergo noster auctor feriam primi paschae celebrati hoc modo indagat. Epochae 3838. addit quadrantem ex anni bissexto 959. Ab aequinoctio verò quod fuit 21. Martii, usque ad 13. Aprilis, hoc est 14. lunam, dies fluxere 24. quibus adde tres antelunares praecedentes; collige summam ex omnibus 4824. partire per 7. relinquetur 1. haec est feria prima, sive dies dominicus. Primum ergo pascha ex nostri scriptoris ratiocinatione die Dominico, quae feria prima est, celebratum ostenditur.

36 Ita infra docet S. Joannem Baptistam anno Mundi 5507. Junii 24. die lunae natum esse. Epactae uni addit, dies Aprilis 30. Maii 31. Junii 24. unde colliguntur 86. quae divisa per 7. producant 12—2. 12. multiplicata per 7. generant 84. remanent duo, quae feriam secundam indicant.

Pari modo probat 25. Martii Deum a Virgine conceptam. Epactae 15. adde 13. et alias 7. et 5. nascentur 40. abjice triginta, remanebunt 10. decima ergo luna incidit in 25. Martii, quo jussus est agnus parari. Ergo 15. fuit neomenia. 25. decima luna. 29. pascha. Eadem ratione disputat de natali die Christi, de Baptismo et in caelum ascensu.

XIX. *Prometheus.*] Eusebius Pamphilus lib. post. chronicorum Prometheum, Epimetheum et Atlantem, Argum, Jo, ponit 431. anno regni Assyriorum, sub quintum annum Moysis nati, quamquam idem docet ab aliis aetate Cecropis, a nonnullis Lx. aut xc. annis ante Cecropem vixisse, noster multo posterius et rectius, ad Triopam quoque alii referunt.

XX. *Nomenclatura Consulum.*]

Ordinem, varietatem et auctorum diversas opiniones in Romanis fastis multi prodiderunt. Tu praeter antiquos Fastos Capitolinos ac Dionysium Halicarnass. Victorum, Marcellinum, Cassiodorum, consule Sigonium, Cuspinianum, Parviniun, Contium, Baronium, de Scaligero nihil dico, cum emendationes ejus temporum ab Ecclesia sint proscriptae.

XXI. *Helias Thesbites.*] Hae sanctissimorum vatum vitae reperiuntur in Dorothei Synopsi, et copiosius a Perionio descriptae. Epiphanium, quem noster auctor laudat, desideravi.

Has ego Animadversiones ad finem usque pertexuissem, 37 nisi majorum auctoritas opera mea aliis in negotiis usa esset, utereturque hodie. Hic est status et conditio Sociorum, ut et inchoare, et inchoata relinquere pro usu et necessitudine rerum cogamur, ostendamusque ex omni genere studiorum, nobis id maxime studendum, ut obsequi studeamus.

- Vol. I. p. 133. 12. Non esse debet novi versus initium.
- P. 139. 8. Casu factum est ut reliquerim vitiosum καὶ ἀνται, quod correxi, ubi locus Levitici revertitur, p. 397. 18.
- P. 140. 13. βλ'] Scr. β' λ' in textu et annotatione.
- P. 193. 13. κανών] Scr. κανών,
- P. 271. 15. in annot. scr. V. p. 395.
- P. 322. 1. Κάσων] Coniecturae κατ' Ἴσων favet κράτιστον in catalogo MS. Alexandriarum apud Berkelium ad Stephani Βουκεφάλλια p. 237. b. Quod idem legerat scriptor Exc. Scal.
- P. 360. annot. 4. P] Scr. P sola.
- P. 371. 8. Scribe σπνοπηγίαν.
- P. 382. 22. in margine excidit B.
- P. 401. 1. in annot. scr. 13. et ponenda post 10.
- P. 553. 6. πρεσβείαν] Recipiendum ex Malala πρεσβευτήν.
- P. 628. et 633. aerarum notas altius posuit typhotheta quam oportuit.
- P. 655. 11. Recte dictum est in locis Chronici et Eustathii ὅδε τις Aristoteles Categor. 5. πᾶσα δὲ οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν. 7. οὖν τόδε τι εἰ οἶδεν ἀφωρισμένως ὅτι ἐστὶ δικλάσιον. et mox ὡσαύτως δὲ καὶ τόδε τι εἰ οἶδεν ὅτι κάλλιόν ἐστι.
- P. 660. 13. in annot. pro P scribendum R.
- P. 680. 10. Adde annot.: μνημονεύσαι PV.
- P. 738. Delenda quae ad p. 57. 58. adduntur: quod folium typis repeti fecimus. — Ad p. 267. 10. Αἰλιανῶς Περσέσιον MS. Paris. apud Perizon. Praef. ad Aelian. p. XVII.